Library of
John Thomas James

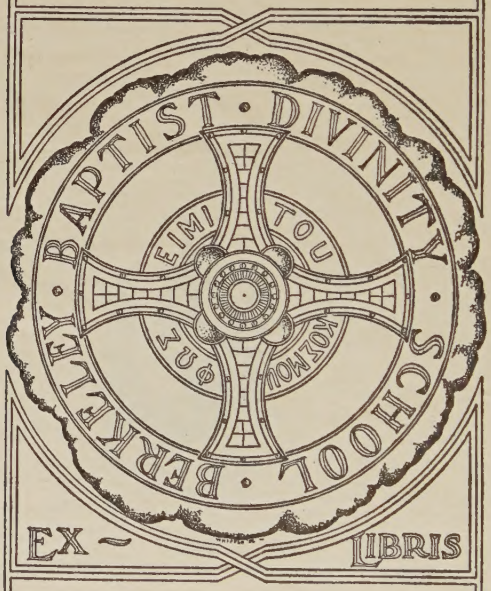

Accession No. _____

Date _____

Digitized by the Internet Archive
in 2023 with funding from
Kahle/Austin Foundation

https://archive.org/details/unknown0003unse_h4t9

Η ΠΑΛΑΙΑ

ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

Η ΠΑΛΑΙΑ
ΔΙΑΘΗΚΗ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ

ΕΒΔΟΜΗΚΟΝΤΑ.

VETUS
TESTAMENTUM

EX VERSIONE

SEPTUAGINTA INTERPRETUM.

JUXTA EXEMPLAR VATICANUM,

EX EDITIONE

LAMBERTI BOS.

TOMUS III.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

1805.

CB31
1805
v.3
Archives

BERKELEY BAPTIST
DIVINITY SCHOOL
LIBRARY

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ ΣΑΛΩΜΩΝΤΟΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ Σαλωμῶντος υἱῦ Δαυὶδ, ὃς ἐβασίλευσεν ἐν Ἰσραὴλ,

2 Γνῶναι σοφίαν καὶ παιδείαν, νοῆσαί τε λόγους φρονήσεως,

3 Δέξασθαί τε τροφὰς λόγων, νοῆσαί τε δικαιοσύνην ἀληθῆ, καὶ κρίμα κατευθύνειν·

4 Ἵνα δῶ ἀκάκοις πανεργίαν, παιδὶ δὲ νέῳ αἴσθησίν τε καὶ ἔννοιαν.

5 Τῶν δὲ γὰρ ἀκούσας σοφὸς σοφώτερος ἔσαι, ὁ δὲ νοήμων κυβέρνησιν κτήσεται·

6 Νοήσει τε παραβολὴν καὶ σκοτεινὸν λόγον, ῥήσεις τε σοφῶν καὶ αἰνίγματα.

7 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, σύνεσις δὲ ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· εὐσέβεια δὲ εἰς Θεὸν ἀρχὴ αἰσθήσεως, σοφίαν δὲ καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς ἐξουθενήσασιν.

8 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σου, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμὰς μητρός σου.

9 Στέφανον γὰρ χαρίτων δέξῃ σῇ κορυφῇ, καὶ κλοιὸν χρύσεον περὶ σῷ τραχήλῳ.

10 Υἱὲ μή σε πλανήσωσιν ἄνδρες ἀσεβεῖς, μηδὲ βουληθῇς.

11 Ἐὰν παρακαλέσωσί σε, λέγοντες, Ἐλθὲ μεθ' ἡμῶν, κοινώνησον αἵματος, κρύψωμεν δὲ εἰς γῆν ἄνδρα δίκαιον ἀδίκως,

12 Καταπίωμεν δὲ αὐτὸν ὥσπερ ᾅδης ζῶντα, καὶ ἅρωμεν αὐτῦ τὴν μνήμην ἐκ γῆς,

13 Τὴν κτῆσιν αὐτῦ τὴν πολυτελῆ καταλαβώμεθα, πλήσωμεν δὲ οἴκους ἡμετέρους σκύλων·

14 Τὸν δὲ σὸν κλῆρον βάλε ἐν ἡμῖν, κοινὸν δὲ βαλάντιον κτησώμεθα πάντες, καὶ μαρσίππιον ἓν γενηθήτω ἡμῖν·

15 Μὴ πορευθῇς ἐν ὁδῷ μετ'

16533

αὐτῶν, ἔκκλινον δὲ τὸ ποδά σε ἐκ τῆ τρίβων αὐτῶν.

17 Οὐ γὰρ ἀδίκως ἐκτείνεται δίκτυα πτερωτοῖς.

18 Αὐτοὶ γὰρ οἱ φόνε μετέχοντες, θησαυρίζουσιν ἑαυτοῖς κακά· ἡ δὲ καταστροφὴ ἀνδρῶν παρανόμων κακή.

19 Αὗται αἱ ὁδοί εἰσι πάντων τῶ συντελούντων τὰ ἄνομα· τῆ γὰρ ἀσεβείᾳ τὸ ἑαυτῶν ψυχὴν ἀφαιροῦνται.

20 Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται, ἐν δὲ πλατείαις παῤῥησίαν ἄγει.

21 Ἐπ' ἄκρων δὲ τειχέων κηρύσσεται, ἐπὶ δὲ πύλαις δυναστῶν παρεδρεύει, ἐπὶ δὲ πύλαις πόλεως θαῤῥοῦσα λέγει,

22 Ὅσον ἂν χρόνον ἄκακοι ἔχοιλαι τὸ δικαιοσύνης, οὐκ αἰσχυνθήσονται· οἱ δὲ ἄφρονες τὸ ὕβρεως ὄντες ἐπιθυμηταὶ, ἀσεβεῖς γενόμενοι ἐμίσησαν αἴσθησιν,

23 Καὶ ὑπεύθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχοις· ἰδὺ προήσομαι ὑμῖν ἐμῆς πνοῆς ῥῆσιν, διδάξω δὲ ὑμᾶς τὸ ἐμὸν λόγον.

24 Ἐπειδὴ ἐκάλεν, καὶ οὐκ ὑπηκούσατε· καὶ ἐξέτεινον λόγους, καὶ οὐ προσείχετε·

25 Ἀλλὰ ἀκύρους ἐποιεῖτε ἐμὰς βουλὰς, τοῖς δὲ ἐμοῖς ἐλέγχοις ἠπειθήσατε·

26 Τοιγαρῦν κἀγὼ τῆ ὑμετέρᾳ ἀπωλείᾳ ἐπιγελάσομαι, καὶ χαροῦμαι δὲ ἡνίκα ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος·

27 Καὶ ὡς ἂν ἀφίκηται ὑμῖν ἄφνω θόρυβος, ἡ δὲ καταστροφὴ ὁμοίως καταιγίδι παρῇ, καὶ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν θλῖψις καὶ πολιορκία, ἢ ὅταν ἔρχηται ὑμῖν ὄλεθρος.

28 Ἔσαι γὰρ ὅταν ἐπικαλέσησθέ με, ἐγὼ δὲ οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν, ζητήσουσί με κακοὶ, καὶ οὐχ εὑρήσουσιν.

29 Ἐμίσησαν γὰρ σοφίαν, τὸ δὲ λόγον θ' Κυρίε οὐ προείλαντο,

30 Οὐδὲ ἤθελον ἐμαῖς προσέχειν βουλαῖς, ἐμυκτήριζον δὲ ἐμὰς ἐλέγχους.

31 Τοιγαρῦν ἔδονται τὸ ἑαυτῶν ὁδὸν τὸς καρπὸς, καὶ τὸ ἑαυτῶν ἀσεβείας πλησθήσονται.

32 Ἀνθ' ὧν γὰρ ἠδίκων νηπίους, φονευθήσονται, καὶ ἐξετασμὸς ἀσεβεῖς ὀλεῖ.

33 Ὁ δὲ ἐμῦ ἀκούων κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι, καὶ ἡσυχάσει ἀφόβως ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΥΙΕ ἐὰν δεξάμενος ῥῆσιν ἐμῆς ἐντολῆς κρύψῃς παρὰ σεαυτῷ,

2 Ὑπακόσεται σοφίας τὸ οὖς σε, καὶ παραβαλεῖς καρδίαν σου εἰς σύνεσιν, παραβαλεῖς δὲ

αὐτὴν ἐπὶ νεθέτησιν τῷ υἱῷ σε.

3 Ἐὰν γὰρ τ σοφίαν ἐπικαλέσῃ, καὶ τῇ συνέσει δῷς φωνήν σε,

4 Καὶ ἐὰν ζητήσῃς αὐτὴν ὡς ἀργύριον, καὶ ὡς θησαυρὸς ἐξερευνήσῃς αὐτήν·

5 Τότε συνήσεις φόβον Κυρίε, καὶ ἐπίγνωσιν Θεᾶ εὑρήσεις.

6 Ὅτι Κύριος δίδωσι σοφίαν, καὶ ἀπὸ τροσώπε αὐτᾶ γνῶσις καὶ σύνεσις.

7 Καὶ θησαυρίζει τοῖς κατορθᾶσι σωτηρίαν, ὑπερασπιεῖ τ τορείαν αὐτῶν,

8 Τᾶ φυλάξαι ὁδὰς δικαιωμάτων, καὶ ὁδὸν εὐλαβεμένων αὐτὸν διαφυλάξει.

9 Τότε συνήσεις δικαιοσύνην καὶ κρίμα, καὶ κατορθώσεις πάντας ἄξονας ἀγαθές.

10 Ἐὰν γὰρ ἔλθῃ ἡ σοφία εἰς σὴν διάνοιαν, ἡ δὲ αἴσθησις τῇ σῇ ψυχῇ καλὴ εἶναι δόξῃ,

11 Βελὴ καλὴ φυλάξει σε, ἔννοια δὲ ὁσία τηρήσει σε,

12 Ἵνα ῥύσηταί σε ἀπὸ ὁδᾶ κακῆς, καὶ ἀπὸ ἀνδρὸς λαλᾶντος μηδὲν τισόν.

13 Ὧ οἱ ἐγκαταλείποντες ὁδὰς εὐθείας ᾧ τορεύεσθαι ἐν ὁδοῖς σκότες·

14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπὶ κακοῖς καὶ χαίροντες ἐπὶ διαστροφῇ κακῇ·

15 Ὧν αἱ τρίβοι σκολιαὶ, καὶ καμπύλαι αἱ τροχιαὶ αὐτῶν,

16 Τᾶ μακράν σε τοιῆσαι ἀπὸ ὁδᾶ εὐθείας, καὶ ἀλλότριον τ δικαίας γνώμης· υἱὲ μή σε καταλάβῃ κακὴ βελή·

17 Ἡ ἀπολιπᾶσα διδασκαλίαν νεότητος, καὶ διαθήκην θείαν ἐπιλελησμένη.

18 Ἔθετο γὰρ τρὰ τῷ θανάτῳ τὸν οἶκον αὐτῆς, καὶ τρὰ τῷ ᾅδῃ μετὰ τ γηγενῶν τὰς ἄξονας αὐτῆς.

19 Πάντες οἱ τορευόμενοι ἐν αὐτῇ οὐκ ἀναστρέψουσιν, οὐδὲ μὴ καταλάβωσι τρίβες εὐθείας· οὐ γὰρ καταλαμβάνονται ὑπὸ ἐνιαυτῶν ζωῆς.

20 Εἰ γὰρ ἐπορεύοντο τρίβες ἀγαθὰς, εὕροσαν ἂν τρίβους δικαιοσύνης λείας.

21 Ὅτι εὐθεῖς κατασκηνώσουσι γῆν, καὶ ὅσιοι ὑπολειφθήσονται ἐν αὐτῇ.

22 Ὁδοὶ ἀσεβῶν ἐκ γῆς ὀλοῦνται, οἱ δὲ τεράνομοι ἐξωσθήσονται ἀπ' αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

ΥΙΕ, ἐμῶν νομίμων μὴ ἐπιλανθάνε, τὰ δὲ ῥήματά με τηρείτω σὴ καρδία.

2 Μῆκος γὰρ βίε, καὶ ἔτη ζωῆς, καὶ εἰρήνην τροσθήσουσί σοι.

3 Ἐλεημοσύναι καὶ τίσεις μὴ

ἐκλειπέτωσάν σε· ἅφαψαι δὲ αὐτὰς ἐπὶ σῷ τραχήλῳ,

4 Καὶ εὑρήσεις χάριν· καὶ τρονοῦ καλὰ ἐνώπιον Κυρίε καὶ ἀνθρώπων.

5 Ἴσθι πεποιθὼς ἐν ὅλῃ τῇ καρδίᾳ ἐπὶ Θεῷ, ἐπὶ δὲ σῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρε.

6 Πάσαις ὁδοῖς σε γνώριζε αὐτὴν, ἵνα ὀρθοτομῇ τὰς ὁδάς σε.

7 Μὴ ἴσθι φρόνιμος παρὰ σεαυτῷ, φοβοῦ δὲ τὸν Θεὸν, καὶ ἔκκλινε ἀπὸ παντὸς κακοῦ.

8 Τότε ἴασις ἔσαι τῷ σώματί σε, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σε.

9 Τίμα τὸν Κύριον ἀπὸ σῶν δικαίων πόνων, καὶ ἀπάρχε αὐτῷ ἀπὸ σῶν καρπῶν δικαιοσύνης·

10 Ἵνα πίμπληται τὰ ταμιεῖά σε πλησμονῆς σίτῳ, οἴνῳ δὲ αἱ ληνοί σε ἐκβλύζωσιν.

11 Υἱὲ μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίε, μηδὲ ἐκλύε ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγχόμενος.

12 Ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, ἐλέγχει, μασιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται.

13 Μακάριος ἄνθρωπος ὃς εὗρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς εἶδε φρόνησιν.

14 Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσίε καὶ ἀργυρίε θησαυρός.

15 Τιμιωτέρα δέ ἐσι λίθων πολυτελῶν, οὐκ ἀντιτάξεται αὐτῇ ὑδὲν πονηρόν· εὔγνωστός ἐσι πᾶσι τοῖς ἐγγίζουσιν αὐτῇ, πᾶν δὲ τίμιον ἐκ ἄξιον αὐτῆς ἐσι.

16 Μῆκος γὰρ βίε καὶ ἔτη ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριτερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα· 17 ἐκ τοῦ τόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ.

17 Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλαὶ, καὶ πᾶσαι αἱ τρίβοι αὐτῆς εἰρήνη.

18 Ξύλον ζωῆς ἐσι πᾶσι τοῖς ἀντεχομένοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπερειδομένοις ἐπ' αὐτὴν ὡς ἐπὶ Κύριον, ἀσφαλής.

19 Ὁ Θεὸς τῇ σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἡτοίμασε δὲ ἐρανοὺς φρονήσει.

20 Ἐν αἰσθήσει ἄβυσσοι ἐρράγησαν, νέφη δὲ ἐρρύησαν δρόσους.

21 Υἱὲ μὴ παραρρυῇς, τήρησον δὲ ἐμὴν βυλὴν καὶ ἔννοιαν

22 Ἵνα ζήσῃ ἡ ψυχή σε, καὶ χάρις ᾖ περὶ σῷ τραχήλῳ· ἔσαι δὲ ἴασις ταῖς σαρκί σε καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις·

23 Ἵνα πορεύῃ πεποιθὼς ἐν εἰρήνῃ πάσας τὰς ὁδάς σου· ὁ δὲ πούς σε οὐ μὴ προσκόψῃ.

24 Ἐὰν γὰρ κάθῃ, ἄφοβος ἔσῃ, ἐὰν δὲ καθεύδῃς, ἡδέως ὑπνώσεις.

25 Καὶ οὐ φοβηθήσῃ πλόησιν ἐπελθοῦσαν, ἀσὶ ὁρμὰς ἀσεβῶν ἐπερχομένας.

26 Ὁ γὰρ Κύριος ἔσαι ἐπὶ πασῶν ὁδῶν σε, καὶ ἐρείσει σὸν πόδα ἵνα μὴ σαλευθῇς.

27 Μὴ ἀπόσχῃ εὖ ποιεῖν ἐνδεῖ, ἡνίκα ἂν ἔχῃ ἡ χείρ σου βοηθεῖν.

28 Μὴ εἴπῃς, Ἐπανελθὼν ἐπάνηκε, αὔριον δώσω, δυνατῶ σε ὄντος εὖ ποιεῖν· οὐ γὰρ οἶδας τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

29 Μὴ τεκτήνῃ ἐπὶ σὸν φίλον κακὰ, παροικοῦντα καὶ πεποιθότα ἐπὶ σοί.

30 Μὴ φιλεχθρήσῃς πρὸς ἄνθρωπον μάτην, μήτι σε ἐργάσηται κακόν.

31 Μὴ κτήσῃ κακῶν ἀνδρῶν ἐνείδη, μηδὲ ζηλώσῃς τὰς ὁδὰς αὐτῶν.

32 Ἀκάθαρτος γὰρ ἔναντι Κυρίε πᾶς παράνομος, ἐν δὲ δικαίοις οὐ συνεδριάζει.

33 Κατάρα Θεῦ ἐν οἴκοις ἀσεβῶν, ἐπαύλεις δὲ δικαίων εὐλογοῦνται.

34 Κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

35 Δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσιν, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὕψωσαν ἀτιμίαν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ παῖδες παιδείαν πατρὸς, καὶ προσέχετε γνῶναι ἔννοιαν.

2 Δῶρον γὰρ ἀγαθὸν δωρεῦμαι ὑμῖν, τὸ ἐμὸν νόμον μὴ ἐγκαταλίπητε.

3 Υἱὸς γὰρ ἐγενόμην κἀγὼ πατρὶ ὑπήκοος, καὶ ἀγαπώμενος ἐν προσώπῳ μητρός.

4 Οἳ ἔλεγον καὶ ἐδίδασκόν με, Ἐρειδέτω ὁ ἡμέτερος λόγος εἰς σὴν καρδίαν· φύλασσε ἐντολὰς, μὴ ἐπιλάθῃ.

5 Μηδὲ παρίδῃς ῥῆσιν ἐμὲ σόματος,

6 Μηδὲ ἐγκαταλίπῃς αὐτὴν, καὶ ἀνθέξεταί σε· ἐράσθητι αὐτῆς, καὶ τηρήσει σε.

8 Περιχαράκωσον αὐτὴν, καὶ ὑψώσει σε· τίμησον αὐτὴν, ἵνα σε περιλάβῃ.

9 Ἵνα δῷ τῇ σῇ κεφαλῇ στέφανον χαρίτων, στεφάνῳ δὲ τρυφῆς ὑπερασπίσῃ σε.

10 Ἄκουε υἱὲ καὶ δέξαι ἐμὲς λόγους, καὶ πληθυνθήσεταί σε ἔτη ζωῆς σε, ἵνα σοι γένωνται πολλαὶ ὁδοὶ βίε.

11 Ὁδὸς γὰρ σοφίας διδάσκω σε, ἐμβιβάζω δέ σε τροχιαῖς ὀρθαῖς.

12 Ἐὰν γὰρ πορεύῃ, ἀ συγκλεισθήσεταί σε τὰ διαβήματα, ἐὰν δὲ τρέχῃς, οὐ κοπιάσεις.

13 Ἐπιλαβοῦ ἐμῆς παιδείας, μὴ ἀφῇς, ἀλλὰ φύλαξον αὐτὴν σεαυτῷ εἰς ζωήν σου.

14 Ὁδὸς ἀσεβῶν μὴ ἐπέλθῃς, μηδὲ ζηλώσῃς ὁδὸς παρανόμων.

15 Ἐν ᾧ ἂν τόπῳ στρατοπεδεύσωσι, μὴ ἐπέλθῃς ἐκεῖ, ἔκκλινον δὲ ἀπ' αὐτῶν καὶ παράλλαξον.

16 Οὐ γὰρ μὴ ὑπνώσωσιν, ἐὰν μὴ κακοποιήσωσιν, ἁφήρηται ὁ ὕπνος αὐτῶν, καὶ οὐ κοιμῶνται.

17 Οἵδε γὰρ σιτοῦνται σῖτα ἀσεβείας, οἴνῳ δὲ παρανόμῳ μεθύσκονται.

18 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν δικαίων ὁμοίως φωτὶ λάμπουσι, προπορεύονται καὶ φωτίζουσιν, ἕως κατορθώσῃ ἡ ἡμέρα.

19 Αἱ δὲ ὁδοὶ τῶν ἀσεβῶν σκοτειναί, οὐκ οἴδασι πῶς προσκόπτουσιν.

20 Υἱὲ ἐμῆ ῥήσει πρόσεχε, τοῖς δὲ ἐμοῖς λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς.

21 Ὅπως μὴ ἐκλίπωσί σε αἱ πηγαί σου, φύλασσε αὐτὰς ἐν καρδίᾳ.

22 Ζωὴ γάρ ἐστι τοῖς εὑρίσκουσιν αὐτὰς, καὶ πάσῃ σαρκὶ ἴασις.

23 Πάσῃ φυλακῇ τήρει σὴν καρδίαν, ἐκ γὰρ τούτων ἔξοδοι ζωῆς.

24 Περίελε σεαυτοῦ σκολιὸν στόμα, καὶ ἄδικα χείλη μακρὰν ἀπὸ σοῦ ἄπωσαι.

25 Οἱ ὀφθαλμοί σου ὀρθὰ βλεπέτωσαν, τὰ δὲ βλέφαρά σου νευέτω δίκαια.

26 Ὀρθὰς τροχιὰς ποίει σοῖς ποσί, καὶ τὰς ὁδός σου κάλευθυνε.

27 Μὴ ἐκκλίνῃς εἰς τὰ δεξιὰ, μηδὲ εἰς τὰ ἀριστερὰ, ἀπόστρεψον δὲ σὸν πόδα ἀπὸ ὁδοῦ κακῆς· ὁδὸς γὰρ τὰς ἐκ δεξιῶν οἶδεν ὁ Θεὸς, διεστραμμέναι δέ εἰσιν αἱ ἐξ ἀριστερῶν· αὐτὸς δὲ ὀρθὰς ποιήσει τὰς τροχιάς σου, τὰς δὲ πορείας σου ἐν εἰρήνῃ προάξει.

Κεφ. έ. 5.

ΥΙΕ ἐμῆ σοφίᾳ πρόσεχε, ἐμοῖς δὲ λόγοις παράβαλλε σὸν οὖς,

2 Ἵνα φυλάξῃς ἔννοιαν ἀγαθήν· αἴσθησις δὲ ἐμῶν χειλέων ἐντέλλεταί σοι· μὴ πρόσεχε φαύλῃ γυναικί.

3 Μέλι γὰρ ἀποσάζει ἀπὸ χειλέων γυναικὸς πόρνης, ἢ πρὸς καιρὸν λιπαίνει σὸν φάρυγγα,

4 Ὕστερον μέντοι πικρότερον χολῆς εὑρήσεις, καὶ ἠκονημένου μᾶλλον μαχαίρας δισόμα.

5 Τῆς γὰρ ἀφροσύνης οἱ πόδες καταγεσι τὰς χρωμένας αὐτῇ μετὰ θανάτα εἰς τὸν ᾅδην,

τὰ δὲ ἴχνη αὐτῆς οὐκ ἐρείδεται.

6 Ὁδὸς γὰρ ζωῆς οὐκ ἐπέρχεται, σφαλεραὶ δὲ αἱ τροχιαὶ αὐτῆς, καὶ οὐκ εὔγνωσοι.

7 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ μὴ ἀκύρους ποιήσεις ἐμοὺς λόγους.

8 Μακρὰν ποίησον ἀπ' αὐτῆς σὴν ὁδόν· μὴ ἐγγίσῃς πρὸς θύραις οἴκων αὐτῆς,

9 Ἵνα μὴ πορὴ ἄλλοις ζωήν σου, καὶ σὸν βίον ἀνελεήμοσιν·

10 Ἵνα μὴ πλησθῶσιν ἀλλότριοι σῆς ἰσχύος, οἱ δὲ σοὶ πόνοι εἰς οἴκους ἀλλοτρίων ἔλθωσι·

11 Καὶ μεταμεληθήσῃ ἐπ' ἐσχάτων, ἡνίκα ἂν κατατριβῶσι σάρκες σώματός σου,

12 Καὶ ἐρεῖς, Πῶς ἐμίσησα παιδείαν, καὶ ἐλέγχους ἐξέκλινεν ἡ καρδία μου;

13 Οὐκ ἤκουον φωνὴν παιδεύοντός με καὶ διδάσκοντός με, οὐδὲ παρέβαλλον τὸ οὖς μου.

14 Παρ' ὀλίγον ἐγενόμην ἐν παντὶ κακῷ, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας καὶ συναγωγῆς.

15 Πίνε ὕδατα ἀπὸ σῶν ἀγγείων, καὶ ἀπὸ σῶν φρεάτων πηγῆς.

16 Μὴ ὑπερεκχείσθω σοι ὕδατα ἐκ τῆς σῆς πηγῆς, εἰς δὲ σὰς πλατείας διαπορευέσθω τὰ σὰ ὕδατα.

17 Ἔσω σοι μόνῳ ὑπάρχοντα, καὶ μηδεὶς ἀλλότριος μετασχέτω σοι.

18 Ἡ πηγή σου ὕδατος ἔσω σοι ἰδία, καὶ συνευφραίνου μετὰ γυναικὸς ἐκ νεότητός σου.

19 Ἔλαφος φιλίας καὶ πῶλος σῶν χαρίτων ὁμιλείτω σοι, ἡ δὲ ἰδία ἡγείσθω σου καὶ συνέσω σοι ἐν παντὶ καιρῷ· ἐν γὰρ τῇ ταύτης φιλίᾳ συμπεριφερόμενος, πολλοσὸς ἔσῃ.

20 Μὴ πολὺς ἴσθι πρὸς ἀλλοτρίαν, μηδὲ συνέχου ἀγκάλαις ἐκ μὴ ἰδίας.

21 Ἐνώπιον γάρ εἰσι τῶν ὀφθαλμῶν ὁδοὶ ἀνδρὸς, εἰς δὲ πάσας τὰς τροχιὰς αὐτοῦ σκοπεύει.

22 Παρανομίαι ἄνδρα ἀγρεύσουσι, σειραῖς δὲ τῶν ἑαυτοῦ ἁμαρτιῶν ἕκαστος σφίγξεται.

23 Οὗτος τελευτᾷ μετὰ ἀπαιδεύτων, ἐκ δὲ πλήθους τῆς ἑαυτοῦ βιότητος ἐξερρίφη, καὶ ἀπώλετο δι' ἀφροσύνην.

Κεφ. ς'. 6.

ΥΙΕ ἐὰν ἐγγυήσῃ σὸν φίλον, παραδώσεις τὴν χεῖρα ἐχθρῷ.

2 Παγὶς γὰρ ἰσχυρὰ ἀνδρὶ τὰ ἴδια χείλη, καὶ ἁλίσκεται χείλεσιν ἰδίου στόματος.

3 Ποίει υἱὲ ἃ ἐγώ σοι ἐντέλλομαι, καὶ σώζου· ἥκεις γὰρ εἰς

χεῖρας κακῶν διὰ σὸν φίλον·
3 ἴσθι μὴ ἐκλυόμενος, παρόξυνε δὲ καὶ τὸν φίλον σε ὃν ἐνεγύησω.
4 Μὴ δῷς ὕπνον σοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινυσάξῃς σοῖς βλεφάροις,
5 Ἵνα σώζῃ ὥσπερ δορκὰς ἐκ βρόχων, καὶ ὥσπερ ὄρνεον ἐκ παγίδος.
6 Ἴθι πρὸς τὸν μύρμηκα ὦ ὀκνηρὲ, καὶ ζήλωσον ἰδὼν τὰς ὁδὰς αὐτῦ, καὶ γενῦ ἐκείνε σοφώτερος.
7 Ἐκείνῳ γὰρ γεωργίε μὴ ὑπάρχοντος, μηδὲ τὸν ἀναγκάζοντα ἔχων, μηδὲ ὑπὸ δεσπότην ὢν,
8 Ἑτοιμάζεται θέρους τὴν τροφὴν, πολλήν τε ἐν τῷ ἀμητῷ ποιεῖται τὴν παράθεσιν· ἢ πορεύθητι πρὸς τὸν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐσὶ, τήν τε ἐργασίαν ὡς σεμνὴν ποιεῖται· ἧς τὰς πόνες βασιλεῖς καὶ ἰδιῶται πρὸς ὑγίειαν προσφέρονται· ποθεινὴ δέ ἐσι πᾶσι καὶ ἐπίδοξος, καί περ ἅσα τῇ ῥώμῃ ἀσθενὴς, τὴν σοφίαν τιμήσασα προήχθη.
9 Ἕως τίνος ὀκνηρὲ κατάκεισαι; πότε δὲ ἐξ ὕπνε ἐγερθήσῃ;
10 Ὀλίγον μὲν ὑπνοῖς, ὀλίγον δὲ κάθησαι, μικρὸν δὲ νυσάζεις, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζῃ χερσὶ σήθη.
11 Εἶτ' ἐμπαραγίνεταί σοι ὥσπερ κακὸς ὁδοιπόρος ἡ πενία, καὶ ἡ ἔνδεια ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεὺς· ἐὰν δὲ ἄοκνος ἦς, ἥξει ὥσπερ πηγὴ ὁ ἀμητός σε· ἡ δὲ ἔνδεια, ὥσπερ κακὸς δρομεὺς ἀπαυτομολήσει.
12 Ἀνὴρ ἄφρων καὶ παράνομος πορεύεται ὁδὸς ἐκ ἀγαθάς.
13 Ὁ δ' αὐτὸς ἐννεύει ὀφθαλμῷ, σημαίνει δὲ ποδὶ, διδάσκει δὲ ἐννεύμασι δακτύλων.
14 Διεστραμμένη καρδία τεκταίνεται κακὰ, ἐν παντὶ καιρῷ ὁ τοιῦτος ταραχὰς συνίστησι πόλει.
15 Διὰ τῦτο ἐξαπίνης ἔρχεται ἡ ἀπώλεια αὐτῦ, διακοπὴ καὶ συντριβὴ ἀνίατος.
16 Ὅτι χαίρει πᾶσιν οἷς μισεῖ ὁ Θεὸς, συντρίβεται δὲ δι' ἀκαθαρσίαν ψυχῆς.
17 Ὀφθαλμὸς ὑβρισῦ, γλῶσσα ἄδικος, χεῖρες ἐκχέουσαι αἷμα δικαίε,
18 Καὶ καρδία τεκταινομένη λογισμὸς κακὸς, καὶ πόδες ἐπισπεύδοντες κακοποιεῖν.
19 Ἐκκαίει ψευδῆ μάρτυς ἄδικος, καὶ ἐπιπέμπει κρίσεις ἀναμέσον ἀδελφῶν.
20 Υἱὲ φύλασσε νόμες πατρός σε, καὶ μὴ ἀπώσῃ θεσμὸς μητρός σε.
21 Ἄφαψαι δὲ αὐτὸς ἐπὶ σῇ

ψυχῇ διαπαντὸς, καὶ ἐγκλοίωσαι περὶ σῷ τραχήλῳ.

22 Ἡνίκα ἂν περιπατῇς, ἐπάγῃ αὐτὴν καὶ μετὰ σᾶ ἔσω, ὡς δ' ἂν καθεύδῃς, φυλασσέτω σε, ἵνα ἐγειρομένῳ συλλαλῇ σοι.

23 Ὅτι λύχνος ἐντολὴ νόμος καὶ φῶς, ὁδὸς ζωῆς, καὶ ἔλεγχος καὶ παιδεία,

24 Τᾶ διαφυλάσσειν σε ἀπὸ γυναικὸς ὑπάνδρου, καὶ ἀπὸ διαβολῆς γλώσσης ἀλλοτρίας.

25 Μὴ σε νικήσῃ κάλλους ἐπιθυμία, μηδὲ ἀγρευθῇς σοῖς ὀφθαλμοῖς, μηδὲ συναρπασθῇς ἀπὸ τ αὐτῆς βλεφάρων.

26 Τιμὴ γὰρ πόρνης ὅση καὶ ἑνὸς ἄρτου, γυνὴ δὲ ἀνδρῶν τιμίας ψυχὰς ἀγρεύει.

27 Ἀποδήσει τις πῦρ ἐν κόλπῳ, τὰ δὲ ἱμάτια οὐ καλακαύσει ;

28 Ἢ περιπατήσει τις ἐπ' ἀνθράκων πυρὸς, τὰς δὲ πόδας οὐ κατακαύσει ;

29 Οὕτως ὁ εἰσελθὼν πρὸς γυναῖκα ὕπανδρον, οὐκ ἀθωωθήσεται, οὐδὲ πᾶς ὁ ἁπλόμενος αὐτῆς.

30 Οὐ θαυμαστὸν ἐὰν ἁλῷ τις κλέπλων, κλέπλει γὰρ ἵνα ἐμπλήσῃ τ ψυχὴν πεινῶν.

31 Ἐὰν δὲ ἁλῷ, ἀποτίσει ἑπταπλάσια, καὶ πάντα τὰ ὑπάρχοντα αὐτᾶ δώσει ῥύσεται ἑαυτόν.

32 Ὁ δὲ μοιχὸς δι' ἔνδειαν φρενῶν ἀπώλεσεν τῇ ψυχῇ αὐτᾶ περιποιεῖται,

33 Ὀδύνας τε καὶ ἀτιμίας ὑποφέρει, τὸ δὲ ὄνειδος αὐτᾶ οὐκ ἐξαλειφθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα.

34 Μεγὸς γὰρ ζήλος θυμὸς ἀνδρὸς αὐτῆς, οὐ φείσεται ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως.

35 Οὐκ ἀνταλλάξεται ὁδενὸς λύτρα τὴν ἔχθραν, οὐδὲ μὴ διαλυθῇ πολλῶν δώρων.

Κεφ. ζ'. 7.

ΥΙΕ φύλασσε ἐμὰς λόγους, τὰς δὲ ἐμὰς ἐντολὰς κρύψον παρὰ σεαυτῷ.

2 Υἱὲ τίμα τὸν Κύριον καὶ ἰσχύσεις, πλὴν δὲ αὐτᾶ μὴ φοβοῦ ἄλλον· φύλαξον ἐμὰς ἐντολὰς καὶ βιώσεις, τοὺς δὲ ἐμὰς λόγους ὥσπερ κόρας ὀμμάτων.

3 Περίθε δὲ αὐτὰς σοῖς δακτύλοις, ἐπίγραψον δὲ ἐπὶ τὸ πλάτος τ καρδίας σε.

4 Εἰπὸν τ σοφίαν σὴν ἀδελφὴν εἶναι, τ δὲ φρόνησιν γνώριμον περιποίησαι σεαυτῷ·

5 Ἵνα σε τηρήσῃ ἀπὸ γυναικὸς ἀλλοτρίας καὶ πονηρᾶς, ἐάν σε λόγοις τοῖς πρὸς χάριν ἐμβάλληται.

6 Ἀπὸ γὰρ θυρίδος οἰκ τᾶ οἴκε αὐτῆς εἰς τὰς πλατείας παρακύπλασα,

7 Ὃν ἂν ἴδῃ τῶν ἀφρόνων τέκνων νεανίαν ἐνδεῆ φρενῶν,

8 Παραπορευόμενον παρὰ γωνίαν ἐν διόδοις οἴκων αὐτῆς, καὶ λαλοῦντα

9 Ἐν σκότει ἑσπερινῷ, ἡνίκα ἂν ἡσυχία νυκτερινὴ καὶ γνοφώδης,

10 Ἡ δὲ γυνὴ συναντᾷ αὐτῷ, εἶδος ἔχουσα πορνικὸν, ἢ ποιεῖ νέων ἐξίπτασθαι καρδίας.

11 Ἀνεπτερωμένη δέ ἐστι καὶ ἄσωτος, ἐν οἴκῳ δὲ οὐχ ἡσυχάζουσιν οἱ πόδες αὐτῆς.

12 Χρόνον γάρ τινα ἔξω ῥέμβεται, χρόνον δὲ ἐν πλατείαις παρὰ πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει.

13 Εἶτα ἐπιλαβομένη ἐφίλησεν αὐτὸν, ἀναιδεῖ δὲ προσώπῳ προσεῖπεν αὐτῷ,

14 Θυσία εἰρηνική μοι ἐστὶ, σήμερον ἀποδίδωμι τὰς εὐχάς μου.

15 Ἕνεκα τούτου ἐξῆλθον εἰς συνάντησίν σοι, ποθοῦσα τὸ σὸν πρόσωπον, εὕρηκά σε.

16 Κειρίαις τέτακα τὴν κλίνην μου, ἀμφιτάποις δὲ ἔστρωκα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου.

17 Διέῤῥαγκα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, τὴν δὲ οἶκόν μου κινναμώμῳ

18 Ἐλθὲ, καὶ ἀπολαύσωμεν φιλίας ἕως ὄρθρου, δεῦρο καὶ ἐγκυλισθῶμεν ἔρωσι.

19 Οὐ γὰρ πάρεστιν ὁ ἀνήρ μου ἐν οἴκῳ, πεπόρευται δὲ ὁδὸν μακρὰν,

20 Ἔνδεσμον ἀργυρίου λαβὼν ἐν χειρὶ αὐτοῦ, δι' ἡμερῶν πολλῶν ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ.

21 Ἀπεπλάνησε δὲ αὐτὸν πολλῇ ὁμιλίᾳ, βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χειλέων ἐξώκειλεν αὐτόν.

22 Ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεπφωθείς· ὥσπερ δὲ βοῦς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται, καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δεσμοὺς, ἢ ὡς ἔλαφος τοξεύματι

23 Πεπληγὼς εἰς τὸ ἧπαρ· σπεύδει δὲ ὥσπερ ὄρνεον εἰς παγίδα, οὐκ εἰδὼς ὅτι περὶ ψυχῆς τρέχει.

24 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, καὶ πρόσεχε ῥήμασι στόματός μου.

25 Μὴ ἐκκλινάτω εἰς τὰς ὁδοὺς αὐτῆς ἡ καρδία σου,

26 Πολλοὺς γὰρ τρώσασα καταβέβληκε, καὶ ἀναρίθμητοί εἰσιν οὓς πεφόνευκεν.

27 Ὁδοὶ ᾅδου ὁ οἶκος αὐτῆς, κατάγουσαι εἰς τὰ ταμιεῖα τοῦ θανάτου.

Κεφ. η'. 8.

Σὺ τὴν σοφίαν κηρύξεις, ἵνα φρόνησίς σοι ὑπακούσῃ.

2 Ἐπὶ γὰρ τῶν ὑψηλῶν ἄκρων ἐστὶν, ἀναμέσον δὲ τῶν τρίβων ἕστηκε.

3 Παρὰ γὰρ πύλαις δυναστῶν

παρεδρεύει, ἐν δὲ εἰσόδοις ὑμνεῖται.

4 Ὑμᾶς ὦ ἄνθρωποι παρακαλῶ, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων.

5 Νοήσατε ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν.

6 Εἰσακούσαλέ μου, σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίσω ἀπὸ χειλέων ὀρθά.

7 Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσει ὁ φάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χείλη ψευδῆ.

8 Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἑαυτοῖς σκολιὸν οὐδὲ στραγγαλιῶδες.

9 Πάντα ἐνώπια τοῖς συνιοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι γνῶσιν.

10 Λάβετε παιδείαν καὶ μὴ ἀργύριον, καὶ γνῶσιν ὑπὲρ χρυσίον δεδοκιμασμένον.

11 Κρείσσων γὰρ σοφία λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν.

12 Ἐγὼ ἡ σοφία κατεσκήνωσα βουλὴν καὶ γνῶσιν, καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην.

13 Φόβος Κυρίου μισεῖ ἀδικίαν, ὕβριν τε καὶ ὑπερηφανίαν καὶ ὁδὸς πονηρῶν· μεμίσηκα δὲ ἐγὼ διεστραμμένας ὁδὸς κακῶν.

14 Ἐμὴ βουλὴ καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς.

15 Δι' ἐμοῦ βασιλεῖς βασιλεύουσι, καὶ οἱ δυνάσαι γράφουσι δικαιοσύνην.

16 Δι' ἐμοῦ μεγισᾶνες μεγαλύνονται, καὶ τύραννοι δι' ἐμοῦ κρατοῦσι γῆς.

17 Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὑρήσουσι.

18 Πλοῦτος καὶ δόξα ἐμοὶ ὑπάρχει, καὶ κτῆσις πολλῶν καὶ δικαιοσύνη.

19 Βέλτιον ἐμὲ καρπίζεσθαι ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον τίμιον, τὰ δὲ ἐμὰ γεννήματα κρείσσω ἀργυρίου ἐκλεκτοῦ.

20 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης περιπατῶ, καὶ ἀναμέσον τρίβων δικαιώματος ἀναστρέφομαι.

21 Ἵνα μερίσω τοῖς ἐμὲ ἀγαπῶσιν ὕπαρξιν, καὶ τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν ἐμπλήσω ἀγαθῶν· ἐὰν ἀναγγείλω ὑμῖν τὰ καθ' ἡμέραν γινόμενα, μνημονεύσω τὰ ἐξ αἰῶνος ἀριθμῆσαι.

22 Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ,

23 Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωτέ με, ἐν ἀρχῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι,

24 Καὶ πρὸ τοῦ τὰς ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων.

25 Πρὸ τοῦ ὄρη ἑδρασθῆναι, πρὸ δὲ πάντων βουνῶν, γεννᾷ με.

26 Κύριος ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰκούμενα τῆς ὑπ' οὐρανῶν.

27 Ἡνίκα ἡτοίμαζε τὸν οὐρανὸν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀφώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων,

28 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφαλεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανὸν,

29 Καὶ ὡς ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς,

30 Ἥμην παρ' αὐτῷ ἁρμόζουσα· ἐγὼ ἤμην ἡ προσέχαιρε· καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραινόμην ἐν προσώπῳ αὐτοῦ ἐν παντὶ καιρῷ,

31 Ὅτε ἐνευφραίνετο τὴν οἰκουμένην συντελέσας, καὶ ἐνευφραίνετο ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

32 Νῦν οὖν υἱὲ ἄκουέ μου, μακάριος ἀνὴρ ὃς εἰσακούσεταί μου, καὶ ἄνθρωπος ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει,

34 Ἀγρυπνῶν ἐπ' ἐμαῖς θύραις καθ' ἡμέραν, τηρῶν καθημένας ἐμῶν εἰσόδων.

35 Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι ζωῆς, καὶ ἑτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου.

36 Οἱ δὲ ἁμαρτάνοντες εἰς ἐμὲ, ἀσεβοῦσιν εἰς τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς, καὶ οἱ μισοῦντές με ἀγαπῶσι θάνατον.

Κεφ. Θ'. 9.

Η ΣΟΦΙΑ ᾠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον, καὶ ὑπήρεισε στύλους ἑπτά.

2 Ἔσφαξε τὰ ἑαυτῆς θύματα, ἐκέρασεν εἰς κρατῆρα τὸν ἑαυτῆς οἶνον, καὶ ἡτοιμάσατο τὴν ἑαυτῆς τράπεζαν.

3 Ἀπέστειλε τὰς ἑαυτῆς δούλας, συγκαλοῦσα μετὰ ὑψηλοῦ κηρύγματος ἐπὶ κρατῆρα, λέγουσα,

4 Ὅς ἐστιν ἄφρων, ἐκκλινάτω πρὸς μέ· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρενῶν εἶπεν,

5 Ἔλθατε, φάγετε τῶν ἐμῶν ἄρτων, καὶ πίετε οἶνον ὃν ἐκέρασα ὑμῖν.

6 Ἀπολείπετε ἀφροσύνην, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε· καὶ ζητήσατε φρόνησιν, καὶ κατορθώσατε ἐν γνώσει σύνεσιν.

7 Ὁ παιδεύων κακοὺς λήψεται ἑαυτῷ ἀτιμίαν· ἐλέγχων δὲ τὸν ἀσεβῆ μωμήσεται ἑαυτόν.

8 Μὴ ἔλεγχε κακοὺς, ἵνα μὴ μισήσωσί σε· ἔλεγχε σοφὸν, καὶ ἀγαπήσει σε.

9 Δίδα σοφῷ ἀφορμὴν, καὶ σοφώτερος ἔσαι· γνώριζε δικαίῳ, καὶ προσθήσει τοῦ δέχεσθαι.

10 Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ βουλὴ ἁγίων σύνεσις· τὸ

γὰρ γνῶναι νόμον, διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς.

11 Τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ πολὺν ζήσεις χρόνον, καὶ προσεθήσεταί σοι ἔτη ζωῆς σου.

12 Υἱὲ ἐὰν σοφὸς γένῃ σεαυτῷ, σοφὸς ἔσῃ καὶ τοῖς πλησίον· ἐὰν δὲ κακὸς ἀποβῇς, μόνος ἂν ἀντλήσεις κακά· ὃς ἐρείδεται ἐπὶ ψεύδεσιν, ἔτοιμαίνει ἀνέμους, ὁ δ' αὐτὸς διώξεται ὄρνεα πετόμενα· ἀπέλιπε γὰρ ὁδὸς ἣ ἑαυτοῦ ἀμπελῶνος, τὰς δὲ ἄξονας ἣ ἰδίᾳ γεωργίᾳ πεπλάνηται· διαπορεύεται δὲ δι' ἀνύδρου ἐρήμου, καὶ γῆν διατεταλαιπωρημένην ἐν διψώδεσι, συνάγει δὲ χερσὶν ἀκαρπίαν.

13 Γυνὴ ἄφρων καὶ θρασεῖα ἐνδεὴς ψωμοῦ γίνεται, καὶ οὐκ ἐπίσταται αἰσχύνην.

14 Ἐκάθισεν ἐπὶ θύραις τοῦ ἑαυτῆς οἴκου, ἐπὶ δίφρου ἐμφανῶς ἐν πλατείαις,

15 Προσκαλεμένη τοὺς παριόντας καὶ κατευθυνούσας ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·

16 Ὅς ἐστιν ὑμῶν ἀφρονέστατος, ἐκκλινάτω πρός μέ· καὶ τοῖς ἐνδεέσι φρονήσεως παρακελεύομαι, λέγουσα,

17 Ἄρτων κρυφίων ἡδέως ἅψασθε, καὶ ὕδατος κλοπῆς γλυκεροῦ.

18 Ὁ δὲ οὐκ οἶδεν ὅτι γηγενεῖς παρ' αὐτῇ ὀλλυνται, καὶ ἐπὶ πέταυρον ᾅδου συναντῶ· ἀλλὰ ἀποπήδησον, μὴ χρονίσῃς ἐν τῷ τόπῳ, μηδὲ ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτήν, ἕτοιμος γὰρ διαβῆσαι ὕδωρ ἀλλότριον· ἀπὸ δὲ ὕδατος ἀλλοτρίου ἀπόσχου, καὶ ἀπὸ πηγῆς ἀλλοτρίας μὴ πίῃς, ἵνα πολὺν ζήσῃς χρόνον, προσεθῇ δέ σοι ἔτη ζωῆς.

Κεφ. ι'. 10.

ΥΙΟΣ σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων λύπη τῇ μητρί.

2 Οὐκ ὠφελήσουσι θησαυροὶ ἀνόμους, δικαιοσύνη δὲ ῥύσεται ἐκ θανάτου.

3 Οὐ λιμοκτονήσει Κύριος ψυχὴν δικαίαν, ζωὴν δὲ ἀσεβῶν ἀνατρέψει.

4 Πενία ἄνδρα ταπεινοῖ, χεῖρες δὲ ἀνδρείων πλατύζουσιν· υἱὸς πεπαιδευμένος σοφὸς ἔσται, τῷ δὲ ἄφρονι διακόνῳ χρήσεται.

5 Διεσώθη ἀπὸ καύματος υἱὸς νοήμων, ἀνεμόφθορος δὲ γίνεται ἐν ἀμητῷ υἱὸς παράνομος.

6 Εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου, σῶμα δὲ ἀσεβῶν καλύψει πένθος ἄωρον.

7 Μνήμη δικαίων μετ' ἐγκωμίων, ὄνομα δὲ ἀσεβῶν σβέννυται.

8 Σοφὸς καρδίᾳ δέξεται ἐν-

τολὰς, ὁ δὲ ἄσεγος χείλεσι σκολιάζων ὑποσκελισθήσεται.

9 Ὃς πορεύεται ἁπλῶς, πορεύεται πεποιθώς· ὁ δὲ διαστρέφων τὰς ὁδὸς αὐτῦ, γνωσθήσεται.

10 Ὁ ἐννεύων ὀφθαλμοῖς μετὰ δόλε, συνάγει ἀνδράσι λύπας· ὁ δὲ ἐλέγχων μετὰ παῤῥησίας, εἰρηνοποιεῖ.

11 Πηγὴ ζωῆς ἐν χειρὶ δικαίε, στόμα δὲ ἀσεβῦς καλύψει ἀπώλεια.

12 Μῖσος ἐξείρει νεῖκος, πάντας δὲ τὰς μὴ φιλονεικῦντας καλύπτει φιλία.

13 Ὃς ἐκ χειλέων προφέρει σοφίαν, ῥάβδῳ τύπτει ἄνδρα ἀκάρδιον.

14 Σοφοὶ κρύψσιν αἴσθησιν, στόμα δὲ προπετῦς ἐγγίζει συντριβῇ.

15 Κτῆσις πλεσίων πόλις ὀχυρὰ, συντριβὴ δὲ ἀσεβῶν πενία.

16 Ἔργα δικαίων ζωὴν ποιεῖ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτίας.

17 Ὁδὸς δικαίας ζωῆς φυλάσσει παιδεία, παιδεία δὲ ἀνεξέλεγκτος πλανᾶται.

18 Καλύπτουσιν ἔχθραν χείλη δίκαια, οἱ δὲ ἐκφέροντες λοιδορίας ἄφρονέστατοί εἰσιν.

19 Ἐκ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἁμαρτίαν, φειδόμενος δὲ χειλέων, νοήμων ἔσῃ.

20 Ἄργυρος πεπυρωμένος γλῶσσα δικαία, καρδία δὲ ἀσεβῦς ἐκλείψει.

21 Χείλη δικαίων ἐπίσταται ὑψηλὰ, οἱ δὲ ἄφρονες ἐν ἐνδείᾳ τελευτῶσιν.

22 Εὐλογία Κυρίε ἐπὶ κεφαλὴν δικαίε, αὕτη πλετίζει, καὶ οὐ μὴ προσεθῇ αὐτῇ λύπη ἐν καρδίᾳ.

23 Ἐν γέλωτι ἄφρων πράσσει κακὰ, ἡ δὲ σοφία ἀνδρὶ τίκτει φρόνησιν.

24 Ἐν ἀπωλείᾳ ἀσεβὴς περιφέρεται, ἐπιθυμία δὲ δικαίε δεκτή.

25 Παραπορευομένης καταιγίδος ἀφανίζεται ἀσεβὴς, δίκαιος δὲ ἐκκλίνας σώζεται εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Ὥσπερ ὄμφαξ ὀδοῦσι βλαβερὸν, καὶ καπνὸς ὄμμασιν, ἕτως παρανομία τοῖς χρωμένοις αὐτῇ.

27 Φόβος Κυρίε προσίθησιν ἡμέρας, ἔτη δὲ ἀσεβῶν ὀλιγωθήσεται.

28 Ἐγχρονίζει δικαίοις εὐφροσύνη, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

29 Ὀχύρωμα ὁσίε φόβος Κυρίε, συντριβὴ δὲ τοῖς ἐργαζομένοις κακά.

30 Δίκαιος εἰς τὸν αἰῶνα οὐκ ἐνδώσει, ἀσεβεῖς δὲ οὐκ οἰκήσσσι γῆν.

31 Στόμα δικαίε ἀποφάζει σοφίαν, γλῶσσα δὲ ἀδίκε ἐξολεῖται.

32 Χείλη ἀνδρῶν δικαίων ἀποφάζει χάριτας, φόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποστρέφεται.

Κεφ. ιά'. ιι.

ΖΥΓΟΙ δόλιοι βδέλυγμα ἐνώπιον Κυρίε, φάθμιον δὲ δίκαιον δεκτὸν αὐτῷ.

2 Οὗ ἐὰν εἰσέλθῃ ὕβρις, ἐκεῖ καὶ ἀτιμία· φόμα δὲ ταπεινῶν μελετᾷ σοφίαν.

3 Ἀποθανὼν δίκαιος ἔλιπε μετάμελον, πρόχειρος δὲ γίνεται καὶ ἐπίχαρτος ἀσεβῶν ἀπώλεια.

5 Δικαιοσύνη ἀμώμως ὁρθοτομεῖ ὁδὸς, ἀσέβεια δὲ περιπίπτει ἀδικίᾳ.

6 Δικαιοσύνη ἀνδρῶν ὀρθῶν ῥύεται αὐτὸς, τῇ δὲ ἀπωλείᾳ αὐτῶν ἁλίσκονται παράνομοι.

7 Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίε, οὐκ ὄλλυται ἐλπὶς, τὸ δὲ καύχημα τ ἀσεβῶν ὄλλυται.

8 Δίκαιος ἐκ θήρας ἐκδύνει, ἀντ' αὐτᾶ δὲ παραδίδοται ὁ ἀσεβής.

9 Ἐν φόματι ἀσεβῶν παγὶς πολίταις, αἴσθησις δὲ δικαίων εὔοδος.

10 Ἐν ἀγαθοῖς δικαίων καλῶρθωσε πόλις, φόμασι δὲ ἀσεβῶν κατεσκάφη.

12 Μυκηρίζει πολίτας ἐνδεὴς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει.

13 Ἄνὴρ δίγλωσσος ἀποκαλύπτει βελὰς ἐν συνεδρίῳ, πιστὸς δὲ πνοῇ κρύπτει πράγματα.

14 Οἷς μὴ ὑπάρχει κυβέρνησις, πίπτουσιν ὥσπερ φύλλα, σωτηρία δὲ ὑπάρχει ἐν πολλῇ βελῇ.

15 Πονηρὸς κακοποιεῖ ὅταν συμμίξῃ δικαίῳ, μισεῖ δὲ ἤχον ἀσφαλείας.

16 Γυνὴ εὐχάρις & ἐγείρει ἀνδρὶ δόξαν, θρόνος δὲ ἀτιμίας γυνὴ μισᾶσα δίκαια· πλάτη ὀκνηροὶ ἐνδεεῖς γίνονται, οἱ δὲ ἀνδρεῖοι ἐρείδονται πλάτῳ.

17 Τῇ ψυχῇ αὐτᾶ ἀγαθὸν ποιεῖ ἀνὴρ ἐλεήμων, ἐξολλύει δὲ αὐτᾶ σῶμα ὁ ἀνελεήμων.

18 Ἀσεβὴς ποιεῖ ἔργα ἄδικα, σπέρμα δὲ δικαίων μισθὸς ἀληθείας.

19 Υἱὸς δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, διωγμὸς δὲ ἀσεβᾶ εἰς θάνατον.

20 Βδέλυγμα Κυρίῳ διεσταλμέναι ὁδοὶ, προσδεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν.

21 Χειρὶ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀτιμώρητος ἔσαι, ὁ δὲ σπείρων δικαιοσύνην λήψεται μισθὸν πιστόν.

22 Ὥσπερ ἐνώτιον ἐν ῥινὶ ὑὸς,

ἔτως γυναικὶ κακόφρονι κάλλος.

23 Ἐπιθυμία δικαίων πᾶσα ἀγαθὴ, ἐλπὶς δὲ ἀσεβῶν ἀπολεῖται.

24 Εἰσὶν, οἱ τὰ ἴδια σπείροντες πλείονα ποιοῦσιν· εἰσὶ δὲ οἳ συνάγοντες ἐλαττονοῦνται.

25 Ψυχὴ εὐλογημένη πᾶσα ἁπλῆ, ἀνὴρ δὲ θυμώδης οὐκ εὐσχήμων.

26 Ὁ συνέχων σῖτον ὑπολείποιτο αὐτὸν τοῖς ἔθνεσιν, εὐλογία δὲ εἰς κεφαλὴν τῷ μεταδιδόντος.

27 Τεκμαινόμενος ἀγαθὰ ζητεῖ χάριν ἀγαθὴν, ἐκζητοῦντα δὲ κακὰ καταλήψεται αὐτόν.

28 Ὁ πεποιθὼς ἐπὶ πλούτῳ ἔτος πεσεῖται, ὁ δὲ ἀντιλαμβανόμενος δικαίων ἔτος ἀνατελεῖ.

29 Ὁ μὴ συμπεριφερόμενος τῷ ἑαυτοῦ οἴκῳ, κληρονομήσει ἄνεμον, δουλεύσει δὲ ἄφρων φρονίμῳ.

30 Ἐκ καρποῦ δικαιοσύνης φύεται δένδρον ζωῆς, ἁφαιροῦνται δὲ ἄωροι ψυχαὶ παρανόμων.

31 Εἰ ὁ μὲν δίκαιος μόλις σώζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πᾶ φανεῖται;

Κεφ. ιϛ'. 12.

Ο ΑΓΑΠΩΝ παιδείαν, ἀγαπᾷ αἴσθησιν· ὁ δὲ μισῶν ἐλέγχους, ἄφρων.

2 Κρείσσων ὁ εὑρὼν χάριν παρὰ Κυρίῳ, ἀνὴρ δὲ παράνομος παρασιωπηθήσεται.

3 Οὐ κατορθώσει ἄνθρωπος ἐξ ἀνόμων, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν δικαίων οὐκ ἐξαρθήσονται.

4 Γυνὴ ἀνδρεία στέφανος τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ὥσπερ δὲ ἐν ξύλῳ σκώληξ, ἔτως ἄνδρα ἀπόλλυσι γυνὴ κακοποιός.

5 Λογισμοὶ δικαίων κρίματα, κυβερνῶσι δὲ ἀσεβεῖς δόλους.

6 Λόγοι ἀσεβῶν δόλιοι, στόμα δὲ ὀρθῶν ῥύσεται αὐτούς.

7 Οὗ ἐὰν στραφῇ ὁ ἀσεβὴς, ἀφανίζεται, οἶκοι δὲ δικαίων παραμένουσι.

8 Στόμα συνετὸν ἐγκωμιάζεται ὑπὸ ἀνδρὸς, νωθροκάρδιος δὲ μυκτηρίζεται.

9 Κρείσσων ἀνὴρ ἐν ἀτιμίᾳ δουλεύων ἑαυτῷ, ἢ τιμὴν ἑαυτῷ περιτιθεὶς, καὶ προσδεόμενος ἄρτου.

10 Δίκαιος οἰκτείρει ψυχὰς κτηνῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ σπλάγχνα τῶν ἀσεβῶν ἀνελεήμονα.

11 Ὁ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν, ἐμπλησθήσεται ἄρτων, οἱ δὲ διώκοντες μάταια, ἐνδεεῖς φρενῶν· ὃς ἐστιν ἡδὺς ἐν οἴνῳ

διατριβαῖς, ἐν τοῖς ἑαυτῆ ὀχυρώμασι καταλείψει ἀτιμίαν.

12 Ἐπιθυμίαι ἀσεβῶν κακαὶ, αἱ δὲ ῥίζαι τῶν εὐσεβῶν ἐν ὀχυρώμασι.

13 Δι' ἁμαρτίαν χειλέων ἐμπίπλει εἰς παγίδας ἁμαρτωλὸς, ἐκφεύγει δὲ ἐξ αὐτῶν δίκαιος· ὁ βλέπων λεῖα ἐλεηθήσεται, ὁ δὲ συναντῶν ἐν πύλαις ἐκθλίψει ψυχάς.

14 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ψυχὴ ἀνδρὸς πλησθήσεται ἀγαθῶν, ἀνταπόδομα δὲ χειλέων αὐτῆ δοθήσεται αὐτῷ.

15 Ὁδοὶ ἀφρόνων ὀρθαὶ ἐνώπιον αὐτῶν, εἰσακούει δὲ συμβουλίας σοφός.

16 Ἄφρων αὐθημερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτῆ, κρύπτει δὲ ὁ ἑαυτῆ ἀτιμίαν ἀνὴρ πανοῦργος.

17 Ἐπιδεικνυμένην πίστιν ἀπαγγέλλει δίκαιος, ὁ δὲ μάρτυς τῶν ἀδίκων δόλιος.

18 Εἰσὶν οἳ λέγοντες τιτρώσκουσι, μάχαιραι· γλῶσσαι δὲ σοφῶν ἰῶνται.

19 Χείλη ἀληθινὰ κατορθοῖ μαρτυρίαν, μάρτυς δὲ ταχὺς γλῶσσαν ἔχει ἄδικον.

20 Δόλος ἐν καρδίᾳ τεκταινομένη κακὰ, οἱ δὲ βουλόμενοι εἰρήνην εὐφρανθήσονται.

21 Οὐκ ἀρέσει τῷ δικαίῳ πᾶν ἄδικον, οἱ δὲ ἀσεβεῖς πλησθήσονται κακῶν.

22 Βδέλυγμα Κυρίῳ χείλη ψευδῆ, ὁ δὲ ποιῶν πίστεις δεκτὸς παρ' αὐτῷ.

23 Ἀνὴρ συνετὸς θρόνου αἰσθήσεως, καρδία δὲ ἀφρόνων συναντήσεται ἀραῖς.

24 Χεὶρ ἐκλεκτῶν κρατήσει εὐχερῶς, δόλιοι δὲ ἔσονται ἐν φορολογίᾳ.

25 Φοβερὸς λόγος καρδίαν ταράσσει ἀνδρὸς δικαίου, ἀγγελία δὲ ἀγαθὴ εὐφραίνει αὐτόν.

26 Ἐπιγνώμων δίκαιος ἑαυτῆ φίλος ἔσται, ἁμαρτάνοντας δὲ καταδιώξεται κακὰ, ἡ δὲ ὁδὸς τῶν ἀσεβῶν πλανήσει αὐτούς.

27 Οὐκ ἐπιτεύξεται δόλιος θήρας, κτῆμα δὲ τίμιον ἀνὴρ καθαρός.

28 Ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, ὁδοὶ δὲ μνησικάκων εἰς θάνατον.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΥΙΟΣ πανοῦργος ὑπήκοος πατρὶ, υἱὸς δὲ ἀνήκοος ἐν ἀπωλείᾳ.

2 Ἀπὸ καρπῶν δικαιοσύνης φάγεται ἀγαθὸς, ψυχαὶ δὲ παρανόμων ὀλοῦνται ἄφρονες.

3 Ὃς φυλάσσει τὸ ἑαυτῆ στόμα τηρεῖ τὴν ἑαυτῆ ψυχὴν, ὁ δὲ προπετὴς χείλεσι πτοήσει ἑαυτόν.

4 Ἐν ἐπιθυμίαις ἐστὶ πᾶς ἀεργὸς, χεῖρες δὲ ἀνδρείων ἐν ἐπιμελείᾳ.

5 Λόγον ἄδικον μισεῖ δίκαιος, ἀσεβὴς δὲ αἰσχύνεται, καὶ οὐκ ἔχει παρρησίαν.

7 Εἰσὶν οἱ πλουτίζοντες ἑαυτὸς μηδὲν ἔχοντες, καὶ εἰσὶν οἱ ταπεινοῦντες ἑαυτὸς ἐν πολλῷ πλούτῳ.

8 Λύτρον ἀνδρὸς ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος· πτωχὸς δὲ οὐχ ὑφίσταται ἀπειλήν.

9 Φῶς δικαίοις διαπαντὸς, φῶς δὲ ἀσεβῶν σβέννυται· ψυχαὶ δόλιαι πλανῶνται ἐν ἁμαρτίαις, δίκαιοι δὲ οἰκτείρουσι καὶ ἐλεῶσι.

10 Κακὸς μεθ' ὕβρεως πράσσει κακὰ, οἱ δ' ἑαυτῶν ἐπιγνώμονες σοφοί.

11 Ὕπαρξις ἐπισπουδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται, ὁ δὲ συνάγων ἑαυτῷ μετ' εὐσεβείας πληθυνθήσεται· δίκαιος οἰκτείρει καὶ κιχρᾷ.

12 Κρείσσων ἐναρχόμενος βοηθῶν καρδίᾳ, ἢ ἐπαγγελλόμενος καὶ εἰς ἐλπίδα ἄγοντος· δένδρον γὰρ ζωῆς, ἐπιθυμία ἀγαθή.

13 Ὃς καταφρονεῖ πράγματος, καταφρονηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ· ὁ δὲ φοβούμενος ἐντολὴν, ἔτος ὑγιαίνει· υἱῷ δολίῳ οὐθὲν ἔσαι ἀγαθὸν, οἰκέτῃ δὲ σοφῷ εὐοδοι ἔσονται πράξεις, καὶ κατευθυνθήσεται ἡ ὁδὸς αὐτοῦ.

14 Νόμος σοφοῦ πηγὴ ζωῆς, ὁ δὲ ἄνευς ὑπὸ παγίδος θανεῖται.

15 Σύνεσις ἀγαθὴ δίδωσι χάριν, τὸ δὲ γνῶναι νόμον διανοίας ἐστὶν ἀγαθῆς, ὁδοὶ δὲ καταφρονούντων ἐν ἀπωλείᾳ.

16 Πᾶς πανοῦργος πράσσει μετὰ γνώσεως, ὁ δὲ ἄφρων ἐξεπέτασεν ἑαυτοῦ κακίαν.

17 Βασιλεὺς θρασὺς ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ, ἄγγελος δὲ σοφὸς ῥύσεται αὐτόν.

18 Πενίαν καὶ ἀτιμίαν ἀφαιρεῖται παιδεία, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους δοξασθήσεται.

19 Ἐπιθυμίαι εὐσεβῶν ἡδύνουσι ψυχὴν, ἔργα δὲ ἀσεβῶν μακρὰν ἀπὸ γνώσεως.

20 Συμπορευόμενος σοφοῖς σοφὸς ἔσῃ, ὁ δὲ συμπορευόμενος ἄφροσι γνωσθήσεται.

21 Ἁμαρτάνοντας καταδιώκει κακὰ, τοὺς δὲ δικαίους καταλήψεται ἀγαθά.

22 Ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱοὺς υἱῶν, θησαυρίζεται δὲ δικαίοις πλοῦτος ἀσεβῶν.

23 Δίκαιοι ποιήσουσιν ἐν πλούτῳ ἔτη πολλὰ, ἄδικοι δὲ ἀπολοῦνται συντόμως.

24 Ὃς φείδεται τῆς βακτηρίας, μισεῖ τὸν υἱὸν αὐτοῦ,

ὁ δὲ ἀγαπῶν ἐπιμελῶς παιδεύει.

25 Δίκαιος ἔσθων ἐμπιπλᾷ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, ψυχαὶ δὲ ἀσεβῶν ἐνδεεῖς.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΣΟΦΑΙ γυναῖκες ᾠκοδόμησαν οἴκους, ἡ δὲ ἄφρων κατέσκαψε ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

2 Ὁ πορευόμενος ὀρθῶς φοβεῖται τὸν Κύριον, ὁ δὲ σκολιάζων ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἀτιμασθήσεται.

3 Ἐκ στόματος ἀφρόνων βακτηρία ὕβρεως, χείλη δὲ σοφῶν φυλάσσει αὐτούς.

4 Οὗ μή εἰσι βόες, φάτναι καθαραί· οὗ δὲ πολλὰ γεννήματα, φανερὰ βοὸς ἰσχύς.

5 Μάρτυς πιστὸς οὐ ψεύδεται, ἐκκαίει δὲ ψευδῆ μάρτυς ἄδικος.

6 Ζητήσεις σοφίαν παρὰ κακοῖς καὶ οὐχ εὑρήσεις, αἴσθησις δὲ παρὰ φρονίμοις εὐχερής.

7 Πάντα ἐναντία ἀνδρὶ ἄφρονι, ὅπλα δὲ αἰσθήσεως χείλη σοφά.

8 Σοφία πανούργων ἐπιγνώσεται τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, ἄνοια δὲ ἀφρόνων ἐν πλάνῃ.

9 Οἰκίαι παρανόμων ὀφειλήσουσι καθαρισμὸν, οἰκίαι δὲ δικαίων δεκταί.

10 Καρδία ἀνδρὸς αἰσθητικὴ, λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, ὅταν δὲ εὐφραίνηται οὐκ ἐπιμίγνυται ὕβρει.

11 Οἰκίαι ἀσεβῶν ἀφανισθήσονται, σκηναὶ δὲ κατορθούντων στήσονται.

12 Ἔστιν ὁδὸς ἣ δοκεῖ παρὰ ἀνθρώποις ὀρθὴ εἶναι, τὰ δὲ τελευταῖα αὐτῆς ἔρχεται εἰς πυθμένα ᾅδου.

13 Ἐν εὐφροσύναις οὐ προσμίγνυται λύπη, τελευταῖα δὲ χαρὰ εἰς πένθος ἔρχεται.

14 Τῶν ἑαυτοῦ ὁδῶν πλησθήσεται θρασυκάρδιος, ἀπὸ δὲ τῶν διανοημάτων αὐτοῦ ἀνὴρ ἀγαθός.

15 Ἄκακος πιστεύει παντὶ λόγῳ, πανοῦργος δὲ ἔρχεται εἰς μετάνοιαν.

16 Σοφὸς φοβηθεὶς ἐξέκλινεν ἀπὸ κακοῦ, ὁ δὲ ἄφρων ἑαυτῷ πεποιθὼς μίγνυται ἀνόμῳ.

17 Ὀξύθυμος πράσσει μετὰ ἀβουλίας, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος πολλὰ ὑποφέρει.

18 Μεριοῦνται ἄφρονες κακίαν, οἱ δὲ πανοῦργοι κρατήσουσιν αἰσθήσεως.

19 Ὀλισθήσουσι κακοὶ ἔναντι ἀγαθῶν, καὶ ἀσεβεῖς θεραπεύσουσι θύρας δικαίων.

20 Φίλοι μισήσουσι φίλους πτωχοὺς, φίλοι δὲ πλουσίων πολλοί.

21 Ὁ ἀτιμάζων πένητας ἁ-

μαρτάνει, ἐλεῶν δὲ πτωχὸς μακαρισός.

22 Πλανώμενοι τεκλαίνουσι κακά, ἔλεον δὲ καὶ ἀλήθειαν τεκλαίνεσιν ἀγαθοί· οὐκ ἐπίσανται ἔλεον καὶ πίσιν τέκλονες κακῶν, ἐλεημοσύναι δὲ καὶ πίσεις παρὰ τέκτοσιν ἀγαθοῖς.

23 Ἐν παντὶ μεριμνῶντι ἔνεσι περισσὸν, ὁ δὲ ἠδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσαι.

24 Στέφανος σοφῶν πανέργος, ἡ δὲ διατριβὴ ἀφρόνων κακή.

25 Ῥύσεται ἐκ κακῶν ψυχὴν μάρτυς πιστὸς, ἐκκαίει δὲ ψευδὴς δόλιος.

26 Ἐν φόβῳ Κυρίε ἐλπὶς ἰσχύος, τοῖς δὲ τέκνοις αὐτῆ καταλείπει ἔρεισμα.

27 Πρόσαγμα Κυρίε πηγὴ ζωῆς, ποιεῖ δὲ ἐκκλίνειν ἐκ παγίδος θανάτε.

28 Ἐν πολλῷ ἔθνει δόξα βασιλέως, ἐν δὲ ἐκλείψει λαοῦ συντριβὴ δυνάσε.

29 Μακρόθυμος ἀνὴρ πολὺς ἐν φρονήσει, ὁ δὲ ὀλιγόψυχος ἰσχυρῶς ἄφρων.

30 Πραΰθυμος ἀνὴρ καρδίας ἰατρὸς, σὴς δὲ ὀσέων καρδία αἰσθητική.

31 Ὁ συκοφαντῶν πένητα παροξύνει ἢ ποιήσαντα αὐτὸν, ὁ δὲ τιμῶν αὐτὸν ἐλεεῖ πλωχόν.

32 Ἐν κακίᾳ αὐτῆ ἀπωσθήσεται ἀσεβὴς, ὁ δὲ πεποιθὼς τῇ ἑαυτῆ ὁσιότητι δίκαιος.

33 Ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ ἀνδρὸς σοφία, ἐν δὲ καρδίᾳ ἀφρόνων οὐ διαγινώσκεται.

34 Δικαιοσύνη ὑψοῖ ἔθνος, ἐλασσονεῖσι δὲ φυλὰς ἁμαρτίαι.

35 Δεκτὸς βασιλεῖ ὑπηρέτης νοήμων, τῇ δὲ ἑαυτῆ εὐτροφίᾳ ἀφαιρεῖται ἀτιμίαν.

Κεφ. ιέ. 15.

ΟΡΓΗ ἀπόλλυσι καὶ φρονίμες, ἀπόκρισις δὲ ὑποπίπλεσα ἀποστρέφει θυμὸν, λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάς.

2 Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσαται, στόμα δὲ ἀφρόνων ἀναγέλλει κακά.

3 Ἐν παντὶ τόπῳ ὀφθαλμοὶ Κυρίε σκοπεύσι κακές τε καὶ ἀγαθές.

4 Ἴασις γλώσσης δένδρον ζωῆς, ὁ δὲ συντηρῶν αὐτὴν πλησθήσεται πνεύματος.

5 Ἄφρων μυκληρίζει παιδείαν πατρὸς, ὁ δὲ φυλάσσων ἐντολὰς, πανεργότερος· ἐν πλεοναζούσῃ δικαιοσύνῃ ἰσχὺς πολλὴ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ὁλόρριζοι ἐκ γῆς ἀπολοῦνται.

6 Οἴκοις δικαίων ἰσχὺς πολλὴ, καρποὶ δὲ ἀσεβῶν ἀπολοῦνται.

7 Χείλη σοφῶν δέδεται αἰσ-

θήσει, καρδίαι δὲ ἀφρόνων οὐκ ἀσφαλεῖς.

8 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, εὐχαὶ δὲ κατευθυνόντων δεκταὶ παρ' αὐτῷ.

9 Βδέλυγμα Κυρίῳ ὁδοὶ ἀσεβῶς, διώκοντας δὲ δικαιοσύνην ἀγαπᾷ.

10 Παιδεία ἀκάκῳ γνωρίζεται ὑπὸ τῶν παριόντων, οἱ δὲ μισοῦντες ἐλέγχας τελευτῶσιν αἰσχρῶς.

11 Ἅδης καὶ ἀπώλεια φανερὰ παρὰ τῷ Κυρίῳ· πῶς οὐχὶ καὶ αἱ καρδίαι τῶν ἀνθρώπων;

12 Οὐκ ἀγαπήσει ἀπαίδευτος τὸς ἐλέγχοντας αὐτὸν, μετὰ δὲ σοφῶν οὐχ ὁμιλήσει.

13 Καρδίας εὐφραινομένης πρόσωπον θάλλει, ἐν δὲ λύπαις ἕσης σκυθρωπάζει.

14 Καρδία ὀρθὴ ζητεῖ αἴσθησιν, στόμα δὲ ἀπαιδεύτων γνώσεται κακά.

15 Πάντα τὸν χρόνον οἱ ὀφθαλμοὶ τῶν κακῶν προσδέχονται κακὰ, οἱ δὲ ἀγαθοὶ ἡσυχάζουσι διαπαντός.

16 Κρεῖσσον μικρὰ μερὶς μετὰ φόβου Κυρίου, ἢ θησαυροὶ μεγάλοι μετὰ ἀφοβίας.

17 Κρείσσων ξενισμὸς μετὰ λαχάνων προὸς φιλίαν καὶ χάριν, ἢ παράθεσις μόσχων μετὰ ἔχθρας.

18 Ἀνὴρ θυμώδης παρασκευάζει μάχας· μακρόθυμος δὲ καὶ τὴν μέλλουσαν καταπραΰνει· μακρόθυμος ἀνὴρ κατασβέσει κρίσεις, ὁ δὲ ἀσεβὴς ἐγείρει μᾶλλον.

19 Ὁδοὶ ἀεργῶν ἐστρωμέναι ἀκάνθαις, αἱ δὲ τῶν ἀνδρείων τετριμμέναι.

20 Υἱὸς σοφὸς εὐφραίνει πατέρα, υἱὸς δὲ ἄφρων μυκτηρίζει μητέρα αὐτοῦ.

21 Ἀνοήτῳ τρίβοι ἐνδεεῖς φρενῶν, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνων πορεύεται.

22 Ὑπερτίθενται λογισμοὶς οἱ μὴ τιμῶντες συνέδρια, ἐν δὲ καρδίαις βεβουλευμένων μένει βουλή.

23 Οὐ μὴ ὑπακούσει ὁ κακὸς αὐτῇ, ἐὰν δὲ μὴ εἴπῃ καίριόν τι καὶ καλὸν τῷ κοινῷ.

24 Ὁδοὶ ζωῆς διανοήματα συνετοῦ, ἵνα ἐκκλίνας ἐξ ᾅδου σωθῇ.

25 Οἶκους ὑβριστῶν κατασπᾷ Κύριος, ἐστήρισε δὲ ὅριον χήρας.

26 Βδέλυγμα Κυρίῳ λογισμὸς ἄδικος, ἁγνῶν δὲ ῥήσεις σεμναί.

27 Ἐξόλλυσιν ἑαυτὸν ὁ δωροληπτῶν, ὁ δὲ μισῶν δώρων λήψεις σώζεται· ἐλεημοσύναις καὶ πίστεσιν ἀποκαθαίρονται ἁμαρτίαι, τῷ δὲ φόβῳ Κυρίου ἐκκλίνει πᾶς ἀπὸ κακοῦ.

28 Καρδίαι δικαίων μελετῶσι πίστεις, στόμα δὲ ἀσεβῶν ἀποκρίνεται κακά· δεκταὶ παρὰ Κυρίῳ ὁδοὶ ἀνθρώπων δικαίων, διὰ δὲ αὐτῶν καὶ οἱ ἐχθροὶ φίλοι γίνονται.

29 Μακρὰν ἀπέχει ὁ Θεὸς ἀπὸ ἀσεβῶν, εὐχαῖς δὲ δικαίων ἐπακούει· κρείσσων ὀλίγη λῆψις μετὰ δικαιοσύνης, ἢ πολλὰ γεννήματα μετὰ ἀδικίας.

Κεφ. ις'. ιϛ.

ΚΑΡΔΙΑ ἀνδρὸς λογιζέσθω δίκαια, ἵνα ὑπὸ δὲ Θεῦ διορθωθῇ τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

30 Θεωρῶν ὀφθαλμὸς καλὰ εὐφραίνει καρδίαν, φήμη δὲ ἀγαθὴ πιαίνει ὀστᾶ.

32 Ὃς ἀπώθειται παιδείαν, μισεῖ ἑαυτὸν, ὁ δὲ τηρῶν ἐλέγχους, ἀγαπᾷ ψυχὴν αὐτῦ.

33 Φόβῳ Κυρίυ παιδεία καὶ σοφία, καὶ ἀρχὴ δόξης ἀποκριθήσεται αὐτῇ. Πάντα τὰ ἔργα δὲ ταπεινῦ φανερὰ παρὰ τῷ Θεῷ, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐν ἡμέρᾳ κακῇ ὀλοῦνται.

5 Ἀκάθαρτῳ παρὰ Θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος, χειρὶ δὲ χεῖρας ἐμβαλὼν ἀδίκως οὐκ ἀθωωθήσεται· ἀρχὴ ὁδῦ ἀγαθῆς τὸ ποιεῖν τὰ δίκαια, δεκτὰ δὲ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θύειν θυσίας· ὁ ζητῶν τὸν Κύριον εὑρήσει γνῶσιν μετὰ δικαιοσύνης, οἱ δὲ ὀρθῶς ζητοῦντες αὐτὸν, εὑρήσουσιν εἰρήνην. Πάντα τὰ ἔργα δὲ Κυρίυ μετὰ δικαιοσύνης, φυλάσσεται δὲ ὁ ἀσεβὴς εἰς ἡμέραν κακήν.

10 Μαντεῖον ἐπὶ χείλεσι βασιλέως, ἐν δὲ κρίσει ἐ μὴ πλανηθῇ τὸ στόμα αὐτῦ.

11 Ῥοπὴ ζυγῦ δικαιοσύνη παρὰ Κυρίῳ, τὰ δὲ ἔργα αὐτῦ σάθμια δίκαια.

12 Βδέλυγμα βασιλεῖ ὁ ποιῶν κακὰ, μετὰ γὰρ δικαιοσύνης ἑτοιμάζεται θρόνος ἀρχῆς.

13 Δεκτὰ βασιλεῖ χείλη δίκαια, λόγος δὲ ὀρθὸς ἀγαπᾷ.

14 Θυμὸς βασιλέως ἄγγελος θανάτυ, ἀνὴρ δὲ σοφὸς ἐξιλάσεται αὐτόν.

15 Ἐν φωτὶ ζωῆς υἱὸς βασιλέως, οἱ δὲ προσδεκτοὶ αὐτῷ ὥσπερ νέφος ὄψιμον.

16 Νοσσιαὶ σοφίας αἱρετώτεραι χρυσίυ, νοσσιαὶ δὲ φρονήσεως αἱρετώτεραι ὑπὲρ ἀργύριον.

17 Τρίβοι ζωῆς ἐκκλίνουσιν ἀπὸ κακῶν, μῆκος δὲ βίυ ὁδοὶ δικαιοσύνης· ὁ δεχόμενος παιδείαν ἐν ἀγαθοῖς ἔσαι, ὁ δὲ φυλάσσων ἐλέγχους σοφισθήσεται· ὃς φυλάσσει τὰς ἑαυτοῦ ὁδὸς, τηρεῖ τ ἑαυτῦ ψυχήν·

ἀγαπῶν δὲ ζωὴν αὐτῆ, φείσεται σόματος αὐτῆ.

18 Πρὸ συντριβῆς ἡγεῖται ὕβρις, πρὸ δὲ πλώματος κακοφροσύνη.

19 Κρείσσων πραΰθυμος μετὰ ταπεινώσεως, ἢ ὃς διαιρεῖται σκῦλα μετὰ ὑβριστῶν.

20 Συνετὸς ἐν πράγμασιν εὑρετὴς ἀγαθῶν, πεποιθὼς δὲ ἐπὶ Θεῷ μακαρισός.

21 Τὰς σοφὰς καὶ συνετὰς φαύλας καλέσιν, οἱ δὲ γλυκεῖς ἐν λόγῳ πλείονα ἀκέσονται.

22 Πηγὴ ζωῆς ἔννοια τοῖς κεκλημένοις, παιδεία δὲ ἀφρόνων κακή.

23 Καρδία σοφῆ νοήσει τὰ ἀπὸ ϛ ἰδίᾳ σόματος, ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπιγνωμοσύνην.

24 Κηρία μέλιτος λόγοι καλοὶ, γλύκασμα δὲ αὐτῆ ἴασις ψυχῆς.

25 Εἰσὶν ὁδοὶ δοκοῦσαι εἶναι ὀρθαὶ ἀνδρὶ, τὰ μέντοι τελευταῖα αὐτῶν βλέπει εἰς τυθμένα ἅδε.

26 Ἀνὴρ ἐν πόνοις πονεῖ ἑαυτῷ, καὶ ἐκβιάζεται ϯ ἀπώλειαν ἑαυτῆ.

27 Ὁ μέντοι σκολιὸς ἐπὶ τῷ ἑαυτῆ σόματι φορεῖ ϯ ἀπώλειαν· ἀνὴρ ἄφρων ὀρύσσει ἑαυτῷ κακὰ, ἐπὶ δὲ ϯ ἑαυτῆ χειλέων θησαυρίζει πῦρ.

28 Ἀνὴρ σκολιὸς διαπέμπεται κακὰ, καὶ λαμπὴρα δόλια πυρσεύσει κακοῖς, καὶ διαχωρίσει φίλους.

29 Ἀνὴρ παράνομος ἀποπειρᾶται φίλων, καὶ ἀπάγει αὐτὸς ὁδὸς οὐκ ἀγαθάς.

30 Στηρίζων δὲ ὀφθαλμὸς αὐτῆ διαλογίζεται διεσραμμένα, ὁρίζει δὲ τοῖς χείλεσιν αὐτῆ πάντα τὰ κακά· ἕτος κάμινός ἐσι κακίας.

31 Στέφανος καυχήσεως γῆρας, ἐν δὲ ὁδοῖς δικαιοσύνης εὑρίσκεται.

32 Κρείσσων ἀνὴρ μακρόθυμος ἰσχυρῆ, ὁ δὲ κρατῶν ὀργῆς κρείσσων καταλαμβανομένης πόλιν.

33 Εἰς κόλπους ἐπέρχεται πάντα τοῖς ἀδίκοις, παρὰ δὲ Κυρίᾳ πάντα τὰ δίκαια.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΡΕΙΣΣΩΝ ψωμὸς μεθ' ἡδονῆς ἐν εἰρήνῃ, ἢ οἶκος πολλῶν ἀγαθῶν καὶ ἀδίκων θυμάτων μετὰ μάχης.

2 Οἰκέτης νοήμων κρατήσει δεσποτῶν ἀφρόνων, ἐν δὲ ἀδελφοῖς διελεῖται μέρη.

3 Ὥσπερ δοκιμάζεται ἐν καμίνῳ ἄργυρος καὶ χρυσὸς, οὕτως ἐκλεκταὶ καρδίαι παρὰ Κυρίῳ.

4 Κακὸς ὑπακούει γλώσσης

παρανόμων, δίκαιος δὲ ὁ προσέχει χείλεσι ψευδέσιν.

5 Ὁ καταγελῶν πτωχῷ παροξύνει τὸν ποιήσαντα αὐτόν, ὁ δὲ ἐπιχαίρων ἀπολλυμένῳ οὐκ ἀθωωθήσεται, ὁ δὲ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

6 Στέφανος γερόντων τέκνα τέκνων, καύχημα δὲ τέκνων πατέρες αὐτῶν· ᾧ πισὶ ὅλος ὁ κόσμος τῶν χρημάτων, τῷ δὲ ἀπίστῳ ἀδὲ ὀβολός.

7 Οὐχ ἁρμόσει ἄφρονι χείλη πιστὰ, ἀδὲ δικαίῳ χείλη ψευδῆ.

8 Μισθὸς χαρίτων παιδεία τοῖς χρωμένοις, ᾧ δ' ἂν ἐπιστρέψῃ εὐοδωθήσεται.

9 Ὃς κρύπτει ἀδικήματα, ζητεῖ φιλίαν, ὃς δὲ μισεῖ κρύπτειν, διίστησι φίλους καὶ οἰκείους.

10 Συντρίβει ἀπειλὴ καρδίαν φρονίμου, ἄφρων δὲ μαστιγωθεὶς οὐκ αἰσθάνεται.

11 Ἀντιλογίας ἐγείρει πᾶς κακὸς, ὁ δὲ Κύριος ἄγγελον ἀνελεήμονα ἐκπέμψει αὐτῷ.

12 Ἐμπεσεῖται μέριμνα ἀνδρὶ νοήμονι, οἱ δὲ ἄφρονες διαλογιοῦνται κακά.

13 Ὃς ἀποδίδωσι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ὁ κινηθήσεται κακὰ ἐκ ᾧ οἶκος αὐτῷ.

14 Ἐξουσίαν δίδωσι λόγοις ἀρχὴ δικαιοσύνης, προηγεῖται δὲ τῆς ἐνδείας πᾶσις καὶ μάχη.

15 Ὃς δίκαιον κρίνει τὸν ἄδικον, ἄδικον δὲ τὸν δίκαιον, ἀκάθαρτος καὶ βδελυκτὸς παρὰ Θεῷ.

16 Ἱνατί ὑπῆρξε χρήματα ἄφρονι; κτήσασθαι γὰρ σοφίαν ἀκάρδιος ὁ δυνήσεται· ὃς ὑψηλὸν ποιεῖ τὸν ἑαυτοῦ οἶκον, ζητεῖ συντριβήν· ὁ δὲ σκολιάζων ᾧ μαθεῖν, ἐμπεσεῖται εἰς κακά.

17 Εἰς πάντα καιρὸν φίλος ὑπαρχέτω σοι, ἀδελφοὶ δὲ ἐν ἀνάγκαις χρήσιμοι ἔσωσαν, τότε γὰρ χάριν γεννῶνται.

18 Ἀνὴρ ἄφρων ἐπικροτεῖ καὶ ἐπιχαίρει ἑαυτῷ, ὡς καὶ ὁ ἐγγυώμενος ἐγγύην τοῦ ἑαυτοῦ φίλου.

19 Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις,

20 Ὁ δὲ σκληροκάρδιος ὁ συναντᾷ ἀγαθοῖς· ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται εἰς κακὰ,

21 Καρδία δὲ ἄφρονος ὀδύνη τῷ κεκτημένῳ αὐτήν· οὐκ εὐφραίνεται πατὴρ ἐφ' υἱῷ ἀπαιδεύτῳ, υἱὸς δὲ φρόνιμος εὐφραίνει μητέρα αὐτοῦ.

22 Καρδία εὐφραινομένη εὐεκτεῖν ποιεῖ, ἀνδρὸς δὲ λυπηροῦ ξηραίνεται τὰ ὀστᾶ.

23 Λαμβάνοντος δῶρα ἀδίκως ἐν κόλποις ὁ κατευοδοῦται

ὁδοὶ, ἀσεβὴς δὲ ἐκκλίνει ὁδὸς δικαιοσύνης.

24 Πρόσωπον συνετὸν ἀνδρὸς σοφοῦ, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ ϑ' ἄφρονος ἐπ' ἄκρα γῆς.

25 Ὀργὴ πατρὶ υἱὸς ἄφρων, καὶ ὀδύνη τῇ τεκούσῃ αὐτόν.

26 Ζημιοῦν ἄνδρα δίκαιον οὐ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐπιβουλεύειν δυνάσαις δικαίοις.

27 Ὃς φείδεται ῥῆμα προέσθαι σκληρὸν, ἐπιγνώμων, μακρόθυμος δὲ ἀνὴρ φρόνιμος.

28 Ἀνοήτῳ ἐπερωτήσαν|ι σοφίαν σοφία λογισθήσε|αι, ἐνεὸν δέ τις ἑαυτὸν ποιήσας, δόξει φρόνιμος εἶναι.

Κεφ. ιή'. 18.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ζητεῖ ἀνὴρ βελόμενος χωρίζεσθαι ἀπὸ φίλων, ἐν παντὶ δὲ καιρῷ ἐπονείδιστος ἔσαι.

2 Οὐ χρείαν ἔχει σοφίας ἐνδεὴς φρενῶν, μᾶλλον γὰρ ἄγετα ἀφροσύνη.

3 Ὅταν ἔλθῃ ἀσεβὴς εἰς βάθος κακῶν, καταφρονεῖ, ἐπέρχεται δὲ αὐτῷ ἀτιμία καὶ ὄνειδος.

4 Ὕδωρ βαθὺ λόγος ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ποταμὸς δὲ ἀναπηδύει καὶ πηγὴ ζωῆς.

5 Θαυμάσαι πρόσωπον ἀσεβοῦς ἀ καλὸν, οὐδὲ ὅσιον ἐκκλίνειν τὸ δίκαιον ἐν κρίσει.

6 Χείλη ἄφρονος ἄγουσιν αὐτὸν εἰς κακὰ, τὸ δὲ στόμα αὐτοῦ τὸ ϑρασὺ ϑάνατον ἐπικαλεῖται.

7 Στόμα ἄφρονος συντριβὴ αὐτῷ, τὰ δὲ χείλη αὐτοῦ παγὶς τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

8 Ὀκνηροῦ καταβάλλει φόβος, ψυχαὶ δὲ ἀνδρογύνων πεινάσουσιν.

9 Ὁ μὴ ἰώμενος αὐτὸν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, ἀδελφός ἐσι ϑ' λυμαινομένῳ ἑαυτόν.

10 Ἐκ μεγαλωσύνης ἰσχύος ὄνομα Κυρίῳ, αὐτῷ δὲ προσδραμόντες δίκαιοι ὑψοῦνται.

11 Ὕπαρξις πλουσίῳ ἀνδρὸς πόλις ὀχυρὰ, ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μέγα ἐπισκιάζει.

12 Πρὸ συντριβῆς ὑψοῦται καρδία ἀνδρὸς, καὶ πρὸ δόξης ταπεινοῦται.

13 Ὃς ἀποκρίνεται λόγον πρὶν ἀκοῦσαι, ἀφροσύνη αὐτῷ ἐσι καὶ ὄνειδος.

14 Θυμὸν ἀνδρὸς πραΰνει ϑεράπων φρόνιμος, ὀλιγόψυχον δὲ ἄνδρα τίς ὑποίσει;

15 Καρδία φρονίμου κτᾶται αἴσθησιν, ὦτα δὲ σοφῶν ζητεῖ ἔννοιαν.

16 Δόμα ἀνθρώπου ἐμπλατύνει αὐτὸν, καὶ παρὰ δυνάσαις καθιζάνει αὐτόν.

17 Δίκαιος ἑαυτοῦ κατήγορος ἐν πρωτολογίᾳ, ὡς δ' ἂν ἐπι-

ἑάλη ὁ ἀντίδικος ἐλέγχεται.

18 Ἀντιλογίας παύει σιγηρὸς, ἐν δὲ δυνασείαις ὁρίζει.

19 Ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρὰ καὶ ὑψηλὴ, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τεθεμελιωμένον βασίλειον.

20 Ἀπὸ καρπῶν στόματος ἀνὴρ πίμπλησι κοιλίαν αὐτοῦ, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλέων αὐτοῦ ἐμπλησθήσεται.

21 Θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ γλώσσης, οἱ δὲ κραίνοντες αὐτῆς ἔδονται τὰς καρπὰς αὐτῆς.

22 Ὃς εὗρε γυναῖκα ἀγαθὴν, εὗρε χάριτας, ἔλαβε δὲ παρὰ Θεοῦ ἱλαρότητα· ὃς ἐκβάλλει γυναῖκα ἀγαθὴν, ἐκβάλλει τὰ ἀγαθὰ, ὁ δὲ κατέχων μοιχαλίδα, ἄφρων καὶ ἀσεβής.

3 Ἀφροσύνη ἀνθρὸς λυμαίνεται τὰς ὁδὸς αὐτοῦ, τὴ δὲ Θεὸν αἰτιᾶται τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ.

Κεφ. ιθ'. 19.

4 ΠΛΟΥΤΟΣ προστίθησι φίλους πολλοὺς, ὁ δὲ πτωχὸς καὶ ἀπὸ τῶν ὑπάρχοντος φίλος λείπεται.

5 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσαι, ὁ δὲ ἐγκαλῶν ἀδίκως οὐ διαφεύξεται.

6 Πολλοὶ θεραπεύσι πρόσωπα βασιλέων, πᾶς δὲ ὁ κακὸς γίνεται ὄνειδος ἀνδρί.

7 Πᾶς ὃς ἀδελφὸν πτωχὸν μισεῖ, καὶ φιλίας μακρὰν ἔσαι· ἔννοια ἀγαθὴ τοῖς εἰδόσιν αὐτὴν ἐγγιεῖ, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος εὑρήσει αὐτήν· ὁ πολλὰ κακοποιῶν τελεσιεργεῖ κακίαν, ὃς δὲ ἐρεθίζει λόγους, οὐ σωθήσεται.

8 Ὁ κλώμενος φρόνησιν ἀγαπᾷ ἑαυτὸν, ὃς δὲ φυλάσσει φρόνησιν, εὑρήσει ἀγαθά.

9 Μάρτυς ψευδὴς οὐκ ἀτιμώρητος ἔσαι, ὃς δ' ἂν ἐκκαύσῃ κακίαν, ἀπολεῖται ὑπ' αὐτῆς.

10 Οὐ συμφέρει ἄφρονι τρυφὴ, καὶ ἐὰν οἰκέτης ἄρξηται μεθ' ὕβρεως δυνασεύειν.

11 Ἐλεήμων ἀνὴρ μακροθυμεῖ, τὸ δὲ καύχημα αὐτοῦ ἐπέρχεται παρανόμοις.

12 Βασιλέως ἀπειλὴ ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, ὥσπερ δὲ δρόσος ἐπὶ χόρτῳ, ἔτως τὸ ἱλαρὸν αὐτοῦ.

13 Αἰσχύνη πατρὶ υἱὸς ἄφρων, ὀχ ἁγναὶ εὐχαὶ ἀπὸ μισθώματος ἑταίρας.

14 Οἶκον καὶ ὕπαρξιν μερίζεσι πατέρες παισὶ, παρὰ δὲ Κυρίου ἁρμόζεται γυνὴ ἀνδρί.

15 Δειλία κατέχει ἀνδρόγυνον, ψυχὴ δὲ ἀεργοῦ πεινάσει.

16 Ὃς φυλάσσει ἐντολὴν, τηρεῖ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ δὲ

καταφρονῶν τῶν ἑαυτῆ ὁδῶν, ἀπολεῖται.

17 Δανείζει Θεῷ ὁ ἐλεῶν πλωχὸν, κατὰ δὲ τὸ δόμα αὐτῆ ἀνταποδώσει αὐτῷ.

18 Παίδευε υἱόν σου, ἕτως γὰρ ἔσαι εὔελπις, εἰς δὲ ὕβριν μὴ ἐπαίρε τῇ ψυχῇ σε.

19 Κακόφρων ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, ἐὰν δὲ λοιμεύηται, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτῆ προσθήσει.

20 Ἄκουε υἱὲ παιδείαν πατρός σε, ἵνα σοφὸς γένῃ ἐπ' ἐσχάτων σε.

21 Πολλοὶ λογισμοὶ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἡ δὲ βουλὴ τοῦ Κυρίε εἰς τὸν αἰῶνα μένει.

22 Καρπὸς ἀνδρὶ ἐλεημοσύνη, κρείσσων δὲ πλωχὸς δίκαιος ἢ πλούσιος ψευδής.

23 Φόβος Κυρίε εἰς ζωὴν ἀνδρὶ, ὁ δὲ ἄφοβος αὐλισθήσεται ἐν τόποις, οὗ οὐκ ἐπισκοπεῖται γνῶσις.

24 Ὁ ἐγκρύπλων εἰς τὸ κόλπον αὐτῆ χεῖρας ἀδίκως, οὐδὲ τῷ στόματι οὐ μὴ προσενείκῃ αὐτάς.

25 Λοιμῆ μαστιγουμένε ἄφρων πανουργότερος γίνεται, ἐὰν δὲ ἐλέγχῃς ἄνδρα φρόνιμον, νοήσει αἴσθησιν.

26 Ὁ ἀτιμάζων πατέρα καὶ ἀπωθούμενος μητέρα αὐτῆ, καταισχυνθήσεται καὶ ἐπονείδιστος ἔσαι.

27 Υἱὸς ἀπολειπόμενος φυλάξαι παιδείαν πατρὸς, μελετήσει ῥήσεις κακάς.

28 Ὁ ἐγλυώμενος παῖδα ἄφρονα, καθυβρίσει δικαίωμα, στόμα δὲ ἀσεβῶν καταπίεται κρίσεις.

29 Ἑτοιμάζονται ἀκολάστοις μάστιγες, καὶ τιμωρίαι ὁμοίως ἄφροσιν.

Κεφ. κ'. 20.

ΑΚΟΛΑΣΤΟΝ οἶνος, καὶ ὑβριστικὸν μέθη, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

2 Οὐ διαφέρει ἀπειλὴ βασιλέως θυμῆ λέοντος, ὁ δὲ παροξύνων αὐτὸν ἁμαρτάνει εἰς τὴν ἑαυτῆ ψυχήν.

3 Δόξα ἀνδρὶ ἀποστρέφεσθαι λοιδορίας, πᾶς δὲ ἄφρων τοιούτοις συμπλέκεται.

4 Ὀνειδιζόμενος ὀκνηρὸς ἐκ αἰσχύνεται, ὡσαύτως καὶ ὁ δανειζόμενος σῖτον ἐν ἀμητῷ.

5 Ὕδωρ βαθὺ βουλὴ ἐν καρδίᾳ ἀνδρὸς, ἀνὴρ δὲ φρόνιμος ἐξαντλήσει αὐτήν.

6 Μέγα ἄνθρωπος, καὶ τίμιον ἀνὴρ ἐλεήμων, ἄνδρα δὲ πιστὸν ἔργον εὑρεῖν.

7 Ὃς ἀναστρέφεται ἄμωμος ἐν δικαιοσύνῃ, μακαρίσς τὰς παῖδας αὐτῆ καταλείψει.

8 Ὅταν βασιλεὺς δικάζῃ καθίσῃ ἐπὶ θρόνε, ἐκ ἐναντιᾶ

ται ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῆ πᾶν πονηρόν.

9 Τίς καυχήσεται ἁγνὴν ἔχειν τ̃ καρδίαν; ἢ τίς παῤῥησιάσεται καθαρὸς εἶναι ἀπὸ ἁμαρτιῶν;

20 Κακολογ̃ντος πατέρα ἢ μητέρα, σβεσθήσεται λαμπὴρ, αἱ δὲ κόραι τ̃ ὀφθαλμῶν αὐτ̃ ὄψονται σκότος.

21 Μερὶς ἐπισπευδαζομένη ἐν πρώτοις, ἐν τοῖς τελευταίοις οὐκ εὐλογηθήσεται.

22 Μὴ εἴπ̃ς, Τίσομαι τὸν ἐχθρὸν, ἀλλ' ὑπόμεινον τ̃ Κύριον ἵνα σοι βοηθήσῃ.

10 Στάθμιον μέγα καὶ μικρὸν, καὶ μέτρα δισσὰ, ἀκάθαρτα ἐνώπιον Κυρίε καὶ ἀμφότερα, καὶ ὁ ποιῶν αὐτά.

11 Ἐν ταῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτοῦ συμπαδισθήσεται νεανίσκος μετὰ ὁσίε, καὶ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς αὐτ̃.

12 Οὖς ἀκέει, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρᾶ, Κυρίε ἔργα καὶ ἀμφότερα.

13 Μὴ ἀγάπα καταλαλεῖν, ἵνα μὴ ἐξαρθῆς· διάνοιξον τὰς ὀφθαλμάς σε, καὶ ἐμπλήσθητι ἄρτων.

23 Βδέλυγμα Κυρίῳ δισσὸν ζάθμιον, καὶ ζυγὸς δόλιος οὐ καλὸν ἐνώπιον αὐτ̃.

24 Παρὰ Κυρίε εὐθύνεται τὰ διαβήματα ἀνδρὶ, ἄνητὸς δὲ πῶς ἂν νοήσαι τὰς ὁδὰς αὐτ̃;

25 Παγὶς ἀνδρὶ ταχύ τι τ̃ ἰδίων ἁγιάσαι, μετὰ γὰρ τὸ εὔξασθαι μετανοεῖν γίνεται.

26 Λικμήτωρ ἀσεβῶν βασιλεὺς σοφὸς, καὶ ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς τροχόν.

27 Φῶς Κυρίε πνοὴ ἀνθρώπων, ὃς ἐρευνᾷ ταμιεῖα κοιλίας.

28 Ἐλεημοσύνη καὶ ἀλήθεια φυλακὴ βασιλεῖ, καὶ περικυκλώσουσιν ἐν δικαιοσύνῃ τ̃ θρόνον αὐτ̃.

29 Κόσμος νεανίαις σοφία, δόξα δὲ πρεσβυτέρων πολιαί.

30 Ὑπώπια καὶ συντρίμματα συναντᾷ κακοῖς, πληγαὶ δὲ εἰς ταμιεῖα κοιλίας.

Κεφ. κα'. 21.

ΩΣΠΕΡ ὁρμὴ ὕδατος, ἕτως καρδία βασιλέως ἐν χειρὶ Θεῦ, οὗ ἐὰν θέλων νεῦσαι ἐκεῖ ἔκλινεν αὐτήν.

2 Πᾶς ἀνὴρ φαίνεται ἑαυτῷ δίκαιος, κατευθύνει δὲ καρδίας Κύριος.

3 Ποιεῖν δίκαια καὶ ἀληθεύειν, ἀρεστὰ παρὰ Θεῷ μᾶλλον ἢ θυσιῶν αἷμα.

4 Μεγαλόφρων ἐν ὕβρει θρασυκάρδιος, λαμπὴρ δὲ ἀσεβῶν ἁμαρτία.

6 Ὁ ἐνεργῶν θησαυρίσματα γλώσσῃ ψευδεῖ, μάταια διώκει ἐπὶ παγίδας θανάτε.

7 Ὄλεθρος ἀσεβέσιν ἐπιξενωθήσεται, οὐ γὰρ βέλονται πράσσειν τὰ δίκαια.

8 Πρὸς τὰς σκολιὰς σκολιὰς ὁδὰς ἀποστέλλει ὁ Θεὸς, ἀγνὰ γὰρ καὶ ὀρθὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

9 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας ὑπαίθρου, ἢ ἐν κεκονιαμένοις μετὰ ἀδικίας καὶ ἐν οἴκῳ κοινῷ.

10 Ψυχὴ ἀσεβοῦς ἐκ ἐλεηθήσεται ὑπ' ἐδενὸς τῶν ἀνθρώπων.

11 Ζημιωμένε ἀκολάστε πανουργότερος γίνεται ὁ ἄκακος, συνιὼν δὲ σοφὸς δέξεται γνῶσιν.

12 Συνιεῖ δίκαιος καρδίας ἀσεβῶν, καὶ φαυλίζει ἀσεβεῖς ἐν κακοῖς.

13 Ὃς φράσσει τὰ ὦτα αὐτοῦ ἕ μὴ ἐπακῦσαι ἀσθενῆς, καὶ αὐτὸς ἐπικαλέσεται, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ εἰσακούων.

14 Δόσις λάθριος ἀνατρέπει ὀργὰς, δῶρον δὲ ὁ φειδόμενος θυμὸν ἐγείρει ἰσχυρόν.

15 Εὐφροσύνη δικαίων ποιεῖν κρίμα, ὅσιος δὲ ἀκάθαρτος παρὰ κακέργοις.

16 Ἀνὴρ πλανώμενος ἐξ ὁδοῦ δικαιοσύνης, ἐν συναγωγῇ γιγάντων ἀναπαύσεται.

17 Ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον.

18 Περικάθαρμα δὲ δικαίε ἄνομος.

19 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἢ μετὰ γυναικὸς μαχίμε καὶ γλωσσώδες καὶ ὀργίλε.

20 Θησαυρὸς ἐπιθυμητὸς ἀναπαύσεται ἐπὶ στόματος σοφοῦ, ἄφρονες δὲ ἄνδρες κακαπίονται αὐτόν.

21 Ὁδὸς δικαιοσύνης καὶ ἐλεημοσύνης εὑρήσει ζωὴν καὶ δόξαν.

22 Πόλεις ὀχυρὰς ἐπέβη σοφὸς, καὶ καθεῖλε τὸ ὀχύρωμα ἐφ' ᾧ ἐπεποίθεισαν οἱ ἀσεβεῖς.

23 Ὃς φυλάσσει τὸ στόμα αὐτοῦ καὶ τ γλῶσσαν, διατηρεῖ ἐκ θλίψεως τ ψυχὴν αὐτοῦ.

24 Θρασὺς καὶ αὐθάδης καὶ ἀλαζὼν λοιμὸς καλεῖται, ὃς δὲ μνησικακεῖ παράνομος.

25 Ἐπιθυμίαι ὀκνηρὸν ἀποκτείνουσιν, οὐ γὰρ προαιροῦνται αἱ χεῖρες αὐτοῦ ποιεῖν τι.

26 Ἀσεβὴς ἐπιθυμεῖ ὅλην τ ἡμέραν ἐπιθυμίας κακὰς, ὁ δὲ δίκαιος ἐλεᾷ καὶ οἰκτείρει ἀφειδῶς.

27 Θυσίαι ἀσεβῶν βδέλυγμα Κυρίῳ, καὶ γὰρ παρανόμως προσφέρουσιν αὐτάς.

28 Μάρτυς ψευδὴς ἀπολεῖται, ἀνὴρ δὲ ὑπήκοος φυλασσόμενος λαλήσει.

29 Ἀσεβὴς ἀνὴρ ἀναιδῶς ὑφίσαται προσώπῳ, ὁ δὲ εὐθὺς αὐτὸς συνιεῖ τὰς ὁδὰς αὐτοῦ.

30 Οὐκ ἔστι σοφία, οὐκ ἔστιν

ἀνδρεία, ὐκ ἔστι βελτίων πρὸς τὸν ἀσεβῆ.

31 Ἵππος ἑτοιμάζεται εἰς ἡμέραν πολέμου, παρὰ δὲ Κυρίου ἡ βοήθεια.

Κεφ. κβ'. 22.

ΑΙΡΕΤΩΤΕΡΟΝ ὄνομα καλὸν ἢ πλοῦτος πολύς, ὑπὲρ δὲ ἀργύριον καὶ χρυσίον χάρις ἀγαθή.

2 Πλούσιος καὶ πτωχὸς συνήντησαν ἀλλήλοις, ἀμφοτέρους δὲ ὁ Κύριος ἐποίησε.

3 Πανοῦργος ἰδὼν πονηρὸν τιμωρούμενον κρατερῶς αὐτὸς παιδεύεται, οἱ δὲ ἄφρονες παρελθόντες ἐζημιώθησαν.

4 Γενεὰ σοφίας φόβος Κυρίου, καὶ πλοῦτος, καὶ δόξα, καὶ ζωή.

5 Τρίβολοι καὶ παγίδες ἐν ὁδοῖς σκολιαῖς, ὁ δὲ φυλάσσων τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἀφέξεται αὐτῶν.

7 Πλούσιοι πτωχῶν ἄρξουσι, καὶ οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανειοῦσιν.

8 Ὁ σπείρων φαῦλα θερίσει κακὰ, πληγὴν δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει· ἄνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην εὐλογεῖ ὁ Θεὸς, μεταιότητα δὲ ἔργων αὐτοῦ συντελέσει.

6 Ὁ ἐλεῶν πτωχὸν αὐτὸς διατραφήσεται, τὴν γὰρ ἑαυτοῦ ἄρτων ἔδωκε τῷ πτωχῷ· νίκην καὶ τιμὴν περιποιεῖται ὁ δῶρα δοὺς, τὴν μέντοι ψυχὴν ἀφαιρεῖται τὴν κεκτημένων.

10 Ἔκβαλε ἐκ συνεδρίου λοιμὸν, καὶ συνεξελεύσεται αὐτῷ νεῖκος, ὅταν γὰρ καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ πάντας ἀτιμάζει.

11 Ἀγάπα Κύριον ὁσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι· χείλεσι ποιμαίνει βασιλεύς.

12 Οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ Κυρίου διατηροῦσιν αἴσθησιν, φαυλίζει δὲ λόγους παράνομος.

13 Προφασίζεται, καὶ λέγει ὀκνηρὸς, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Βόθρος βαθὺς στόμα παρανόμου, ὁ δὲ μισηθεὶς ὑπὸ Κυρίου ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· εἰσὶν ὁδοὶ κακαὶ ἐνώπιον ἀνδρὸς, καὶ ὐκ ἀγαπᾷ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῶν, ἀποστρέφειν δὲ δεῖ ἀπὸ ὁδοῦ σκολιᾶς καὶ κακῆς.

15 Ἄνοια ἐξῆπται καρδίας νέας, ῥάβδος δὲ καὶ παιδεία μακρὰν ἀπ' αὐτοῦ.

16 Ὁ συκοφαντῶν πένητα, πολλὰ ποιεῖ τὰ ἑαυτοῦ, δίδωσι δὲ πλουσίῳ ἐπ' ἐλάσσονι.

17 Λόγοις σοφῶν παράβαλλε σὸν οὖς, καὶ ἄκουε ἐμὸν λόγον, τὴν δὲ σὴν καρδίαν ἐπίστησον, ἵνα γνῷς,

18 Ὅτι καλοί εἰσι· καὶ ἐὰν ἐμβάλῃς αὐτοὺς εἰς τὴν καρδίαν

σε, εὐφρανθήσί σε ἅμα ἐπὶ σοῖς χείλεσιν·

19 Ἵνα σε γένηται ἐπὶ Κύριον ἡ ἐλπὶς, καὶ γνωρίσῃ σοι τὴν ὁδόν σε.

20 Καὶ σὺ δὲ ἀπόγραψαι αὐτὰ σεαυτῷ τρισσῶς, εἰς βελὴν καὶ γνῶσιν ἐπὶ τὸ πλάτος τῆς καρδίας σε.

21 Διδάσκω δέν σε ἀληθῆ λόγον, καὶ γνῶσιν ἀγαθὴν ὑπακέιν, ἵ ἀποκρίνεσθαί σε λόγες ἀληθείας τοῖς προβαλλομένοις σοι.

22 Μὴ ἀποβιάζε πένητα, ὅτι πτωχὸς γάρ ἐσι, καὶ μὴ ἀτιμάσῃς ἀσθενῆ ἐν πύλαις.

23 Ὁ γὰρ Κύριος κρινεῖ αὐτὸν τὴν κρίσιν, καὶ ῥύσῃ σὴν ἄσυλον ψυχήν.

24 Μὴ ἴσθι ἑταῖρος ἀνδρὶ θυμώδει, φίλῳ δὲ ὀργίλῳ μὴ συναυλίζε·

25 Μήποτε μάθῃς τὰς ὁδῶν αὐτὸν, καὶ λάβῃς βρόχες τῇ σῇ ψυχῇ.

26 Μὴ δίδε σεαυτὸν εἰς ἐγγύην αἰσχυνόμενος πρόσωπον·

27 Ἐὰν γὰρ μὴ ἔχῃ πόθεν ἀποτίσῃς, λήψονται τὸ σρῶμα τὸ ὑπὸ τὰς πλευράς σε.

28 Μὴ μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες σε.

29 Ὁρατικὸν ἄνδρα καὶ ὀξὺν ἐν τοῖς ἔργοις αὐτὸν βασιλεῦσι δεῖ παρεσάναι, καὶ μὴ παρεσάναι ἀνδράσι νωθροῖς.

Κεφ. κγ'. 23.

ΕΑΝ καθίσῃς δειπνεῖν ἐπὶ τραπέζης δυνάσε, νοητῶς νόει τὰ παρατιθέμενά σοι.

2 Καὶ ἐπίβαλλε τὴν χεῖρά σε, εἰδὼς ὅτι τοιαῦτά σε δεῖ παρασκευάσαι· εἰ δὲ ἁπλησότερος εἶ,

3 Μὴ ἐπιθύμει τῶν ἐδεσμάτων αὐτὸν, ταῦτα γὰρ ἔχεται ζωῆς ψευδοῦς.

4 Μὴ παρεκτείνε πένης ὢν πλεσίῳ, τῇ δὲ σῇ ἐννοίᾳ ἀπόσχε.

5 Ἐὰν ἐπισήσῃς τὸ σὸν ὄμμα πρὸς αὐτὸν, ἠδαμῶς φανεῖται· κατεσκεύασαι γὰρ αὐτῷ πτέρυγες ὥσπερ ἀετὸν, καὶ ὑποσρέφει εἰς τὸν οἶκον ἵ προεσηκότος αὐτοῦ.

6 Μὴ συνδείπνει ἀνδρὶ βασκάνῳ, μηδὲ ἐπιθύμει τῶν βρωμάτων αὐτοῦ,

7 Ὃν τρόπον γὰρ εἴ τις καταπίοι τρίχα, ἕτως ἐσθίει καὶ πίνει· μηδὲ πρὸς σὲ εἰσαγάγῃς αὐτὸν, καὶ φάγῃς τὸν ψωμόν σε μετ' αὐτοῦ,

8 Ἐξεμέσει γὰρ αὐτὸν, καὶ λυμανεῖται τὰς λόγες σε τοὺς καλούς.

9 Εἰς ὦτα ἄφρονος μηδὲν λέγε, μήποτε μυκτηρίσῃ τοὺς συνετοὺς λόγες σε.

10 Μὴ μεταθῇς ὅρια αἰώνια,

εἰς δὲ κτῆμα ὀρφανῶν μὴ εἰσ-
ἐλθῃς·

11 Ὁ γὰρ λυτρούμενος αὐτὸς
Κύριος, κραταιός ἐστι, καὶ κρινεῖ
τὴν κρίσιν αὐτῶν μετὰ σοῦ.

12 Δὸς εἰς παιδείαν τὴν καρ-
δίαν σου, καὶ τὰ ὦτά σου ἑτοί-
μασον λόγοις αἰσθήσεως.

13 Μὴ ἀπόσχῃ νήπιον παι-
δεύειν, ὅτι ἐὰν πατάξῃς αὐτὸν
ῥάβδῳ, καὶ μὴ ἀποθάνῃ.

14 Σὺ μὲν γὰρ πατάξεις
αὐτὸν ῥάβδῳ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ
ἐκ θανάτου ῥύσῃ.

15 Υἱὲ ἐὰν σοφὴ γένηταί σου
ἡ καρδία, εὐφρανεῖς καὶ τὴν ἐμὴν
καρδίαν,

16 Καὶ ἐνδιατρίψει λόγοις
τὰ σὰ χείλη πρὸς τὰ ἐμὰ
χείλη, ἐὰν ὀρθὰ ὦσι.

17 Μὴ ζηλώτω ἡ καρδία σου
ἁμαρτωλοὺς, ἀλλὰ ἐν φόβῳ
Κυρίου ἴσθι ὅλην τὴν ἡμέραν.

18 Ἐὰν γὰρ τηρήσῃς αὐτὰ,
ἔσαι σοι ἔκγονα, ἡ δὲ ἐλπίς σου
οὐκ ἀποσήσεται.

19 Ἄκουε υἱὲ, καὶ σοφὸς γίνου,
καὶ κατεύθυνε ἐννοίας σῆς καρ-
δίας.

20 Μὴ ἴσθι οἰνοπότης, μηδὲ
ἐκτείνου συμβολαῖς, κρεῶν τε
ἀγορασμοῖς.

21 Πᾶς γὰρ μέθυσος καὶ πορ-
νοκόπος πτωχεύσει, καὶ ἐνδύσε-
ται διερρηγμένα καὶ ῥακώδη πᾶς
ὑπνώδης.

22 Ἄκουε υἱὲ πατρὸς τοῦ
γεννήσαντός σε, καὶ μὴ καλα-
φρόνει ὅτι γεγήρακέ σε ἡ μή-
τηρ.

24 Καλῶς ἐκτρέφει πατὴρ
δίκαιος, ἐπὶ δὲ υἱῷ σοφῷ εὐ-
φραίνεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

25 Εὐφρανέσθω ὁ πατὴρ καὶ
ἡ μήτηρ ἐπὶ σοὶ, καὶ χαιρέτω ἡ
τεκοῦσά σε.

26 Δός μοι υἱὲ σὴν καρδίαν,
οἱ δὲ σοὶ ὀφθαλμοὶ ἐμὰς ὁδὸς
τηρείτωσαν.

27 Πίθος γὰρ τετρημένος
ἐστὶν ἀλλότριος οἶκος, καὶ φρέαρ
στενὸν ἀλλότριον.

28 Οὗτος γὰρ συνλόμως ἀπο-
λεῖται, καὶ πᾶς παράνομος
ἀναλωθήσεται.

29 Τίνι οὐαί; τίνι θόρυβος;
τίνι κρίσεις; τίνι δὲ ἀηδίαι καὶ
λέσχαι; τίνι συντρίμματα
διακενῆς; τίνος τελιδνοὶ οἱ
ὀφθαλμοί;

30 Οὐ τῶν ἐγχρονιζόντων ἐν
οἴνοις; ἢ τῶν ἰχνευόντων ποῦ
πότοι γίνονται; μὴ μεθύσ-
κεσθε ἐν οἴνοις, ἀλλὰ ὁμιλεῖτε
ἀνθρώποις δικαίοις, καὶ ὁμιλεῖτε
ἐν περιπάτοις.

31 Ἐὰν γὰρ εἰς τὰς φιάλας
καὶ τὰ ποτήρια δῷς τὸς ὀφθαλ-
μές σε, ὕστερον περιπατήσεις
γυμνότερος ὑπέρα.

32 Τὸ δὲ ἔσχαλον ὥσπερ ὑπὸ
ὄφεως πεπληγὼς ἐκτείνεται, καὶ

ὥσπερ ὑπὸ κεράσε διαχεῖται αὐτῷ ὁ ἰός.

33 Οἱ ὀφθαλμοί σε ὅταν ἴδωσιν ἀλλοτρίαν, τὸ στόμα σε τότε λαλήσει σκολιά.

34 Καὶ κατακείσῃ ὥσπερ ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, καὶ ὥσπερ κυβερνήτης ἐν πολλῷ κλύδωνι.

35 Ἐρεῖς δὲ, Τύπτουσί με καὶ οὐκ ἐπόνεσα, καὶ ἐνέπαιξάν μοι, ἐγὼ δὲ οὐκ ἤδειν· πότε ὄρθρος ἔσαι, ἵνα ἐλθὼν ζητήσω μεθ' ὧν συνελεύσομαι;

Κεφ. κδ'. 24.

ΜΗ ζηλώσῃς κακοὺς ἄνδρας, μηδὲ ἐπιθυμήσῃς εἶναι μετ' αὐτῶν.

2 Ψευδῆ γὰρ μελετᾷ ἡ καρδία αὐτῶν, καὶ πόνος τὰ χείλη αὐτῶν λαλεῖ.

3 Μετὰ σοφίας οἰκοδομεῖται οἶκος, καὶ μετὰ συνέσεως ἀνορθοῦται.

4 Μετὰ αἰσθήσεως ἐμπίμπλανται ταμιεῖα ἐκ παντὸς πλούτου τιμίου καὶ καλοῦ.

5 Κρείσσων σοφὸς ἰσχυρῷ, καὶ ἀνὴρ φρόνησιν ἔχων γεωργίου μεγάλου.

6 Μετὰ κυβερνήσεως γίνεται πόλεμος, βοήθεια δὲ μετὰ καρδίας βουλευτικῆς.

7 Σοφία καὶ ἔννοια ἀγαθὴ ἐν πύλαις σοφῶν· σοφοὶ οὐκ ἐκκλίνουσιν ἐκ στόματος Κυρίου, ἀλλὰ λογίζονται ἐν συνεδρίοις ἀπαιδεύτοις συναντᾷ θάνατος.

9 Ἀποθνήσκει δὲ ἄφρων ἐν ἁμαρτίαις· ἀκαθαρσία δὲ ἀνδρὶ λοιμῷ,

10 Ἐμπολυνθήσεται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως ἕως ἂν ἐκλίπῃ.

11 Ῥῦσαι ἀγομένους εἰς θάνατον, καὶ ἐκπρίου κτεινομένους, μὴ φείσῃ.

12 Ἐὰν δὲ εἴπῃς, Οὐκ οἶδα τοῦτον· γίνωσκε, ὅτι Κύριος καρδίας πάντων γινώσκει· καὶ ὁ πλάσας πνοὴν πᾶσιν, αὐτὸς οἶδε πάντα, ὃς ἀποδίδωσιν ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

13 Φάγε μέλι υἱέ, ἀγαθὸν γὰρ κηρίον, ἵνα γλυκανθῇ σε ὁ φάρυγξ.

14 Οὕτως αἰσθήσῃ σοφίαν τῇ σῇ ψυχῇ, ἐὰν γὰρ εὕρῃς, ἔσαι καλή· ἡ τελευτή σε, καὶ ἐλπίς σε οὐκ ἐγκαταλείψει.

15 Μὴ προσαγάγῃς ἀσεβῆ, νομῇ δικαίων, μηδὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας.

16 Ἑπτάκις γὰρ πεσεῖται δίκαιος καὶ ἀναστήσεται, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν κακοῖς.

17 Ἐὰν πέσῃ ὁ ἐχθρός σε, μὴ ἐπιχαρῇς αὐτῷ, ἐν δὲ τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίρου.

18 Ὅτι ὄψεται Κύριος καὶ οὐκ ἀρέσει αὐτῷ, καὶ ἀποστρέψει τὸ θυμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ.

19 Μὴ χαῖρε ἐπὶ κακοποιοῖς, μηδὲ ζήλα ἁμαρτωλούς.

20 Οὐ γὰρ μὴ γένηται ἔκγονα πονηρῷ, λαμπὴρ δὲ ἀσεβῶν σβεσθήσεται.

21 Φοβοῦ τὸν Θεὸν υἱὲ καὶ βασιλέα, καὶ μηδ' ἑτέρῳ αὐτῶν ἀπειθήσῃς.

22 Ἐξάιφνης γὰρ τίσονται τὰς ἀσεβείας, τὰς δὲ τιμωρίας ἀμφοτέρων τίς γνώσεται;

27 Cap. 29. Λόγον φυλασσόμενος υἱὸς ἀπωλείας ἐκτὸς ἔσαι, [δεχόμενος δὲ ἐδέξαλο αὐτόν· μηδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης βασιλεῖ λεγέσθω, καὶ ἐδὲν ψεῦδος ἀπὸ γλώσσης αὐτοῦ μὴ ἐξέλθῃ· μάχαιρα γλῶσσα βασιλέως καὶ οὐ σαρκίνη, ὃς δ' ἂν παραδοθῇ, συντριβήσεται· ἐὰν γὰρ ὀξυνθῇ ὁ θυμὸς αὐτοῦ, σὺν νεύροις ἀνθρώπους ἀναλίσκει, καὶ ὑσᾶ ἀνθρώπων κατατρώγει, καὶ συγκαίει ὥσπερ φλόξ, ὥσε ἄβρωτα εἶναι νεοσσοῖς ἀετῶν· τὰς ἐμὰς λόγας υἱὲ φοβήθητι, καὶ δεξάμενος αὐτὰς μετανόει.]

1 Cap. 30. Τάδε λέγει ὁ ἀνὴρ τοῖς πιστεύσι Θεῷ, καὶ παύομαι.

2 Ἀφρονέστατος γάρ εἰμι ἁπάντων ἀνθρώπων, καὶ φρόνησις ἀνθρώπων ἐκ ἔστιν ἐν ἐμοί.

3 Θεὸς δεδίδαχέ με σοφίαν, καὶ γνῶσιν ἁγίων ἔγνωκα.

4 Τίς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ κατέβη; τίς συνήγαγεν ἀνέμους ἐν κόλπῳ; τίς συνέστρεψεν ὕδωρ ἐν ἱματίῳ; τίς ἐκράτησε πάντων τὰ ἄκρων τῆς γῆς; τί ὄνομα αὐτῷ; ἢ τί ὄνομα τοῖς τέκνοις αὐτοῦ;

5 Πάντες γὰρ λόγοι Θεοῦ πεπυρωμένοι, ὑπερασπίζει δὲ αὐτὸς τῶν εὐλαβουμένων αὐτόν.

6 Μὴ προσθῇς τοῖς λόγοις αὐτοῦ, ἵνα μὴ ἐλέγξῃ σε, καὶ ψευδὴς γένῃ.

7 Δύο αἰτοῦμαι παρὰ σοῦ, μὴ ἀφέλῃς μοι χάριν πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν με.

8 Μάταιον λόγον καὶ ψευδῆ μακρὰν μοῦ ποίησον, πλοῦτον δὲ καὶ πενίαν μή μοι δῷς, σύνταξον δέ μοι τὰ δέοντα καὶ τὰ αὐτάρκη·

9 Ἵνα μὴ πλησθεὶς ψευδὴς γένωμαι, καὶ εἴπω, Τίς με ὁρᾷ; ἢ πενηθεὶς κλέψω, καὶ ὁμόσω τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ.

10 Μὴ παραδῷς οἰκέτην εἰς χεῖρας δεσπότου, μήποτε καταράσηταί σε καὶ ἀφανισθῇς.

11 Ἔκγονον κακὸν πατέρα καταρᾶται, τὴν δὲ μητέρα οὐκ εὐλογεῖ.

12 Ἔκγονον κακὸν δίκαιον ἑαυτὸν κρίνει, τοῦ δ' ἔξοδον αὐτοῦ οὐκ ἀπένιψεν.

13 Ἔκγονον κακὸν ὑψηλοὺς

ὀφθαλμὸς ἔχει, τοῖς δὲ βλεφάροις αὐτῦ ἐπαίρεται.

14 Ἐκγονον κακὸν μαχαίρας τὰς ὀδόντας ἔχει, καὶ τὰς μύλας, τομίδας, ὥσε ἀναλίσκειν καὶ κατεσθίειν τὰς ταπεινὰς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ τὰς πένητας αὐτῶν ἐξ ἀνθρώπων.

23 Cap. 24. Ταῦτα δὲ λέγω ὑμῖν τοῖς σοφοῖς ἐπιγινώσκειν· αἰδεῖσθαι πρόσωπον ἐν κρίσει οὐ καλόν.

24 Ὁ εἰπὼν τὸν ἀσεβῆ, Δίκαιός ἐσιν, ἐπικαλάρατος λαοῖς ἔσαι καὶ μισητὸς εἰς ἔθνη.

25 Οἱ δὲ ἐλέγχοντες βελτίες φανῦνται, ἐπ' αὐτὰς δὲ ἥξει εὐλογία.

26 Χείλη δὲ φιλήσεσιν ἀποκρινόμενα λόγες ἀγαθές.

27 Ἑτοίμαζε εἰς τὴν ἔξοδον τὰ ἔργα σε, καὶ παρασκευάζε εἰς τὸν ἀγρὸν, καὶ πορεύε κατόπισθέν με, καὶ ἀνοικοδομήσεις τὸ οἶκόν σε.

28 Μὴ ἴσθι ψευδὴς μάρτυς ἐπὶ σὸν πολίτην, μηδὲ πλατύνε σοῖς χείλεσι.

29 Μὴ εἴπῃς, Ὃν τρόπον ἐχρήσατό μοι, χρήσομαι αὐτῷ, τίσομαι δὲ αὐτὸν ἃ με ἠδίκησεν.

30 Ὥσπερ γεώργιον ἀνὴρ ἄφρων, καὶ ὥσπερ ἀμπελὼν ἄνθρωπος ἐνδεὴς φρενῶν.

31 Ἐὰν ἀφῇς αὐτὸν, χερσωθήσεται καὶ χορτομανήσει ὅλος, καὶ γίνεται ἐκλελειμμένος, οἱ δὲ φραγμοὶ τῦ λίθων αὐτῦ κατασκάπλονται.

32 Ὕσερον ἐγὼ μετενόησα, ἐπέβλεψα δ' ἐκλέξασθαι παιδείαν.

33 Ὀλίγον νυσάζω, ὀλίγον δὲ καθυπνῶ, ὀλίγον δὲ ἐναγκαλίζομαι χερσὶ σήθη.

34 Ἐὰν δὲ τᾶτο ποιῇς, ἥξει προπορευομένη ἡ πενία σε, καὶ ἡ ἔνδεια σε ὥσπερ ἀγαθὸς δρομεύς.

15 Cap. 30. Τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν ἀγαπήσει ἀλαπώμεναι, καὶ αἱ τρεῖς αὗται οὐκ ἐνεπίμπλασαν αὐτὴν, καὶ ἡ τετάρτη οὐκ ἠρκέσθη εἰπεῖν, Ἱκανόν.

16 Ἅδης καὶ ἔρως γυναικὸς, καὶ γῆ οὐκ ἐμπιπλαμένη ὕδατος, καὶ ὕδωρ καὶ πῦρ οὐ μὴ εἴπωσιν, Ἀρκεῖ.

17 Ὀφθαλμὸν καταγελῶνία πατρὸς, καὶ ἀτιμάζοντα γῆρας μητρὸς, ἐκκόψαισαν αὐτὸν κόρακες ἐκ τῆ φαράγγων, καὶ καταφάγοισαν αὐτὸν νεοσσοὶ ἀετῶν.

18 Τρία δέ ἐσιν ἀδύνατά μοι νοῆσαι, καὶ τὸ τέταρτον οὐκ ἐπιγινώσκω·

19 Ἴχνη ἀετῦ πετομένε, καὶ ὁδὸς ὄφεως ἐπὶ πέτρας, καὶ τρίβος νηὸς πλοτοπορέσης, καὶ ὁδὸς ἀνδρὸς ἐν νεότητι.

28 Τοιαύτη ὁδὸς γυναικὸς μοιχαλίδος, ἣ ὅτ' ἂν πράξῃ ἀπονιψαμένη, ἐρεῖ φησι πεπραχέναι ἄτοπον.

21 Διὰ τριῶν σείεται ἡ γῆ, τὸ δὲ τέταρτον οὐ δύναται φέρειν·

22 Ἐὰν οἰκέτης βασιλεύσῃ, καὶ ἄφρων πλησθῇ σιτίων,

23 Καὶ οἰκέτις ἐὰν ἐκβάλῃ τὴν ἑαυτῆς κυρίαν, καὶ μισητὴ γυνὴ ἐὰν τύχῃ ἀνδρὸς ἀγαθοῦ.

24 Τέσσαρα δὲ ἐλάχιστα ἐπὶ τῆς γῆς, ταῦτα δέ ἐστι σοφώτερα σοφῶν.

25 Οἱ μύρμηκες οἷς μή ἐστιν ἰσχὺς, καὶ ἑτοιμάζονται θέρους τὴν τροφήν.

26 Καὶ οἱ χοιρογρύλλιοι ἔθνος ἀκ ἰσχυρὸν, οἳ ἐποιήσαντο ἐν πέτραις τὰς ἑαυτῶν οἴκας.

27 Ἀβασίλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρὶς, καὶ στρατεύει ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος εὐτάκτως.

28 Καὶ καλαβώτης χερσὶν ἐρειδόμενος, καὶ εὐάλωτος ὢν, κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέων·

29 Τρία δέ ἐστιν ἃ εὐόδως πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει·

30 Σκύμνος λέοντος ἰσχυρότερος κτηνῶν, ὃς ἀκ ἀποστρέφεται, οὐδὲ καταπλήσσει κτῆνος·

31 Καὶ ἀλέκτωρ ἐμπεριπατῶν θηλείαις εὔψυχος, καὶ τράγος ἡγούμενος αἰπολίου, καὶ βασιλεὺς δημηγορῶν ἐν ἔθνει.

32 Ἐὰν πρόπη σεαυτὸν ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἐκτείνῃς τὴν χεῖρά σε μετὰ μάχης, ἀτιμασθήσῃ.

33 Ἄμελγε γάλα, καὶ ἔξαι βούτυρον· ἐὰν δὲ ἐκπιέζῃς μυκτῆρος ἐξελεύσεται αἷμα· ἐὰν δὲ ἐξέλκῃς λόγας, ἐξελεύσονται κρίσεις καὶ μάχαι.

1 Cap. 31. Οἱ ἐμοὶ λόγοι εἴρηνται ὑπὸ Θεοῦ, βασιλέως χρηματισμὸς, ὃν ἐπαίδευσεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ.

2 Τί τέκνον τηρήσεις; τί; ῥήσεις Θεοῦ· πρωτογενὲς σοὶ λέγω υἱέ· τί τέκνον ἐμῆς κοιλίας; τί τέκνον ἐμῶν εὐχῶν;

3 Μὴ δῷς γυναιξὶ σὸν πλοῦτον, καὶ τὸν σὸν νοῦν καὶ βίον εἰς ὑστεροβουλίαν· μεθὰ βουλῆς πάντα ποίει, μετὰ βουλῆς οἰνοπότει.

4 Οἱ δυνάσαι θυμώδεις εἰσὶν, οἶνον δὲ μὴ πινέτωσαν·

5 Ἵνα μὴ πιόντες ἐπιλάθωνται τῆς σοφίας, καὶ ὀρθὰ κρῖναι οὐ μὴ δύνωνται τὰς ἀσθενεῖς.

6 Δίδοτε μέθην τοῖς ἐν λύπαις, καὶ οἶνον πίνειν τοῖς ἐν ὀδύναις,

7 Ἵνα ἐπιλάθωνται τῆς πενίας, καὶ τῶν πόνων μὴ μνησθῶσιν ἔτι.

8 Ἄνοιγε τὸν στόμα λόγῳ

Θεοῦ, καὶ κρίνε πάντας ὑγιῶς.

9 Ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρίνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητα καὶ ἀσθενῆ.

Κεφ. κέ. 25.

ΑΥΤΑΙ αἱ παιδεῖαι Σαλωμῶντος αἱ ἀδιάκριτοι, ἃς ἐξεγράψαντο οἱ φίλοι Ἐζεκίᾳ τῷ βασιλέως τῆς Ἰουδαίας.

2 Δόξα Θεοῦ κρύπτει λόγον, δόξα δὲ βασιλέως τιμᾷ πράγματα.

3 Οὐρανὸς ὑψηλὸς, γῆ δὲ βαθεῖα, καρδία δὲ βασιλέως ἀνεξέλεγκτος.

4 Τύπε ἀδόκιμον ἀργύριον, καὶ καθαρισθήσεται καθαρὸν ἅπαν.

5 Κτεῖνε ἀσεβεῖς ἐκ προσώπε βασιλέως, καὶ κατορθώσει ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος αὐτε.

6 Μὴ ἀλαζονεύε ἐνώπιον βασιλέως, μηδὲ ἐν τόποις δυναςῶν ὑφίσασο.

7 Κρεῖσσον γάρ σοι τὸ ῥηθῆναι, Ἀνάβαινε πρὸς μὲ, ἢ ταπεινωθῆναί σε ἐν προσώπῳ δυνάςε· ἃ εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σε λέγε.

8 Μὴ πρόσπιπτε εἰς μάχην ταχέως, ἵνα μὴ μεταμεληθῇς ἐπ' ἐσχάτων· ἡνίκα ἂν σε ὀνειδίσῃ ὁ σὸς φίλος,

9 Ἀναχώρει εἰς τὰ ὀπίσω· μὴ καταφρόνει,

10 Μή σε ὀνειδίσῃ μὲν ὁ φίλος, ἡ δὲ μάχη σε κὴ ἡ ἔχθρα ἐκ ἀπέσαι, ἀλλὰ ἔσαι σοι ἴση θανάτῳ· χάρις κὴ φιλία ἐλευθεροῖ, ἃς τήρησον σεαυτῷ, ἵνα μὴ ἐπονείδιςος γένῃ, ἀλλὰ φύλαξον τὰς ὁδός σε εὐσυναλλάκτως.

12 Μῆλον χρυσᾶν ἐν ὁρμίσκῳ σαρδίε, ἔτως εἰπεῖν λόγον.

12 Εἰς ἐνώτιον χρυσᾶν καὶ σάρδιον πολυτελὲς δέδεται, λόγος σοφὸς εἰς εὐήκοον ἔς.

13 Ὥσπερ ἔξοδος χιόνος ἐν ἀμητῷ κατὰ καῦμα ὠφελεῖ, ἔτως ἄγγελος πιςὸς τὲς ἀποςείλαντας αὐτόν· ψυχὰς γὰρ τῶν αὐτῷ χρωμένων ὠφελεῖ.

14 Ὥσπερ ἄνεμοι κὴ νέφη κὴ ὑετοὶ, ἐπιφανέσατα, οὕτως ὁ καυχώμενος ἐπὶ δόσει ψευδεῖ.

15 Ἐν μακροθυμίᾳ εὐοδία βασιλεῦσι, γλῶσσα δὲ μαλακὴ συντρίβει ὀςᾶ.

16 Μέλι εὑρὼν φάγε τὸ ἱκανὸν, μή ποτε πλησθεὶς ἐξεμέσῃς.

17 Σπάνιον εἴσαγε σὸν πόδα πρὸς σεαυτῆ φίλον, μή ποτε πλησθείς σε μισήσῃ σε.

18 Ῥόπαλον κὴ μάχαιρα κὴ τόξευμα ἀκιδωτὸν, ἔτως καὶ ἀνὴρ ὁ καταμαρτυρῶν ἔς φίλε αὐτῆ μαρτυρίαν ψευδῆ.

19 Ὀδὸς κακῆ κὴ πὲς παρανόμε ὀλεῖται ἐν ἡμέρᾳ κακῇ.

20 Ὥσπερ ὄξος ἕλκει ἀσύμφορον, ἕτως προσπεσὸν πάθος ἐν σώματι καρδίαν λυπεῖ· ὥσπερ σὴς ἐν ἱματίῳ καὶ σκώληξ ξύλῳ, ἕτως λύπη ἀνδρὸς βλάπτει καρδίαν.

21 Ἐὰν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σε, ψώμιζε αὐτὸν, ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτόν·

22 Τοῦτο γὰρ ποιῶν ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴ κεφαλὴν αὐτῦ, ὁ δὲ Κύριος ἀνταποδώσει σοι ἀγαθά.

23 Ἄνεμος Βορέας ἐξεγείρει νέφη, πρόσωπον δὲ ἀναιδὲς γλῶσσαν ἐρεθίζει.

24 Κρεῖσσον οἰκεῖν ἐπὶ γωνίας δώματος, ἢ μετὰ γυναικὸς λοιδόρου ἐν οἰκίᾳ κοινῇ.

25 Ὥσπερ ὕδωρ ψυχρὸν ψυχῇ διψώσῃ προσηνὲς, οὕτως ἀγγελία ἀγαθὴ ἐκ γῆς μακρόθεν.

26 Ὥσπερ εἴ τις πηγὴν φράσσοι ἢ ὕδατος ἔξοδον λυμαίνοιτο, ἕτως ἄκοσμον δίκαιον πεπλωκέναι ἐνώπιον ἀσεβῦς.

27 Ἐσθίειν μέλι πολὺ οὐ καλὸν, τιμᾶν δὲ χρὴ λόγους ἐνδόξους.

28 Ὥσπερ πόλις τὰ τείχη καταβεβλημένη καὶ ἀτείχισος, ἕτως ἀνὴρ ὃς οὐ μεῖα βελῆς τι πράσσει.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΩΣΠΕΡ δρόσος ἐν ἀμητῷ, καὶ ὥσπερ ὑετὸς ἐν θέρει, ἕτως ἐκ ἔσιν ἄφρονι τιμή.

2 Ὥσπερ ὄρνεα πέταται καὶ σρεθοὶ, ἕτως ἀρὰ ματαία ἐκ ἐπελεύσεται ἐδενί.

3 Ὥσπερ μάσιξ ἵππῳ καὶ κέντρον ὄνῳ, ἕτως ῥάβδος ἔθνει παρανόμῳ.

4 Μὴ ἀποκρίνε ἄφρονι πρὸς τὴ ἐκείνε ἀφροσύνην, ἵνα μὴ ὅμοιος γένῃ αὐτῷ.

5 Ἀλλὰ ἀποκρίνου ἄφρονι κατὰ τὴ ἀφροσύνην αὐτῦ, ἵνα μὴ φαίνηται σοφὸς παρ' ἑαυτῷ.

6 Ἐκ τῶ ὁδῶν ἑαυτῦ ὄνειδος ποιεῖται ὁ ἀποσείλας δι' ἀγγέλε ἄφρονος λόγον.

7 Ἀφελῦ πορείαν σκελῶν, καὶ παρανομίαν ἐκ σόματος ἀφρόνων.

8 Ὃς ἀποδεσμεύει λίθον ἐν σφενδόνῃ, ὅμοιός ἐσι τῷ διδόντι ἄφρονι δόξαν.

9 Ἄκανθαι φύονται ἐν χειρὶ μεθύσε, θελεία δὲ ἐν χειρὶ τὴ ἀφρόνων.

10 Πολλὰ χειμάζεται πᾶσα σὰρξ ἀφρόνων, συντρίβεται γὰρ ἡ ἔκσασις αὐτῶν.

11 Ὥσπερ κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸ ἑαυτῦ ἔμετον καὶ μισητὸς γένηται, ἕτως ἄφρων τῇ ἑαυτῦ κακίᾳ ἀναστρέψας ἐπὶ τὴ

ἑαυτῷ ἁμαρτίαν· ἔστιν αἰσχύνη ἐπάγουσα ἁμαρτίαν, καὶ ἔστιν αἰσχύνη δόξα καὶ χάρις.

12 Εἶδον ἄνδρα δόξαν παρ' αὐτῷ σοφὸν εἶναι, ἐλπίδα μέντοι ἔσχε μᾶλλον ἄφρων αὐτῷ.

13 Λέγει ὀκνηρὸς ἀποστελλόμενος εἰς ὁδὸν, Λέων ἐν ταῖς ὁδοῖς, ἐν δὲ ταῖς πλατείαις φονευταί.

14 Ὥσπερ θύρα στρέφεται ἐπὶ τοῦ στρόφιγγος, οὕτως ὀκνηρὸς ἐπὶ τῆ κλίνης αὐτοῦ.

15 Κρύψας ὀκνηρὸς τὴν χεῖρα ἐν τῷ κόλπῳ αὐτοῦ, οὐ δυνήσεται ἐπενεγκεῖν ἐπὶ στόμα.

16 Σοφώτερος ἑαυτῷ ὀκνηρὸς φαίνεται, ἢ ἐν πλησμονῇ ἀποκομίζοντος ἀγγελίαν.

17 Ὥσπερ ὁ κρατῶν κέρκε κυνὸς, οὕτως ὁ παροργίζων ἀλλοτρίας κρίσεως.

18 Ὥσπερ οἱ ἰώμενοι παροξύνουσι λόγους εἰς ἀνθρώπους, ὁ δὲ ἀπανθήσας τῷ λόγῳ πρῶτος ὑποσκελισθήσεται·

19 Οὕτως πάντες οἱ ἐνεδρεύοντες τὰς ἑαυτῶν φίλους, ὅταν δὲ ὁραθῶσι, λέγουσιν, Ὅτι παίζων ἔπραξα.

20 Ἐν πολλοῖς ξύλοις θάλλει πῦρ, ὅπου δὲ οὐκ ἔστι δίθυμος, ἡσυχάζει μάχη.

21 Ἐσχάρα ἀνθρακὶ καὶ ξύλα πυρὶ, ἀνὴρ δὲ λοίδορος εἰς ταραχὴν μάχης.

22 Λόγοι κερκώπων μαλακοὶ, οὗτοι δὲ τύπτουσιν εἰς ταμιεῖα σπλάγχνων.

23 Ἀργύριον διδόμενον μετὰ δόλου, ὥσπερ ὄστρακον ἡγητέον· χείλη λεῖα καρδίαν καλύπτει πονηράν.

24 Χείλεσι πάντα ἐπινεύει ἀποκλαιόμενος ἐχθρὸς, ἐν δὲ τῇ καρδίᾳ τεκταίνεται δόλους.

25 Ἐὰν σε δέηται ὁ ἐχθρὸς μεγάλῃ τῇ φωνῇ, μὴ πεισθῇς, ἑπτὰ γάρ εἰσι πονηρίαι ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

26 Ὁ κρύπτων ἔχθραν συνίστησι δόλον, ἐκκαλύπτει δὲ τὰς ἑαυτοῦ ἁμαρτίας εὔγνωστος ἐν συνεδρίοις.

27 Ὁ ὀρύσσων βόθρον τῷ πλησίον, ἐμπεσεῖται εἰς αὐτόν· ὁ δὲ κυλίων λίθον, ἐφ' ἑαυτὸν κυλίει.

28 Γλῶσσα ψευδὴς μισεῖ ἀλήθειαν, στόμα δὲ ἄστεγον ποιεῖ ἀκαταστασίας.

Κεφ. κζ'. 27.

ΜΗ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα.

2 Ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας καὶ μὴ τὸ σὸν στόμα, ἀλλότριος καὶ μὴ τὰ σὰ χείλη.

3 Βαρὺ λίθος καὶ δυσβάστακτον ἄμμος, ὀργὴ δὲ ἄφρονος βαρυτέρα ἀμφοτέρων.

4 Ἀνελεήμων θυμὸς καὶ ὀξεῖα ὀργή, ἀλλ' ἐδὲν ὑφίσαται ζῆλος.

5 Κρείσσας ἔλεγχοι ἀποκεκαλυμμένοι κρυπτομένης φιλίας.

6 Ἀξιοπιστότερά ἐσι τραύματα φίλε, ἢ ἑκούσια φιλήματα ἐχθροῦ.

7 Ψυχὴ ἐν πλησμονῇ ἅσα κηρίοις ἐμπαίζει, ψυχῇ δὲ ἐνδεεῖ καὶ τὰ πικρὰ γλυκέα φαίνεται.

8 Ὥσπερ ὅταν ὄρνεον καταπετασθῇ ἐκ τ ἰδίας νοσσιᾶς, ἕτως ἄνθρωπος δαλᾶται ὅταν ἀποξενωθῇ ἐκ τ ἰδίων τόπων.

9 Μύροις καὶ οἴνοις καὶ θυμιάμασι τέρπεται καρδία, καταῤῥήγνυται δὲ ὑπὸ συμπλωμάτων ψυχή.

10 Φίλον σὸν μὴ ἐγκαταλίπῃς, εἰς δὲ τ οἶκον τᾶ ἀδελφᾶ σε μὴ εἰσέλθῃς ἀτυχῶν· κρείσσων φίλος ἐγγὺς, ἢ ἀδελφὸς μακρὰν οἰκῶν.

11 Σοφὸς γίνε υἱὲ, ἵνα σου εὐφραίνηται ἡ καρδία, καὶ ἀπόκριμα ἀπὸ σᾶ ἐπονειδίσας λόγας.

12 Πανοῦργος κακῶν ἐπερχομένων ἀπεκρύβη, ἄφρονες δὲ ἐπελθόντες ζημίαν τίσασιν.

13 Ἄφελε τὸ ἱμάτιον αὐτᾶ, παρῆλθε γὰρ ὑβρισὴς, ὅσις τὰ ἀλλότρια λυμαίνεται.

14 Ὃς ἂν εὐλογῇ φίλον τοπρωὶ μεγάλῃ τῇ φωνῇ, καταρωμένᾳ ἐδὲν διαφέρειν δόξει.

15 Σταγόνες ἐκβάλλασιν ἄνθρωπον ἐν ἡμέρᾳ χειμερινῇ ἐκ ᾧ οἴκε αὐτᾶ, ὡσαύτως καὶ γυνὴ λοίδορος ἐκ ᾧ ἰδίε οἴκε.

16 Βορέας σκληρὸς ἄνεμος, ὀνόμαλι δὲ ἐπιδέξιος καλεῖται.

17 Σίδηρος σίδηρον ὀξύνει, ἀνὴρ δὲ προξύνει πρόσωπον ἑταίρε.

18 Ὃς φυτεύει συκὴν φάγεται τὸς καρπὸς αὐτῆς, ὃς δὲ φυλάσσει τ ἑαυτᾶ κύριον, τιμηθήσεται.

19 Ὥσπερ ἐχ ὅμοια πρόσωπα προσώποις, ἕτως ἐδὲ αἱ διάνοιαι τ ἀνθρώπων.

20 Ἅδης καὶ ἀπώλεια ἐκ ἐμπίμπλανται, ὡσαύτως καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ τ ἀνθρώπων ἄπλησοι· βδέλυγμα Κυρίῳ σηρίζων ὀφθαλμὸν, καὶ οἱ ἀπαίδευτοι ἀκρατεῖς γλώσσῃ.

21 Δοκίμιον ἀργυρίῳ καὶ χρυσῷ πύρωσις, ἀνὴρ δὲ δοκιμάζεται διὰ σόματος ἐγκωμιαζόντων αὐτόν· καρδία ἀνόμε ἐκζητεῖ κακὰ, καρδία δὲ εὐθὴς ζητεῖ γνῶσιν.

22 Ἐὰν μασιγοῖς ἄφρονα ἐν μέσῳ συνεδρίε ἀτιμάζων, οὐ μὴ περιέλῃς τὴν ἀφροσύνην αὐτᾶ.

23 Γνωσῶς ἐπιγνώσῃ ψυχὰς ποιμνίε σε, καὶ ἐπιςήσεις καρδίαν σε σαῖς ἀγέλαις.

24 Ὅτι ἐκ εἰς τ̃ αἰῶνα ἀνδρὶ κράτος καὶ ἰσχὺς, ἐδὲ παραδίδωσιν ἐκ γενεᾶς εἰς γενεάν.

25 Ἐπιμελᾶ τ̃ ἐν τῷ πεδίῳ χλωρῶν, καὶ κερεῖς πόαν, καὶ σύναγε χόρτον ὀρεινὸν,

26 Ἵνα ἔχῃς πρόβατα εἰς ἱματισμόν· τίμα πεδίον, ἵνα ὦσί σοι ἄρνες.

27 Τὲ παρ' ἐμε̃ ἔχεις ῥήσεις ἰσχυρὰς εἰς τ̃ ζωήν σε, καὶ εἰς τ̃ ζωὴν σῶν θεραπόντων.

Κεφ. κή. 28.

ΦΕΥΓΕΙ ἀσεβὴς μηδενὸς διώκοντος, δίκαιος δὲ ὥσπερ λέων πέποιθε.

2 Δι' ἁμαρτίας ἀσεβῶν κρίσεις ἐγείρονται, ἀνὴρ δὲ πανέργος κατασβέσει αὐτάς.

3 Ἀνδρεῖος ἐν ἀσεβείας συκοφαντεῖ πλωχές· ὥσπερ ὑετὸς λάβρος καὶ ἀνωφελὴς,

4 Οὕτως οἱ ἐγκαταλείποντες τὸν νόμον ἐγκωμιάζεσιν ἀσέβειαν, οἱ δὲ ἀγαπῶντες τὸν νόμον, περιβάλλουσιν ἑαυτοῖς τεῖχος.

5 Ἄνδρες κακοὶ οὐ συνήσεσι κρίμα, οἱ δὲ ζητῶντες τὸν Κύριον συνήσεσιν ἐν παντί.

6 Κρείσσων πλωχὸς πορευόμενος ἐν ἀληθείᾳ, πλουσίου ψευδε̃ς.

7 Φυλάσσει νόμον υἱὸς συνετὸς, ὃς δὲ ποιμαίνει ἀσωτίαν ἀτιμάζει πατέρα.

8 Ὁ πληθύνων τὸν πλε̃τον αὐτ̃ μετὰ τόκων καὶ πλεονασμῶν, τῷ ἐλεῶντι πλωχὲς συνάγει αὐτόν.

9 Ὁ ἐκκλίνων τὸ ὄς αὐτ̃ μὴ εἰσακου̃σαι νόμε, καὶ αὐτὸς τ̃ προσευχὴν αὐτ̃ ἐβδέλυκται.

10 Ὃς πλανᾷ εὐθεῖς ἐν ὁδῷ κακῇ, εἰς διαφθορὰν αὐτὸς ἐμπεσεῖται, οἱ δὲ ἄνομοι διελεύσονται ἀγαθὰ, καὶ ἐκ εἰσελεύσονται εἰς αὐτά.

11 Σοφὸς παρ' ἑαυτῷ ἀνὴρ πλέσιος, πένης δὲ νοήμων καταγνώσεται αὐτ̃.

12 Διὰ βοήθειαν δικαίων πολλὴ γίνεται δόξα, ἐν δὲ τόποις ἀσεβῶν ἁλίσκονται ἄνθρωποι.

13 Ὁ ἐπικαλύπλων ἀσέβειαν ἑαυτ̃ ἐκ εὐοδωθήσεται, ὁ δὲ ἐξηγέμενος ἐλέγχες ἀγαπηθήσεται.

14 Μακάριος ἀνὴρ ὃς καταπλήσσει πάντα δι' εὐλάβειαν, ὁ δὲ σκληρὸς τ̃ καρδίαν ἐμπεσεῖται κακοῖς.

15 Λέων πεινῶν καὶ λύκος διψῶν, ὃς τυραννεῖ, πλωχὸς ὢν, ἔθνες πενιχρ̃.

16 Βασιλεὺς ἐνδεὴς προσόδων μέγας συκοφάντης, ὁ δὲ μισῶν ἀδικίαν μακρὸν χρόνον ζήσεται.

δία τ᾽ ἀνδρὸς αὐτῆς· ἡ τοιαύτη καλῶν σκύλων ἐκ ἀπορήσει.

12 Ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα τ᾽ βίον.

13 Μηρυομένη ἔρια κ᾽ λινοῦ, ἐποίησεν εὔχρηστον ταῖς χερσὶν αὐτῆς.

14 Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς ἐμπορευομένη μακρόθεν, συνάγει δὲ αὔτη τ᾽ βίον.

15 Καὶ ἀνίσταται ἐκ νυκτῶν, κ᾽ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ, κ᾽ ἔργα ταῖς θεραπαίναις.

16 Θεωρήσασα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς καλεφύτευσε κτῆμα.

17 Ἀναζωσαμένη ἰσχυρῶς τ᾽ ὀσφῦν αὐτῆς ἤρεισε τὸς βραχίονας αὐτῆς εἰς ἔργον.

18 Καὶ ἐγεύσατο ὅτι καλόν ἐστι τὸ ἐργάζεσθαι, κ᾽ ἐκ ἀποσβέννυται ὁ λύχνος αὐτῆς ὅλην τ᾽ νύκτα.

19 Τὰς πήχεις αὐτῆς ἐκλείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ χεῖρας αὐτῆς ἐρείδει εἰς ἄτρακλον.

20 Χεῖρας δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι, καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πλωχῷ.

21 Οὐ φροντίζει τ᾽ ἐν οἴκῳ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ὅταν πε χρονίζη, πάντες γὰρ οἱ παρ᾽ αὐτῆς ἐνδεδυμένοι εἰσί.

22 Δισσὰς χλαίνας ἐποίησε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, ἐκ δὲ βύσσε κ᾽ πορφύρας ἑαυτῇ ἐνδύματα.

23 Περίβλεπτος δὲ γίνεται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἐν πύλαις, ἡνίκα ἂν καθίσῃ ἐν συνεδρίῳ μετὰ τῶν γερόντων κατοίκων τ᾽ γῆς.

24 Σινδόνας ἐποίησε κ᾽ ἀπέδοτο περιζώματα τοῖς Χαναναίοις· σόμα αὐτῆς διήνοιξε προσεχόντως κ᾽ ἐνόμως, καὶ τάξιν ἐσείλαβο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς.

25 Ἰσχὺν κ᾽ εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, κ᾽ εὐφράνθη ἐν ἡμέραις ἐσχάταις.

27 Στεγναὶ διατριβαὶ οἴκων αὐτῆς, σῖτα δὲ ὀκνηρὰ ἐκ ἔφαγε.

26 Τὸ σόμα δὲ ἀνοίγει σοφῶς κ᾽ νομοθέσμως.

28 Ἡ δὲ ἐλεημοσύνη αὐτῆς ἀνέσησε τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἐπλούτησαν, κ᾽ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς ἤνεσεν αὐτήν.

29 Πολλαὶ θυγατέρες ἐκτήσαντο πλοῦτον, πολλαὶ ἐποίησαν δύναμιν, σὺ δὲ ὑπέρκεισαι, ὑπερῆρας πάσας.

30 Ψευδεῖς ἀρέσκειαι, κ᾽ μάταιον κάλλος γυναικὸς, γυνὴ γὰρ συνετὴ εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίε αὕτη αἰνείτω.

31 Δότε αὐτῇ ἀπὸ καρπῶν χειλέων αὐτῆς, κ᾽ αἰνείσθω ἐν πύλαις ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΗΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΡΗΜΑΤΑ Ἐκκλησιαςοῦ υἱοῦ Δαυὶδ βασιλέως Ἰσραὴλ ἐν Ἰερυσαλήμ.

2 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαςὴς, ματαιότης ματαιοτήτων, τὰ πάντα ματαιότης.

3 Τίς περίσσεια τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ ᾧ μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον;

4 Γενεὰ πορεύεται καὶ γενεὰ ἔρχεται, καὶ ἡ γῆ εἰς τὸν αἰῶνα ἕστηκε.

5 Καὶ ἀνατέλλει ὁ ἥλιος καὶ δύνει ὁ ἥλιος καὶ εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἕλκει· αὐτὸς ἀνατέλλων

6 Ἐκεῖ πορεύεται πρὸς Νότον, καὶ κυκλοῖ πρὸς Βορρᾶν· κυκλοῖ κυκλῶν πορεύεται τὸ πνεῦμα, καὶ ἐπὶ κύκλες αὐτοῦ ἐπιςρέφει τὸ πνεῦμα.

7 Πάντες οἱ χείμαρροι πορεύονται εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἡ θάλασσα οὐκ ἔσιν ἐμπιμπλαμένη· εἰς τὸν τόπον οὗ οἱ χείμαρροι πορεύονται, ἐκεῖ αὐτοὶ ἐπιςρέφουσι τοῦ πορευθῆναι.

8 Πάντες οἱ λόγοι ἔγκοποι, οὐ δυνήσεται ἀνὴρ τοῦ λαλεῖν· καὶ οὐ πλησθήσεται ὀφθαλμὸς τοῦ ὁρᾶν, καὶ οὐ πληρωθήσεται οὖς ἀπὸ ἀκροάσεως.

9 Τί τὸ γεγονός; αὐτὸ τὸ γενησόμενον· καὶ τί τὸ πεποιημένον; αὐτὸ τὸ ποιηθησόμενον· καὶ οὐκ ἔσι πᾶν πρόσφατον ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Ὃς λαλήσει καὶ ἐρεῖ, Ἴδε τοῦτο καινόν ἐσιν; ἤδη γέγονεν ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς γενομένοις ἀπὸ ἔμπροσθεν ἡμῶν.

11 Οὐκ ἔσι μνήμη τοῖς πρώτοις, καί γε τοῖς ἐσχάτοις γενομένοις οὐκ ἔσαι αὐτῶν μνήμη μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην.

12 Ἐγὼ Ἐκκλησιαςὴς ἐγενόμην βασιλεὺς ἐπὶ Ἰσραὴλ ἐν Ἰερυσαλήμ.

13 Καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ ἐκζητῆσαι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων τῶν γινομένων ὑπὸ τὸν ὐρανὸν, ὅτι περισπασμὸν πονηρὸν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τοῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

14 Εἶδον σύμπαντα τὰ ποιή-

ματα τὰ πεποιημένα ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδὲ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

15 Διεστραμμένον δ' δυνήσεται ἐπικοσμηθῆναι, καὶ ὑστέρημα δ' δυνήσεται ἀριθμηθῆναι.

16 Ἐλάλησα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, τῷ λέγειν, Ἰδὲ ἐγὼ ἐμεγαλύνθην, καὶ προσέθηκα σοφίαν ἐπὶ πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθέν μου ἐν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἔδωκα καρδίαν μου τοῦ γνῶναι σοφίαν καὶ γνῶσιν.

17 Καὶ καρδία μου εἶδε πολλὰ, σοφίαν καὶ γνῶσιν, παραβολὰς καὶ ἐπιστήμην· ἔγνων ἐγὼ ὅτι καί γε τοῦτο ἐστι προαίρεσις πνεύματος·

18 Ὅτι ἐν πληθει σοφίας πληθος γνώσεως, καὶ ὁ προσιθεὶς γνῶσιν, προσθήσει ἄλγημα.

Κεφ. β'. 2.

ΕΙΠΟΝ ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Δεῦρο δὴ πειράσω σε ἐν εὐφροσύνῃ, καὶ ἴδε ἐν ἀγαθῷ· καὶ ἰδὲ καί γε τοῦτο ματαιότης.

2 Τῷ γέλωτι εἶπα, Περιφορὰν, καὶ τῇ εὐφροσύνῃ, Τί τοῦτο ποιεῖς;

3 Καὶ κατεσκεψάμην ἐν ἡ καρδία μου ἑλκύσει ὡς οἶνον τὴν σαρκα μου, καὶ καρδία μου ὡδήγησεν ἐν σοφίᾳ, καὶ τοῦ κρατῆσαι ἐπ' εὐφροσύνην, ἕως ἂν ἴδω ποῖον τὸ ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὃ ποιήσουσιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῶν.

4 Ἐμεγάλυνα ποιήματά μου, ᾠκοδόμησά μοι οἴκους, ἐφύτευσά μοι ἀμπελῶνας,

5 Ἐποίησά μοι κήπους καὶ παραδείσους, καὶ ἐφύτευσα ἐν αὐτοῖς ξύλον παντὸς καρποῦ.

6 Ἐποίησά μοι κολυμβήθρας ὑδάτων τοῦ ποτίσαι ἀπ' αὐτῶν δρυμὸν βλαστῶντα ξύλα.

7 Ἐκτησάμην δούλους καὶ παιδίσκας, καὶ οἰκογενεῖς ἐγένοντό μοι, καί γε κτῆσις βουκολίου καὶ ποιμνίου πολλὴ ἐγένετό μοι ὑπὲρ πάντας τοὺς γενομένους ἔμπροσθέν μου ἐν Ἰερουσαλήμ.

8 Συνήγαγόν μοι καί γε ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ περιουσιασμοὺς βασιλέων καὶ τῶν χωρῶν· ἐποίησά μοι ᾄδοντας καὶ ᾠδούσας, καὶ ἐντρυφήματα υἱῶν ἀνθρώπων, οἰνοχόον καὶ οἰνοχόας.

9 Καὶ ἐμεγαλύνθην καὶ προσέθηκα παρὰ πάντας τοὺς γενομένους ἀπὸ ἔμπροσθέν μου ἐν Ἰερουσαλὴμ, καί γε σοφία μου ἐστάθη μοι.

10 Καὶ πᾶν ὃ ἠτησαν οἱ ὀφθαλμοί μου, οὐκ ἀφεῖλον ἀπ' αὐτῶν· οὐκ ἀπεκώλυσα τὴν καρδίαν μου ἀπὸ πάσης εὐφροσύνης μου, ὅτι καρδία μου εὐφράνθη ἐν παντὶ μόχθῳ μου· καὶ

τοῦτο ἐγένετο μερὶς μὲ ἀπὸ παντὸς μόχθου μου.

11 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ ἐν πᾶσι ποιήμασί μου οἷς ἐποίησαν αἱ χεῖρές μου, καὶ ἐν μόχθῳ ᾧ ἐμοχθησα τοῦ ποιεῖν, καὶ ἰδὲ τὰ πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια ὑπὸ τὸν ἥλιον.

12 Καὶ ἐπέβλεψα ἐγὼ τοῦ ἰδεῖν σοφίαν καὶ παραφορὰν καὶ ἀφροσύνην, ὅτι τίς ἄνθρωπος ὃς ἐπελεύσεται ὀπίσω τοῦ βασιλέως; τὰ ὅσα ἐποίησεν αὐτήν.

13 Καὶ εἶδον ἐγὼ ὅτι ἔστι περίσσεια τῇ σοφίᾳ ὑπὲρ τὴν ἀφροσύνην, ὡς περίσσεια τοῦ φωτὸς ὑπὲρ τὸ σκότος.

14 Τοῦ σοφοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ἐν κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄφρων ἐν σκότει πορεύεται· καὶ ἔγνων καί γε ἐγὼ ὅτι συνάντημα ἓν συναντήσεται τοῖς πᾶσιν αὐτοῖς.

15 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μου, Ὡς συνάντημα τοῦ ἄφρονος καί γε ἐμοὶ συναντήσεταί μοι, καὶ ἵνατί ἐσοφισάμην ἐγώ; περισσὸν ἐλάλησα ἐν καρδίᾳ μου, Ὅτι καί γε τοῦτο ματαιότης, διότι ὁ ἄφρων ἐκ περισσεύματος λαλεῖ.

16 Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ μετὰ τοῦ ἄφρονος εἰς τὸν αἰῶνα, καθότι ἤδη αἱ ἡμέραι ἐρχόμεναι τὰ πάντα ἐπελήσθη· καὶ πῶς ἀποθανεῖται ὁ σοφὸς μετὰ τοῦ ἄφρονος;

17 Καὶ ἐμίσησα σὺν τὴν ζωήν· ὅτι πονηρὸν ἐπ' ἐμὲ τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι πάντα ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

18 Καὶ ἐμίσησα ἐγὼ σύμπαντα μόχθον μου ὃν ἐγὼ κοπιῶ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἀφίσω αὐτὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ γινομένῳ μετ' ἐμέ.

19 Καὶ τίς οἶδεν εἰ σοφὸς ἔσαι ἢ ἄφρων; καὶ εἰ ἐξουσιάζεται ἐν παντὶ μόχθῳ μου, ᾧ ἐμόχθησα καὶ ᾧ ἐσοφισάμην ὑπὸ τὸν ἥλιον; καί γε τοῦτο ματαιότης.

20 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ τοῦ ἀποτάξασθαι τὴν καρδίαν μου ἐν παντὶ μόχθῳ μου ᾧ ἐμόχθησα ὑπὸ τὸν ἥλιον·

21 Ὅτι ἔστιν ἄνθρωπος, ὅτι μόχθος αὐτοῦ ἐν σοφίᾳ καὶ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀνδρίᾳ· καὶ ἄνθρωπος ᾧ οὐκ ἐμόχθησεν ἐν αὐτῷ δώσει αὐτῷ μερίδα αὐτοῦ· καί γε τοῦτο ματαιότης καὶ πονηρία μεγάλη,

22 Ὅτι γίνεται ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτοῦ καὶ ἐν προαιρέσει καρδίας αὐτοῦ ᾧ αὐτὸς μοχθεῖ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

23 Ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι αὐτοῦ ἀλγημάτων καὶ θυμοῦ περισπασμὸς αὐτοῦ, καί γε ἐν

νυκτὶ ἡ κοιμᾶται ἡ καρδία αὐτῆ· καί γε τῆτο ματαιότης ἐςίν.

24 Οὐκ ἔςιν ἀγαθὸν ἀνθρώπῳ, ὃ φάγεται καὶ ὃ πίεται καὶ ὃ δείξει τῇ ψυχῇ αὐτῆ ἀγαθὸν ἐν μόχθῳ αὐτῆ· καίγε τῆτο εἶδον ἐγὼ ὅτι ἀπὸ χειρὸς τῆ Θεῆ ἐςιν·

25 Ὅτι τίς φάγεται καὶ τίς πίεται πάρεξ αὐτῆ;

26 Ὅτι τῷ ἀνθρώπῳ τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπε αὐτῆ ἔδωκε σοφίαν καὶ γνῶσιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ τῷ ἁμαρτάνοντι ἔδωκε περισπασμὸν τῦ προσθεῖναι καὶ τῦ συναγαγεῖν, τῦ δῶναι τῷ ἀγαθῷ πρὸ προσώπε τῦ Θεῆ, ὅτι καί γε τῆτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

Κεφ. γ'. 3.

ΤΟΙΣ πᾶσιν ὁ χρόνος, καὶ καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι ὑπὸ τὸν ἠρανόν.

2 Καιρὸς τῦ τεκεῖν καὶ καιρὸς τῦ ἀποθανεῖν, καιρὸς τῦ φυτεῦσαι καὶ καιρὸς τῦ ἐκτίλαι τὸ πεφυτευμένον,

3 Καιρὸς τῦ ἀποκτεῖναι καὶ καιρὸς τῦ ἰάσασθαι, καιρὸς τῆ καθελεῖν καὶ καιρὸς τῆ οἰκοδομεῖν,

4 Καιρὸς τῦ κλαῦσαι καὶ καιρὸς τῦ γελάσαι, καιρὸς τῦ κόψασθαι καὶ καιρὸς τῦ ὀρχήσασθαι,

5 Καιρὸς τῆ βαλεῖν λίθες καὶ καιρὸς τῦ συναγαγεῖν λίθες, καιρὸς τῦ περιλαβεῖν καὶ καιρὸς τῦ μακρυνθῆναι ἀπὸ περιλήψεως,

6 Καιρὸς τῦ ζητῆσαι καὶ καιρὸς τῦ ἀπολέσαι, καιρὸς τῆ φυλάξαι καὶ καιρὸς τῦ ἐκβαλεῖν,

7 Καιρὸς τῦ ῥῆξαι καὶ καιρὸς τῦ ῥάψαι, καιρὸς τῦ σιγᾶν καὶ καιρὸς τῦ λαλεῖν,

8 Καιρὸς τῦ φιλῆσαι καὶ καιρὸς τῆ μισῆσαι, καιρὸς πολέμε καὶ καιρὸς εἰρήνης.

9 Τίς περίσσεια τῦ ποιοῦντος ἐν οἷς αὐτὸς μοχθεῖ;

10 Εἶδον σὺν πάντα τὸν περισπασμὸν, ὃν ἔδωκεν ὁ Θεὸς τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων τῦ περισπᾶσθαι ἐν αὐτῷ.

11 Τὰ σύμπαντα ἃ ἐποίησε καλὰ ἐν καιρῷ αὐτῆ· καί γε σύμπαντα τὸν αἰῶνα ἔδωκεν ἐν καρδίᾳ αὐτῶν, ὅπως μὴ εὕρῃ ὁ ἄνθρωπος τὸ ποίημα ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς καὶ μέχρι τέλες.

12 Ἔγνων ὅτι οὐκ ἔςιν ἀγαθὸν ἐν αὐτοῖς, εἰ μὴ τῦ εὐφρανθῆναι καὶ τῆ ποιεῖν ἀγαθὸν ἐν ζωῇ αὐτῆ.

13 Καί γε πᾶς ὁ ἄνθρωπος ὃς φάγεται καὶ πίεται, καὶ ἴδῃ ἀγαθὸν ἐν παντὶ

μόχθῳ αὐτῦ, δόμα Θεῦ ἐσιν.

14 Ἔγνων ὅτι πάντα ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς αὐτὰ ἔσαι εἰς τὸ αἰῶνα, ἐπ' αὐτῷ ἐκ ἔσι προσθεῖναι, καὶ ἀπ' αὐτῦ ἐκ ἔσιν ἀφελεῖν· καὶ ὁ Θεὸς ἐποίησεν, ἵνα φοβηθῶσιν ἀπὸ προσώπε αὐτῦ.

15 Τὸ γενόμενον, ἤδη ἐσὶ, καὶ ὅσα δ' γίνεσθαι, ἤδη γέγονε, καὶ ὁ Θεὸς ζητήσει τ διωκόμενον.

16 Καὶ ἔτι εἶδον ὑπὸ τ ἥλιον τόπον τ κρίσεως, ἐκεῖ ὁ ἀσεβής· καὶ τόπον τῦ δικαίε, ἐκεῖ ὁ εὐσεβής.

17 Καὶ εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μ, Σὺν τ δίκαιον καὶ σὺν τὸν ἀσεβῆ κρινεῖ ὁ Θεὸς, ὅτι καιρὸς τῷ παντὶ πράγματι καὶ ἐπὶ παντὶ τῷ ποιήματι ἐκεῖ.

18 Εἶπα ἐγὼ ἐν καρδίᾳ μ, περὶ λαλιᾶς υἱῶν δ' ἀνθρώπε, Ὅτι διακρινεῖ αὐτὲς ὁ Θεὸς, καὶ τοῦ δεῖξαι ὅτι αὐτοὶ κτήνη εἰσί.

19 Καί γε αὐτοῖς συνάν[ημα υἱῶν δ' ἀνθρώπε, καὶ συνάντημα δ' κτήνες, συνάν[ημα ἓν αὐτοῖς· ὡς ὁ θάνατος τέτε, ἕτως καὶ ὁ θάνατος τέτε· καὶ πνεῦμα ἓν τοῖς πᾶσι· καὶ τί ἐπερίσσευσεν ὁ ἄνθρωπος παρὰ τὸ κτῆνος; ἐδέν· ὅτι πάντα ματαιότης.

20 Τὰ πάν[α εἰς τόπον ἕνα, τὰ πάντα ἐγένετο ἀπὸ δ' χοὸς, καὶ τὰ πάντα ἐπισρέψει εἰς τὸν χῦν.

21 Καὶ τίς εἶδε πνεῦμα υἱῶν δ' ἀνθρώπε, εἰ ἀναβαίνει αὐτὸ ἄνω; καὶ τὸ πνεῦμα δ' κτήνες, εἰ καταβαίνει αὐτὸ κάτω εἰς γῆν;

22 Καὶ εἶδον ὅτι ἐκ ἔσιν ἀγαθὸν εἰ μὴ ὁ εὐφρανθήσεται ὁ ἄνθρωπος ἐν ποιήμασιν αὐτῦ, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτῦ· ὅτι τίς ἄξει αὐτὸν δ' ἰδεῖν ἐν ᾧ ἐὰν γένηται μετ' αὐτόν;

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπέσρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον συμπάσας τὰς συκοφαντίας τὰς γενομένας ὑπὸ τὸν ἥλιον· καὶ ἰδὲ δάκρυον τ συκοφαντεμένων, καὶ ἐκ ἔσιν αὐτοῖς παρακαλῶν, καὶ ἀπὸ χειρὸς συκοφαντόντων αὐτοῖς ἰσχύς, καὶ ἐκ ἔσιν αὐτοῖς παρακαλῶν.

2 Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σύμπαντας τὲς τεθνηκότας τὲς ἤδη ἀποθανόντας ὑπὲρ τὲς ζῶντας, ὅσοι αὐτοὶ ζῶσιν ἕως δ' νῦν.

3 Καὶ ἀγαθὸς ὑπὲρ τὲς δύο τέτες ὅσις ἔπω ἐγένετο, ὃς οὐκ εἶδε σὺν πᾶν τὸ ποίημα τὸ πονηρὸν τὸ πεποιημένον ὑπὸ τ ἡλιον.

4 Καὶ εἶδον ἐγὼ σύμπαντα τ μόχθον, καὶ σύμπασαν ἀνδρίαν δ' ποιήματος, ὅτι αὐτὸ ζῆλος ἀνδρὸς ἀπὸ τοῦ ἑταίρε

αὐτῦ· καί γε τῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

5 Ὁ ἄφρων περιέβαλε τὰς χεῖρας αὐτῦ, καὶ ἔφαγε τὰς σάρκας αὐτῦ.

6 Ἀγαθὸν πλήρωμα δρακὸς ἀναπαύσεως ὑπὲρ πληρώματα δύο δρακῶν μόχθε καὶ προαιρέσεως πνεύματος.

7 Καὶ ἐπέστρεψα ἐγὼ, καὶ εἶδον ματαιότητα ὑπὸ τὸν ἥλιον.

8 Ἔστιν εἷς, καὶ ἐκ ἔστι δεύτερος· καί γε υἱὸς καί γε ἀδελφὸς ἐκ ἔστιν αὐτῷ· καὶ ἐκ ἔστι πέρασμὸς τῷ παντὶ μόχθῳ αὐτῦ· καί γε ὀφθαλμὸς αὐτῦ ἐκ ἐμπίμπλαται πλέτε· καὶ τίνι ἐγὼ μοχθῶ, καὶ στερίσκω τὴν ψυχήν με ἀπὸ ἀγαθωσύνης; καί γε τῦτο ματαιότης καὶ περισπασμὸς πονηρός ἐστιν.

9 Ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα, οἷς ἐστὶν αὐτοῖς μισθὸς ἀγαθὸς ἐν μόχθῳ αὐτῶν·

10 Ὅτι ἐὰν πέσωσιν, ὁ εἷς ἐγερεῖ τὸν μέτοχον αὐτῦ· καὶ ἰαὶ αὐτῷ τῷ ἑνὶ, ὅταν πέσῃ καὶ μὴ ᾖ δεύτερος ἐγεῖραι αὐτόν.

11 Καί γε ἐὰν κοιμηθῶσι δύο, καὶ θέρμη αὐτοῖς, καὶ ὁ εἷς πῶς θερμανθῇ;

12 Καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτῦ, καὶ τὸ σπαρτίον τὸ ἔνδριτον ἐ ταχέως ἀπορραγήσεται.

13 Ἀγαθὸς παῖς πένης καὶ σοφὸς ὑπὲρ βασιλέα πρεσβύτερον καὶ ἄφρονα, ὃς ἐκ ἔγνω τῦ προσέχειν ἔτι.

14 Ὅτι ἐξ οἴκε τ δεσμίων ἐξελεύσεται τ βασιλεῦσαι, ὅτι καί γε ἐν βασιλείᾳ αὐτῦ ἐγενήθη πένης.

15 Εἶδον σύμπαντας τὺς ζῶντας τὺς περιπατῦντας ὑπὸ τὸν ἥλιον μετὰ τ νεανίσκε τ δευτέρε, ὃς στήσεται ἀντ' αὐτῦ.

16 Οὐκ ἔστι πέρασμὸς τῷ παντὶ λαῷ, τοῖς πᾶσιν οἳ ἐγένοντο ἔμπροσθεν αὐτῶν· καί γε οἱ ἔσχατοι ἐκ εὐφραν θήσονται ἐπ' αὐτῷ· ὅτι καί γε τῦτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

17 Φύλαξον τὸ πόδα σε, ἐν ᾧ ἐὰν πορεύῃ εἰς οἶκον τ Θεῦ· καὶ ἐγγὺς τ ἀκέειν, ὑπὲρ δόμα τ ἀφρόνων θυσία σε, ὅτι ἐκ εἰσὶν εἰδότες τ ποιῆσαι κακόν.

Κεφ. ε'. 5.

ΜΗ σπεῦδε ἐπὶ στόματί σε, καὶ καρδία σε μὴ ταχυνάτω τ ἐξενέγκαι λόγον πρὸ προσώπε τ Θεῦ· ὅτι ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὐρανῷ ἄνω, καὶ σὺ ἐπὶ τῆς γῆς· διὰ τῦτο ἔσωσαν οἱ λόγοι σε ὀλίγοι.

2 Ὅτι παραγίνεται ἐνύπνιον ἐν πλήθει περισπασμῦ, καὶ φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων.

3 Καθὼς εὔξῃ εὐχὴν τῷ Θεῷ, μὴ χρονίσῃς τ ἀποδῦναι

αὐτήν· ὅτι ἐκ ἔστι θέλημα ἐν ἄφροσι· σὺ ἂν ὅσα ἐὰν εὔξῃ, ἀπόδος.

4 Ἀγαθὸν τὸ μὴ εὔξασθαί σε, ἢ τὸ εὔξασθαί σε καὶ μὴ ἀποδῶναι.

5 Μὴ δῷς τὸ στόμά σε τοῦ ἐξαμαρτῆσαι τὴν σάρκα σε, καὶ μὴ εἴπῃς πρὸ προσώπε τ Θεῦ, Ὅτι ἄγνοιά ἐστιν· ἵνα μὴ ὀργισθῇ ὁ Θεὸς ἐπὶ φωνῇ σε, καὶ διαφθείρῃ τὰ ποιήματα χειρῶν σε.

6 Ὅτι ἐν πλήθει ἐνυπνίων καὶ ματαιοτήτων καὶ λόγων πολλῶν, ὅτι σὺ τὸν Θεὸν φοβῦ.

7 Ἐὰν συκοφαντίαν πένητος καὶ ἁρπαγὴν κρίματος καὶ δικαιοσύνης ἴδῃς ἐν χώρᾳ, μὴ θαυμάσῃς ἐπὶ τῷ πράγματι· ὅτι ὑψηλὸς ἐπάνω ὑψηλῦ φυλάξαι, καὶ ὑψηλοὶ ἐπ' αὐτοῖς.

8 Καὶ περίσσεια γῆς ἐπὶ παντί ἐστι, βασιλεὺς τ ἀγρῦ εἰργασμένε.

9 Ἀγαπῶν ἀργύριον ἐ πλησθήσεται ἀργυρίε· καὶ τίς ἠγάπησεν ἐν πλήθει αὐτῶν γέννημα; καὶ γε τῦτο ματαιότης.

10 Ἐν πλήθει ἀγαθωσύνης ἐπληθύνθησαν ἔσθοντες αὐτήν· καὶ τί ἀνδρεία τῷ παρ' αὐτῆς; ὅτι ἀρχὴ τῦ ὁρᾶν ὀφθαλμοῖς αὐτῦ.

11 Γλυκὺς ὕπνος τ δέλε εἰ ὀλίγον καὶ εἰ πολὺ φάγεται, καὶ τῷ ἐμπλησθέντι τ πλετῆσαι, ἐκ ἔστιν ἀφίων αὐτὸν τ ὑπνῶσαι.

12 Ἔστιν ἀρρωσία ἣν εἶδον ὑπὸ τ ἡλιον, πλῆτον φυλασσόμενον τῷ παρ' αὐτῦ εἰς κακίαν αὐτῷ,

13 Καὶ ἀπολεῖται ὁ πλῆτος ἐκεῖνος ἐν περισπασμῷ πονηρῷ, καὶ ἐγέννησεν υἱόν, καὶ ἐκ ἔστιν ἐν χειρὶ αὐτῦ οὐδέν.

14 Καθὼς ἐξῆλθεν ἀπὸ γαστρὸς μητρὸς αὐτῦ γυμνὸς, ἐπιστρέψει τ πορευθῆναι ὡς ἦκει, καὶ ἐδὲν ἐ λήψεται ἐν μόχθῳ αὐτῦ, ἵνα πορευθῇ ἐν χειρὶ αὐτῦ.

15 Καὶ γε τῦτο πονηρὰ ἀρρωσία· ὥσπερ γὰρ παρεγένετο, ἔτως καὶ ἀπελεύσεται· καὶ τίς ἡ περίσσεια αὐτῦ ᾗ μοχθεῖ εἰς ἄνεμον;

16 Καί γε πάσαι αἱ ἡμέραι αὐτῦ ἐν σκότει, καὶ ἐν πένθει, καὶ θυμῷ πολλῷ, καὶ ἀρρωσίᾳ, καὶ χόλῳ.

17 Ἰδὲ εἶδον ἐγὼ ἀγαθὸν, ὃ ἐστι καλὸν, τ φαγεῖν καὶ τοῦ πιεῖν καὶ τ ἰδεῖν ἀγαθωσύνην ἐν παντὶ μόχθῳ αὐτῦ, ᾧ ἐὰν μοχθῇ ὑπὸ τ ἥλιον ἀριθμὸν ἡμερῶν ζωῆς αὐτῦ ὧν ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς, ὅτι αὐτὸ μερὶς αὐτοῦ.

18 Καί γε πᾶς ἄνθρωπος ᾧ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς πλῆτον καὶ ὑπάρχοντα, καὶ ἐξουσίασεν αὐ-

τῷ φαγεῖν ἀπ' αὐτῆ, καὶ λαβεῖν τὸ μέρος αὐτῆ, καὶ τῆ εὐφρανθῆναι ἐν μόχθῳ αὐτῆ, τῆτο δόμα Θεῆ ἐσιν.

19 Ὅτι ἐ πολλὰ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας τ ζωῆς αὐτῆ, ὅτι ὁ Θεὸς περισπᾷ αὐτὸν ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας αὐτῆ.

Κεφ. ε'. 6.

ΕΣΤΙ πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τ ἥλιον, καὶ πολλή ἐσιν ὑπὸ τ ἄνθρωπον.

2 Ἀνὴρ ᾧ δώσει αὐτῷ ὁ Θεὸς πλῆτον καὶ ὑπάρχοντα καὶ δόξαν, καὶ ἐκ ἔσιν ὑσερῶν τῇ ψυχῇ αὐτῆ ἀπὸ πάντων ὧν ἐπιθυμήσει, καὶ ἐκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς ῦ φαγεῖν ἀπ' αὐτῆ, ὅτι ἀνὴρ ξένος φάγεται αὐτόν· τῆτο ματαιότης καὶ ἀῤῥωσία πονηρά ἐσιν.

3 Ἐὰν γεννήσῃ ἀνὴρ ἑκατὸν, καὶ ἔτη πολλὰ ζήσεται, καὶ πλῆθος ὀ, τι ἔσονται αἱ ἡμέραι ἐτῶν αὐτῆ, καὶ ψυχὴ αὐτῆ ὐ πλησθήσεται ἀπὸ τ ἀγαθωσύνης, καί γε ταφὴ ἐκ ἐγένετο αὐτῷ, εἶπα, Ἀγαθὸν ὑπὲρ αὐτὸν τὸ ἔκτρωμα.

4 Ὅτι ἐν ματαιότητι ἦλθε, καὶ ἐν σκότει πορεύεται, καὶ ἐν σκότει ὄνομα αὐτῆ καλυφθήσεται.

5 Καί γε ἥλιον ἐκ εἶδε, καὶ ἐκ ἔγνω ἀναπαύσεις, τῆτῳ ὑπὲρ τῆτον.

6 Καὶ ἔζησε χιλίων ἐτῶν καθόδες, καὶ ἀγαθωσύνην ὐκ εἶδε, μὴ ὐκ εἰς τόπον ἕνα πορεύεται τὰ πάντα;

7 Πᾶς μόχθος ἀνθρώπε εἰς τόμα αὐτῆ, καί γε ἡ ψυχὴ ὐ πληρωθήσεται.

8 Ὅτι περίσσεια τῷ σοφῷ ὑπὲρ τ ἄφρονα, διότι ὁ πένης οἶδε πορευθῆναι κατέναντι τῆς ζωῆς.

9 Ἀγαθὸν ὅραμα ὀφθαλμῶν ὑπὲρ πορευόμενον ψυχῇ· καί γε τῆτο ματαιότης καὶ προαίρεσις πνεύματος.

10 Εἴ τι ἐγένετο, ἤδη κέκληται ὄνομα αὐτῆ, καὶ ἐγνώσθη ὅ ἐσιν ἄνθρωπος, καὶ ἐ δυνήσεται κριθῆναι μετὰ ῦ ἰσχυροτέρε ὑπὲρ αὐτόν.

11 Ὅτι εἰσὶ λόγοι πολλοὶ πληθύνοντες ματαιότητα.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΙ περισσὸν τῷ ἀνθρώπῳ; Ὅτι τίς οἶδεν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ἐν τῇ ζωῇ, ἀριθμὸν ζωῆς ἡμερῶν ματαιότητος αὐτῆ; καὶ ἐποίησεν αὐτὰ ἐν σκιᾷ· ὅτι τίς ἀπαγγελεῖ τῷ ἀνθρώπῳ, τί ἔσαι ὀπίσω αὐτῆ ὑπὸ τ ἥλιον;

2 Ἀγαθὸν ὄνομα ὑπὲρ ἔλαιον ἀγαθὸν, καὶ ἡμέρα τῆ θανάτε ὑπὲρ ἡμέραν γεννήσεως.

3 Ἀγαθὸν πορευθῆναι εἰς οἶκον πένθες ἢ ὅτι πορευθῆναι

εἰς οἶκον πότε· καθότι τοῦτο τέλος παντὸς ἀνθρώπε, καὶ ὁ ζῶν δώσει ἀγαθὸν εἰς καρδίαν αὐτε.

4 Ἀγαθὸν θυμὸς ὑπὲρ γέλωτα, ὅτι ἐν κακίᾳ προσώπε ἀγαθυνθήσεται καρδία.

5 Καρδία σοφῶν ἐν οἴκῳ πένθες, καὶ καρδία ἀφρόνων ἐν οἴκῳ εὐφροσύνης.

6 Ἀγαθὸν τὸ ἀκέσαι ἐπιτίμησιν σοφε ὑπὲρ ἄνδρα ἀκέοντα ἆσμα ἀφρόνων.

7 Ὡς φωνὴ ἀκανθῶν ὑπὸ τ λέβητα, ἕτως γέλως τ ἀφρόνων· καί γε τέτο ματαιότης.

8 Ὅτι ἡ συκοφαντία περιφέρει σοφὸν, καὶ ἀπόλλυσι τὴν καρδίαν εὐγενείας αὐτε.

9 Ἀγαθὴ ἐσχάτη λόγων ὑπὲρ ἀρχὴν αὐτε, ἀγαθὸν μακρόθυμος ὑπὲρ ὑψηλὸν πνεύματι.

10 Μὴ σπεύσῃς ἐν πνεύματί σε τ θυμεσθαι, ὅτι θυμὸς ἐν κόλπῳ ἀφρόνων ἀναπαύσεται.

11 Μὴ εἴπῃς, Τί ἐγένετο, ὅτι αἱ ἡμέραι αἱ πρότεραι ἦσαν ἀγαθαὶ ὑπὲρ ταύτας; ὅτι οὐκ ἐν σοφίᾳ ἐπηρώτησας περὶ τέτε.

12 Ἀγαθὴ σοφία μετὰ κληρονομίας, καὶ περίσσεια τοῖς θεωρεσι τ ἥλιον.

13 Ὅτι ἐν σκιᾷ αὐτῆς ἡ σοφία ὡς σκιὰ ἀργυρίε, καὶ περίσσεια γνώσεως τ σοφίας ζωοποιήσει τ παρ' αὐτῆς.

14 Ἴδε τὰ ποιήματα τοῦ Θεε, ὅτι τίς δυνήσεται κοσμῆσαι ὃν ἂν ὁ Θεὸς διαστρέψῃ αὐτόν;

15 Ἐν ἡμέρᾳ ἀγαθωσύνης ζῆθι ἐν ἀγαθῷ, καὶ ἴδε ἐν ἡμέρᾳ κακίας· ἴδε, καί γε σὺν τέτῳ συμφώνως τέτο ἐποίησεν ὁ Θεὸς περὶ λαλιᾶς, ἵνα μὴ εὕρῃ ἄνθρωπος ὀπίσω αὐτε ἐδέν.

16 Σύμπαντα εἶδον ἐν ἡμέραις ματαιότητός με· ἐστὶ δίκαιος ἀπολλύμενος ἐν δικαίῳ αὐτε, καὶ ἐστιν ἀσεβὴς μένων ἐν κακίᾳ αὐτε.

17 Μὴ γίνε δίκαιος πολὺ, μηδὲ σοφίζε περισσὰ, μή ποτε ἐκπλαγῆς.

18 Μὴ ἀσεβήσῃς πολὺ, καὶ μὴ γίνε σκληρὸς, ἵνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν ᾧ καιρῷ σε.

19 Ἀγαθὸν τὸ ἀντέχεσθαί σε ἐν τέτῳ, καί γε ἀπὸ τέτε μὴ μιάνῃς τ χεῖρά σε, ὅτι φοβεμένοις τ Θεὸν ἐξελεύσεται τὰ πάντα.

20 Ἡ σοφία βοηθήσει τῷ σοφῷ ὑπὲρ δέκα ἐξεσιάζοντας τὲς ὄντας ἐν τῇ πόλει.

21 Ὅτι ἄνθρωπος οὐκ ἔστι δίκαιος ἐν τῇ γῇ, ὃς ποιήσει ἀγαθὸν καὶ οὐκ ἁμαρτήσεται.

22 Καί γε εἰς πάντας λόγες

ἢς λαλήσουσιν ἀσεβεῖς, μὴ θῇς καρδίαν σε, ὅπως μὴ ἀκούσῃς ἕ δέλε σε καταρωμένε σε.

23 Ὅτι πλειςάκις πονηρεύσεταί σε, καὶ καθόδες πολλὰς κακώσει καρδίαν σε, ὅτι ὡς καί γε σὺ κατηράσω ἑτέρυς.

24 Πάντα ταῦτα ἐπείρασα ἐν σοφίᾳ· εἶπα, σοφισθήσομαι· καὶ αὕτη ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμέ.

25 Μακρὰν ὑπὲρ ὃ ἦν, καὶ βαθὺ βάθος, τίς εὑρήσει αὐτό;

26 Ἐκύκλωσα ἐγὼ καὶ ἡ καρδία με ἕ γνῶναι καὶ τοῦ κατασκέψασθαι καὶ τὲ ζητῆσαι σοφίαν καὶ ψῆφον, καὶ ἕ γνῶναι ἀσεβὲς ἀφροσύνην καὶ ὀχληρίαν καὶ περιφοράν.

27 Καὶ εὑρίσκω ἐγὼ αὐτὴν, καὶ ἐρῶ πικρότερον ὑπὲρ θάνατον σὺν τὴν γυναῖκα ἥτις ἐςὶ θήρευμα, καὶ σαγῆναι καρδία αὐτῆς, δεσμὸς εἰς χεῖρας αὐτῆς· ἀγαθὸς πρὸ προσώπε ἕ Θεῷ ἐξαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῆς, καὶ ἁμαρτάνων συλληφθήσεται ἐν αὐτῇ.

28 Ἴδε τῦτο εὗρον, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαςής· μία τῇ μιᾷ τὲ εὑρεῖν λογισμὸν,

29 Ὃν ἐπεζήτησεν ἡ ψυχή με, καὶ ὐχ εὗρον· καὶ ἄνθρωπον ἕνα ἀπὸ χιλίων εὗρον, καὶ γυναῖκα ἐν πᾶσι τέτοις ὐχ εὗρον.

30 Πλὴν ἴδε τῦτο εὗρον, ὃ ἐποίησεν ὁ Θεὸς σὺν τὸν ἄνθρωπον εὐθῆ· καὶ αὐτοὶ ἐζήτησαν λογισμὸς πολλές. Τίς οἶδε σοφὸς, καὶ τίς οἶδε λύσιν ῥήματος;

Κεφ. η'. 8.

ΣΟΦΙΑ ἀνθρώπε φωτιεῖ πρόσωπον αὐτῦ, καὶ ἀναιδὴς προσώπῳ αὐτοῦ μισηθήσεται.

2 Στόμα βασιλέως φύλαξον, καὶ περὶ λόγε ὅρκε Θεῦ

3 Μὴ σπεδάσῃς, ἀπὸ προσώπε αὐτῦ πορεύσῃ· μὴ στῇς ἐν λόγῳ πονηρῷ, ὅτι πᾶν ὃ ἐὰν θελήσῃ ποιήσει,

4 Καθὼς βασιλεὺς ἐξουσιάζων, καὶ τίς ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ποιεῖς;

5 Ὁ φυλάσσων ἐντολὴν, οὐ γνώσεται ῥῆμα πονηρὸν, καὶ καιρὸν κρίσεως γινώσκει καρδία σοφῦ.

6 Ὅτι παντὶ πράγματί ἐςι καιρὸς καὶ κρίσις, ὅτι γνῶσις τοῦ ἀνθρώπε πολλὴ ἐπ' αὐτόν.

7 Ὅτι ὐκ ἔςι γινώσκων τί τὸ ἐσόμενον, ὅτι καθὼς ἔσαι, τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

8 Οὐκ ἔςιν ἄνθρωπος ἐξουσιάζων ἐν πνεύματι, ἕ κωλύσαι σὺν τὸ πνεῦμα· καὶ ὐκ ἔςιν ἐξουσία ἐν ἡμέρᾳ θανάτε, καὶ οὐκ ἔςιν ἀποσολὴ ἐν ἡμέρᾳ πο-

λέμε, καὶ ἡ διασώσει ἀσέβεια τὸν παρ' αὐτῆς.

9 Καὶ σύμπαντα τοῦτο εἶδον, καὶ ἔδωκα τὴν καρδίαν μου εἰς πᾶν τὸ ποίημα ὃ πεποίηται ὑπὸ τὸν ἥλιον, τὰ ὅσα ἐξουσιάσατο ὁ ἄνθρωπος ἐν ἀνθρώπῳ τοῦ κακῶσαι αὐτόν.

10 Καὶ τότε εἶδον ἀσεβεῖς εἰς τάφους εἰσαχθέντας, καὶ ἐκ ἁγίου καὶ ἐπορεύθησαν καὶ ἐπηνέθησαν ἐν τῇ πόλει, ὅτι οὕτως ἐποίησαν· καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

11 Ὅτι οὐκ ἔστι γινομένη ἀντίῤῥησις ἀπὸ τῶν ποιούντων τὸ πονηρὸν ταχύ, διὰ τοῦτο ἐπληροφορήθη καρδία υἱῶν τοῦ ἀνθρώπου ἐν αὐτοῖς τοῦ ποιῆσαι τὸ πονηρόν.

12 Ὃς ἥμαρτεν ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἀπὸ τότε καὶ ἀπὸ μακροθήλος αὐτῶν· ὅτι καὶ γινώσκω ἐγώ, ὅτι ἔσται ἀγαθὸν τοῖς φοβουμένοις τὸν Θεὸν, ὅπως φοβοῦνται ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.

13 Καὶ ἀγαθὸν οὐκ ἔσται τῷ ἀσεβεῖ, καὶ οὐ μακρυνεῖ ἡμέρας ἐν σκιᾷ, ὃς οὐκ ἔστι φοβούμενος ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ.

14 Ἔστι ματαιότης ἣ πεποίηται ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι εἰσὶ δίκαιοι, ὅτι φθάνει ἐπ' αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν ἀσεβῶν, καὶ εἰσὶν ἀσεβεῖς, ὅτι φθάνει πρὸς αὐτοὺς ὡς ποίημα τῶν δικαίων· εἶπα, Ὅτι καὶ γε τοῦτο ματαιότης.

15 Καὶ ἐπήνεσα ἐγὼ σὺν τὴν εὐφροσύνην, ὅτι οὐκ ἔστιν ἀγαθὸν τῷ ἀνθρώπῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι εἰ μὴ φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ εὐφρανθῆναι· καὶ αὐτὸ συμπροσέσαι αὐτῷ ἐν μόχθῳ αὐτοῦ ἡμέρας ζωῆς αὐτοῦ, ὅσας ἔδωκεν αὐτῷ ὁ Θεὸς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

16 Ἐν οἷς ἔδωκα τὴν καρδίαν μου τοῦ γνῶναι τὴν σοφίαν, καὶ τοῦ ἰδεῖν τὸν περισπασμὸν τὸν πεποιημένον ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι καὶ ἐν ἡμέρᾳ καὶ ἐν νυκτὶ ὕπνον ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ οὐκ ἔστι βλέπων.

17 Καὶ εἶδον σύμπαντα τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅτι οὐ δυνήσεται ἄνθρωπος τοῦ εὑρεῖν σὺν τὸ ποίημα τὸ πεποιημένον ὑπὸ τὸν ἥλιον· ὅσα ἂν μοχθήσῃ ἄνθρωπος τοῦ ζητῆσαι, καὶ οὐχ εὑρήσει· καὶ γε ὅσα ἂν εἴπῃ σοφὸς τοῦ γνῶναι, οὐ δυνήσεται τοῦ εὑρεῖν· ὅτι σύμπαν τοῦτο ἔδωκα εἰς καρδίαν μου, καὶ καρδία μου σύμπαν εἶδε τοῦτο.

Κεφ. Θ. 9.

Ὡς οἱ δίκαιοι καὶ οἱ σοφοὶ καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ἐν χειρὶ τοῦ Θεοῦ, καί γε ἀγάπην καὶ γε μῖσος οὐκ ἔστιν εἰδὼς ὁ ἄνθρωπος· τὰ πάντα πρὸ προσώπου αὐτῶν,

2 Ματαιότης ἐν τοῖς πᾶσι· συνάντημα ἓν τῷ δικαίῳ καὶ

τῷ ἀσεβεῖ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ κακῷ, καὶ τῷ καθαρῷ καὶ τῷ ἀκαθάρτῳ, καὶ τῷ θυσιάζοντι καὶ τῷ μὴ θυσιάζοντι· ὡς ὁ ἀγαθὸς ὡς ὁ ἁμαρτάνων, ὡς ὁ ὀμνύων καθὼς ὁ τὸν ὅρκον φοβούμενος.

3 Τοῦτο πονηρὸν ἐν πάντι πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι συνάντημα ἓν τοῖς πᾶσι· καὶ γε καρδία υἱῶν τῶν ἀνθρώπων ἐπλήρωθη πονηρίᾳ, καὶ περιφέρεια ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἐν ζωῇ αὐτῶν, καὶ ὀπίσω αὐτῶν πρὸς τοὺς νεκρούς.

4 Ὅτι τίς ὃς κοινωνεῖ πρὸς πάντας τοὺς ζῶντας; ἔστιν ἐλπὶς, ὅτι ὁ κύων ὁ ζῶν αὐτὸς ἀγαθὸς ὑπὲρ τὸν λέοντα τὸν νεκρόν.

5 Ὅτι οἱ ζῶντες γινώσκονται ὅτι ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ νεκροὶ οὐκ εἰσὶ γινώσκοντες οὐδέν· καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι μισθὸς, ὅτι ἐπελήσθη ἡ μνήμη αὐτῶν.

6 Καί γε ἀγάπη αὐτῶν, καί γε μῖσος αὐτῶν, καί γε ζῆλος αὐτῶν ἤδη ἀπώλετο· καί γε μερὶς οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα ἐν παντὶ τῷ πεποιημένῳ ὑπὸ τὸν ἥλιον.

7 Δεῦρο φάγε ἐν εὐφροσύνῃ τὸν ἄρτον σε, καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σε, ὅτι ἤδη εὐδόκησεν ὁ Θεὸς τὰ ποιήματά σε.

8 Ἐν παντὶ καιρῷ ἔστωσαν ἱμάτιά σε λευκὰ, καὶ ἔλαιον ἐπὶ κεφαλῆς σε μὴ ὑστερησάτω.

9 Καὶ ἴδε ζωὴν μετὰ γυναικὸς ἧς ἠγάπησας πάσας τὰς ἡμέρας ζωῆς ματαιότητός σου, τὰς δοθείσας σοι ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι αὐτὸ μερίς σε ἐν τῇ ζωῇ σε, καὶ ἐν τῷ μόχθῳ σε ᾧ σὺ μοχθεῖς ὑπὸ τὸν ἥλιον.

10 Πάντα ὅσα ἂν εὕρῃ ἡ χείρ σε ποιῆσαι, ὡς ἡ δύναμίς σε ποίησον, ὅτι ἐκ ἔστι ποίημα καὶ λογισμὸς καὶ γνῶσις καὶ σοφία ἐν ᾅδῃ, ὅπε σὺ πορεύῃ ἐκεῖ.

11 Ἐπέστρεψα καὶ εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὅτι ἐ τοῖς κούφοις ὁ δρόμος, καὶ ἐ τοῖς δυνατοῖς ὁ πόλεμος, καί γε ἐ τῷ σοφῷ ἄρτος, καί γε οὐ τοῖς συνετοῖς πλοῦτος, καί γε ἐ τοῖς γινώσκουσι χάρις, ὅτι καιρὸς καὶ ἀπάντημα συναντήσεται σύμπασιν αὐτοῖς.

12 Ὅτι καί γε καὶ ἐκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτοῦ, ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι ἐν ἀμφιβλήστρῳ κακῷ, καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι· ὡς αὐτὰ παγιδεύονται οἱ υἱοὶ τοῦ ἀνθρώπε εἰς καιρὸν πονηρὸν, ὅταν ἐπιπέσῃ ἐπ' αὐτοὺς ἄφνω.

13 Καί γε τοῦτο εἶδον σοφίαν ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ μεγάλη ἐστὶ πρὸς μέ·

14 Πόλις μικρὰ καὶ ἄνδρες ἐν

αὐτῇ ὀλίγοι, καὶ ἔλθῃ ἐπ' αὐτὴν βασιλεὺς μέγας καὶ κυκλώσῃ αὐτὴν, καὶ οἰκοδομήσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακας μεγάλας·

15 Καὶ εὑρῃ ἐν αὐτῇ ἄνδρα πένητα σοφὸν, καὶ διασώσῃ αὐτὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ ἄνθρωπος οὐκ ἐμνήσθη σὺν τοῦ ἀνδρὸς τοῦ πένητος ἐκείνου.

16 Καὶ εἶπα ἐγὼ, Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ δύναμιν· καὶ σοφία τοῦ πένητος ἐξουδενωμένη, καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ οὐκ εἰσακούομενοι.

17 Λόγοι σοφῶν ἐν ἀναπαύσει ἀκούεται ὑπὲρ κραυγὴν ἐξουσιαζόντων ἐν ἀφροσύναις.

18 Ἀγαθὴ σοφία ὑπὲρ σκεύη πολέμου· καὶ ἁμαρτάνων εἷς ἀπολέσει ἀγαθωσύνην πολλήν.

Κεφ. ι'. 10.

ΜΥΙΑΙ θανατοῦσαι σαπριοῦσι σκευασίαν ἐλαίου ἡδύσματος· τίμιον ὀλίγον σοφίας ὑπὲρ δόξαν ἀφροσύνης μεγάλην.

2 Καρδία σοφοῦ εἰς δεξιὸν αὐτοῦ, καὶ καρδία ἄφρονος εἰς ἀριστερὸν αὐτοῦ.

3 Καί γε ἐν ὁδῷ ὅταν ἄφρων πορεύηται, καρδία αὐτοῦ ὑστερήσει, καὶ πᾶ λογιεῖται πάντα ἀφροσύνη ἐστίν.

4 Ἐὰν πνεῦμα τοῦ ἐξουσιάζοντος ἀναβῇ ἐπὶ σὲ, τόπον σου μὴ ἀφῇς, ὅτι ἴαμα καταπαύσει ἁμαρτίας μεγάλας.

5 Ἔστι πονηρία ἣν εἶδον ὑπὸ τὸν ἥλιον, ὡς ἀκούσιον ἐξῆλθεν ἀπὸ προσώπου ἐξουσιάζοντος.

6 Ἐδόθη ὁ ἄφρων ἐν ὕψεσι μεγάλοις, καὶ πλούσιοι ἐν ταπεινῷ καθήσονται.

7 Εἶδον δούλους ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους ὡς δούλους ἐπὶ τῆς γῆς.

8 Ὁ ὀρύσσων βόθρον, εἰς αὐτὸν ἐμπεσεῖται· καὶ καθαιρῶντα φραγμὸν, δήξεται αὐτὸν ὄφις.

9 Ἐξαίρων λίθους διαπονηθήσεται ἐν αὐτοῖς· σχίζων ξύλα κινδυνεύσει ἐν αὐτοῖς.

10 Ἐὰν ἐκπέσῃ τὸ σιδήριον, καὶ αὐτὸς πρόσωπον ἐτάραξε· καὶ δυνάμεις δυναμώσει, καὶ περίσσεια τῷ ἀνδρὶ ἡ σοφία.

11 Ἐὰν δάκῃ ὄφις ἐν ἀ ψιθυρισμῷ, καὶ οὐκ ἔστι περίσσεια τῷ ἐπᾴδοντι.

12 Λόγοι στόματος σοφοῦ χάρις, καὶ χείλη ἄφρονος καταποντιοῦσιν αὐτόν.

13 Ἀρχὴ λόγων στόματος αὐτοῦ ἀφροσύνη, καὶ ἐσχάτη στόματος αὐτοῦ περιφέρεια πονηρὰ,

14 Καὶ ὁ ἄφρων πληθύνει λόγους· οὐκ ἔγνω ἄνθρωπος τί τὸ γενόμενον, καὶ τί τὸ ἐσόμενον, ὅ, τι ὀπίσω αὐτοῦ τίς ἀναγγελεῖ αὐτῷ;

15 Μόχθος τ ἀφρόνων κακώσει αὐτὰς, ὃς οὐκ ἔγνω ϑ πορευθῆναι εἰς πόλιν.

16 Οὐαί σοι πόλις ἧς ὁ βασιλεύς σε νεώτερος, καὶ οἱ ἄρχοντές σε πρωὶ ἐσθίουσι.

17 Μακαρία σὺ γῆ, ἧς ὁ βασιλεύς σε υἱὸς ἐλευθέρων, καὶ οἱ ἄρχοντές σου πρὸς καιρὸν φάγονται ἐν δυνάμει, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται.

18 Ἐν ὀκνηρίαις ταπεινωθήσεται ἡ δόκωσις, καὶ ἐν ἀργίᾳ χειρῶν ῥάξει ἡ οἰκία.

19 Εἰς γέλωτα ποιοῦσιν ἄρτον, καὶ οἶνον καὶ ἔλαιον ϑ εὐφρανθῆναι ζῶντας, καὶ τὰ ἀργυρία ταπεινώσει ἐπακούσεται τὰ πάντα.

20 Καί γε ἐν συνειδήσει σου βασιλέα μὴ καταράσῃ, καὶ ἐν ταμιείοις κοιλώνων σε μὴ καταράσῃ πλούσιον· ὅτι πετεινὸν ϑ ἐρανοῦ ἀποίσει τ φωνήν σε, καὶ ὁ ἔχων τὰς πτέρυγας ἀπαγγελεῖ λόγον σε.

Κεφ. ια'. 11.

ΑΠΟΣΤΕΙΛΟΝ τ ἄρτον σε ἐπὶ πρόσωπον ϑ ὕδατος, ὅτι ἐν πλήθει ἡμερῶν εὑρήσεις αὐτόν.

2 Δὸς μερίδα τοῖς ἑπτὰ, καί γε τοῖς ὀκτὼ, ὅτι οὐκ γινώσκεις τί ἔσαι πονηρὸν ἐπὶ τ γῆν.

3 Ἐὰν πλησθῶσι τὰ νέφη ὑετοῦ, ἐπὶ τ γῆν ἐκχέουσι· καὶ ἐὰν πέσῃ ξύλον ἐν τῷ Νότῳ, καὶ ἐὰν ἐν τῷ Βορρᾷ, τόπῳ οὗ πεσεῖται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσαι.

4 Τηρῶν ἄνεμον οὐ σπείρει, καὶ βλέπων ἐν ταῖς νεφέλαις οὐ θερίσει.

5 Ἐν οἷς οὐκ ἔσι γινώσκων τίς ἡ ὁδὸς ϑ πνεύματος, ὡς ὀστᾶ ἐν γαστρὶ κυοφορούσης, οὕτως οὐ γνώσῃ τὰ ποιήματα τοῦ Θεοῦ, ὅσα ποιήσει τὰ σύμπαντα.

6 Ἐν τῷ πρωὶ σπεῖρον τὸ σπέρμα σε, καὶ ἐν ἑσπέρᾳ μὴ ἀφέτω ἡ χείρ σε, ὅτι οὐ γινώσκεις ποῖον ῥοιζήσει, ἢ τοῦτο ἢ τοῦτο, καὶ ἐὰν τὰ δύο ἐπιτοαυτὸ, ἀγαθά.

7 Καὶ γλυκὺ τὸ φῶς, καὶ ἀγαθὸν τοῖς ὀφθαλμοῖς ϑ βλέπειν σὺν τ ἥλιον.

8 Ὅτι καὶ ἐὰν ἔτη πολλὰ ζήσεται ὁ ἄνθρωπος, ἐν πᾶσιν αὐτοῖς εὐφρανθήσεται καὶ μνησθήσεται τὰς ἡμέρας ϑ σκότους, ὅτι πολλαὶ ἔσονται· πᾶν τὸ ἐρχόμενον ματαιότης.

9 Εὐφραίνε νεανίσκε ἐν νεότητί σε, καὶ ἀγαθυνάτω σε ἡ καρδία σε ἐν ἡμέραις νεότητός σε, καὶ περιπάτει ἐν ὁδοῖς καρδίας σε ἄμωμος, καὶ μὴ ἐν ὁράσει ὀφθαλμῶν σε· καὶ γνῶϑι ὅτι ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἄξει σε ὁ Θεὸς ἐν κρίσει.

10 Καὶ ἀπόσησον θυμὸν ἀπὸ

καρδίας σε, καὶ πάραγε πονηρίαν ἀπὸ σαρκός σε, ὅτι ἡ νεότης καὶ ἡ ἄνοια ματαιότης.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ μνήσθητι τ κτίσαντός σε ἐν ἡμέραις νεότητός σε, ἕως ὅτε μὴ ἔλθωσιν αἱ ἡμέραι τ κακίας, καὶ φθάσωσιν ἔτη ἐν οἷς ἐρεῖς, Οὐκ ἔστι μοι ἐν αὐτοῖς θέλημα.

2 Ἕως οὗ μὴ σκοτισθῇ ὁ ἥλιος καὶ τὸ φῶς, καὶ ἡ σελήνη καὶ οἱ ἀστέρες, καὶ ἐπιστρέψωσι τὰ νέφη ὀπίσω τ ὑετῦ·

3 Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν σαλευθῶσι φύλακες τ οἰκίας, καὶ διαστραφῶσιν ἄνδρες τῆς δυνάμεως, καὶ ἤργησαν αἱ ἀλήθουσαι ὅτι ὠλιγώθησαν, καὶ σκοτάσωσιν αἱ βλέπουσαι ἐν ταῖς ὀπαῖς·

4 Καὶ κλείσωσι θύρας ἐν ἀγορᾷ, ἐν ἀσθενείᾳ φωνῆς τῆς ἀληθούσης· καὶ ἀναστήσεται εἰς φωνὴν τ στρουθίου, καὶ ταπεινωθήσονται πᾶσαι αἱ θυγατέρες τ ᾄσματος.

5 Καὶ εἰς τὸ ὕψος ὄψονται, καὶ θάμβοι ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἀνθήσῃ τὸ ἀμύγδαλον, καὶ παχυνθῇ ἡ ἀκρὶς, καὶ διασκεδασθῇ ἡ κάπαρις, ὅτι ἐπορεύθη ὁ ἄνθρωπος εἰς οἶκον αἰῶνος αὐτῦ, καὶ ἐκύκλωσαν ἐν ἀγορᾷ οἱ κοπτόμενοι.

6 Ἕως ὅτε μὴ ἀνατραπῇ τὸ σχοινίον τ ἀργυρίου, καὶ συντριβῇ τὸ ἀνθέμιον τ χρυσίου, καὶ συντριβῇ ὑδρία ἐπὶ τῇ πηγῇ, καὶ συντροχάσῃ ὁ τροχὸς ἐπὶ τ λάκκον,

7 Καὶ ἐπιστρέψῃ ὁ χοῦς ἐπὶ τ γῆν ὡς ἦν, καὶ τὸ πνεῦμα ἐπιστρέψῃ πρὸς τὸν Θεὸν ὃς ἔδωκεν αὐτό;

8 Ματαιότης ματαιοτήτων, εἶπεν ὁ Ἐκκλησιαστὴς, τὰ πάντα ματαιότης.

9 Καὶ περισσὸν ὅτι ἐγένετο Ἐκκλησιαστὴς σοφὸς, ὅτι ἐδίδαξε γνῶσιν σὺν τ ἀνθρώπου, καὶ οὖς ἐξιχνιάσεται κόσμιον παραβολῶν.

10 Πολλὰ ἐζήτησεν Ἐκκλησιαστὴς τοῦ εὑρεῖν λόγους θελήματος, καὶ γεγραμμένον εὐθύτητος, λόγους ἀληθείας.

11 Λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βέκεντρα, καὶ ὡς ἧλοι πεφυτευμένοι, οἱ παρὰ τ συνθεμάτων ἐδόθησαν ἐκ ποιμένος ἑνός.

12 Καὶ περισσὸν ἐξ αὐτῶν υἱέ μου φύλαξαι· τοῦ ποιῆσαι βιβλία πολλὰ οὐκ ἔστι περασμὸς, καὶ μελέτη πολλὴ κόπωσις σαρκός.

13 Τέλος λόγου, τὸ πᾶν ἄκουε· τὸν Θεὸν φοβοῦ, καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ φύλασ-

σε· ὅτι τοῦτο πᾶς ὁ ἄνθρωπος.

14 Ὅτι σύμπαν τὸ ποίημα ὁ Θεὸς ἄξει ἐν κρίσει, ἐν παντὶ παρεωραμένῳ, ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν πονηρόν.

Α Σ Μ Α.

Κεφ. α'. 1.

ΑΣΜΑ ᾀσμάτων, ὅ ἐστι Σαλωμών.

2 Φιλησάτω με ἀπὸ φιλημάτων στόματος αὐτοῦ· ὅτι ἀγαθοὶ μαστοί σε ὑπὲρ οἶνον,

3 Καὶ ὀσμὴ μύρων σε ὑπὲρ πάντα τὰ ἀρώματα· μῦρον ἐκκενωθὲν ὄνομά σε· διὰ τοῦτο νεάνιδες ἠγάπησάν σε,

4 Εἵλκυσάν σε· ὀπίσω σε εἰς ὀσμὴν μύρων σε δραμοῦμεν· εἰσήνεγκέ με ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν σοί· ἀγαπήσομεν μαστούς σε ὑπὲρ οἶνον· εὐθύτης ἠγάπησέ σε.

5 Μέλαινά εἰμι ἐγὼ καὶ καλὴ θυγατέρες Ἰερουσαλήμ, ὡς σκηνώματα Κηδάρ, ὡς δέρρεις Σαλωμών.

6 Μὴ βλέψητέ με ὅτι ἐγώ εἰμι μεμελανωμένη, ὅτι παρέβλεψέ με ὁ ἥλιος· υἱοὶ μητρός μου ἐμαχέσαντο ἐν ἐμοὶ, ἔθεντό με φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν, ἀμπελῶνα ἐμὸν οὐκ ἐφύλαξα.

7 Ἀπάγγειλόν μοι ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ποῦ ποιμαίνεις, ποῦ κοιτάζεις ἐν μεσημβρίᾳ, μήποτε γένωμαι ὡς περιβαλλομένη ἐπ' ἀγέλαις ἑταίρων σου.

8 Ἐὰν μὴ γνῷς σεαυτὴν ἡ καλὴ ἐν γυναιξὶν, ἔξελθε σὺ ἐν στέρναις τῶν ποιμνίων, καὶ ποίμαινε τὰς ἐρίφους σε ἐπὶ σκηνώμασι τῶν ποιμένων.

9 Τῇ ἵππῳ μου ἐν ἅρμασι Φαραὼ ὡμοίωσά σε ἡ πλησίον μου.

10 Τί ὡραιώθησαν σιαγόνες σε ὡς τρυγόνος, τράχηλός σε ὡς ὁρμίσκοι;

11 Ὁμοιώματα χρυσίε ποιήσομέν σοι μετὰ στιγμάτων τοῦ ἀργυρίε,

12 Ἕως ἔ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ· νάρδος μου ἔδωκεν ὀσμὴν αὐτοῦ.

13 Ἀπόδεσμος τ σακτῆς ἀδελφιδός μ ἐμοὶ, ἀναμέσον τ μασῶν μ αὐλισθήσεται.

14 Βότρυς τ κύπρ ἀδελφιδός μ ἐμοὶ, ἐν ἀμπελῶσιν Ἐνγαδδί.

15 Ἰδὲ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μ, ἰδὲ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σ περισεραί.

16 Ἰδὲ εἶ καλὸς ἀδελφιδός μ, καί γε ὡραῖος πρὸς κλίνη ἡμῶν σύσκιος.

17 Δοκοὶ οἴκων ἡμῶν κέδροι, φατνώμαλα ἡμῶν κυπάρισσοι.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΩ ἄνθος τ πεδίε, κρίνον τ κοιλάδων.

2 Ὡς κρίνον ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, ἕτως ἡ πλησίον μ ἀναμέσον τ θυγατέρων.

3 Ὡς μῆλον ἐν τοῖς ξύλοις τ δρυμε, ἕτως ἀδελφιδός μ ἀναμέσον τ υἱῶν· ἐν τῇ σκιᾷ αὐτ ἐπεθύμησα, κ ἐκάθισα, κ καρπὸς αὐτ γλυκὺς ἐν λάρυγγί μ.

4 Εἰσαγάγετέ με εἰς οἶκον τ οἴνε, τάξατε ἐπ' ἐμὲ ἀγάπην.

5 Στηρίσατέ με ἐν μύροις, σοιβάσατέ με ἐν μήλοις, ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ.

6 Εὐώνυμος αὐτ ὑπὸ τ κεφαλήν μ, κ ἡ δεξιὰ αὐτ περιλήψεταί με.

7 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερυσαλὴμ ἐν δυνάμεσι καὶ ἐν ἰσχύσεσι τ ἀγρ· ἐὰν ἐγείρητε κ ἐξεγείρητε τ ἀγάπην ἕως τ θελήσῃ.

8 Φωνὴ ἀδελφιδ μ, ἰδὲ ἕτος ἥκει πηδῶν ἐπὶ τὰ ὄρη, διαλλόμενος ἐπὶ τὰς βουνές.

9 Ὅμοιός ἐσιν ἀδελφιδός μ τῇ δορκάδι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ τὰ ὄρη Βαιθήλ· ἰδὲ ἕτος ὀπίσω τ τοίχε ἡμῶν, παρακύπτων διὰ τ θυρίδων, ἐκκύπτων διὰ τ δικτύων.

10 Ἀποκρίνεται ἀδελφιδός μ, καὶ λέγει μοι, Ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μ, καλή μ, περισερά μ.

11 Ὅτι ἰδὲ ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὁ ὑετὸς ἀπῆλθεν, ἐπορεύθη ἑαυτῷ.

12 Τὰ ἄνθη ὤφθη ἐν τῇ γῇ, καιρὸς τ τομῆς ἔφθακε, φωνὴ τ τρυγόνος ἠκάσθη ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

13 Ἡ συκὴ ἐξήνεγκεν ὀλύνθας αὐτῆς, αἱ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, ἔδωκαν ὀσμήν· ἀνάστα, ἐλθὲ ἡ πλησίον μ, καλή μ, περισερά μ, κ ἐλθέ,

14 Σὺ περισερά μ, ἐν σκέπῃ τ πέτρας, ἐχόμενα τ προτειχίσματος· δεῖξόν μοι τὴν ὄψιν σε, κ ἀκούτισόν με τὴν φωνήν σε, ὅτι ἡ φωνή σε ἡδεῖα, κ ἡ ὄψις σε ὡραῖα.

15 Πιάσατε ἡμῖν ἀλώπεκας

μικρὸς ἀφανίζοντας ἀμπελῶνας· καὶ αἱ ἄμπελοι ἡμῶν κυπρίζουσαι.

16 Ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, καὶ ἐγὼ αὐτῷ· ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις,

17 Ἕως οὗ διαπνεύσῃ ἡ ἡμέρα, καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί· ἀπόστρεψον, ὁμοιώθητι σὺ ἀδελφιδέ μου τῷ δόρκωνι ἢ νεβρῷ ἐλάφων ἐπὶ ὄρη κοιλωμάτων.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΠΙ κοίτην μου ἐν νυξὶν, ἐζήτησα ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν· ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ οὐχ ὑπήκουσέ μου.

2 Ἀναστήσομαι δὴ καὶ κυκλώσω ἐν τῇ πόλει, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ ζητήσω ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐζήτησα αὐτὸν, καὶ οὐχ εὗρον αὐτόν.

3 Εὕροσάν με οἱ τηροῦντες, οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει. Μὴ ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου, ἴδετε;

4 Ὡς μικρὸν ὅτε παρῆλθον ἀπ' αὐτῶν, ἕως οὗ εὗρον ὃν ἠγάπησεν ἡ ψυχή μου· ἐκράτησα αὐτὸν καὶ οὐκ ἀφῆκα αὐτὸν, ἕως οὗ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς οἶκον μητρός μου, καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με.

5 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι, καὶ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τῆς ἀγρός· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

6 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα ἀπὸ τῆς ἐρήμου, ὡς στελέχη καπνοῦ τεθυμιαμένη σμύρναν καὶ λίβανον ἀπὸ πάντων κονιορτῶν μυρεψοῦ;

7 Ἰδοὺ ἡ κλίνη τοῦ Σαλωμὼν, ἑξήκοντα δυνατοὶ κύκλῳ αὐτῆς ἀπὸ δυνατῶν Ἰσραήλ·

8 Πάντες κατέχοντες ῥομφαίαν, δεδιδαγμένοι πόλεμον· ἀνὴρ ῥομφαία αὐτοῦ ἐπὶ μηροῦ αὐτοῦ ἀπὸ θάμβους ἐν νυξί.

9 Φορεῖον ἐποίησεν ἑαυτῷ ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν ἀπὸ ξύλων τοῦ Λιβάνου.

10 Στύλους αὐτοῦ ἐποίησεν ἀργύριον, καὶ ἀνάκλιτον αὐτοῦ χρύσεον· ἐπίβασις αὐτοῦ πορφυρᾶ, ἐντὸς αὐτοῦ λιθόστρωτον, ἀγάπην ἀπὸ θυγατέρων Ἱερουσαλήμ.

11 Θυγατέρες Σιὼν ἐξέλθατε, καὶ ἴδετε ἐν τῷ βασιλεῖ Σαλωμὼν, ἐν τῷ στεφάνῳ ᾧ ἐστεφάνωσεν αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἐν ἡμέρᾳ νυμφεύσεως αὐτοῦ, καὶ ἐν ἡμέρᾳ εὐφροσύνης καρδίας αὐτοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΙΔΟΥ εἶ καλὴ ἡ πλησίον μου, ἰδοὺ εἶ καλή· ὀφθαλμοί σου περιστεραὶ, ἐκτὸς τῆς σιωπήσεώς σου· τρίχωμά σου ὡς ἀγέλαι τῶν

αἰγῶν, αἳ ἀπεκαλύφθησαν ἀπὸ τ Γαλαάδ.

2 Ὀδόντες σε ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἳ ἀνέβησαν ἀπὸ τ λατρᾶ, αἱ πᾶσαι δίδυμεύσασαι, καὶ ἄτεκνᾶσα ἐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς.

3 Ὡς σπαρλίον τὸ κόκκικον χείλη σε, καὶ ἡ λαλιά σε ὡραία, ὡς λέπυρον ῥοᾶς μῆλόν σε ἐκτὸς τ σιωπήσεώς σε.

4 Ὡς πύργος Δαυὶδ τράχηλός σε, ὁ οἰκοδομημένος εἰς θαλπιώθ· χίλιοι θυρεοὶ κρέμανται ἐπ' αὐτὸν, πᾶσαι βολίδες τ δυνατῶν·

5 Δύο μαστοί σε ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος οἱ νεμόμενοι ἐν κρίνοις,

6 Ἕως ᾧ διαπνεύσῃ ἡμέρα καὶ κινηθῶσιν αἱ σκιαί· πορεύσομαι ἐμαυτῷ πρὸς τὸ ὄρος τῆς σμύρνης καὶ πρὸς τὸν βουνὸν τοῦ λιβάνε.

7 Ὅλη καλὴ εἶ πλησίον με, καὶ μῶμος ἐκ ἔστιν ἐν σοί.

8 Δεῦρο ἀπὸ Λιβάνε νύμφη, δεῦρο ἀπὸ Λιβάνε· ἐλεύσῃ καὶ διελεύσῃ ἀπὸ ἀρχῆς Πίστεως, ἀπὸ κεφαλῆς Σανὶρ καὶ Ἑρμὼν, ἀπὸ μανδρῶν λεόντων, ἀπὸ ὀρέων παρδάλεων.

9 Ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφή με νύμφη, ἐκαρδίωσας ἡμᾶς ἑνὶ ἀπὸ ὀφθαλμῶν σε, ἐν μιᾷ ἐνθέματι τραχήλων σε.

10 Τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σε ἀδελφή μου, νύμφη; τί ἐκαλλιώθησαν μαστοί σε ἀπὸ οἴνε, καὶ ὀσμὴ ἱματίων σε ὑπὲρ πάντα ἀρώματα;

11 Κηρίον ἀποσάζεσι χείλη σε νύμφη· μέλι καὶ γάλα ὑπὸ τ γλῶσσάν σε· καὶ ὀσμὴ ἱματίων σε, ὡς ὀσμὴ Λιβάνε.

12 Κῆπος κεκλεισμένος ἀδελφή με νύμφη, κῆπος κεκλεισμένος, πηγὴ ἐσφραγισμένη.

13 Ἀποστολαί σε παράδεισος ῥοῶν μετὰ καρπᾶ ἀκροδρύων, κύπροι μετὰ νάρδων·

14 Νάρδος καὶ κρόκος, κάλαμος καὶ κιννάμωμον, μετὰ πάντων ξύλων τ Λιβάνε, σμύρνα, ἀλὼθ, μετὰ πάντων πρώτων μύρων,

15 Πηγὴ κήπε, καὶ φρέαρ ὕδατος ζῶντος καὶ ῥοιζοῦντος ἀπὸ τ Λιβάνε.

16 Ἐξεγέρθητι Βορρᾶ, καὶ ἔρχε Νότε, καὶ διάπνευσον κῆπόν με, καὶ ῥευσάτωσαν ἀρώματά με.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΤΑΒΗΤΩ ἀδελφιδός με εἰς κῆπον αὐτᾶ, καὶ φαγέτω καρπὸν ἀκροδρύων αὐτᾶ· εἰσῆλθον εἰς κῆπόν με ἀδελφή με νύμφη· ἐτρύγησα σμύρναν με μετὰ ἀρωμάτων με, ἔφαγον ἄρτον με μετὰ μέλιτός με, ἔπιον οἶνόν με μετὰ γά-

λακλός μ· φάγετε πλήσιοι κ̀ πίετε, κ̀ μεθύσθητε ἀδελφοί.

2 Ἐγὼ καθεύδω, κ̀ ἡ καρδία μ̀ ἀγρυπνεῖ· φωνὴ ἀδελφιδοῦ μ̀ κρέει ἐπὶ τ̀ θύραν, Ἄνοιξόν μοι ἡ πλησίον μ̀, ἀδελφή μ̀, περιστερά μ̀, τελεία μ̀· ὅτι ἡ κεφαλή μ̀ ἐπλήσθη δρόσε, κ̀ οἱ βόστρυχοί μ̀ ψεκάδων νυκτός.

3 Ἐξεδυσάμην τ̀ χιτῶνά μ̀, πῶς ἐνδύσομαι αὐτόν; ἐνιψάμην τὰς πόδας μ̀, πῶς μολυνῶ αὐτάς;

4 Ἀδελφιδός μου ἀπέσειλε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ τ̀ ὀπῆς, κ̀ ἡ κοιλία μ̀ ἐθροήθη ἐπ' αὐτόν.

5 Ἀνέστην ἐγὼ ἀνοῖξαι τῷ ἀδελφιδῷ μ̀, χεῖρές μ̀ ἔσταξαν σμύρναν, δάκτυλοί μ̀ σμύρναν πλήρη ἐπὶ χεῖρας τ̀ κλείθρε.

6 Ἤνοιξα ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μ̀· ἀδελφιδὸς μ̀ παρῆλθε· ψυχή μ̀ ἐξῆλθεν ἐν λόγῳ αὐτοῦ· ἐζήτησα αὐτὸν κ̀ οὐχ εὗρον αὐτὸν, ἐκάλεσα αὐτὸν κ̀ οὐχ ὑπήκουσέ μ̀.

7 Εὗρόσάν με οἱ φύλακες οἱ κυκλοῦντες ἐν τῇ πόλει, ἐπάταξάν με, ἐτραυμάτισάν με· ἦραν τὸ θέριστρόν μ̀ ἀπ' ἐμοῦ φύλακες τ̀ τειχέων.

8 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερυσαλὴμ ἐν ταῖς δυνάμεσι κ̀ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι τ̀ ἀγρὸ· ἐὰν εὕρητε τ̀ ἀδελφιδόν μ̀, τί ἀπαγγείλητε αὐτῷ; ὅτι τετρωμένη ἀγάπης ἐγώ εἰμι.

9 Τί ἀδελφιδός σ̀ ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; τί ἀδελφιδός σ̀ ἀπὸ ἀδελφιδοῦ, ὅτι οὕτως ὥρκισας ἡμᾶς;

10 Ἀδελφιδός μ̀ λευκὸς καὶ πυῤῥὸς, ἐκλελοχισμένος ἀπὸ μυριάδων.

11 Κεφαλὴ αὐτοῦ χρυσίον κεφὰζ, βόστρυχοι αὐτοῦ ἐλάται, μέλανες ὡς κόραξ.

12 Ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς περιστεραὶ ἐπὶ πληρώματα ὑδάτων, λελουσμέναι ἐν γάλακτι, καθήμεναι ἐπὶ πληρώματα.

13 Σιαγόνες αὐτοῦ ὡς φιάλαι ἔ ἀρώματος φύουσαι μυρεψικά· χείλη αὐτοῦ κρίνα σάζοντα σμύρναν πλήρη.

14 Χεῖρες αὐτοῦ τορευταὶ χρυσαῖ πεπληρωμέναι Θαρσίς· κοιλία αὐτοῦ πυξίον ἐλεφάντινον ἐπὶ λίθε σαπφείρε.

15 Κνῆμαι αὐτοῦ σύλοι μαρμάρινοι τεθεμελιωμένοι ἐπὶ βάσεις χρυσᾶς· εἶδος αὐτοῦ ὡς Λίβανος, ἐκλεκτὸς ὡς κέδροι.

16 Φάρυγξ αὐτοῦ γλυκασμοὶ κ̀ ὅλος ἐπιθυμία· ἕτος ἀδελφιδός μ̀ κ̀ ἕτος πλησίον μ̀, θυγατέρες Ἱερυσαλήμ.

17 Πῆ ἀπῆλθεν ὁ ἀδελφιδός σου ἡ καλὴ ἐν γυναιξί; ποῦ ἀπέβλεψεν ὁ ἀδελφιδός

σε.; καὶ ζητήσομεν αὐτὸν μετὰ σοῦ.

Κεφ. ε'. 6.

Ἀ ΔΕΛΦΙΔΟΣ μου κατέβη εἰς κῆπον αὐτοῦ εἰς φιάλας τοῦ ἀρώματος, ποιμαίνειν ἐν κήποις, καὶ συλλέγειν κρίνα.

2 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μου, καὶ ἀδελφιδός μου ἐμοὶ, ὁ ποιμαίνων ἐν τοῖς κρίνοις.

3 Καλὴ εἶ ἡ πλησίον μου, ὡς εὐδοκία, ὡραία ὡς Ἱερουσαλὴμ, θάμβος ὡς τεταγμένοι.

4 Ἀπόστρεψον ὀφθαλμούς σε ἀπεναντίον μου, ὅτι αὐτοί με ἀνεπτέρωσάν με· τρίχωμά σε ὡς ἀγέλαι τῶν αἰγῶν, αἱ ἀνεφάνησαν ἀπὸ τοῦ Γαλαάδ.

5 Ὀδόντες σε ὡς ἀγέλαι τῶν κεκαρμένων, αἱ ἀνέβησαν ἀπὸ τοῦ λουτροῦ, αἱ πᾶσαι διδυμεύουσαι, καὶ ἄτεκνος ἐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς· ὡς σπαρτίον τὸ κόκκινον χεῖλη σε, καὶ ἡ λαλιά σε ὡραία.

6 Ὡς λέπυρον τοῦ ῥοᾶς μῆλόν σε ἐκτὸς τοῦ σιωπήσεώς σε.

7 Ἑξήκοντά εἰσι βασίλισσαι καὶ ὀγδοήκοντα παλλακαὶ, καὶ νεάνιδες ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

8 Μία ἐστὶ περιστερά μου, τελεία μου, μία ἐστὶ τῇ μητρὶ αὐτῆς, ἐκλεκτὴ ἐστὶ τῇ τεκούσῃ αὐτήν· εἶδοσαν αὐτὴν θυγατέρες καὶ μακαρίσουσιν αὐτὴν βασίλισσαι, καί γε παλλακαὶ, καὶ αἰνέσουσιν αὐτήν.

9 Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος, καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, θάμβος ὡς τεταγμένοι;

10 Εἰς κῆπον καρύας κατέβην ἰδεῖν ἐν γεννήμασι τοῦ χειμάρρου, ἰδεῖν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος, ἐξήνθησαν αἱ ῥοαί.

11 Ἐκεῖ δώσω τοὺς μαστούς μου σοί· ἐκ ἔγνω ἡ ψυχή μου· ἔθετο με ἅρματα Ἀμιναδάβ.

12 Ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε ἡ Σουναμίτις· ἐπίστρεφε ἐπίστρεφε, καὶ ὀψόμεθα ἐν σοί.

Κεφ. ζ'. 7.

ΤΙ ὄψεσθε ἐν τῇ Σουναμίτιδι ἡ ἐρχομένη ὡς χοροὶ τῶν παρεμβολῶν; ὡραιώθησαν διαβήματά σε ἐν ὑποδήμασί σε θύγατερ ναδάβ· ῥυθμοὶ μηρῶν ὅμοιοι ὁρμίσκοις, ἔργον τεχνίτου.

2 Ὀμφαλός σε κρατὴρ τορευτὸς, μὴ ὑστερούμενος κράμα· κοιλία σε θημωνία σίτου περφραγμένη ἐν κρίνοις.

3 Δύο μαστοί σε, ὡς δύο νεβροὶ δίδυμοι δορκάδος.

4 Ὁ τράχηλός σε ὡς πύργος ἐλεφάντινος· οἱ ὀφθαλμοί σε ὡς λίμναι ἐν Ἐσεβών, ἐν πύλαις θυγατρὸς πολλῶν· μυκτήρ σε, ὡς πύργος τοῦ Λιβάνου σκοπεύων πρόσωπον Δαμασκοῦ.

5 Κεφαλή σε ἐπὶ σὲ ὡς Κάρμηλος, καὶ θλόκιον κεφαλῆς σε ὡς πορφύρα· βασιλεὺς δεδεμένος ἐν παραδρομαῖς.

6 Τί ὡραιώθης, καὶ τί ἡδύνθης ἀγάπη; ἐν τρυφαῖς σε

7 Τοῦτο μέγεθός σε· ὡμοιώθης τῷ φοίνικι, καὶ οἱ μασοί σε τοῖς βότρυσιν.

8 Εἶπα, Ἀναβήσομαι ἐπὶ τῷ φοίνικι, κρατήσω τῶν ὑψεων αὐτοῦ· καὶ ἔσονται δὴ μασοί σε ὡς βότρυες τῆς ἀμπέλε, καὶ ὀσμὴ ῥινός σε ὡς μῆλα,

9 Καὶ ὁ λάρυγξ σε ὡς οἶνος ὁ ἀγαθὸς, πορευόμενος τῷ ἀδελφιδῷ μὲ εἰς εὐθύτητα, ἱκανώμενος χείλεσί μὲ καὶ ὀδοῦσιν.

10 Ἐγὼ τῷ ἀδελφιδῷ μὲ, καὶ ἐπ' ἐμὲ ἡ ἐπιστροφὴ αὐτοῦ.

11 Ἐλθὲ ἀδελφιδέ μὲ, ἐξέλθωμεν εἰς ἀγρὸν, αὐλισθῶμεν ἐν κώμαις.

12 Ὀρθρίσωμεν εἰς ἀμπελῶνας· ἴδωμεν εἰ ἤνθησεν ἡ ἄμπελος, ἤνθησεν ὁ κυπρισμὸς, ἤνθησαν αἱ ῥοαί· ἐκεῖ δώσω τὰς μασές μὲ σοί.

13 Οἱ μανδραγόραι ἔδωκαν ὀσμήν· καὶ ἐπὶ θύραις ἡμῶν πάντα ἀκρόδρυα νέα τρὸς παλαιὰ ἀδελφιδέ μὲ ἐτήρησά σοι.

Κεφ. η'. 8.

ΤΙΣ δῴη σε ἀδελφιδέ μου θηλάζοντα μασὲς μητρός μὲ; εὑρὼσά σε ἔξω φιλήσω σε, καί γε οὐκ ἐξουδενώσουσί μοι.

2 Παραλήψομαί σε, εἰσάξω σε εἰς οἶκον μητρός μὲ καὶ εἰς ταμεῖον τῆς συλλαβούσης με· ποτιῶ σε ἀπὸ οἴνε τῦ μυρεψικῦ, ἀπὸ νάματος ῥοῶν μὲ.

3 Εὐώνυμος αὐτῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μὲ, καὶ ἡ δεξιὰ αὐτῦ περιλήψεταί με.

4 Ὥρκισα ὑμᾶς θυγατέρες Ἱερυσαλὴμ ἐν ταῖς ἰσχύσεσι θ' ἀγρῦ· ἐὰν ἐγείρητε καὶ ἐὰν ἐξεγείρητε τὴν ἀγάπην ἕως ἂν θελήσῃ.

5 Τίς αὕτη ἡ ἀναβαίνουσα λελευκανθισμένη, ἐπιστηριζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς; ὑπὸ μῆλον ἐξήγειρά σε· ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ μήτηρ σε, ἐκεῖ ὠδίνησέ σε ἡ τεκοῦσά σε.

6 Θές με ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν καρδίαν σε, ὡς σφραγίδα ἐπὶ τὸν βραχίονά σε· ὅτι κραταιὰ ὡς θάνατος ἀγάπη, σκληρὸς ὡς ᾅδης ζῆλος· περίπλερα αὐτῆς περίπλερα πυρὸς, φλόγες αὐτῆς.

7 Ὕδωρ πολὺ οὐ δυνήσεται σβέσαι τὴν ἀγάπην, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσιν αὐτήν· ἐὰν δῷ ἀνὴρ πάντα τὸν βίον αὐτῦ ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐξουδενώσει ἐξουδενώσουσιν αὐτόν.

8 Ἀδελφὴ ἡμῶν μικρὰ καὶ μασὲς οὐκ ἔχει· τί ποιήσωμεν

τῇ ἀδελφῇ ἡμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐὰν λαληθῇ ἐν αὐτῇ ;

9 Εἰ τεῖχός ἐσιν, οἰκοδομήσωμεν ἐπ' αὐτὴν ἐπάλξεις ἀργυρᾶς· καὶ εἰ θύρα ἐσὶ, διαγράψωμεν ἐπ' αὐτὴν σανίδα κεδρίνην.

10 Ἐγὼ τεῖχος, καὶ μασοί μου ὡς πύργοι· ἐγὼ ἤμην ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν ὡς εὑρίσκουσα εἰρήνην·

11 Ἀμπελὼν ἐγενήθη τῷ Σαλωμὼν ἐν Βεελαμών· ἔδωκε τὸν ἀμπελῶνα αὐτοῦ τοῖς τηροῦσιν· ἀνὴρ οἴσει ἐν καρπῷ αὐτοῦ χιλίας ἀργυρίου.

12 Ἀμπελών μου ἐμὸς ἐνώπιόν μου, οἱ χίλιοι Σαλωμὼν, καὶ οἱ διακόσιοι τοῖς τηροῦσι τὸν καρπὸν αὐτοῦ.

13 Ὁ καθήμενος ἐν κήποις, ἑταῖροι προσέχοντες τῇ φωνῇ σου, ἀκούτισόν με.

14 Φύγε ἀδελφιδέ μου, καὶ ὁμοιώθητι τῇ δορκάδι, ἢ τῷ νεβρῷ τῶν ἐλάφων ἐπὶ ὄρη τῶν ἀρωμάτων.

ΗΣΑΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΟΡΑΣΙΣ ἣν εἶδεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς, ἣν εἶδε κατὰ τῆς Ἰουδαίας καὶ κατὰ Ἱερουσαλὴμ, ἐν βασιλείᾳ Ὀζίου, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίου, οἱ ἐβασίλευσαν τῆς Ἰουδαίας.

2 Ἄκουε οὐρανὲ, καὶ ἐνωτίζου γῆ, ὅτι Κύριος ἐλάλησεν, Υἱοὺς ἐγέννησα καὶ ὕψωσα, αὐτοὶ δέ με ἠθέτησαν.

3 Ἔγνω βοῦς τὸν κτησάμενον, καὶ ὄνος τὴν φάτνην τοῦ Κυρίου αὐτοῦ· Ἰσραὴλ δέ με οὐκ ἔγνω, καὶ ὁ λαός με οὐ συνῆκεν.

4 Οὐαὶ ἔθνος ἁμαρτωλὸν, λαὸς πλήρης ἁμαρτιῶν, σπέρμα πονηρὸν, υἱοὶ ἄνομοι, ἐγκατελίπατε τὸν Κύριον, καὶ παρωργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.

5 Τί ἔτι πληγῆτε προσιθέντες ἀνομίαν ; πᾶσα κεφαλὴ εἰς πόνον, καὶ πᾶσα καρδία εἰς λύπην·

6 Ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς, οὐκ ἔσιν ἐν αὐτῷ ὁλοκληρία, ἢ τραῦμα, ἢ μώλωψ, ἢ πληγὴ φλεγμαίνουσα· οὐκ ἔσι

μάλαγμα ἐπιθεῖναι, ἅτε ἔλαιον, ἅτε καταδέσμας.

7 Ἡ γῆ ὑμῶν ἔρημος, αἱ πόλεις ὑμῶν πυρίκαυστοι· τὴν χώραν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν ἀλλότριοι κατεσθίουσιν αὐτὴν, καὶ ἠρήμωται κατεσταλμένη ὑπὸ λαῶν ἀλλοτρίων.

8 Ἐγκαταλειφθήσεται ἡ θυγάτηρ Σιὼν, ὡς σκηνὴ ἐν ἀμπελῶνι, καὶ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἐν σικυηράτῳ, ὡς πόλις πολιορκημένη.

9 Καὶ εἰ μὴ Κύριος σαβαὼθ ἐγκατέλιπεν ἡμῖν σπέρμα, ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν, καὶ ὡς Γόμορρα ἂν ὡμοιώθημεν.

10 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου, ἄρχοντες Σοδόμων· προσέχετε νόμον Θεοῦ, λαὸς Γομόρρας.

11 Τί μοι πλῆθος τῶν θυσιῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος· πλήρης εἰμὶ ὁλοκαυτωμάτων κριῶν, καὶ στέαρ ἀρνῶν καὶ αἷμα ταύρων καὶ τράγων οὐ βούλομαι,

12 Οὐδ' ἂν ἔρχησθε ὀφθῆναί μοι· τίς γὰρ ἐξεζήτησε ταῦτα ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; πατεῖν τὴν αὐλήν μου οὐ προσθήσεσθε.

13 Ἐὰν φέρητε σεμίδαλιν, μάταιον θυμίαμα, βδέλυγμά μοί ἐστι· τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἡμέραν μεγάλην οὐκ ἀνέχομαι· νηστείαν,

14 Καὶ τὰς νουμηνίας ὑμῶν, καὶ τὰς ἑορτὰς ὑμῶν μισεῖ ἡ ψυχή μου· ἐγενήθητέ μοι εἰς πλησμονὴν, ἐκέτι ἀνήσω τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

15 Ὅταν ἐκτείνητε τὰς χεῖρας, ἀποστρέψω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀφ' ὑμῶν· καὶ ἐὰν πληθύνητε τὴν δέησιν, οὐκ εἰσακούσομαι ὑμῶν· αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν αἵματος πλήρεις.

16 Λούσασθε, καθαροὶ γένεσθε, ἀφέλετε τὰς πονηρίας ἀπὸ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου, παύσασθε ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν,

17 Μάθετε καλὸν ποιεῖν, ἐκζητήσατε κρίσιν, ῥύσασθε ἀδικούμενον, κρίνατε ὀρφανῷ, καὶ δικαιώσατε χήραν,

18 Καὶ δεῦτε, διελεγχθῶμεν, λέγει Κύριος· καὶ ἐὰν ὦσιν αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ὡς φοινικοῦν, ὡς χιόνα λευκανῶ· ἐὰν δὲ ὦσιν ὡς κόκκινον, ὡς ἔριον λευκανῶ.

19 Καὶ ἐὰν θέλητε, καὶ εἰσακούσητέ μου, τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς φάγεσθε.

20 Ἐὰν δὲ μὴ θέλητε, μηδὲ εἰσακούσητέ μου, μάχαιρα ὑμᾶς κατέδεται· τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε ταῦτα.

21 Πῶς ἐγένετο πόρνη πόλις πιστὴ Σιὼν πλήρης κρίσεως; ἐν ᾗ δικαιοσύνη ἐκοιμήθη ἐν αὐτῇ, νῦν δὲ φονευταί.

22 Τὸ ἀργύριον ὑμῶν, ἀδόκιμον· οἱ κάπηλοί σε μίσγεσι τὸν οἶνον ὕδατι.

23 Οἱ ἄρχοντές σε ἀπειθοῦσι, κοινωνοὶ κλεπτῶν, ἀγαπῶντες δῶρα, διώκοντες ἀνταπόδομα, ὀρφανοῖς οὐ κρίνοντες, καὶ κρίσιν χηρῶν οὐ προσέχοντες.

24 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ δεσπότης σαβαὼθ, Οὐαὶ οἱ ἰσχύοντες Ἰσραήλ· οὐ παύσεται γάρ μου ὁ θυμὸς ἐν τοῖς ὑπεναντίοις, καὶ κρίσιν ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου ποιήσω·

25 Καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ πυρώσω εἰς καθαρὸν, τοὺς δὲ ἀπειθοῦντας ἀπολέσω, καὶ ἀφελῶ πάντας ἀνόμους ἀπὸ σοῦ.

26 Καὶ ἐπιςήσω τοὺς κριτάς σε, ὡς τὸ πρότερον, καὶ τοὺς συμβούλους σε, ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς· καὶ μετὰ ταῦτα κληθήσῃ πόλις δικαιοσύνης, μητρόπολις πιςὴ

27 Σιών· μετὰ γὰρ κρίματος σωθήσεται ἡ αἰχμαλωσία αὐτῆς, καὶ μετὰ ἐλεημοσύνης.

28 Καὶ συντριβήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οἱ ἐγκαταλιπόντες τὸν Κύριον συντελεσθήσονται.

29 Διότι αἰσχυνθήσονται ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, ἃ αὐτοὶ ἠβέλοντο, καὶ ἠσχύνθησαν ἐπὶ τοῖς κήποις, ἃ ἐπεθύμησαν.

30 Ἔσονται γὰρ ὡς τερέβινθος ἀποβεβληκυῖα τὰ φύλλα, καὶ ὡς παράδεισος ὕδωρ μὴ ἔχων.

31 Καὶ ἔσαι ἡ ἰσχὺς αὐτῶν ὡς καλάμη σιππύα, καὶ αἱ ἐργασίαι αὐτῶν ὡς σπινθῆρες, καὶ κατακαυθήσονται οἱ ἄνομοι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ ἅμα, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ σβέσων.

Κεφ. β'. 2.

ΟΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς περὶ τῆς Ἰουδαίας, καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ὅτι ἔσαι ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ ὁ οἶκος τοῦ Θεοῦ ἐπ' ἄκρου τῶν ὀρέων, καὶ ὑψωθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' αὐτὸ πάντα τὰ ἔθνη.

3 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ, καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε καὶ ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακὼβ, καὶ ἀναγγελεῖ ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν αὐτῇ· ἐκ γὰρ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

4 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσον τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐξελέγξει λαοὺς πολλούς· καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα· καὶ οὐ λήψεται ἔθνος ἐπ' ἔθνος μάχαιραν, καὶ οὐ μὴ μάθωσιν ἔτι πολεμεῖν.

5 Καὶ νῦν ὁ οἶκος Ἰακὼβ, δεῦτε πορευθῶμεν τῷ φωτὶ Κυρίε.

6 Ἀνῆκε γὰρ τὸν λαὸν αὐτῦ τὸν οἶκον τ Ἰσραήλ· ὅτι ἐνεπλήσθη ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ἡ χώρα αὐτῶν κληδονισμῶν, ὡς ἡ τ ἀλλοφύλων, κ τέκνα πολλὰ ἀλλόφυλα ἐγενήθη αὐτοῖς.

7 Ἐνεπλήσθη γὰρ ἡ χώρα αὐτῶν ἀργυρίε κ χρυσίε, καὶ ἓκ ἦν ἀριθμὸς τῶν θησαυρῶν αὐτῶν· καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ ἵππων, κ ἓκ ἦν ἀριθμὸς τῶν ἁρμάτων αὐτῶν.

8 Καὶ ἐνεπλήσθη ἡ γῆ βδελυγμάτων τ ἔργων τ χειρῶν αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν οἷς ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν.

9 Καὶ ἔκυψεν ἄνθρωπος, κ ἐταπεινώθη ἀνὴρ, καὶ οὐ μὴ ἀνήσω αὐτές.

10 Καὶ νῦν εἰσέλθελε εἰς τὰς πέτρας, κ κρύπλεσθε εἰς τ γῆν ἀπὸ προσώπε τ φόβε Κυρίε, κ ἀπὸ τ δόξης τ ἰσχύος αὐτῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τ γῆν.

11 Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ Κυρίε ὑψηλοί· ὁ δὲ ἄνθρωπος ταπεινός· κ ταπεινωθήσεται τὸ ὕψος τ ἀνθρώπων, κ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

12 Ἡμέρα γὰρ Κυρίε σαβαὼθ ἐπὶ πάντα ὑβριςὴν καὶ ὑπερήφανον, κ ἐπὶ πάντα ὑψηλὸν κ μετέωρον, καὶ ταπεινωθήσονται.

13 Καὶ ἐπὶ πᾶσαν κέδρον τ Λιβάνε τ ὑψηλῶν κ μελεώρων, καὶ ἐπὶ πᾶν δένδρον βαλάνε Βασὰν,

14 Καὶ ἐπὶ πᾶν ὑψηλὸν ὄρος, κ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν,

15 Καὶ ἐπὶ πάντα πύργον ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ πᾶν τεῖχος ὑψηλὸν,

16 Καὶ ἐπὶ πᾶν πλοῖον θαλάσσης, καὶ ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλοίων κάλλες.

17 Καὶ ταπεινωθήσεται πᾶς ἄνθρωπος, κ πεσεῖται ὕβρις τ ἀνθρώπων, καὶ ὑψωθήσεται Κύριος μόνος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

18 Καὶ τὰ χειροποίηλα πάντα κατακρύψσιν,

19 Εἰσενέγκαλες εἰς τὰ σπήλαια, κ εἰς τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, κ εἰς τὰς τρώγλας τ γῆς ἀπὸ προσώπε τοῦ φόβε Κυρίε, κ ἀπὸ τ δόξης τ ἰσχύος αὐτῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τ γῆν.

20 Τῇ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκβαλεῖ ἄνθρωπος τὰ βδελύγματα αὐτῦ τὰ ἀργυρᾶ, κ τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν προσκυνεῖν τοῖς ματαίοις, κ ταῖς νυκτερίσι,

21 Τ εἰσελθεῖν εἰς τὰς τρώγλας τ στερεᾶς πέτρας, καὶ εἰς

τὰς σχισμὰς τῶν πετρῶν, ἀπὸ προσώπου τοῦ φόβου Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν ἀναστῇ θραῦσαι τὴν γῆν.

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΟΥ δὴ ὁ δεσπότης Κύριος σαβαὼθ ἀφελεῖ ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἰσχύοντα καὶ ἰσχύουσαν, ἰσχὺν ἄρτου καὶ ἰσχὺν ὕδατος.

2 Γίγαντα καὶ ἰσχύοντα, καὶ ἄνθρωπον πολεμιστὴν, καὶ δικαστὴν, καὶ προφήτην, καὶ στοχαστὴν, καὶ πρεσβύτερον.

3 Καὶ πεντηκόνταρχον, καὶ θαυμαστὸν σύμβουλον, καὶ σοφὸν ἀρχιτέκτονα, καὶ συνετὸν ἀκροατήν.

4 Καὶ ἐπιστήσω νεανίσκους ἄρχοντας αὐτῶν, καὶ ἐμπαίκται κυριεύσουσιν αὐτῶν.

5 Καὶ συμπεσεῖται ὁ λαὸς, ἄνθρωπος πρὸς ἄνθρωπον, καὶ ἄνθρωπος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· προσκόψει τὸ παιδίον πρὸς τὴν πρεσβύτην, ὁ ἄτιμος πρὸς τὴν ἔντιμον.

6 Ὅτι ἐπιλήψεται ἄνθρωπος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ, ἢ τοῦ οἰκείου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, λέγων, Ἱμάτιον ἔχεις, ἀρχηγὸς γενοῦ ἡμῶν, καὶ τὸ βρῶμα τὸ ἐμὸν ὑπὸ σὲ ἔστω.

7 Καὶ ἀποκριθεὶς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐρεῖ, Οὐκ ἔσομαί σου ἀρχηγός· οὐ γάρ ἐστιν ἐν τῷ οἴκῳ μου ἄρτος, οὐδὲ ἱμάτιον· οὐκ ἔσομαι ἀρχηγὸς τοῦ λαοῦ τούτου,

8 Ὅτι ἀνεῖται Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἡ Ἰουδαία συμπέπτωκε, καὶ αἱ γλῶσσαι αὐτῶν μετὰ ἀνομίας, τὰ πρὸς Κύριον ἀπειθοῦντες.

9 Διότι νῦν ἐταπεινώθη ἡ δόξα αὐτῶν, καὶ ἡ αἰσχύνη τοῦ προσώπου αὐτῶν ἀντέστη αὐτοῖς· τὴν δὲ ἁμαρτίαν αὐτῶν ὡς Σοδόμων ἀνήγγειλαν καὶ ἐνεφάνισαν· οὐαὶ τῇ ψυχῇ αὐτῶν, διότι βεβούλευνται βουλὴν πονηρὰν, καθ' ἑαυτῶν

10 Εἰπόντες, Δήσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστι· τοίνυν τὰ γεννήματα τῶν ἔργων αὐτῶν φάγονται.

11 Οὐαὶ τῷ ἀνόμῳ, πονηρὰ κατὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν αὐτοῦ συμβήσεται αὐτῷ.

12 Λαός μου, οἱ πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, καὶ οἱ ἀπαιτοῦντες κυριεύουσιν ὑμῶν· λαός μου, οἱ μακαρίζοντες ὑμᾶς, πλανῶσιν ὑμᾶς, καὶ τὸν τρίβον τῶν ποδῶν ὑμῶν ταράσσουσιν.

13 Ἀλλὰ νῦν καταστήσεται εἰς κρίσιν Κύριος, καὶ στήσει εἰς κρίσιν τὴν λαὸν αὐτοῦ.

14 Αὐτὸς Κύριος εἰς κρίσιν ἥξει μετὰ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ, καὶ μετὰ τῶν ἀρχόντων αὐτοῦ· ὑμεῖς δὲ τί ἐνεπυρίσατε τὴν ἀμπελῶνά μου, καὶ ἡ ἁρπαγὴ

τοῦ πτωχὸς ἐν τοῖς οἴκοις ὑμῶν;

15 Τί ὑμεῖς ἀδικεῖτε τὸν λαόν μου, καὶ τὸ πρόσωπον τῶν πτωχῶν καταισχύνετε;

16 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ὑψώθησαν αἱ θυγατέρες Σιὼν, καὶ ἐπορεύθησαν ὑψηλῷ τραχήλῳ, καὶ ἐν νεύμασιν ὀφθαλμῶν, καὶ τῇ πορείᾳ τῶν ποδῶν ἅμα σύρεσαι τὰς χιτῶνας, καὶ τοῖς ποσὶν ἅμα παίζεσαι,

17 Καὶ ταπεινώσει ὁ Θεὸς ἀρχὰς θυγατέρας Σιών· καὶ Κύριος ἀνακαλύψει τὸ σχῆμα αὐτῶν

18 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἀφελεῖ Κύριος τὴν δόξαν τῶν ἱματισμῶν αὐτῶν, τὰ ἐμπλόκια, καὶ τὰς κοσύμβας, καὶ τὰς μηνίσκας,

19 Καὶ τὸ κάθεμα, καὶ τὸν κόσμον τῶν προσώπων αὐτῶν,

20 Καὶ τὴν σύνθεσιν τῶν κόσμων τὰ δόξης, καὶ τὰς χλιδῶνας, καὶ τὰ ψέλλια, καὶ τὰ ἐμπλόκιον, καὶ τὰς δακτυλίδας, καὶ τὰ περιδέξια,

21 Καὶ τὰ ἐνώτια, καὶ τὰ περιπόρφυρα, καὶ τὰ μεσοπόρφυρα, καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν, καὶ τὰ διαφανῆ Λακωνικὰ, καὶ τὰ βύσσινα, καὶ τὰ ὑακίνθινα, καὶ κόκκινα, καὶ τὴν βύσσον, σὺν χρυσῷ καὶ ὑακίνθῳ συγκαθυφασμένα, καὶ θέριστρα κατάκλιτα.

24 Καὶ ἔσαι ἀντὶ ὀσμῆς ἡδείας, κονιορτός· καὶ ἀντὶ ζώνης, σχοινίῳ ζώσῃ· καὶ ἀντὶ τῶν κόσμων τῆς κεφαλῆς τῶν χρυσίων, φαλάκρωμα ἕξεις διὰ τὰ ἔργα σου· καὶ ἀντὶ τῶν χιτώνων τῶν μεσοπορφύρων, περιζώσῃ σάκκον.

25 Καὶ ὁ υἱός σου ὁ κάλλιστος ὃν ἀγαπᾷς, μαχαίρᾳ πεσεῖται· καὶ οἱ ἰσχύοντες ὑμῶν, μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ταπεινωθήσονται.

26 Καὶ πενθήσουσιν αἱ θῆκαι τῶν κόσμων ὑμῶν· καὶ καταλειφθήσῃ μόνη, καὶ εἰς τὴν γῆν ἐδαφισθήσῃ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπιλήψονται ἑπτὰ γυναῖκες ἀνδρὸς ἑνὸς, λέγουσαι, Τὸν ἄρτον ἡμῶν φαγόμεθα, καὶ τὰ ἱμάτια ἡμῶν περιβαλέμεθα, πλὴν τὸ ὄνομα τὸ σὸν κεκλήσθω ἐφ' ἡμᾶς, ἄφελε τὸν ὀνειδισμὸν ἡμῶν.

2 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπιλάμψει ὁ Θεὸς ἐν βολῇ μετὰ δόξης ἐπὶ τὴν γῆς, τοῦ ὑψῶσαι καὶ δοξάσαι τὸ καταλειφθὲν τῷ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἔσαι τὸ ὑπολειφθὲν ἐν Σιὼν, καὶ τὸ καταλειφθὲν ἐν Ἱερουσαλὴμ, ἅγιοι κληθήσονται πάντες οἱ γραφέντες εἰς ζωὴν ἐν Ἱερουσαλήμ.

4 Ὅτι ἐκπλυνεῖ Κύριος τὸν ῥύπον τ̃ υἱ̃ων κ̀ τ̃ων θυγατέρων Σιὼν, κ̀ τὸ αἷμα ἐκκαθαριεῖ ἐκ μέσ̃ αὐτ̃ων, ἐν πνεύματι κρίσεως κ̀ πνεύματι καύσεως.

5 Καὶ ἥξει, καὶ ἔσαι πᾶς τόπος τ̃ ὄρ̃ους Σιὼν, κ̀ πάντα τὰ περικύκλῳ αὐτ̃ης σκιάσει νεφέλη ἡμέρας, κ̀ ὡς καπνὸ κ̀ φωτὸς πυρὸς καιομένου νυκτὸς, κ̀ πάσῃ τ̃ῃ δόξῃ σκεπασθήσεται.

6 Καὶ ἔσαι εἰς σκιὰν ἀπὸ καύματος, κ̀ ἐν σκέπῃ καὶ ἐν ἀποκρύφῳ ἀπὸ σκληρότητος κ̀ ὑετ̃ου.

Κεφ. ε'. 5.

ΑΣΩ δὴ τ̃ῳ ἠγαπημένῳ ᾆσμα τ̃ ἀγαπητ̃ου μ̀ τ̃ῷ ἀμπελ̃ωνί μ̀· ἀμπελὼν ἐγενήθη τ̃ῷ ἠγαπημένῳ, ἐν κέρα|ι, ἐν τόπῳ πίονι·

2 Καὶ φραγμὸν περιέθηκα, καὶ ἐχαράκωσα, κ̀ ἐφύτευσα ἄμπελον σωρὴκ, κ̀ ᾠκοδόμησα πύργον ἐν μέσῳ αὐτ̃ου, κ̀ προλήνιον ὤρυξα ἐν αὐτ̃ῷ, κ̀ ἔμεινα τ̃ ποιῆσαι σταφυλὴν, κ̀ ἐποίησεν ἀκάνθας.

3 Καὶ νῦν οἱ ἐνοικ̃ουντες ἐν Ἰερουσαλὴμ, κ̀ ἄνθρωπος τ̃ Ἰούδα, κρίνατε ἐν ἐμοὶ κ̀ ἀναμέσον τ̃ ἀμπελ̃ωνός μ̀.

4 Τί ποιήσω ἔτι τ̃ῷ ἀμπελ̃ωνί μ̀, κ̀ οὐκ ἐποίησα αὐτ̃ῷ; διότι ἔμεινα τ̃ ποιῆσαι σταφυλὴν, ἐποίησε δὲ ἀκάνθας.

5 Νῦν δὲ ἀναγγελ̃ῶ ὑμ̃ῖν τί ἐγὼ ποιήσω τ̃ῷ ἀμπελ̃ωνί μ̀· ἀφελ̃ῶ τ̀ φραγμὸν αὐτ̃ου, καὶ ἔσαι εἰς διαρπαγήν· κ̀ καθελ̃ῶ τ̀ τοῖχον αὐτ̃ου, καὶ ἔσαι εἰς καταπάτημα.

6 Καὶ ἀνήσω τ̀ ἀμπελ̃ῶνά μ̀, καὶ οὐ τμηθ̃ῇ, οὐδὲ μὴ σκαφ̃ῇ· κ̀ ἀναβήσονται εἰς αὐτὸν, ὡς εἰς χέρσον ἄκανθαι· κ̀ ταῖς νεφέλαις ἐντελ̃οῦμαι, τ̀ μὴ βρέξαι εἰς αὐτὸν ὑετόν.

7 Ὁ γὰρ ἀμπελὼν Κυρίου σαβαὼθ, οἶκος τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ ἄνθρωπος τ̃ Ἰούδα νεόφυτον ἠγαπημένον· ἔμεινα τ̃ ποιῆσαι κρίσιν, ἐποίησε δὲ ἀνομίαν, κ̀ οὐ δικαιοσύνην, ἀλλὰ κραυγήν.

8 Οὐαὶ οἱ συνάπτοντες οἰκίαν πρὸς οἰκίαν, καὶ ἀγρὸν πρὸς ἀγρὸν ἐγγίζοντες, ἵνα τ̃ πλησίον ἀφέλωνταί τι· μὴ οἰκήσετε μόνοι ἐπὶ τ̃ γ̃ης;

9 Ἠκούσθη γὰρ εἰς τὰ ὦτα Κυρίου σαβαὼθ ταῦτα· ἐὰν γὰρ γένωνται οἰκίαι πολλαὶ, εἰς ἔρημον ἔσονται μεγάλαι κ̀ καλαὶ, κ̀ οὐκ ἔσονται οἱ ἐνοικ̃ουντες ἐν αὐταῖς.

10 Οὗ γὰρ ἐργ̃ωνται δέκα ζεύγη βοῶν, ποιήσει κεράμιον ἕν· κ̀ ὁ σπείρων ἀρτάβας ἓξ, ποιήσει μέτρα τρία.

11 Οὐαὶ οἱ ἐγειρόμενοι το-

9 Καὶ εἶπε, Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν τῷ λαῷ τούτῳ, Ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε.

10 Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶν αὐτῶν βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς.

11 Καὶ εἶπα, Ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν, Ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.

12 Καὶ μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς,

13 Καὶ ἔτι ἐπ' αὐτῆς ἐστι τὸ ἐπιδέκατον, καὶ πάλιν ἔσαι εἰς παρεμβολὴν ὡς τερέβινθος, καὶ ὡς βάλανος ὅταν ἐκπέσῃ ἐκ τῆς θήκης αὐτῆς.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἄχαζ τοῦ Ἰωάθαμ τοῦ υἱοῦ Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἀνέβη Ῥασὶν βασιλεὺς Ἀραμ, καὶ Φακεὲ υἱὸς Ῥομελίου βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ πολεμῆσαι αὐτὴν, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν πολιορκῆσαι αὐτήν.

2 Καὶ ἀπηγγέλη εἰς τὸν οἶκον Δαυὶδ, λέγων, Συνεφώνησεν Ἀραμ πρὸς τὸν Ἐφραίμ· καὶ ἐξέστη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἡ ψυχὴ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ὃν τρόπον ἐν δρυμῷ ξύλον ὑπὸ πνεύματος σαλευθῇ.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν, Ἔξελθε εἰς συνάντησιν Ἄχαζ σὺ, καὶ ὁ καταλειφθεὶς Ἰασοὺβ ὁ υἱός σε, πρὸς τὴν κολυμβήθραν τὴν ἄνω ὁδὸν ἀγροῦ τοῦ κναφέως.

4 Καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Φύλαξαι καὶ ἡσυχάσαι, καὶ μὴ φοβοῦ, μηδὲ ἡ ψυχή σε ἀσθενείτω ἀπὸ τῶν δύο ξύλων τῶν δαλῶν τῶν καπνιζομένων τούτων· ὅταν γὰρ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ μου γένηται, πάλιν ἰάσομαι.

5 Καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ἀραμ, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Ῥομελίου, ὅτι ἐβουλεύσαντο βουλὴν πονηράν.

6 Ἀναβησόμεθα εἰς τὴν Ἰουδαίαν, καὶ συλλαλήσαντες αὐτοῖς, ἀποστρέψομεν αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς, καὶ βασιλεύσομεν αὐτῆς τὸν υἱὸν Ταβεήλ·

7 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Οὐ μὴ μείνῃ ἡ βουλὴ αὕτη, οὐδὲ ἔσαι,

8 Ἀλλ' ἡ κεφαλὴ Ἀραμ, Δαμασκὸς, καὶ ἡ κεφαλὴ Δαμασκοῦ, Ῥασίμ· ἀλλ' ἔτι ἑξήκοντα καὶ πέντε ἐτῶν, ἐκλεί-

ψει ἡ βασιλεία Ἐφραὶμ ἀπὸ λαοῦ,

9 Καὶ ἡ κεφαλὴ Ἐφραὶμ Σομόρων, καὶ ἡ κεφαλὴ Σομόρων, υἱὸς δὲ Ρομελίου· καὶ ἐὰν μὴ πιστεύσητε, οὐδὲ μὴ συνῆτε.

10 Καὶ προσέθετο Κύριος λαλῆσαι τῷ Ἄχαζ, λέγων,

11 Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου Θεοῦ σου εἰς βάθος, ἢ εἰς ὕψος.

12 Καὶ εἶπεν Ἄχαζ, Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδὲ μὴ πειράσω Κύριον.

13 Καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυίδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις, καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα;

14 Διατοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ὑμῖν σημεῖον· ἰδὼ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ.

15 Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρινὴ γνῶναι αὐτὸν ἢ προελέσθαι πονηρὰ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν.

16 Διότι πρινὴ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακὸν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν· καὶ καταλειφθήσεται ἡ γῆ ἣν σὺ φοβῇ, ἀπὸ προσώπου τῶν δύο βασιλέων.

17 Ἀλλὰ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ σὲ καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ πατρός σου ἡμέρας, αἳ οὔπω ἦκασιν ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀφεῖλεν Ἐφραὶμ ἀπὸ Ἰούδα τὸν βασιλέα τῶν Ἀσσυρίων.

18 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ συριεῖ Κύριος μυίαις, αἳ κυριεύσει μέρος ποταμοῦ Αἰγύπτου, καὶ τῇ μελίσσῃ, ἣ ἐστιν ἐν χώρᾳ Ἀσσυρίων.

19 Καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῶν χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, καὶ εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς πᾶσαν ραγάδα.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ξυρήσει Κύριος ἐν τῷ ξυρῷ τῷ μεμισθωμένῳ πέραν τοῦ ποταμοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων, τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς τριχὰς τῶν ποδῶν, καὶ τὸ πώγωνα ἀφελεῖ.

21 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θρέψει ἄνθρωπος δάμαλιν βοῶν, καὶ δύο πρόβατα·

22 Καὶ ἔσαι ἀπὸ τοῦ πλεῖσον πιεῖν γάλα, βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πᾶς ὁ καταλειφθεὶς ἐπὶ τῆς γῆς.

23 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πᾶς τόπος οὗ ἐὰν ὦσι χίλιαι ἄμπελοι χιλίων σίκλων, εἰς χέρσον ἔσονται, καὶ εἰς ἄκανθαν.

24 Μετὰ βέλους καὶ τοξεύματος εἰσελεύσονται ἐκεῖ· ὅτι χέρσος καὶ ἄκανθα ἔσαι πᾶσα ἡ γῆ,

μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσασι· καὶ θελήσασιν, εἰ ἐγένοντο πυρίκαυσοι.

6 Ὅτι παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱὸς καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτοῦ, καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Μεγάλης βουλῆς ἄγγελος· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ὑγίειαν αὐτῷ.

7 Μεγάλη ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆ εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔσιν ὅριον· ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι ἐν κρίματι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα· ὁ ζῆλος Κυρίε σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

8 Θάνατον ἀπέστειλε Κύριος ἐπὶ Ἰακὼβ, καὶ ἦλθεν ἐπὶ Ἰσραήλ.

9 Καὶ γνώσονται πᾶς ὁ λαὸς τῆ Ἐφραὶμ, καὶ οἱ καθήμενοι ἐν Σαμαρείᾳ, ἐφ' ὕβρει καὶ ὑψηλῇ καρδίᾳ λέγοντες,

10 Πλίνθοι πεπτώκασιν, ἀλλὰ δεῦτε λαξεύσωμεν λίθους, καὶ κόψωμεν συκαμίνους, καὶ κέδρους, καὶ οἰκοδομήσωμεν ἑαυτοῖς πύργον.

11 Καὶ ῥάξει ὁ Θεὸς τοὺς ἐπανισταμένους ἐπὶ ὄρος Σιὼν ἐπὶ αὐτὸν, καὶ τοὺς ἐχθροὺς διασκεδάσει.

12 Συρίαν ἀφ' ἡλίε ἀνατολῶν, καὶ τοὺς Ἕλληνας ἀφ' ἡλίε δυσμῶν, τοὺς κατεσθίοντας τὸν Ἰσραὴλ ὅλῳ τῷ στόματι· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

13 Καὶ ὁ λαὸς οὐκ ἐπεστράφη, ἕως ἐπλήγη, καὶ τὸν Κύριον οὐκ ἐζήτησαν.

14 Καὶ ἀφεῖλε Κύριος ἀπὸ Ἰσραὴλ, κεφαλὴν καὶ ἀρὰν, μέγαν καὶ μικρὸν, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ,

15 Πρεσβύτην, καὶ τοὺς τὰ πρόσωπα θαυμάζοντας, αὕτη ἡ ἀρχὴ· καὶ προφήτην διδάσκοντα ἄνομα, ἕτος ἡ ἀρά.

16 Καὶ ἔσονται οἱ μακαρίζοντες τὸν λαὸν τοῦτον πλανῶντες, καὶ πλανῶσιν, ὅπως καταπίνωσιν αὐτούς.

17 Διατοῦτο ἐπὶ τοὺς νεανίσκους αὐτῶν οὐκ εὐφρανθήσεται ὁ Κύριος, καὶ τοὺς ὀρφανοὺς αὐτῶν καὶ τὰς χήρας αὐτῶν οὐκ ἐλεήσει· ὅτι πάντες ἄνομοι καὶ πονηροὶ, καὶ πᾶν στόμα λαλεῖ ἄδικα· ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

18 Καὶ καυθήσεται ὡς πῦρ ἡ ἀνομία, καὶ ὡς ἄγρωσις ξηρὰ βρωθήσεται ὑπὸ πυρός· καὶ καυθήσεται ἐν τοῖς δάσεσι τοῦ δρυμοῦ, καὶ συγκαταφάγεται τὰ κύκλῳ τῶν βυνῶν πάντα.

19 Διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίε συγκέκαυται ἡ γῆ ὅλη· καὶ ἔσαι ὁ λαὸς ὡς καλακεκαυμένος

ὑπὸ πυρός· ἄνθρωπος τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃ οὐκ ἐλεήσει·

20 Ἀλλὰ ἐκκλινεῖ εἰς τὰ δεξιὰ, ὅτι πεινάσει, καὶ φάγεται ἐκ τ̃ ἀριστερῶν, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇ ἄνθρωπ῟ ἔσθων τὰς σάρκας τ̃ βραχίονος αὐτ̃·

21 Φάγεται γὰρ Μανασσῆς τ̃ Ἐφραΐμ, καὶ Ἐφραΐμ τ̃ Μανασσῆ, ὅτι ἅμα πολιορκήσουσι τὸν Ἰούδαν· ἐπὶ τούτοις πᾶσιν οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

Κεφ. ι'. 10.

ΟΥΑΙ τοῖς γράφουσι πονηρίαν, γράφοντες γὰρ, πονηρίαν γράφουσιν·

2 Ἐκκλίνοντες κρίσιν πτωχῶν, ἁρπάζοντες κρίμα πενήτων τ̃ λαοῦ μου, ὥστε εἶναι αὐτοῖς χήραν εἰς διαρπαγὴν, καὶ ὀρφανὸν εἰς προνομήν.

3 Καὶ τί ποιήσουσιν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἐπισκοπῆς; ἡ γὰρ θλῖψις ὑμῖν πόρρωθεν ἥξει· καὶ πρὸς τίνα καταφεύξεσθε τ̃ βοηθηθῆναι; καὶ ποῦ καταλείψετε τ̃ δόξαν ὑμῶν,

4 Τ̃ μὴ ἐμπεσεῖν εἰς ἀπαγωγήν; ἐπὶ πᾶσι τούτοις οὐκ ἀπεστράφη ἡ ὀργὴ, ἀλλ' ἔτι ἡ χεὶρ ὑψηλή.

5 Οὐαὶ Ἀσσυρίοις, ἡ ῥάβδος τ̃ θυμοῦ μου, καὶ ὀργή ἐστιν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

6 Τὴν ὀργήν μου εἰς ἔθνος ἄνομον ἀποστελῶ, καὶ τῷ ἐμῷ λαῷ συντάξω ποιῆσαι σκῦλα καὶ προνομὴν, καὶ καταπατεῖν τὰς πόλεις, καὶ θεῖναι αὐτὰς εἰς κονιορτόν.

7 Αὐτὸς δὲ οὐχ ἕτως ἐνεθυμήθη, καὶ τῇ ψυχῇ οὐχ ἕτως λελόγισαι, ἀλλὰ ἀπαλλάξει ὁ νοῦς αὐτοῦ, καὶ τ̃ ἔθνη ἐξολοθρεῦσαι οὐκ ὀλίγα.

8 Καὶ ἐὰν εἴπωσιν αὐτῷ, Σὺ μόνος εἶ ἄρχων·

9 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔλαβον τὴν χώραν τ̃ ἐπάνω Βαβυλῶνος καὶ Χαλάνης, οὗ ὁ πύργος ᾠκοδομήθη, καὶ ἔλαβον Ἀραβίαν καὶ Δαμασκὸν καὶ Σαμάρειαν.

10 Ὃν τρόπον ταύτας ἔλαβον, καὶ πάσας τὰς ἀρχὰς λήψομαι· ὁλολύξατε τὰ γλυπτὰ ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν Σαμαρείᾳ.

11 Ὃν τρόπον γὰρ ἐποίησα Σαμαρείᾳ, καὶ τοῖς χειροποιήτοις αὐτῆς, οὕτω ποιήσω καὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς εἰδώλοις αὐτῆς.

12 Καὶ ἔσται ὅταν συντελέσῃ Κύριος πάντα ποιῶν ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐπισκέψομαι ἐπὶ τ̃ νῦν τὸν μέγαν ἐπὶ τ̃ ἄρχοντα τ̃ Ἀσσυρίων, καὶ ἐπὶ τὸ ὕψος τ̃ δόξης τ̃ ὀφθαλμῶν αὐτ̃.

13 Εἶπε γὰρ, Ἐν τῇ ἰσχύϊ

ποιήσω, καὶ ἐν τῇ σοφίᾳ τῆ συνέσεως ἀφελῶ ὅρια ἐθνῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν προνομεύσω.

14 Καὶ σείσω πόλεις κατοικημένας, καὶ τὴν οἰκημένην ὅλην καλαλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς νοσσιὰν, καὶ ὡς καταλελειμμένα ὠὰ ἀρῶ· καὶ οὐκ ἔσιν ὃς διαφεύξεταί με, ἢ ἀντείπη μοι.

15 Μὴ δοξασθήσεται ἀξίνη ἄνευ τοῦ κόπτοντος ἐν αὐτῇ; ἢ ὑψωθήσεται πριὼν ἄνευ τοῦ ἕλκοντος αὐτόν; ὡς ἂν τις ἄρῃ ῥάβδον ἢ ξύλον· καὶ οὐχ ὕτως,

16 Ἀλλὰ ἀποστελεῖ Κύριος σαβαὼθ εἰς τὴν τιμὴν ἀτιμίαν, καὶ εἰς τὴν δόξαν πῦρ καιόμενον καυθήσεται.

17 Καὶ ἔσαι τὸ φῶς τοῦ Ἰσραὴλ εἰς πῦρ, καὶ ἁγιάσει αὐτὸν ἐν πυρὶ καιομένῳ, καὶ φάγεται ὡσεὶ χόρτου τὴν ὕλην· τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ

18 Ἀποσβεσθήσεται τὰ ὄρη, καὶ οἱ βουνοὶ, καὶ οἱ δρυμοὶ, καὶ καταφάγεται ἀπὸ ψυχῆς ἕως σαρκῶν· καὶ ἔσαι ὁ φεύγων, ὡς ὁ φεύγων ἀπὸ φλογὸς καιομένης.

19 Καὶ οἱ καταλειφθέντες ἀπ' αὐτῶν ἀριθμὸς ἔσονται, καὶ παιδίον γράψει αὐτές.

20 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐκέτι προσεθήσεται τὸ καταλειφθὲν Ἰσραὴλ, καὶ οἱ σωθέντες τοῦ Ἰακὼβ οὐκέτι μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τὸς ἀδικήσαντας αὐτὸς, ἀλλὰ ἔσονται πεποιθότες ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραὴλ τῇ ἀληθείᾳ.

21 Καὶ ἔσαι τὸ καταλειφθὲν τοῦ Ἰακὼβ ἐπὶ Θεὸν ἰσχύοντα.

22 Καὶ ἐὰν γένηται ὁ λαὸς Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατάλειμμα αὐτῶν σωθήσεται.

23 Λόγον συντελῶν καὶ συντέμνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετμημένον Κύριος ποιήσει ἐν τῇ οἰκημένῃ ὅλῃ.

24 Διατὸ τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Μὴ φοβοῦ ὁ λαός μου, οἱ κατοικοῦντες ἐν Σιὼν, ἀπὸ Ἀσσυρίων, ὅτι ἐν ῥάβδῳ πατάξει σε· πληγὴν γὰρ ἐπάγω ἐπὶ σὲ, καὶ ἰδεῖν ὁδὸν Αἰγύπτε.

25 Ἔτι γὰρ μικρὸν, καὶ παύσεται ἡ ὀργὴ, ὁ δὲ θυμός μου ἐπὶ τὴν βελὴν αὐτῶν.

26 Καὶ ἐγερεῖ ὁ Θεὸς ἐπ' αὐτὸς, κατὰ τὴν πληγὴν Μαδιὰμ ἐν τόπῳ θλίψεως· καὶ ὁ θυμὸς αὐτοῦ τῇ ὁδῷ τῇ κατὰ θάλασσαν, εἰς τὴν ὁδὸν τὴν κατ' Αἴγυπτον.

27 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀφαιρεθήσεται ὁ ζυγὸς αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ὤμε σε, καὶ ὁ φόβος αὐτοῦ ἀπὸ σε, καὶ καταφθαρήσεται ὁ ζυγὸς ἀπὸ τῶν ὤμων ὑμῶν.

28 Ἥξει γὰρ εἰς τὴν πόλιν
Ἀγγαὶ, καὶ παρελεύσεται εἰς
Μαγγεδὼ, καὶ ἐν Μαχμὰς θήσει
τὰ σκεύη αὐτοῦ.
29 Καὶ παρελεύσεται φά-
ραγγα, καὶ ἥξει εἰς Ἀγγαὶ, φό-
βος λήψεται Ῥαμᾶ, πόλιν
Σαοὺλ, φεύξεται
30 Ἡ θυγάτηρ Γαλλεὶμ,
ἐπακούσεται Λαϊσὰ, ἐπακούσεται
ἐν Ἀναθώθ.
31 Καὶ ἐξέστη Μαδεβηνὰ, καὶ
οἱ κατοικοῦντες Γιββείρ.
32 Παρακαλεῖτε σήμερον ἐν
ὁδῷ τοῦ μεῖναι, τῇ χειρὶ παρα-
καλεῖτε τὸ ὄρος τὴν θυγατέρα
Σιὼν, καὶ οἱ βουνοὶ οἱ ἐν Ἱερου-
σαλήμ.
33 Ἰδοὺ ὁ δεσπότης Κύριος
σαβαὼθ συνταράσσει τοὺς ἐν-
δόξους μετὰ ἰσχύος, καὶ οἱ ὑψη-
λοὶ τῇ ὕβρει συντριβήσονται,
καὶ οἱ ὑψηλοὶ ταπεινωθήσον-
ται,
34 Καὶ πεσοῦνται ὑψηλοὶ
μαχαίρᾳ, ὁ δὲ Λίβανος σὺν
τοῖς ὑψηλοῖς πεσεῖται.

Κεφ. ια'. 11.

ΚΑΙ ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ
τῆς ῥίζης Ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος
ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται,
2 Καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐ-
τὸν πνεῦμα τοῦ Θεοῦ, πνεῦμα
σοφίας καὶ συνέσεως, πνεῦμα
βουλῆς καὶ ἰσχύος, πνεῦμα γνώ-
σεως καὶ εὐσεβείας
3 Ἐμπλήσει αὐτὸν, πνεῦμα
φόβου Θεοῦ· οὐ κατὰ τὴν δόξαν
κρινεῖ, οὐδὲ κατὰ τὴν λαλιὰν
ἐλέγξει,
4 Ἀλλὰ κρινεῖ ταπεινῷ κρί-
σιν, καὶ ἐλέγξει τοὺς ταπεινοὺς τῆς
γῆς, καὶ πατάξει γῆν τῷ λόγῳ
τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐν πνεύ-
ματι διὰ χειλέων ἀνελεῖ ἀ-
σεβῆ.
5 Καὶ ἔσται δικαιοσύνῃ ἐζωσ-
μένος τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀλη-
θείᾳ εἰλημένος τὰς πλευράς.
6 Καὶ συμβοσκηθήσεται λύ-
κος μετὰ ἀρνὸς, καὶ πάρδαλις
συναναπαύσεται ἐρίφῳ, καὶ μο-
σχάριον καὶ ταῦρος καὶ λέων ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ παιδίον
μικρὸν ἄξει αὐτούς.
7 Καὶ βοῦς καὶ ἄρκτος ἅμα
βοσκηθήσονται, καὶ ἅμα τὰ
παιδία αὐτῶν ἔσονται· καὶ λέων
ὡς βοῦς φάγεται ἄχυρα.
8 Καὶ παιδίον νήπιον ἐπὶ
τρωγλῶν ἀσπίδων, καὶ ἐπὶ κοί-
την ἐκγόνων ἀσπίδων τὴν χεῖρα
ἐπιβαλεῖ.
9 Καὶ οὐ μὴ κακοποιήσουσιν,
οὐδὲ μὴ δύνωνται ἀπολέσαι οὐδένα
ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου· ὅτι
ἐνεπλήσθη ἡ σύμπασα τοῦ γνῶ-
ναι τὴν Κύριον, ὡς ὕδωρ πολὺ
κατακαλύψαι θαλάσσας.
10 Καὶ ἔσται ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαὶ, καὶ ὁ
ἀνιστάμενος ἄρχειν ἐθνῶν, ἐπ'

αὐτῷ ἔθνη ἐλπιοῦσι, καὶ ἔσαι ἡ ἀνάπαυσις αὐτοῦ, τιμή.

11 Καὶ ἔσαι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, προσθήσει ὁ Κύριος τοῦ δεῖξαι τὴν χεῖρα αὐτοῦ, δ ζηλῶσαι τὸ καταλειφθὲν ὑπόλοιπον δ λαοῦ, ὃ ἂν καταλειφθῇ ὑπὸ τ Ἀσσυρίων, καὶ ἀπὸ Αἰγύπλου, καὶ ἀπὸ Βαβυλωνίας, καὶ ἀπὸ Αἰθιοπίας, καὶ ἀπὸ Ἐλαμιτῶν, καὶ ἀπὸ ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ ἐξ Ἀραβίας.

12 Καὶ ἀρεῖ σημεῖον εἰς τὰ ἔθνη, καὶ συνάξει τοὺς ἀπολομένους Ἰσραὴλ, καὶ τοὺς διεσπαρμένους Ἰούδα συνάξει ἐκ τ τεσσάρων πτερύγων τ γῆς.

13 Καὶ ἀφαιρεθήσεται ὁ ζῆλος Ἐφραὶμ, καὶ οἱ ἐχθροὶ Ἰούδα ἀπολοῦνται. Ἐφραὶμ οὐ ζηλώσει Ἰούδαν, καὶ Ἰούδας οὐ θλίψει Ἐφραΐμ.

14 Καὶ πετασθήσονται ἐν πλοίοις ἀλλοφύλων· θάλασσαν ἅμα προνομεύσουσι, καὶ τοὺς ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν, καὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Μωὰβ πρῶτον τὰς χεῖρας ἐπιβαλοῦσιν· οἱ δὲ υἱοὶ Ἀμμὼν πρῶτοι ὑπακούσονται.

15 Καὶ ἐρημώσει Κύριος τὴν θάλασσαν Αἰγύπλου, καὶ ἐπιβαλεῖ τ χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ποταμὸν πνεύματι βιαίῳ· καὶ πατάξει ἑπτὰ φάραγγας, ὥσε διαπορεύεσθαι αὐτὸν ἐν ὑποδήμασι.

16 Καὶ ἔσαι δίοδος τῷ καταλειφθέντι μου λαῷ ἐν Αἰγύπλῳ· καὶ ἔσαι τῷ Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἡμέρα ὅτε ἐξῆλθεν ἐκ γῆς Αἰγύπλου.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Εὐλογῶ σε Κύριε, διότι ὠργίσθης μοι, καὶ ἀπέστρεψας τ θυμόν σου, καὶ ἠλέησάς με.

2 Ἰδοὺ ὁ Θεός μου σωτήρ μου, πεποιθὼς ἔσομαι ἐπ' αὐτῷ, καὶ οὐ φοβηθήσομαι· διότι ἡ δόξα μου καὶ ἡ αἴνεσίς μου Κύριος, καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

3 Καὶ ἀντλήσατε ὕδωρ μετ' εὐφροσύνης ἐκ τ πηγῶν δ σωτηρίου.

4 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ὑμνεῖτε Κύριον, βοᾶτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔνδοξα αὐτοῦ· μιμνήσκεσθε, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

5 Ὑμνήσατε τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψηλὰ ἐποίησεν· ἀναγγείλατε ταῦτα ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

6 Ἀγαλλιᾶσθε, καὶ εὐφραίνεσθε οἱ κατοικοῦντες Σιών, ὅτι ὑψώθη ὁ ἅγιος δ Ἰσραὴλ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΟΡΑΣΙΣ ΗΝ ΕΙΔΕΝ ΗΣΑΙΑΣ ΥΙΟΣ ΑΜΩΣ, ΚΑΤΑ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ.

2 Ἐπ' ὄρεσ πεδινὲ ἄρατε σημεῖον, ὑψώσαλε τ̃ φωνὴν αὐτοῖς, παρακαλεῖτε τῇ χειρὶ, ἀνοίξατε οἱ ἄρχοντες.

3 Ἐγὼ συντάσσω, καὶ ἐγὼ ἄγω αὐτές· γίγαντες ἔρχονλαι πληρῶσαι τ̃ θυμόν μ̃ χαίροντες ἅμα κ̀ ὑβρίζοντες.

4 Φωνὴ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ τ̃ ὀρέων, ὁμοία ἐθνῶν πολλῶν, φωνὴ βασιλέων κ̀ ἐθνῶν συνηγμένων· Κύριος σαβαὼθ ἐντέταλται ἔθνει ὁπλομάχῳ,

5 Ἔρχεσθαι ἐκ γῆς πόρρωθεν ἀπ' ἄκρα θεμελίε τ̃ ἐρανε̃, Κύριος καὶ οἱ ὁπλομάχοι αὐτε̃, καταφθεῖραι πᾶσαν τ̃ οἰκεμένην.

6 Ὀλολύζετε, ἐγγὺς γὰρ ἡμέρα Κυρίε, κ̀ συντριβὴ παρὰ τ̃ Θεε̃ ἥξει.

7 Διατ̃το πᾶσα χεὶρ ἐκλυθήσεται, κ̀ πᾶσα ψυχὴ ἀνθρώπε δειλιάσει.

8 Ταραχθήσονται οἱ πρέσβεις, κ̀ ὠδῖνες αὐτὲς ἕξουσιν, ὡς γυναικὸς τικτούσης· κ̀ συμφοράσουσιν ἕτερος πρὸς τ̃ ἕτερον, κ̀ ἐκπήσονλαι, κ̀ τὸ πρόσωπον αὐτῶν ὡς φλὸξ μεταβαλοῦσιν.

9 Ἰδὲ γὰρ ἡμέρα Κυρίε ἔρχεται ἀνίατος, θυμ̃ κ̀ ὀργῆς, θεῖναι τ̃ οἰκεμένην ἔρημον, καὶ τὲς ἁμαρτωλὲς ἀπολέσαι ἐξ αὐτῆς.

10 Οἱ γὰρ ἀστέρες τ̃ ἐρανε̃ κ̀ ὁ Ὡρίων καὶ πᾶς ὁ κόσμος τ̃ ἐρανε̃, τὸ φῶς οὐ δώσουσι· κ̀ σκοτισθήσεται τ̃ ἡλίε ἀνατέλλοντος, κ̀ ἡ σελήνη οὐ δώσει τὸ φῶς αὐτῆς.

11 Καὶ ἐντελῶμαι τῇ οἰκεμένῃ ὅλῃ κακὰ, καὶ τοῖς ἀσεβέσι τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· κ̀ ἀπολῶ ὕβριν ἀνόμων, κ̀ ὕβριν ὑπερηφάνων ταπεινώσω.

12 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἔντιμοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίον τὸ ἄπυρον· κ̀ ἄνθρωπος μᾶλλον ἔντιμος ἔσαι ἢ ὁ λίθος ὁ ἐν Σωφίρ.

13 Ὁ γὰρ ἐρανὸς θυμωθήσεται, κ̀ ἡ γῆ σεισθήσεται ἐκ τ̃ θεμελίων αὐτῆς, διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίε σαβαὼθ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἐπέλθῃ ὁ θυμὸς αὐτε̃.

14 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ὡς δορκάδιον φεῦγον, κ̀ ὡς πρόβατον πλανώμενον, κ̀ οὐκ ἔσαι ὁ συνάγων, ὥσε ἄνθρωπον εἰς τ̃ λαὸν αὐτε̃ ἀποσραφῆναι, κ̀ ἄνθρωπος εἰς τὴν χώραν ἑαυτε̃ διώξεται.

15 Ὅς γὰρ ἂν ἁλῷ, ἠτιμήσεται, κ̀ οἵτινες συνηγμένοι εἰσὶ, πεσοῦνται μαχαίρᾳ.

16 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ῥάξουσιν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν προνομεύσουσι, καὶ τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἕξουσιν.

17 Ἰδὲ ἐπεγείρω ὑμῖν τὸς Μήδους, οἳ ἀργύριον οὐ λογίζονται, οὐδὲ χρυσίου χρείαν ἔχουσι.

18 Τοξεύμαλα νεανίσκων συντρίψουσι, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν οὐ μὴ ἐλεήσωσιν, οὐδὲ ἐπὶ τοῖς τέκνοις σε φείσονται οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

19 Καὶ ἔσαι Βαβυλὼν ἡ καλεῖται ἔνδοξος ἀπὸ βασιλέως Χαλδαίων, ὃν τρόπον κατέσρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα·

20 Οὐ κατοικηθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ μὴ εἰσέλθωσιν εἰς αὐτὴν διὰ πολλῶν γενεῶν, οὐδὲ μὴ διέλθωσιν αὐτὴν Ἄραβες, οὐδὲ ποιμένες οὐ μὴ ἀναπαύσονται ἐν αὐτῇ.

21 Καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ θηρία, καὶ ἐμπλησθήσονται αἱ οἰκίαι ἤχε· καὶ ἀναπαύσονται ἐκεῖ σειρῆνες, καὶ δαιμόνια ἐκεῖ ὀρχήσονται,

22 Καὶ ὀνοκένλαυροι ἐκεῖ κατοικήσουσι, καὶ νοσσοποιήσουσιν ἐχῖνοι ἐν τοῖς οἴκοις αὐτῶν.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΤΑΧΥ ἔρχεται καὶ οὐ χρονιεῖ. Καὶ ἐλεήσει Κύριος τὸν Ἰακὼβ, καὶ ἐκλέξεται ἔτι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ ἀναπαύσονται ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ὁ γειώρας προσεθήσεται πρὸς αὐτὸς, καὶ προσεθήσεται πρὸς τὸν οἶκον Ἰακὼβ,

2 Καὶ λήψονται αὐτὸς ἔθνη, καὶ εἰσάξουσιν εἰς τὸν τόπον αὐτῶν, καὶ κατακληρονομήσουσι, καὶ πληθυνθήσονται ἐπὶ τῆς γῆς εἰς δέλας καὶ δέλας· καὶ ἔσονται αἰχμάλωτοι οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτὸς, καὶ κυριευθήσονται οἱ κυριεύσαντες αὐτῶν.

3 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναπαύσει σε Κύριος ἀπὸ τῆς ὀδύνης καὶ τῆς θυμοῦ σε, τῆς δελείας σε τῆς σκληρᾶς, ἧς ἐδέλευσας αὐτοῖς.

4 Καὶ λήψῃ τὸ θρῆνον τοῦτον ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, Πῶς ἀναπέπαυται ὁ ἀπαιτῶν, καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπεδασής;

5 Συνέτριψε Κύριος τὸ ζυγὸν τῶν ἁμαρτωλῶν, τὸ ζυγὸν τῶν ἀρχόντων.

6 Παταξας ἔθνος θυμῷ, πληγῇ ἀνιάτῳ, παίων ἔθνος πληγὴν θυμοῦ, ἣ ἐκ ἐφείσατο, ἀνεπαύσατο πεποιθώς.

7 Πᾶσα ἡ γῆ βοᾷ μετ' εὐφροσύνης,

8 Καὶ τὰ ξύλα τοῦ Λιβάνου εὐφράνθησαν ἐπὶ σοὶ, καὶ ἡ κέδρος τοῦ Λιβάνου ἀφ' οὗ σὺ κεκοίμησαι, οὐκ ἀνέβη ὁ κόπλων ἡμᾶς.

9 Ὁ ᾅδης κάτωθεν ἐπικράνθη συναντήσας σοι· συνηγέρθησάν σοι πάντες οἱ γίγαντες οἱ ἄρξαντες τῆς γῆς, οἱ ἐγείραντες ἐκ τῶν θρόνων αὐτῶν πάντας βασιλεῖς ἐθνῶν.

10 Πάντες ἀποκριθήσονται, καὶ ἐροῦσί σοι, Καὶ σὺ ἐάλως, ὥσπερ καὶ ἡμεῖς· ἐν ἡμῖν δὲ κατελογίσθης.

11 Κατέβη εἰς ᾅδὲ ἡ δόξα σε, ἡ πολλὴ εὐφροσύνη σε· ὑποκάτω σε σρώσουσι σῆψιν, καὶ τὸ καλακάλυμμά σε σκώληξ.

12 Πῶς ἐξέπεσεν ἐκ τ῀ οὐρανοῦ ὁ Ἑωσφόρος ὁ πρωῒ ἀνατέλλων; συνετρίβη εἰς τῆν γῆν ὁ ἀποσέλλων πρὸς πάντα τὰ ἔθνη.

13 Σὺ δὲ εἶπας ἐν τῇ διανοίᾳ σε, Εἰς τ῀ οὐρανὸν ἀναβήσομαι, ἐπάνω τ῀ ἀσέρων τ῀ οὐρανοῦ θήσω τ῀ θρόνον μου, καθιῶ ἐν ὄρει ὑψηλῷ, ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ ὑψηλὰ τὰ πρὸς βορρᾶν,

14 Ἀναβήσομαι ἐπάνω τῶν νεφῶν, ἔσομαι ὅμοιος τῷ ὑψίσῳ.

15 Νῦν δὲ εἰς ᾅδην καταβήσῃ, καὶ εἰς τὰ θεμέλια τ῀ γῆς.

16 Οἱ ἰδόντες σε θαυμάσονται ἐπὶ σοὶ, καὶ ἐροῦσιν, Οὗτος ὁ ἄνθρωπος ὁ παροξύνων τῆν γῆν, ὁ σείων βασιλεῖς,

17 Ὁ θεὶς τῆν οἰκουμένην ὅλην ἔρημον, καὶ τὰς πόλεις αὐτῆς καθεῖλε, τὰς ἐν ἐπαγωγῇ οὐκ ἔλυσε.

18 Πάντες οἱ βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν ἐκοιμήθησαν ἐν τιμῇ, ἄνθρωπος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς.

19 Σὺ δὲ ῥιφήσῃ ἐν τοῖς ὄρεσιν, ὡς νεκρὸς ἐβδελυγμένος, μετὰ πολλῶν τεθνηκότων ἐκκεκεντημένων μαχαίραις, καταβαινόντων εἰς ᾅδου.

20 Οὐ τρόπον ἱμάτιον ἐν αἵματι πεφυρμένον οὐκ ἔσαι καθαρὸν, ἕτως οὐδὲ σὺ ἔσῃ καθαρὸς· διότι τῆν γῆν μου ἀπώλεσας, καὶ τῆν λαόν μου ἀπέκτειvας· οὐ μὴ μείνῃς εἰς τῆν αἰῶνα χρόνον, σπέρμα πονηρόν.

21 Ἑτοίμασον τὰ τέκνα σου σφαγῆναι ταῖς ἁμαρτίαις τῶν πατρὸς αὐτῶν, ἵνα μὴ ἀναῤῥῶσι καὶ κληρονομήσωσι τῆν γῆν, καὶ ἐμπλήσωσι τῆν γῆν πολέμων.

22 Καὶ ἐπαναστήσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος σαβαὼθ, καὶ ἀπολῶ αὐτῶν ὄνομα, καὶ κατάλειμμα, καὶ σπέρμα· τάδε λέγει Κύριος.

23 Καὶ θήσω τῆν Βαβυλωνίαν ἔρημον, ὥσε κατοικεῖν ἐχίνους, καὶ ἔσαι εἰς ᾅδεν· καὶ θήσω αὐτὴν πηλῷ βάραθρον εἰς ἀπώλειαν.

24 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Οὐ τρόπον εἴρηκα, ἕτως ἔσαι, καὶ ὃν τρόπον βεβούλευμαι, ἕτως μενεῖ,

25 Τῆ ἀπολέσαι τὲς Ἀσσυρίες ἐπὶ τ γῆς τ ἐμῆς, καὶ ἐπὶ τ ὀρέων μ· ϗ ἔσονται εἰς καταπάτημα, ϗ ἀφαιρεθήσεται ἀπ' αὐτῶν ὁ ζυγὸς αὐτῶν, καὶ τὸ κῦδος αὐτῶν ἀπὸ τ ὤμων ἀφαιρεθήσεται.

26 Αὕτη ἡ βελὴ ἣν βεβέλευται Κύριος ἐπὶ τ ὅλην οἰκεμένην, ϗ αὕτη ἡ χεὶρ ἡ ὑψηλὴ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

27 Ἃ γὰρ ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος βεβέλευται, τίς διασκεδάσει; ϗ τ χεῖρα αὐτῆ τ ὑψηλὴν τίς ἀποστρέψει;

28 Τῆ ἔτες οὗ ἀπέθανεν ὁ βασιλεὺς Ἄχαζ, ἐγενήθη τὸ ῥῆμα τῆτο.

29 Μὴ εὐφρανθείητε οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, συνετρίβη γὰρ ὁ ζυγὸς ᾧ παίοντος ὑμᾶς· ἐκ γὰρ σπέρματος ὄφεως ἐξελεύσεται ἔκγονα ἀσπίδων, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐξελεύσονται ὄφεις πετάμενοι.

30 Καὶ βοσκηθήσονται πτωχοὶ δὶ αὐτῆ· πτωχοὶ δὲ ἄνθρωποι ἐπὶ εἰρήνης ἀναπαύσονται· ἀνελεῖ δὲ ἐν λιμῷ τὸ σπέρμα σε, ϗ τὸ κατάλειμμά σε ἀνελεῖ.

31 Ὀλολύξατε πύλαι πόλεων, κεκραγέτωσαν πόλεις τεταραγμέναι, οἱ ἀλλόφυλοι πάντες, ὅτι ἀπὸ Βορρᾶ καπνὸς ἔρχεται, ϗ ἐκ ἔστ ᾧ εἶναι.

32 Καὶ τί ἀποκριθήσονται βασιλεῖς ἐθνῶν; ὅτι Κύριος ἐθεμελίωσε Σιὼν, ϗ δι' αὐτῆ σωθήσονται οἱ ταπεινοὶ ᾧ λαῦ.

Κεφ. ιέ. 15.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΜΩΑΒΙΤΙΔΟΣ.

ΝΥΚΤΟΣ ἀπολεῖται ἡ Μωαβίτις, νυκτὸς γὰρ ἀπολεῖται τὸ τεῖχος τῆς Μωαβίτιδος.

2 Λυπεῖσθε ἐφ' ἑαυτὲς ἀπολεῖται γὰρ καὶ Δηβὼν, οὗ ὁ βωμὸς ὑμῶν· ἐκεῖ ἀναβήσεσθε κλαίειν, ἐπὶ Ναβαῦ τ Μωαβίτιδος· ὀλολύξατε, ἐπὶ πάσης κεφαλῆς φαλάκρωμα, πάντες βραχίονες κατατετμημένοι.

3 Ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς περιζώσασθε σάκκες, ϗ κόπτεσθε ἐπὶ τ δωμάτων αὐτῆς, ϗ ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ϗ ἐν ταῖς ῥύμαις αὐτῆς, πάντες ὀλολύζετε μετὰ κλαυθμῶ.

4 Ὅτι κέκραγεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ἕως Ἰασσὰ ἠκούσθη ἡ φωνὴ αὐτῶν· διατῆτο ἡ ὀσφὺς τ Μωαβίτιδος βοᾷ, ἡ ψυχὴ αὐτῆς γνώσεται.

5 Ἡ καρδία τ Μωαβίτιδος βοᾷ ἐν αὐτῇ ἕως Σηγώρ· δάμαλις γὰρ ἐστι τριετής· ἐπὶ δὲ τ ἀναβάσεως Λεειθ, πρὸς σὲ κλαίοντες ἀναβήσονται τῇ ὁδῷ Ἀρωνιείμ· βοᾷ, Σύντριμμα ϗ σεισμός.

6 Τὸ ὕδωρ τ Νεμπρεὶμ ἔρημον ἔσαι, καὶ ὁ χόρτος αὐτῆς ἐκλείψει· χόρτος γὰρ χλωρὸς οὐκ ἔσαι.

7 Μὴ καὶ ἕτως μέλλει σωθῆναι; ἐπάξω γὰρ ἐπὶ τ φάραγξα Ἀραβας, καὶ λήψονται αὐτήν.

8 Συνῆψε γὰρ ἡ βοὴ τὸ ὅριον τ Μωαβίτιδος τ Ἀγαλείμ, καὶ ὀλολυγμὸς αὐτῆς ἕως Β φρέατος Β Αἰλείμ.

9 Τὸ δὲ ὕδωρ τὸ Δειμὼν πλησθήσεται αἵματος, ἐπάξω γὰρ ἐπὶ Δειμὼν Ἀραβας, καὶ ἀρῶ τὸ σπέρμα Μωάβ, καὶ Ἀριὴλ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἀδαμα.

Κεφ. ιε'. ιϛ.

ΑΠΟΣΤΕΛΩ ὡς ἐρπετὰ ἐπὶ τ γῆν· μὴ πέτρα ἔρημός ἐσι τὸ ὄρος θυγατρὸς Σιών;

2 Ἔση γὰρ ὡς πέλεινα ἀνιπταμένα νοσσὸς ἀφηρημένος, ἔση θυγάτηρ Μωάβ, ἔπειλα δὲ Ἀρνῶν πλείονα

3 Βυλεύα, ποίει τε σκέπην πένθους αὕτη διαπαντὸς, ἐν μεσημβρινῇ σκοτίᾳ φεύγουσιν, ἐξέσησαν· μὴ ἀχθῇς,

4 Παροικήσουσί σοι οἱ φυγάδες Μωάβ· ἔσονται σκέπη ὑμῖν ἀπὸ προσώπε διώκοντος, ὅτι ἦρθη ἡ συμμαχία σε, καὶ ὁ ἄρχων ἀπώλετο ὁ καταπατῶν, ἀπὸ τ γῆς.

5 Καὶ διορθωθήσεται μετ' ἐλέες θρόνος, καὶ καθιεῖται ἐπ' αὐτῦ μετὰ ἀληθείας ἐν σκηνῇ Δαυὶδ, κρίνων καὶ ἐκζητῶν κρίμα καὶ σπεύδων δικαιοσύνην.

6 Ἠκύσαμεν τ ὕβριν Μωὰβ, ὕβρις ἡς σφόδρα τ ὑπερηφανίαν ἐξῆρα· ἐχ ἕτως ἡ μαντεία σε, ἐχ ἕτως.

7 Ὀλολύξει Μωὰβ, ἐν γὰρ τῇ Μωαβίτιδι πάντες ὀλολύξουσι τοῖς κατοικῦσι δὲ σὲθ μελετήσεις, καὶ ἐκ ἐντραπήσῃ.

8 Τὰ πεδία Ἐσεβὼν πενθήσει, ἄμπελος Σεβαμά· καταπίνοντες τὰ ἔθνη, καταπατήσατε τὰς ἀμπέλας αὐτῆς, ἕως Ἰαζήρ· ἃ μὴ συνάψῃλε, πλανήθητε τ ἔρημον, οἱ ἀπεσαλμένοι ἐγκατελείφθησαν, διέβησαν γὰρ πρὸς τ θάλασσαν.

9 Διατῦτο κλαύσομαι ὡς τ κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἄμπελον Σεβαμά· τὰ δένδρα σε κατέβαλεν Ἐσεβὼν καὶ Ἐλεαλὴ, ὅτι ἐπὶ τῷ θερισμῷ καὶ ἐπὶ τῷ τρυγητῷ σε καταπατήσω, καὶ πάντα πεσῦνται.

10 Καὶ ἀρθήσεται εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίαμα ἐκ τ ἀμπελώνων, καὶ ἐν τοῖς ἀμπελῶσί σε οὐ μὴ εὐφρανθήσονται, καὶ οὐ μὴ πατήσασιν οἶνον εἰς τὰ ὑπολήνια, πέπαυται γάρ.

11 Διατῦτο ἡ κοιλία με ἐπὶ Μωὰβ ὡς κιθάρα ἠχήσει, καὶ

τὰ ἐντὸς μὲ ὡς τεῖχος ἐνεκαίνισας.

12 Καὶ ἔσαι εἰς τὸ ἐντραπῆναί σε, ὅτι ἐκοπίασε Μωὰϐ ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ χειροποίητα αὐτῆς, ὥσε προσεύξασθαι, καὶ οὐ μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτόν.

13 Τᾶτο τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησε Κύριος ἐπὶ Μωὰϐ, ὁπότε ἐλάλησε.

14 Καὶ νῦν λέγω, Ἐν τρισὶν ἔτεσιν ἐτῶν μισθωτᾶ ἀτιμασθήσεται ἡ δόξα Μωὰϐ πανὶ τῷ πλήτῳ τῷ πολλῷ, καὶ καταλειφθήσεται ὀλιγοσὸς, καὶ ἀκ ἔντιμος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΟ ΚΑΤΑ ΔΑΜΑΣΚΟΥ.

ΙΔΟΥ Δαμασκὸς ἀφῄσεται ἀπὸ πόλεων, καὶ ἔσαι εἰς πτῶσιν,

2 Καταλελειμμένη εἰς τ' αἰῶνα, εἰς κοίτην ποιμνίων καὶ ἀνάπαυσιν, καὶ ἀκ ἔσαι ὁ διώκων.

3 Καὶ ἀκέτι ἔσαι ὀχυρὰ τᾶ καταφυγεῖν Ἐφραΐμ· καὶ ἀκέτι βασιλεία ἐν Δαμασκῷ, καὶ τὸ λοιπὸν τ' Σύρων· οὐ γὰρ σὺ βελτίων εἶ τ' υἱῶν Ἰσραὴλ, τῆς δόξης αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

4 Ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκλειψις δόξης Ἰακὼϐ, καὶ τὰ πίονα τ' δόξης αὐτᾶ σεισθήσεται.

5 Καὶ ἔσαι ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀμητὸν ἑσηκότα, καὶ σπέρμα σαχύων ἀμήσῃ· καὶ ἔσαι ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάῃ σάχυν ἐν φάραγγι σερεᾶ,

6 Καὶ καταλειφθῆ ἐν αὐτῇ καλάμη, ἢ ὡς ῥῶγες ἐλαίας δύο ἢ τρεῖς ἀπ' ἄκρε μετεώρε, ἢ τέσσαρες ἢ πέντε ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῶν καταλειφθῆ· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

7 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ πεποιθὼς ἔσαι ὁ ἄνθρωπος ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτᾶ εἰς τ' ἅγιον Ϝ' Ἰσραὴλ ἐμϐλέψονται,

8 Καὶ οὐ μὴ πεποιθότες ὦσιν ἐπὶ τοῖς βωμοῖς, ἃδὲ ἐπὶ τοῖς ἔργοις τ' χειρῶν αὐτῶν, ἃ ἐποίησαν οἱ δάκτυλοι αὐτῶν, καὶ ἀκ ὄψονται τὰ δένδρα, ἃδὲ τὰ ϐδελύγματα αὐτῶν.

9 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται αἱ πόλεις σε ἐγκαταλελειμμέναι, ὃν τρόπον κατέλιπον οἱ Ἀμορῥαῖοι καὶ οἱ Εὐαῖοι ἀπὸ προσώπε τ' υἱῶν Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται ἔρημοι,

10 Διότι κατέλιπες τ' Θεὸν τ' σωτῆρά σε, καὶ Κυρίε Ϝ' ϐοηθᾶ σε ἀκ ἐμνήσθης· διατᾶτο φυτεύσεις φύτευμα ἄπισον, καὶ σπέρμα ἄπισον.

11 Τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἂν φυτεύσῃς, πλανηθήσῃ· τὸ δὲ πρωὶ ἐὰν σπείρῃς, ἀνθήσει εἰς ἀμητὸν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ κληρώσῃ, καὶ ὡς πατὴρ ἀνθρώπῳ κληρώσῃ τοῖς υἱοῖς σε.

12 Οὐαὶ πλῆθος ἐθνῶν πολλῶν· ὡς θάλασσα κυμαίνεσα, ἕτω ταραχθήσεσθε· καὶ νῶτος ἐθνῶν πολλῶν, ὡς ὕδωρ ἠχήσει.

13 Ὡς ὕδωρ πολὺ ἔθνη πολλὰ, ὡς ὕδατος πολλοῦ βίᾳ φερομένου· καὶ ἀποσκορακιεῖ αὐτὸν, καὶ πόρρω αὐτὸν διώξεται, ὡς χνοῦν ἀχύρου λικμώντων ἀπέναντι ἀνέμου, καὶ ὡς κονιορτὸν τροχοῦ καταιγὶς φέρουσα.

14 Πρὸς ἑσπέραν καὶ ἔαι πένθος, πρινὶ πρωὶ, καὶ ἐκ ἔαι· αὕτη ἡ μερὶς τῶν προνομευσάντων ὑμᾶς, καὶ κληρονομία τοῖς ὑμᾶς κληρονομήσασιν.

Κεφ. ιή. 18.

ΟΥΑΙ γῆς πλοίων πτέρυγες, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας·

2 Ὁ ἀποστέλλων ἐν θαλάσσῃ ὅμηρα, καὶ ἐπιστολὰς βιβλίνας ἐπάνω τοῦ ὕδατος· πορεύσονται γὰρ ἄγγελοι κοῦφοι πρὸς ἔθνος μετέωρον, καὶ ξένον λαὸν καὶ χαλεπόν· τίς αὐτοῦ ἐπέκεινα; ἔθνος ἀνέλπιστον καὶ καταπεπαλημένον· νῦν οἱ ποταμοὶ τῆς γῆς

3 Πάντες, ὡς χώρα κατοικημένη κατοικηθήσεται· ἡ χώρα αὐτῶν ὡσεὶ σημεῖον ἀπὸ ὄρους ἀρθῇ, ὡς σάλπιγγος φωνὴ ἀκουὸν ἔσαι.

4 Διότι ἕτως εἶπε Κύριός μοι, Ἀσφάλεια ἔσαι ἐν τῇ ἐμῇ πόλει, ὡς φῶς καύματος μεσημβρίας, καὶ ὡς νεφέλη δρόσου ἡμέρας ἀμητοῦ ἔσαι

5 Πρὸ τοῦ θερισμοῦ, ὅταν συντελεσθῇ ἄνθος, καὶ ὄμφαξ ἐξανθήσῃ ἄνθος ὀμφακίζουσα· καὶ ἀφελεῖ τὰ βοτρύδια τὰ μικρὰ τοῖς δρεπάνοις, καὶ τὰς κληματίδας ἀφελεῖ, καὶ ἀποκόψει,

6 Καὶ καταλείψει ἅμα τοῖς πελεινοῖς τοῦ ὀρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸς τὰ πετεινὰ τοῦ ὀρανοῦ, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς ἐπ' αὐτὸν ἥξει.

7 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνενεχθήσεται δῶρα Κυρίῳ σαβαὼθ ἐκ λαοῦ τεθλιμμένου καὶ τετιλμένου, καὶ ἀπὸ λαοῦ μεγάλου ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον· ἔθνος ἐλπίζον καὶ καταπεπατημένον, ὃ ἐσιν ἐν μέρει ποταμοῦ τῆς χώρας αὐτοῦ, εἰς τὸν τόπον ὃ τὸ ὄνομα Κυρίου σαβαὼθ, ὄρος Σιών.

Κεφ. ιθ. 19.

ΟΡΑΣΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ.

ΙΔΟΥ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς

Αἴγυπλον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτε ἀπὸ προσώπε αὐτε· καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠτιμωθήσεται ἐν αὐτοῖς.

2 Καὶ ἐπεγερθήσονται Αἰγύπλιοι ἐπ' Αἰγυπλίες, καὶ πολεμήσει ἄνθρωπος τ̀ ἀδελφὸν αὐτε̃, καὶ ἄνθρωπος τ̀ πλησίον αὐτε̃, πόλις ἐπὶ πόλιν, καὶ νόμος ἐπὶ νόμον.

3 Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα τ̃ Αἰγυπλίων ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βελὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ ἐπερωτήσεσι τὰς θεὰς αὐτῶν, καὶ τὰ ἀγάλματα αὐτῶν, καὶ τὰς ἐκ τ̃ γῆς φωνέντας, καὶ τὰς ἐγγαστριμύθες.

4 Καὶ παραδώσω τ̀ Αἴγυπλον εἰς χεῖρας ἀνθρώπων, κυρίων σκληρῶν, καὶ βασιλεῖς σκληροὶ κυριεύσεσιν αὐτῶν· τάδε λέγει Κύριος σαβαώθ.

5 Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπλιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει, καὶ ξηρανθήσεται.

6 Καὶ ἐκλείψεσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ αἱ διώρυχες τ̃ ποταμε̃. καὶ ξηρανθήσεται πᾶσα συναγωγὴ ὕδατος, καὶ ἐν παντὶ ἕλει καλάμε καὶ παπύρε,

7 Καὶ τὸ ἄχι τὸ χλωρὸν πᾶν τὸ κύκλῳ τ̃ ποταμε̃, καὶ πᾶν τὸ σπειρόμενον διὰ τοῦ ποταμε̃ ξηρανθήσεται ἀνεμόφθορον.

8 Καὶ γενάξεσιν οἱ ἁλιεῖς, καὶ γενάξεσι πάντες οἱ βάλλοντες ἄγκιςρον εἰς τ̀ πόλαμὸν, καὶ οἱ βάλλοντες σαγήνας, καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσεσι.

9 Καὶ αἰσχύνη λήψεται τὰς ἐργαζομένας τὸ λίνον τὸ σχιστὸν, καὶ τὰς ἐργαζομένας τὴν βύσσον.

10 Καὶ ἔσονται οἱ ἐργαζόμενοι αὐτὰ ἐν ὀδύνῃ, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες τ̀ ζύθον λυπηθήσονται, καὶ τὰς ψυχὰς πονέσεσι.

11 Καὶ μωροὶ ἔσονται οἱ ἄρχοντες Τάνεως, οἱ σοφοὶ σύμβελοι βασιλέως, ἡ βελὴ αὐτῶν μωρανθήσεται· πῶς ἐρεῖτε τῷ βασιλεῖ, Υἱοὶ συνετῶν ἡμεῖς, υἱοὶ βασιλέων τῶν ἐξ ἀρχῆς;

12 Πᾶ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σε; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν, Τί βεβέλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπλον;

13 Ἐξέλιπον οἱ ἄρχοντες Τάνεως, καὶ ὑψώθησαν οἱ ἄρχοντες Μέμφεως, καὶ πλανήσεσιν Αἴγυπλον καλὰ φυλάς.

14 Κύριος γὰρ ἐκέρασεν αὐτοῖς πνεῦμα πλανήσεως, καὶ ἐπλάνησαν Αἴγυπλον ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτῶν, ὡς πλανᾶται ὁ μεθύων, καὶ ὁ ἐμῶν ἅμα.

15 Καὶ οὐκ ἔσαι τοῖς Αἰγυπλίοις ἔργον ὃ ποιήσει κεφα-

λὴν καὶ ἀρὰν, καὶ ἀρχὴν καὶ τέλος.

16 Τῇ δὲ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπλιοι, ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπε τ χαρὸς Κυρίε σαβαὼθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς.

17 Καὶ ἔσαι ἡ χώρα τ Ἰεδαίων τοῖς Αἰγυπτίοις εἰς φόβητρον· πᾶς ὃς ἐὰν ὀνομάσῃ αὐτὴν αὐτοῖς, φοβηθήσονται διὰ τ βελὴν ἣν βεβέλευται Κύριος σαβαὼθ ἐπ' αὐτήν.

18 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται πέντε πόλεις ἐν τῇ Αἰγύπλῳ λαλοῦσαι τῇ γλώσσῃ τῇ Χαναανίτιδι, καὶ ὀμνύντες τῷ ὀνόματι Κυρίε σαβαώθ· πόλις ἁσεδὲκ κληθήσελαι ἡ μία πόλις.

19 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι θυσιασήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπλίων, καὶ σήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ.

20 Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον εἰς τ αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπλε· ὅτι κεκραξονλαι πρὸς Κύριον διὰ τὲς θλίβοντας αὐτὲς, καὶ ἀποσελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον ὃς σώσει αὐτὲς, κρίνων σώσει αὐτές.

21 Καὶ γνωσὸς ἔσαι Κύριος τοῖς Αἰγυπλίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπλιοι τ Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας, καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

22 Καὶ πατάξει Κύριος τὲς Αἰγυπλίες πληγῇ, καὶ ἰάσεται αὐτὲς ἰάσει, καὶ ἐπισραφήσονλαι πρὸς Κύριον, καὶ εἰσακούσεται αὐτῶν, καὶ ἰάσεται αὐτὲς ἰάσει.

23 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι ἡ ὁδὸς ἀπὸ Αἰγύπλε πρὸς Ἀσσυρίες, καὶ εἰσελεύσονλαι Ἀσσύριοι εἰς Αἴγυπλον, καὶ Αἰγύπλιοι πορεύσονται πρὸς Ἀσσυρίες, καὶ δελεύσουσιν Αἰγύπλιοι τοῖς Ἀσσυρίοις.

24 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι Ἰσραὴλ τρίτος ἐν τοῖς Αἰγυπλίοις, καὶ ἐν τοῖς Ἀσσυρίοις εὐλογημένος ἐν τῇ γῇ,

25 Ἣν εὐλόγησε Κύριος σαβαὼθ, λέγων, Εὐλογημένος ὁ λαός μς ὁ ἐν Αἰγύπλῳ, καὶ ὁ ἐν Ἀσσυρίοις, καὶ ἡ κληρονομία μς Ἰσραήλ.

Κεφ. κ'. 20.

ΤΟΥ ἔτες ὅτε εἰσῆλθε Ταναὰθαν εἰς Ἄζοτον, ἡνίκα ἀπεσάλη ὑπὸ Ἀρνᾶ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ ἐπολέμησε τ Ἄζοτον, καὶ ἔλαβεν αὐτὴν,

2 Τότε ἐλάλησε Κύριος πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς, λέγων, Πορεύε καὶ ἄφελε τ σάκκον ἀπὸ τ ὀσφύος σε, καὶ τὰ σανδάλιά σε ὑπόλυσαι ἀπὸ τῶν ποδῶν σε, καὶ ποίησον ἔτως, πορευόμενος γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ὃν τρόπον πεπόρευται ὁ παῖς μου Ἡσαΐας γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος τρία ἔτη, τρία ἔτη ἔσαι εἰς σημεῖα καὶ τέρατα τοῖς Αἰγυπτίοις καὶ Αἰθίοψιν·

4 Ὅτι ἕτως ἄξει βασιλεὺς Ἀσσυρίων τ᾽ αἰχμαλωσίαν Αἰγύπτε καὶ Αἰθιόπων, νεανίσκους καὶ πρεσβύτας, γυμνὺς καὶ ἀνυποδέτους, ἀνακεκαλυμμένους τ᾽ αἰσχύνην Αἰγύπτε.

5 Καὶ αἰσχυνθήσονται ἠτιμωθέντες ἐπὶ τοῖς Αἰθίοψιν, ἐφ᾽ οἷς ἦσαν πεποιθότες οἱ Αἰγύπτιοι, ἦσαν γὰρ αὐτοῖς δόξα.

6 Καὶ ἐρῶσιν οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδὲ ἡμεῖς ἦμεν πεποιθότες ἔ φυγεῖν εἰς αὐτὺς εἰς βοήθειαν, οἳ ἐκ ἠδύναντο σωθῆναι ἀπὸ βασιλέως Ἀσσυρίων, καὶ πῶς ἡμεῖς σωθησόμεθα;

Κεφ. κα΄. 21.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΕΡΗΜΟΥ.

Ὡς καταιγὶς δι᾽ ἐρήμε διέλθοι, ἐξ ἐρήμε ἐρχομένη ἐκ γῆς φοβερὸν

2 Τὸ ὅραμα, καὶ σκληρὸν ἀνηγγέλη μοι· ὁ ἀθετῶν ἀθετεῖ, ὁ ἀνομῶν ἀνομεῖ· ἐπ᾽ ἐμοὶ οἱ Ἐλαμῖται, καὶ οἱ πρέσβεις τῶν Περσῶν ἐπ᾽ ἐμὲ ἔρχονται· νῦν σενάζω καὶ παρακαλέσω ἐμαυτόν.

3 Διατἔτο ἐνεπλήσθη ἡ ὀσφύς μου ἐκλύσεως, καὶ ὠδῖνες ἔλαβόν με ὡς τὴν τίκτουσαν· ἠδίκησα ἔ μὴ ἀκἔσαι, ἐσπέδασα τἔ μὴ βλέπειν.

4 Ἡ καρδία μου πλανᾶται, καὶ ἡ ἀνομία με βαπτίζει, ἡ ψυχή μου ἐφέσηκεν εἰς φόβον.

5 Ἑτοίμασον τὴν τράπεζαν, φάγετε, πίετε· ἀναστάντες οἱ ἄρχοντες, ἑτοιμάσατε θυρεὺς,

6 Ὅτι ἕτως εἶπε πρὸς μὲ Κύριος, Βαδίσας σεαυτῷ σῆσον σκοπὸν, καὶ ὃ ἂν ἴδῃς ἀνάγγειλον.

7 Καὶ εἶδον ἀναβάτας ἱππεῖς δύο, καὶ ἀναβάτην ὄνε, καὶ ἀναβάτην καμήλε· ἀκρόασαι ἀκρόασιν πολλὴν,

8 Καὶ κάλεσον Οὐρίαν εἰς τ᾽ σκοπιάν· Κύριος εἶπεν, Ἔσην διαπαντὸς ἡμέρας, καὶ ἐπὶ τῆς παρεμβολῆς ἐγὼ ἔσην ὅλην τὴν νύκτα,

9 Καὶ ἰδὲ αὐτὸς ἔρχεται ἀναβάτης ξυνωρίδος· καὶ ἀποκριθεὶς εἶπε, Πέπτωκε πέπτωκε Βαβυλὼν, καὶ πάντα τὰ ἀγάλματα αὐτῆς, καὶ τὰ χειροποίητα αὐτῆς συνετρίβησαν εἰς τὴν γῆν.

10 Ἀκούσατε, οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ ὀδυνώμενοι ἀκούσατε, ἃ ἤκουσα παρὰ Κυρίε σαβαὼθ, ὁ Θεὸς τ᾽ Ἰσραὴλ ἀνήγγειλεν ἡμῖν.

ΤΟ ΟΡΑΜΑ ΤΗΣ ΙΔΟΥΜΑΙΑΣ.

11 Πρὸς ἐμὲ κάλει παρὰ τῦ Σηείρ, φυλάσσετε ἐπάλξεις.

12 Φυλάσσω τοπρωῖ καὶ τὴν νύκτα· ἐὰν ζητῆς ζήτει, καὶ παρ' ἐμοὶ οἶκει,

13 Ἐν τῷ δρυμῷ ἑσπέρας κοιμηθῆς, ἢ ἐν τῇ ὁδῷ Δαιδάν.

14 Εἰς συνάντησιν διψῶντι ὕδωρ φέρετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐν χώρᾳ Θαιμὰν, ἄρτοις συναντᾶτε τοῖς φεύγεσι

15 Διὰ τὸ πλῆθος τ πεφονευμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τ πλανωμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τ μαχαίρας, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τ τοξευμάτων τ διατεταμένων, καὶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν πεπλωκότων ἐν τῷ πολέμῳ.

16 Διότι ἔτως εἶπέ μοι Κύριος, Ἔτι ἐνιαυτὸς ὡς ἐνιαυτὸς μισθωτῦ, ἐκλείψει ἡ δόξα τῶν υἱῶν Κηδὰρ,

17 Καὶ τὸ κατάλοιπον τῶν τοξευμάτων τῶν ἰσχυρῶν υἱῶν Κηδὰρ ἔσαι ὀλίγον, ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐλάλησε.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΗΣ ΦΑΡΑΓΓΟΣ ΣΙΩΝ.

ΤΙ ἐγένετό σοι, ὅτι νῦν ἀνέβητε πάντες εἰς δώματα μάταια;

2 Ἐνεπλήσθη ἡ πόλις βοώντων, οἱ τραυματίαι σου οὐ τραυματίαι ἐν μαχαίραις, ἢδὲ οἱ νεκροί σε νεκροὶ πολέμων.

3 Πάντες οἱ ἄρχοντές σε πεφεύγασι, καὶ οἱ αἰόντες σκληρῶς δεδεμένοι εἰσὶ, καὶ οἱ ἰσχύοντες ἐν σοὶ πόρρω πεφεύγασι.

4 Διὰ τῦτο εἶπα, Ἄφετέ με, πικρῶς κλαύσομαι· μὴ κατισχύσητε παρακαλεῖν με ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τ γένες μȣ,

5 Ὅτι ἡμέρα ταραχῆς καὶ ἀπωλείας καὶ καταπατήματος, καὶ πλάνησις παρὰ Κυρίȣ σαβαὼθ· ἐν φάραγγι Σιὼν πλανῶνται, ἀπὸ μικρᾶ ἕως μεγάλȣ πλανῶνται ἐπὶ τὰ ὄρη.

6 Οἱ δὲ Ἐλαμῖται ἔλαβον φαρέτρας, καὶ ἀναβάται ἄνθρωποι ἐφ' ἵππȣ, καὶ συναγωγὴ παρατάξεως.

7 Καὶ ἔσονται αἱ ἐκλεκταὶ φάραγγές σε, πλησθήσονται ἁρμάτων, οἱ δὲ ἱππεῖς ἐμφράξȣσι τὰς πύλας σε,

8 Καὶ ἀνακαλύψȣσι τὰς πύλας Ἰȣδα· καὶ ἐμβλέψονται τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὰς ἐκλεκτὰς οἴκȣς τ πόλεως·

9 Καὶ ἀνακαλύψȣσι τὰ κρυπτὰ τ οἴκων τ ἄκρας Δαυίδ· καὶ εἴδοσαν, ὅτι πλείȣς εἰσὶ, καὶ ὅτι ἀπέστρεψε τὸ ὕδωρ τῆς ἀρχαίας κολυμβήθρας εἰς τὴν πόλιν,

10 Καὶ ὅτι καθεῖλοσαν τὰς οἰκιας Ἱερουσαλὴμ εἰς ὀχυρώματα τείχους τῆ πόλει.

11 Καὶ ἐποιήσατε ἑαυτοῖς ὕδωρ ἀναμέσον τῶν δύο τειχῶν ἐσώτερον τῆς κολυμβήθρας τῆς ἀρχαίας, καὶ ἐκ ἐνεβλέψατε εἰς τὸ ἀπ' ἀρχῆς ποιήσαντα αὐτὴν, καὶ τὸν κτίσαντα αὐτὴν ἐκ εἴδετε.

12 Καὶ ἐκάλεσε Κύριος Κύριος σαβαὼθ ἐν τῆ ἡμέρη ἐκείνη κλαυθμὸν καὶ κοπετὸν, καὶ ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων,

13 Αὐτοὶ δὲ ἐποιήσαντο εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα, σφάζοντες μόσχους, καὶ θύοντες πρόβατα, ὥςε φαγεῖν κρέατα, καὶ πιεῖν οἶνον, λέγοντες, Φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ ἀποθνήσκομεν.

14 Καὶ ἀνακεκαλυμμένα ταῦτά ἐςιν ἐν τοῖς ὠσὶ Κυρίε σαβαὼθ, ὅτι ἐκ ἀφεθήσεται ὑμῖν αὕτη ἡ ἁμαρτία, ἕως ἂν ἀποθάνητε.

15 Τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Πορεύε εἰς τὸ ταμιοφόριον, πρὸς Σομνᾶν τὸν ταμίαν, καὶ εἰπὸν αὐτῷ,

16 Τί σὺ ὧδε, καὶ τί σοί ἐςιν ὧδε; ὅτι ἐλατόμησας σεαυτῷ ὧδε μνημεῖον, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ἐν ὑψηλῷ μνημεῖον, καὶ ἔγραψας σεαυτῷ ἐν πέτρᾳ σκηνήν;

17 Ἰδὲ δὴ Κύριος σαβαὼθ ἐκβάλλει καὶ ἐκτρίψει ἄνδρα, καὶ ἀφελεῖ τὴν στολήν σε καὶ τὸν στέφανόν σε τὸν ἔνδοξον,

18 Καὶ ῥίψει σε εἰς χώραν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐκεῖ ἀποθανῆ· καὶ θήσει τὸ ἅρμα σε τὸ καλὸν εἰς ἀτιμίαν, καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἄρχοντός σε εἰς καταπάτημα.

19 Καὶ ἀφαιρεθήση ἐκ τῆ οἰκονομίας σε καὶ ἐκ τῆς στάσεώς σε.

20 Καὶ ἔσαι ἐν τῆ ἡμέρᾳ ἐκείνη, καὶ καλέσω τὸν παῖδά με Ἐλιακεὶμ τὸν τοῦ Χελκίε,

21 Καὶ ἐνδύσω αὐτὸν τὴν στολήν σε, καὶ τὸν στέφανόν σε δώσω αὐτῷ κατὰ κράτος, καὶ τὴν οἰκονομίαν σε δώσω εἰς τὰς χεῖρας αὐτοῦ· καὶ ἔσαι ὡς πατὴρ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν Ἰούδα.

22 Καὶ δώσω τὴν δόξαν Δαυὶδ αὐτῷ, καὶ ἄρξει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἀντιλέγων· καὶ δώσω αὐτῷ τὴν κλεῖδα οἴκε Δαυὶδ ἐπὶ τῷ ὤμῳ αὐτοῦ· καὶ ἀνοίξει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἀποκλείων· καὶ κλείσει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἀνοίγων.

23 Καὶ πήσω αὐτὸν ἄρχοντα ἐν τόπῳ πισῷ, καὶ ἔσαι εἰς θρόνον δόξης τοῦ οἴκε τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

24 Καὶ ἔσαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτὸν πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴκῳ

τοῦ πατρὸς αὐτῆ, ἀπὸ μικρῆ ἕως μεγάλε, καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ

25 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· τάδε λέγει Κύριος σαβαὼθ, Κινηθήσεται ὁ ἄνθρωπος ὁ ἐστηριγμένος ἐν τόπῳ πιστῷ, καὶ ἀφαιρεθήσεται, καὶ πεσεῖται, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ δόξα ἡ ἐπ' αὐτὸν, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

Κεφ. κγ'. 23.

ΤΟ ΡΗΜΑ ΤΥΡΟΥ.

ΟΛΟΛΥΞΑΤΕ πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπώλετο, καὶ οὐκέτι ἔρχονται ἐκ γῆς Κιτιαίων, ἦκται αἰχμάλωτος.

2 Τίνι ὅμοιοι γεγόνασιν οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ, μετάβολοι Φοινίκης, διαπερῶντες τὴν θάλασσαν

3 Ἐν ὕδατι πολλῷ, σπέρμα μεταβόλων; ὡς ἀμητὸς εἰσφερομένε, οἱ μετάβολοι τῶν ἐθνῶν.

4 Αἰσχύνθητι Σιδὼν, εἶπεν ἡ θάλασσα· ἡ δὲ ἰσχὺς τῆς θαλάσσης εἶπεν, Οὐκ ὠδίνον, οὐδὲ ἔτεκον, οὐδὲ ἐξέθρεψα νεανίσκες, οὐδὲ ὕψωσα παρθένες.

5 Ὅταν δὲ ἀκοὴ γένηται Αἰγύπτῳ, λήψεται αὐτὸς ὀδύνη περὶ Τύρε.

6 Ἀπέλθατε εἰς Καρχηδόνα, ὀλολύξατε οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ νήσῳ ταύτῃ.

7 Οὐχ αὕτη ἦν ὑμῶν ἡ ὑβρις ἀπ' ἀρχῆς, πρινὴ παραδοθῆναι αὐτήν;

8 Τίς ταῦτα ἐβούλευσεν ἐπὶ Τύρον; μὴ ἦσσον ἐστὶν, ἢ ἐκ ἰσχύει; οἱ ἔμποροι αὐτῆς ἔνδοξοι ἄρχοντες τῆς γῆς.

9 Κύριος σαβαὼθ ἐβουλεύσατο παραλῦσαι πᾶσαν τὴν ὕβριν τῶν ἐνδόξων, καὶ ἀτιμάσαι πᾶν ἔνδοξον ἐπὶ τῆς γῆς.

10 Ἐργάζε τὴν γῆν σε, καὶ γὰρ πλοῖα οὐκέτι ἔρχεται ἐκ Καρχηδόνος.

11 Ἡ δὲ χείρ σε οὐκέτι ἰσχύει κατὰ θάλασσαν, ἡ παροξύνουσα βασιλεῖς· Κύριος σαβαὼθ ἐνετείλατο περὶ Χαναὰν ἀπολέσαι αὐτῆς τὴν ἰσχύν.

12 Καὶ ἐρᾶσιν, Οὐκέτι σὲ μὴ προσεθῆτε ἔτι ὑβρίζειν καὶ ἀδικεῖν τὴν θυγατέρα Σιδῶνος· καὶ ἐὰν ἀπέλθῃς εἰς Κιτιεῖς, οὐδὲ ἐκεῖ ἀνάπαυσις ἔσαι σοι·

13 Καὶ εἰς γῆν Χαλδαίων, καὶ αὕτη ἠρήμωται ἀπὸ τῶν Ἀσσυρίων, ὅτι ὁ τοῖχος αὐτῆς πέπτωκεν.

14 Ὀλολύξατε πλοῖα Καρχηδόνος, ὅτι ἀπόλωλε τὸ ὀχύρωμα ὑμῶν.

15 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καταλειφθήσεται Τύρος ἔτη ἑβδομήκοντα, ὡς χρόνος βασιλέως, ὡς χρόνος ἀνθρώπε· καὶ ἔσαι μετὰ ἑβδομή-

κοντα ἔτη, ἔσαι Τύρος ὡς ᾆσμα πόρνης.

16 Λάβε κιθάραν, ῥέμβευσον πόλις πόρνη ἐπιλελησμένη, καλῶς κιθάρισον, πολλὰ ᾄσον, ἵνα σε μνεία γένηται.

17 Καὶ ἔσαι μετὰ τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκοπὴν ποιήσει ὁ Θεὸς Τύρε, καὶ πάλιν ἀποκαταςήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, καὶ ἔσαι ἐμπόριον πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς οἰκεμένης ἐπὶ πρόσωπον τ γῆς.

18 Καὶ ἔσαι αὐτῆς ἡ ἐμπορία καὶ ὁ μισθὸς ἅγιον Κυρίῳ· οὐκ αὐτοῖς συναχθήσεται, ἀλλὰ τοῖς κατοικῶσιν ἔναντι Κυρίε, πᾶσα ἡ ἐμπορία αὐτῆς, φαγεῖν καὶ πιεῖν καὶ ἐμπλησθῆναι, καὶ εἰς συμβολὴν μνημόσυνον ἔναντι Κυρίε.

Κεφ. κδ'. 24.

ΙΔΟΥ Κύριος καταφθείρει τ οἰκεμένην, καὶ ἐρημώσει αὐτὴν, καὶ ἀνακαλύψει τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ διασπερεῖ τὲς ἐνοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

2 Καὶ ἔσαι ὁ λαὸς ὡς ἱερεὺς, καὶ ὁ παῖς ὡς ὁ κύριος, καὶ ἡ θεράπαινα ὡς ἡ κυρία· ἔσαι ὁ ἀγοράζων ὡς ὁ πωλῶν, ὁ δανείζων ὡς ὁ δανειζόμενος, καὶ ὁ ὀφείλων ὡς ᾧ ὀφείλει.

3 Φθορᾷ φθαρήσεται ἡ γῆ, καὶ προνομῇ προνομευθήσεται ἡ γῆ, τὸ γὰρ ςόμα Κυρίε ἐλάλησε ταῦτα.

4 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, καὶ ἐφθάρη ἡ οἰκεμένη, ἐπένθησαν οἱ ὑψηλοὶ τ γῆς.

5 Ἡ δὲ ἠνόμησε διὰ τὸς κατοικοῦντας αὐτὴν, διότι παρῆλθοσαν τ νόμον, καὶ ἤλλαξαν τὰ προςάγματα διαθήκην αἰώνιον.

6 Διατῦτο ἀρὰ ἔδεται τὴν γῆν, ὅτι ἡμάρτοσαν οἱ κατοικοῦντες αὐτήν· διατῦτο πτωχοὶ ἔσονται οἱ ἐνοικοῦντες ἐν τῇ γῇ, καὶ καταλειφθήσονται ἄνθρωποι ὀλίγοι.

7 Πενθήσει οἶνος, πενθήσει ἄμπελος, γενάξσι πάντες οἱ εὐφραινόμενοι τ ψυχήν.

8 Πέπαυται εὐφροσύνη τυμπάνων, πέπαυται φωνὴ κιθάρας.

9 Ἠσχύνθησαν, οὐκ ἔπιον οἶνον, πικρὸν ἐγένετο τὸ σίκερα τοῖς πίνασιν.

10 Ἠρημώθη πᾶσα πόλις, κλείσει οἰκίαν τῦ μὴ εἰσελθεῖν.

11 Ὀλολύζετε περὶ τ οἴνε πανταχῆ, πέπαυται πᾶσα εὐφροσύνη τ γῆς, ἀπῆλθε πᾶσα εὐφροσύνη τ γῆς.

12 Καὶ καταλειφθήσονται πόλεις ἔρημοι, καὶ οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι ἀπολῦνται.

13 Ταῦτα πάντα ἔσονται ἐν τῇ γῇ ἐν μέσῳ τ ἐθνῶν· ὃν

τρόπον ἐάν τις καλαμήσηται ἐλαίαν, οὕτως καλαμήσονται αὐτές· καὶ ἐὰν παύσηται ὁ τρυγητὸς,

14 Οὗτοι βοῇ φωνήσουσιν· οἱ δὲ καταλειφθέντες ἐπὶ τ γῆς εὐφρανθήσονται ἅμα τῇ δόξῃ Κυρίε, ταραχθήσεται τὸ ὕδωρ τ θαλάσσης.

15 Διατετο ἡ δόξα Κυρίε ἐν ταῖς νήσοις ἔσαι τ θαλάσσης, τὸ ὄνομα Κυρίε ἔνδοξον ἔσαι.

16 Κύριε ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἀπὸ τ πτερύγων τ γῆς τέρατα ἠκέσαμεν, ἐλπὶς τῷ εὐσεβεῖ καὶ ἐρῶσιν, Οὐαὶ τοῖς ἀθετοῦσιν, οἱ ἀθετοῦντες τ νόμον.

17 Φόβος καὶ βόθυνος καὶ παγὶς ἐφ' ὑμᾶς τὸς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τ γῆς.

18 Καὶ ἔσαι ὁ φεύγων τὸν φόβον, ἐμπεσεῖται εἰς τ βόθυνον· καὶ ὁ ἐκβαίνων ἐκ τ βοθύνε, ἁλώσεται ὑπὸ τ παγίδος· ὅτι θυρίδες ἐκ τ οὐρανὲ ἀνεῴχθησαν, καὶ σεισθήσεται τὰ θεμέλια τ γῆς.

19 Ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ ἀπορίᾳ ἀπορηθήσεται ἡ γῆ.

20 Ἔκλινεν ὡς ὁ μεθύων καὶ κραιπαλῶν, καὶ σεισθήσεται ὡς ὀπωροφυλάκιον ἡ γῆ· κατίσχυσε γὰρ ἐπ' αὐτῆς ἡ ἀνομία, καὶ πεσεῖται, καὶ ὃ μὴ δύνηται ἀναστῆναι.

21 Καὶ ἐπάξει ὁ Θεὸς ἐπὶ τ κόσμον τ οὐρανὸν τ χεῖρα, καὶ ἐπὶ τὰς βασιλεῖς τ γῆς.

22 Καὶ συνάξουσι συναγωγὴν αὐτῆς εἰς δεσμωτήριον, καὶ ἀποκλείσουσιν εἰς ὀχύρωμα· διὰ πολλῶν γενεῶν ἐπισκοπὴ ἔσαι αὐτῶν.

23 Καὶ τακήσεται ἡ πλίνθος, καὶ πεσεῖται τὸ τεῖχος· ὅτι βασιλεύσει Κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνώπιον τῶν πρεσβυτέρων δοξασθήσεται.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΥΡΙΕ ὁ Θεὸς δοξάσω σε, ὑμνήσω τὸ ὄνομά σε, ὅτι ἐποίησας θαυμασὰ πράγματα, βελὴν ἀρχαίαν ἀληθινήν· γένοιτο.

2 Ὅτι ἔθηκας πόλεις εἰς χῶμα, πόλεις ὀχυρὰς τ μὴ πεσεῖν αὐτῶν τὰ θεμέλια, τ ἀσεβῶν πόλις τ αἰῶνα καὶ μὴ οἰκοδομηθῇ.

3 Διατετο εὐλογήσει σε ὁ λαὸς ὁ πλοχὸς, καὶ πόλεις ἀνθρώπων ἀδικεμένων εὐλογήσεσί σε.

4 Ἐγένε γὰρ πάσῃ πόλει ταπεινῇ βοηθὸς, καὶ τοῖς ἀθυμήσασι δι' ἔνδειαν σκέπη, ἀπὸ ἀνθρώπων πονηρῶν ῥύσῃ αὐτούς· σκέπη διψώντων, καὶ πνεῦμα ἀνθρώπων ἀδικουμένων.

5 Ὡς ἄνθρωποι ὀλιγόψυχοι διψῶντες ἐν Σιὼν, ἀπὸ ἀνθρώπων ἀσεβῶν, οἷς ἡμᾶς παρέδωκας.

6 Καὶ ποιήσει Κύριος σαβαὼθ πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο ποίονται εὐφροσύνην, ποίονται οἶνον.

7 Χρίσονται μύρον ἐν τῷ ὄρει τούτῳ· παράδος ταῦτα πάντα τοῖς ἔθνεσιν· ἡ γὰρ βουλὴ αὕτη ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη.

8 Κατέπιεν ὁ θάνατος ἰσχύσας, καὶ πάλιν ἀφεῖλε Κύριος ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ παντὸς προσώπου· τὸ ὄνειδος τοῦ λαοῦ ἀφεῖλεν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, τὸ γὰρ στόμα Κυρίου ἐλάλησε.

9 Καὶ ἐροῦσι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐφ' ᾧ ἠλπίζομεν, καὶ σώσει ἡμᾶς· οὗτος Κύριος, ὑπεμείναμεν αὐτῷ, καὶ ἠγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθησόμεθα ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ ἡμῶν.

10 Ἀνάπαυσιν δώσει ὁ Θεὸς ἐπὶ τὸ ὄρος τοῦτο, καὶ καταπατηθήσεται ἡ Μωαβῖτις, ὃν τρόπον πατοῦσιν ἄλωνα ἐν ἀμάξαις.

11 Καὶ ἀνήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ, ὃν τρόπον καὶ αὐτὸς ἐτάπεινωσε τοῦ ἀπολέσαι· καὶ ταπεινώσει τὴν ὕβριν αὐτοῦ, ἐφ' ᾗ τὰς χεῖρας ἐπέβαλε.

12 Καὶ τὸ ὕψος τοῦ καταφυγῆς τοῦ τοίχου ταπεινώσει, καὶ καταβήσεται ἕως τοῦ ἐδάφους.

Κεφ. κς'. 26.

ΤΗ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ᾄσονται τὸ ᾆσμα τοῦτο ἐπὶ γῆς τοῦ Ἰουδαίας, Ἰδοὺ πόλις ἰσχυρὰ, καὶ σωτήριον θήσει τὸ τεῖχος, καὶ περίτειχος.

2 Ἀνοίξατε πύλας, εἰσελθέτω λαὸς φυλάσσων δικαιοσύνην, καὶ φυλάσσων ἀλήθειαν,

3 Ἀντιλαμβανόμενος ἀληθείας, καὶ φυλάσσων εἰρήνην· ὅτι ἐπὶ σοὶ ἐλπίδι

4 Ἤλπισαν Κύριε ἕως τοῦ αἰῶνος, ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ αἰώνιος,

5 Ὃς ταπεινώσας κατήγαγες τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν ὑψηλοῖς· πόλεις ὀχυρὰς καταβαλεῖς, καὶ κατάξεις ἕως ἐδάφους.

6 Καὶ πατήσουσιν αὐτοὺς πόδες πραέων καὶ ταπεινῶν.

7 Ὁδὸς εὐσεβῶν εὐθεῖα ἐγένετο, ἡ ὁδὸς τοῦ εὐσεβῶν καὶ παρεσκευασμένη.

8 Ἡ γὰρ ὁδὸς Κυρίου κρίσις· ἠλπίσαμεν ἐπὶ τῷ ὀνόματί σου, καὶ ἐπὶ τῇ μνείᾳ

9 Ἡ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή μου· ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου πρὸς σὲ ὁ Θεὸς, διότι φῶς τὰ προσάγματά σου

ἐπὶ τ γῆς· δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τ γῆς·

10 Πέπαυται γὰρ ὁ ἀσεβὴς· πᾶς ὃς ἀ μὴ μάθῃ δικαιοσύνην ἐπὶ τ γῆς, ἀλήθειαν ἀ μὴ ποιήσει· ἀρθήτω ὁ ἀσεβὴς, ἵνα μὴ ἴδῃ τ δόξαν Κυρίε.

11 Κυρίε ὑψηλός σε ὁ βραχίων, κ ἀκ ἤδεισαν, γνόντες δὲ αἰσχυνθήσονται· ζῆλος λήψεται λαὸν ἀπαίδευτον, κ νῦν πῦρ τὲς ὑπεναντίες ἔδεται.

12 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν, πάντα γὰρ ἀπέδωκας ἡμῖν.

13 Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς· Κύριε ἐκλός σε ἄλλον ἀκ οἴδαμεν· τὸ ὄνομά σε ὀνομάζομεν.

14 Οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν ἀ μὴ ἴδωσιν, ἀδὲ ἰατροὶ ἀ μὴ ἀναστήσασι· διατῆτο ἐπήγαγες, κ ἀπώλεσας, κ ἦρας πᾶν ἄρσεν αὐτῶν.

15 Πρόσθες αὐτοῖς κακὰ Κύριε, πρόσθες κακὰ τοῖς ἐνδόξοις τ γῆς.

16 Κύριε ἐν θλίψει ἐμνήσθην σε, ἐν θλίψει μικρᾷ ἡ παιδεία σε ἡμῖν.

17 Καὶ ὡς ἡ ὠδίνουσα ἐγγίζει τεκεῖν, ἐπὶ τῇ ὠδῖνι αὐτῆς ἐκέκραξεν, ἕτως ἐγενήθημεν τῷ ἀγαπητῷ σε.

18 Διὰ τ φόβον σε Κύριε ἐν γαστρὶ ἐλάβομεν, κ ὠδινήσαμεν, καὶ ἐτέκομεν πνεῦμα σωτηρίας σε, ὃ ἐποιήσαμεν ἐπὶ τῆς γῆς· ἀ πεσέμεθα, ἀλλὰ πεσοῦνται πάντες οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τ γῆς.

19 Ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ, κ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, κ εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ· ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἴαμα αὐτοῖς ἐστιν, ἡ δὲ γῆ τ ἀσεβῶν πεσεῖται.

20 Βάδιζε λαός με, εἴσελθε εἰς τὰ ταμεῖά σε, ἀπόκλεισον τ θύραν σε, ἀποκρύβηθι μικρὸν ὅσον ὅσον, ἕως ἂν παρέλθῃ ἡ ὀργὴ Κυρίε.

21 Ἰδὲ γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ ἁγίε ἐπάγει τ ὀργὴν ἐπὶ τὲς ἐνοικοῦντας ἐπὶ τ γῆς· κ ἀνακαλύψει ἡ γῆ τὸ αἷμα αὐτῆς, κ ἀ κατακαλύψει τὲς ἀνῃρημένες.

Κεφ. κζ'. 27.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπάξει ὁ Θεὸς τ μάχαιραν τὴν ἁγίαν, κ τ μεγάλην, κ τ ἰσχυρὰν ἐπὶ τ δράκοντα ὄφιν φεύγοντα, ἐπὶ τ δράκοντα ὄφιν σκολιόν· ἀνελεῖ τ δράκοντα.

2 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀμπελὼν καλὸς, ἐπιθύμημα ἐξάρχειν κατ' αὐτῆς.

3 Ἐγὼ πόλις ὀχυρὰ, πόλις πολιορκημένη, μάτην ποτιῶ αὐτήν· ἀλώσεται γὰρ νυκτὸς, ἡμέρας δὲ πεσεῖται τεῖχος.

4 Οὐκ ἔσιν, ἣ ἐκ ἐπελάβετο αὐτῆς· τίς με θήσει φυλάσσειν καλάμην ἐν ἀγρῷ; διὰ τ πολεμίαν ταύτην ἠθέτηκα αὐτήν· τοίνυν διατέτο ἐποίησε Κύριος πάντα ὅσα συνέταξε· κατακέκαυμαι,

5 Βοήσονται οἱ ἐνοικέντες ἐν αὐτῇ, ποιήσωμεν εἰρήνην αὐτῷ, ποιήσωμεν εἰρήνην,

6 Οἱ ἐρχόμενοι τέκνα Ἰακώβ· βλασήσει καὶ ἐξανθήσει Ἰσραὴλ, καὶ ἐμπλησθήσεται ἡ οἰκεμένη ὃ καρπὸ αὐτέ.

7 Μὴ ὡς αὐτὸς ἐπάταξε, καὶ αὐτὸς ἔτως πληγήσεται; καὶ ὡς αὐτὸς ἀνεῖλεν, ἔτως ἀναιρεθήσεται;

8 Μαχόμενος καὶ ἀνειδίζων ἐξαποστελεῖ αὐτές· ἃ σὺ ἦσθα μελετῶν τῷ πνεύματι τῷ σκληρῷ, ἀνελεῖν αὐτὲς πνεύματι θυμέ;

9 Διατέτο ἀφαιρεθήσεται ἀνομία Ἰακὼβ, καὶ τέτό ἐσιν ἡ εὐλογία αὐτέ, ὅταν ἀφέλωμαι τ ἁμαρτίαν αὐτέ, ὅταν θῶσι πάντας τὲς λίθες τῶν βωμῶν κατακεκομμένους, ὡς κονίαν λεπτήν· καὶ ἃ μὴ μείνῃ τὰ δένδρα αὐτῶν, καὶ τὰ εἴδωλα αὐτῶν ἐκκεκομμένα, ὥσπερ δρυμὸς μακράν.

10 Τὸ κατοικέμενον ποίμνιον ἀνειμένον ἔσαι, ὡς ποίμνιον καταλελειμμένον· καὶ ἔσαι πολὺν χρόνον εἰς βόσκημα, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται ποίμνια.

11 Καὶ μετὰ χρόνον ἐκ ἔσαι ἐν αὐτῇ πᾶν χλωρὸν διὰ τὸ ξηρανθῆναι· γυναῖκες ἐρχόμεναι ἀπὸ θέας δεῦτε· ἃ γὰρ λαός ἐσιν ἔχων σύνεσιν, διατέτο ἃ μὴ οἰκτειρήσῃ ὁ ποιήσας αὐτὲς, ἃδὲ ὁ πλάσας αὐτὲς ἃ μὴ ἐλεήσῃ.

12 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συμφράξει ὁ Θεὸς ἀπὸ τ διώρυγος ὃ ποταμὸ ἕως Ῥινοκορύρων· ὑμεῖς δὲ συναγάγετε κατὰ ἕνα τὲς υἱὲς Ἰσραήλ.

13 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, σαλπιῦσι τῇ σάλπιγγι τῇ μεγάλῃ, καὶ ἥξουσιν οἱ ἀπολόμενοι ἐν τῇ χώρᾳ τ Ἀσσυρίων, καὶ οἱ ἀπολόμενοι ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ προσκυνήσουσι τῷ Κυρίῳ ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιον ἐν Ἱερεσαλήμ.

Κεφ. κή. 28.

ΟΥΑΙ τῷ στεφάνῳ τ ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ Ἐφραὶμ, τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν ἐκ τ δόξης ἐπὶ τ κορυφῆς ὃ ὄρες ὃ πιόεντος, οἱ μεθύοντες ἄνευ οἴνε.

2 Ἰδὲ ἰσχυρὸν καὶ σκληρὸν ὁ θυμὸς Κυρίε, ὡς χάλαζα καταφερομένη ἐκ ἔχεσα σκέπην, βία καταφερομένη· ὡς ὕδατος πολὺ πλῆθος σύρον χώραν,

τῇ γῇ ποιήσει ἀνάπαυμα· ταῖς χερσὶ,

3 Καὶ τοῖς ὠσὶ καταπατηθήσεται ὁ στέφανος τ ὕβρεως, οἱ μισθωτοὶ τ Ἐφραΐμ.

4 Καὶ ἔσαι τὸ ἄνθος τὸ ἐκπεσὸν τ ἐλπίδος τ δόξης, ἐπ' ἄκρε τ ὄρες τ ὑψηλῆ· ὡς πρόδρομος σύκε, ὁ ἰδὼν αὐτὸ, πρὶν εἰς τ χεῖρα αὐτ λαβεῖν αὐτὸ, θελήσει αὐτὸ καταπιεῖν.

5 Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι Κύριος σαβαὼθ ὁ στέφανος τ ἐλπίδος, ὁ πλεκεὶς τ δόξης, τῷ καταλειφθέντι τ λαῦ.

6 Καταλειφθήσονται ἐπὶ πνεύματι κρίσεως ἐπὶ κρίσιν, καὶ ἰσχὺν κωλυόντων ἀνελεῖν.

7 Οὗτοι γὰρ οἴνῳ πεπλημμελημένοι εἰσίν· ἐπλανήθησαν διὰ τὸ σίκερα, ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐξέσησαν διὰ τὸ σίκερα, κατεπόθησαν διὰ τ οἶνον, ἐσείσθησαν ἀπὸ τ μέθης, ἐπλανήθησαν· τετάρτοις φάσμα.

8 Ἀρὰ ἔδεται ταύτην τ βελὴν, αὕτη γὰρ ἡ βελὴ ἕνεκα πλεονεξίας.

9 Τίνι ἀνηγείλαμεν κακὰ, καὶ τίνι ἀνηγείλαμεν ἀγγελίαν; οἱ ἀπογεγαλακτισμένοι ἀπὸ γάλακτος, οἱ ἀπεσπασμένοι ἀπὸ μαστῦ.

10 Θλῖψιν ἐπὶ θλῖψιν προσδέχε, ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν,

11 Διὰ φαυλισμὸν χειλέων, διὰ γλώσσης ἑτέρας, ὅτι λαλήσασι τῷ λαῷ τούτῳ,

12 Λέγοντες αὐτοῖς, Τοῦτο τὸ ἀνάπαυμα τῷ πεινῶντι, καὶ τοῦτο τὸ σύντριμμα· καὶ οὐκ ἠθέλησαν ἀκοῦειν.

13 Καὶ ἔσαι αὐτοῖς τὸ λόγιον τ Θεῦ, θλῖψις ἐπὶ θλῖψιν, ἐλπὶς ἐπ' ἐλπίδι, ἔτι μικρὸν ἔτι μικρὸν, ἵνα πορεύσωσι καὶ πέσωσιν ὀπίσω, καὶ συντριβήσονται, καὶ κινδυνεύσωσι, καὶ ἁλώσονται.

14 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίε ἄνδρες τεθλιμμένοι, καὶ οἱ ἄρχοντες τ λαῦ τούτε τοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

15 Ὅτι εἴπατε, Ἐποιήσαμεν διαθήκην μετὰ τ ᾅδε, καὶ μετὰ τοῦ θανάτε συνθήκας· καταιγὶς φερομένη ἐὰν παρέλθῃ, ε μὴ ἔλθῃ ἐφ' ἡμᾶς· ἐθήκαμεν ψεῦδος τ ἐλπίδα ἡμῶν, καὶ τῷ ψεύδει σκεπασθησόμεθα.

16 Διατοῦτο οὕτω λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς τὰ θεμέλια Σιὼν λίθον πολυτελῆ, ἐκλεκτὸν, ἀκρογωνιαῖον, ἔντιμον, εἰς τὰ θεμέλια αὐτῆς, καὶ ὁ πιστεύων ε μὴ καταισχυνθῇ.

17 Καὶ θήσω κρίσιν εἰς ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλεημοσύνη με εἰς

σαθμὸς, καὶ οἱ πεποιθότες μάτην ψεύδει· ὅτι ἐ μὴ παρέλθῃ ὑμᾶς καταιγὶς,

18 Μὴ καὶ ἀφέλῃ ὑμῶν τὴν διαθήκην ᾧ θανάτῳ, καὶ ἡ ἐλπὶς ὑμῶν ἡ πρὸς τ ᾅδην ἐ μὴ ἐμμείνῃ· καὶ αἰγὶς φερομένη ἐὰν ἐπέλθῃ, ἔσεσθε αὐτῇ εἰς καταπάτημα.

19 Ὅταν παρέλθῃ, λήψεται ὑμᾶς, πρωὶ πρωὶ παρελεύσεται ἡμέρας, καὶ ἐν νυκτὶ ἔσαι ἐλπὶς πονηρά· μάθετε ἀκέειν

20 Στενοχωρέμενοι· ἐ δυνάμεθα μάχεσθαι, αὐτοὶ δὲ ἀσθενεῖμεν ᾧ ὑμᾶς συναχθῆναι.

21 Ὥσπερ ὄρος ἀσεβῶν ἀναστήσεται Κύριος, καὶ ἔσαι ἐν τῇ φάραγγι Γαβαὼν, μετὰ θυμὸ ποιήσει τὰ ἔργα αὐτᾶ, πικρίας ἔργον· ὁ δὲ θυμὸς αὐτᾶ ἀλλοτρίως χρήσεται, καὶ ἡ σαπρία αὐτᾶ ἀλλοτρία.

22 Καὶ ὑμεῖς μὴ εὐφρανθείητε, μηδὲ ἰσχυσάτωσαν ὑμῶν οἱ δεσμοί· διότι συντετελεσμένα καὶ συντετμημένα πράγματα ἤκουσα παρὰ Κυρίε σαβαὼθ, ἃ ποιήσει ἐπὶ πᾶσαν τ γῆν.

23 Ἐνωτίζεσθε καὶ ἀκέετε τ φωνῆς μα, προσέχετε καὶ ἀκέετε τὰς λόγς μα.

24 Μὴ ὅλην τ ἡμέραν ἀροτριάσει ὁ ἀροτριῶν; ἢ σπόρον προετοιμάσει, πρὶν ἐργάσασθαι τ γῆν;

25 Οὐχ ὅταν ὁμαλίσῃ τὸ πρόσωπον αὐτῆς, τότε σπείρει μικρὸν μελάνθιον ἢ κύμινον, καὶ πάλιν σπείρει πυρὸν, καὶ κριθὴν, καὶ κέγχρον, καὶ ζέαν ἐν τοῖς ὁρίοις σε;

26 Καὶ παιδευθήσῃ κρίματι Θεᾶ σε, καὶ εὐφρανθήσῃ.

27 Οὐ γὰρ μετὰ σκληρότητος καθαίρεται τὸ μελάνθιον, ἐδὲ τροχὸς ἁμάξης περιάξει ἐπὶ τὸ κύμινον· ἀλλὰ ῥάβδῳ τινάσσεται τὸ μελάνθιον, τὸ δὲ κύμινον

28 Μετὰ ἄρτε βρωθήσεται· ἐ γὰρ εἰς τ αἰῶνα ἐγώ εἰμι ὑμῖν ὀργισθήσομαι, ἐδὲ φωνὴ τῆς πικρίας με καταπατήσει ὑμᾶς.

29 Καὶ ταῦτα παρὰ Κυρίε σαβαὼθ ἐξῆλθε τὰ τέρατα· βελεύσασθε, ὑψώσατε ματαίαν παράκλησιν.

Κεφ. κθ'. 29.

ΟΥΑΙ Ἀριὴλ πόλις, ἣν ἐπολέμησε Δαυίδ· συνάγετε γεννήματα ἐναυτὸν ἐπὶ ἐναυτὸν, φάγεσθε, φάγεσθε γὰρ σὺν Μωᾶβ,

2 Ἐκθλίψω γὰρ Ἀριὴλ καὶ ἔσαι αὐτῆς ἡ ἰσχὺς καὶ ὁ πλεῖτος ἐμοί·

3 Καὶ κυκλώσω ὡς Δαυὶδ

ἐπὶ σὲ, καὶ βαλῶ περὶ σὲ χάρακα, καὶ θήσω περὶ σὲ πύργας,

4 Καὶ ταπεινωθήσονται εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σου, καὶ εἰς τὴν γῆν οἱ λόγοι σε δύσονται· καὶ ἔσονται ὡς οἱ φωνοῦντες ἐκ τῆς γῆς ἡ φωνή σε, καὶ πρὸς τὸ ἔδαφος ἡ φωνή σε ἀσθενήσει.

5 Καὶ ἔσαι ὡς κονιορτὸς ἀπὸ τροχοῦ ὁ πλῆτος τῶν ἀσεβῶν, καὶ ὡς χνοῦς φερόμενος τὸ πλῆθος τῶν καταδυναστευόντων σε, καὶ ἔσαι ὡς σιγμὴ παραχρῆμα.

6 Παρὰ Κυρίε σαβαὼθ ἐπισκοπὴ γὰρ ἔσαι μετὰ βροντῆς καὶ σεισμοῦ καὶ φωνῆς μεγάλης, καταιγὶς φερομένη, καὶ φλὸξ πυρὸς κατεσθίσα.

7 Καὶ ἔσαι ὡς ἐνυπνιαζόμενος καθ' ὕπνος νυκτὸς, ὁ πλῆτος ἁπάντων τῶν ἐθνῶν, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἀριὴλ, καὶ πάντες οἱ στρατευόμενοι ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ πάντες οἱ συνηγμένοι ἐπ' αὐτὴν, καὶ οἱ θλίβοντες αὐτήν.

8 Καὶ ὡς οἱ ἐν τῷ ὕπνῳ πίνοντες καὶ ἔσθοντες, καὶ ἐξαναστάντων, μάταιον τὸ ἐνύπνιον· καὶ οὗ τρόπον ἐνυπνιάζεται ὁ διψῶν ὡς ὁ πίνων, καὶ ἐξαναστὰς ἔτι διψᾷ, ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς κενὸν ἤλπισεν· οὕτως ἔσαι ὁ πλῆτος τῶν ἐθνῶν πάντων, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ τὸ ὄρος Σιών.

9 Ἐκλύθητε καὶ ἔκστητε, καὶ κραιπαλήσατε ἐκ ἀπὸ σίκερα ἀδὲ ἀπὸ οἴνε,

10 Ὅτι πεπότικεν ὑμᾶς Κύριος πνεύματι κατανύξεως, καὶ καμμύσει τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῶν, καὶ τῶν προφητῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀρχόντων αὐτῶν, οἱ ὁρῶντες τὰ κρυπτά.

11 Καὶ ἔσαι ὑμῖν τὰ ῥήματα πάντα ταῦτα, ὡς οἱ λόγοι τοῦ βιβλίε τοῦ ἐσφραγισμένε τέτε, ὃ ἐὰν δῶσιν αὐτὸ ἀνθρώπῳ ἐπισαμένῳ γράμματα, λέγοντες, Ἀνάγνωθι ταῦτα· καὶ ἐρεῖ, Οὐ δύναμαι ἀναγνῶναι, ἐσφράγισαι γάρ.

12 Καὶ δοθήσεται τὸ βιβλίον τέτο εἰς χεῖρας ἀνθρώπε μὴ ἐπισαμένε γράμματα, καὶ ἐρεῖ αὐτῷ, Ἀνάγνωθι τέτο· καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἐπίσαμαι γράμματα.

13 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐγγίζει μοι ὁ λαὸς ἕτος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς χείλεσιν αὐτῶν τιμῶσί με, ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πόρρω ἀπέχει ἀπ' ἐμοῦ· μάτην δὲ σέβονταί με, διδάσκοντες ἐντάλματα ἀνθρώπων καὶ διδασκαλίας.

14 Διατέτο ἰδὲ προσθήσω τοῦ μεταθεῖναι τὸν λαὸν τέτον, καὶ μεταθήσω αὐτὸς, καὶ ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν κρύψω.

Θεὸς ὑμῶν· μακάριοι οἱ ἐμμένοντες ἐπ᾽ αὐτῷ,

19 Διότι λαὸς ἅγιος ἐν Σιὼν οἰκήσει· καὶ Ἱερσαλὴμ κλαυθμῷ ἔκλαυσεν, Ἐλέησόν με· ἐλεήσει σε, τὴν φωνὴν τῆς κραυγῆς σε ἡνίκα εἶδεν, ἐπήκουσέ σε.

20 Καὶ δώσει Κύριος ὑμῖν ἄρτον θλίψεως, καὶ ὕδωρ στενὸν, καὶ οὐκ ἔτι μὴ ἐγγίσωσί σοι οἱ πλανῶντές σε· ὅτι οἱ ὀφθαλμοί σε ὄψονται τοὺς πλανῶντάς σε,

21 Καὶ τὰ ὦτά σε ἀκούσονται τοὺς λόγους τῶν ὀπίσω σε πλανησάντων, οἱ λέγοντες, Αὕτη ἡ ὁδὸς, πορευθῶμεν ἐν αὐτῇ εἴτε δεξιὰ εἴτε ἀριστερά.

22 Καὶ μιανεῖς τὰ εἴδωλα τὰ περιηργυρωμένα, καὶ περικεχρυσωμένα λεπὰ ποιήσῃς, καὶ λικμήσῃς ὡς ὕδωρ ἀποκαθημένης, καὶ ὡς κόπρον ὦσεις αὐτά.

23 Τότε ἔσαι ὁ ὑετὸς τῷ σπέρματι τῆς γῆς σε, καὶ ὁ ἄρτος τοῦ γεννήματος τῆς γῆς σε ἔσαι πλησμονὴ καὶ λιπαρός· καὶ βοσκηθήσεταί σου τὰ κτήνη τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ τόπον πίονα καὶ εὐρύχωρον.

24 Οἱ ταῦροι ὑμῶν καὶ οἱ βόες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, φάγονται ἄχυρα ἀναπεποιημένα ἐν κριθῇ λελικμημένῃ.

25 Καὶ ἔσαι ἐπὶ παντὸς ὄρους ὑψηλοῦ, καὶ ἐπὶ παντὸς βουνοῦ μετεώρου ὕδωρ διαπορευόμενον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὅταν ἀπόλωνται πολλοὶ, καὶ ὅταν πέσωσι πύργοι.

26 Καὶ ἔσαι τὸ φῶς τῆς σελήνης ὡς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου, καὶ τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἔσαι ἑπταπλάσιον ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ὅταν ἰάσηται Κύριος τὸ σύντριμμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, καὶ τὴν ὀδύνην τῆς πληγῆς σε ἰάσεται.

27 Ἰδοὺ τὸ ὄνομα Κυρίου ἔρχεται διὰ χρόνου, καιόμενος θυμός· μετὰ δόξης τὸ λόγιον τῶν χειλέων αὐτοῦ, λόγιον ὀργῆς πλῆρες, καὶ ἡ ὀργὴ τοῦ θυμοῦ ὡς πῦρ ἔδεται.

28 Καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ὡς ὕδωρ ἐν φάραγγι σύρον, ἥξει ἕως τοῦ τραχήλου, καὶ διαιρεθήσεται, τοῦ ταράξαι ἔθνη ἐπὶ πλανήσει ματαίᾳ, καὶ διώξεται αὐτοὺς πλάνησις, καὶ λήψεται αὐτοὺς καλὰ πρόσωπον αὐτῶν.

29 Μὴ διαπαντὸς δεῖ ὑμᾶς εὐφραίνεσθαι, καὶ εἰσπορεύεσθαι εἰς τὰ ἅγιά μου διαπαντὸς, ὡσεὶ ἑορτάζοντας, καὶ ὡσεὶ εὐφραινομένους εἰσελθεῖν μετὰ αὐλοῦ εἰς τὸ ὄρος Κυρίου πρὸς τὸν Θεὸν τοῦ Ἰσραήλ;

30 Καὶ ἀκουστὴν ποιήσει Κύριος τὴν δόξαν τῆς φωνῆς αὐτοῦ, καὶ τὸν θυμὸν τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, δεῖξαι μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ

φλογὸς καλεσθισάσης, κεραυνώσει βιαίως, καὶ ὡς ὕδωρ καὶ χάλαζα συγκαταφερομένη βία.

31 Διὰ γὰρ τ φωνῆς Κυρίε ἡτηθήσονται Ἀσσύριοι, τῇ πληγῇ ᾗ ἂν κατάξῃ αὐτές.

32 Καὶ ἔσαι αὐτῷ κυκλόθεν, ὅθεν ἦν αὐτῶν ἡ ἐλπὶς τ βοηθείας, ἐφ' ᾗ αὐτὸς ἐπεποίθει, αὐτοὶ μετὰ τυμπάνων καὶ κιθάρας πολεμήσεσιν αὐτὸν ἐκ μεταβολῆς.

33 Σὺ γὰρ πρὸ ἡμερῶν ἀπαιτηθήσῃ· μὴ καί σοι ἡτοιμάσθη βασιλεύειν; φάραγγα βαθείαν, ξύλα κείμενα, πῦρ καὶ ξύλα πολλὰ, ὁ θυμὸς Κυρίε ὡς φάραγξ ὑπὸ θείε καιομένη.

Κεφ. λα'. 31.

ΟΥΑΙ οἱ καταβαίνοντες εἰς Αἴγυπτον ἐπὶ βοήθειαν, οἱ ἐφ' ἵπποις πεποιθότες καὶ ἐφ' ἅρμασιν, ἔσι γὰρ πολλὰ, καὶ ἐφ' ἵπποις πλῆθος σφόδρα· καὶ ἐκ ἦσαν πεποιθότες ἐπὶ τὸν ἅγιον θ Ἰσραὴλ, καὶ τ Κύριον ἐκ ἐζήτησαν.

2 Καὶ αὐτὸς σοφῶς ἤγεν ἐπ' αὐτὲς κακὰ, καὶ ὁ λόγος αὐτῦ οὐ μὴ ἀθετηθῇ, καὶ ἐπαναστήσεται ἐπ' οἴκες ἀνθρώπων πονηρῶν, καὶ ἐπὶ τ ἐλπίδα αὐτῶν τ ματαίαν,

3 Αἰγύπλιον, ἄνθρωπον, καὶ οὐ Θεὸν, ἵππων σάρκας, καὶ ἐκ ἔσι βοήθεια· ὁ δὲ Κύριος ἐπάξει τὴν χεῖρα αὐτῦ ἐπ' αὐτές· καὶ κοπιάσεσιν οἱ βοηθοῦντες, καὶ ἅμα πάντες ἀπολοῦνται.

4 Ὅτι ἔτως εἶπέ μοι Κύριος, Ὃν τρόπον βοήσῃ ὁ λέων, ἢ ὁ σκύμνος ἐπὶ τῇ θήρᾳ ᾗ ἔλαβε, καὶ κεκράξῃ ἐπ' αὐτῇ, ἕως ἂν ἐμπλησθῇ τὰ ὄρη τ φωνῆς αὐτῦ, καὶ ἡτήθησαν, καὶ τὸ πλῆθος θ θυμῦ ἐποήθησαν, ἔτως καταβήσεται Κύριος σαβαὼθ ἐπισρατεῦσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ Σιὼν, ἐπὶ τὰ ὄρη αὐτῆς.

5 Ὡς ὄρνεα πετόμενα, ἔτως ὑπερασπιεῖ Κύριος σαβαὼθ, ὑπὲρ Ἰερσαλὴμ ὑπερασπιεῖ, καὶ ἐξελεῖται, καὶ περιποιήσεται, καὶ σώσει.

6 Ἐπισράφητε οἱ τ βαθείαν βελὴν βελεύομενοι καὶ ἄνομον, υἱοὶ Ἰσραήλ.

7 Ὅτι τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπαρνήσονται οἱ ἄνθρωποι τὰ χειροποίηλα αὐτῶν τὰ ἀργυρᾶ, καὶ τὰ χειροποίηλα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησαν αἱ χεῖρες αὐτῶν·

8 Καὶ πεσεῖται Ἀσσὲρ· οὐ μάχαιρα ἀνδρὸς, καὶ δὲ μάχαιρα ἀνθρώπε καταφάγεται αὐτὸν, καὶ φεύξεται ἐκ ἀπὸ προσώπε μαχαίρας· οἱ δὲ νεανίσκοι ἔσονται εἰς ἥτημα,

9 Πέτρα γὰρ περιληφθήσονται ὡς χάρακι, καὶ ἡτηθή-

σονται, ὁ δὲ φεύγων ἁλώσεται· τάδε λέγει Κύριος, Μακάριος ὃς ἔχει ἐν Σιὼν σπέρμα, καὶ οἰκείας ἐν Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. λβ'. 32.

ΙΔΟΥ γὰρ βασιλεὺς δίκαιος βασιλεύσει, καὶ ἄρχοντες μετὰ κρίσεως ἄρξουσι.

2 Καὶ ἔσαι ὁ ἄνθρωπος κρύπτων τὰς λόγους αὐτοῦ, καὶ κρυβήσεται, ὡς ἀφ' ὕδατος φερομένου· καὶ φανήσεται ἐν Σιὼν ὡς ποταμὸς φερόμενος ἔνδοξος ἐν γῇ διψώσῃ.

3 Καὶ ἐκέτι ἔσονται πεποιθότες ἐπ' ἀνθρώποις, ἀλλὰ τὰ ὦτα ἀκούειν δώσουσι.

4 Καὶ ἡ καρδία τῶν ἀσθενούντων προσέξει τῷ ἀκούειν, καὶ αἱ γλῶσσαι αἱ ψελλίζουσαι ταχὺ μαθήσονται λαλεῖν εἰρήνην.

5 Καὶ ἐκέτι μὴ εἴπωσι τῷ μωρῷ ἄρχειν, καὶ ἐκέτι μὴ εἴπωσιν οἱ ὑπηρέται σε, Σίγα.

6 Ὁ γὰρ μωρὸς μωρὰ λαλήσει, καὶ ἡ καρδία αὐτοῦ μάταια νοήσει, ὥ συντελεῖν ἄνομα, καὶ λαλεῖν πρὸς Κύριον πλάνησιν, ὥ διασπεῖραι ψυχὰς πεινώσας, καὶ τὰς ψυχὰς τὰς διψώσας κενὰς ποιήσει.

7 Ἡ γὰρ βουλὴ τῶν πονηρῶν ἄνομα βουλεύσεται, καταφθεῖραι ταπεινὸς ἐν λόγοις ἀδίκοις, καὶ διασκεδάσαι λόγους ταπεινῶν ἐν κρίσει.

8 Οἱ δὲ εὐσεβεῖς συνετὰ ἐβουλεύσαντο, καὶ αὕτη ἡ βουλὴ μενεῖ.

9 Γυναῖκες πλήσιαι ἀνάστητε, καὶ ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου· θυγατέρες ἐν ἐλπίδι εἰσακούσατε λόγου μου.

10 Ἡμέρας ἐνιαυτοῦ μνείαν ποιήσασθε ἐν ὀδύνῃ μετ' ἐλπίδος· ἀνήλωται ὁ τρυγητὸς, πέπαυται, ἐκέτι μὴ ἔλθῃ.

11 Ἔκστητε, λυπήθητε αἱ πεποιθυῖαι, ἐκδύσασθε, γυμναὶ γένεσθε, περιζώσασθε τὰς ὀσφύας,

12 Καὶ ἐπὶ τῶν μαστῶν κόπτεσθε, ἀπὸ ἀγροῦ ἐπιθυμήματος, καὶ ἀμπέλου γεννήματος.

13 Ἡ γῆ τοῦ λαοῦ μου, ἄκανθα καὶ χόρτος ἀναβήσεται, καὶ ἐκ πάσης οἰκίας εὐφροσύνη ἀρθήσεται.

14 Πόλις πλησία, οἶκοι ἐγκαταλελειμμένοι πλῆτον πόλεως ἀφήσουσιν, οἶκους ἐπιθυμήματος· καὶ ἔσονται αἱ κῶμαι σπήλαια ἕως ὥ αἰῶνος, εὐφροσύνη ὄνων ἀγρίων, βοσκήματα ποιμένων,

15 Ἕως ἂν ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ἀφ' ὑψηλοῦ· καὶ ἔσαι ἔρημος ὁ Χέρμελ, καὶ ὁ Χέρμελ εἰς δρυμὸν λογισθήσεται.

16 Καὶ ἀναπαύσεται ἐν τῇ ἐρήμῳ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ἐν τῷ Καρμήλῳ κατοικήσει.

17 Καὶ ἔσαι τὰ ἔργα τ̃ δικαιοσύνης, εἰρήνη· κ̀ κρατήσει ἡ δικαιοσύνη ἀνάπαυσιν, καὶ πεποιθότες ἕως ℈ αἰῶνος,

18 Καὶ κατοικήσει ὁ λαὸς αὐτ̃ ἐν πόλει εἰρήνης, κ̀ ἐνοικήσει πεποιθὼς, κ̀ ἀναπαύσονται μετὰ πλάτ̃.

19 Ἡ δὲ χάλαζα ἐὰν καταβῇ, ἐκ ἐφ' ὑμᾶς ἥξει· κ̀ ἔσονται οἱ ἐνοικοδ̃ντες ἐν τοῖς δρυμοῖς πεποιθότες, ὡς οἱ ἐν τῇ πεδινῇ.

20 Μακάριοι οἱ σπείροντες ἐπὶ πᾶν ὕδωρ, οὗ βᾶς κ̀ ὄνος πατεῖ.

Κεφ. λγ'. 33.

ΟΥΑΙ τοῖς ταλαιπωρ̃σιν ὑμᾶς, ὑμᾶς δὲ ἀδελς ποιεῖ ταλαιπώρους, καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς ἐκ ἀθετεῖ· ἁλώσονται οἱ ἀθετ̃ντες, κ̀ παραδοθήσονται, καὶ ὡς σὴς ἐφ' ἱματίῳ, ἕτως πτηθήσονται.

2 Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν· ἐγενήθη τὸ σπέρμα τ̃ ἀπειθ̃ντων εἰς ἀπώλειαν, ἡ δὲ σωτηρία ἡμῶν ἐν καιρῷ θλίψεως.

3 Διὰ φωνὴν ℈ φόβ ἐξέησαν λαοὶ ἀπὸ ℈ φόβ σ, καὶ διεσπάρησαν τὰ ἔθνη.

4 Νῦν δὲ συναχθήσεται τὰ σκῦλα ὑμῶν μικρᾷ κ̀ μεγάλ· ὃν τρόπον ἐάν τις συναγάγῃ ἀκρίδας, ἕτως ἐμπαίξσιν ὑμῖν.

5 Ἅγιος ὁ Θεὸς ὁ κατοικῶν ἐν ὑψηλῷ, ἐνεπλήσθη Σιὼν κρίσεως κ̀ δικαιοσύνης.

6 Ἐν νόμῳ παραδοθήσονται, ἐν θησαυροῖς ἡ σωτηρία ἡμῶν, ἐκεῖ σοφία κ̀ ἐπισήμη κ̀ εὐσέβεια πρὸς τ̀ Κύριον· ἅτοί εἰσι θησαυροὶ δικαιοσύνης.

7 Ἰδὲ δὴ ἐν τῷ φόβῳ ὑμῶν ἕτοι φοβηθήσονται· ὃς ἐφοβεῖσθε, βοήσονται ἀφ' ὑμῶν· ἄγγελοι ἀποσταλήσονται, πικρῶς κλαίοντες, παρακαλ̃ντες εἰρήνην.

8 Ἐρημωθήσονται γὰρ αἱ τάτων ὁδοί· πέπαυται ὁ φόβος τ̃ ἐθνῶν, κ̀ ἡ πρὸς τάτ̃ διαθήκη αἴρεται, κ̀ οὐ μὴ λογίσησθε αὐτὸς ἀνθρώπους.

9 Ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἠσχύνθη ὁ Λίβανος, ἔλη ἐγένετο ὁ Σάρων· φανερὰ ἔσαι ἡ Γαλιλαία, κ̀ ὁ Χέρμελ.

10 Νῦν ἀνασήσομαι, λέγει Κύριος, νῦν δοξασθήσομαι, νῦν ὑψωθήσομαι.

11 Νῦν ὄψεσθε, νῦν αἰσθησθήσεσθε, ματαία ἔσαι ἡ ἰσχὺς ℈ πνεύματος ὑμῶν· πῦρ καλέσεται ὑμᾶς.

12 Καὶ ἔσονται ἔθνη κατακεκαυμένα, ὡς ἄκανθα ἐν ἀγρῷ ἐῤῥιμμένη κατακεκαυμένη.

13 Ἀκούσονται οἱ πόῤῥωθεν ἃ ἐποίησα, γνώσονται οἱ ἐγγίζοντες τ̃ ἰσχύν μ.

14 Ἀπέσπασαν οἱ ἐν Σιὼν ἄνομοι, λήψεται τρόμος τὰς ἀσεβεῖς· τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν, ὅτι πῦρ καίεται; τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν τὸ τόπον τὸ αἰώνιον;

15 Πορευόμενος ἐν δικαιοσύνῃ, λαλῶν εὐθεῖαν ὁδὸν, μισῶν ἀνομίαν καὶ ἀδικίαν, καὶ τὰς χεῖρας ἀποσειόμενος ἀπὸ δώρων, βαρύνων τὰ ὦτα, ἵνα μὴ ἀκούσῃ κρίσιν αἵματος, καμμύων τὰς ὀφθαλμὰς, ἵνα μὴ ἴδῃ ἀδικίαν,

16 Οὗτος οἰκήσει ἐν ὑψηλῷ σπηλαίῳ πέτρας ἰσχυρᾶς· ἄρτος αὐτῷ δοθήσεται, καὶ τὸ ὕδωρ αὐτοῦ πιστόν.

17 Βασιλέα μετὰ δόξης ὄψεσθε, οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται γῆν πόρρωθεν,

18 Ἡ ψυχὴ ὑμῶν μελετήσει φόβον· ποῦ εἰσιν οἱ γραμματικοί; ποῦ εἰσιν οἱ συμβουλεύοντες; ποῦ ἐστιν ὁ ἀριθμῶν τὰς τρεφομένας

19 Μικρὸν καὶ μέγαν λαόν; ᾧ οὐ συνεβουλεύσατο, οὐδὲ ἤδει βαθύφωνον, ὥστε μὴ ἀκοῦσαι λαὸς πεφαυλισμένος, καὶ οὐκ ἔστι τῷ ἀκούοντι σύνεσις.

20 Ἰδοὺ Σιὼν ἡ πόλις, τὸ σωτήριον ἡμῶν, οἱ ὀφθαλμοί σε ὄψονται Ἱερουσαλὴμ, πόλις πλουσία, σκηναὶ αἳ οὐ μὴ σεισθῶσιν, οὐδὲ μὴ κινηθῶσιν οἱ πάσσαλοι τῆς σκηνῆς αὐτῆς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον, οὐδὲ τὰ σχοινία αὐτῆς οὐ μὴ διαῤῥαγῶσιν,

21 Ὅτι τὸ ὄνομα Κυρίου μέγα ὑμῖν· τόπος ὑμῖν ἔσαι, ποταμοὶ καὶ διώρυχες πλατεῖς καὶ εὐρύχωροι· οὐ πορεύσῃ ταύτην τὴν ὁδὸν, οὐδὲ πορεύσεται πλοῖον ἐλαύνον.

22 Ὁ γὰρ Θεός μου μέγας ἐστὶν· οὐ παρελεύσεταί με Κύριος κριτὴς ἡμῶν, Κύριος ἄρχων ἡμῶν, Κύριος βασιλεὺς ἡμῶν, Κύριος ἔτος ἡμᾶς σώσει.

23 Ἐῤῥάγησαν τὰ σχοινία σου, ὅτι οὐκ ἐνίσχυσαν· ὁ ἱστός σου ἔκλινεν, οὐ χαλάσει τὰ ἱστία, οὐκ ἀρεῖ σημεῖον, ἕως οὗ διαρπαγῇ εἰς προνομήν· τοίνυν πολλοὶ χωλοὶ προνομὴν ποιήσασι,

24 Καὶ οὐ μὴ εἴπωσι, Κοπιῶ, ὁ λαὸς ἐνοικῶν ἐν αὐτοῖς· ἀφεθῇ γὰρ αὐτοῖς ἡ ἁμαρτία.

Κεφ. λδ'. 34.

ΠΡΟΣΑΓΑΓΕΤΕ ἔθνη, καὶ ἀκούσατε ἄρχοντες· ἀκουσάτω ἡ γῆ, καὶ οἱ ἐν αὐτῇ, ἡ οἰκουμένη, καὶ ὁ λαὸς ὁ ἐν αὐτῇ.

2 Διότι θυμὸς Κυρίου ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη καὶ ὀργὴ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, τοῦ ἀπολέσαι αὐτοὺς, καὶ παραδοῦναι αὐτοὺς εἰς σφαγήν.

3 Οἱ δὲ τραυματίαι αὐτῶν ῥιφήσονται, καὶ οἱ νεκροὶ, καὶ

ἀναβήσεται αὐτῶν ἡ ὀσμὴ, καὶ βραχήσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τ αἱμάτος αὐτῶν.

4 Καὶ τακήσονται πᾶσαι αἱ δυνάμεις τ ὐρανῶν, κ ἐλιγήσεται ὁ ὐρανὸς ὡς βιβλίον, καὶ πάντα τὰ ἄστρα πεσεῖται ὡς φύλλα ἐξ ἀμπέλε, κ ὡς πίπλει φύλλα ἀπὸ συκῆς.

5 Ἐμεθύσθη ἡ μάχαιρά μ ἐν τῷ ὐρανῷ· ἰδὲ ἐπὶ τ Ἰδεμαίαν καταβήσεται, κ ἐπὶ τὸν λαὸν τῆς ἀπωλείας μετὰ κρίσεως.

6 Ἡ μάχαιρα τ Κυρίε ἐνεπλήσθη αἵματος, ἐπαχύνθη ἀπὸ σέατος, ἀπὸ αἵμαλος τράγων κ ἀμνῶν, κ ἀπὸ σέατος τράγων καὶ κριῶν· ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἐν Βοσὸρ, κ σφαγὴ μεγάλη ἐν τῇ Ἰδεμαίᾳ.

7 Καὶ συμπεσοῦνται οἱ ἀδροὶ μετ αὐτῶν, κ οἱ κριοὶ καὶ οἱ ταῦροι, κ μεθυσθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τ αἵματος, κ ἀπὸ τ σέαλος αὐτῶν ἐμπλησθήσεται.

8 Ἡμέρα γὰρ κρίσεως Κυρίε, κ ἐνιαυτὸς ἀνταποδόσεως κρίσεως Σιών.

9 Καὶ σραφήσονται αἱ φάραγγες αὐτῆς εἰς πίσσαν, καὶ ἡ γῆ αὐτῆς εἰς θεῖον· κ ἔσαι ἡ γῆ αὐτῆς ὡς πίσσα καιομένη

10 Νυκτὸς κ ἡμέρας, κ οὐ σβεσθήσεται εἰς τ αἰῶνα χρόνον, κ ἀναβήσεται ὁ καπνὸς αὐτῆς ἄνω, εἰς γενεὰς αὐτῆς ἐρημωθήσεται, καὶ εἰς χρόνον πολὺν

11 Ὄρνεα κ ἐχῖνοι, κ ἴβεις κ κόρακες κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ· κ ἐπιβληθήσεται ἐπ' αὐτὴν σπαρτίον γεωμετρίας ἐρήμε, κ ὀνοκένταυροι οἰκήσουσιν ἐν αὐτῇ.

12 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς οὐκ ἔσονται· οἱ γὰρ βασιλεῖς, καὶ οἱ μεγισᾶνες αὐτῆς ἔσονται εἰς ἀπώλειαν.

13 Καὶ ἀναφυήσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθινα ξύλα, κ εἰς τὰ ὀχυρώματα αὐτῆς· κ ἔσαι ἐπαύλεις σειρήνων, καὶ αὐλὴ σρεθῶν.

14 Καὶ συναντήσουσι δαιμόνια ὀνοκενταύροις, κ βοήσονται ἕτερος πρὸς τ ἕτερον, ἐκεῖ ἀναπαύσονται ὀνοκένταυροι, εὑρόντες αὐτοῖς ἀνάπαυσιν.

15 Ἐκεῖ ἐνόσσευσεν ἐχῖνος, κ ἔσωσεν ἡ γῆ τὰ παιδία αὐτῆς μετὰ ἀσφαλείας· ἐκεῖ συνήντησαν ἔλαφοι καὶ εἶδον τὰ πρόσωπα ἀλλήλων.

16 Ἀριθμῷ σαρῆλθον, καὶ μία αὐτῶν οὐκ ἀπώλετο· ἑτέρα τ ἑτέραν οὐκ ἐζήτησαν, ὅτι ὁ Κύριος αὐτοῖς ἐνετείλατο, καὶ τὰ πνεῦμα αὐτὸ συνήγαγεν αὐτά.

17 Καὶ αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐ-

τοῖς κλήροις, καὶ ἡ χεὶρ αὐτῆς διεμέρισε βόσκεσθαι· εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον κληρονομήσετε, γενεὰς γενεῶν ἀναπαύσονται ἐπ' αὐτῆς.

Κεφ. λε'. 35.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ ἔρημος διψῶσα, ἀγαλλιάσθω ἔρημος, καὶ ἀνθείτω ὡς κρίνον.

2 Καὶ ἐξανθήσει καὶ ἀγαλλιάσεται τὰ ἔρημα τοῦ Ἰορδάνου, ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου ἐδόθη αὐτῇ, καὶ ἡ τιμὴ τοῦ Καρμήλου, καὶ ὁ λαός μου ὄψεται τὴν δόξαν Κυρίου, καὶ τὸ ὕψος τοῦ Θεοῦ.

3 Ἰσχύσατε χεῖρες ἀνειμέναι, καὶ γόνατα παραλελυμένα.

4 Παρακαλέσατε οἱ ὀλιγόψυχοι τῇ διανοίᾳ· ἰσχύσατε, μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν κρίσιν ἀνταποδίδωσι, καὶ ἀνταποδώσει, αὐτὸς ἥξει καὶ σώσει ἡμᾶς.

5 Τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν, καὶ ὦτα κωφῶν ἀκούσονται.

6 Τότε ἁλεῖται ὡς ἔλαφος ὁ χωλὸς, τραυὴ δὲ ἔσαι γλῶσσα μογιλάλων, ὅτι ἐρράγη ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ φάραγξ ἐν γῇ διψώσῃ·

7 Καὶ ἔσαι ἡ ἄνυδρος εἰς ἕλη, καὶ εἰς τὴν διψῶσαν γῆν πηγὴ ὕδατος ἔσαι, ἐκεῖ εὐφροσύνη ὀρνέων, ἐπαύλεις καλάμου καὶ ἕλη.

8 Ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς καθαρὰ, καὶ ὁδὸς ἁγία κληθήσεται, καὶ οὐ μὴ παρέλθῃ ἐκεῖ ἀκάθαρτος, οὐδὲ ἔσαι ἐκεῖ ὁδὸς ἀκάθαρτος· οἱ δὲ διεσπαρμένοι πορεύσονται ἐπ' αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσι.

9 Καὶ οὐκ ἔσαι ἐκεῖ λέων, οὐδὲ τῶν πονηρῶν θηρίων οὐ μὴ ἀναβῇ εἰς αὐτὴν, οὐδὲ μὴ εὑρεθῇ ἐκεῖ, ἀλλὰ πορεύσονται ἐν αὐτῇ λελυτρωμένοι,

10 Καὶ συνηγμένοι διὰ Κύριον, καὶ ἀποσραφήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν· ἐπὶ γὰρ τὴν κεφαλῆς αὐτῶν αἴνεσις καὶ ἀγαλλίαμα, καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐτὸς, ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

Κεφ. λς'. 36.

ΚΑΙ ἐγένετο τοῦ τεσσαρεσκαιδεκάτου ἔτους βασιλεύοντος Ἐζεκίου, ἀνέβη Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς.

2 Καὶ ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων τὸν Ῥαβσάκην ἐκ Λάχης εἰς Ἱερουσαλὴμ πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν μετὰ δυνάμεως πολλῆς· καὶ ἔστη ἐν τῷ ὑδραγωγῷ τῆς κολυμβήθρας τῆς ἄνω ἐν τῇ ὁδῷ τοῦ ἀγροῦ τοῦ κναφέως.

3 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου ὁ οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς, καὶ Ἰωὰχ ὁ τοῦ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ῥαβσάκης, Εἴπατε Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς ὁ μέγας, βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Τί πεποιθὼς εἶ;

5 Μὴ ἐν βαλῇ καὶ λόγοις χειλέων παράταξις γίνεται; καὶ νῦν ἐπὶ τίνα πέποιθας, ὅτι ἀπειθεῖς μοι;

6 Ἰδὰ πεποιθὼς εἶ ἐπὶ τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμένην ταύτην, ἐπ' Αἴγυπτον· ὡς ἂν ἐπισχρισθῇ ἀνὴρ ἐπ' αὐτὴν, εἰσελεύσεται εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, καὶ τρήσει αὐτήν· οὕτως ἐστὶ Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτιος, καὶ πάντες οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῷ.

7 Εἰ δὲ λέγετε, Ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν πεποίθαμεν,

8 Νῦν μίχθητε τῷ κυρίῳ μου τῷ βασιλεῖ Ἀσσυρίων, καὶ δώσω ὑμῖν δισχιλίαν ἵππον, εἰ δυνήσεσθε δοῦναι ἀναβάτας ἐπ' αὐτούς.

9 Καὶ πῶς δύνασθε ἀποστρέψαι εἰς πρόσωπον τοπάρχων; οἰκέται εἰσὶν, οἱ πεποιθότες ἐπ' Αἰγυπτίοις, εἰς ἵππον καὶ ἀναβάτην.

10 Καὶ νῦν μὴ ἄνευ Κυρίου ἀνέβημεν ἐπὶ τὴν χώραν ταύτην πολεμῆσαι αὐτήν; Κύριος εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάβηθι ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ διάφθειρον αὐτήν.

11 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν Ἐλιακεὶμ, καὶ Σομνᾶς, καὶ Ἰωὰχ, Λάλησον πρὸς τοὺς παῖδάς σου Συριστὶ· ἀκούομεν γὰρ ἡμεῖς· καὶ μὴ λάλει πρὸς ἡμᾶς Ἰουδαϊστὶ· καὶ ἵνατί λαλεῖς εἰς τὰ ὦτα τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τῷ τείχει;

12 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς Ῥαβσάκης, Μὴ πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν ἢ πρὸς ὑμᾶς ἀπέσταλκέ με ὁ κύριός μου, λαλῆσαι τοὺς λόγους τούτους; οὐχὶ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους τοὺς καθημένους ἐπὶ τῷ τείχει, ἵνα φάγωσι κόπρον, καὶ πίωσιν οὖρον μεθ' ὑμῶν ἅμα;

13 Καὶ ἔστη Ῥαβσάκης, καὶ ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ Ἰουδαϊστὶ, καὶ εἶπεν, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως τοῦ μεγάλου, βασιλέως Ἀσσυρίων.

14 Τάδε λέγει ὁ βασιλεὺς, Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας λόγοις, οὐ δύνηται ῥύσασθαι ὑμᾶς.

15 Καὶ μὴ λεγέτω ὑμῖν Ἐζεκίας, ὅτι ῥύσεται ὑμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ οὐ μὴ παραδοθῇ ἡ πόλις αὕτη ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

16 Μὴ ἀκούετε Ἐζεκίου· τά-

δε λέγει ὁ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, Εἰ βέλεσθε εὐλογηθῆναι, ἐκπορεύεσθε πρὸς μὲ, καὶ φάγεσθε ἕκαστος τ̃ ἄμπελον αὐτ̃ καὶ τὰς συκὰς, καὶ πίεσθε ὕδωρ ἐκ τ̃ λάκκυ ὑμῶν,

17 Ἕως ἂν ἔλθω, καὶ λάβω ὑμᾶς εἰς γῆν, ὡς ἡ γῆ ὑμῶν, γῆ σίτυ καὶ οἴνυ καὶ ἄρτων καὶ ἀμπελώνων.

18 Μὴ ἀπατάτω ὑμᾶς Ἐζεκίας, λέγων, Ὁ Θεὸς ῥύσεται ὑμᾶς· μὴ ἐῤῥύσαντο οἱ θεοὶ τ̃ ἐθνῶν, ἕκαστος τ̃ ἑαυτ̃ χώραν ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων;

19 Πᾶ ἐστιν ὁ Θεὸς Ἐμὰθ καὶ Ἀρφάδ; καὶ πᾶ ὁ Θεὸς τ̃ πόλεως Ἐπφαρσαίμ; μὴ ἐδύναντο ῥύσασθαι Σαμάρειαν ἐκ χειρός μυ;

20 Τίς τ̃ θεῶν πάντων τῶν ἐθνῶν τούτων, ὅσις ἐῤῥύσατο τ̃ γῆν αὐτ̃ ἐκ χειρός μυ ὅτι ῥύσεται ὁ Θεὸς τ̃ Ἱερουσαλὴμ ἐκ χειρός μυ;

21 Καὶ ἐσιώπησαν, καὶ οὐδεὶς ἀπεκρίθη αὐτῷ λόγον, διὰ τὸ προσάξαι τὸν βασιλέα μηδένα ἀποκριθῆναι.

22 Καὶ εἰσῆλθεν Ἐλιακεὶμ ὁ τ̃ Χελκίυ, οἰκονόμος, καὶ Σομνᾶς ὁ γραμματεὺς τ̃ δυνάμεως, καὶ Ἰωὰχ ὁ τ̃ Ἀσὰφ ὁ ὑπομνηματογράφος πρὸς Ἐζεκίαν, ἐσχισμένοι τὰς χιτῶνας, καὶ ἀνήγγειλαν αὐτῷ τὰς λόγυς Ῥαβσάκυ.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἀκῦσαι τὸν βασιλέα Ἐζεκίαν, ἔσχισε τὰ ἱμάτια, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἀνέβη εἰς τ̃ οἶκον Κυρίυ.

2 Καὶ ἀπέστειλεν Ἐλιακεὶμ τ̃ οἰκονόμον, καὶ Σομνᾶν τ̃ γραμματέα, καὶ τὰς πρεσβυτέρυς τῶν ἱερέων περιβεβλημένυς σάκκυς, πρὸς Ἡσαΐαν υἱὸν Ἀμὼς τὸν προφήτην.

3 Καὶ εἶπαν αὐτῷ, Τάδε λέγει Ἐζεκίας, Ἡμέρα θλίψεως καὶ ὀνειδισμῦ καὶ ἐλεγμῦ καὶ ὀργῆς ἡ σήμερον ἡμέρα, ὅτι ἥκει ἡ ὠδὶν τῇ τικτούσῃ, ἰσχὺν δὲ οὐκ ἔχει τ̃ τεκεῖν.

4 Εἰσακύσαι Κύριος ὁ Θεός σου τὰς λόγυς Ῥαβσάκυ, ὃς ἀπέστειλε βασιλεὺς Ἀσσυρίων, ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα, καὶ ὀνειδίζειν λόγυς ὃς ἤκυσε Κύριος ὁ Θεός σου, καὶ δεηθήσῃ πρὸς Κύριόν σε περὶ τ̃ καταλελειμμένων τούτων.

5 Καὶ ἦλθον οἱ παῖδες τ̃ βασιλέως Ἐζεκίου πρὸς Ἡσαΐαν.

6 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἡσαΐας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς τὸν κύριον ὑμῶν, Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ τῶν λόγων ὧν ἤκουσας, οὓς ὠνείδισάν με οἱ

πρέσβεις βασιλέως Ἀσσυρίων.

7 Ἰδὲ ἐγὼ ἐμβάλλω εἰς αὐτὸν πνεῦμα, καὶ ἀκούσας ἀγγελίαν, ἀποστραφήσεται εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ, καὶ πεσεῖται μαχαίρᾳ ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

8 Καὶ ἀπέστρεψε Ῥαβσάκης, καὶ κατέλαβε τὴν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκοῦντα Λοβνάν· καὶ ἤκουσεν ὅτι ἀπῆρεν ἀπὸ Λαχίς.

9 Καὶ ἐξῆλθε Θαρακὰ βασιλεὺς Αἰθιόπων πολιορκῆσαι αὐτόν· καὶ ἀκούσας ἀπέστρεψε, καὶ ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Ἐζεκίαν, λέγων,

10 Οὕτως ἐρεῖτε Ἐζεκίᾳ βασιλεῖ τοῦ Ἰουδαίας, Μή σε ἀπατάτω ὁ Θεός σου, ἐφ' ᾧ πέποιθας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ ἐν χειρὶ βασιλέως Ἀσσυρίων.

11 Σὺ δὲ ἤκουσας ἃ ἐποίησαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων, πᾶσαν τὴν γῆν ὡς ἀπώλεσαν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ;

12 Μὴ ἐῤῥύσαντο αὐτοὺς οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν, οὓς ἀπώλεσαν οἱ πατέρες μου, τήν τε Γωζᾶν, καὶ Χαρράν, καὶ Ῥαφὲθ, αἳ εἰσιν ἐν χώρᾳ Θεεμάθ;

13 Πῦ εἰσι βασιλεῖς Ἐμάθ; καὶ πῦ Ἀρφάθ; καὶ πῦ πόλεως Ἐπφαρσαΐμ, Ἀναγγγάνα;

14 Καὶ ἔλαβεν Ἐζεκίας τὸ βιβλίον παρὰ τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνέγνω αὐτό, καὶ ἀνέβη εἰς οἶκον Κυρίου, καὶ ἤνοιξεν αὐτὸ ἐναντίον Κυρίου.

15 Καὶ προσηύξατο Ἐζεκίας πρὸς Κύριον, λέγων,

16 Κύριος σαβαὼθ ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν χερουβὶμ, σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος πάσης βασιλείας τῆς οἰκουμένης, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν·

17 Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου, εἰσάκουσον Κύριε, ἄνοιξον Κύριε τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἴσβλεψον Κύριε, καὶ ἴδε τοὺς λόγους Σενναχηρεὶμ, οὓς ἀπέστειλεν ὀνειδίζειν Θεὸν ζῶντα.

18 Ἐπ' ἀληθείας γὰρ Κύριε ἠρήμωσαν βασιλεῖς Ἀσσυρίων τὴν οἰκουμένην ὅλην, καὶ τὴν χώραν αὐτῶν,

19 Καὶ ἀνέβαλον τὰ εἴδωλα αὐτῶν εἰς τὸ πῦρ· οὐ γὰρ θεοὶ ἦσαν, ἀλλὰ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, ξύλα καὶ λίθοι· καὶ ἀπώσαντο αὐτούς.

20 Νῦν δὲ Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν σῶσον ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, ἵνα γνῷ πᾶσα βασιλεία τῆς γῆς, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μόνος.

21 Καὶ ἀπεστάλη Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς πρὸς Ἐζεκίαν, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἤκουσα οὗ προσηύξω πρὸς μὲ περὶ Σενναχηρεὶμ βασιλέως Ἀσσυρίων.

22 Οὗτος ὁ λόγος ὃν ἐλάλησε περὶ αὐτῆ ὁ Θεὸς, Ἐφαύλισέ σε, καὶ ἐμυκτήρισέ σε παρθένος θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίνησε θυγάτηρ Ἰερουσαλήμ.

23 Τίνα ὠνείδισας καὶ παρώξυνας; ἢ πρὸς τίνα ὕψωσας τὴν φωνήν σε; καὶ ἐπῆρας εἰς ὕψος τὰς ὀφθαλμάς σε πρὸς τὸ ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ;

24 Ὅτι διὰ ἀγγέλων ὠνείδισας Κύριον· σὺ γὰρ εἶπας; Τῷ πλήθει τῶν ἁρμάτων ἐγὼ ἀνέβην εἰς ὕψος ὀρέων, καὶ εἰς τὰ ἔσχατα τοῦ Λιβάνου, καὶ ἔκοψα τὸ ὕψος τῆς κέδρου αὐτοῦ, καὶ τὸ κάλλος τῆς κυπαρίσσου, καὶ εἰσῆλθον εἰς ὕψος μέρους τοῦ δρυμοῦ.

25 Καὶ ἔθηκα γέφυραν, καὶ ἠρήμωσα ὕδατα καὶ πᾶσαν συναγωγὴν ὕδατος.

26 Οὐ ταῦτα ἤκουσας πάλαι ἃ ἐγὼ ἐποίησα; ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων συνέταξα, νῦν δὲ ἐπέδειξα ἐξερημῶσαι ἔθνη ἐν ὀχυροῖς, καὶ οἰκοῦντας ἐν πόλεσιν ὀχυραῖς.

27 Ἀνῆκα τὰς χεῖρας, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ ἐγένοντο ὡς χόρτος ξηρὸς ἐπὶ δωμάτων, καὶ ὡς ἄγρωσις.

28 Νῦν δὲ τὴν ἀνάπαυσίν σε, καὶ τὴν ἔξοδόν σε, καὶ τὴν εἴσοδόν σε ἐγὼ ἐπίσαμαι.

29 Ὁ δὲ θυμός σε ὃν ἐθυμώθης, καὶ ἡ ὀργή σε ἀνέβη πρὸς μὲ, καὶ ἐμβαλῶ φιμὸν εἰς τὴν ῥῖνά σε, καὶ χαλινὸν εἰς τὰ χείλη σε, καὶ ἀποστρέψω σε τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθες ἐν αὐτῇ.

30 Τοῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον· φάγε τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἃ ἔσπαρκας, τῷ δὲ ἐνιαυτῷ τῷ δευτέρῳ τὸ κατάλειμμα, τῷ δὲ τρίτῳ σπείραντες ἀμήσατε, καὶ φυτεύσατε ἀμπελῶνας, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

31 Καὶ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, φυήσουσι ῥίζαν κάτω, καὶ ποιήσουσι σπέρμα ἄνω·

32 Ὅτι ἐξ Ἰερουσαλὴμ ἔσονται οἱ καταλελειμμένοι, καὶ οἱ σωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιών· ὁ ζῆλος Κυρίου σαβαὼθ ποιήσει ταῦτα.

33 Διατοῦτο οὕτως λέγει Κύριος ἐπὶ βασιλέα Ἀσσυρίων, Οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς τὴν πόλιν ταύτην, οὐδὲ μὴ βάλῃ ἐπ' αὐτὴν βέλος, οὐδὲ μὴ ἐπιβάλῃ ἐπ' αὐτὴν θυρεὸν, οὐδὲ μὴ κυκλώσῃ ἐπ' αὐτὴν χάρακα·

34 Ἀλλὰ τῇ ὁδῷ ᾗ ἦλθεν, ἐν αὐτῇ ἀποστραφήσεται, καὶ εἰς τὴν πόλιν ταύτην οὐ μὴ εἰσέλθῃ· τάδε λέγει Κύριος.

35 Ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης τοῦ σῶσαι αὐτὴν δι' ἐμὲ, καὶ διὰ Δαυὶδ τὸν παῖδά μου.

36 Καὶ ἐξῆλθεν ἄγγελος Κυρίε, καὶ ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἑκατὸν ὀγδοηκονταπέντε χιλιάδας· καὶ ἀναστάντες τοπρωΐ, εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά.

37 Καὶ ἀπῆλθεν ἀποτραφεὶς Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ᾤκησεν ἐν Νινευῆ.

38 Καὶ ἐν τῷ αὐτὸν προσκυνεῖν ἐν τῷ οἴκῳ Νασαραὰχ τὸν πάτραρχον αὐτῦ, Ἀδραμέλεχ καὶ Σαρασαὰρ οἱ υἱοὶ αὐτῦ ἐπάταξαν αὐτὸν μαχαίραις, αὐτοὶ δὲ διεσώθησαν εἰς Ἀρμενίαν, καὶ ἐβασίλευσεν Ἀσορδὰν ὁ υἱὸς αὐτῦ ἀντ' αὐτῦ.

Κεφ. λή'. 38.

ΕΓΕΝΕΤΟ δὲ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμαλακίσθη Ἐζεκίας ἕως θανάτε· καὶ ἦλθε πρὸς αὐτὸν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ὁ προφήτης, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τάξαι περὶ τοῦ οἴκε σε, ἀποθνήσκεις γὰρ σὺ, καὶ οὐ ζήσῃ.

2 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἐζεκίας τὸ πρόσωπον αὐτῦ πρὸς τὸν τοῖχον, καὶ προσηύξατο πρὸς Κύριον,

3 Λέγων, Μνήσθητι Κύριε, ὡς ἐπορεύθην ἐνώπιόν σε μετὰ ἀληθείας, ἐν καρδίᾳ ἀληθινῇ, καὶ τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιόν σου ἐποίησα· καὶ ἔκλαυσεν Ἐζεκίας κλαυθμῷ μεγάλῳ.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ἡσαΐαν, λέγων,

5 Πορεύθητι, καὶ εἰπὸν Ἐζεκίᾳ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Δαυὶδ τοῦ πατρός σε, Ἤκουσα τῆς προσευχῆς σε, καὶ εἶδον τὰ δάκρυά σε· ἰδὲ προστίθημι πρὸς τὸν χρόνον σε δεκαπέντε ἔτη,

6 Καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἀσσυρίων ῥύσομαί σε καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ὑπερασπιῶ ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης.

7 Τῦτο δέ σοι τὸ σημεῖον παρὰ Κυρίε, ὅτι ποιήσει ὁ Θεὸς τὸ ῥῆμα τῦτο·

8 Ἰδὲ ἐγὼ ῥέψω τὴν σκιὰν τῶν ἀναβαθμῶν ἃς κατέβη τὰς δέκα ἀναβαθμὰς τοῦ οἴκε τοῦ πατρός σε ὁ ἥλιος, ἀποστρέψω τὸν ἥλιον τὰς δέκα ἀναβαθμάς· καὶ ἀνέβη ὁ ἥλιος τὰς δέκα ἀναβαθμὰς, ἃς κατέβη ἡ σκιά.

9 ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΕΖΕΚΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΤΗΣ ΙΟΥΔΑΙΑΣ, ΗΝΙΚΑ ΕΜΑΛΑΚΙΣΘΗ, ΚΑΙ ΑΝΕΣΤΗ ΕΚ ΤΗΣ ΜΑΛΑΚΙΑΣ ΑΥΤΟΥ.

10 Ἐγὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν με, Πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδε, καταλείψω τὰ ἔτη τὰ ἐπίλοιπα.

11 Εἶπα, Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἐπὶ γῆς ζώντων, οὐκέτι μὴ ἴδω τὸ σω-

τήριον τοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι μὴ ἴδω ἄνθρωπον.

12 Ἐξέλιπεν ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ σκηνὴν καταλύων πήξας· ὡς ἱστὸς τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο, ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέοντι, οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ μου· ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέρας ἕως νυκτὸς παρεδόθην.

14 Ὡς χελιδὼν, οὕτω φωνήσω, καὶ ὡς περιστερὰ, οὕτω μελετῶ· ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν Κύριον, ὃς ἐξείλατό με, καὶ ἀφείλατό μου τὴν ὀδύνην τῆς ψυχῆς.

16 Κύριε, περὶ αὐτῆς γὰρ ἀνηγγέλη σοι, καὶ ἐξήγειράς μου τὴν πνοὴν, καὶ παρακληθεὶς ἔζησα.

17 Εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπέρριψας ὀπίσω μου πάσας τὰς ἁμαρτίας.

18 Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.

19 Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κἀγώ· ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου

20 Θεὲ τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου, κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ Θεοῦ.

21 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας πρὸς Ἐζεκίαν, Λάβε παλάθην ἐκ σύκων, καὶ τρίψον, καὶ κατάπλασαι, καὶ ὑγιὴς ἔσῃ.

22 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Τοῦτο σημεῖον πρὸς Ἐζεκίαν, ὅτι ἀναβήσομαι εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ.

Κεφ. λθ'. 39.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀπέστειλε Μαρωδὰχ Βαλαδὰν ὁ υἱὸς τοῦ Βαλαδὰν, ὁ βασιλεὺς τῆς Βαβυλωνίας, ἐπιστολὰς καὶ πρέσβεις καὶ δῶρα Ἐζεκίᾳ· ἤκουσε γὰρ, ὅτι ἐμαλακίσθη ἕως θανάτου, καὶ ἀνέστη.

2 Καὶ ἐχάρη ἐπ' αὐτοῖς Ἐζεκίας, καὶ ἔδειξεν αὐτοῖς τὸν οἶκον τοῦ νεχωθᾶ, καὶ τοῦ ἀργυρίου, καὶ τοῦ χρυσίου, καὶ τῆς στακτῆς, καὶ τῶν θυμιαμάτων, καὶ τοῦ μύρου, καὶ πάντας τοὺς οἴκους τῶν σκευῶν τῆς γάζης, καὶ πάντα ὅσα ἦν ἐν τοῖς θησαυροῖς αὐτοῦ· καὶ οὐκ ἦν οὐθὲν ὃ οὐκ ἔδειξεν Ἐζεκίας ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἦλθεν Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρὸς τὸν βασιλέα Ἐζε-

κίαν, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Τί λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι οὗτοι; καὶ πόθεν ἦκασι πρὸς σέ; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Ἐκ γῆς πόρρωθεν ἦκασι πρὸς μὲ, ἐκ Βαβυλῶνος.

4 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας, Τί εἴδοσαν ἐν τῷ οἴκῳ σε; καὶ εἶπεν Ἐζεκίας, Πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ μὲ εἴδοσαν, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ μὲ ὃ οὐκ εἴδοσαν, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν τοῖς θησαυροῖς μὲ.

5 Καὶ εἶπεν Ἡσαΐας αὐτῷ, Ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου σαβαώθ.

6 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, καὶ λήψονται πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ σε, καὶ ὅσα συνήγαγον οἱ πατέρες σε ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, εἰς Βαβυλῶνα ἥξει, καὶ οὐδὲν ὑπολειφθήσεται· εἶπε δὲ ὁ Θεὸς,

7 Ὅτι καὶ ἀπὸ τῶν τέκνων σου ὧν γεννήσεις, λήψονται, καὶ ποιήσουσι σπάδοντας ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ βασιλέως τῶν Βαβυλωνίων.

8 Καὶ εἶπεν Ἐζεκίας Ἡσαΐα, Ἀγαθὸς ὁ λόγος Κυρίου, ὃν ἐλάλησε· γενέσθω δὴ εἰρήνη καὶ δικαιοσύνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου.

Κεφ. μ'. 40.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΕ παρακαλεῖτε τὸν λαὸν μου, λέγει ὁ Θεός.

2 Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλὴμ, παρακαλέσατε αὐτὴν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπείνωσις αὐτῆς, λέλυται αὐτῆς ἡ ἁμαρτία, ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἁμαρτήματα αὐτῆς.

3 Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἑτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

4 Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσαι πάντα τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν, καὶ ἡ τραχεῖα εἰς πεδία.

5 Καὶ ὀφθήσεται ἡ δόξα Κυρίου, καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

6 Φωνὴ λέγοντος, Βόησον· καὶ εἶπα, Τί βοήσω; Πᾶσα σὰρξ χόρτος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθος χόρτου.

8 Ἐξηράνθη ὁ χόρτος, καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

9 Ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιὼν, ὕψωσον τῇ ἰσχύϊ τὴν φωνὴν σου ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλὴμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε· εἰπὸν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, Ἰδοὺ ὁ Θεὸς ὑμῶν,

10 Ἰδοὺ Κύριος· Κύριος μετὰ

ἰσχύος ἔρχεται, καὶ ὁ βραχίων μετὰ Κυρίας· ἰδὲ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔργον ἐναντίον αὐτοῦ.

11 Ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ πόιμνιον αὐτοῦ, καὶ τῷ βραχίονι αὐτῶ συνάξει ἄρνας, καὶ ἐν γαστρὶ ἐχάσας παρακαλέσει.

12 Τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ, καὶ τὸν οὐρανὸν σπιθαμῇ, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν δρακί; τίς ἔζησε τὰ ὄρη σαθμῷ, καὶ τὰς νάπας ζυγῷ;

13 Τίς ἔγνω νοῦν Κυρίε; καὶ τίς αὐτοῦ σύμβελος ἐγένετο, ὃς συμβιβᾷ αὐτόν;

14 Ἢ πρὸς τίνα συνεβελεύσατο, καὶ συνεβίβασεν αὐτόν; ἢ τίς ἔδειξεν αὐτῷ κρίσιν; ἢ ὁδὸν συνέσεως τίς ἔδειξεν αὐτῷ;

14 Εἰ πάντα τὰ ἔθνη ὡς σαγὼν ἀπὸ κάδε, καὶ ὡς ροπὴ ζυγοῦ ἐλογίσθησαν, ὡς σίελος λογισθήσονται;

16 Ὁ δὲ Λίβανος οὐχ ἱκανὸς εἰς καῦσιν, καὶ πάντα τὰ τετράποδα οὐχ ἱκανὰ εἰς ὁλοκάρπωσιν,

17 Καὶ πάντα τὰ ἔθνη ὡς οὐδὲν εἰσι, καὶ εἰς οὐδὲν ἐλογίσθησαν.

18 Τίνι ὡμοιώσατε Κύριον; καὶ τίνι ὁμοιώματι ὡμοιώσατε αὐτόν;

19 Μὴ εἰκόνα ἐποίησε τέκτων, ἢ χρυσοχόος χωνεύσας χρυσίον περιεχρύσωσεν αὐτὸν, ὁμοίωμα κατεσκεύασεν αὐτόν;

20 Ξύλον γὰρ ἄσηπτον ἐκλέγεται τέκτων, καὶ σοφῶς ζητήσει πῶς στήσει εἰκόνα αὐτῷ, καὶ ἵνα μὴ σαλεύηται.

21 Οὐ γνώσεσθε; οὐκ ἀκέσεσθε; οὐκ ἀνηγγέλη ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν; οὐκ ἔγνωτε τὰ θεμέλια τῆς γῆς;

22 Ὁ κατέχων τὸν γῦρον τῆς γῆς, καὶ οἱ ἐνοικοῦντες ἐν αὐτῇ ὡς ἀκρίδες· ὁ στήσας ὡς καμάραν τὸν οὐρανὸν, καὶ διατείνας ὡς σκηνὴν καθοικεῖν·

23 Ὁ διδοὺς ἄρχοντας ὡς οὐδὲν ἄρχειν, τοὺς δὲ γῆν ὡς οὐδὲν ἐποίησεν.

24 Οὐ γὰρ μὴ φυτεύσωσιν, οὐδὲ μὴ σπείρωσιν, οὐδὲ μὴ ῥιζωθῇ εἰς τὴν γῆν ἡ ῥίζα αὐτῶν· ἔπνευσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξηράνθησαν, καὶ καταιγὶς ὡς φρύγανα λήψεται αὐτούς.

25 Νῦν ἔν τίνι με ὡμοιώσατε, καὶ ὑψωθήσομαι; εἶπεν ὁ ἅγιος.

26 Ἀναβλέψατε εἰς ὕψος τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἴδετε, τίς κατέδειξε ταῦτα πάντα; ὁ ἐκφέρων κατ' ἀριθμὸν τὸν κόσμον αὐτοῦ, πάντας ἐπ' ὀνόματι καλέσει ἀπὸ πολλῆς δόξης, καὶ ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ· οὐδὲν σε ἔλαθε.

27 Μὴ γὰρ εἶπῃς Ἰακὼβ, καὶ τί ἐλάλησας Ἰσραὴλ; Ἀπεκρύβη ἡ ὁδός μου ἀπὸ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ Θεός μου τὴν κρίσιν ἀφεῖλε, καὶ ἀπέρχη.

28 Καὶ νῦν οὐκ ἔγνως; εἰ μὴ ἤκουσας; Θεὸς αἰώνιος, ὁ Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς οὐ πεινάσει, οὐδὲ κοπιάσει, οὐδέ ἐστιν ἐξεύρεσις τῆς φρονήσεως αὐτοῦ,

29 Διδοὺς τοῖς πεινῶσιν ἰσχὺν, καὶ τοῖς μὴ οὖσιν ἀδυνωμένοις λύπην.

30 Πεινάσουσι γὰρ νεώτεροι, καὶ κοπιάσουσι νεανίσκοι, καὶ ἐκλεκτοὶ ἀνίσχυες ἔσονται.

31 Οἱ δὲ ὑπομένοντες τὸν Θεὸν, ἀλλάξουσιν ἰσχὺν, πτεροφυήσουσιν ὡς ἀετοὶ, δραμοῦνται καὶ οὐ κοπιάσουσι, βαδιοῦνται καὶ οὐ πεινάσουσιν.

Κεφ. μα'. 41.

ΕΓΚΑΙΝΙΖΕΣΘΕ πρὸς μὲ νῆσοι, οἱ γὰρ ἄρχοντες ἀλλάξουσιν ἰσχύν· ἐγγισάτωσαν καὶ λαλησάτωσαν ἅμα, τότε κρίσιν ἀναγειλάτωσαν.

2 Τίς ἐξήγειρεν ἀπὸ ἀνατολῶν δικαιοσύνην, ἐκάλεσεν αὐτὴν κατὰ πόδας αὐτοῦ, καὶ πορεύσεται; δώσει ἐναντίον ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς ἐκτήσει· καὶ δώσει εἰς γῆν τὰς μαχαίρας αὐτῶν, καὶ ὡς φρύγανα ἐξωσμένα τὰ τόξα αὐτῶν.

3 Καὶ διώξεται αὐτοὺς, διελεύσεται ἐν εἰρήνῃ ἡ ὁδὸς τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

4 Τίς ἐνήργησε, καὶ ἐποίησε ταῦτα; ἐκάλεσεν αὐτὴν ὁ καλῶν αὐτὴν ἀπὸ γενεῶν ἀρχῆς· ἐγὼ Θεὸς πρῶτος, καὶ εἰς τὰ ἐπερχόμενα ἐγώ εἰμι.

5 Εἶδοσαν ἔθνη καὶ ἐφοβήθησαν, τὰ ἄκρα τῆς γῆς ἤγγισαν, καὶ ἦλθον ἅμα,

6 Κρίνων ἕκαστος τῷ πλησίον, καὶ τῷ ἀδελφῷ βοηθῆσαι· καὶ ἐρεῖ,

7 Ἴσχυσεν ἀνὴρ τέκτων, καὶ χαλκεὺς τύπτων σφύρῃ, ἅμα ἐλαύνων· πότε μὲν ἐρεῖ, Σύμβλημα καλόν ἐστιν, ἰσχύρωσαν αὐτὰ ἐν ἥλοις, θήσουσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται.

8 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ παῖς μου Ἰακὼβ, καὶ ὃν ἐξελεξάμην, σπέρμα Ἀβραὰμ, ὃν ἠγάπησα·

9 Οὗ ἀνελαβόμην ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῶν σκοπιῶν αὐτῆς ἐκάλεσά σε, καὶ εἶπά σοι, Παῖς μου εἶ, ἐξελεξάμην σε, καὶ οὐκ ἐγκατέλιπόν σε.

10 Μὴ φοβοῦ, μετὰ σοῦ γάρ εἰμι, μὴ πλανῶ· ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ Θεός σου, ὁ ἐνισχύσας σε, καὶ ἐβοήθησά σοι, καὶ ἠσφαλισάμην σε τῇ δεξιᾷ τῇ δικαίᾳ μου.

11 Ἰδοὺ αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοί σοι, ἔσονται γὰρ ὡς

ἐκ ὄντες, καὶ ἀπολοῦνται πάντες οἱ ἀντίδικοί σε.

12 Ζητήσεις αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃς τοὺς ἀνθρώπους οἳ παροινήσουσιν εἰς σέ· ἔσονται γὰρ ὡς οὐκ ὄντες, καὶ ἐκ ἔσονται οἱ ἀντιπολεμοῦντές σε·

13 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σε, ὁ κρατῶν τῆς δεξιᾶς σε, ὁ λέγων σοι,

14 Μὴ φοβοῦ Ἰακὼβ ὀλιγοστὸς Ἰσραὴλ, ἐγὼ ἐβοήθησά σοι, λέγει ὁ Θεός σε, ὁ λυτρούμενός σε Ἰσραήλ.

15 Ἰδοὺ ἐποίησά σε ὡς τροχοὺς ἁμάξης ἀλοῶντας καινοὺς πρισπροειδεῖς, καὶ ἀλοήσεις ὄρη, καὶ λεπτυνεῖς βουνούς, καὶ ὡς χνοῦν θήσεις,

16 Καὶ λικμήσεις, καὶ ἄνεμος λήψεται αὐτοὺς, καὶ καταιγὶς διασπερεῖ αὐτούς· σὺ δὲ εὐφρανθήσῃ ἐν τοῖς ἁγίοις Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀγαλλιάσονται οἱ πτωχοὶ καὶ οἱ ἐνδεεῖς· ζητήσουσι γὰρ ὕδωρ, καὶ ἐκ ἔσαι, ἡ γλῶσσα αὐτῶν ἀπὸ τῆς δίψης ἐξηράνθη· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ἐγὼ ἐπακούσομαι ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς,

18 Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμοὺς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγάς· ποιήσω τὴν ἔρημον εἰς ἕλη ὑδάτων, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς.

19 Θήσω εἰς τὴν ἄνυδρον γῆν, κέδρον καὶ πύξον, μυρσίνην καὶ κυπάρισσον, καὶ λεύκην·

20 Ἵνα ἴδωσι καὶ γνῶσι, καὶ ἐννοηθῶσι καὶ ἐπισῶνται ἅμα, ὅτι χεὶρ Κυρίου ἐποίησε ταῦτα, καὶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ κατέδειξεν.

21 Ἐγγίζει ἡ κρίσις ὑμῶν, λέγει Κύριος ὁ Θεός· ἤγγισαν αἱ βουλαὶ ὑμῶν, λέγει ὁ βασιλεὺς Ἰακώβ.

22 Ἐγγισάτωσαν, καὶ ἀναγγειλάτωσαν ὑμῖν ἃ συμβήσεται, ἢ τὰ πρότερον τίνα ἦν, εἴπατε, καὶ ἐπιστήσομεν τῇ νῷ, καὶ γνωσόμεθα τί τὰ ἔσχατα καὶ τὰ ἐπερχόμενα· εἴπατε ἡμῖν,

23 Ἀναγγείλατε ἡμῖν τὰ ἐπερχόμενα ἐπ' ἐσχάτῳ, καὶ γνωσόμεθα ὅτι θεοί ἐστε· εὐποιήσατε καὶ κακώσαι, καὶ θαυμασόμεθα, καὶ ὀψόμεθα ἅμα

24 Ὅτι πόθεν ἐστὲ ὑμεῖς, καὶ πόθεν ἡ ἐργασία ὑμῶν· ἐκ γῆς βδέλυγμα ἐξελέξαντο ὑμᾶς.

25 Ἐγὼ δὲ ἤγειρα τὸν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ τὸν ἀφ' ἡλίου ἀνατολῶν· κληθήσονται τῷ ὀνόματί μου· ἐρχέσθωσαν ἄρχοντες, καὶ ὡς πηλὸς κεραμέως, καὶ ὡς κεραμεὺς καταπατῶν τὸν πηλὸν, οὕτω καταπατηθήσεσθε.

26 Τίς γὰρ ἀναγγελεῖ τὰ

ἐξ ἀρχῆς, ἵνα γνῶμεν καὶ τὰ ἔμπροσθεν, καὶ ἐροῦμεν ὅτι ἀληθῆ ἐστιν; οὐκ ἔστιν ὁ προλέγων, οὐδὲ ὁ ἀκούων ὑμῶν τοὺς λόγους.

27 Ἀρχὴν Σιὼν δώσω, καὶ Ἱερουσαλὴμ παρακαλέσω εἰς ὁδόν.

28 Ἀπὸ γὰρ τῶν ἐθνῶν, ἰδοὺ εἶδεις· καὶ ἀπὸ τῶν εἰδώλων αὐτῶν, οὐκ ἦν ὁ ἀναγγέλλων· καὶ ἐὰν ἐρωτήσω αὐτούς, Πόθεν ἐστέ; οὐ μὴ ἀποκριθῶσί μοι.

29 Εἰσὶ γὰρ οἱ ποιοῦντες ὑμᾶς, καὶ μάτην οἱ πλανῶντες ὑμᾶς.

Κεφ. μβ'. 42.

ΙΑΚΩΒ ὁ παῖς μου, ἀντιλήψομαι αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ὁ ἐκλεκτός μου, προσεδέξατο αὐτὸν ἡ ψυχή μου, ἔδωκα τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτὸν, κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἐξοίσει.

2 Οὐ κεκράξεται, οὐδὲ ἀνήσει, οὐδὲ ἀκουσθήσεται ἔξω ἡ φωνὴ αὐτοῦ.

3 Κάλαμον τεθλασμένον οὐ συντρίψει, καὶ λίνον καπνιζόμενον οὐ σβέσει, ἀλλὰ εἰς ἀλήθειαν ἐξοίσει κρίσιν.

4 Ἀναλάμψει, καὶ οὐ θραυσθήσεται, ἕως ἂν θῇ ἐπὶ τῆς γῆς κρίσιν, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ ἔθνη ἐλπιοῦσιν.

5 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν, καὶ πήξας αὐτὸν, ὁ στερεώσας τὴν γῆν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ δοὺς πνοὴν τῷ λαῷ τῷ ἐπ' αὐτῆς, καὶ πνεῦμα τοῖς πατοῦσιν αὐτήν·

6 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ἐκάλεσά σε ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ κρατήσω τῆς χειρός σου, καὶ ἐνισχύσω σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν,

7 Ἀνοῖξαι ὀφθαλμοὺς τυφλῶν, ἐξαγαγεῖν ἐκ δεσμῶν δεδεμένους καὶ ἐξ οἴκου φυλακῆς, καὶ καθημένους ἐν σκότει.

8 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ὄνομα, τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω, οὐδὲ τὰς ἀρετάς μου τοῖς γλυπτοῖς.

9 Τὰ ἀπ' ἀρχῆς ἰδοὺ ἥκασι, καὶ καινὰ ἃ ἐγὼ ἀναγγέλλω, πρὸ τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐθελῶ ὑμῖν.

10 Ὑμνήσατε τῷ Κυρίῳ ὕμνον καινόν· ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, δοξάζετε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἀπ' ἄκρου τῆς γῆς, οἱ καταβαίνοντες εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ πλέοντες αὐτὴν, αἱ νῆσοι καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτάς.

11 Εὐφράνθητι ἔρημος, καὶ αἱ κῶμαι αὐτῆς, ἐπαύλεις, καὶ οἱ κατοικοῦντες Κηδάρ· εὐφρανθήσονται οἱ κατοικοῦντες πέτραν, ἀπ' ἄκρου τῶν ὀρέων βοήσουσι,

12 Δώσουσι τῷ Θεῷ δόξαν, τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ ἐν ταῖς νήσοις ἀναγγελοῦσι.

13 Κύριος ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων ἐξελεύσεται, καὶ συντρίψει πόλεμον, ἐπεγερεῖ ζῆλον, καὶ βοήσεται ἐπὶ τὰς ἐχθρὰς αὐτοῦ μετὰ ἰσχύος.

14 Ἐσιώπησα, μὴ καὶ ἀεὶ σιωπήσομαι καὶ ἀνέξομαι; ὡς ἡ τίκτουσα ἐκαρτέρησα, ἐκπήσω καὶ ξηρανῶ ἅμα.

15 Ἐρημώσω ὄρη καὶ βουνὰς, καὶ πάντα χόρτον αὐτῶν ξηρανῶ· καὶ θήσω ποταμὰς εἰς νήσους, καὶ ἕλη ξηρανῶ.

16 Καὶ ἄξω τυφλὰς ἐν ὁδῷ ᾗ οὐκ ἔγνωσαν, καὶ τρίβους ἃς οὐκ ἤδεισαν, πατῆσαι ποιήσω αὐτάς· ποιήσω αὐτοῖς τὸ σκότος εἰς φῶς, καὶ τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεῖαν· ταῦτα τὰ ῥήματα ποιήσω καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτάς.

17 Αὐτοὶ δὲ ἀπεστράφησαν εἰς τὰ ὀπίσω· αἰσχύνθητε αἰσχύνην οἱ ποιοῦντες ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς, οἱ λέγοντες τοῖς χωνευτοῖς, Ὑμεῖς ἐστε θεοὶ ἡμῶν.

18 Οἱ κωφοὶ ἀκούσατε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀναβλέψατε ἰδεῖν.

19 Καὶ τίς τυφλὸς ἀλλ' ἢ οἱ παῖδές μου, καὶ κωφοὶ ἀλλ' ἢ οἱ κυριεύοντες αὐτῶν; καὶ ἐτυφλώθησαν οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ.

20 Εἶδετε πολλάκις, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε· ἠνοιγμένα τὰ ὦτα, καὶ οὐκ ἠκούσατε.

21 Κύριος ὁ Θεὸς ἐβουλεύσατο ἵνα δικαιωθῇ, καὶ μεγαλύνῃ αἶνεσιν.

22 Καὶ εἶδον, καὶ ἐγένετο ὁ λαὸς πεπρονομευμένος, καὶ διηρπασμένος· ἡ γὰρ παγὶς ἐν τοῖς ταμείοις πανταχοῦ, καὶ ἐν οἴκοις ἅμα, ὅπου ἔκρυψαν αὐτούς· ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ οὐκ ἦν ἐξαιρούμενος ἅρπαγμα, καὶ οὐκ ἦν ὁ λέγων, Ἀπόδος.

23 Τίς ἐν ὑμῖν ὃς ἐνωτιεῖται ταῦτα; εἰσακούσατε εἰς τὰ ἐπερχόμενα.

24 Οἷς ἔδωκεν εἰς διαρπαγὴν Ἰακὼβ καὶ Ἰσραὴλ τοῖς προνομεύσασιν αὐτόν; οὐχὶ ὁ Θεὸς ᾧ ἡμάρτοσαν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠβούλοντο ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ πορεύεσθαι, οὐδὲ ἀκούειν τοῦ νόμου αὐτοῦ;

25 Καὶ ἐπήγαγεν ἐπ' αὐτὸς ὀργὴν θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ κατίσχυσεν αὐτὸς πόλεμος, καὶ οἱ συμφλέγοντες αὐτὸς κύκλῳ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ἕκαστος αὐτῶν, οὐδὲ ἔθεντο ἐπὶ ψυχήν.

Κεφ. μγ'. 43.

ΚΑΙ νῦν οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε Ἰακὼβ, καὶ ὁ πλάσας σε Ἰσραὴλ, Μὴ φοβοῦ, ὅτι ἐλυτρωσάμην σε, ἐκάλεσά σε τὸ ὄνομά σου· ἐμὸς εἶ σύ.

2 Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς διὰ ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμὶ, καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ

ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς, φλὸξ οὐ κατακαύσει σε.

3 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σε ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ σώζων σε· ἐποίησα ἀλλαγμά σε Αἴγυπτον καὶ Αἰθιοπίαν, καὶ Σοήνην ὑπὲρ σοῦ.

4 Ἀφ' οὗ ἔντιμος ἐγένου ἐναντίον ἐμοῦ, ἐδοξάσθης, καὶ ἐγώ σε ἠγάπησα, καὶ δώσω ἀνθρώπους ὑπὲρ σοῦ, καὶ ἄρχοντας ὑπὲρ τὴν κεφαλῆς σου.

5 Μὴ φοβοῦ, ὅτι μετὰ σοῦ εἰμι· ἀπὸ ἀνατολῶν ἄξω τὸ σπέρμα σου, καὶ ἀπὸ δυσμῶν συνάξω σε.

6 Ἐρῶ τῷ Βορρᾷ, Ἄγε, καὶ τῷ Λιβὶ, Μὴ κώλυε· ἄγε τοὺς υἱούς μου ἀπὸ τῆς πόρρωθεν, καὶ τὰς θυγατέρας μου ἀπ' ἄκρων τῆς γῆς,

7 Πάντας ὅσοι ἐπικέκληνται τῷ ὀνόματί μου· ἐν γὰρ τῇ δόξῃ μου κατεσκεύασα αὐτὸν, καὶ ἔπλασα αὐτὸν, καὶ ἐποίησα αὐτὸν,

8 Καὶ ἐξήγαγον λαὸν τυφλὸν, καὶ ὀφθαλμοὶ εἰσιν ὡσαύτως τυφλοὶ, καὶ κωφοὶ τὰ ὦτα ἔχοντες.

9 Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀναγγελεῖ ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ ἀκουσάτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ.

10 Γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ὁ παῖς μου ὃν ἐξελεξάμην, ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητε, καὶ συνῆτε ὅτι ἐγώ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεὸς, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσαι.

11 Ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σώζων.

12 Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς

13 Ἔτι ἀπ' ἀρχῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ὁ ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό;

14 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς, ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραὴλ, Ἕνεκεν ὑμῶν ἀποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐπεγερῶ φεύγοντας πάντας, καὶ Χαλδαῖοι ἐν πλοίοις δεθήσονται.

15 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος ὑμῶν, ὁ καταδείξας Ἰσραὴλ βασιλέα ὑμῶν.

16 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ διδοὺς ἐν θαλάσσῃ ὁδὸν, καὶ ἐν ὕδατι ἰσχυρῷ τρίβον,

17 Ὁ ἐξαγαγὼν ἅρματα καὶ ἵππον καὶ ὄχλον ἰσχυρόν· ἀλλ' ἐκοιμήθησαν, καὶ οὐκ ἀνασή-

σονται, ἐσθέσθησαν ὡς λῖνον ἐσβεσμένον.

18 Μὴ μνημονεύεε τὰ πρῶτα, καὶ τὰ ἀρχαῖα μὴ συλλογίζεσθε.

19 Ἰδὲ ἐγὼ ποιῶ καινὰ ἃ νῦν ἀνατελεῖ, καὶ γνώσεσθε αὐτά· καὶ ποιήσω ἐν τῇ ἐρήμῳ ὁδὸν, καὶ ἐν τῇ ἀνύδρῳ ποταμούς.

20 Εὐλογήσουσί με τὰ θηρία τὰ ἀγρῶν, σειρῆνες, καὶ θυγατέρες στρουθῶν, ὅτι ἔδωκα ἐν τῇ ἐρήμῳ ὕδωρ, καὶ ποταμοὺς ἐν τῇ ἀνύδρῳ, ποτίσαι τὸ γένος μου τὸ ἐκλεκτὸν,

21 Λαόν μου ὃν περιεποιησάμην τὰς ἀρετάς μου διηγεῖσθαι.

22 Οὐ νῦν ἐκάλεσά σε Ἰακὼβ, ἀδὲ κοπιάσαι σε ἐποίησα Ἰσραήλ.

23 Οὐκ ἤνεγκάς μοι πρόβατά σε τῆ ὁλοκαρπώσεώς σε, ἀδὲ ἐν ταῖς θυσίαις σε ἐδόξασάς με· ἐκ ἐδούλωσά σε ἐν θυσίαις, ἀδὲ ἔγκοπον ἐποίησά σε ἐν λιβάνῳ·

24 Οὐδὲ ἐκτήσω μοι ἀργυρίῳ θυσίασμα, ἀδὲ τῷ στέαρ τῶν θυσιῶν σε ἐπεθύμησα· ἀλλὰ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε προέσης μοι, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις σε.

25 Ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι ὁ ἐξαλείφων τὰς ἀνομίας σε ἕνεκεν ἐμοῦ, καὶ τὰς ἁμαρτίας σε, καὶ οὐ μὴ μνησθήσομαι.

26 Σὺ δὲ μνήσθητι, καὶ κριθῶμεν· λέγε σὺ τὰς ἀνομίας σε πρῶτος, ἵνα δικαιωθῇς.

27 Οἱ πατέρες ὑμῶν πρῶτοι, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν ἠνόμησαν εἰς ἐμέ.

28 Καὶ ἐμίαναν οἱ ἄρχοντες τὰ ἅγιά μου· καὶ ἔδωκα ἀπωλέσαι Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ εἰς ὀνειδισμόν.

Κεφ. μδ'. 44.

ΝΥΝ δὲ ἄκουσον Ἰακὼβ ὁ παῖς μου, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

2 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας σε, καὶ ὁ πλάσας σε ἐκ κοιλίας, Ἔτι βοηθήσῃ· μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακὼβ, καὶ ἠγαπημένος Ἰσραὴλ ὃν ἐξελεξάμην.

3 Ὅτι ἐγὼ δώσω ὕδωρ ἐν δίψει τοῖς πορευομένοις ἐν ἀνύδρῳ, ἐπιθήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τὸ σπέρμα σε, καὶ τὰς εὐλογίας μου ἐπὶ τὰ τέκνα σε,

4 Καὶ ἀνατελοῦσιν ὡς ἀναμέσον ὕδατος χόρτος, καὶ ὡς ἰτέα ἐπὶ παραῤῥέον ὕδωρ.

5 Οὗτος ἐρεῖ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, ἕτος βοήσεται ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰακώβ· καὶ ἕτερος ἐπιγράψει χειρὶ αὐτοῦ, Τοῦ Θεοῦ εἰμι, καὶ ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ βοήσεται.

6 Οὕτως λέγει ὁ Θεὸς ὁ βασιλεὺς Ἰσραὴλ, καὶ ῥυσάμενος αὐτὸν Θεὸς σαβαὼθ, Ἐγὼ πρῶτος, καὶ ἐγὼ μετὰ ταῦτα· πλὴν ἐμοῦ οὐκ ἔστι Θεός.

7 Τίς ὥσπερ ἐγώ; στήτω, καὶ καλεσάτω, καὶ ἀναγειλάτω, καὶ ἑτοιμασάτω μοι ἀφ' οὗ ἐποίησα ἄνθρωπον εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὰ ἐπερχόμενα πρὸ τοῦ ἐλθεῖν ἀναγειλάτωσαν ὑμῖν.

8 Μὴ παρακαλύπτεσθε, μηδὲ πλανᾶσθε· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἠνωτίσασθε, καὶ ἀπήγγειλα ὑμῖν; μάρτυρες ὑμεῖς ἐστε, εἰ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ.

9 Καὶ οὐκ ἦσαν τότε οἱ πλάσσοντες· καὶ οἱ γλύφοντες, πάντες μάταιοι, ποιοῦντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, ἃ οὐκ ὠφελήσει αὐτούς· ἀλλὰ αἰσχυνθήσονται

10 Οἱ πλάσσοντες Θεὸν, καὶ γλύφοντες πάντες ἀνωφελῆ,

11 Καὶ πάντες ὅθεν ἐγένοντο ἐξηράνθησαν· καὶ κωφοὶ ἀπὸ ἀνθρώπων συναχθήτωσαν πάντες, καὶ στησάτωσαν ἅμα· καὶ ἐντραπήτωσαν, καὶ αἰσχυνθήτωσαν ἅμα.

12 Ὅτι ἔξυνε τέκτων σίδηρον· σκεπάρνῳ εἰργάσατο αὐτὸ, καὶ ἐν τερέτρῳ ἔσησεν αὐτὸ, καὶ εἰργάσατο αὐτὸ ἐν τῷ βραχίονι τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ πεινάσει, καὶ ἀσθενήσει, καὶ οὐ μὴ πίῃ ὕδωρ.

13 Ἐκλεξάμενος τέκτων ξύλον, ἔστησεν αὐτὸ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν κόλλῃ ἐρρύθμισεν αὐτὸ, καὶ ἐποίησεν αὐτὸ ὡς μορφὴν ἀνδρὸς, καὶ ὡς ὡραιότητα ἀνθρώπου, στῆσαι αὐτὸ ἐν οἴκῳ.

14 Ἔκοψε ξύλον ἐκ τοῦ δρυμοῦ, ὃ ἐφύτευσε κύριος, πίτυν, καὶ ὑετὸς ἐμήκυνεν,

15 Ἵνα ᾖ ἀνθρώποις εἰς καῦσιν· καὶ λαβὼν ἀπ' αὐτοῦ, ἐθερμάνθη, καὶ καύσαντες ἔπεψαν ἄρτους ἐπ' αὐτῶν· τὸ δὲ λοιπὸν εἰργάσαντο θεὸς, καὶ προσκυνοῦσιν αὐτοῖς·

16 Οὗ τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμίσους αὐτοῦ ἔπεψεν ἐν τοῖς ἄνθραξιν ἄρτους, καὶ ἐπ' αὐτοῦ κρέας ὀπήσας ἔφαγε, καὶ ἐνεπλήσθη, καὶ θερμανθεὶς εἶπεν, Ἡδύ μοι, ὅτι ἐθερμάνθην, καὶ εἶδον πῦρ.

17 Τὸ δὲ λοιπὸν ἐποίησεν εἰς Θεὸν γλυπτὸν, καὶ προσκυνεῖ, καὶ προσεύχεται λέγων, Ἐξελοῦ με, ὅτι θεός μου εἶ σύ.

18 Οὐκ ἔγνωσαν φρονῆσαι, ὅτι ἀπημαυρώθησαν τοῦ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, καὶ τοῦ νοῆσαι τῇ καρδίᾳ αὐτῶν.

19 Καὶ οὐκ ἐλογίσατο τῇ ψυχῇ αὐτοῦ, οὐδὲ ἔγνω τῇ φρονήσει, ὅτι τὸ ἥμισυ αὐτοῦ κατέκαυσεν ἐν πυρὶ, καὶ ἔπεψεν ἐπὶ

τ̃ ἀνθράκων αὐτȣ̃ ἄρτȣς, καὶ ὀπτήσας κρέα ἔφαγε, ϗ τὸ λοιπὸν αὐτȣ̃ εἰς βδέλυγμα ἐποίησε, ϗ προσκυνȣ̃σιν αὐτῷ.

20 Γνῶθι ὅτι σποδὸς ἡ καρδία αὐτῶν, ϗ πλανῶνται, καὶ ȣ̓δεὶς δύναται ἐξελέσθαι τὴν ψυχὴν αὐτȣ̃· ἴδετε, ȣ̓κ ἐρεῖτε, Ὅτι ψεῦδος ἐν τῇ δεξιᾷ μȣ.

21 Μνήσθητι ταῦτα Ἰακὼϐ ϗ Ἰσραὴλ, ὅτι παῖς μȣ εἶ σὺ, ἔπλασά σε παῖδά μȣ, καὶ σὺ Ἰσραὴλ μὴ ἐπιλανθάνȣ μȣ.

22 Ἰδȣ̀ γὰρ ἀπήλειψα ὡς νεφέλην τὰς ἀνομίας σȣ, ϗ ὡς γνόφον τ̃ ἁμαρτίαν σȣ· ἐπιςράφηθι πρὸς μὲ, καὶ λυτρώσομαί σε.

23 Εὐφράνθητε ȣ̓ρανοὶ, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν Ἰσραήλ· σαλπίσατε τὰ θεμέλια τ̃ γῆς, βοήσατε ὄρη εὐφροσύνην, οἱ βȣνοὶ καὶ πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐλυτρώσατο ὁ Θεὸς τ̃ Ἰακὼϐ, ϗ Ἰσραὴλ δοξασθήσεται.

24 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ λυτρȣ́μενός σε, ϗ πλάσσων σε ἐκ κοιλίας, Ἐγὼ Κύριος ὁ συντελῶν πάντα, ἐξέτεινα τ̃ ȣ̓ρανὸν μόνος, ϗ ἐςερέωσα τ̃ γῆν.

25 Τίς ἕτερος διασκεδάσει σημεῖα ἐγγαςριμύθων, ϗ μαντείας ἀπὸ καρδίας; ἀποςρέφων φρονίμȣς εἰς τὰ ὀπίσω, ϗ τὴν βȣλὴν αὐτῶν μωραίνων,

26 Καὶ ἱςῶν ῥῆμα παιδὸς αὐτȣ̃, ϗ τ̃ βȣλὴν τ̃ ἀγγέλων αὐτȣ̃ ἀληθεύων· ὁ λέγων τῇ Ἱερȣσαλὴμ, Κατοικηθήσῃ, καὶ ταῖς πόλεσι τ̃ Ἰδȣμαίας, Οἰκοδομηθήσεσθε, ϗ τὰ ἔρημα αὐτῆς ἀνατελεῖ·

27 Ὁ λέγων τῇ ἀϐύσσῳ, Ἐρημωθήσῃ, ϗ τȣ̀ς ποταμȣ́ς σȣ ξηρανῶ·

28 Ὁ λέγων Κύρῳ φρονεῖν, ϗ πάντα τὰ θελήματά μου ποιήσει· ὁ λέγων Ἱερȣσαλὴμ, Οἰκοδομηθήσῃ, ϗ τ̃ οἶκον τὸν ἅγιόν μȣ θεμελιώσω.

Κεφ. μέ. 45.

ΟΥΤΩ λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῷ χριςῷ μȣ Κύρῳ, οὗ ἐκράτησα τ̃ δεξιᾶς, ἐπακȣ̃σαι ἔμπροσθεν αὐτȣ̃ ἔθνη, ϗ ἰσχὺν βασιλέων διαῤῥήξω, ἀνοίξω ἔμπροσθεν αὐτȣ̃ θύρας, ϗ πόλεις οὐ συγκλεισθήσονται.

2 Ἐγὼ ἔμπροσθέν σȣ πορεύσομαι, ϗ ὄρη ὁμαλιῶ, θύρας χαλκᾶς συντρίψω, καὶ μοχλȣ̀ς σιδηρȣ̃ς συγκλάσω.

3 Καὶ δώσω σοι θησαυρȣ̀ς σκοτεινȣ̀ς, ἀποκρύφȣς, ἀοράτȣς ἀνοίξω σοι, ἵνα γνῷς, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός σȣ ὁ καλῶν τὸ ὄνομά σȣ, ὁ Θεὸς Ἰσραήλ.

4 Ἕνεκεν τ̃ παιδός μȣ Ἰακὼϐ, καὶ Ἰσραὴλ τ̃ ἐκλεκτȣ̃ μȣ, ἐγὼ καλέσω σε τῷ ὀνόματί

σε, καὶ προσδέξομαί σε· σὺ δὲ ἐκ ἔγνως με,

5 Ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ Θεός· ἐνίσχυσά σε, καὶ ἐκ ἤδεις με.

6 Ἵνα γνῶσιν οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίε καὶ οἱ ἀπὸ δυσμῶν, ὅτι ἐκ ἔστι Θεὸς πλὴν ἐμοῦ· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι.

7 Ἐγὼ ὁ καλασκευάσας φῶς, καὶ ποιήσας σκότος, ὁ ποιῶν εἰρήνην, καὶ κτίζων κακά· ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς, ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.

8 Εὐφραν θήτω ὁ ἠρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλασησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἅμα· ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ κτίσας σε.

9 Ποῖον βέλτιον κατεσκεύασας ὡς πηλὸν κεραμέως; μὴ ὁ ἀροτριῶν ἀροτριάσει τ γῆν ὅλην τὴν ἡμέραν; μὴ ἐρεῖ ὁ πηλὸς τῷ κεραμεῖ, Τί ποιεῖς ὅτι ἐκ ἐργάζῃ, ἀδὲ ἔχεις χεῖρας; μὴ ἀποκριθήσεται τὸ πλάσμα πρὸς τ πλάσαντα αὐτό;

10 Ὁ λέγων τῷ πατρὶ, Τί γεννήσεις; καὶ τῇ μητρὶ, Τί ὠδίνεις;

11 Ὅτι ἕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, ὁ ποιήσας τὰ ἐπερχόμενα, Ἐρωτήσατέ με περὶ τ υἱῶν με, καὶ περὶ τ ἔργων τ χειρῶν με ἐντείλασθέ μοι.

12 Ἐγὼ ἐποίησα γῆν, καὶ ἄνθρωπον ἐπ' αὐτῆς, ἐγὼ τῇ χειρί με ἐστερέωσα τ ἠρανὸν, ἐγὼ πᾶσι τοῖς ἄστροις ἐνετειλάμην.

13 Ἐγὼ ἤγειρα αὐτὸν μετὰ δικαιοσύνης βασιλέα, καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ εὐθεῖαι· ἕτος οἰκοδομήσει τ πόλιν με, καὶ τ αἰχμαλωσίαν ᾧ λαῷ με ἐπιστρέψει, οὐ μετὰ λύτρων, οὐδὲ μετὰ δώρων, εἶπε Κύριος σαβαώθ.

14 Οὕτω λέγει Κύριος σαβαὼθ, Ἐκοπίασεν Αἴγυπλος, καὶ ἐμπορία Αἰθιόπων, καὶ οἱ Σαβαεὶμ ἄνδρες ὑψηλοὶ ἐπὶ σὲ διαβήσονται, καὶ σοὶ ἔσονται δοῦλοι, καὶ ὀπίσω σε ἀκολωθήσουσι δεδεμένοι χειροπέδαις, καὶ διαβήσονται πρὸς σὲ, καὶ προσκυνήσουσί σοι, καὶ ἐν σοὶ προσεύξονται· ὅτι ἐν σοὶ ὁ Θεός ἐσι, καὶ ἐκ ἔστι Θεὸς πλήν σε.

15 Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς, καὶ ἐκ ἤδειμεν, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ σωτήρ.

16 Αἰσχυνθήσονται καὶ ἐντραπήσονται πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πορεύσονται ἐν αἰσχύνῃ· ἐγκαινίζεσθε πρὸς μὲ νῆσοι.

17 Ἰσραὴλ σώζεται ὑπὸ Κυρίε σωτηρίαν αἰώνιον· ἐκ αἰσ-

χυνθήσονται, ȣ̓δὲ μὴ ἐντραπῶσιν ἕως τȣ̃ αἰῶνος ἔτι.

18 Οὕτως λέγει Κύριος ὁ ποιήσας τὸ ȣ̓ρανὸν, ȣ̃τος ὁ Θεὸς ὁ καταδείξας τὸ γῆν, καὶ ποιήσας αὐτὴν, αὐτὸς διώρισεν αὐτὴν, ȣ̓κ εἰς κενὸν ἐποίησεν αὐτὴν, ἀλλὰ κατοικεῖσθαι ἔπλασεν αὐτὴν, Ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ ȣ̓κ ἔςιν ἔτι.

19 Οὐκ ἐν κρυφῇ λελάκηκα, ȣ̓δὲ ἐν τόπῳ γῆς σκοτεινῷ· ȣ̓κ εἶπα τῷ σπέρματι Ἰακὼβ, Μάταιον ζητήσατε· ἐγώ εἰμι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ λαλῶν δικαιοσύνην, καὶ ἀναγγέλλων ἀλήθειαν.

20 Συνάχθητε, καὶ ἥκετε, βȣλεύσασθε ἅμα οἱ σωζόμενοι ἀπὸ τȣ̃ ἐθνῶν· ȣ̓κ ἔγνωσαν οἱ αἴροντες τὸ ξύλον γλύμμα αὐτῶν, καὶ οἱ προσευχόμενοι πρὸς θεȣ̀ς, οἳ οὐ σώζȣσιν.

21 Εἰ ἀναγγελȣ̃σιν, ἐγγισάτωσαν, ἵνα γνῶσιν ἅμα, τίς ἀκȣςὰ ἐποίησε ταῦτα ἀπ' ἀρχῆς· τότε ἀνηγγέλη ὑμῖν· ἐγὼ ὁ Θεὸς, καὶ ȣ̓κ ἔςιν ἄλλος πλὴν ἐμȣ̃· δίκαιος καὶ σωτὴρ, ȣ̓κ ἔςι πάρεξ ἐμȣ̃.

22 Ἐπιςράφητε ἐπ' ἐμὲ, καὶ σωθήσεσθε, οἱ ἀπ' ἐσχάτȣ τȣ̃ γῆς· ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ ȣ̓κ ἔςιν ἄλλος.

23 Κατ' ἐμαυτȣ̃ ὀμνύω, εἰ μὴ ἐξελεύσεται ἐκ τȣ̃ ςόματός μȣ δικαιοσύνη, οἱ λόγοι μȣ ȣ̓κ ἀποςραφήσονται·

24 Ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ ὀμεῖται πᾶσα γλῶσσα τὸ Θεὸν,

25 Λέγων, Δικαιοσύνη καὶ δόξα πρὸς αὐτὸν ἥξει, καὶ αἰσχυνθήσονται πάντες οἱ διορίζοντες αὐτȣ́ς.

26 Ἀπὸ Κυρίȣ δικαιωθήσονται, καὶ ἐν τῷ Θεῷ ἐνδοξασθήσεται πᾶν τὸ σπέρμα τȣ̃ υἱῶν Ἰσραήλ.

Κεφ. μς'. 46.

ΕΠΕΣΕ Βὴλ, συνετρίβη Ναβὼ, ἐγένετο τὰ γλυπτὰ αὐτῶν εἰς θηριὰ, καὶ τὰ κτήνη· αἴρετε αὐτὰ καταδεδεμένα ὡς φορτίον κοπιῶντι ἐκλελυμένῳ,

2 Καὶ πεινῶντι, ȣ̓κ ἰσχύοντι ἅμα, οἳ οὐ δυνήσονται σωθῆναι ἀπὸ πολέμȣ, αὐτοὶ δὲ αἰχμάλωτοι ἤχθησαν.

3 Ἀκȣ́ετέ μȣ οἶκος τȣ̃ Ἰακὼβ, καὶ πᾶν τὸ κατάλοιπον τȣ̃ Ἰσραὴλ, οἱ αἰρόμενοι ἐκ κοιλίας, καὶ παιδευόμενοι ἐκ παιδίȣ

4 Ἕως γήρως· ἐγώ εἰμι, καὶ ἕως ἂν καταγηράσητε, ἐγώ εἰμι, ἐγὼ ἀνέχομαι ὑμῶν, ἐγὼ ἐποίησα, καὶ ἐγὼ ἀνήσω, ἐγὼ ἀναλήψομαι, καὶ σώσω ὑμᾶς.

5 Τίνι με ὡμοιώσατε; ἴδετε, τεχνάσασθε οἱ πλανώμενοι.

6 Οἱ συμβαλλόμενοι χρυ-

σίον ἐκ μαρσυππίε, καὶ ἀργύριον ἐν ζυγῷ, στήσασιν ἐν σαθμῷ, καὶ μισθωσάμενοι χρυσοχόον ἐποίησαν χειροποίητα, καὶ κύψαντες προσκυνῆσιν αὐτοῖς.

7 Αἴρουσιν αὐτὸ ἐπὶ τ ὦμε, καὶ πορεύονται· ἐὰν δὲ θῶσιν αὐτὸ ἐπὶ τ τόπε αὐτε, μένει, οὐ μὴ κινηθῇ· καὶ ὃς ἐὰν βοήσῃ πρὸς αὐτὸν, οὐ μὴ εἰσακέσῃ, ἀπὸ κακῶν οὐ μὴ σώσῃ αὐτόν.

8 Μνήσθητε ταῦτα, καὶ στενάξατε, μετανοήσατε οἱ πεπλανημένοι, ἐπιστρέψατε τῇ καρδίᾳ,

9 Καὶ μνήσθητε τὰ πρότερα ἀπὸ τ αἰῶνος, ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ Θεὸς, καὶ ἐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμε,

10 Ἀναγγέλλων πρότερον τὰ ἔσχατα πρὶν γενέσθαι, καὶ ἅμα συνετελέσθη· καὶ εἶπα, Πᾶσα ἡ βουλή με στήσεται, καὶ πάντα ὅσα βεβέλευμαι, ποιήσω·

11 Καλῶν ἀπὸ ἀνατολῶν πετεινὸν, καὶ ἀπὸ γῆς πόρρωθεν περὶ ὧν βεβέλευμαι, ἐλάλησα, καὶ ἤγαγον, ἔκτισα καὶ ἐποίησα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτε.

12 Ἀκέσατέ με οἱ ἀπολωλεκότες τ καρδίαν, οἱ μακρὰν ἀπὸ τ δικαιοσύνης.

13 Ἤγγισα τὴν δικαιοσύνην με, καὶ τ σωτηρίαν τ παρ' ἐμε οὐ βραδυνῶ· δέδωκα ἐν Σιὼν σωτηρίαν τῷ Ἰσραὴλ εἰς δόξασμα.

Κεφ. μζ'. 47.

ΚΑΤΑΒΗΘΙ, κάθισον ἐπὶ τ γῆν παρθένος θυγάτηρ Βαβυλῶνος, κάθισον εἰς τ γῆν θυγάτηρ Χαλδαίων, ὅτι ἐκέτι προσερθήσῃ κληθῆναι ἁπαλὴ καὶ τρυφερά.

2 Λάβε μύλον, ἄλεσον ἄλευρον, ἀποκάλυψαι τὸ κατακάλυμμά σε, ἀνακάλυψαι τὰς πολιὰς, ἀνάσυρε τὰς κνήμας, διάβηθι ποταμές·

3 Ἀνακαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σε, φανήσονται οἱ ὀνειδισμοί σε· τὸ δίκαιον ἐκ σε λήψομαι, ἐκέτι μὴ παραδῶ ἀνθρώποις.

4 Ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος σαβαὼθ, ὄνομα αὐτῷ Ἅγιος Ἰσραήλ.

5 Κάθισον κατανενυγμένη, εἴσελθε εἰς τὸ σκότος θύγατερ Χαλδαίων, ἐκέτι μὴ κληθήσῃ ἰσχὺς βασιλείας.

6 Παρωξύνθην ἐπὶ τῷ λαῷ με, ἐμίανας τ κληρονομίαν με· ἐγὼ ἔδωκα αὐτὲς εἰς τὴν χεῖρά σε, σὺ δὲ ἐκ ἔδωκας αὐτοῖς ἔλεος, τ πρεσβυτέρε ἐβάρυνας τ ζυγὸν σφόδρα,

7 Καὶ εἶπας, Εἰς τὸν αἰῶνα ἔσομαι ἄρχουσα· ἐκ ἐνόησας

ταῦτα ἐν τῇ καρδίᾳ σε, ἀδὲ ἐμνήσθης τὰ ἔσχατα.

8 Νῦν δὲ ἄκρε ταῦτα τρυφερὰ, ἡ καθημένη, ἡ πεποιθυῖα, ἡ λέγεσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ ἐκ ἔσιν ἑτέρα, οὐ καθιῶ χήρα, ἀδὲ γνώσομαι ὀρφανίαν.

9 Νῦν δὲ ἥξει ἐπὶ σὲ τὰ δύο ταῦτα ἐξαίφνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἀτεκνία καὶ χηρεία ἥξει ἐξαίφνης ἐπὶ σὲ, ἐν τῇ φαρμακείᾳ σε, ἐν τῇ ἰσχύϊ τῶν ἐπαοιδῶν σε σφόδρα,

10 Τῇ ἐλπίδι τ πονηρίας σε· σὺ γὰρ εἶπας, Ἐγώ εἰμι, καὶ ἐκ ἔσιν ἑτέρα· γνῶθι, ἡ σύνεσις τέτων ἔσαι, καὶ ἡ πορνεία σε σοὶ αἰσχύνη· καὶ εἶπας τῇ καρδίᾳ σε, Ἐγώ εἰμι, καὶ ἐκ ἔσιν ἑτέρα.

11 Καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνῷς· βόθυνος, καὶ ἐμπεσῇ εἰς αὐτόν· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ταλαιπωρία, καὶ οὐ μὴ δυνήσῃ καθαρὰ γενέσθαι· καὶ ἥξει ἐπὶ σὲ ἐξαπίνης ἀπώλεια, καὶ οὐ μὴ γνώσῃ.

12 Στῆθι νῦν ἐν ταῖς ἐπαοιδαῖς σε, καὶ ἐν τῇ πολλῇ φαρμακείᾳ σε, ἃ ἐμάνθανες ἐκ νεότητός σε, εἰ δυνήσῃ ὠφεληθῆναι.

13 Κεκοπίακας ἐν ταῖς βελαῖς σε· στήτωσαν δὴ καὶ σωσάτωσάν σε οἱ ἀστρολόγοι τ ἀρανὲ, οἱ ὁρῶντες τὰς ἀστέρας ἀναγγελάτωσάν σοι, τί μέλλει ἐπὶ σὲ ἔρχεσθαι.

14 Ἰδὲ πάντες ὡς φρύγανα ἐπὶ πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωνται τ ψυχὴν αὐτῶν ἐκ φλογός· ὅτι ἔχεις ἄνθρακας πυρός· κάθισαι ἐπ' αὐτὰς,

15 Οὗτοι ἔσονταί σοι βοήθεια· ἐκοπίασας ἐν τῇ μεταβολῇ ἐκ νεότητος, ἄνθρωπος καθ' ἑαυτὸν ἐπλανήθη, σοὶ δὲ ἐκ ἔσαι σωτηρία.

Κεφ. μή. 48.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἶκος Ἰακὼβ, οἱ κεκλημένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, καὶ ἐξ Ἰούδα ἐξελθόντες, οἱ ὀμνύοντες τῷ ὀνόματι Κυρίε Θεῦ Ἰσραὴλ, μιμνησκόμενοι οὐ μετὰ ἀληθείας, ἀδὲ μετὰ δικαιοσύνης,

2 Καὶ ἀντεχόμενοι τῷ ὀνόματι τ πόλεως τ ἁγίας, καὶ ἐπὶ τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ ἀντιστηριζόμενοι· Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ.

3 Τὰ πρότερα ἔτι ἀνήγγειλα, καὶ ἐκ τ σόματός με ἐξῆλθε, καὶ ἀκρσὸν ἐγένετο· ἐξάπινα ἐποίησα, καὶ ἐπῆλθε.

4 Γινώσκω ὅτι σκληρὸς εἶ, καὶ νεῦρον σιδηρᾶν ὁ τράχηλός σε, καὶ τὸ μέτωπόν σε χαλκᾶν.

5 Καὶ ἀνήγγειλά σοι πάλαι

ἃ πρὶν ἐλθεῖν ἐπὶ σέ· ἀκουόν σοι ἐποίησα, μή ποτε εἴπῃς, Ὅτι τὰ εἴδωλά μοι ἐποίησε, καὶ εἴπῃς, Ὅτι τὰ γλυπτὰ καὶ τὰ χωνευτὰ ἐνετείλατό μοι.

6 Ἤκουσατε πάντα, καὶ ὑμεῖς οὐκ ἔγνωτε· ἀλλὰ ἀκουστά σοι ἐποίησα τὰ καινὰ ἀπὸ τοῦ νῦν, ἃ μέλλει γίνεσθαι· καὶ οὐκ εἶπας,

7 Νῦν γίνεται, καὶ οὐ πάλαι, καὶ οὐ προτέραις ἡμέραις ἤκουσας αὐτά· μὴ εἴπῃς, Ναὶ γινώσκω αὐτά.

8 Οὔτε ἔγνως, οὔτε ἠπίσω, οὔτε ἀπ' ἀρχῆς ἠνοιξά σε τὰ ὦτα· ἔγνων γάρ, ὅτι ἀθετῶν ἀθετήσεις, καὶ ἄνομος ἔτι ἐκ κοιλίας κληθήσῃ.

9 Ἕνεκεν τοῦ ἐμοῦ ὀνόματος δείξω σοι τὸν θυμόν μου καὶ τὰ ἔνδοξά μου ἐπάξω ἐπὶ σὲ, ἵνα μὴ ἐξολοθρεύσω σε.

10 Ἰδοὺ πέπρακά σε, οὐχ ἕνεκεν ἀργυρίου· ἐξειλάμην δέ σε ἐκ καμίνου πτωχείας.

11 Ἕνεκεν ἐμοῦ ποιήσω σοι, ὅτι τὸ ἐμὸν ὄνομα βεβηλῶται, καὶ τὴν δόξαν μου ἑτέρῳ οὐ δώσω.

12 Ἄκουέ μου Ἰακὼβ, καὶ Ἰσραὴλ ὃν ἐγὼ καλῶ· ἐγώ εἰμι πρῶτος, καὶ ἐγώ εἰμι εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Καὶ ἡ χείρ μου ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, καὶ ἡ δεξιά μου ἐστερέωσε τὸν οὐρανόν· καλέσω αὐτοὺς, καὶ στήσονται ἅμα,

14 Καὶ συναχθήσονται πάντες, καὶ ἀκούσονται· τίς αὐτοῖς ἀνήγγειλε ταῦτα; ἀγαπῶν σε ἐποίησα τὸ θέλημά σου ἐπὶ Βαβυλῶνα, τοῦ ἆραι σπέρμα Χαλδαίων.

15 Ἐγὼ ἐλάλησα, ἐγὼ ἐκάλεσα, ἤγαγον αὐτὸν, καὶ εὐώδωσα τὴν ὁδὸν αὐτοῦ.

16 Προσαγάγετε πρὸς μὲ, καὶ ἀκούσατε ταῦτα· οὐκ ἀπ' ἀρχῆς ἐν κρυφῇ λελάληκα· ἡνίκα ἐγένετο, ἐκεῖ ἤμην, καὶ νῦν Κύριος Κύριος ἀπέστειλέ με, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ.

17 Οὕτω λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ἅγιος Ἰσραὴλ, Ἐγώ εἰμι ὁ Θεός σου, δέδειχά σοι ἵνα εὑρεῖν σε τὴν ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσῃ ἐν αὐτῇ.

18 Καὶ εἰ ἤκουσας τῶν ἐντολῶν μου, ἐγένετο ἂν ὡσεὶ ποταμὸς ἡ εἰρήνη σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ὡς κῦμα θαλάσσης.

19 Καὶ ἐγένετο ἂν ὡς ἡ ἄμμος τὸ σπέρμα σου, καὶ τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας σου ὡς ὁ χοῦς τῆς γῆς· οὐδὲ νῦν ἐ μὴ ἐξολοθρευθῇς, οὐδὲ ἀπολεῖται τὸ ὄνομά σου ἐνώπιον ἐμοῦ.

20 Ἐξελθὲ ἐκ Βαβυλῶνος φεύγων ἀπὸ τῶν Χαλδαίων, φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγείλατε, καὶ ἀκουστὸν γενέσθω τοῦτο, ἀναγγείλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς·

λέγετε, Ἐρρύσατο Κύριος τὸν δοῦλον αὐτοῦ Ἰακώβ.

21 Καὶ ἐὰν διψήσωσι, δι' ἐρήμου ἄξει αὐτοὺς, ὕδωρ ἐκ πέτρας ἐξάξει αὐτοῖς· σχισθήσεται πέτρα, καὶ ῥυήσεται ὕδωρ, καὶ πίεται ὁ λαός μου.

22 Οὐκ ἔστι χαίρειν, λέγει Κύριος, τοῖς ἀσεβέσιν.

Κεφ. μθ'. 49.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου νῆσοι, καὶ προσέχετε ἔθνη, Διὰ χρόνου πολλοῦ γήσεται, λέγει Κύριος, ἐκ κοιλίας μητρός μου ἐκάλεσε τὸ ὄνομά μου,

2 Καὶ ἔθηκε τὸ στόμα μου ὡς μάχαιραν ὀξεῖαν, καὶ ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς χειρὸς αὐτοῦ ἔκρυψέ με· ἔθηκέ με ὡς βέλος ἐκλεκτὸν, καὶ ἐν τῇ φαρέτρᾳ αὐτοῦ ἔκρυψέ με,

3 Καὶ εἶπέ μοι, Δοῦλός μου εἶ σὺ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν σοὶ ἐνδοξασθήσομαι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Κενῶς ἐκοπίασα, εἰς μάταιον καὶ εἰς ἀδὲν ἔδωκα τὴν ἰσχύν μου· διατοῦτο ἡ κρίσις μου παρὰ Κυρίῳ, καὶ ὁ πόνος μου ἐναντίον τοῦ Θεοῦ μου.

5 Καὶ νῦν ὅτω λέγει Κύριος, ὁ πλάσας με ἐκ κοιλίας δοῦλον ἑαυτῷ, τοῦ συναγαγεῖν τὸν Ἰακὼβ πρὸς αὐτὸν, καὶ Ἰσραὴλ· συναχθήσομαι καὶ δοξασθήσομαι ἐναντίον Κυρίου, καὶ ὁ Θεός μου ἔσαι μοι ἰσχύς.

6 Καὶ εἶπέ μοι, Μέγα σοι ἐστὶ τοῦ κληθῆναί σε παῖδά μου, τοῦ στῆσαι τὰς φυλὰς Ἰακὼβ, καὶ τὴν διασποράν τοῦ Ἰσραὴλ ἐπιστρέψαι· ἰδὲ δέδωκά σε εἰς διαθήκην γένους, εἰς φῶς ἐθνῶν, τοῦ εἶναί σε εἰς σωτηρίαν ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς.

7 Οὕτως λέγει Κύριος, ὁ ῥυσάμενός σε, ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἁγιάσατε τὴν φαυλίζοντα τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, τὴν βδελυσσόμενον ὑπὸ τῶν ἐθνῶν τὸν δέλων τῶν ἀρχόντων· βασιλεῖς ὄψονται αὐτὸν, καὶ ἀναστήσονται ἄρχοντες, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ, ἕνεκεν Κυρίου· ὅτι πιστός ἐστιν ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐξελεξάμην σε.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, καιρῷ δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, καὶ ἔπλασά σε, καὶ ἔδωκά σε εἰς διαθήκην ἐθνῶν τοῦ κατασῆσαι τὴν γῆν, καὶ κληρονομῆσαι κληρονομίας ἐρήμους,

9 Λέγοντα τοῖς ἐν δεσμοῖς, Ἐξέλθατε, καὶ τοῖς ἐν τῷ σκότει, ἀνακαλυφθῆναι· ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς βοσκηθήσονται, καὶ ἐν πάσαις ταῖς τρίβοις ἡ νομὴ αὐτῶν.

10 Οὐ πεινάσουσιν, ἀδὲ διψήσουσιν, ἀδὲ πατάξει αὐτοὺς ὁ καύσων, ἀδὲ ὁ ἥλιος, ἀλλ' ὁ ἐλεῶν αὐτοὺς παρακαλέσει, καὶ διὰ πηγῶν ὑδάτων ἄξει αὐτούς.

11 Καὶ θήσω πᾶν ὄρος εἰς ὁδὸν, καὶ πᾶσαν τρίβον εἰς βόσκημα αὐτοῖς.

12 Ἰδὲ ἕτοι πόρρωθεν ἥξουσιν, ἕτοι ἀπὸ Βορρᾶ καὶ θαλάσσης, ἄλλοι δὲ ἐκ γῆς Περσῶν.

13 Εὐφραίνεσθε οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, ῥηξάτωσαν τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ὅτι ἠλέησεν ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ παρεκάλεσεν.

14 Εἶπε δὲ Σιὼν, Ἐγκατέλιπέ με Κύριος, καὶ ὅτι Κύριος ἐπελάθετό μου.

15 Μὴ ἐπιλήσεται γυνὴ τοῦ παιδίου αὐτῆς, ἢ τοῦ μὴ ἐλεῆσαι τὰ ἔκγονα τῆς κοιλίας αὐτῆς; εἰ δὲ καὶ ταῦτα ἐπιλάθοιτο γυνὴ, ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἐπιλήσομαί σου, εἶπε Κύριος.

16 Ἰδὲ ἐπὶ τῶν χειρῶν μου ἐζωγράφηκά σε τὰ τείχη, καὶ ἐνώπιόν μου εἶ διαπαντὸς,

17 Καὶ ταχὺ οἰκοδομηθήσῃ ὑφ' ὧν καθηρέθης, καὶ οἱ ἐρημώσαντές σε ἐξελεύσονται ἐκ σοῦ.

18 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε πάντας; ἰδὲ συνήχθησαν καὶ ἦλθοσαν πρὸς σέ. Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ὅτι πάντας αὐτοὺς ὡς κόσμον ἐνδύσῃ, καὶ περιθήσεις αὐτοὺς ὡς κόσμον νύμφη.

19 Ὅτι τὰ ἔρημά σε καὶ τὰ κατεφθαρμένα καὶ πεπλωκότα, ὅτι νῦν στενοχωρήσει ἀπὸ τῶν κατοικούντων, καὶ μακρυνθήσονται ἀπὸ σοῦ οἱ καταπίνοντές σε.

20 Ἐροῦσι γὰρ εἰς τὰ ὦτά σε οἱ υἱοί σου, οὓς ἀπολώλεκας, Στενός μοι ὁ τόπος, ποίησόν μοι τόπον ἵνα κατοικήσω.

21 Καὶ ἐρεῖς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, Τίς ἐγέννησέ μοι τούτους; ἐγὼ δὲ ἄτεκνος καὶ χήρα, τούτους δὲ τίς ἐξέθρεψέ μοι; ἐγὼ δὲ κατελείφθην μόνη, ἕτοι δὲ μοι πῶς ἦσαν;

22 Οὕτως λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ αἴρω εἰς τὰ ἔθνη τὴν χεῖρά μου, καὶ εἰς τὰς νήσους ἀρῶ σύσσημόν μου, καὶ ἄξουσι τοὺς υἱούς σου ἐν κόλπῳ, τὰς δὲ θυγατέρας σου ἐπ' ὤμων ἀροῦσι.

23 Καὶ ἔσονται βασιλεῖς τιθηνοί σου, αἱ δὲ ἄρχουσαι αὐτῶν τροφοί σου· ἐπὶ πρόσωπον τῆς γῆς προσκυνήσουσί σε, καὶ τὸν χοῦν τῶν ποδῶν σου λείξουσι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος, καὶ οὐκ αἰσχυνθήσονται οἱ ὑπομένοντές με.

24 Μὴ λήψεταί τις παρὰ γίγαντος σκῦλα; καὶ ἐὰν αἰχμαλωτεύσῃ τις ἀδίκως, σωθήσεται;

25 Ὅτι οὕτω λέγει Κύριος, Ἐάν τις αἰχμαλωτεύσῃ γί-

γαντα, λήψεται σκῦλα· λαμβάνων δὲ παρὰ ἰσχύοντος σωθήσεται· ἐγὼ δὲ ⸗ κρίσιν σου κρινῶ, καὶ ἐγὼ τὰς υἱάς σε ῥύσομαι.

26 Καὶ φάγονται οἱ θλίψαντές σε τὰς σάρκας αὐτῶν, καὶ πίονται ὡς οἶνον νέον τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ μεθυσθήσονται· καὶ αἰσθανθήσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ ῥυσάμενός σε, καὶ ἀντιλαμβανόμενος ἰσχύος Ἰακώβ.

Κεφ. ν'. 50.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ποῖον τὸ βιβλίον ⸗ ἀποστασίου τῆς μητρὸς ὑμῶν, ᾧ ἐξαπέστειλα αὐτήν; ἢ τίνι ὑπόχρεῳ πέπρακα ὑμᾶς; ἰδὲ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐπράθητε, καὶ ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν ἐξαπέστειλα ⸗ μητέρα ὑμῶν.

2 Τί ὅτι ἦλθον, καὶ οὐκ ἦν ἄνθρωπος; ἐκάλεσα, καὶ οὐκ ἦν ὁ ὑπακούων; μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ μου ⸗ ῥύσασθαι; ἢ οὐκ ἰσχύω ⸗ ἐξελέσθαι; ἰδὲ τῷ ἐλεγμῷ μου ἐξερημώσω ⸗ θάλασσαν, καὶ θήσω ποταμοὺς ἐρήμους, καὶ ξηρανθήσονται οἱ ἰχθύες αὐτῶν ἀπὸ ⸗ μὴ εἶναι ὕδωρ, καὶ ἀποθανεῖται ἐν δίψει.

3 Ἐνδύσω ⸗ οὐρανὸν σκότος, καὶ ὡς σάκκον θήσω τὸ περιβόλαιον αὐτῶν.

4 Κύριος Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν παιδείας, ⸗ γνῶναι καιρὸν δεῖ εἰπεῖν λόγον· ἔθηκέ μοι πρωΐ, προσέθηκέ μοι ὠτίον ἀκούειν,

5 Καὶ ἡ παιδεία Κυρίου Κυρίου ἀνοίγει μου τὰ ὦτα· ἐγὼ δὲ οὐκ ἀπειθῶ, οὐδὲ ἀντιλέγω.

6 Τὸν νῶτόν μου ἔδωκα εἰς μάστιγας, τὰς δὲ σιαγόνας μου εἰς ῥαπίσματα, τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέστρεψα ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων,

7 Καὶ Κύριος Κύριος βοηθός μοι ἐγενήθη· διατέτο οὐκ ἐνετράπην, ἀλλὰ ἔθηκα τὸ πρόσωπόν μου ὡς στερεὰν πέτραν, καὶ ἔγνων ὅτι οὐ μὴ αἰσχυνθῶ,

8 Ὅτι ἐγγίζει ὁ δικαιώσας με· τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἀντιστήτω μοι ἅμα· καὶ τίς ὁ κρινόμενός μοι; ἐγγισάτω μοι.

9 Ἰδὲ Κύριος Κύριος βοηθήσει μοι· τίς κακώσει με; ἰδὲ πάντες ὑμεῖς ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεσθε, καὶ σὴς καταφάγεται ὑμᾶς.

10 Τίς ἐν ὑμῖν ὁ φοβούμενος ⸗ Κύριον; ὑπακουσάτω ⸗ φωνῆς ⸗ παιδὸς αὐτοῦ· οἱ πορευόμενοι ἐν σκότει, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς φῶς, πεποίθατε ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου, καὶ ἀντισηρίσασθε ἐπὶ τῷ Θεῷ.

11 Ἰδὲ πάντες ὑμεῖς πῦρ καίετε, καὶ κατισχύετε φλόγα· πορεύεσθε τῷ φωτὶ ⸗ πυρὸς

ὑμῶν, καὶ τῇ φλογὶ ᾗ ἐξεκαύσατε· δι' ἐμὲ ἐγένετο ταῦτα ὑμῖν, ἐν λύπῃ κοιμηθήσεσθε.

Κεφ. ναί. 51.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ μου οἱ διώκοντες τὸ δίκαιον, καὶ ζητοῦντες τὸν Κύριον, ἐμβλέψατε εἰς τὴν στερεὰν πέτραν, ἣν ἐλατομήσατε, καὶ εἰς τὸ βόθυνον ὃ λάκκου, ὃν ὠρύξατε.

2 Ἐμβλέψατε εἰς Ἀβραὰμ, τὸ πατέρα ὑμῶν, καὶ εἰς Σάρραν τὸ ὠδίνασαν ὑμᾶς· ὅτι εἷς ἦν, καὶ ἐκάλεσα αὐτὸν, καὶ εὐλόγησα αὐτὸν, καὶ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐπλήθυνα αὐτόν.

3 Καὶ σὲ νῦν παρακαλέσω Σιὼν, καὶ παρεκάλεσα πάντα τὰ ἔρημα αὐτῆς, καὶ θήσω τὰ ἔρημα αὐτῆς ὡς παράδεισον, καὶ τὰ πρὸς δυσμὰς αὐτῆς ὡς παράδεισον Κυρίου· εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσουσιν ἐν αὐτῇ, ἐξομολόγησιν καὶ φωνὴν αἰνέσεως.

4 Ἀκούσατέ μου, ἀκούσατέ μου λαός μου, καὶ οἱ βασιλεῖς πρὸς μὲ ἐνωτίσασθε, ὅτι νόμος παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ κρίσις μου εἰς φῶς ἐθνῶν.

5 Ἐγγίζει ταχὺ ἡ δικαιοσύνη μου, καὶ ἐξελεύσεται ὡς φῶς τὸ σωτήριόν μου, καὶ εἰς τὸ βραχίονά μου ἔθνη ἐλπιοῦσιν· ἐμὲ νῆσοι ὑπομενοῦσι, καὶ εἰς τὸ βραχίονά μου ἐλπιοῦσιν.

6 Ἄρατε εἰς τὸν οὐρανὸν τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, καὶ ἐμβλέψατε εἰς τὴν γῆν κάτω· ὅτι ὁ οὐρανὸς ὡς καπνὸς ἐστερεώθη, ἡ δὲ γῆ ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσεται, οἱ δὲ κατοικοῦντες ὥσπερ ταῦτα ἀποθανοῦνται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, ἡ δὲ δικαιοσύνη μου οὐ μὴ ἐκλείπῃ,

7 Ἀκούσατέ μου οἱ εἰδότες κρίσιν, λαὸς οὗ ὁ νόμος μου ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν· μὴ φοβεῖσθε ὀνειδισμὸν ἀνθρώπων, καὶ τῷ φαυλισμῷ αὐτῶν μὴ πτοῆσθε.

8 Ὡς γὰρ ἱμάτιον βρωθήσεται ὑπὸ χρόνου, καὶ ὡς ἔρια βρωθήσεται ὑπὸ σητός· ἡ δὲ δικαιοσύνη μου εἰς τὸν αἰῶνα ἔσται, τὸ δὲ σωτήριόν μου εἰς γενεὰς γενεῶν.

9 Ἐξεγείρε ἐξεγείρε Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔνδυσαι τὸν ἰσχὺν τοῦ βραχίονός σου, ἐξεγείρε ὡς ἐν ἀρχῇ ἡμέρας, ὡς γενεὰ αἰῶνος.

10 Οὐ σὺ εἶ ἡ ἐρημώσασα θάλασσαν, ὕδωρ ἀβύσσου πλῆθος; ἡ θεῖσα τὰ βάθη τῆς θαλάσσης ὁδὸν διαβάσεως ῥυομένοις

11 Καὶ λελυτρωμένοις; ὑπὸ γὰρ Κυρίου ἀποσταλήσονται, καὶ ἥξουσιν εἰς Σιὼν μετ' εὐφροσύνης καὶ ἀγαλλιάματος αἰωνίου· ἐπὶ κεφαλῆς γὰρ αὐτῶν αἴνεσις καὶ εὐφροσύνη καταλήψεται αὐ-

τές· ἀπέδρα ὀδύνη καὶ λύπη καὶ στεναγμός.

12 Ἐγώ εἰμι, ἐγώ εἰμι ὁ παρακαλῶν σε· γνῶθι τίς ἶσα ἐφοβήθης ἀπὸ ἀνθρώπε θνητε, καὶ ἀπὸ υἱε ἀνθρώπε, οἳ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθησαν.

13 Καὶ ἐπελάθε Θεὸν τὸν ποιήσαντά σε, τ ποιήσαντα τ ἐρανὸν καὶ θεμελιώσαντα τ γῆν· καὶ ἐφόβε ἀεὶ πάσας τὰς ἡμέρας τὸ πρόσωπον θ θυμε θ θλίβοντός σε· ὃν τρόπον γὰρ ἐβελεύσατο θ ἆραί σε, καὶ νῦν ποῦ ὁ θυμὸς θ θλίβοντός σε;

14 Ἐν γὰρ τῷ σώζεσθαί σε οὐ σήσεται, οὐδὲ χρονιεῖ,

15 Ὅτι ἐγὼ ὁ Θεός σε, ὁ ταράσσων τὴν θάλασσαν, καὶ ἠχῶν τὰ κύματα αὐτῆς· Κύριος σαβαὼθ ὄνομά μοι.

16 Θήσω τὰς λόγας με εἰς τὸ στόμα σε, καὶ ὑπὸ τ σκιὰν τ χειρός με σκεπάσω σε, ἐν ᾗ ἔστησα τ ἐρανὸν, καὶ ἐθεμελίωσα τ γῆν· καὶ ἐρεῖ Σιὼν, Λαός με εἶ σύ.

17 Ἐξεγείρε ἐξεγείρε, ἀνάστηθι Ἰερσαλὴμ, ἡ πίσα ἐκ χειρὸς Κυρίε τὸ ποτήριον τε θυμε αὐτε· τὸ ποτήριον γὰρ τ πλώσεως, τὸ κόνδυ θ θυμε ἐξέπιες καὶ ἐξεκένωσας,

18 Καὶ ἐκ ἦν ὁ παρακαλῶν σε ἀπὸ πάντων τῶν τέκνων σε ὧν ἔτεκες, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἀνιλαμβανόμενος τ χειρός σε, ἐδὲ ἀπὸ πάντων τῶν υἱῶν σε ὧν ὕψωσας.

19 Διὸ ταῦτα ἀντικείμενά σοι, τίς συλλυπηθήσεταί σοι; πλῶμα καὶ σύντριμμα, λιμὸς καὶ μάχαιρα, τίς παρακαλέσει σε;

20 Οἱ υἱοί σε οἱ ἀπορέμενοι, οἱ καθεύδοντες ἐπ' ἄκρε πάσης ἐξόδε ὡς σευτλίον ἡμίεφθον, οἱ πλήρεις θυμε Κυρίε, ἐκλελυμένοι διὰ Κυρίε τε Θεε.

21 Διατῦτο ἄκε τεταπεινωμένη, καὶ μεθύσα ἐκ ἀπὸ οἴνε.

22 Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων τ λαὸν αὐτε, Ἰδὲ εἴληφα ἐκ τ χειρός σε τὸ ποτήριον τ πλώσεως, τὸ κόνδυ τε θυμε με, καὶ οὐ προσθήσῃ ἔτι πιεῖν αὐτό·

23 Καὶ δώσω αὐτὸ εἰς τὰς χεῖράς τ ἀδικησάντων σε καὶ τ ταπεινωσάντων σε, οἳ εἶπαν τῇ ψυχῇ σε, Κύψον, ἵνα παρέλθωμεν· καὶ ἔθηκας ἴσα τῇ γῇ τὰ μέσα σε ἔξω τοῖς παραπορευομένοις.

Κεφ. νβ'. 52.

ΕΞΕΓΕΙΡΟΥ ἐξεγείρε Σιὼν, ἔνδυσαι τ ἰσχύν σου Σιὼν, καὶ σὺ ἔνδυσαι τὴν δόξαν σε Ἰερσαλὴμ πόλις ἡ ἁγία, οὐκέτι προσεθήσεται διελθεῖν

διὰ σȣ̃ ἀπερίτμητος καὶ ἀκά-
θαρτος.

2 Ἐκτίναξαι τ̃ χȣ̃ν, κ̀ ἀνά-
ςηθι, κάθισον Ἱερȣσαλὴμ, ἔκ-
δυσαι τ̃ δεσμὸν τ̃ τραχήλȣ σȣ
ἡ αἰχμάλωτος θυγάτηρ Σιών.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος,
Δωρεὰν ἐπράθητε, κ̀ οὐ μετὰ
ἀργυρίȣ λυτρωθήσεσθε.

4 Οὕτως λέγει Κύριος, Εἰς
Αἴγυπτον κατέβη ὁ λαός μȣ τὸ
πρότερον παροικῆσαι ἐκεῖ, καὶ
εἰς Ἀσσυρίȣς βίᾳ ἤχθησαν.

5 Καὶ νῦν τί ἐςὲ ὧδε; τάδε
λέγει Κύριος, Ὅτι ἐλήφθη ὁ
λαός μȣ δωρεὰν, θαυμάζετε
κ̀ ὀλολύζετε· τάδε λέγει Κύ-
ριος, Δι' ὑμᾶς διαπαντὸς τὸ
ὄνομά μου βλασφημεῖται ἐν
τοῖς ἔθνεσι.

6 Διατȣ̃το γνώσεται ὁ λαός
μȣ τὸ ὄνομά μȣ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ἐκείνῃ, ὅτι ἐγώ εἰμι αὐτὸς ὁ
λαλῶν, πάρειμι

7 Ὡς ὥρα ἐπὶ τῶν ὀρέων, ὡς
πόδες εὐαγγελιζομένȣ ἀκοὴν
εἰρήνης, ὡς εὐαγγελιζόμενος ἀ-
γαθὰ, ὅτι ἀκȣςὴν ποιήσω τὴν
σωτηρίαν σȣ, λέγων, Σιὼν βα-
σιλεύσει σȣ ὁ Θεός.

8 Ὅτι φωνὴ τ̃ φυλασσόντων
σε ὑψώθη, καὶ τῇ φωνῇ ἅμα
εὐφρανθήσονται· ὅτι ὀφθαλ-
μοὶ πρὸς ὀφθαλμȣ̀ς ὄψονται,
ἡνίκα ἂν ἐλεήσῃ Κύριος τὴν
Σιών.

9 Ῥηξάτω εὐφροσύνην ἅμα
τὰ ἔρημα Ἱερȣσαλὴμ, ὅτι ἠ-
λέησε Κύριος αὐτὴν, καὶ ἐῤῥύ-
σατο Ἱερȣσαλήμ.

10 Καὶ ἀποκαλύψει Κύριος
τ̃ βραχίονα τ̃ ἅγιον αὐτȣ̃ ἐνώ-
πιον πάντων τ̃ ἐθνῶν, κ̀ ὄ-
ψονται πάντα ἄκρα τ̃ γῆς τ̃
σωτηρίαν τ̃ παρὰ τȣ̃ Θεȣ̃ ἡ-
μῶν.

11 Ἀπόςητε, ἀπόςητε, ἐξ-
έλθατε ἐκεῖθεν, κ̀ ἀκαθάρτȣ
μὴ ἅψησθε, ἐξέλθετε ἐκ μέσȣ
αὐτῆς, ἀφορίσθητε οἱ φέροντες
τὰ σκεύη Κυρίȣ·

12 Ὅτι οὐ μετὰ ταραχῆς
ἐξελεύσεσθε ȣ̓δὲ φυγῇ πορεύ-
σεσθε· προπορεύσεται γὰρ πρό-
τερος ὑμῶν Κύριος, κ̀ ὁ ἐπι-
συνάγων ὑμᾶς Θεὸς Ἰσραήλ.

13 Ἰδȣ̀ συνήσει ὁ παῖς μȣ,
κ̀ ὑψωθήσεται, κ̀ δοξασθήσε-
ται σφόδρα.

14 Ὃν τρόπον ἐκςήσονται
ἐπὶ σὲ πολλοὶ, ȣ̓τως ἀδοξήσει
ἀπὸ τ̃ ἀνθρώπων τὸ εἶδός σȣ,
κ̀ ἡ δόξα σȣ ἀπὸ υἱῶν ἀνθρώ-
πων.

15 Οὕτω θαυμάσονται ἔθνη
πολλὰ ἐπ' αὐτῷ, κ̀ συνέξȣσι
βασιλεῖς τὸ ςόμα αὐτῶν· ὅτι
οἷς ȣ̓κ ἀνηγγέλη περὶ αὐτȣ̃,
ὄψονται, κ̀ οἳ ȣ̓κ ἀκηκόασι,
συνήσȣσι.

Κεφ. νγ'. 53.

ΚΥΡΙΕ τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; καὶ ὁ βραχίων Κυρίε τίνι ἀπεκαλύφθη;

2 Ἀνηγγείλαμεν ὡς παιδίον ἐναντίον αὐτοῦ, ὡς ῥίζα ἐν γῇ διψώσῃ· οὐκ ἔστιν εἶδος αὐτῷ, οὐδὲ δόξα· καὶ εἴδομεν αὐτὸν, καὶ οὐκ εἶχεν εἶδος οὐδὲ κάλλος·

3 Ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον, καὶ ἐκλεῖπον παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἄνθρωπος ἐν πληγῇ ὢν, καὶ εἰδὼς φέρειν μαλακίαν, ὅτι ἀπέστραπται τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, ἠτιμάσθη, καὶ οὐκ ἐλογίσθη.

4 Οὗτος τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν φέρει, καὶ περὶ ἡμῶν ὀδυνᾶται, καὶ ἡμεῖς ἐλογισάμεθα αὐτὸν εἶναι ἐν πόνῳ, καὶ ἐν πληγῇ, καὶ ἐν κακώσει.

5 Αὐτὸς δὲ ἐτραυματίσθη διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, καὶ μεμαλάκισται διὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν, παιδεία εἰρήνης ἡμῶν ἐπ' αὐτὸν, τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἡμεῖς ἰάθημεν.

6 Πάντες ὡς πρόβατα ἐπλανήθημεν· ἄνθρωπος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐπλανήθη· καὶ Κύριος παρέδωκεν αὐτὸν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν,

7 Καὶ αὐτὸς διὰ τὸ κεκακῶσθαι οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα αὐτοῦ· ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, καὶ ὡς ἀμνὸς ἐναντίον τοῦ κείροντος ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει τὸ στόμα.

8 Ἐν τῇ ταπεινώσει ἡ κρίσις αὐτοῦ ἤρθη, τὴν γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ, ἀπὸ τῶν ἀνομιῶν τοῦ λαοῦ μου ἦχθη εἰς θάνατον.

9 Καὶ δώσω τοὺς πονηροὺς ἀντὶ τῆς ταφῆς αὐτοῦ, καὶ τοὺς πλουσίους ἀντὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ· ὅτι ἀνομίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ δόλον ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ·

10 Καὶ Κύριος βούλεται καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς· ἐὰν δῶτε περὶ ἁμαρτίας, ἡ ψυχὴ ὑμῶν ὄψεται σπέρμα μακρόβιον· καὶ βούλεται Κύριος

11 Ἀφελεῖν ἀπὸ τοῦ πόνου τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, δεῖξαι αὐτῷ φῶς, καὶ πλάσαι τῇ συνέσει, δικαιῶσαι δίκαιον εὖ δουλεύοντα πολλοῖς, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν αὐτὸς ἀνοίσει.

12 Διατάτο αὐτὸς κληρονομήσει πολλοὺς, καὶ τῶν ἰσχυρῶν μεριεῖ σκῦλα· ἀνθ' ὧν παρεδόθη εἰς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη, καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε, καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη.

Κεφ. νδ'. 54.

ΕΥΦΡΑΝΘΗΤΙ στεῖρα ἡ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἡ οὐκ ὠδίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ

τέκνα ἡ ἐρήμη, μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· εἶπε γὰρ Κύριος,

2 Πλάτυνον τὸν τόπον τῆς σκηνῆς σε, καὶ τὰ αὐλαιῶν σε, πῆξον, μὴ φείσῃ, μάκρυνον τὰ σχοινίσματά σε, καὶ τὰς βασσάλους σε κατίσχυσον,

3 Ἔτι εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκπέτασον· καὶ τὸ σπέρμα σε ἔθνη κληρονομήσει, καὶ πόλεις ἠρημωμένας κατοικιεῖς.

4 Μὴ φοβοῦ, ὅτι κατησχύνθης, μηδὲ ἐντραπῇς, ὅτι ὠνειδίσθης, ὅτι αἰσχύνην αἰώνιον ἐπιλήσῃ, καὶ ὄνειδος τῆς χηρείας σε οὐ μὴ μνησθήσῃ ἔτι.

5 Ὅτι Κύριος ὁ ποιῶν σε, Κύριος σαβαὼθ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὁ ῥυσάμενός σε, αὐτὸς Θεὸς Ἰσραὴλ, πάσῃ τῇ γῇ κληθήσεται.

6 Οὐχ ὡς γυναῖκα καταλελειμμένην καὶ ὀλιγόψυχον κέκληκέ σε ὁ Κύριος, οὐδ' ὡς γυναῖκα ἐκ νεότητος μεμισημένην, εἶπεν ὁ Θεός σε.

7 Χρόνον μικρὸν κατέλιπόν σε, καὶ μετ' ἐλέους μεγάλου ἐλεήσω σε.

8 Ἐν θυμῷ μικρῷ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐν ἐλέει αἰωνίῳ ἐλεήσω σε, εἶπεν ὁ ῥυσάμενός σε Κύριος.

9 Ἀπὸ δὲ ὕδατος δὲ ἐπὶ Νῶε τοῦτό μοι ἐστί· καθότι ὤμοσα αὐτῷ ἐν τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, τῇ γῇ μὴ θυμωθήσεσθαι ἐπὶ σοὶ ἔτι, μηδὲ ἐν ἀπειλῇ σε

10 Τὰ ὄρη μεταστήσεσθαι, καὶ οἱ βουνοί σε μετακινηθήσονται· οὕτως οὐδὲ τὸ παρ' ἐμοῦ σοι ἔλεος ἐκλείψει, οὐδὲ ἡ διαθήκη τῆς εἰρήνης σε οὐ μὴ μεταστῇ· εἶπε γὰρ ἵλεώς σοι Κύριε,

11 Ταπεινὴ καὶ ἀκατάστατος οὐ παρεκλήθης· ἰδοὺ ἐγὼ ἑτοιμάζω σοι ἄνθρακα τὸν λίθον σε, καὶ τὰ θεμέλιά σε σάπφειρον,

12 Καὶ θήσω τὰς ἐπάλξεις σε ἴασπιν, καὶ τὰς πύλας σε λίθος κρυσάλλου, καὶ τὸ περίβολόν σε λίθος ἐκλεκτός·

13 Καὶ πάντας τοὺς υἱούς σε διδακτοὺς Θεοῦ, καὶ ἐν πολλῇ εἰρήνῃ τὰ τέκνα σε.

14 Καὶ ἐν δικαιοσύνῃ οἰκοδομηθήσῃ· ἀπέχε ἀπὸ ἀδίκου, καὶ οὐ φοβηθήσῃ, καὶ τρόμος οὐκ ἐγγιεῖ σοι.

15 Ἰδοὺ προσήλυτοι προσελεύσονταί σοι δι' ἐμοῦ, καὶ παροικήσασί σοι, καὶ ἐπὶ σὲ καταφεύξονται.

16 Ἰδοὺ ἐγὼ ἔκτισά σε, οὐχ ὡς χαλκεὺς φυσῶν ἄνθρακας, καὶ ἐκφέρων σκεῦος εἰς ἔργον· ἐγὼ δὲ ἔκτισά σε, οὐκ εἰς ἀπώλειαν φθεῖραι.

17 Πᾶν σκεῦος σκευασὸν ἐπὶ

σὲ, ἐκ εὐοδώσω· καὶ πᾶσα φωνὴ ἀναστήσεται ἐπὶ σὲ εἰς κρίσιν, πάντας αὐτοὺς ἡτιήσεις, οἱ δὲ ἔνοχοί σε ἔσονται ἐν αὐτῇ· ἔστι κληρονομία τοῖς θεραπεύουσι Κύριον· καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι δίκαιοι, λέγει Κύριος.

Κεφ. νέ. 55.

ΟΙ διψῶντες πορεύεσθε ἐφ' ὕδωρ, καὶ ὅσοι μὴ ἔχετε ἀργύριον, βαδίσαντες ἀγοράσατε, καὶ φάγετε ἄνευ ἀργυρίου καὶ τιμῆς οἶνον καὶ σίαρ.

2 Ἱνατί τιμᾶσθε ἀργυρίου, καὶ τὸ μόχθον ὑμῶν ἐκ εἰς πλησμονήν; ἀκούσατέ μου, καὶ φάγεσθε ἀγαθὰ, καὶ ἐντρυφήσει ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν.

3 Προσέχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν, καὶ ἐπακολουθήσατε ταῖς ὁδοῖς μου· εἰσακούσατέ μου, καὶ ζήσεται ἐν ἀγαθοῖς ἡ ψυχὴ ὑμῶν, καὶ διαθήσομαι ὑμῖν διαθήκην αἰώνιον, τὰ ὅσια Δαυὶδ τὰ πιστά.

4 Ἰδὲ μαρτύριον ἐν ἔθνεσιν ἔδωκα αὐτὸν, ἄρχοντα καὶ προστάσσοντα ἔθνεσιν.

5 Ἔθνη ἃ ἐκ οἴδασί σε, ἐπικαλέσονταί σε, καὶ λαοὶ οἳ ἐκ ἐπίστανταί σε, ἐπὶ σὲ καταφεύξονται, ἕνεκεν Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου καὶ ἁγίου Ἰσραὴλ, ὅτι ἐδόξασέ σε.

6 Ζητήσατε τὸν Κύριον, καὶ ἐν τῷ εὑρίσκειν αὐτὸν, ἐπικαλέσασθε· ἡνίκα δ' ἂν ἐγγίζῃ ὑμῖν,

7 Ἀπολιπέτω ὁ ἀσεβὴς τὰς ὁδὰς αὐτοῦ, καὶ ἀνὴρ ἄνομος τὰς βουλὰς αὐτοῦ, καὶ ἐπιστραφήτω ἐπὶ Κύριον, καὶ ἐλεηθήσεται, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἀφήσει τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

8 Οὐ γάρ εἰσιν αἱ βουλαί μου ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν, οὐδ' ὥσπερ αἱ ὁδοὶ ὑμῶν αἱ ὁδοί μου, λέγει Κύριος.

9 Ἀλλ' ὡς ἀπέχει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ τῶν ὁδῶν ὑμῶν, καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῶν διανοίας μου.

10 Ὡς γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὑετὸς ἢ χιὼν ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐὰν μὴ ἀποστραφῇ ἕως ἂν μεθύσῃ τὴν γῆν, καὶ ἐκλέκῃ, καὶ ἐκβλαστήσῃ, καὶ δῷ σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν,

11 Οὕτως ἔσται τὸ ῥῆμά μου ὃ ἐὰν ἐξέλθῃ ἐκ τοῦ στόματός μου, οὐ μὴ ἀποστραφῇ, ἕως ἂν τελεσθῇ ὅσα ἂν ἠθέλησα, καὶ εὐοδώσω τὰς ὁδός σου, καὶ τὰ ἐντάλματά μου.

12 Ἐν γὰρ εὐφροσύνῃ ἐξελεύσεσθε, καὶ ἐν χαρᾷ διδαχθήσεσθε· τὰ γὰρ ὄρη καὶ οἱ βουνοὶ ἐξαλοῦνται προσδεχόμενοι ὑμᾶς ἐν χαρᾷ, καὶ πάντα τὰ ξύλα τοῦ ἀγροῦ ἐπικροτήσει τοῖς κλάδοις.

13 Καὶ ἀντὶ τῆς ϛοιβῆς ἀναβήσεται κυπάρισσος, ἀντὶ δὲ τῆς κονύζης ἀναβήσεται μυρσίνη· καὶ ἔϛαι Κύριος εἰς ὄνομα, καὶ εἰς σημεῖον αἰώνιον, καὶ οὐκ ἐκλείψει.

Κεφ. νϛ'. 56.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε κρίσιν, καὶ ποιήσατε δικαιοσύνην· ἤγγικε γὰρ τὸ σωτήριόν μου παραγίνεσθαι, καὶ τὸ ἔλεός μου ἀποκαλυφθῆναι.

2 Μακάριος ἀνὴρ ὁ ποιῶν ταῦτα, καὶ ἄνθρωπος ὁ ἀντεχόμενος αὐτῶν, καὶ φυλάσσων τὰ σάββατα μὴ βεβηλοῦν, καὶ διατηρῶν τὰς χεῖρας αὐτὸς μὴ ποιεῖν ἄδικα.

3 Μὴ λεγέτω ὁ ἀλλογενὴς ὁ προσκείμενος πρὸς Κύριον, Ἀφορισεῖ με ἄρα Κύριος ἀπὸ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ· καὶ μὴ λεγέτω ὁ εὐνοῦχος, Ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρόν.

4 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς εὐνούχοις, ὅσοι ἂν φυλάξωνται τὰ σάββατά μου, καὶ ἐκλέξωνται ἃ ἐγὼ θέλω, καὶ ἀντέχωνται τῆς διαθήκης μου,

5 Δώσω αὐτοῖς ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ ἐν τῷ τείχει μου τόπον ὀνομαϛὸν, κρείττω υἱῶν καὶ θυγατέρων, ὄνομα αἰώνιον δώσω αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐκλείψει·

6 Καὶ τοῖς ἀλλογενέσι τοῖς προσκειμένοις Κυρίῳ δουλεύειν αὐτῷ, καὶ ἀγαπᾶν τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ εἶναι αὐτῷ εἰς δούλους καὶ δούλας· καὶ πάντας τοὺς φυλασσομένους τὰ σάββατά μου μὴ βεβηλεῖν, καὶ ἀντεχομένους τῆς διαθήκης μου,

7 Εἰσάξω αὐτοὺς εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, καὶ εὐφρανῶ αὐτοὺς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς προσευχῆς μου· τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτῶν, καὶ αἱ θυσίαι αὐτῶν ἔσονται δεκταὶ ἐπὶ τὸ θυσιαϛήριόν μου· ὁ γὰρ οἶκός μου, οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν,

8 Εἶπε Κύριος ὁ συνάγων τοὺς διεσπαρμένους Ἰσραὴλ, ὅτι συνάξω ἐπ' αὐτὸν συναγωγήν.

9 Πάντα τὰ θηρία τὰ ἄγρια, δεῦτε, φάγετε, πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.

10 Ἴδετε, ὅτι ἐκτετύφλωνται πάντες, οὐκ ἔγνωσαν, κύνες ἐνεοὶ οὐ δυνήσονται ὑλακτεῖν, ἐνυπνιαζόμενοι κοίτην, φιλοῦντες νυσσάζειν.

11 Καὶ οἱ κύνες ἀναιδεῖς τῇ ψυχῇ, οὐκ εἰδότες πλῆσμονήν· καὶ εἰσὶ ποιμένες οὐκ εἰδότες σύνεσιν, πάντες ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐξεκολάφθησαν, ἕκαστος κατὰ τὸ ἴδιον.

Κεφ. νζ'. 57.

ΙΔΕΤΕ ὡς ὁ δίκαιος ἀπώλετο, καὶ οὐδεὶς ἐκδέχεται τῇ

καρδίᾳ, καὶ ἄνδρες δίκαιοι αἴρονται, καὶ οὐδεὶς κατανοεῖ· ἀπὸ γὰρ προσώπε ἀδικίας ἦρται ὁ δίκαιος.

2 Ἔσαι ἐν εἰρήνῃ ἡ ταφὴ αὐτᾶ, ἦρται ἐκ τᾶ μέσε.

3 Ὑμεῖς δὲ προσαγάγετε ὧδε υἱοὶ ἄνομοι, σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης.

4 Ἐν τίνι ἐνετρυφήσατε; καὶ ἐπὶ τίνα ἠνοίξατε τὸ στόμα ὑμῶν; καὶ ἐπὶ τίνα ἐχαλάσατε τὴν γλῶσσαν ὑμῶν; οὐχ ὑμεῖς ἐστὲ τέκνα ἀπωλείας; σπέρμα ἄνομον.

5 Οἱ παρακαλοῦντες εἴδωλα ὑπὸ δένδρα δασέα, σφάζοντες τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν ταῖς φάραγξιν ἀναμέσον τῶν πετρῶν;

6 Ἐκείνη σε ἡ μερὶς, ἥτός σε ὁ κλῆρος, κἀκείνοις ἐξέχεας σπονδὰς, καὶ τούτοις ἀνήνεγκας θυσίας· ἐπὶ τέτοις ἓν ἐκ ὀργισθήσομαι;

7 Ἐπ' ὄρᾳ ὑψηλὸν καὶ μετέωρον, ἐκεῖ σε ἡ κοίτη, καὶ ἐκεῖ ἀνεβίβασας θυσίας σε,

8 Καὶ ὀπίσω τῶν καθμῶν τὰ θύρας σε ἔθηκας μνημόσυνά σε· ὦε, ὅτι ἐὰν ἀπ' ἐμᾶ ἀποστῇς, πλεῖόν τι ἔξεις; ἠγάπησας τοὺς κοιμωμένες μετὰ σοῦ,

9 Καὶ ἐπλήθυνας τὰ πορνείαν σε μετ' αὐτῶν, καὶ πολλοὺς ἐποίησας τοὺς μακρὰν ἀπὸ σᾶ, καὶ ἀπέστειλας πρίσβεις ὑπὲρ τὰ ὅριά σε, καὶ ἐταπεινώθης ἕως ᾅδε.

10 Ταῖς πολυοδίαις σε ἐκοπίασας, καὶ οὐκ εἶπας, Παύσομαι ἐνισχύσα, ὅτι ἔπραξας ταῦτα, διατᾶτο ἐ κατεδεήθης με σύ.

11 Τίνα εὐλαβηθεῖσα ἐφοβήθης, καὶ ἐψεύσω με, καὶ οὐκ ἐμνήσθης, ἐδὲ ἔλαβές με εἰς τὰ διάνοιαν, ἐδὲ εἰς τὴν καρδίαν σε; καὶ ἐγώ σε ἰδὼν παρορῶ, καὶ ἐμὲ ἐκ ἐφοβήθης.

12 Καὶ ἐγὼ ἀπαγγελῶ τὴν δικαιοσύνην σε, καὶ τὰ κακά σε, ἃ ἐκ ὠφελήσει σε,

13 Ὅταν ἀναβοήσῃς, ἐξελέσθωσάν σε ἐν τῇ θλίψει σε· τέτες γὰρ πάντας ἄνεμος λήψεται, καὶ ἀποίσει καταιγίς· οἱ δὲ ἀντεχόμενοί με κληρονομήσεσι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν με·

14 Καὶ ἐροῦσι, Καθαρίσατε ἀπὸ προσώπε αὐτᾶ ὁδὸς, καὶ ἄρατε σκῶλα ἀπὸ τῆς ὁδᾶ τοῦ λαᾶ με.

15 Τάδε λέγει ὁ ὕψιστος, ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν τὸν αἰῶνα, Ἅγιος ἐν ἁγίοις, ὄνομα αὐτῷ, ὕψιστος ἐν ἁγίοις ἀναπαυόμενος, καὶ ὀλιγοψύχοις διδὺς μακροθυμίαν, καὶ διδὺς ζωὴν τοῖς συντετριμμένοις τὰ καρδίαν.

16 Οὐκ εἰς τὰ αἰῶνα ἐκδικήσω

ὑμᾶς, ἐδὲ διαπαντὸς ὀργισθήσομαι ὑμῖν· πνεῦμα γὰρ παρ' ἐμοῦ ἐξελεύσεται, καὶ πνοὴν πᾶσαν ἐγὼ ἐποίησα.

17 Διὰ ἁμαρτίαν βραχύ τι ἐλύπησα αὐτὸν, καὶ ἐπάταξα αὐτὸν, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἐλυπήθη, καὶ ἐπορεύθη σκυθρὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

18 Τὰς ὁδὸς αὐτοῦ ἑώρακα, καὶ ἰασάμην αὐτὸν, καὶ παρεκάλεσα αὐτὸν, καὶ ἔδωκα αὐτῷ παράκλησιν ἀληθινὴν,

19 Εἰρήνην ἐπ' εἰρήνῃ τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγὺς ἔστι· καὶ εἶπε Κύριος, Ἰάσομαι αὐτὸς,

20 Οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνισθήσονται, καὶ ἀναπαύσασθαι ἐ δυνήσονται.

21 Οὐκ ἔστι χαίρειν τοῖς ἀσεβέσιν, εἶπεν ὁ Θεός.

Κεφ. νή. 58.

ΑΝΑΒΟΗΣΟΝ ἐν ἰσχύϊ, καὶ μὴ φείσῃ, ὡς σάλπιγξι ὕψωσον τὴν φωνήν σου καὶ ἀνάγγειλον τῷ λαῷ μου τὰ ἁμαρτήματα αὐτῶν, καὶ τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ τὰς ἀνομίας αὐτῶν.

2 Ἐμὲ ἡμέραν ἐξ ἡμέρας ζητοῦσι, καὶ γνῶναί μου τὰς ὁδὸς ἐπιθυμοῦσιν, ὡς λαὸς δικαιοσύνην ποιοῦντες καὶ κρίσιν Θεοῦ αὐτοῦ μὴ ἐγκαταλελοιπώς· αἰτοῦσί με νῦν κρίσιν δικαίαν, καὶ ἐγγίζειν Θεῷ ἐπιθυμοῦσι,

3 Λέγοντες, Τί ὅτι ἐνηστεύσαμεν, καὶ οὐκ εἶδες; ἐταπεινώσαμεν τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ ἐκ ἔγνως; ἐν γὰρ ταῖς ἡμέραις τῶν νηστειῶν ὑμῶν εὑρίσκετε τὰ θελήματα ὑμῶν, καὶ πάντας τοὺς ὑποχειρίους ὑμῶν ὑπονύσσετε.

4 Εἰ εἰς κρίσεις καὶ μάχας νηστεύετε, καὶ τύπτετε πυγμαῖς ταπεινὸν, ἵνατί μοι νηστεύετε ὡς σήμερον, ἀκουσθῆναι ἐν κραυγῇ τῶν φωνὴν ὑμῶν;

5 Οὐ ταύτην τὴν νηστείαν ἐξελεξάμην, καὶ ἡμέραν ταπεινοῦν ἄνθρωπον τὴν ψυχὴν αὐτοῦ· ἐδ' ἂν κάμψῃς ὡς κρίκον τὸν τράχηλόν σου, καὶ σάκκον καὶ σποδὸν ὑποστρώσῃ, ἐδ' ἕτω καλέσετε νηστείαν δεκτήν.

6 Οὐχί τοιαύτην νηστείαν ἐξελεξάμην, λέγει Κύριος· ἀλλὰ λύε πάντα σύνδεσμον ἀδικίας, διάλυε σταγγαλιὰς βιαίων συναλλαγμάτων, ἀπόστελλε τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, καὶ πᾶσαν συγγραφὴν ἄδικον διάσπα.

7 Διάθρυπτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πλωχὸς ἀστέγους εἴσαγε εἰς τὸν οἶκόν σου· ἐὰν ἴδῃς γυμνὸν, περίβαλε, καὶ ἀπὸ τοῦ οἰκείου σπέρματός σου ἐκ ὑπερόψει.

8 Τότε ῥαγήσεται πρωΐμον τὸ φῶς σου, καὶ τὰ ἰάματά σου

ταχὺ ἀνατελεῖ· καὶ προπορεύσεται ἔμπροσθέν σε ἡ δικαιοσύνη σε, καὶ ἡ δόξα τοῦ Θεοῦ περιξελεῖ σε.

9 Τότε βοήσῃ, καὶ ὁ Θεὸς εἰσακήσεταί σε, ἔτι λαλοῦντός σε ἐρεῖ, Ἰδὲ πάρειμι· ἐὰν ἀφέλῃς ἀπὸ σοῦ σύνδεσμον, καὶ χειροτονίαν, καὶ ῥῆμα γογγυσμοῦ,

10 Καὶ δῷς πεινῶντι τὸν ἄρτον ἐκ ψυχῆς σε, καὶ ψυχὴν τεταπεινωμένην ἐμπλήσῃς, τότε ἀνατελεῖ ἐν τῷ σκότει τὸ φῶς σε, καὶ τὸ σκότος σε ὡς μεσημβρία,

11 Καὶ ἔσαι ὁ Θεός σε μεθ' σοῦ διαπαντός· καὶ ἐμπλησθήσῃ καθάπερ ἐπιθυμεῖ ἡ ψυχή σε, καὶ τὰ ὀστᾶ σε πιανθήσεται· καὶ ἔσαι ὡς κῆπος μεθύων, καὶ ὡς πηγὴ ἣν μὴ ἐξέλιπεν ὕδωρ.

12 Καὶ οἰκοδομηθήσονταί σε αἱ ἔρημοι αἰώνιοι, καὶ ἔσαι τὰ θεμέλιά σε αἰώνια γενεῶν γενεαῖς, καὶ κληθήσῃ οἰκοδόμος φραγμῶν, καὶ τρίβους σε ἀναμέσον παύσεις.

13 Ἐὰν ἀποστρέψῃς τὸν πόδα σε ἀπὸ τῶν σαββάτων, τοῦ μὴ ποιεῖν τὰ θελήματά σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἁγίᾳ, καὶ καλέσεις τὰ σάββατα τρυφερὰ, ἅγια τῷ Θεῷ· ἐκ ἀρεῖς τὸν πόδα σε ἐπ' ἔργῳ, οὐδὲ λαλήσεις λόγον ἐν ὀργῇ ἐκ τοῦ στόματός σε,

14 Καὶ ἔσῃ πεποιθὼς ἐπὶ Κύριον· καὶ ἀναβιβάσει σε ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς, καὶ ψωμιεῖ σε τὴν κληρονομίαν Ἰακὼβ τοῦ πατρός σε· τὸ γὰρ στόμα Κυρίε ἐλάλησε ταῦτα.

Κεφ. νθ'. 59.

1 Μὴ οὐκ ἰσχύει ἡ χεὶρ Κυρίε ῥῦσαι; ἢ ἐβάρυνε τὸ ὂς αὐτοῦ ῥ μὴ εἰσακοῦσαι;

2 Ἀλλὰ τὰ ἁμαρτήματα ὑμῶν διῖξῶσιν ἀναμέσον ὑμῶν καὶ ἀναμέσον ῥ Θεοῦ, καὶ διὰ τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀφ' ὑμῶν τοῦ μὴ ἐλεῆσαι.

3 Αἱ γὰρ χεῖρες ὑμῶν μεμολυσμέναι αἵματι, καὶ οἱ δάκτυλοι ὑμῶν ἐν ἁμαρτίαις, τὰ δὲ χείλη ὑμῶν ἐλάλησεν ἀνομίαν, καὶ ἡ γλῶσσα ὑμῶν ἀδικίαν μελετᾷ.

4 Οὐθεὶς λαλεῖ δίκαια, οὐδὲ ἔσι κρίσις ἀληθινή· πεποίθασιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλοῦσι κενὰ, ὅτι κύουσι πόνον, καὶ τίκτουσιν ἀνομίαν.

5 Ὠὰ ἀσπίδων ἔῤῥηξαν, καὶ ἰσὸν ἀράχνης ὑφαίνουσι, καὶ ὁ μέλλων τῶν ᾠῶν αὐτῶν φαγεῖν, συντρίψας ἕριον, εὗρε καὶ ἐν αὐτῷ βασιλίσκον.

6 Ὁ ἰσὸς αὐτῶν οὐκ ἔσαι εἰς ἱμάτιον, οὐδὲ μὴ περιβάλωνται ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν· τὰ γὰρ ἔργα αὐτῶν, ἔργα ἀνομίας.

7 Οἱ δὲ πόδες αὐτῶν ἐπὶ πονηρίαν τρέχεσι, ταχινοὶ ἐκχέαι αἷμα, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῶν, διαλογισμοὶ ἀπὸ φόνων· σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

8 Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ οἴδασι, καὶ οὐκ ἔστι κρίσις ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν· αἱ γὰρ τρίβοι αὐτῶν διεσταλμέναι, ἃς διοδεύουσι, καὶ οὐκ οἴδασιν εἰρήνην.

9 Διατοῦτο ἀπέστη ἡ κρίσις ἀπ' αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτοὺς δικαιοσύνη· ὑπομεινάντων αὐτῶν φῶς ἐγένετο αὐτοῖς σκότος, μείναντες αὐγὴν ἐν ἀωρίᾳ περιεπάτησαν.

10 Ψηλαφήσουσιν ὡς τυφλοὶ τοῖχον, καὶ ὡς οὐκ ὑπαρχόντων ὀφθαλμῶν ψηλαφήσουσι· καὶ πεσοῦνται ἐν μεσημβρίᾳ ὡς ἐν μεσονυκτίῳ, ὡς ἀποθνήσκοντες σκοτάσουσιν·

11 Ὡς ἄρκος καὶ ὡς περιστερὰ ἅμα πορεύσονται· ἀνεμείναμεν κρίσιν, καὶ οὐκ ἔστι σωτηρία, μακρὰν ἀφέστηκεν ἀφ' ἡμῶν.

12 Πολλὴ γὰρ ἡμῶν ἡ ἀνομία ἐναντίον σου, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέστησαν ἡμῖν· αἱ γὰρ ἀνομίαι ἡμῶν ἐν ἡμῖν, καὶ τὰ ἀδικήματα ἡμῶν ἔγνωμεν.

13 Ἠσεβήσαμεν καὶ ἐψευσάμεθα, καὶ ἀπέστημεν ὄπισθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἐλαλήσαμεν ἄδικα, καὶ ἠπειθήσαμεν· ἐκύομεν, καὶ ἐμελετήσαμεν ἀπὸ καρδίας ἡμῶν λόγους ἀδίκους·

14 Καὶ ἀπεστήσαμεν ὀπίσω ἡ κρίσιν, καὶ ἡ δικαιοσύνη μακρὰν ἀφέστηκεν· ὅτι κατηναλώθη ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἡ ἀλήθεια, καὶ δι' εὐθείας οὐκ ἐδύναντο διελθεῖν.

15 Καὶ ἡ ἀλήθεια ἦρται, καὶ μετέστησαν ἡ διάνοιαν ἕ συνιέναι· καὶ εἶδε Κύριος, καὶ οὐκ ἤρεσεν αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἦν κρίσις.

16 Καὶ εἶδε, καὶ οὐκ ἦν ἀνὴρ, καὶ κατενόησε, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἀντιλημψόμενος· καὶ ἠμύνατο αὐτοὺς τῷ βραχίονι αὐτοῦ, καὶ τῇ ἐλεημοσύνῃ ἐστήρισατο.

17 Καὶ ἐνεδύσατο δικαιοσύνην ὡς θώρακα, καὶ περιέθετο περικεφαλαίαν σωτηρίου ἐπὶ ἡ κεφαλῆς, καὶ περιεβάλετο ἱμάτιον ἐκδικήσεως, καὶ τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ,

18 Ὡς ἀνταποδώσων ἀνταπόδοσιν ὀνειδος τοῖς ὑπεναντίοις.

19 Καὶ φοβηθήσονται οἱ ἀπὸ δυσμῶν τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οἱ ἀπ' ἀνατολῶν ἡλίου τὸ ὄνομα τὸ ἔνδοξον· ἥξει γὰρ ὡς ποταμὸς βίαιος ἡ ὀργὴ παρὰ Κυρίου, ἥξει μετὰ θυμοῦ.

20 Καὶ ἥξει ἕνεκεν Σιὼν ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ.

21 Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμοῦ διαθήκη, εἶπε Κύριος· τὸ πνεῦμα τὸ ἐμὸν, ὃ ἐστιν ἐπὶ σοὶ, καὶ τὰ ῥήματα ἃ ἔδωκα εἰς τὸ στόμα σου, οὐ μὴ ἐκλίπῃ ἐκ τοῦ στόματός σου, καὶ ἐκ τοῦ στόματος τοῦ σπέρματός σου· εἶπε γὰρ Κύριος ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. ξ'. 60.

ΦΩΤΙΖΟΥ φωτίζου Ἱερουσαλὴμ, ἥκει γάρ σου τὸ φῶς, καὶ ἡ δόξα Κυρίου ἐπὶ σὲ ἀνατέταλκεν.

2 Ἰδοὺ σκότος καλύψει γῆν, καὶ γνόφος ἐπ' ἔθνη, ἐπὶ δὲ σὲ φανήσεται Κύριος, καὶ ἡ δόξα αὐτοῦ ἐπὶ σὲ ὀφθήσεται.

3 Καὶ πορεύσονται βασιλεῖς τῷ φωτί σου, καὶ ἔθνη τῇ λαμπρότητί σου.

4 Ἆρον κύκλῳ τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἴδε συνηγμένα τὰ τέκνα σου· ἥκασι πάντες οἱ υἱοί σου μακρόθεν, καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται.

5 Τότε ὄψῃ, καὶ φοβηθήσῃ, καὶ ἐκστήσῃ τῇ καρδίᾳ, ὅτι μεταβαλεῖ εἰς σὲ πλῆθος θαλάσσης, καὶ ἐθνῶν καὶ λαῶν, καὶ ἥξουσί σοι

6 Ἀγέλαι καμήλων, καὶ καλύψουσί σε κάμηλοι Μαδιὰμ καὶ Γαιφά· πάντες ἐκ Σαβὰ ἥξουσι φέροντες χρυσίον, καὶ λίβανον οἴσουσι, καὶ τὸ σωτήριον Κυρίου εὐαγγελιοῦνται.

7 Καὶ πάντα τὰ πρόβατα Κηδὰρ συναχθήσονται, καὶ κριοὶ Ναβαιὼθ ἥξουσι, καὶ ἀνενεχθήσεται δεκτὰ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου, καὶ ὁ οἶκος τῆς προσευχῆς μου δοξασθήσεται.

8 Τίνες οἵδε, ὡς νεφέλαι πέτανται, καὶ ὡσεὶ περιστεραὶ σὺν νοσσοῖς ἐπ' ἐμέ;

9 Ἐμὲ αἱ νῆσοι ὑπέμειναν, καὶ πλοῖα Θαρσὶς ἐν πρώτοις, ἀγαγεῖν τὰ τέκνα σου μακρόθεν, καὶ τὸ ἄργυρον καὶ τὸ χρυσὸν αὐτῶν μετ' αὐτῶν, καὶ διὰ τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ ἁγίου, καὶ διὰ τὸ τοῦ ἁγίου τοῦ Ἰσραὴλ ἔνδοξον εἶναι.

10 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἀλλογενεῖς τὰ τείχη σου, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν παραστήσονταί σοι· διὰ γὰρ ὀργήν μου ἐπάταξά σε, καὶ διὰ ἔλεον ἠγάπησά σε.

11 Καὶ ἀνοιχθήσονται αἱ πύλαι σου διαπαντὸς, ἡμέρας καὶ νυκτὸς οὐ κλεισθήσονται, εἰσαγαγεῖν πρὸς σὲ δύναμιν ἐθνῶν, καὶ βασιλεῖς αὐτῶν ἀγομένους.

12 Τὰ γὰρ ἔθνη καὶ οἱ βασιλεῖς, οἵτινες οὐ δουλεύσουσί σοι, ἀπολοῦνται, καὶ τὰ ἔθνη ἐρημίᾳ ἐρημωθήσεται.

13 Καὶ ἡ δόξα τοῦ Λιβάνου πρὸς σὲ ἥξει, ἐν κυπαρίσσῳ καὶ

πεύκη καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸ ἅγιόν μου.

14 Καὶ πορεύσονται πρὸς σὲ δεδοικότες υἱοὶ ταπεινωσάντων σε, καὶ παροξυνάντων σε, καὶ κληθήσῃ Πόλις Σιὼν ἁγία Ἰσραήλ.

15 Διὰ τὸ γεγενῆσθαί σε ἐγκαταλελειμμένην καὶ μεμισημένην, καὶ ἐκ ἦν ὁ βοηθῶν· καὶ θήσω σε ἀγαλλίαμα αἰώνιον, εὐφροσύνην γενεῶν γενεαῖς.

16 Καὶ θηλάσεις γάλα ἐθνῶν, καὶ πλοῦτον βασιλέων φάγεσαι, καὶ γνώσῃ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ὁ σώζων σε, καὶ ἐξαιρεμένός σε Θεὸς Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἀντὶ χαλκοῦ οἴσω σοι χρυσίον, ἀντὶ δὲ σιδήρου οἴσω σοι ἀργύριον, ἀντὶ δὲ ξύλων οἴσω σοι χαλκὸν, ἀντὶ δὲ λίθων, σίδηρον· καὶ δώσω τὰς ἄρχοντάς σε ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὰς ἐπισκόπας σε ἐν δικαιοσύνῃ.

18 Καὶ ἐκ ἀκουσθήσεται ἔτι ἀδικία ἐν τῇ γῇ σε, οὐδὲ σύντριμμα, οὐδὲ ταλαιπωρία ἐν τοῖς ὁρίοις σε, ἀλλὰ κληθήσεται Σωτήριον τὰ τείχη σε, καὶ αἱ πύλαι σε Γλύμμα.

19 Καὶ ἐκ ἔσαι σοι ἔτι ὁ ἥλιος εἰς φῶς ἡμέρας, οὐδὲ ἀνατολὴ σελήνης φωτιεῖ σου τὴν νύκτα, ἀλλ' ἔσαι σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ὁ Θεὸς δόξα σου.

20 Οὐ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, καὶ ἡ σελήνη σοι ἐκ ἐκλείψει· ἔσαι γάρ σοι Κύριος φῶς αἰώνιον, καὶ ἀναπληρωθήσονται αἱ ἡμέραι σου πένθους σε.

21 Καὶ ὁ λαός σε πᾶς δίκαιος, δι' αἰῶνος κληρονομήσουσι τὴν γῆν, φυλάσσων τὸ φύτευμα ἔργα χειρῶν αὐτοῦ εἰς δόξαν.

22 Ὁ ὀλιγοστὸς ἔσαι εἰς χιλιάδας, καὶ ὁ ἐλάχιστος εἰς ἔθνος μέγα· ἐγὼ Κύριος καὶ καιρὸν συνάξω αὐτούς.

Κεφ. ξά. 61.

ΠΝΕΥΜΑ Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσαλκέ με, ἰάσασθαι τὰς συντετριμμένας τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν,

2 Καλέσαι ἐνιαυτὸν Κυρίου δεκτὸν, καὶ ἡμέραν ἀνταποδόσεως, παρακαλέσαι πάντας τοὺς πενθοῦντας,

3 Δοθῆναι τοῖς πενθοῦσι Σιὼν αὐτοῖς δόξαν ἀντὶ σποδοῦ, ἄλειμμα εὐφροσύνης τοῖς πενθοῦσι, κατὰ σολὴν δόξης ἀντὶ πνεύματος ἀκηδίας· καὶ κληθήσονται γενεαὶ δικαιοσύνης, φύτευμα Κυρίου εἰς δόξαν.

4 Καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐρήμους αἰωνίας, ἐξηρημωμένας πρότερον ἐξαναστήσουσι, καὶ καινιοῦσι

πόλεις ἐρήμας, ἐξηρημωμένας εἰς γενεάς.

5 Καὶ ἥξουσιν ἀλλοεθνεῖς ποιμαίνοντες τὰ πρόβατά σε, καὶ ἀλλόφυλοι ἀροτῆρες, καὶ ἀμπελουργοί.

6 Ὑμεῖς δὲ ἱερεῖς Κυρίου κληθήσεσθε, λειτουργοὶ Θεοῦ, ἰσχὺν ἐθνῶν κατέδεσθε, καὶ ἐν τῷ πλούτῳ αὐτῶν θαυμασθήσεσθε.

7 Οὕτως ἐκ δευτέρας κληρονομήσουσι τὴν γῆν, καὶ εὐφροσύνη αἰώνιος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν.

8 Ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ ἀγαπῶν δικαιοσύνην, καὶ μισῶν ἁρπάγματα ἐξ ἀδικίας· καὶ δώσω τὸ μόχθον αὐτῶν δικαίοις, καὶ διαθήκην αἰώνιον διαθήσομαι αὐτοῖς.

9 Καὶ γνωσθήσεται ἐν τοῖς ἔθνεσι τὸ σπέρμα αὐτῶν, καὶ τὰ ἔκγονα αὐτῶν ἐν μέσῳ τῶν λαῶν· πᾶς ὁ ὁρῶν αὐτούς, ἐπιγνώσεται αὐτούς, ὅτι ἔτοί εἰσι σπέρμα πολογημένον ὑπὸ Θεοῦ,

10 Καὶ εὐφροσύνῃ εὐφρανθήσονται ἐπὶ Κύριον. Ἀγαλλιάσθω ἡ ψυχή μου ἐπὶ τῷ Κυρίῳ· ἐνέδυσε γάρ με ἱμάτιον σωτηρίας, καὶ χιτῶνα εὐφροσύνης, ὡς νυμφίῳ περιέθηκέ μοι μίτραν, καὶ ὡς νύμφην κατεκόσμησέ με κόσμῳ.

11 Καὶ ὡς γῆν ἐξήνεγκε τὸ ἄνθος αὐτῆς, καὶ ὡς κῆπος τὰ σπέρματα αὐτοῦ, οὕτως ἀνατελεῖ Κύριος Κύριος δικαιοσύνην, καὶ ἀγαλλίαμα ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Κεφ. ξβ'. 62.

ΔΙΑ Σιὼν οὐ σιωπήσομαι, καὶ διὰ Ἰερουσαλὴμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἂν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη αὐτῆς, τὸ δὲ σωτήριόν μου ὡς λαμπὰς καυθήσεται.

2 Καὶ ὄψονται ἔθνη τὴν δικαιοσύνην σου, καὶ βασιλεῖς τὴν δόξαν σου, καὶ καλέσει σε τὸ ὄνομα τὸ καινὸν, ὃ ὁ Κύριος ὀνομάσει αὐτό.

3 Καὶ ἔσῃ στέφανος κάλλους ἐν χειρὶ Κυρίου, καὶ διάθημα βασιλείας ἐν χειρὶ Θεοῦ σου.

4 Καὶ οὐκέτι κληθήσῃ Καταλελειμμένη, καὶ ἡ γῆ σου οὐ κληθήσεται ἔτι Ἔρημος· σοὶ γὰρ κληθήσεται, Θέλημα ἐμὸν, καὶ τῇ γῇ σου, Οἰκεμένη, ὅτι εὐδόκησε Κύριος ἐν σοὶ, καὶ ἡ γῆ σου συνοικισθήσεται.

5 Καὶ ὡς συνοικῶν νεανίσκος παρθένῳ, οὕτω κατοικήσουσιν οἱ υἱοί σου· καὶ ἔσαι ὃν τρόπον εὐφρανθήσεται νυμφίος ἐπὶ νύμφῃ, οὕτως εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ σοί.

6 Καὶ ἐπὶ τῶν τειχῶν σου Ἰερουσαλὴμ κατέστησα φύλακας ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ ὅλην τὴν νύκτα, οἳ διὰ τέλους οὐ σιω-

πήσονται μιμνησκόμενοι Κυ-
ρίȣ.
7 Οὐκ ἔςι γὰρ ὑμῖν ὅμοιος·
ἐὰν διορθώσῃ, ϗ ποιήσῃ Ἱε-
ρȣσαλὴμ γαυρίαμα ἐπὶ τ̃ γῆς.
8 Ὤμοσε Κύριος κατὰ τῆς
δόξης αὐτȣ̃, ϗ κατὰ τ̃ ἰσχύος
τȣ̃ βραχίονος αὐτȣ̃, Εἰ ἔτι δώ-
σω τ̀ σῖτόν σȣ, ϗ τὰ βρώματά
σȣ τοῖς ἐχθροῖς σȣ, καὶ εἰ ἔτι
πίονται υἱοὶ ἀλλότριοι τ̀ οἶνόν
σȣ, ἐφ' ᾧ ἐμόχθησας.
9 Ἀλλ' οἱ συναγαγόντες φά-
γονται αὐτὰ, ϗ αἰνέσȣσι Κύ-
ριον, ϗ οἱ συναγαγόντες πί-
ονται αὐτὰ ἐν ταῖς ἐπαύλεσι
ταῖς ἁγίαις μȣ.
10 Πορεύεσθε διὰ τ̃ πυλῶν
μȣ, ϗ ὁδοποιήσατε τῷ λαῷ μȣ,
ϗ τȣ̀ς λίθȣς ἐκ τ̃ ὁδȣ̃ διαῤῥί-
ψατε, ἐξάρατε σύσσημον εἰς
τὰ ἔθνη.
11 Ἰδȣ̀ γὰρ Κύριος ἐποίησεν
ἀκȣςὸν ἕως ἐσχάτȣ τ̃ γῆς· εἴ-
πατε τῇ θυγατρὶ Σιὼν, Ἰδȣ̀ ὁ
σωτήρ σοι παραγέγονεν ἔχων
τ̀ ἑαυτȣ̃ μισθὸν, ϗ τὸ ἔργον
αὐτȣ̃ πρὸ προσώπȣ αὐτȣ̃.
12 Καὶ καλέσει αὐτὸν Λαὸν
ἅγιον, λελυτρωμένον ὑπὸ Κυ-
ρίȣ· σὺ δὲ κληθήσῃ Ἐπιζη-
τȣμένη πόλις, ϗ ȣ̓κ ἐγκατα-
λελειμμένη.

Κεφ. ξγ'. 63.

ΤΙΣ ȣ̃τος ὁ παραγενόμενος
ἐξ Ἐδὼμ, ἐρύθημα ἱμα-
τίων ἐκ Βοσόρ; ȣ̃τως ὡραῖος
ἐν ςολῇ, βίᾳ μετὰ ἰσχύος;
Ἐγὼ διαλέγομαι δικαιοσύνην
ϗ κρίσιν σωτηρίȣ.
2 Διατί σȣ ἐρυθρὰ τὰ ἱμά-
τια, ϗ τὰ ἐνδύματά σȣ ὡς
ἀπὸ πατητȣ̃ ληνȣ̃;
3 Πλήρης καταπεπατημένης,
καὶ τ̃ ἐθνῶν ȣ̓κ ἔςιν ἀνὴρ μετ'
ἐμȣ̃, ϗ κατεπάτησα αὐτȣ̀ς ἐν
θυμῷ μȣ, καὶ κατέθλασα αὐ-
τȣ̀ς ὡς γῆν, ϗ κατήγαγον τὸ
αἷμα αὐτῶν εἰς γῆν.
4 Ἡμέρα γὰρ ἀνταποδόσεως
ἐπῆλθεν αὐτοῖς, καὶ ἐνιαυτὸς
λυτρώσεως πάρεςι.
5 Καὶ ἐπέβλεψα, ϗ ȣ̓κ ἦν
βοηθός· καὶ προσενόησα, καὶ
ȣ̓θεὶς ἀντελαμβάνετο· ϗ ἐῤῥύ-
σατο αὐτȣ̀ς ὁ βραχίων μȣ, ϗ
ὁ θυμός μȣ ἐπέςη.
6 Καὶ κατεπάτησα αὐτȣ̀ς τῇ
ὀργῇ μȣ, ϗ κατήγαγον τὸ αἷ-
μα αὐτῶν εἰς γῆν.
7 Τὸν ἔλεον Κυρίου ἐμνή-
σθην, τὰς ἀρετὰς Κυρίου ἐν
πᾶσιν οἷς ἡμῖν ἀνταποδίδωσι·
Κύριος κριτὴς ἀγαθὸς τῷ οἴκῳ
Ἰσραὴλ, ἐπάγει ἡμῖν κατὰ τὸ
ἔλεος αὐτȣ̃, ϗ κατὰ τὸ πλῆ-
θος τ̃ δικαιοσύνης αὐτȣ̃.
8 Καὶ εἶπεν, Οὐχ ὁ λαός
μȣ; τέκνα οὐ μὴ ἀθετήσωσι·
ϗ ἐγένετο αὐτοῖς εἰς σωτηρίαν
9 Ἐκ πάσης θλίψεως αὐ-
τῶν· οὐ πρέσβυς, ȣ̓δὲ ἄγγελος,

ἀλλ᾽ αὐτὸς ἔσωσεν αὐτȣ̀ς, διὰ τὸ ἀγαπᾷν αὐτȣ̀ς ϗ φείδεσθαι αὐτῶν· αὐτὸς ἐλυτρώσατο αὐτȣ̀ς, ϗ ἀνέλαβεν αὐτȣ̀ς, καὶ ὕψωσεν αὐτȣ̀ς πάσας τὰς ἡμέρας τȣ̃ αἰῶνος.

10 Αὐτοὶ δὲ ἠπείθησαν, καὶ παρώξυναν τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον αὐτȣ̃· καὶ ἐςράφη αὐτοῖς εἰς ἔχθραν, αὐτὸς ἐπολέμησεν αὐτȣ́ς.

11 Καὶ ἐμνήσθη ἡμερῶν αἰωνίων· Πȣ̃ ὁ ἀναβιβάσας ἐκ τ̃ θαλάσσης τ̀ ποιμένα τ̃ προβάτων; πȣ̃ ἐςιν ὁ θεὶς ἐν αὐτοῖς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον;

12 Ὁ ἀγαγὼν τῇ δεξιᾷ Μωυσῆν, ὁ βραχίων τ̃ δόξης αὐτοῦ; κατίσχυσεν ὕδωρ ἀπὸ προσώπȣ αὐτȣ̃, ποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον.

13 Ἤγαγεν αὐτȣ̀ς δι᾽ ἀβύσσȣ, ὡς ἵππον δι᾽ ἐρήμȣ, ϗ ȣ̓κ ἐκοπίασαν,

14 Καὶ ὡς κτήνη διὰ πεδίȣ· κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίȣ, ϗ ὡδήγησεν αὐτȣ́ς· ȣ̓τως ἤγαγες τ̀ λαόν σου ποιῆσαι σεαυτῷ ὄνομα δόξης.

15 Ἐπίςρεψον ἐκ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, ϗ ἴδε ἐκ τȣ̃ οἴκȣ τȣ̃ ἁγίȣ σȣ, ϗ δόξης σȣ· πȣ̃ ἐςιν ὁ ζῆλός σȣ καὶ ἡ ἰσχύς σȣ; πȣ̃ ἐςι τὸ πλῆθος τȣ̃ ἐλέȣς σȣ, ϗ οἰκτιρμῶν σȣ, ὅτι ἀνέσχȣ ἡμῶν;

16 Σὺ γὰρ εἰ πατὴρ ἡμῶν, ὅτι Ἀβραὰμ ȣ̓κ ἔγνω ἡμᾶς, ϗ Ἰσραὴλ ȣ̓κ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ Κύριε πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς, ἀπ᾽ ἀρχῆς τὸ ὄνομά σȣ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐςι.

17 Τί ἐπλάνησας ἡμᾶς Κύριε ἀπὸ τ̃ ὁδȣ̃ σȣ; ἐσκλήρυνας τὰς καρδίας ἡμῶν, τȣ̃ μὴ φοβεῖσθαί σε; ἐπίςρεψον διὰ τȣ̀ς δȣ́λȣς σȣ, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κληρονομίας σȣ,

18 Ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν τȣ̃ ὄρȣς τȣ̃ ἁγίȣ σȣ.

19 Ἐγενόμεθα ὡς τὸ ἀπ᾽ ἀρχῆς ὅτε ȣ̓κ ἦρξας ἡμῶν, ȣ̓δὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σȣ ἐφ᾽ ἡμᾶς.

Κεφ. ξδ΄. 64.

ΕΑΝ ἀνοίξῃς τ̀ ȣ̓ρανὸν, τρόμος λήψεται ἀπὸ σȣ̃ ὄρη, ϗ τακήσονται,

2 Ὡς κηρὸς ἀπὸ προσώπȣ πυρὸς τήκεται, ϗ κατακαύσει πῦρ τȣ̀ς ὑπεναντίȣς, ϗ φανερὸν ἔςαι τὸ ὄνομά σȣ ἐν τοῖς ὑπεναντίοις· ἀπὸ προσώπȣ σȣ ἔθνη ταραχθήσονται,

3 Ὅταν ποιῇς τὰ ἔνδοξα· τρόμος λήψεται ἀπὸ σȣ̃ ὄρη.

4 Ἀπὸ τȣ̃ αἰῶνος ȣ̓κ ἠκȣ́σαμεν, ȣ̓δὲ οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν εἶδον Θεὸν πλήν σȣ, ϗ τὰ ἔργα σȣ, ἃ ποιήσεις τοῖς ὑπομένȣσιν ἔλεον.

5 Συναντήσεται γὰρ τοῖς ποιȣ̃σι τὸ δίκαιον, ϗ τῶν ὁδῶν

σε μνησθήσονται· ἰδὲ σὺ ὠργίσθης, καὶ ἡμεῖς ἡμάρτομεν· διατέτο ἐπλανήθημεν,

6 Καὶ ἐγενήθημεν ὡς ἀκάθαρτοι πάντες ἡμεῖς, ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν· καὶ ἐξερρύημεν ὡς φύλλα διὰ τὰς ἀνομίας ἡμων· ἔτως ἄνεμος οἴσει ἡμᾶς.

7 Καὶ ἐκ ἔστν ὁ ἐπικαλέμενος τὸ ὄνομά σε, καὶ ὁ μνησθεὶς ἀντιλαβέσθαι σε· ὅτι ἀπέστρεψας τὸ πρόσωπόν σε ἀφ' ἡμῶν, καὶ παρέδωκας ἡμᾶς διὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

8 Καὶ νῦν Κύριε πατὴρ ἡμῶν σὺ, ἡμεῖς δὲ πηλὸς, ἔργα τῶν χειρῶν σε πάντες.

9 Μὴ ὀργίζε ἡμῖν σφόδρα, καὶ μὴ ἐν καιρῷ μνησθῇς ἁμαρτιῶν ἡμῶν· καὶ νῦν ἐπίβλεψον, ὅτι λαός σε πάντες ἡμεῖς.

10 Πόλις ἁγία σε ἐγενήθη ἔρημος, Σιὼν ὡς ἔρημος ἐγενήθη, Ἱερεσαλὴμ εἰς κατάραν.

11 Ὁ οἶκος τὸ ἅγιον ἡμῶν, καὶ ἡ δόξα ἣν εὐλόγησαν οἱ πατέρες ἡμῶν, ἐγενήθη πυρίκαυστος, καὶ πάντα ἔνδοξα ἡμῶν συνέπεσε.

12 Καὶ ἐπὶ πᾶσι τέτοις ἀνέσχε Κύριε, καὶ ἐσιώπησας, καὶ ἐταπείνωσας ἡμᾶς σφόδρα.

Κεφ. ξέ. 65.

ΕΜΦΑΝΗΣ ἐγενήθην τοῖς ἐμὲ μὴ ἐπερωτῶσιν, εὑρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῶσιν· εἶπα, Ἰδέ εἰμι τῷ ἔθνει, οἳ οὐκ ἐκάλεσάν με τὸ ὄνομα.

2 Ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς με ὅλην τὴν ἡμέραν πρὸς λαὸν ἀπειθοῦντα καὶ ἀντιλέγοντα, τοῖς πορευομένοις ὁδῷ οὐ καλῇ, ἀλλ' ὀπίσω τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

3 Ὁ λαὸς ἔτος ὁ παροξύνων με ἐναντίον ἐμοῦ διαπαντός· αὐτοὶ θυσιάζεσιν ἐν τοῖς κήποις, καὶ θυμιῶσιν ἐπὶ ταῖς πλίνθοις τοῖς δαιμονίοις, ἃ ἐκ ἔστν·

4 Ἐν τοῖς μνήμασι, καὶ ἐν τοῖς σπηλαίοις κοιμῶνται διὰ ἐνύπνια, οἱ ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ ζωμὸν θυσιῶν, μεμολυμμένα πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν,

5 Οἱ λέγοντες, Πόρρω ἀπ' ἐμᾶ, μὴ ἐγγίσῃς μοι, ὅτι καθαρός εἰμι· ἔτος καπνὸς τῆ θυμᾶ μς, πῦρ καίεται ἐν αὐτῷ πάσας τὰς ἡμέρας.

6 Ἰδὲ γέγραπται ἐνώπιόν μς, οὐ σιωπήσω ἕως ἂν ἀποδώσω εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν

7 Τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, καὶ τῶν πατέρων αὐτῶν, λέγει Κύριος· οἳ ἐθυμίασαν ἐπὶ τῶν ὀρέων, καὶ ἐπὶ τῶν βενῶν ὠνείδισάν με, ἀποδώσω τὰ ἔργα αὐτῶν εἰς τὸν κόλπον αὐτῶν.

8 Οὕτως λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον εὑρεθήσεται ὁ ῥὼξ ἐν

τῷ βότρυϊ, καὶ ἐρῶσι, Μὴ λυμήνῃ αὐτὸν, ὅτι εὐλογία ἐστὶν ἐν αὐτῷ, ἕτως ποιήσω ἕνεκεν τ̃ δελεύοντός μοι, τέτε ἕνεκεν οὐ μὴ ἀπολέσω πάντας.

9 Καὶ ἐξάξω τὸ ἐξ Ἰακὼβ σπέρμα καὶ ἐξ Ἰέδα, καὶ κληρονομήσει τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν με, καὶ κληρονομήσεσιν οἱ ἐκλεκτοί με, καὶ οἱ δ̃λοί με, καὶ κατοικήσεσιν ἐκεῖ.

10 Καὶ ἔσονται ἐν τῷ δρυμῷ ἐπαύλεις ποιμνίων, καὶ φάραγξ Ἀχὼρ εἰς ἀνάπαυσιν βικολίων τῷ λαῷ με, οἳ ἐζήτησάν με.

11 Ὑμεῖς δὲ οἱ ἐγκαταλιπόντες με, καὶ ἐπιλανθανόμενοι τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν με, καὶ ἑτοιμάζοντες τῷ δαιμονίῳ τράπεζαν, καὶ πληρ̃ντες τῇ τύχῃ κέρασμα,

12 Ἐγὼ παραδώσω ὑμᾶς εἰς μάχαιραν, πάντες ἐν σφαγῇ πεσεῖσθε· ὅτι ἐκάλεσα ὑμᾶς, καὶ οὐχ ὑπηκούσατε· ἐλάλησα, καὶ παρηκούσατε, καὶ ἐποιήσατε τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμ̃, καὶ ἃ οὐκ ἐβ̃λόμην, ἐξελέξασθε.

13 Διατ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὸ οἱ δελεύοντές μοι φάγονται, ὑμεῖς δὲ πεινάσετε· ἰδὸ οἱ δελεύοντές μοι πίονται, ὑμεῖς δὲ διψήσετε· ἰδὸ οἱ δελεύοντές μοι εὐφρανθήσονται, ὑμεῖς δὲ αἰσχυνθήσεσθε·

14 Ἰδὸ οἱ δελεύοντές μοι ἀγαλλιάσονται ἐν εὐφροσύνῃ, ὑμεῖς δὲ κεκράξεσθε διὰ τὸν πόνον τ̃ καρδίας ὑμῶν, καὶ ἀπὸ συντριβ̃ς πνεύματος ὑμῶν ὀλολύξετε.

15 Καταλείψετε γὰρ τὸ ὄνομα ὑμῶν εἰς πλησμονὴν τοῖς ἐκλεκτοῖς με, ὑμᾶς δὲ ἀνελεῖ Κύριος· τοῖς δὲ δελεύσί μοι κληθήσεται ὄνομα καινὸν,

16 Ὃ εὐλογηθήσεται ἐπὶ τ̃ γ̃ς, εὐλογήσεσι γὰρ τὸν Θεὸν τ̃ ἀληθινόν· καὶ οἱ ὀμνύοντες ἐπὶ τ̃ γ̃ς, ὀμ̃νται τὸν Θεὸν τὸν ἀληθινόν· ἐπιλήσονται γὰρ τ̃ θλίψιν τ̃ πρώτην, καὶ ἐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τ̃ καρδίαν.

17 Ἔσαι γὰρ ὁ ὐρανὸς καινὸς, καὶ ἡ γ̃ καινὴ, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσι τ̃ πρότερον, οὐδ' οὐ μὴ ἐπέλθῃ αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν,

18 Ἀλλ' εὐφροσύνην καὶ ἀγαλλίαμα εὑρήσεσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἰδὸ ἐγὼ ποιῶ ἀγαλλίαμα Ἱερεσαλὴμ, καὶ τ̃ λαόν με εὐφροσύνην.

19 Καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ Ἱερεσαλὴμ, καὶ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ λαῷ με· καὶ ἐκέτι μὴ ἀκεσθῇ ἐν αὐτῇ φωνὴ κλαυθμ̃ῦ, καὶ φωνὴ κραυγ̃ς,

20 Οὐκ οὐ μὴ γένηται ἔτι ἐκεῖ ἄωρος καὶ πρεσβύτης, ὃς

ἐκ ἐμπλήσει τ χρόνον αὐτ· ἔσαι γὰρ ὁ νέος ἑκατὸν ἐτῶν, ὁ δὲ ἀποθνήσκων ἁμαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν, κ ἐπικατάρατος ἔσαι.

21 Καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, κ αὐτοὶ ἐνοικήσουσι· κ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, κ αὐτοὶ φάγονται τὰ γεννήματα αὐτῶν.

22 Οὐ μὴ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἄλλοι ἐνοικήσουσι, καὶ οὐ μὴ φυτεύσουσι, κ ἄλλοι φάγονται· κατὰ γὰρ τὰς ἡμέρας τ ξύλ τ ζωῆς ἔσονται αἱ ἡμέραι τ λαῦ μ· τὰ γὰρ ἔργα τῶν χόνων αὐτῶν παλαιώσουσιν.

23 Οἱ ἐκλεκτοί μ οὐ κοπιάσουσιν εἰς κενὸν, οὐδὲ τεκνοποιήσουσιν εἰς κατάραν, ὅτι σπέρμα εὐλογημένον ὑπὸ Θ ἐσι, κ τὰ ἔκγονα αὐτῶν μετ' αὐτῶν.

24 Καὶ ἔσαι πρὶν ἢ κεκράξαι αὐτὸς, ἐγὼ ὑπακούσομαι αὐτῶν· ἔτι λαλούντων αὐτῶν, ἐρῶ, Τί ἐσι;

25 Τότε λύκοι κ ἄρνες βοσκηθήσονται ἅμα, κ λέων ὡς βῦς φάγεται ἄχυρα, ὄφις δὲ γῆν ὡς ἄρτον· οὐκ ἀδικήσουσιν, οὐδὲ λυμανοῦνται ἐπὶ τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ μ, λέγει Κύριος.

Κεφ. ξ'. 66.

ΟΥΤΩΣ λέγει Κύριος, Ὁ ὐρανός μ θρόνος, καὶ ἡ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν μ· ποῖον οἶκον οἰκοδομήσετέ μοι; κ ποῖος τόπος τ καταπαύσεώς μ;

2 Πάντα γὰρ ταῦτα ἐποίησεν ἡ χείρ μ, κ ἔσιν ἐμὰ πάντα ταῦτα, λέγει Κύριος· κ ἐπὶ τίνα ἐπιβλέψω, ἀλλ' ἢ ἐπὶ τ ταπεινὸν κ ἡσύχιον, κ τρέμοντα τὰς λόγους μ;

3 Ὁ δὲ ἄνομος ὁ θύων μοι μόσχον, ὡς ὁ ἀποκτέννων κύνα· ὁ δὲ ἀναφέρων σεμίδαλιν, ὡς αἷμα ὕειον· ὁ διδοὺς λίβανον εἰς μνημόσυνον, ὡς βλάσφημος· κ αὐτοὶ ἐξελέξαντο τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, κ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἡ ψυχὴ αὐτῶν ἠθέλησε,

4 Καὶ ἐγὼ ἐκλέξομαι τὰ ἐμπαίγματα αὐτῶν, κ τὰς ἁμαρτίας ἀνταποδώσω αὐτοῖς· ὅτι ἐκάλεσα αὐτὸς, κ οὐχ ὑπήκουσάν μ· ἐλάλησα κ οὐκ ἤκουσαν, κ ἐποίησαν τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ ἃ οὐκ ἐβουλόμην, ἐξελέξαντο.

5 Ἀκούσατε ῥήματα Κυρίου οἱ τρέμοντες τὸν λόγον αὐτ· εἴπατε ἀδελφοὶ ἡμῶν τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς κ βδελυσσομένοις, ἵνα τὸ ὄνομα Κυρίου δοξασθῇ, κ ὀφθῇ ἐν τῇ εὐφροσύνῃ αὐτῶν, καὶ ἐκεῖνοι αἰσχυνθήσονται.

6 Φωνὴ κραυγῆς ἐκ πόλεως, φωνὴ ἐκ ναοῦ, φωνὴ Κυρίου ἀν-

ταποδιδόντος ἀνταπόδοσιν τοῖς ἀντικειμένοις.

7 Πρὶν ἢ ὠδίνεσαν τεκεῖν, πρὶν ἐλθεῖν τὸ πόνον τῆ ὠδίνων, ἐξέφυγε καὶ ἔτεκεν ἄρσεν.

8 Τίς ἤκουσε τοιοῦτο, καὶ τίς ἑώρακεν ἕτως; εἰ ὤδινε γῆ ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ, ἢ καὶ ἐτέχθη ἔθνος εἰς ἅπαξ, ὅτι ὠδίνε καὶ ἔτεκε Σιὼν τὰ παιδία αὐτῆς.

9 Ἐγὼ δὲ ἔδωκα τῆ προσδοκίαν ταύτην, καὶ οὐκ ἐμνήσθης μου, εἶπε Κύριος· οὐκ ἰδὼ ἐγὼ γεννῶσαν καὶ στείραν ἐποίησα; εἶπεν ὁ Θεός σου.

10 Εὐφράνθητι Ἱερουσαλὴμ, καὶ πανηγυρίσατε ἐν αὐτῇ πάντες οἱ ἀγαπῶντες αὐτὴν, χάρητε ἅμα αὐτῇ χαρᾷ πάντες ὅσοι πενθεῖτε ἐπ' αὐτῇ,

11 Ἵνα θηλάσητε, καὶ ἐμπλησθῆτε ἀπὸ μαστοῦ παρακλήσεως αὐτῆς, ἵνα ἐκθηλάσαντες τρυφήσητε ἀπὸ εἰσόδου δόξης αὐτῆς.

12 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκκλίνω εἰς αὐτὴν ὡς ποταμὸς εἰρήνης, καὶ ὡς χειμάῤῥους ἐπικλύζων δόξαν ἐθνῶν· τὰ παιδία αὐτῶν ἐπ' ὤμων ἀρθήσονται, καὶ ἐπὶ γονάτων παρακληθήσονται.

13 Ὡς εἴ τινα μήτηρ παρακαλέσει, ἕτω κἀγὼ παρακαλέσω ὑμᾶς, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ παρακληθήσεσθε.

14 Καὶ ὄψεσθε, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία ὑμῶν, καὶ τὰ ὀστᾶ ὑμῶν ὡς βοτάνη ἀνατελεῖ· καὶ γνωσθήσεται ἡ χεὶρ Κυρίου τοῖς φοβεμένοις αὐτὸν, καὶ ἀπειλήσει τοῖς ἀπειθοῦσιν.

15 Ἰδοὺ γὰρ Κύριος ὡς πῦρ ἥξει, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, ἀποδοῦναι ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν αὐτοῦ, καὶ ἀποσκορακισμὸν αὐτοῦ ἐν φλογὶ πυρός.

16 Ἐν γὰρ τῷ πυρὶ Κυρίου κριθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῇ ῥομφαίᾳ αὐτοῦ πᾶσα σάρξ· πολλοὶ τραυματίαι ἔσονται ὑπὸ Κυρίου.

17 Οἱ ἁγνιζόμενοι καὶ καθαριζόμενοι εἰς τοὺς κήπους, καὶ ἐν τοῖς προθύροις ἔσθοντες κρέας ὕειον, καὶ τὰ βδελύγματα, καὶ τὰ μῦν, ἐπιτοαυτὸ ἀναλωθήσονται, εἶπε Κύριος.

18 Κἀγὼ τὰ ἔργα αὐτῶν καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῶν· ἔρχομαι συναγαγεῖν πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὰς γλώσσας, καὶ ἥξουσι καὶ ὄψονται τὴ δόξαν μου.

19 Καὶ καταλείψω ἐπ' αὐτῶν σημεῖον, καὶ ἐξαποστελῶ ἐξ αὐτῶν σεσωσμένους εἰς τὰ ἔθνη, εἰς Θαρσὶς, καὶ Φοὺδ, καὶ Λοὺδ, καὶ Μοσὸχ, καὶ εἰς Θοβὲλ, καὶ εἰς τὴ Ἑλλάδα, καὶ εἰς τὰς νήσους τὰς πόῤῥω, οἳ οὐκ ἀκηκόασί μου τὸ ὄνομα, οὔτε ἑωράκασί μου τὴν

δόξαν· καὶ ἀναγγελοῦσι τὴν δόξαν μου ἐν τοῖς ἔθνεσι,

20 Καὶ ἄξουσι τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν ἐκ πάντων τῶν ἐθνῶν δῶρον Κυρίῳ, μετ' ἵππων καὶ ἁρμάτων ἐν λαμπήναις ἡμιόνων μετὰ σκιαδίων εἰς τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος, ὡς ἀνενέγκαισαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ τὰς θυσίας αὐτῶν ἐμοὶ μετὰ ψαλμῶν εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

21 Καὶ ἀπ' αὐτῶν λήψομαι ἱερεῖς καὶ Λευίτας, εἶπε Κύριος.

22 Ὃν τρόπον γὰρ ὁ οὐρανὸς καινὸς καὶ ἡ γῆ καινὴ, ἃ ἐγὼ ποιῶ, μένει ἐνώπιόν μου, λέγει Κύριος, οὕτω στήσεται τὸ σπέρμα ὑμῶν, καὶ τὸ ὄνομα ὑμῶν.

23 Καὶ ἔσται μὴν ἐκ μηνὸς, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, ἥξει πᾶσα σὰρξ τοῦ προσκυνῆσαι ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶπε Κύριος.

24 Καὶ ἐξελεύσονται καὶ ὄψονται τὰ κῶλα τῶν ἀνθρώπων τῶν παραβεβηκότων ἐν ἐμοί· ὁ γὰρ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτήσει, καὶ τὸ πῦρ αὐτῶν οὐ σβεσθήσεται, καὶ ἔσονται εἰς ὅρασιν πάσῃ σαρκί.

ΙΕΡΕΜΙΑΣ.

Κεφ. α'. 1.

ΤΟ ῥῆμα ὃ Θεοῦ ὃ ἐγένετο ἐπὶ Ἱερεμίαν τὸν τοῦ Χελκίου, ἐκ τῶν ἱερέων, οὓς κατῴκει ἐν Ἀναθὼθ ἐν γῇ Βενιαμὶν,

2 Ὡς ἐγενήθη λόγος τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτὸν, ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα, ἔτους τρισκαιδεκάτου ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

3 Καὶ ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἕως ἐνδεκάτου ἔτους τοῦ Σεδεκίου υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, ἕως τοῦ αἰχμαλωσίας Ἱερουσαλὴμ ἐν τῷ πέμπτῳ μηνί.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς αὐτόν·

5 Πρὸ τοῦ με πλάσαι σε ἐν κοιλίᾳ, ἐπίσταμαί σε, καὶ πρὸ τοῦ σε ἐξελθεῖν ἐκ μήτρας, ἡγίακά σε, προφήτην εἰς ἔθνη τέθεικά σε.

6 Καὶ εἶπα, Ὁ ὢν δέσποτα Κύριε, ἰδοὺ οὐκ ἐπίστα-

μαι λαλεῖν, ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι.

7 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Μὴ λέγε, Ὅτι νεώτερος ἐγώ εἰμι, ὅτι πρὸς πάντας ὃς ἐὰν ἐξαποστείλω σε, πορεύσῃ, καὶ κατὰ πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαί σοι, λαλήσεις.

8 Μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπε αὐτῶν, ὅτι μετὰ σᾶ ἐγώ εἰμι τ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξέτεινε Κύριος τὴν χεῖρα αὐτᾶ πρὸς μὲ, καὶ ἥψαλο τ στόματός με, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἰδὲ δέδωκα τὰς λόγας με εἰς τὸ στόμα σε.

10 Ἰδὲ καθέστακά σε σήμερον ἐπὶ ἔθνη καὶ ἐπὶ βασιλείας, ἐκριζᾶν, καὶ κατασκάπτειν, καὶ ἀπολύειν, καὶ ἀνοικοδομεῖν, καὶ καταφυτεύειν.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων, Τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Βακτηρίαν καρυΐνην.

12 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Καλῶς ἑώρακας, διότι ἐγρήγορα ἐγὼ ἐπὶ τὰς λόγας με τᾶ ποιῆσαι αὐτάς.

13 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε ἐκ δευτέρε πρὸς μὲ, λέγων, Τί σὺ ὁρᾷς; καὶ εἶπα, Λέβητα ὑποκαιόμενον, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτᾶ ἀπὸ προσώπε Βορρᾶ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἀπὸ προσώπε Βορρᾶ ἐκκαυθήσεται τὰ κακὰ ἐπὶ πάντας τὲς κατοικᾶντας τ γῆν.

15 Διότι ἰδὲ ἐγὼ συγκαλῶ πάσας τὰς βασιλείας τ γῆς ἀπὸ Βορρᾶ, λέγει Κύριος· καὶ ἥξουσι καὶ θήσουσιν ἕκαστος τὸν θρόνον αὐτᾶ ἐπὶ τὰ πρόθυρα τ πυλῶν Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ τείχη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Ἰούδα.

16 Καὶ λαλήσω πρὸς αὐτὰς μετὰ κρίσεως, περὶ πάσης τῆς κακίας αὐτῶν, ὡς ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἔθυσαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ προσεκύνησαν τοῖς ἔργοις τ χειρῶν αὐτῶν.

17 Καὶ σὺ περίζωσαι τὴν ὀσφύν σε, καὶ ἀνάστηθι, καὶ εἰπὸν πάντα ὅσα ἂν ἐντείλωμαί σοι· μὴ φοβηθῇς ἀπὸ προσώπε αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἐναντίον αὐτῶν, ὅτι μετὰ σᾶ εἰμι, τᾶ ἐξαιρεῖσθαί σε, λέγει Κύριος.

18 Ἰδὲ τέθεικά σε ἐν τῇ σήμερον ἡμέρα ὡς πόλιν ὀχυρὰν, καὶ ὡς τεῖχος χαλκᾶν, ὀχυρὸν πᾶσι τοῖς βασιλεῦσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς ἄρχουσιν αὐτᾶ, καὶ τῷ λαῷ τ γῆς.

19 Καὶ πολεμήσουσί σε, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι μετὰ σᾶ ἐγώ εἰμι, τ ἐξαιρεῖσθαί σε, εἶπε Κύριος.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ εἶπε, Τάδε λέγει Κύριος,

2 Ἐμνήσθην ἐλέους νεότητός σου, καὶ ἀγάπης τελειώσεώς σου, ὅτε ἐξακολουθῆσαί σε τῷ ἁγίῳ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

3 Ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ τῷ Κυρίῳ, ἀρχὴ γεννημάτων αὐτοῦ· πάντες οἱ ἔσθοντες αὐτὸν πλημμελήσουσι, κακὰ ἥξει ἐπ' αὐτοὺς, φησὶ Κύριος.

4 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου οἶκος Ἰακὼβ, καὶ πᾶσα πατριὰ οἴκου Ἰσραήλ.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Τί εὗρόσαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν ἐμοὶ πλημμέλημα, ὅτι ἀπέστησαν μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῶν ματαίων, καὶ ἐματαιώθησαν;

6 Καὶ οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος, ὁ ἀναγαγὼν ἡμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ὁ καθοδηγήσας ἡμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐν γῇ ἀπείρῳ καὶ ἀβάτῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ καὶ ἀκάρπῳ, ἐν γῇ ᾗ οὐ διώδευσεν ἐν αὐτῇ ἀνὴρ οὐδὲν, καὶ οὐ κατῴκησεν ἄνθρωπος ἐκεῖ;

7 Καὶ ἤγαγον ὑμᾶς εἰς τὸν Κάρμηλον, φαγεῖν ὑμᾶς τοὺς καρποὺς αὐτοῦ, καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ· καὶ εἰσήλθετε, καὶ ἐμιάνατε τὴν γῆν μου, καὶ τὴν κληρονομίαν μου ἔθεσθε εἰς βδέλυγμα.

8 Οἱ ἱερεῖς οὐκ εἶπαν, Ποῦ ἐστι Κύριος; καὶ οἱ ἀντεχόμενοι τοῦ νόμου, οὐκ ἠπίσαντό με, καὶ οἱ ποιμένες ἠσέβουν εἰς ἐμὲ, καὶ οἱ προφῆται ἐπροφήτευον τῇ Βάαλ, καὶ ὀπίσω ἀνωφελῶς ἐπορεύθησαν.

9 Διατοῦτο ἔτι κριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ πρὸς τοὺς υἱοὺς τῶν υἱῶν ὑμῶν κριθήσομαι.

10 Διότι ἔλθετε εἰς νήσους Χεττιείμ, καὶ ἴδετε, καὶ εἰς Κηδὰρ ἀποστείλατε, καὶ νοήσατε σφόδρα, καὶ ἴδετε εἰ γέγονε τοιαῦτα·

11 Εἰ ἀλλάξωνται ἔθνη θεοὺς αὐτῶν, καὶ ἔτοι οὐκ εἰσὶ θεοί· ὁ δὲ λαός μου ἠλλάξατο τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐξ ἧς οὐκ ὠφεληθήσονται.

12 Ἐξέστη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ τούτῳ, καὶ ἔφριξεν ἐπὶ πλεῖον σφόδρα, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι δύο καὶ πονηρὰ ἐποίησεν ὁ λαός μου· ἐμὲ ἐγκατέλιπον πηγὴν ὕδατος ζωῆς, καὶ ὤρυξαν ἑαυτοῖς λάκκους συντετριμμένους, οἳ οὐ δυνήσονται ὕδωρ συνέχειν.

14 Μὴ δοῦλός ἐστιν Ἰσραὴλ, ἢ οἰκογενὴς ἐστι; διατί εἰς προνομὴν ἐγένετο;

15 Ἐπ' αὐτὸν ὠρύοντο λέοντες, καὶ ἔδωκαν τὴν φωνὴν αὐτῶν, οἳ ἔταξεν τὴν γῆν αὐτοῦ εἰς ἔρημον, καὶ αἱ πόλεις αὐτοῦ

κατεσκάφησαν, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

16 Καὶ υἱοὶ Μέμφεως καὶ Τάφνας ἔγνωσάν σε, καὶ κατέπαιζόν σε.

17 Οὐχὶ ταῦτα ἐποίησέ σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμέ; λέγει Κύριος ὁ Θεός σε·

18 Καὶ νῦν τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Αἰγύπτε πιεῖν ὕδωρ Γηῶν; καὶ τί σοι καὶ τῇ ὁδῷ Ἀσσυρίων πιεῖν ὕδωρ ποταμῶν;

19 Παιδεύσει σε ἡ ἀποσασία σε, καὶ ἡ κακία σε ἐλέγξει σε· καὶ γνῶθι, καὶ ἴδε, ὅτι πικρόν σοι τὸ καταλιπεῖν σε ἐμὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε· καὶ οὐκ εὐδόκησα ἐπὶ σοὶ, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε.

20 Ὅτι ἀπ' αἰῶνος συνέτριψας τὸ ζυγόν σε, καὶ διέσπασας τὰς δεσμάς σε, καὶ εἶπας, Οὐ δουλεύσω σοι, ἀλλὰ πορεύσομαι ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλε κατασκίε, ἐκεῖ διαχυθήσομαι ἐν τῇ πορνείᾳ με.

21 Ἐγὼ δὲ ἐφύτευσά σε ἄμπελον καρποφόρον πᾶσαν ἀληθινήν· πῶς ἐστράφης εἰς πικρίαν ἡ ἄμπελος ἡ ἀλλοτρία;

22 Ἐὰν ἀποπλύνῃ ἐν νίτρῳ, καὶ πληθυνῇς σεαυτῇ πόαν, κεκηλίδωσαι ἐν ταῖς ἀδικίαις σε ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος.

23 Πῶς ἐρεῖς, Οὐκ ἐμιάνθην, καὶ ὀπίσω τ Βάαλ οὐκ ἐπορεύθην; ἴδε τὰς ὁδούς σε ἐν τῷ πολυανδρίῳ, καὶ γνῶθι τί ἐποίησας· ὀψὲ φωνὴ αὐτῆς ὠλόλυξε·

24 Τὰς ὁδὸς αὐτῆς ἐπλάτυνεν ἐφ' ὕδατα ἐρήμε, ἐν ἐπιθυμίαις ψυχῆς αὐτῆς ἐπνευματοφορεῖτο, παρεδόθη, τίς ἐπιστρέψει αὐτήν; πάντες οἱ ζητοῦντες αὐτὴν οὐ κοπιάσουσιν, ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς εὑρήσουσιν αὐτήν.

25 Ἀπόστρεψον τ πόδα σου ἀπὸ ὁδοῦ τραχείας, καὶ τὸν φάρυγγά σε ἀπὸ δίψης· ἡ δὲ εἶπεν, Ἀνδριοῦμαι, ὅτι ἠγαπήκει ἀλλοτρίας, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἐπορεύετο.

26 Ὡς αἰσχύνη κλέπτε ὅταν ἁλῷ, ἔτως αἰσχυνθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, αὐτοὶ καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν.

27 Τῷ ξύλῳ εἶπαν, Ὅτι πατήρ με εἶ σὺ, καὶ τῷ λίθῳ, Σὺ ἐγέννησάς με· καὶ ἔστρεψαν ἐπ' ἐμὲ νῶτα, καὶ οὐ πρόσωπα αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ καιρῷ τ κακῶν αὐτῶν ἐροῦσιν, Ἀνάστα καὶ σῶσον ἡμᾶς.

28 Καὶ ποῦ εἰσὶν οἱ θεοί σε, οὓς ἐποίησας σεαυτῷ; εἰ ἀναστήσονται καὶ σώσουσιν ἐν καιρῷ

τ̃ κακώσεώς σε; ὅτι κατ' ἀριθμὸν τ̃ πόλεών σε ἦσαν θεοί σε Ἰούδα, καὶ κατ' ἀριθμὸν διόδων τῆς Ἱερυσαλὴμ ἔθυον τῇ Βάαλ.

29 Ἰνατί λαλεῖτε πρὸς μέ; πάντες ὑμεῖς ἠσεβήσατε, καὶ πάντες ὑμεῖς ἠνομήσατε εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος.

30 Μάτην ἐπάταξα τὰ τέκνα ὑμῶν, παιδείαν οὐκ ἐδέξασθε, μάχαιρα κατέφαγε τὰς προφήτας ὑμῶν ὡς λέων ὀλοθρεύων, καὶ οὐκ ἐφοβήθητε.

31 Ἀκούσατε λόγον Κυρίου· τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ἔρημος ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ ἢ γῇ κεχερσωμένη; διατί εἶπεν ὁ λαός μου, Οὐ κυριευθησόμεθα, καὶ οὐκ ἤξομεν πρὸς σὲ ἔτι;

32 Μὴ ἐπιλήσεται νύμφη τ̃ κόσμον αὐτῆς, καὶ παρθένος τ̃ στηθοδεσμίδα αὐτῆς; ὁ δὲ λαός μου ἐπελάθετό μου ἡμέρας ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμός.

33 Τί ἔτι καλὸν ἐπιτηδεύσεις ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, ὅ ζητῆσαι ἀγάπησιν; οὐχ ἕτως· ἀλλὰ καὶ σὺ ἐπονηρεύσω ὅ μιάναι τὰς ὁδούς σου,

34 Καὶ ἐν ταῖς χερσί σου εὑρέθησαν αἵματα ψυχῶν ἀθώων· οὐκ ἐν διορύγμασιν εὗρον αὐτὰς, ἀλλ' ἐπὶ πάσῃ δρυΐ.

35 Καὶ εἶπας, Ἀθῶός εἰμι, ἀλλὰ ἀποστραφήτω ὁ θυμὸς αὐτῆ ἀπ' ἐμοῦ· ἰδὲ ἐγὼ κρίνομαι πρὸς σὲ, ἐν τῷ λέγειν σε, Οὐχ ἥμαρτον.

36 Ὅτι κατεφρόνησας σφόδρα ὅ βουλεύσαι τὰς ὁδούς σου· καὶ ἀπὸ Αἰγύπτου καταισχυνθήσῃ, καθὼς κατῃσχύνθης ἀπὸ Ἀσσύρ.

37 Ὅτι καὶ ἐκεῖθεν ἐξελεύσῃ, καὶ αἱ χεῖρές σου ἐπὶ τ̃ κεφαλῆς σου· ὅτι ἀπώσατο Κύριος τ̃ ἐλπίδα σου, καὶ οὐκ εὐοδωθήσῃ ἐν αὐτῇ.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΑΝ ἐξαποστείλῃ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα αὐτῆ, καὶ ἀπέλθῃ ἀπ' αὐτῆ, καὶ γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ, μὴ ἀνακάμψουσα ἀνακάμψει πρὸς αὐτὸν ἔτι; οὐ μιανομένη μιανθήσεται ἡ γυνὴ ἐκείνη; καὶ σὺ ἐξεπόρνευσας ἐν ποιμέσι πολλοῖς, καὶ ἀνέκαμπτες πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

2 Ἆρον τὰς ὀφθαλμούς σου εἰς εὐθείαν, καὶ ἴδε, ποῦ οὐχὶ ἐξεφύρθης· ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς ἐκάθισας αὐτοῖς ὡσεὶ κορώνη ἐρημωμένη, καὶ ἐμίανας τὴν γῆν ἐν ταῖς πορνείαις σου καὶ ἐν ταῖς κακίαις σου.

3 Καὶ ἔσχες ποιμένας πολλὰς εἰς πρόσκομμα σεαυτῇ· ὄψις πόρνης ἐγένετό σοι, ἀπηναισχύντησας πρὸς πάντας.

4 Οὐχ ὡς οἰκόν με ἐκάλε-

σας, καὶ πατέρα καὶ ἀρχηγὸν τῆ παρθενίας σε;

5 Μὴ διαμενεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, ἢ φυλαχθήσεται εἰς νῖκος; ἰδὲ ἐλάλησας, καὶ ἐποίησας τὰ πονηρὰ ταῦτα, καὶ ἠδυνάσθης.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰωσίᾳ τοῦ βασιλέως, Εἶδες ἃ ἐποίησέ μοι ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ; ἐπορεύθησαν ἐπὶ πᾶν ὄρος ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλε ἀλσώδες, καὶ ἐπόρνευσαν ἐκεῖ.

7 Καὶ εἶπα, μετὰ τὸ πορνεῦσαι αὐτὴν ταῦτα πάντα, Πρὸς μὲ ἀναστρεψον· καὶ οὐκ ἀνέστρεψε· καὶ εἶδε τὴν ἀσυνθεσίαν αὐτῆς ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα.

8 Καὶ εἶδον, ὅτι περὶ πάντων ὧν καλελήφθη ἐν οἷς ἐμοιχᾶτο ἡ κατοικία Ἰσραὴλ, καὶ ἐξαπέστειλα αὐτὴν, καὶ ἔδωκα αὐτῇ βιβλίον ἀποστασίε εἰς τὰς χεῖρας αὐτῆς· καὶ οὐκ ἐφοβήθη ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα, καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἐπόρνευσε καὶ αὐτὴ,

9 Καὶ ἐγένετο εἰς ἀδὲν ἡ πορνεία αὐτῆς, καὶ ἐμοίχευσε τὸ ξύλον καὶ τὸ λίθον.

10 Καὶ ἐν πᾶσι τούτοις οὐκ ἐπεστράφη πρὸς μὲ ἡ ἀσύνθετος Ἰούδα ἐξ ὅλης τῆ καρδίας αὐτῆς, ἀλλ' ἐπὶ ψεύδει.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἐδικαίωσε τὴ ψυχὴν αὐτῆ Ἰσραὴλ ἀπὸ τῆ ἀσυνθέτε Ἰούδα.

12 Πορεύε καὶ ἀνάγνωθι τὰς λόγες τέτες πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἐρεῖς, Ἐπιστράφηθι πρὸς μὲ ἡ κατοικία τοῦ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος· καὶ μὴ στηριῶ τὸ πρόσωπόν με ἐφ' ὑμᾶς, ὅτι ἐλεήμων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐ μνησικακῶ ὑμῖν εἰς τὸν αἰῶνα.

13 Πλὴν, γνῶθι τὴ ἀδικίαν σε, ὅτι εἰς Κύριον τὸν Θεόν σου ἠσέβησας, καὶ διέχεας τὰς ὁδές σε εἰς ἀλλοτρίας ὑποκάτω παντὸς ξύλε ἀλσώδες, τῆ δὲ φωνῆς με οὐκ ὑπήκεσας, λέγει Κύριος.

14 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἀφεστηκότες, λέγει Κύριος, διότι ἐγὼ κατακυριεύσω ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἕνα ἐκ πόλεως καὶ δύο ἐκ πατριᾶς, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς Σιών,

15 Καὶ δώσω ὑμῖν ποιμένας κατὰ τὴν καρδίαν με, καὶ ποιμανοῦσιν ὑμᾶς ποιμαίνοντες μετ' ἐπιστήμης.

16 Καὶ ἔσαι ἐὰν πληθυνθῆτε, καὶ αὐξηθῆτε ἐπὶ τῆς γῆς, λέγει Κύριος, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐκ ἐρᾶσιν ἔτι, Κιβωτὸς διαθήκης ἁγίε Ἰσραὴλ, οὐκ ἀναβήσεται ἐπὶ καρδίαν, οὐκ ὀνομασθήσεται, οὐδὲ ἐπισκεφθήσεται, καὶ οὐ ποιηθήσεται ἔτι.

17 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ καλέσεσι τὴ Ἱερεσαλὴμ, Θρόνον Κυρίε·

καὶ συναχθήσονται πάντα τὰ ἔθνη εἰς αὐτὴν, καὶ οὐ πορεύσονται ἔτι ὀπίσω τῶν ἐνθυμημάτων τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς πονηρᾶς.

18 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις συνελεύσονται ὁ οἶκος Ἰούδα ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἥξουσιν ἐπὶ τοαυτὸ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν ἐπὶ τὴν γῆν, ἣν κατεκληρονόμησα τοῖς πατέρας αὐτῶν.

19 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Γένοιτο Κύριε· ὅτι τάξω σε εἰς τέκνα, καὶ δώσω σοι γῆν ἐκλεκτὴν, κληρονομίαν Θεοῦ παντοκράτορος ἐθνῶν· καὶ εἶπα, Πατέρα καλέσετέ με, καὶ ἀπ' ἐμοῦ οὐκ ἀποστραφήσεσθε.

20 Πλὴν ὡς ἀθετεῖ γυνὴ εἰς τὸν συνόντα αὐτῇ, οὕτως ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ ὁ οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

21 Φωνὴ ἐκ χειλέων ἠκούσθη κλαυθμοῦ καὶ δεήσεως υἱῶν Ἰσραὴλ, ὅτι ἠδίκησαν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ἐπελάθοντο Θεοῦ ἁγίου αὐτῶν.

22 Ἐπιστράφητε υἱοὶ ἐπιστρέφοντες, καὶ ἰάσομαι τὰ συντρίμματα ὑμῶν. Ἰδοὺ δοῦλοι ἡμεῖς ἐσόμεθά σοι· ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν εἶ.

23 Ὄντως εἰς ψεῦδος ἦσαν οἱ βουνοὶ, καὶ ἡ δύναμις τῶν ὀρέων, πλὴν διὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν ἡ σωτηρία τοῦ Ἰσραήλ.

24 Ἡ δὲ αἰσχύνη κατηνάλωσε τοὺς μόχθους τῶν πατέρων ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν, τὰ πρόβατα αὐτῶν καὶ τοὺς μόσχους αὐτῶν, καὶ τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν.

25 Ἐκοιμήθημεν ἐν τῇ αἰσχύνῃ ἡμῶν, καὶ ἐπεκάλυψεν ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, διότι ἐναντι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἡμάρτομεν ἡμεῖς, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, ἀπὸ νεότητος ἡμῶν ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ οὐκ ὑπηκούσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Κεφ. ε'. 4.

ΕΑΝ ἐπιστραφῇ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, πρὸς μὲ, ἐπιστραφήσεται· καὶ ἐὰν περιέλῃ τὰ βδελύγματα αὐτοῦ ἐκ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ προσώπου μου εὐλαβηθῇ,

2 Καὶ ὀμόσῃ, Ζῇ Κύριος, μετὰ ἀληθείας ἐν κρίσει καὶ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ εὐλογήσουσιν ἐν αὐτῷ ἔθνη, καὶ ἐν αὐτῷ αἰνέσουσι τῷ Θεῷ ἐν Ἱερουσαλήμ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος τοῖς ἀνδράσιν Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ, Νεώσατε ἑαυτοῖς νεώματα, καὶ μὴ σπείρητε ἐπ' ἀκάνθαις.

4 Περιτμήθητε τῷ Θεῷ ὑμῶν, καὶ περιτέμεσθε τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἱερουσαλὴμ,

μὴ ἐξέλθῃ ὡς πῦρ ὁ θυμός μου, καὶ ἐκκαυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσται ὁ σβέσων, ἀπὸ προσώπου πονηρίας ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν.

5 Ἀναγγείλατε ἐν τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν Ἱερουσαλήμ· εἴπατε, Σημάνατε ἐπὶ τῆς γῆς σάλπιγγι, κεκράξατε μέγα· εἴπατε, Συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς τειχήρεις.

6 Ἀναλαβόντες φεύγετε εἰς Σιών· σπεύσατε, μὴ στῆτε, ὅτι κακὰ ἐγὼ ἐπάγω ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συντριβὴν μεγάλην.

7 Ἀνέβη λέων ἐκ τοῦ μάνδρας αὐτοῦ, ἐξολοθρεύων ἔθνη ἐξῆρε, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, τοῦ θεῖναι τὴν γῆν εἰς ἐρήμωσιν· καὶ αἱ πόλεις καθαιρεθήσονται, παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτάς.

8 Ἐπὶ τούτοις περιζώσασθε σάκκους, καὶ κόπτεσθε, καὶ ἀλαλάξατε, διότι οὐκ ἀπεστράφη ὁ θυμὸς Κυρίου ἀφ' ὑμῶν.

9 Καὶ ἔσται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἀπολεῖται ἡ καρδία τοῦ βασιλέως, καὶ ἡ καρδία τῶν ἀρχόντων, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐκστήσονται, καὶ οἱ προφῆται θαυμάσονται.

10 Καὶ εἶπα, Ὦ δέσποτα Κύριε, ἆρά γε ἀπατῶν ἠπάτησας τὸν λαὸν τοῦτον καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ, λέγων, Εἰρήνη ἔσται, καὶ ἰδοὺ ἥψατο ἡ μάχαιρα ἕως τῆς ψυχῆς αὐτῶν;

11 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐροῦσι τῷ λαῷ τούτῳ καὶ τῇ Ἱερουσαλὴμ, Πνεῦμα πλανήσεως ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὁδὸς τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου, οὐκ εἰς καθαρὸν, οὐδ' εἰς ἅγιον.

12 Πνεῦμα πληρώσεως ἥξει μοι· νῦν δὲ ἐγὼ λαλῶ κρίματά μου πρὸς αὐτούς.

13 Ἰδοὺ ὡς νεφέλη ἀναβήσεται, καὶ ὡς καταιγὶς τὰ ἅρματα αὐτοῦ, κουφότεροι ὑπὲρ τοὺς ἵππους αὐτοῦ· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι ταλαιπωρούμεθα.

14 Ἀπόπλυνε ἀπὸ κακίας τὴν καρδίαν σου Ἱερουσαλὴμ, ἵνα σωθῇς· ἕως πότε ὑπάρξουσιν ἐν σοὶ διαλογισμοὶ πόνων σου;

15 Διότι φωνὴ ἀγγέλλοντος ἐκ Δὰν ἥξει, καὶ ἀκουσθήσεται πόνος ἐξ ὄρους Ἐφραΐμ.

16 Ἀναμνήσατε ἔθνη, ἰδοὺ ἤκασιν· ἀναγγείλατε ἐν Ἱερουσαλὴμ, συρφοὶ ἔρχονται ἐκ γῆς μακρόθεν, καὶ ἔδωκαν ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα φωνὴν αὐτῶν.

17 Ὡς φυλάσσοντες ἀγρὸν, ἐγένοντο ἐπ' αὐτὴν κύκλῳ, ὅτι ἐμὲ ἠμέλησας, λέγει Κύριος.

18 Αἱ ὁδοί σου καὶ τὰ ἐπιτηδεύματά σου ἐποίησαν ταῦτά σοι· αὕτη ἡ κακία σου, ὅτι πικρὰ, ὅτι ἥψατο ἕως τῆς καρδίας σου.

19 Τὴν κοιλίαν μου, τὴν κοιλίαν μου ἀλγῶ, καὶ τὰ αἰσθητήρια τῆς καρδίας μου, μαιμάσσει ἡ ψυχή μου, σπαράσσεται ἡ καρδία μου· οὐ σιωπήσομαι, ὅτι φωνὴν σάλπιγγος ἤκουσεν ἡ ψυχή μου, κραυγὴν πολέμου

20 Καὶ ταλαιπωρίας, συντριμμὸν ἐπικαλεῖται, ὅτι τετάλαιπώρηκε πᾶσα ἡ γῆ, ἄφνω τεταλαιπώρηκεν ἡ σκηνή, διεσπάσθησαν αἱ δέρρεις μου.

21 Ἕως πότε ὄψομαι φεύγοντας ἀκέων φωνὴν σαλπίγγων;

22 Διότι οἱ ἡγούμενοί μου λαοῦ μου ἐμὲ οὐκ ἤθέλησαν· υἱοὶ ἄφρονές εἰσι καὶ οὐ συνετοὶ, σοφοί εἰσι τοῦ κακοποιῆσαι, τὸ δὲ καλῶς ποιῆσαι οὐκ ἐπέγνωσαν.

23 Ἐπέβλεψα ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἰδοὺ ἀφανὲς, καὶ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ οὐκ ἦν τὰ φῶτα αὐτοῦ.

24 Εἶδον τὰ ὄρη, καὶ ἦν τρέμοντα, καὶ πάντας τοὺς βουνοὺς ταρασσομένους.

25 Ἐπέβλεψα, καὶ ἰδοὺ οὐκ ἦν ἄνθρωπος, καὶ πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ ἐπτοήθη.

26 Εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὁ Κάρμηλος ἔρημος, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις ἐμπεπυρισμέναι πυρὶ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ ἠφανίσθησαν.

27 Τάδε λέγει Κύριος, Ἔρημος ἔσται πᾶσα ἡ γῆ, συντέλειαν δὲ οὐ μὴ ποιήσω.

28 Ἐπὶ τούτοις πενθείτω ἡ γῆ, καὶ συσκοτασάτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν· διότι ἐλάλησα, καὶ οὐ μεταμεληθήσομαι, ὥρμησα, καὶ οὐκ ἀποστρέψω ἀπ' αὐτῆς.

29 Ἀπὸ φωνῆς ἱππέως, καὶ τοξότου ἐντεταμένου τόξου ἀνεχώρησε πᾶσα ἡ χώρα· εἰσέδυσαν εἰς τὰ σπήλαια, καὶ εἰς τὰ ἄλση ἐκρύβησαν, καὶ ἐπὶ τὰς πέτρας ἀνέβησαν· πᾶσα πόλις ἐγκαταλελείφθη, οὐ κατοικεῖ ἐν αὐταῖς ἄνθρωπος.

30 Καὶ σὺ τί ποιήσεις; ἐὰν περιβάλῃ κόκκινον, καὶ κοσμήσῃ κόσμῳ χρυσῷ· ἐὰν ἐγχρίσῃ στίβι τοὺς ὀφθαλμούς σου, εἰς μάταιον ὡραϊσμός σου· ἀπώσαντό σε οἱ ἐρασταί σου, τὴν ψυχήν σου ζητοῦσιν.

31 Ὅτι φωνὴν ὡς ὠδινούσης ἤκουσα, θλῖψιν ὡς πρωτοτοκούσης· φωνὴ θυγατρὸς Σιὼν ἐκλυθήσεται, καὶ παρήσει τὰς χεῖρας αὐτῆς· Οἴμοι ἐγὼ, ὅτι ἐκλείπει ἡ ψυχή μου ἐπὶ τοῖς ἀνῃρημένοις.

Κεφ. ε'. 5.

ΠΕΡΙΔΡΑΜΕΤΕ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἴδετε, καὶ γνῶτε, καὶ ζητήσατε ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, ἐὰν εὕρητε, εἰ ἔστι ποιῶν κρίμα, καὶ ζητῶν πίστιν, καὶ ἵλεως ἔσομαι αὐτοῖς, λέγει Κύριος.

2 Ζῇ Κύριος, λέγουσι, διατοῦτο ὐκ ἐν ψεύδεσιν ὀμνύουσι;

3 Κύριε οἱ ὀφθαλμοί σου εἰς πίστιν· ἐμαστίγωσας αὐτούς, καὶ ὐκ ἐπόνεσαν, συντέλεσας αὐτούς, καὶ ὐκ ἠθέλησαν δέξασθαι παιδείαν· ἐστερέωσαν τὰ πρόσωπα αὐτῶν ὑπὲρ πέτραν, καὶ ὐκ ἠθέλησαν ἐπιστραφῆναι.

4 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἴσως πτωχοί εἰσι, διότι ὐκ ἐδυνάσθησαν, ὅτι ὐκ ἔγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ.

5 Πορεύσομαι πρὸς τοὺς ἄνδρας, καὶ λαλήσω αὐτοῖς, ὅτι αὐτοὶ ἐπέγνωσαν ὁδὸν Κυρίου, καὶ κρίσιν Θεοῦ· καὶ ἰδοὺ ὁμοθυμαδὸν συνέτριψαν ζυγὸν, διέρρηξαν δεσμούς.

6 Διατοῦτο ἔπαισεν αὐτοὺς λέων ἐκ δρυμοῦ, καὶ λύκος ἔως τῶν οἰκιῶν ὠλόθρευσεν αὐτούς, καὶ πάρδαλις ἐγρηγόρησεν ἐπὶ τὰς πόλεις αὐτῶν· πάντες οἱ ἐκπορευόμενοι ἀπ᾽ αὐτῶν θηρευθήσονται, ὅτι ἐπλήθυναν ἀσεβείας αὐτῶν, ἴσχυσαν ἐν ταῖς ἀποστροφαῖς αὐτῶν.

7 Ποία τάτων ἵλεως γένωμαί σοι; οἱ υἱοί σου ἐγκατέλιπόν με, καὶ ὤμνυον ἐν τοῖς ὐκ οὖσι θεοῖς· καὶ ἐχόρτασα αὐτούς, καὶ ἐμοιχῶντο, καὶ ἐν οἴκοις πορνῶν κατέλυον.

8 Ἵπποι θηλυμανεῖς ἐγενήθησαν, ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἐχρεμέτιζον.

9 Μὴ ἐπὶ τούτοις ὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τοιούτῳ ὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

10 Ἀνάβητε ἐπὶ τοὺς προμαχῶνας αὐτῆς, καὶ κατασκάψατε, συντέλειαν δὲ μὴ ποιήσητε· ὑπολίπεσθε τὰ ὑποστηρίγματα αὐτῆς, ὅτι οὐ Κυρίου εἰσίν.

11 Ὅτι ἀθετῶν ἠθέτησεν εἰς ἐμὲ, λέγει Κύριος, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ οἶκος Ἰούδα

12 Ἐψεύσατο τῷ Κυρίῳ αὐτῶν, καὶ εἶπαν, Οὐκ ἔστι ταῦτα· ὐχ ἥξει ἐφ᾽ ἡμᾶς κακὰ, καὶ μάχαιραν καὶ λιμὸν ὐκ ὀψόμεθα.

13 Οἱ προφῆται ἡμῶν ἦσαν εἰς ἄνεμον, καὶ λόγος Κυρίου ὐχ ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς.

14 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ᾽ ὧν ἐλαλήσατε τὸ ῥῆμα τοῦτο, ἰδοὺ ἐγὼ δέδωκα τοὺς λόγους μου εἰς τὸ στόμα σου πῦρ, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον ξύλα, καὶ καταφάγεται αὐτούς.

15 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ᾽ ὑμᾶς ἔθνος πόρρωθεν οἶκος Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος, ἔθνος οὗ ὐκ ἀκούσει τὴν φωνὴν τὴν γλῶσσης αὐτοῦ.

16 Πάντες ἰσχυροὶ,

17 Καὶ κατέδονται τ̀ θερισμὸν ὑμῶν, καὶ τὸν ἄρτον ὑμῶν, καὶ κατέδονται τοὺς υἱοὺς ὑμῶν, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰ πρόβατα ὑμῶν, καὶ τοὺς μόσχους ὑμῶν, καὶ κατέδονται τὰς ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ τὰς συκῶνας ὑμῶν, καὶ τὰς ἐλαιῶνας ὑμῶν· καὶ ἀλοήσουσι τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς ὑμῶν ἐφ' αἷς ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐταῖς, ἐν ῥομφαίᾳ.

18 Καὶ ἔσαι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος ὁ Θεός σε, οὐ μὴ ποιήσω ὑμᾶς εἰς συντέλειαν.

19 Καὶ ἔσαι ὅταν εἴπητε, Τίνος ἕνεκεν ἐποίησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἡμῖν πάντα ταῦτα; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀνθ' ὧν ἐδουλεύσατε θεοῖς ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ ὑμῶν, οὕτως δουλεύσετε ἀλλοτρίοις ἐν τῇ γῇ οὐχ ὑμῶν.

20 Ἀναγγείλατε ταῦτα εἰς τ̀ οἶκον Ἰακὼβ, καὶ ἀκουσθήτω ἐν τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

21 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα λαὸς μωρὸς καὶ ἀκάρδιος, ὀφθαλμοὶ αὐτοῖς καὶ οὐ βλέπουσιν, ὦτα αὐτοῖς καὶ οὐκ ἀκούουσι.

22 Μὴ ἐμὲ οὐ φοβηθήσεσθε, λέγει Κύριος; ἢ ἀπὸ προσώπου μου οὐκ εὐλαβηθήσεσθε; τὸν τάξαντα ἄμμον ὅριον τῇ θαλάσσῃ, πρόσαγμα αἰώνιον, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτὸ, καὶ ταραχθήσεται, καὶ οὐ δυνήσεται· καὶ ἠχήσουσι τὰ κύματα αὐτῆς, καὶ οὐχ ὑπερβήσεται αὐτό.

23 Τῷ δὲ λαῷ τούτῳ ἐγενήθη καρδία ἀνήκοος καὶ ἀπειθὴς, καὶ ἐξέκλιναν καὶ ἀπῆλθοσαν,

24 Καὶ οὐκ εἶπον ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, Φοβηθῶμεν δὴ Κύριον τ̀ Θεὸν ἡμῶν, τ̀ δόντα ἡμῖν ὑετὸν πρώϊμον καὶ ὄψιμον, κατὰ καιρὸν πληρώσεως προσάγματος θερισμοῦ, καὶ ἐφύλαξεν ἡμῖν.

25 Αἱ ἀνομίαι ὑμῶν ἐξέκλιναν ταῦτα, καὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν ἀπέσησαν τὰ ἀγαθὰ ἀφ' ὑμῶν.

26 Ὅτι εὑρέθησαν ἐν τῷ λαῷ μου ἀσεβεῖς, καὶ παγίδας ἔσησαν θ̀ διαφθεῖραι ἄνδρας, καὶ συνελαμβάνοσαν.

27 Ὡς παγὶς ἐφεσαμένη πλήρης πετεινῶν, οὕτως οἱ οἶκοι αὐτῶν πλήρεις δόλου· διατοῦτο ἐμεγαλύνθησαν, καὶ ἐπλούτησαν,

28 Καὶ παρέδησαν κρίσιν, οὐκ ἔκριναν κρίσιν ὀρφανοῦ, καὶ κρίσιν χήρας οὐκ ἐκρίνοσαν.

29 Μὴ ἐπὶ τούτοις οὐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν ἔθνει τῷ τοιούτῳ οὐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μου;

30 Ἔκσασις καὶ φρικτὰ ἐγενήθη ἐπὶ τ̀ γῆς.

31 Οἱ προφῆται προφητεύ-

σιν ἄδικα, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐπεκρότησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαός μου ἠγάπησεν οὕτως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὰ μετὰ ταῦτα;

Κεφ. ε'. 6.

ΕΝΙΣΧΥΣΑΤΕ υἱοὶ Βενιαμὶν ἐκ μέσου Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν Θεκωὲ σημάνατε σάλπιγγι, καὶ ὑπὲρ Βαιθαχαρμὰ ἄρατε σημεῖον, ὅτι κακὰ ἐκκέκυφεν ἀπὸ βορρᾶ, καὶ συντριβὴ μεγάλη γίνεται·

2 Καὶ ἀφαιρεθήσεται τὸ ὕψος θύγατερ Σιών.

3 Εἰς αὐτὴν ἥξουσι ποιμένες, καὶ τὰ ποίμνια αὐτῶν· καὶ πήξουσιν ἐπ' αὐτὴν σκηνὰς κύκλῳ, καὶ ποιμανοῦσιν ἕκαστος τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

4 Παρασκευάσασθε ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον, ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν μεσημβρίας· οὐαὶ ἡμῖν, ὅτι κέκλικεν ἡ ἡμέρα, ὅτι ἐκλείπουσιν αἱ σκιαὶ τοῦ ἡμέρας.

5 Ἀνάστητε, καὶ ἀναβῶμεν ἐπ' αὐτὴν νυκτὶ, καὶ διαφθείρωμεν τὰ θεμέλια αὐτῆς.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἐκκοψον τὰ ξύλα αὐτῆς, ἔκχεον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ δύναμιν· ὦ πόλις ψευδὴς, ὅλη κατα δυναστεία ἐν αὐτῇ.

7 Ὡς ψύχει λάκκος ὕδωρ, οὕτω ψύχει κακία αὐτῆς, ἀσέβεια καὶ ταλαιπωρία ἀκουσθήσεται ἐν αὐτῇ ἐπὶ προσώπου αὐτῆς διαπαντός· πόνῳ καὶ μάστιγι

8 Παιδευθήσῃ Ἰερουσαλὴμ, μὴ ἀποσῇ ἡ ψυχή μου ἀπὸ σοῦ, μὴ ποιήσω σε ἄβατον γῆν, ἥτις οὐ κατοικισθῇ.

9 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Καλαμᾶσθε, καλαμᾶσθε ὡς ἄμπελον τὰ καταλοιπα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπιστρέψατε ὡς ὁ τρυγῶν ἐπὶ τὸ κάρταλλον αὐτοῦ.

10 Πρὸς τίνα λαλήσω, καὶ διαμαρτύρωμαι, καὶ εἰσακούσεται; ἰδοὺ ἀπερίτμητα τὰ ὦτα αὐτῶν, καὶ οὐ δυνήσονται ἀκούειν· ἰδοὺ τὸ ῥῆμα Κυρίου ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ὀνειδισμὸν, οὐ μὴ βουληθῶσιν αὐτό.

11 Καὶ τὸν θυμόν μου ἔπλησα, καὶ ἐπέσχον, καὶ οὐ συνετέλεσα αὐτούς· ἐκχεῶ ἐπὶ νήπια ἔξωθεν, καὶ ἐπὶ συναγωγὴν νεανίσκων ἅμα, ὅτι ἀνὴρ καὶ γυνὴ συλληφθήσονται, πρεσβύτερος μετὰ πλήρους ἡμερῶν.

12 Καὶ μεταστραφήσονται αἱ οἰκίαι αὐτῶν εἰς ἑτέρους, ἀγροὶ καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἐπὶ τοαυτό· ὅτι ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν ταύτην, λέγει Κύριος.

13 Ὅτι ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν καὶ ἕως μεγάλου πάντες συνετελέσαντο ἄνομα, ἀπὸ ἱερέως καὶ

ἕως ψευδοπροφήτε πάντες ἐποίησαν ψευδῆ.

14 Καὶ ἰῶντο σύντριμμα τῆς λαοῦ μου, ἐξουθενοῦντες καὶ λέγοντες, Εἰρήνη εἰρήνη· καὶ πᾶ ἐστιν εἰρήνη;

15 Καὶησχύνθησαν, ὅτι ἐξελίποσαν· καὶ οὐ ὡς καλαισχυνόμενοι κατησχύνθησαν, καὶ τ ἀτιμίαν αὐτῶν οὐκ ἔγνωσαν· διατᾶτο πεσοῦνται ἐν τῇ πλώσει αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς ἀπολοῦνται, εἶπε Κύριος.

16 Τάδε λέγει Κύριος, Στῆτε ἐπὶ ταῖς ὁδοῖς, καὶ ἴδετε, καὶ ἐρωτήσατε τρίβους Κυρίε αἰωνίας· καὶ ἴδετε ποία ἐστὶν ἡ ὁδὸς ἡ ἀγαθὴ, καὶ βαδίζετε ἐν αὐτῇ, καὶ εὑρήσετε ἀγνισμὸν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν· καὶ εἶπαν, Οὐ πορευσόμεθα.

17 Καθέσακα ἐφ' ὑμᾶς σκοπὰς· Ἀκούσατε τ φωνῆς τ σάλπιγγος· καὶ εἶπαν, Οὐκ ἀκουσόμεθα.

18 Διὰ τᾶτο ἤκουσαν τὰ ἔθνη, καὶ οἱ ποιμαίνοντες τὰ ποίμνια αὐτῶν.

19 Ἄκουε γῆ, ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τᾶτον κακὰ, τὸν καρπὸν ἀποστροφῆς αὐτῶν, ὅτι τ λόγων μᾶ οὐ προσέσχον, καὶ τ νόμον μᾶ ἀπώσαντο.

20 Ἱνατί μοι λίβανον ἐκ Σαβὰ φέρετε, καὶ κινάμωμον ἐκ γῆς μακρόθεν; τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν οὐκ εἰσὶ δεκτὰ, καὶ αἱ θυσίαι ὑμῶν οὐχ ἥδυνάν μοι.

21 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι ἐπὶ τὸν λαὸν τᾶτον ἀσθένειαν, καὶ ἀσθενήσουσι πατέρες καὶ υἱοὶ ἅμα, γείτων καὶ ὁ πλησίον αὐτᾶ ἀπολοῦνται.

22 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βόρρᾶ, καὶ ἔθνη ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτε τ γῆς·

23 Τόξον καὶ ζιβύνην κρατήσουσιν· ἰταμός ἐστι, καὶ οὐκ ἐλεήσει· φωνὴ αὐτᾶ, ὡς θάλασσα κυμαίνουσα· ἐφ' ἵπποις καὶ ἅρμασι παρατάξεται ὡς ᾶρ εἰς πόλεμον πρὸς σὲ θύγατερ Σιών.

24 Ἠκούσαμεν τ ἀκοὴν αὐτῶν, παρελύθησαν αἱ χεῖρες ἡμῶν, θλῖψις κατέσχεν ἡμᾶς, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

25 Μὴ ἐκπορεύεσθε εἰς ἀγρὸν, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς μὴ βαδίζετε, ὅτι ῥομφαία τ ἐχθρῶν παροικεῖ κυκλόθεν.

26 Θύγατερ λαᾶ μᾶ περίζωσαι σάκκον, κατάπασσε ἐν σποδῷ, πένθος ἀγαπητᾶ ποίησαι σεαυτῇ κοπετὸν οἰκτρὸν, ὅτι ἐξαίφνης ἥξει ταλαιπωρία ἐφ' ὑμᾶς.

27 Δοκιμαστὴν δέδωκά σε ἐν λαοῖς δεδοκιμασμένοις, καὶ γνώ-

σὴ με ἐν τῷ δοκιμάσαι με τὴν ὁδὸν αὐτῶν,

28 Πάντες ἀνήκοοι πορευόμενοι σκολιῶς· χαλκὸς καὶ σίδηρος, πάντες διεφθαρμένοι εἰσίν.

29 Ἐξέλιπε φυσητὴρ ἀπὸ πυρὸς, ἐξέλιπε μόλιβος· εἰς κενὸν ἀργυροκόπος ἀργυροκοπεῖ, πονηρία αὐτῶν ἐκ ἐτάκη.

30 Ἀργύριον ἀποδεδοκιμασμένον καλέσαλε αὐτὸς, ὅτι ἀπεδοκίμασεν αὐτὸς Κύριος.

Κεφ. ζ. 7.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίου πᾶσα Ἰσδαία.

3 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Διορθώσατε τὰς ὁδὸς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Μὴ πεποίθατε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅτι τὸ παράπαν ἐκ ὠφελήσουσιν ὑμᾶς, λέγοντες, Ναὸς Κυρίε, ναὸς Κυρίε ἐσίν.

5 Ὅτι ἐὰν διορθοῦντες διορθώσητε τὰς ὁδὸς ὑμῶν καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ ποιοῦντες ποιήσητε κρίσιν ἀναμέσον ἀνδρὸς, καὶ ἀναμέσον τοῦ πλησίου αὐτοῦ,

6 Καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύσητε, καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων μὴ πορεύησθε εἰς κακὸν ὑμῖν,

7 Καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ ἐν γῇ ᾗ ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν ἐξ αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

8 Εἰ δὲ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπὶ λόγοις ψευδέσιν, ὅθεν ἐκ ὠφεληθήσεσθε,

9 Καὶ φονεύετε, καὶ μοιχᾶσθε, καὶ κλέπτετε, καὶ ὀμνύετε ἐπ' ἀδίκῳ, καὶ θυμιᾶτε τῇ Βάαλ, καὶ ἐπορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, ὧν ἐκ οἴδατε,

10 Καὶ κακῶς εἶναι ὑμῖν, καὶ ἤλθετε καὶ ἔστητε ἐνώπιον ἐμοῦ ἐν τῷ οἴκῳ οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, καὶ εἴπατε, Ἀπεσχήμεθα τοῦ μὴ ποιεῖν πάντα τὰ βδελύγματα ταῦτα,

11 Μὴ σπήλαιον λῃστῶν ὁ οἶκός μου, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ ἐκεῖ ἐνώπιον ὑμῶν; καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἑώρακα, λέγει Κύριος.

12 Ὅτι πορεύθητε εἰς τὸν τόπον μου τὸν ἐν Σηλὼ, οὗ κατεσκήνωσα τὸ ὄνομά μου ἐκεῖ ἔμπροσθεν, καὶ ἴδετε ἃ ἐποίησα αὐτῷ ἀπὸ προσώπου κακίας λαοῦ μου Ἰσραήλ.

13 Καὶ νῦν ἀνθ' ὧν ἐποιήσατε πάντα τὰ ἔργα ταῦτα, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς καὶ ἐκ ἠκούσατέ μου, καὶ ἐκάλεσα ὑμᾶς καὶ ἐκ ἀπεκρίθητε,

14 Τοίνυν κἀγὼ ποιήσω τῷ οἴκῳ ᾧ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐφ' ᾧ ὑμεῖς πεποίθατε ἐπ' αὐτῷ, καὶ τῷ τόπῳ ᾧ ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καθὼς ἐποίησα τῇ Σηλώ.

15 Καὶ ἀποῤῥίψω ὑμᾶς ἀπὸ προσώπου μου, καθὼς ἀπέῤῥιψα τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν, πᾶν τὸ σπέρμα Ἐφραΐμ.

16 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ μὴ αἴρου ὑπὲρ αὐτοῦ ἐλεηθῆναι αὐτούς, καὶ μὴ εὔχου, καὶ μὴ προσέλθῃς μοι περὶ αὐτῶν, ὅτι οὐκ εἰσακούσομαι.

17 Ἢ οὐχ ὁρᾷς, τί αὐτοὶ ποιοῦσιν ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἰερουσαλήμ;

18 Οἱ υἱοὶ αὐτῶν συλλέγουσι ξύλα, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν καίουσι πῦρ, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν τρίβουσι ζαΐς, ὑπὲρ τοῦ ποιῆσαι κολλυρίδας τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις, ἵνα παροργίσωσί με.

19 Μὴ ἐμὲ αὐτοὶ παροργίζουσι, λέγει Κύριος; οὐχὶ ἑαυτούς, ὅπως καταισχυνθῇ τὰ πρόσωπα αὐτῶν;

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ὀργὴ καὶ θυμός μου χεῖται ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πᾶν ξύλον τοῦ ἀγροῦ αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ γενήματα τῆς γῆς, καὶ καυθήσεται καὶ οὐ σβεσθήσεται.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν συναγάγετε μετὰ τῶν θυσιῶν ὑμῶν, καὶ φάγετε κρέα.

22 Ὅτι οὐκ ἐλάλησα πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς ἐν ἡμέρᾳ, ᾗ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, περὶ ὁλοκαυτωμάτων καὶ θυσίας.

23 Ἀλλ' ἢ τὸ ῥῆμα τοῦτο ἐνετειλάμην αὐτοῖς, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεὸν, καὶ ὑμεῖς ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ πορεύεσθε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς μου, αἷς ἂν ἐντείλωμαι ὑμῖν, ὅπως ἂν εὖ ᾖ ὑμῖν.

24 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐ προσέσχε τὸ οὖς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπορεύθησαν ἐν τοῖς ἐνθυμήμασι τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ἐγενήθησαν εἰς τὰ ὀπίσθεν καὶ οὐκ εἰς τὰ ἔμπροσθεν,

25 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐξῆλθοσαν οἱ πατέρες αὐτῶν ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης· καὶ ἐξαπέστειλα πρὸς ὑμᾶς πάντας τοὺς δούλους μου, τοὺς προφήτας, ἡμέρας καὶ ὄρθρου, καὶ ἀπέστειλα,

26 Καὶ οὐκ εἰσήκουσάν μου, καὶ

οὐ προσέσχε τὸ ἓς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τ̃ τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τὸς πατέρας αὐτῶν.

27, 28 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς τ̃τον τ̃ λόγον, Τ̃το τὸ ἔθνος ὃ οὐκ ἤκουσε τ̃ς φωνῆς Κυρίε, οὐδὲ ἐδέξατο παιδείαν, ἐξέλιπεν ἡ πίστις ἐκ σόματος αὐτῶν.

29 Κεῖρε τ̃ κεφαλήν σε, καὶ ἀπόῤῥιπλε, καὶ ἀνάλαβε ἐπὶ χελέων θρῆνον, ὅτι ἀπεδοκίμασε Κύριος, καὶ ἀπώσατο τὴν γενεὰν τ̃ ποιοῦσαν ταῦτα.

30 Ὅτι ἐποίησαν οἱ υἱοὶ Ἰούδα τὸ πονηρὸν ἐναντίον ἐμοῦ, λέγει Κύριος· ἔταξαν τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὸν, τ̃ μιάναι αὐτόν.

31 Καὶ ᾠκοδόμησαν τ̃ βωμὸν τ̃ Ταφὲθ, ὃς ἐστιν ἐν φάραγγι υἱῶ Ἐννὸμ, τ̃ κατακαίειν τὸς υἱὸς αὐτῶν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν ἐν πυρὶ ὃ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

32 Διατ̃το ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐρ̃σιν ἔτι, Βωμὸς τ̃ Ταφὲθ καὶ φάραγξ υἱῶ Ἐννὸμ, ἀλλ' Ἡ φάραγξ τ̃ ἀνηρημένων· καὶ θάψουσιν ἐν τῷ Ταφὲθ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν τόπον.

33 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τ̃ λαοῦ τ̃τε εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τ̃ οὐρανοῦ, καὶ τοῖς θηρίοις τ̃ γ̃ς, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ ἀποσοβῶν.

34 Καὶ καταλύσω ἐκ πόλεων Ἰούδα καὶ ἐκ διόδων Ἰερουσαλὴμ φωνὴν εὐφραινομένων, καὶ φωνὴν χαιρόντων, φωνὴν νυμφίε, καὶ φωνὴν νύμφης, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσαι πᾶσα ἡ γ̃.

Κεφ. η'. 8.

ΕΝ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, ἐξοίσουσι τὰ ὀσ̃α τ̃ βασιλέων Ἰούδα, καὶ τὰ ὀσ̃α τ̃ ἀρχόντων αὐτ̃, καὶ τὰ ὀσ̃α τ̃ ἱερέων, καὶ τὰ ὀσ̃α τ̃ προφητῶν, καὶ τὰ ὀσ̃α τῶν κατοικούντων ἐν Ἰερουσαλὴμ ἐκ τῶν τάφων αὐτῶν,

2 Καὶ ψύξουσιν αὐτὰ πρὸς τ̃ ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, καὶ πρὸς πάντας τὰς ἀσέρας, καὶ πρὸς πᾶσαν τ̃ στρατιὰν τ̃ οὐρανοῦ, ἃ ἠγάπησαν, καὶ οἷς ἐδούλευσαν, καὶ ὧν ἐπορεύθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ ὧν ἀντείχοντο, καὶ οἷς προσεκύνησαν αὐτοῖς· οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται, καὶ ἔσονται εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπε τ̃ γ̃ς,

3 Ὅτι εἵλοντο τ̃ θάνατον ἢ τ̃ ζωὴν, καὶ πᾶσι τοῖς καταλοίποις τοῖς καταλειφθεῖσιν ἀπὸ τ̃ γενεᾶς ἐκείνης, ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἐὰν ἐξώσω αὐτὸς ἐκεῖ.

4 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Μὴ ὁ πίπ[τ]ων οὐκ ἀνίσαται; ἢ ὁ ἀποστρέφων οὐκ ἀναστρέφει;

5 Διατί ἀπέστρεψεν ὁ λαὸς μου τοῦτος ἀποστροφὴν ἀναιδῆ, καὶ κατεκρατήθησαν ἐν τῇ προαιρέσει αὐτῶν, καὶ οὐκ ἠθέλησαν τοῦ ἐπιστρέψαι;

6 Ἐνωτίσασθε δὴ, καὶ ἀκούσατε· οὐχ οὕτω λαλήσουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ὁ μετανοῶν ἀπὸ τῆς κακίας αὐτοῦ, λέγων, Τί ἐποίησα; διέλιπεν ὁ τρέχων ἀπὸ τοῦ δρόμου αὐτοῦ, ὡς ἵππος κάθιδρος ἐν χρεμετισμῷ αὐτοῦ.

7 Καὶ ἡ ἀσίδα ἐν τῷ οὐρανῷ ἔγνω τὸν καιρὸν αὐτῆς, τρυγὼν καὶ χελιδὼν ἀγρεῖ, στρουθία ἐφύλαξαν καιροὺς εἰσόδων ἑαυτῶν, ὁ δὲ λαός μου τοῦτος οὐκ ἔγνω τὰ κρίματα Κυρίου.

8 Πῶς ἐρεῖτε, Ὅτι σοφοί ἐσμεν ἡμεῖς, καὶ νόμος Κυρίου μεθ' ἡμῶν ἐστιν; εἰς μάτην ἐγενήθη σχοῖνος ψευδὴς γραμματεῦσιν.

9 Ἠσχύνθησαν σοφοὶ, καὶ ἐπλοήθησαν καὶ ἑάλωσαν, ὅτι τὸν νόμον Κυρίου ἀπεδοκίμασαν· σοφία τίς ἐστιν ἐν αὐτοῖς;

10 Διατοῦτο δώσω τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἑτέροις, καὶ τοὺς ἀγροὺς αὐτῶν τοῖς κληρονόμοις, καὶ συνάξουσι τὰ γεννήματα αὐτῶν, λέγει Κύριος.

13 Οὐκ ἔστι σταφυλὴ ἐν ταῖς ἀμπέλοις, καὶ οὐκ ἔστι σῦκα ἐν ταῖς συκαῖς, καὶ τὰ φύλλα κατερρύηκεν.

14 Ἐπὶ τί ἡμεῖς καθήμεθα; συνάχθητε, καὶ εἰσέλθωμεν εἰς τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἀπορριφῶμεν ἐκεῖ, ὅτι ὁ Θεὸς ἀπέρριψεν ἡμᾶς, καὶ ἐπότισεν ἡμᾶς ὕδωρ χολῆς, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον αὐτοῦ.

15 Συνήχθημεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ σπουδή.

16 Ἐκ Δὰν ἀκουσόμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτοῦ· ἀπὸ φωνῆς χρεμετισμοῦ ἱππασίας ἵππων αὐτοῦ ἐσείσθη πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἦξει καὶ καταφάγεται τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

17 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις θανατοῦντας, οἷς οὐκ ἔστιν ἐπᾴσαι, καὶ δήξονται ὑμᾶς

18 Ἀνίατα μετ' ὀδύνης καρδίας ὑμῶν ἀπορεμένης.

19 Ἰδοὺ φωνὴ κραυγῆς θυγατρὸς λαοῦ μου ἀπὸ γῆς μακρόθεν· μὴ Κύριος οὐκ ἔστιν ἐν Σιών; ἢ βασιλεὺς οὐκ ἔστιν ἐκεῖ; διότι παρώργισάν με ἐν τοῖς γλυπτοῖς αὐτῶν, καὶ ἐν ματαίοις ἀλλοτρίοις.

20 Διῆλθε θέρος, παρῆλθεν ἀμητὸς, καὶ ἡμεῖς οὐ διεσώθημεν.

21 Ἐπὶ συντρίμματι θυγα-

τρὸς λαῦ μϖ ἐσκοτώθην· ἐν ἀπορίᾳ κατίσχυσάν με ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

22 Καὶ μὴ ῥητίνη ἐκ ἔστιν ἐν Γαλααδ, ἢ ἰατρὸς ἐκ ἔστιν ἐκεῖ; διατί ἐκ ἀνέβη ἴασις θυγατρὸς λαῦ μϖ;

Κεφ. Θ'. 9.

ΤΙΣ δώσει κεφαλῇ μϖ ὕδωρ, καὶ ὀφθαλμοῖς μϖ πηγὴν δακρύων; καὶ κλαύσομαι τ̃ λαόν μϖ τ̃τον ἡμέρας καὶ νυκτὸς, τὰς τετραυματισμένας θυγατρὸς λαῦ μϖ.

2 Τίς δῴη μοι ἐν τῇ ἐρήμῳ ϛαθμὸν ἑσχαῖον, καὶ καταλείψω τ̃ λαόν μϖ, καὶ ἀπελεύσομαι ἀπ' αὐτῶν; ὅτι πάντες μοιχῶνται, σύνοδος ἀθετούντων,

3 Καὶ ἐνέτειναν τ̃ γλῶσσαν αὐτῶν ὡς τόξον· ψεῦδος, καὶ οὐ πίϛις ἐγίσχυσεν ἐπὶ τ̃ γῆς, ὅτι ἐκ κακῶν εἰς κακὰ ἐξήλθοσαν, καὶ ἐμὲ ἐκ ἔγνωσαν, φησὶ Κύριος.

4 Ἕκαϛος ἀπὸ τ̃ πλησίον αὐτ̃ φυλάξασθε, καὶ ἐπ' ἀδελφοῖς αὐτῶν μὴ πεποίθατε, ὅτι πᾶς ἀδελφὸς πτέρνῃ πτερνιεῖ, καὶ πᾶς φίλος δολίως πορεύσεται.

5 Ἕκαϛος κατὰ τ̃ φίλε αὐτ̃ καταπαίξεται, ἀλήθειαν οὐ μὴ λαλήσωσι· μεμάθηκεν ἡ γλῶσσα αὐτῶν λαλεῖν ψευδῆ, ἠδίκησαν, καὶ οὐ διέλιπον τ̃ ἐπιστρέψαι.

6 Τόκος ἐπὶ τόκῳ, καὶ δόλος ἐπὶ δόλῳ· ἐκ ἤθελον εἰδέναι με, φησὶ Κύριος.

7 Διατ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ πυρώσω αὐτὲς, καὶ δοκιμῶ αὐτάς· ὅτι ποιήσω ἀπὸ προσώπε πονηρίας θυγατρὸς λαῦ μϖ.

8 Βολὶς τ̃λρώσκουσα ἡ γλῶσσα αὐτῶν, δόλια τὰ ῥήματα τ̃ ϛόματος αὐτῶν· τῷ πλησίον αὐτ̃ λαλεῖ εἰρηνικὰ, καὶ ἐν ἑαυτῷ τ̃ ἔχει τ̃ ἔχθραν.

9 Μὴ ἐπὶ τ̃τοις ἐκ ἐπισκέψομαι; λέγει Κύριος· ἢ ἐν λαῷ τοιούτῳ ἐκ ἐκδικήσει ἡ ψυχή μϖ;

10 Ἐπὶ τὰ ὄρη λάβετε κοπετὸν, καὶ ἐπὶ τὰς τρίβες τ̃ς ἐρήμου θρῆνον, ὅτι ἐξέλιπον πραὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπες, ἐκ ἤκουσαν φωνὴν ὑπάρξεως ἀπὸ πετεινῶν τ̃ ἀρανῦ, καὶ ἕως κτηνῶν, ἐξέϛησαν, ᾤχοντο.

11 Καὶ δώσω τ̃ Ἱερσαλὴμ εἰς μετοικίαν, καὶ εἰς κατοικητήριον δρακόντων, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν θήσομαι, πραὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι.

12 Τίς ὁ ἄνθρωπος ὁ συνετὸς, καὶ συνέτω τ̃το; καὶ ᾧ λόγος ϛόματος Κυρίε πρὸς αὐτὸν, ἀναγγειλάτω ὑμῖν, ἕνεκεν τίνος ἀπώλετο ἡ γῆ, ἀνήφθη,

ὡς ἔρημος, παρὰ τὸ μὴ διοδεύεσθαι αὐτήν;

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Διὰ τὸ ἐγκαταλιπεῖν αὐτὸς τὸν νόμον μου, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου αὐτῶν, καὶ οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς μου,

14 Ἀλλ' ἐπορεύθησαν ὀπίσω τῆς ἀρεσκείας τῆς καρδίας αὐτῶν τῆς κακῆς, καὶ ὀπίσω τῶν εἰδώλων ἃ ἐδίδαξαν αὐτοὺς οἱ πατέρες αὐτῶν·

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτοὺς ἀνάγκας, καὶ ποτιῶ αὐτοὺς ὕδωρ χολῆς,

16 Καὶ διασκορπιῶ αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εἰς οὓς οὐκ ἐγίνωσκον αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ ἐπαποστελῶ ἐπ' αὐτοὺς τὴν μάχαιραν, ἕως οὗ ἐξαναλώσαι αὐτοὺς ἐν αὐτῇ.

17 Τάδε λέγει Κύριος, Καλέσατε τὰς θρηνέσας, καὶ ἐλθέτωσαν, καὶ πρὸς τὰς σοφὰς ἀποστείλατε, καὶ φθεγξάσθωσαν,

18 Καὶ λαβέτωσαν ἐφ' ὑμᾶς θρῆνον, καὶ καταγαγέτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, καὶ τὰ βλέφαρα ὑμῶν ῥείτω ὕδωρ,

19 Ὅτι φωνὴ οἰκτρὰ ἠκούσθη ἐν Σιών· Πῶς ἐταλαιπωρήσαμεν, κατησχύνθημεν σφόδρα, ὅτι ἐγκατελίπομεν τὴν γῆν, καὶ ἀπερρίψαμεν τὰ σκηνώματα ἡμῶν;

20 Ἀκούσατε δὴ γυναῖκες λόγον Θεοῦ, καὶ δεξάσθω τὰ ὦτα ὑμῶν λόγες στόματος αὐτοῦ, καὶ διδάξατε τὰς θυγατέρας ὑμῶν οἶκτον, καὶ γυνὴ τὴν πλησίον αὐτῆς θρῆνον.

21 Ὅτι ἀνέβη θάνατος διὰ τῶν θυρίδων ὑμῶν, εἰσῆλθεν εἰς τὴν γῆν ὑμῶν, τοῦ ἐκτρίψαι νήπια ἔξωθεν, καὶ νεανίσκες ἀπὸ τῶν πλατειῶν.

22 Καὶ ἔσονται οἱ νεκροὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῆς γῆς ὑμῶν, ὡς χόρτος ὀπίσω θερίζοντος, καὶ οὐκ ἔσται ὁ συνάγων.

23 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ καυχάσθω ὁ σοφὸς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, καὶ μὴ καυχάσθω ὁ πλούσιος ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ,

24 Ἀλλ' ἢ ἐν τούτῳ καυχάσθω ὁ καυχώμενος, συνιεῖν καὶ γινώσκειν, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ποιῶν ἔλεος καὶ κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τῆς γῆς, ὅτι ἐν τούτοις τὸ θέλημά μου, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ πάντας περιτετμημένους ἀκροβυσίας αὐτῶν·

26 Ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ Ἰδουμαίαν, καὶ ἐπὶ Ἐδὼμ, καὶ ἐπὶ

υἱὸς Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ υἱὸς Μωὰβ, καὶ ἐπὶ πάντα περικειρόμενον τὰ κατὰ πρόσωπον αὐτῦ, τὸς κατοικῦντας ἐν τῇ ἐρήμῳ, ὅτι πάντα τὰ ἔθνη ἀπερίτμητα σαρκὶ, καὶ πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἀπερίτμητοι καρδίας αὐτῶν.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τ λόγον Κυρίε, ὃν ἐλάλησεν ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ.

2 Τάδε λέγει Κύριος, Κατὰ τὰς ὁδὸς τ ἐθνῶν μὴ μανθάνετε, καὶ ἀπὸ τ σημείων τ ἐρανῦ μὴ φοβεῖσθε, ὅτι φοβῦνται αὐτὰ τοῖς προσώποις αὐτῶν.

3 Ὅτι τὰ νόμιμα τ ἐθνῶν μάταια· ξύλον ἐσὶν ἐκ τ δρυμῦ ἐκκεκομμένον, ἔργον τέκτονος, καὶ χώνευμα,

4 Ἀργυρίῳ καὶ χρυσίῳ κεκαλλωπισμένα, ἐν σφύραις καὶ ἥλοις ἐστερέωσαν αὐτά·

5 Θήσεσιν αὐτὰ, καὶ οὐ κινηθήσονται· ἀργύριον τορευτόν ἐσιν, οὐ πορεύσονται, ἀργύριον προσβλητόν ἐσιν.

9 Ἀπὸ Θαρσὶς ἧξει χρυσίον Μωφὰζ, καὶ χεὶρ χρυσοχόων, ἔργα τεχνιτῶν πάντα, ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐνδύσεσιν αὐτά.

5 Αἰρόμενα ἀρθήσονται, ὅτι ἐκ ἐπιβήσονται· μὴ φοβηθῆτε αὐτὰ, ὅτι οὐ μὴ κακοποιήσωσι, καὶ ἀγαθὸν ἐκ ἔσιν ἐν αὐτοῖς.

11 Οὕτως ἐρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἱ τ ἐρανὸν καὶ τ γῆν ἐκ ἐποίησαν, ἀπολέσθωσαν ἐκ τ γῆς, καὶ ὑποκάτωθεν τ ἐρανῦ τύτε.

12 Κύριος ὁ ποιήσας τ γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτῦ, ὁ ἀνορθώσας τὴν οἰκεμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτῦ, καὶ τῇ φρονήσει αὐτῦ ἐξέτεινε τ ἐρανὸν,

13 Καὶ πλῆθος ὕδατος ἐν ἐρανῷ· καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἐξ ἐσχάτε τῆς γῆς, ἀστραπὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ θησαυρῶν αὐτῦ.

14 Ἐμωράνθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, καἰησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἐπὶ τοῖς γλυπτοῖς αὐτῦ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσεν, ἐκ ἔσι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

15 Μάταιά ἐσιν ἔργα ἐμπεπαιγμένα, ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀπολῦνται.

16 Οὐκ ἔσι τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτὸς κληρονομία αὐτῦ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

17 Συνήγαγεν ἔξωθεν τ ὑπόσασίν σε, κατοικῦσαν ἐν ἐκλεκτοῖς.

18 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ σκελίζω τὺς κατοικῦντας τ γῆν ταύτην ἐν θλίψει, ὅπως εὑρεθῇ ἡ πληγή σου.

19 Οὐαὶ ἐπὶ συντρίμματί σε, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σε· κἀγὼ εἶπα, Ὄντως τοῦτο τὸ τραῦμά σε, καὶ κατέλαβέ σε.

20 Ἡ σκηνή σε ἐταλαιπώρησεν, ὤλεσε· καὶ πᾶσαι αἱ θέρρεις σε διεσπάσθησαν· οἱ υἱοί μου καὶ τὰ προβατά μου ἐκ εἰσὶν, ἐκ ἔστιν ἔτι τόπος τῇ σκηνῇ μου, τόπος τοῦ θερρεών μου.

21 Ὅτι οἱ ποιμένες ἠφρονεύσαντο, καὶ τὸ Κύριον ἐκ ἐζήτησαν· διατοῦτο ἐκ ἐνόησε πᾶσα ἡ νομὴ, καὶ διεσκορπίσθησαν.

22 Φωνὴ ἀκοῆς ἰδοὺ ἔρχεται καὶ σεισμὸς μέγας ἐκ γῆς Βορρᾶ, τοῦ τάξαι τὰς πόλεις Ἰούδα εἰς ἀφανισμὸν, καὶ κοίτην δρακόντων.

23 Οἶδα Κύριε ὅτι ἐχὶ τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδὸς αὐτοῦ, οὐδὲ ἀνὴρ πορεύσεται καὶ κατορθώσει πορείαν αὐτοῦ.

24 Παίδευσον ἡμᾶς Κύριε, πλὴν ἐν κρίσει καὶ μὴ ἐν θυμῷ, ἵνα μὴ ὀλίγους ἡμᾶς ποιήσῃς.

25 Ἔκχεον τὸν θυμόν σε ἐπὶ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα σε, καὶ ἐπὶ γενεὰς αἳ τὸ ὄνομά σου ἐκ ἐπεκαλέσαντο, ὅτι κατέφαγον τὸν Ἰακὼβ καὶ ἐξανήλωσαν αὐτὸν, καὶ τὴν νομὴν αὐτοῦ ἠρήμωσαν.

Κεφ. ια'. 11.

Ο ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

2 Ἀκούσατε τοὺς λόγους τῆς διαθήκης ταύτης, καὶ λαλήσεις πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς κατοικοῦντας ἐν Ἰερουσαλὴμ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος, ὃς ἐκ ἀκούσεται τοῦ λόγου τῆς διαθήκης ταύτης,

4 Ἧς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἧ ἀνήγαγον αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου ἐκ καμίνου τοῦ σιδηροῦ, λέγων, Ἀκούσατε τῆς φωνῆς μου, καὶ ποιήσατε πάντα ὅσα ἐὰν ἐντείλωμαι ὑμῖν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν·

5 Ὅπως στήσω τὸν ὅρκον μου, ὃν ὤμοσα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, τοῦ δοῦναι αὐτοῖς γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, καθὼς ἡ ἡμέρα αὕτη· καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα, Γένοιτο Κύριε.

6 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἀνάγνωθι τοὺς λόγους τούτους ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλὴμ, λέγων, Ἀκούσατε τοὺς λόγους τοῦ διαθήκης ταύτης, καὶ ποιήσατε αὐτούς.

8 Καὶ ἐκ ἐποίησαν.

9 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ,

Εὑρέθη σύνδεσμος ἐν ἀνδράσιν Ἰȣ́δα, ϗ ἐν τοῖς κατοικȣ̃σιν ἐν Ἱερȣσαλήμ.

10 Ἐπεςράφησαν ἐπὶ τὰς ἀδικίας τ̃ πατέρων αὐτῶν τῶν πρότερον, οἳ ȣ̓κ ἠθέλησαν εἰσακȣ̃σαι τ̃ λόγων μȣ, ϗ ἰδȣ̀ αὐτοὶ πορεύονται ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, τ̃ δȣλεύειν αὐτοῖς· ϗ διεσκέδασεν οἶκος Ἰσραὴλ ϗ οἶκος Ἰȣ́δα τ̃ διαθήκην μȣ, ἣν διεθέμην πρὸς τȣ̀ς πατέρας αὐτῶν.

11 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν λαὸν τȣ̃τον κακὰ, ἐξ ὧν οὐ δυνήσονται ἐξελθεῖν ἐξ αὐτῶν· ϗ κεκράξονται πρὸς μὲ, ϗ ȣ̓κ εἰσακȣ́σομαι αὐτῶν.

12 Καὶ πορεύσονται πόλεις Ἰȣ́δα ϗ οἱ κατοικȣ̃ντες Ἱερȣσαλὴμ, καὶ κεκράξονται πρὸς τȣ̀ς θεȣ̀ς, οἷς αὐτοὶ θυμιῶσιν αὐτοῖς, οἳ μὴ σώσȣσιν αὐτȣ̀ς ἐν τῷ καιρῷ τ̃ κακῶν αὐτῶν.

13 Ὅτι κατ' ἀριθμὸν τῶν πόλεών σȣ ἦσαν θεοί σȣ Ἰȣ́δα, ϗ κατ' ἀριθμὸν ἐξόδων τ̃ Ἱερȣσαλὴμ ἐτάξατε βωμȣ̀ς θυμιᾶν τῇ Βάαλ.

14 Καὶ σὺ μὴ προσεύχου περὶ τ̃ λαȣ̃ τȣ́τȣ, ϗ μὴ ἀξίȣ περὶ αὐτῶν ἐν δεήσει ϗ προσευχῇ, ὅτι ȣ̓κ εἰσακȣ́σομαι ἐν τῷ καιρῷ ἐν ᾧ ἐπικαλȣ̃νταί με, ἐν καιρῷ κακώσεως αὐτῶν.

15 Τί ἡ ἠγαπημένη ἐν τῷ οἴκῳ μȣ ἐποίησε βδέλυγμα; μὴ εὐχαὶ καὶ κρέα ἅγια ἀφελȣ̃σιν ἀπὸ σȣ̃ τὰς κακίας σȣ, ἢ τȣ́τοις διαφεύξῃ;

16 Ἐλαίαν ὡραίαν εὔσκιον τῷ εἴδει ἐκάλεσε Κύριος τὸ ὄνομά σȣ, εἰς φωνὴν περιτομῆς αὐτῆς, ἀνήφθη πῦρ ἐπ' αὐτὴν, μεγάλη ἡ θλίψις ἐπὶ σὲ, ἠχρειώθησαν οἱ κλάδοι αὐτῆς·

17 Καὶ Κύριος ὁ καταφυτεύσας σε, ἐλάλησεν ἐπὶ σὲ κακὰ ἀντὶ τ̃ κακίας οἴκȣ Ἰσραὴλ ϗ οἴκȣ Ἰȣ́δα, ὅ, τι ἐποίησαν ἑαυτοῖς τ̃ παροργίσαι με ἐν τῷ θυμιᾶν αὐτȣ̀ς τῇ Βάαλ.

18 Κύριε γνώρισόν μοι, καὶ γνώσομαι· τότε εἶδον τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν·

19 Ἐγὼ δὲ ὡς ἀρνίον ἄκακον ἀγόμενον τ̃ θύεσθαι, ȣ̓κ ἔγνων· ἐπ' ἐμὲ ἐλογίσαντο λογισμὸν πονηρὸν, λέγοντες, Δεῦτε ϗ ἐμβάλωμεν ξύλον εἰς τὸν ἄρτον αὐτȣ̃, καὶ ἐκτρίψωμεν αὐτὸν ἀπὸ γῆς ζώντων, ϗ τὸ ὄνομα αὐτȣ̃ ȣ̓ μὴ μνησθῇ ȣ̓κέτι.

20 Κύριε κρίνων δίκαια, δοκιμάζων νεφρȣ̀ς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τ̃ παρὰ σȣ̃ ἐκδίκησιν ἐξ αὐτῶν, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὸ δικαίωμά μȣ.

21 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τȣ̀ς ἄνδρας Ἀναθὼθ τȣ̀ς ζητȣ̃ντας τὴν ψυχήν μȣ,

τὰς λέγοντας, Οὐ μὴ προφητεύσεις ἐπὶ τῷ ὀνόματι Κυρίε, εἰ δὲ μὴ, ἀποθάνῃ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν·

22 Ἰδὲ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὰς· οἱ νεανίσκοι αὐτῶν ἐν μαχαίρᾳ ἀποθανοῦνται, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν τελευτήσουσιν ἐν λιμῷ.

23 Καὶ ἐγκατάλειμμα οὐκ ἔσαι αὐτῶν, ὅτι ἐπάξω κακὰ ἐπὶ τὰς κατοικοῦντας ἐν Ἀναθὼθ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΔΙΚΑΙΟΣ εἶ Κύριε, ὅτι ἀπολογήσομαι πρὸς σέ· πλὴν κρίματα λαλήσω πρὸς σέ· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν εὐοδοῦται; εὐθήνησαν πάντες οἱ ἀθετοῦντες ἀθετήματα;

2 Ἐφύτευσας αὐτὰς, καὶ ἐρριζώθησαν· ἐτεκνοποιήσαντο, καὶ ἐποίησαν καρπόν· ἐγγὺς εἶ σὺ τοῦ στόματος αὐτῶν, καὶ πόρρω ἀπὸ τῶν νεφρῶν αὐτῶν.

3 Καὶ σὺ Κύριε γινώσκεις με, δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μὲ ἐναντίον σε· ἅγνισον αὐτὰς εἰς ἡμέραν σφαγῆς αὐτῶν.

4 Ἕως πότε πενθήσει ἡ γῆ, καὶ πᾶς ὁ χόρτος τοῦ ἀγροῦ ξηρανθήσεται ἀπὸ κακίας τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ; ἠφανίσθησαν κτήνη καὶ πετεινὰ, ὅτι εἶπαν, Οὐκ ὄψεται ὁ Θεὸς ὁδὸς ἡμῶν.

5 Σοῦ οἱ πόδες τρέχουσι, καὶ ἐκλυσί σε· πῶς παρασκευάσῃ ἐφ' ἵπποις; καὶ ἐν γῇ εἰρήνης σε πέποιθας· πῶς ποιήσεις ἐν φρυάγματι τοῦ Ἰορδάνε;

6 Ὅτι καὶ οἱ ἀδελφοί σε καὶ ὁ οἶκος τοῦ πατρός σε, καὶ οὗτοι ἠθέτησάν σε, καὶ αὐτοὶ ἐβόησαν, ἐκ τοῦ ὀπίσω σε ἐπισυνήχθησαν· μὴ πιστεύσῃς ἐν αὐτοῖς, ὅτι λαλήσουσι πρὸς σὲ καλά.

7 Ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκόν με, ἀφῆκα τὴν κληρονομίαν με, ἔδωκα τὴν ἠγαπημένην ψυχήν με εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῆς.

8 Ἐγενήθη ἡ κληρονομία με ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ, ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν αὐτῆς, διατοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.

9 Μὴ σπήλαιον ὑαίνης ἡ κληρονομία με ἐμοὶ, ἢ σπήλαιον κύκλῳ αὐτῆς; βαδίσατε, συναγάγετε πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ ἐλθέτωσαν τοῦ φαγεῖν αὐτήν.

10 Ποιμένες πολλοὶ διέφθειραν τὸν ἀμπελῶνά με, ἐμόλυναν τὸν μερίδα με, ἔδωκαν τὸν μερίδα τὴν ἐπιθυμητήν με εἰς ἔρημον ἄβατον,

11 Ἐτέθη εἰς ἀφανισμὸν ἀπωλείας· δι' ἐμὲ ἀφανισμῷ ἠφανίσθη πᾶσα ἡ γῆ, ὅτι οὐκ

ἔςιν ἀνὴρ τιθέμενος ἐν καρδίᾳ.

12 Ἐπὶ πᾶσαν διεκβολὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἦλθον ταλαιπωρȣ̃ντες, ὅτι μάχαιρα τȣ̃ Κυρίȣ καταφάγεται ἀπ' ἄκρȣ τ̃ γῆς ἕως ἄκρȣ τ̃ γῆς· ȣ̓κ ἔςιν εἰρήνη πάσῃ σαρκί.

13 Σπείρατε πυρȣ̀ς, κ̀ ἀκάνθας θερίζετε, οἱ κλῆροι αὐτῶν ȣ̓κ ὠφελήσȣσιν αὐτȣ́ς· αἰσχύνθητε ἀπὸ καυχήσεως ὑμῶν, ἀπὸ ὀνειδισμȣ̃ ἔναντι Κυρίȣ.

14 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ πάντων τ̃ γειτόνων τ̃ πονηρῶν, τ̃ ἁπτομένων τ̃ κληρονομίας μȣ, ἧς ἐμέρισα τῷ λαῷ μȣ Ἰσραὴλ, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἀποσπῶ αὐτȣ̀ς ἀπὸ τ̃ γῆς αὐτῶν, κ̀ τ̃ Ἰȣ́δαν ἐκβαλῶ ἐκ μέσȣ αὐτῶν.

15 Καὶ ἔςαι μετὰ τὸ ἐκβαλεῖν με αὐτȣ̀ς, ἐπιςρέψω κ̀ ἐλεήσω αὐτȣ̀ς, κ̀ κατοικιῶ αὐτȣ̀ς, ἕκαςον εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτȣ̃, καὶ ἕκαςον εἰς τὴν γῆν αὐτȣ̃.

16 Καὶ ἔςαι ἐὰν μαθόντες μάθωσι τὴν ὁδὸν τȣ̃ λαȣ̃ μȣ, τȣ̃ ὀμνύειν τῷ ὀνόματί μȣ, Ζῇ Κύριος, καθὼς ἐδίδαξαν τ̃ λαόν μȣ ὀμνύειν τῇ Βάαλ, καὶ οἰκοδομηθήσεται ἐν μέσῳ τȣ̃ λαȣ̃ μȣ.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἐπιςρέψωσι, κ̀ ἐξαρῶ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἐξάρσει κ̀ ἀπωλείᾳ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Βάδισον κ̀ κτῆσαι σεαυτῷ περίζωμα λινοῦν, κ̀ περίθȣ περὶ τ̃ ὀσφύν σȣ, κ̀ ἐν ὕδατι ȣ̓ διελεύσεται.

2 Καὶ ἐκτησάμην τὸ περίζωμα κατὰ τὸν λόγον Κυρίȣ, κ̀ περιέθηκα περὶ τ̃ ὀσφύν μȣ.

3 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

4 Λάβε τὸ περίζωμα τὸ περὶ τὴν ὀσφύν σȣ, κ̀ ἀνάςηθι, κ̀ βάδισον ἐπὶ τ̃ Εὐφράτην, κ̀ κατάκρυψον αὐτὸ ἐκεῖ ἐν τῇ τρυμαλιᾷ τ̃ πέτρας.

5 Καὶ ἐπορεύθην, κ̀ ἔκρυψα αὐτὸ ἐν τῷ Εὐφράτῃ, καθὼς ἐνετείλατό μοι Κύριος.

6 Καὶ ἐγένετο μεθ' ἡμέρας πολλὰς, κ̀ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἀνάςηθι, βάδισον ἐπὶ τ̃ Εὐφράτην, κ̀ λάβε ἐκεῖθεν τὸ περίζωμα, ὃ ἐνετειλάμην σοι τȣ̃ κατακρύψαι ἐκεῖ.

7 Καὶ ἐπορεύθην ἐπὶ τ̃ Εὐφράτην ποταμὸν, κ̀ ὤρυξα, κ̀ ἔλαβον τὸ περίζωμα ἐκ τȣ̃ τόπȣ οὗ κατώρυξα αὐτὸ ἐκεῖ, κ̀ ἰδȣ̀ διεφθαρμένον ἦν, ὃ ȣ̓ μὴ χρησθῇ εἰς ȣ̓θέν.

8 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτω φθερῶ τ̃ ὕβριν Ἰȣ́δα κ̀ τ̃ ὕβριν Ἱερȣσαλὴμ,

10 Τὴν πολλὴν ταύτην ὕβριν, τȣ̀ς μὴ βȣλομένȣς ὑπακȣ́ειν τῶ λόγων μȣ, ϗ πορευθέντας ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων τȣ̃ δȣλεύειν αὐτοῖς, ϗ τȣ̃ προσκυνεῖν αὐτοῖς· ϗ ἔσονται ὥσπερ τὸ περίζωμα τȣ̃το, ὃ οὐ χρησθήσεται εἰς ȣ̓θέν.

11 Ὅτι καθάπερ κολλᾶται τὸ περίζωμα περὶ τὴ ὀσφὺν τȣ̃ ἀνθρώπȣ, ȣ̓́τως ἐκόλλησα πρὸς ἐμαυτὸν τὴ οἶκον τȣ̃ Ἰσραὴλ, ϗ πάντα οἶκον Ἰȣ́δα, τȣ̃ γενέσθαι μοι εἰς λαὸν ὀνομαστὸν, καὶ εἰς καύχημα, ϗ εἰς δόξαν, ϗ ȣ̓κ εἰσήκȣσάν μȣ.

12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὸν λαὸν τȣ̃τον, Πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνȣ· ϗ ἔσται ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, Μὴ γνόντες οὐ γνωσόμεθα, ὅτι πᾶς ἀσκὸς πληρωθήσεται οἴνȣ;

13 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτȣ̀ς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ πληρῶ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας τὴ γῆν ταύτην, ϗ τȣ̀ς βασιλεῖς αὐτῶν τȣ̀ς καθημένȣς υἱȣ̀ς τȣ̃ Δαυὶδ ἐπὶ τȣ̃ θρόνȣ αὐτῶν, ϗ τȣ̀ς ἱερεῖς ϗ τȣ̀ς προφήτας, καὶ τὸν Ἰȣ́δαν ϗ πάντας τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας ἐν Ἱερȣσαλὴμ, μεθύσματι·

14 Καὶ διασκορπιῶ αὐτȣ̀ς ἄνδρα ϗ τὴ ἀδελφὸν αὐτȣ̃, καὶ τȣ̀ς πατέρας αὐτῶν, ϗ τȣ̀ς υἱȣ̀ς αὐτῶν ἐν τῷ αὐτῷ· ȣ̓κ ἐπιποθήσω, λέγει Κύριος, καὶ οὐ φείσομαι, ϗ ȣ̓κ οἰκτειρήσω ἀπὸ διαφθορᾶς αὐτῶν.

15 Ἀκȣ́σατε, ϗ ἐνωτίσασθε, ϗ μὴ ἐπαίρεσθε, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

16 Δότε τῷ Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν δόξαν πρὸ τȣ̃ συσκοτάσαι, καὶ πρὸ τȣ̃ προσκόψαι πόδας ὑμῶν ἐπ' ὄρη σκοτεινά· καὶ ἀναμενεῖτε εἰς φῶς, καὶ ἐκεῖ σκιὰ θανάτȣ, ϗ τεθήσονται εἰς σκότος.

17 Ἐὰν δὲ μὴ ἀκȣ́σητε, κεκρυμμένως κλαύσεται ἡ ψυχὴ ὑμῶν ἀπὸ προσώπȣ ὕβρεως, ϗ κατάξȣσιν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, ὅτι συνετρίβη τὸ ποίμνιον Κυρίȣ.

18 Εἴπατε τῷ βασιλεῖ καὶ τοῖς δυναστεύȣσι, Ταπεινώθητε ϗ καθίσατε, ὅτι καθῃρέθη ἀπὸ κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος δόξης ὑμῶν.

19 Πόλεις αἱ πρὸς Νότον, συνεκλείσθησαν, καὶ ȣ̓κ ἦν ὁ ἀνοίγων· ἀποικίσθη Ἰούδας, συνετέλεσαν ἀποικίαν τελείαν.

20 Ἀνάλαβε ὀφθαλμȣ́ς σου Ἱερȣσαλὴμ, καὶ ἴδε τȣ̀ς ἐρχομένȣς ἀπὸ Βορρᾶ· πȣ̃ ἐστι τὸ ποίμνιον ὃ ἐδόθη σοι, πρόβατα δόξης σȣ;

21 Τί ἐρεῖς ὅταν ἐπισκέπτωνταί σε; ϗ σὺ ἐδίδαξας αὐτȣ̀ς ἐπὶ σὲ μαθήματα εἰς ἀρχήν·

ȣ̓κ ὠδῖνες καθέξȣσί σε καθὼς γυναῖκα τίκτȣσαν;

22 Καὶ ἐὰν εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σȣ, Διατί ἀπήντησέ μοι ταῦτα; διὰ τὸ πλῆθος τ̃ ἀδικίας σȣ ἀνεκαλύφθη τὰ ὀπίσθιά σȣ, παραδειγματισθῆναι τὰς πτέρνας σȣ.

23 Εἰ ἀλλάξεται Αἰθίοψ τὸ δέρμα αὐτȣ̃, κ̀ πάρδαλις τὰ ποικίλματα αὐτῆς, καὶ ὑμεῖς δυνήσεσθε εὐποιῆσαι μεμαθηκότες τὰ κακά.

24 Καὶ διέσπειρα αὐτȣ̀ς, ὡς φρύγανα φερόμενα ὑπὸ ἀνέμȣ εἰς ἔρημον.

25 Οὕτως ὁ κλῆρός σȣ, καὶ μερὶς τ̃ ἀπειθεῖν ὑμᾶς ἐμοὶ, λέγει Κύριος· ὡς ἀπελάθȣ μȣ, κ̀ ἤλπισας ἐπὶ ψεύδεσι,

26 Κἀγὼ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σȣ ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σȣ, κ̀ ὀφθήσεται ἡ ἀτιμία σȣ,

27 Καὶ ἡ μοιχεία σȣ, καὶ χρεμετισμός σȣ, κ̀ ἡ ἀπαλλοτρίωσις τ̃ πορνείας σȣ· ἐπὶ τ̃ βȣνῶν, κ̀ ἐν τοῖς ἀγροῖς ἑώρακα τὰ βδελύγματά σȣ· ȣ̓αί σοι Ἱερȣσαλὴμ, ὅτι ȣ̓κ ἐκαθαρίσθης ὀπίσω μȣ· ἕως τίνος ἔτι;

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ΕΓΕΝΕΤΟ ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΒΡΟΧΙΑΣ.

2 Ἐπένθησεν ἡ Ἰȣδαία, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς ἐκενώθησαν, κ̀ ἐσκοτώθησαν ἐπὶ τ̃ γῆς, κ̀ ἡ κραυγὴ τ̃ Ἱερȣσαλὴμ ἀνέβη.

3 Καὶ οἱ μεγιςᾶνες αὐτῆς ἀπέςειλαν τȣ̀ς νεωτέρȣς αὐτῶν ἐφ' ὕδωρ· ἤλθοσαν ἐπὶ τὰ φρέατα, κ̀ ȣ̓χ εὕροσαν ὕδωρ, καὶ ἀπέςρεψαν τὰ ἀγγεῖα αὐτῶν κενά.

4 Καὶ τὰ ἔργα τ̃ γῆς ἐξέλιπεν, ὅτι ȣ̓κ ἦν ὑετός· ᾐσχύνθησαν οἱ γεωργοὶ, ἐπεκάλυψαν τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

5 Καὶ ἔλαφοι ἐν ἀγρῷ ἔτεκον, κ̀ ἐγκατέλιπον, ὅτι ȣ̓κ ἦν βοτάνη.

6 Ὄνοι ἄγριοι ἔςησαν ἐπὶ νάπας, κ̀ εἵλκυσαν ἄνεμον, ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, ὅτι ȣ̓κ ἦν χόρτος.

7 Αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἀντέςησαν ἡμῖν· Κύριε ποίησον ἡμῖν ἕνεκέν σȣ, ὅτι πολλαὶ αἱ ἁμαρτίαι ἡμῶν ἐναντίον σȣ, ὅτι σοι ἡμάρτομεν.

8 Ὑπομονὴ Ἰσραὴλ Κύριε, κ̀ σώζεις ἐν καιρῷ κακῶν· ἱνατί ἐγενήθης ὡσεὶ πάροικος ἐπὶ τ̃ γῆς, κ̀ ὡς αὐτόχθων ἐκκλίνων εἰς κατάλυμα;

9 Μὴ ἔσῃ ὥσπερ ἄνθρωπος ὑπνῶν, ἢ ὡς ἀνὴρ οὐ δυνάμενος σώζειν; κ̀ σὺ ἐν ἡμῖν εἶ Κύριε, κ̀ τὸ ὄνομά σȣ ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, μὴ ἐπιλάθῃ ἡμῶν.

10 Οὕτως λέγει Κύριος τῷ λαῷ τούτῳ, Ἠγάπησαν κινεῖν ὠδὰς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐφείσαντο, καὶ ὁ Θεὸς οὐκ εὐώδωσεν ἐν αὐτοῖς, νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

11 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Μὴ προσεύχε περὶ τοῦ λαοῦ τούτου εἰς ἀγαθὰ,

12 Ὅτι ἐὰν νηστεύσωσιν, οὐκ εἰσακούσομαι τῆς δεήσεως αὐτῶν, καὶ ἐὰν προσενέγκωσιν ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας, οὐκ ἐυδοκήσω ἐν αὐτοῖς, ὅτι ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ καὶ ἐν θανάτῳ ἐγὼ συντελέσω αὐτούς.

13 Καὶ εἶπα, Ὁ Ὢν Κύριε, ἰδοὺ οἱ προφῆται αὐτῶν προφητεύουσι, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ὄψεσθε μάχαιραν, οὐδὲ λιμὸς ἔσται ἐν ὑμῖν, ὅτι ἀληθειαν καὶ εἰρήνην δώσω ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

14 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ψευδῆ οἱ προφῆται προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἐλάλησα πρὸς αὐτούς· ὅτι ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ μαντείας, καὶ οἰωνισμαλα, καὶ προαιρέσεις καρδίας αὐτῶν αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος περὶ τῶν προφητῶν τῶν προφητευόντων ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου ψευδῆ, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτοὺς, οἱ λέγουσι, Μάχαιρα καὶ λιμὸς οὐκ ἔσται ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης· Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται οἱ προφῆται,

16 Καὶ ὁ λαὸς, οἷς αὐτοὶ προφητεύουσιν αὐτοῖς, καὶ ἔσονται ἐρριμμένοι ἐν ταῖς ὁδοῖς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας καὶ τοῦ λιμοῦ, καὶ οὐκ ἔσται ὁ θάπτων αὐτοὺς, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῶν, καὶ ἐκχεῶ ἐπ' αὐτοὺς τὰ κακὰ αὐτῶν.

17 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς τὸν λόγον τοῦτον, Καταγάγετε ἐπ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτὸς, καὶ μὴ διαλιπέτωσαν, ὅτι συντρίμματι συνετρίβη θυγάτηρ λαοῦ μου, καὶ πληγὴ ὀδυνηρὰ σφόδρα.

18 Ἐὰν ἐξέλθω εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἰδοὺ τραυματίαι μαχαίρας· καὶ ἐὰν εἰσέλθω εἰς τὴν πόλιν, καὶ ἰδοὺ πόνος λιμοῦ· ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐπορεύθησαν εἰς γῆν, ἣν οὐκ ᾔδεισαν.

19 Μὴ ἀποδοκιμάζων ἀπεδοκίμασας τὸν Ἰούδαν, καὶ ἀπὸ Σιὼν ἀπέστη ἡ ψυχή σου; ἱναλί ἔπαισας ἡμᾶς, καὶ οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἴασις; ὑπεμείναμεν εἰς εἰρήνην, καὶ οὐκ ἦν ἀγαθὰ, εἰς καιρὸν ἰάσεως, καὶ ἰδοὺ ταραχή.

20 Ἔγνωμεν Κύριε ἁμαρ-

τήματα ἡμῶν, ἀδικίας πατέρων ἡμῶν, ὅτι ἡμάρτομεν ἐναντίον σε.

21 Κόπασον διὰ τὸ ὄνομά σε, μὴ ἀπολέσῃς θρόνον δόξης σε· μνήσθητι, μὴ διασκεδάσῃς τὴ διαθήκην σε τὴν μεθ' ἡμῶν.

22 Μή ἐσιν ἐν εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν ὑετίζων; ἢ εἰ ὁ ἀρανὸς δώσει ωλησμονὴν αὐτῷ, ἐχὶ σὺ εἶ αὐτός; ἢ ὑπομενῶμέν σε Κύριε, ὅτι σὺ ἐποίησας ωάντα ταῦτα.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος ωρὸς μὲ, Ἐὰν ςῇ Μωυσῆς ἢ Σαμυὴλ ωρὸ ωροσώπε με, ἐκ ἔσιν ἡ ψυχή με ωρὸς αὐτές· ἐξαπόςειλον τὸ λαὸν τῦτον, καὶ ἐξελθέτωσαν.

2 Καὶ ἔσαι ἐὰν εἴπωσι ωρὸς σὲ, Πῦ ἐξελευσόμεθα; ἢ ἐρεῖς ωρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὅσοι εἰς θάνατον, εἰς θάνατον· ἢ ὅσοι εἰς μάχαιραν, εἰς μάχαιραν· ἢ ὅσοι εἰς λιμὸν, εἰς λιμόν· ἢ ὅσοι εἰς αἰχμαλωσίαν, εἰς αἰχμαλωσίαν.

3 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὲς τέσσαρα εἴδη, λέγει Κύριος· τὴ μάχαιραν εἰς σφαγὴν, ἢ τὲς κύνας εἰς διασπασμὸν, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς, ἢ τὰ ωετεινὰ τῦ ἀρανῦ εἰς βρῶσιν καὶ διαφθοράν.

4 Καὶ ωαραδώσω αὐτὲς εἰς ἀνάγκας ωάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς, διὰ Μανασσῆ υἱὸν Ἐζεκίε βασιλέως Ἰέδα, ωερὶ ωάντων ὧν ἐποίησεν ἐν Ἰερσαλήμ.

5 Τίς φείσεται ἐπὶ σοὶ Ἰερσαλήμ; ἢ τίς δειλιάσει ἐπὶ σοί; ἢ τίς ἀνακάμψει εἰς εἰρήνην σοι;

6 Σὺ ἀπεςράφης με, λέγει Κύριος, ὀπίσω ωορεύσῃ· καὶ ἐκτενῶ τὴ χεῖρά με, καὶ διαφθερῶ σε, ἢ ἐκέτι ἀνήσω αὐτές.

7 Καὶ διασπερῶ αὐτὲς ἐν διασπορᾷ ἐν ωύλαις λαῦ με ἠτεκνώθησαν, ἀπώλεσαν τὸν λαόν με διὰ τὰς κακίας αὐτῶν.

8 Ἐπληθύνθησαν αἱ χῆραι αὐτῶν ὑπὲρ τὴν ἄμμον τῆς θαλάσσης· ἐπήγαγον ἐπὶ μητέρα νεανίσκες, ταλαιπωρίαν ἐν μεσημβρίᾳ, ἐπέρριψα ἐπ' αὐτὴν ἐξάφνης τρόμον ἢ σπαθήν.

9 Ἐκενώθη ἡ τίκτσα ἑπτὰ, ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσέσης τῆς ἡμέρας, κατηςχύνθη ἢ ὠνειδίσθη· τὲς καταλοίπους αὐτῶν εἰς μάχαιραν δώσω ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν.

10 Οἴμοι ἐγὼ μῆτερ, ὡς τινά με ἔτεκες ἄνδρα δικαζόμενον, ἢ διακρινόμενον ωάσῃ τῇ γῇ;

ἅτε ὠφέλησα, ἅτε ὠφέλησέ με ἀδεὶς· ἡ ἰσχύς με ἐξέλιπεν ἐν τοῖς καταρωμένοις με.

11 Γένοιτο δέσποτα κατευθυνόντων αὐτῶν· εἰ μὴ παρέσην σοι ἐν καιρῷ τ κακῶν αὐτῶν, καὶ ἐν καιρῷ θλίψεως αὐτῶν, εἰς ἀγαθὰ πρὸς τὸν ἐχθρόν.

12 Εἰ γνωσθήσεται σίδηρος, καὶ περιβόλαιον χαλκᾶν ἡ ἰσχύς σε.

13 Καὶ τὰς θησαυρές σε εἰς προνομὴν δώσω ἀνταλλαγμα, διὰ πάσας τὰς ἁμαρτίας σε, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις σε.

14 Καὶ καταβλώσω σε κύκλῳ τοῖς ἐχθροῖς σε, ἐν τῇ γῇ ᾗ ἐκ ἤδεις· ὅτι πῦρ ἐκκέκαυται ἐκ τ θυμᾶ με, ἐφ' ὑμᾶς καυθήσεται.

15 Κύριε μνήσθητί με, καὶ ἐπίσκεψαί με, καὶ ἀθώωσόν με ἀπὸ τ καταδιωκόντων με, μὴ εἰς μακροθυμίαν· γνῶθι, ὡς ἔλαβον περὶ σᾶ ὀνειδισμὸν

16 Ὑπὸ τ ἀθετούντων τὰς λόγυς σε· συντέλεσον αὐτές· καὶ ἔσαι ὁ λόγος σε ἐμοὶ εἰς εὐφροσύνην καὶ χαρὰν καρδίας με, ὅτι ἐπικέκληται τὸ ὄνομά σε ἐπ' ἐμοὶ Κύριε παντοκράτωρ.

17 Οὐκ ἐκάθισα ἐν συνεδρίῳ αὐτῶν παιζόντων, ἀλλὰ εὐλαβέμην ἀπὸ προσώπε χειρός σε· καταμόνας ἐκαθήμην, ὅτι πικρίας ἐνεπλήσθην.

18 Ἵνατί οἱ λυποῦντές με κατισχύσί με; ἡ πληγή με σερεὰ, πόθεν ἰαθήσομαι; γινομένη ἐγενήθη μοι ὡς ὕδωρ ψευδὲς, ἐκ ἔχον πίσιν.

19 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν ἐπισρέψῃς, καὶ ἀποκαταςήσω σε, καὶ πρὸ προσώπε με ςήσῃ· καὶ ἐὰν ἐξαγάγῃς τίμιον ἀπὸ ἀναξίε, ὡς τὸ ςόμα με ἔσῃ· καὶ ἀναςρέψουσιν αὐτοὶ πρὸς σὲ, καὶ σὺ ἐκ ἀναςρέψεις πρὸς αὐτές.

20 Καὶ δώσω σε τῷ λαῷ τάτῳ, ὡς τεῖχος ὀχυρὸν, χαλκᾶν· καὶ πολεμήσουσι πρὸς σὲ, καὶ οὐ μὴ δύνωνται πρὸς σὲ, διότι μετὰ σᾶ εἰμι ἔ σώζειν σε,

21 Καὶ τᾶ ἐξαιρεῖσθαί σε ἐκ χειρὸς πονηρῶν, καὶ λυτρώσομαί σε ἐκ χειρὸς λοιμῶν.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ σὺ μὴ λάβῃς γυναῖκα, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ,

2 Καὶ οὐ γεννηθήσεταί σοι υἱὸς, ἢδὲ θυγάτηρ ἐν τῷ τόπῳ τάτῳ.

3 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος περὶ τ υἱῶν καὶ περὶ τ θυγατέρων τ γεννωμένων ἐν τῷ τόπῳ τάτῳ, καὶ περὶ τ μητέρων αὐτῶν τ τετοκυιῶν αὐτὰς, καὶ περὶ τ

πατέρων αὐτῶν τ γεγεννηκότων αὐτὰς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ,

4 Ἐν θανάτῳ νοσερῷ ἀποθανοῦνται, οὐ κοπήσονται, καὶ οὐ ταφήσονται· εἰς παράδειγμα ἐπὶ προσώπῳ τ γῆς ἔσονται· καὶ τοῖς θηρίοις τ γῆς ἔσονται καὶ τοῖς πετεινοῖς τ οὐρανῦ· ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ ἐν λιμῷ συντελεσθήσονται.

5 Τάδε λέγει Κύριος, Μὴ εἰσέλθῃς εἰς θίασον αὐτῶν, καὶ μὴ πορευθῇς τ κόψασθαι, καὶ μὴ πενθήσῃς αὐτὰς, ὅτι ἀφέσακα τ εἰρήνην μου ἀπὸ τ λαοῦ τούτου.

6 Οὐ μὴ κόψονται αὐτὰς, οὐδὲ ἐντομίδας οὐ μὴ ποιήσουσι, καὶ οὐ ξυρηθήσονται,

7 Καὶ οὐ μὴ κλασθῇ ἄρτος ἐν πένθει αὐτῶν εἰς παράκλησιν ἐπὶ τεθνηκότι· οὐ ποτιοῦσιν αὐτὸν ποτήριον εἰς παράκλησιν ἐπὶ πατρὶ καὶ μητρὶ αὐτῦ.

8 Εἰς οἰκίαν πότου οὐκ εἰσελεύσῃ σὺ, συγκαθίσαι μετ' αὐτῶν τ φαγεῖν καὶ πιεῖν.

9 Διότι τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ καταλύω ἐκ τοῦ τόπου τούτου ἐνώπιον τ ὀφθαλμῶν ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου, καὶ φωνὴν νύμφης.

10 Καὶ ἔσται ὅταν ἀναγγείλῃς τῷ λαῷ τούτῳ ἅπαντα τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ εἴπωσι πρὸς σὲ, Διατί ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ἡμᾶς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα; τίς ἡ ἀδικία ἡμῶν; καὶ τίς ἡ ἁμαρτία ἡμῶν, ἣν ἡμάρτομεν ἔναντι Κυρίου τ Θεοῦ ἡμῶν;

11 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με οἱ πατέρες ὑμῶν, λέγει Κύριος, καὶ ᾤχοντο ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς, καὶ προσεκύνησαν αὐτοῖς, καὶ ἐμὲ ἐγκατέλιπον, καὶ τ νόμον μου οὐκ ἐφυλάξαντο·

12 Καὶ ὑμεῖς ἐπονηρεύσασθε ὑπὲρ τοὺς πατέρας ὑμῶν· καὶ ἰδοὺ ὑμεῖς πορεύεσθε ἕκαστος ὀπίσω τ ἀρεσκειῶν τ καρδίας ὑμῶν τ πονηρᾶς, τ μὴ ὑπακούειν μου.

13 Καὶ ἀπορρίψω ὑμᾶς ἀπὸ τ γῆς ταύτης, εἰς τ γῆν ἣν οὐκ ἠδειτε ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ δουλεύσετε ἐκεῖ θεοῖς ἑτέροις, οἳ οὐ δώσουσιν ὑμῖν ἔλεος.

14 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος ὁ ἀναγαγὼν τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

15 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τ οἶκον Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν

χωρῶν οὗ ἐξώσθησαν ἐκεῖ· καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν.

16 Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστέλλω τοὺς ἁλιεῖς τοὺς πολλοὺς, λέγει Κύριος, καὶ ἁλιεύσουσιν αὐτούς· καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστέλλω τοὺς πολλοὺς θηρευτὰς, καὶ θηρεύσουσιν αὐτοὺς ἐπάνω παντὸς ὄρους, καὶ ἐπάνω παντὸς βουνοῦ, καὶ ἐκ τῶν τρυμαλιῶν τῶν πετρῶν.

17 Ὅτι οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ πάσας τὰς ὁδοὺς αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐκρύβη τὰ ἀδικήματα αὐτῶν ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν μου.

18 Καὶ ἀνταποδώσω διπλοῦς τὰς κακίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, ἐφ' αἷς ἐβεβήλωσαν τὴν γῆν μου ἐν τοῖς θνησιμαίοις τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν, ἐν αἷς ἐπλημμέλησαν τὴν κληρονομίαν μου.

19 Κύριε σὺ ἰσχύς μου, καὶ βοήθειά μου, καὶ καταφυγή μου ἐν ἡμέραις κακῶν· πρὸς σὲ ἔθνη ἥξουσιν ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἐροῦσιν, Ὡς ψευδῆ ἐκτήσαντο οἱ πατέρες ἡμῶν εἴδωλα, καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς ὠφέλημα;

20 Εἰ ποιήσει ἑαυτῷ ἄνθρωπος θεοὺς, καὶ ἔστι οὐκ εἰσὶ θεοί.

21 Διατοῦτο ἰδὲ ἐγὼ δηλώσω αὐτοῖς ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ τὴν χεῖρά μου, καὶ γνωριῶ αὐτοῖς τὴν δύναμίν μου, καὶ γνώσονται, ὅτι ὄνομά μοι Κύριος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΕΠΙΚΑΤΑΡΑΤΟΣ ὁ ἄνθρωπος, ὃς τὴν ἐλπίδα ἔχει ἐπ' ἄνθρωπον, καὶ σηρίσει σάρκα βραχίονος αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀπὸ Κυρίου ἀποστῇ ἡ καρδία αὐτοῦ.

6 Καὶ ἔσαι ὡς ἡ ἀγριομυρίκη ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὐκ ὄψεται ὅταν ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, καὶ κατασκηνώσει ἐν ἁλίμοις, καὶ ἐν ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἁλμυρᾷ ἥτις οὐ κατοικεῖται.

7 Καὶ εὐλογημένος ὁ ἄνθρωπος, ὃς πέποιθεν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἔσαι Κύριος ἐλπὶς αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσαι ὡς ξύλον εὐθηνοῦν παρ' ὕδατα, καὶ ἐπὶ ἰκμάδα βαλεῖ ῥίζαν αὐτοῦ· οὐ φοβηθήσεται ὅταν ἔλθῃ καῦμα, καὶ ἔσαι ἐπ' αὐτῷ σελέχη ἁλσώδη, ἐν ἐνιαυτῷ ἀβροχίας οὐ φοβηθήσεται, καὶ οὐ διαλείψει ποιῶν καρπόν.

9 Βαθεῖα ἡ καρδία παρὰ πάντα, καὶ ἄνθρωπός ἐστι καὶ τίς γνώσεται αὐτόν;

10 Ἐγὼ Κύριος ἐτάζων καρδίας, καὶ δοκιμάζων νεφροὺς, τοῦ δοῦναι ἑκάστῳ κατὰ τὰς ὁδοὺς

αὐτῦ, καὶ κατὰ τὰς καρπὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῦ.

11 Ἐφώνησε πέρδιξ, συνήγαγεν ἃ οὐκ ἔτεκε, ποιῶν πλοῦτον αὐτῦ οὐ μετὰ κρίσεως· ἐν ἡμίσει ἡμερῶν αὐτῦ ἐγκαταλείψουσιν αὐτὸν, καὶ ἐπ' ἐσχάτων αὐτῦ ἔσαι ἄφρων.

12 Θρόνος δόξης ὑψωμένος, ἁγίασμα ἡμῶν,

13 Ὑπομονὴ Ἰσραήλ· Κύριε, πάντες οἱ καταλιπόντες σε καταισχυνθήτωσαν, ἀφεστηκότες ἐπὶ τῆς γῆς γραφήτωσαν, ὅτι ἐγκατέλιπαν πηγὴν ζωῆς, τὸν Κύριον.

14 Ἴασαί με Κύριε, καὶ ἰαθήσομαι· σῶσόν με, καὶ σωθήσομαι, ὅτι καύχημά μου σὺ εἶ.

15 Ἰδοὺ αὐτοὶ λέγουσι πρὸς μὲ, Πῦ ἐστιν ὁ λόγος Κυρίου; ἐλθέτω.

16 Ἐγὼ δὲ οὐκ ἐκοπίασα κατακολουθῶν ὀπίσω σου, καὶ ἡμέραν ἀνθρώπου οὐκ ἐπεθύμησα· σὺ ἐπίστη· τὰ ἐκπορευόμενα διὰ τῶν χειλέων μου, πρὸ προσώπου σου ἐστί.

17 Μὴ γενηθῇς μοι εἰς ἀλλοτρίωσιν, φειδόμενός μου ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ.

18 Καταισχυνθήτωσαν οἱ διώκοντές με, καὶ μὴ καταισχυνθείην ἐγώ· πτοηθείησαν αὐτοὶ, καὶ μὴ πτοηθείην ἐγώ· ἐπάγαγε ἐπ' αὐτοὺς ἡμέραν πονηρὰν, δισσὸν σύντριμμα σύντριψον αὐτούς.

19 Τάδε λέγει Κύριος, Βάδισον, καὶ στῆθι ἐν ταῖς πύλαις υἱῶν λαοῦ σου, ἐν αἷς εἰσπορεύονται ἐν αὐταῖς βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἐν αἷς ἐκπορεύονται ἐν αὐταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς πύλαις Ἰερουσαλὴμ,

20 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ πᾶσα Ἰουδαία, καὶ πᾶσα Ἰερουσαλὴμ, οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις·

21 Τάδε λέγει Κύριος, Φυλάσσεσθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ μὴ αἴρετε βαστάγματα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθε ταῖς πύλαις Ἰερουσαλὴμ,

22 Καὶ μὴ ἐκφέρετε βαστάγματα ἐξ οἰκιῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, καὶ πᾶν ἔργον οὐ ποιήσετε· ἁγιάσατε τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων, καθὼς ἐνετειλάμην τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

23 Καὶ οὐκ ἤκουσαν, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν, καὶ ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν ὑπὲρ τοὺς πατέρας αὐτῶν, ὅ μὴ ἀκοῦσαί μου, καὶ ὅ μὴ δέξασθαι παιδείαν.

24 Καὶ ἔσαι, ἐὰν εἰσακούσῃ

μα, λέγει Κύριος, & μὴ εἰσφέρειν βασάγματα διὰ τ πυλῶν τ πόλεως ταύτης ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ σαββάτων, κ ἁγιάζειν τ ἡμέραν τ σαββάτων, τὸ μὴ ποιεῖν πᾶν ἔργον,

25 Καὶ εἰσελεύσονται διὰ τ πυλῶν τ πόλεως ταύτης βασιλεῖς κ ἄρχοντες καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, κ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἅρμασι κ ἵπποις αὐτῶν, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα κ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἱερουσαλήμ· κ κατοικισθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς τ αἰῶνα.

26 Καὶ ἥξουσιν ἐκ τ πόλεων Ἰούδα, κ κυκλόθεν Ἱερουσαλὴμ, κ ἐκ γῆς Βενιαμὶν, κ ἐκ γῆς πεδινῆς, κ ἐκ & ὄρους, κ ἐκ τ πρὸς Νότον, φέροντες ὁλοκαυτώματα κ θυσίας κ θυμιάματα κ μάννα κ λίβανον, φέροντες αἴνεσιν εἰς οἶκον Κυρίου.

27 Καὶ ἔσται ἐὰν μὴ ἀκούσητέ μου τὸ ἁγιάζειν τ ἡμέραν τῶν σαββάτων, & μὴ αἴρειν βασάγματα, καὶ μὴ εἰσπορεύεσθαι ταῖς πύλαις Ἱερουσαλὴμ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ σαββάτων, κ ἀνάψω πῦρ ἐν ταῖς πύλαις αὐτῆς, κ καταφάγεται ἅμφοδα Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐ σβεσθήσεται.

Κεφ. ιή. 18.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, κ κατάβηθι εἰς οἶκον & κεραμέως, κ ἐκεῖ ἀκούσῃ τοὺς λόγους μου.

3 Καὶ κατέβην εἰς τ οἶκον & κεραμέως, καὶ ἰδοὺ αὐτὸς ἐποίει ἔργον ἐπὶ τ λίθων.

4 Καὶ ἔπεσε τὸ ἀγγεῖον, ὃ αὐτὸς ἐποίει ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ· καὶ πάλιν αὐτὸς ἐποίησεν αὐτὸ ἀγγεῖον ἕτερον, καθὼς ἤρεσεν ἐνώπιον αὐτοῦ ποιῆσαι.

5 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

6 Εἰ καθὼς ὁ κεραμεὺς οὗτος οὐ δυνήσομαι & ποιῆσαι ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ; ἰδοὺ, ὡς ὁ πηλὸς τοῦ κεραμέως, ὑμεῖς ἐστε ἐν χερσί μου.

7 Πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος, ἢ ἐπὶ βασιλείαν & ἐξᾶραι αὐτὸς, κ τοῦ ἀπολλύειν,

8 Καὶ ἐπιστραφῇ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ἀπὸ πάντων τῶν κακῶν αὐτῶν, κ μετανοήσω περὶ τῶν κακῶν, ὧν ἐλογισάμην, & ποιῆσαι αὐτοῖς.

9 Καὶ πέρας λαλήσω ἐπὶ ἔθνος κ βασιλείαν, & ἀνοικοδομεῖσθαι κ & καταφυτεύεσθαι,

10 Καὶ ποιήσωσι τὰ πονηρὰ ἐναντίον μου, τοῦ μὴ ἀκούειν τῆς φωνῆς μου, κ μετανοήσω περὶ τ ἀγαθῶν ὧν ἐλάλησα, & ποιῆσαι αὐτοῖς.

11 Καὶ νῦν εἰπὸν πρὸς ἄνδρας Ἰούδα, κ πρὸς τοὺς κατοι-

κοῦντας Ἱερουσαλὴμ, Ἰδοὺ ἐγὼ πλάσσω ἐφ' ὑμᾶς κακὰ, καὶ λογίζομαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμόν· ἀποστραφήτω δὴ ἕκαστος ἀπὸ ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ καλλίονα ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

12 Καὶ εἶπαν, Ἀνδριούμεθα, ὅτι ὀπίσω τῶν ἀποστροφῶν ἡμῶν πορευσόμεθα, καὶ ἕκαστος τὰ ἀρεστὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς ποιήσομεν.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐρωτήσατε δὴ ἐν ἔθνεσι, τίς ἤκουσε τοιαῦτα φρικτὰ ἃ ἐποίησε σφόδρα παρθένος Ἰσραήλ;

14 Μὴ ἐκλείψουσιν ἀπὸ πέτρας μαστοὶ, ἢ χιὼν ἀπὸ τοῦ Λιβάνου, μὴ ἐκκλίνῃ ὕδωρ βιαίως ἀνέμῳ φερόμενον;

15 Ὅτι ἐπελάθοντό μου λαός μου, εἰς κενὸν ἐθυμίασαν καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν σχοίνους αἰωνίους, τοῦ ἐπιβῆναι τρίβους οὐκ ἔχοντας ὁδὸν εἰς πορείαν,

16 Τοῦ τάξαι τὴν γῆν αὐτῶν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ σύριγμα αἰώνιον· πάντες οἱ διαπορευόμενοι δι' αὐτῆς ἐκστήσονται, καὶ κινήσουσι τὴν κεφαλὴν αὐτῶν.

17 Ὡς ἄνεμον καύσωνα διασπερῶ αὐτοὺς κατὰ πρόσωπον ἐχθρῶν αὐτῶν, δείξω αὐτοῖς ἡμέραν ἀπωλείας αὐτῶν.

18 Καὶ εἶπαν, Δεῦτε καὶ λογισώμεθα ἐπὶ Ἱερεμίαν λογισμὸν, ὅτι οὐκ ἀπολεῖται νόμος ἀπὸ ἱερέως, καὶ βουλὴ ἀπὸ συνετοῦ, καὶ λόγος ἀπὸ προφήτου· δεῦτε καὶ πατάξωμεν αὐτὸν ἐν γλώσσῃ, καὶ ἀκουσόμεθα πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

19 Εἰσάκουσόν μου Κύριε, καὶ εἰσάκουσον τῆς φωνῆς τοῦ δικαιώματός μου.

20 Εἰ ἀνταποδίδοται ἀντὶ ἀγαθῶν κακὰ, ὅτι συνελάλησαν ῥήματα κατὰ τῆς ψυχῆς μου, καὶ τὴν κόλασιν αὐτῶν ἔκρυψάν μοι· μνήσθητι ἑστηκότος μου κατὰ πρόσωπόν σου, τοῦ λαλῆσαι ὑπὲρ αὐτῶν ἀγαθὰ, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν θυμόν σου ἀπ' αὐτῶν.

21 Διατοῦτο δὸς τοὺς υἱοὺς αὐτῶν εἰς λιμὸν, καὶ ἄθροισον αὐτοὺς εἰς χεῖρας μαχαίρας· γενέσθωσαν αἱ γυναῖκες αὐτῶν ἄτεκνοι καὶ χῆραι, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτων γενέσθωσαν ἀνῃρημένοι θανάτῳ, καὶ οἱ νεανίσκοι αὐτῶν πεπτωκότες μαχαίρᾳ ἐν πολέμῳ.

22 Γενηθήτω κραυγὴ ἐν ταῖς οἰκίαις αὐτῶν· ἐπάξεις ἐπ' αὐτοὺς λῃστὰς ἄφνω, ὅτι ἐνεχείρησαν λόγον εἰς σύλληψίν μου, καὶ παγίδας ἔκρυψαν ἐπ' ἐμέ.

23 Καὶ σὺ Κύριε ἔγνως ἅπασαν τὴν βουλὴν αὐτῶν ἐπ' ἐμὲ

εἰς θάνατον· μὴ ἀθῳώσῃς τὰς ἀδικίας αὐτῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἀπὸ προσώπου σου μὴ ἐξαλείψῃς· γενέσθω ἡ ἀσθένεια αὐτῶν ἐναντίον σου, ἐν καιρῷ θυμοῦ σου ποίησον ἐν αὐτοῖς.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΤΟΤΕ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Βάδισον, καὶ κτῆσαι βικὸν πεπλασμένου ὀστράκινον, καὶ ἄξεις ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ λαοῦ καὶ ἀπὸ τῶν ἱερέων,

2 Καὶ ἐξελεύσῃ εἰς τὸ πολυάνδριον υἱῶν τῶν τέκνων αὐτῶν, ὃ ἐστιν ἐπὶ τῶν προθύρων πύλης τοῦ Χαρσείθ· καὶ ἀνάγνωθι ἐκεῖ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἂν λαλήσω πρὸς σε,

3 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ἀκούσατε τὸν λόγον Κυρίου βασιλεῖς Ἰούδα, καὶ ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλὴμ καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ἐν ταῖς πύλαις ταύταις· τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον κακὰ, ὥστε πάντος ἀκούοντος αὐτὰ ἠχήσει τὰ ὦτα αὐτοῦ.

4 Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπόν με, καὶ ἀπηλλοτρίωσαν τὸν τόπον τοῦτον, καὶ ἐθυμίασαν ἐν αὐτῷ θεοῖς ἀλλοτρίοις, οἷς οὐκ ᾔδεισαν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν· καὶ οἱ βασιλεῖς Ἰούδα ἔπλησαν τὸν τόπον τοῦτον αἱμάτων ἀθῴων,

5 Καὶ ᾠκοδόμησαν ὑψηλὰ τῇ Βάαλ, ὥστε κατακαίειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν ἐν πυρὶ, ἃ οὐκ ἐνετειλάμην, οὐδὲ διενοήθην ἐν τῇ καρδίᾳ μου.

6 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐ κληθήσεται τῷ τόπῳ τούτῳ ἔτι Διάπτωσις καὶ Πολυάνδριον υἱοῦ Ἐννὼμ, ἀλλ' ἢ Πολυάνδριον τῆς σφαγῆς.

7 Καὶ σφάξω τὴν βουλὴν Ἰούδα, καὶ τὴν βουλὴν Ἰερουσαλὴμ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ καταβαλῶ αὐτοὺς ἐν μαχαίρᾳ ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἐν χερσὶ τῶν ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν· καὶ δώσω τοὺς νεκροὺς αὐτῶν εἰς βρῶσιν τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς·

8 Καὶ κατάξω τὴν πόλιν ταύτην εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συρισμόν· πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτῆς σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖ ὑπὲρ πάσης τῆς πληγῆς αὐτῆς.

9 Καὶ ἔδονται τὰς σάρκας τῶν υἱῶν αὐτῶν, καὶ τὰς σάρκας τῶν θυγατέρων αὐτῶν· καὶ ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ ἔδονται ἐν τῇ περιοχῇ, καὶ ἐν τῇ πολιορκίᾳ ᾗ πολιορκήσουσιν αὐτοὺς οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν.

10 Καὶ συντρίψεις τὸ βικὸν κατ' ὀφθαλμοὺς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐκπορευομένων μετὰ σοῦ,

11 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει

Κύριος, Οὕτως συντρίψω τὸν λαὸν τοῦτον, καὶ τὴν πόλιν ταύτην, καθὼς συντρίβεται ἄγγος ὀστράκινον, ὃ οὐ δυνήσεται ἰαθῆναι ἔτι.

12 Οὕτως ποιήσω, λέγει Κύριος, τῷ τόπῳ τούτῳ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν αὐτῷ, καὶ δοθῆναι τὴν πόλιν ταύτην, ὡς τὴν διαπίπτουσαν.

13 Καὶ οἶκοι Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκοι βασιλέων Ἰούδα ἔσονται καθὼς ὁ τόπος ὁ διαπίπτων, ἀπὸ πασῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν ἐν πάσαις ταῖς οἰκίαις, ἐν αἷς ἐθυμίασαν ἐπὶ τὰ δώματων αὐτῶν πάσῃ τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἔσπεισαν σπονδὰς θεοῖς ἀλλοτρίοις.

14 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ τῆς διαπτώσεως, οὗ ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ἐκεῖ, καὶ προφητεῦσαι· καὶ ἔστη ἐν τῇ αὐλῇ οἴκου Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς πάντα τὸν λαὸν,

15 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τὰς κώμας αὐτῆς, ἅπαντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτὴν, ὅτι ἐσκλήρυναν τὸν τράχηλον αὐτῶν, τοῦ μὴ εἰσακοῦειν τῶν ἐντολῶν μου.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἤκουσε Πασχὼρ ὁ υἱὸς Ἐμμὴρ ὁ ἱερεὺς· καὶ ἦτος ἦν καθεσταμένος ἡγούμενος οἴκου Κυρίου, καὶ Ἱερεμίας προφητεύοντος τοὺς λόγους τούτους.

2 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὸν, καὶ ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς τὸ καταράκτην, ὃς ἦν ἐν πύλῃ οἴκου ἀποτεταγμένος τοῦ ὑπερῴου, ὃς ἦν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

3 Καὶ ἐξήγαγε Πασχὼρ τὸν Ἱερεμίαν, ἐκ τοῦ καταράκτου· καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὐχὶ Πασχὼρ ἐκάλεσε τὸ ὄνομά σου, ἀλλ' ἢ Μέτοικον.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμί σε εἰς μετοικίαν σὺν πᾶσι τοῖς φίλοις σου· καὶ πεσοῦνται ἐν μαχαίρᾳ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ὄψονται· καὶ σὲ καὶ πάντα Ἰούδα δώσω εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ μετοικιοῦσιν αὐτοὺς, καὶ κατακόψουσιν ἐν μαχαίραις.

5 Καὶ δώσω πᾶσαν ἰσχὺν τῆς πόλεως ταύτης, καὶ πάντας τοὺς πόνους αὐτῆς, καὶ πάντας τοὺς θησαυροὺς τοῦ βασιλέως Ἰούδα εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἄξουσιν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

6 Καὶ σὺ καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου, πορεύσεσθε ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν Βαβυλῶνι ἀποθανῇ, καὶ ἐκεῖ ταφήσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ φίλοι σου, οἷς ἐπροφήτευσας αὐτοῖς ψευδῆ.

7 Ἠπάτησάς με Κύριε, καὶ ἠπατήθην, ἐκράτησας, καὶ ἠδυνάσθης· ἐγενόμην εἰς γέλωτα, πᾶσαν ἡμέραν διετέλεσα μυκτηριζόμενος.

8 Ὅτι πικρῷ λόγῳ μὲ γελάσομαι, ἀθεσίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἐπικαλέσομαι, ὅτι ἐγενήθη λόγος Κυρίου εἰς ὀνειδισμὸν ἐμοὶ καὶ εἰς χλευασμὸν πᾶσαν ἡμέραν μου.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ μὴ ὀνομάσω τὸ ὄνομα Κυρίου, καὶ οὐ μὴ λαλήσω ἔτι ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ· καὶ ἐγένετο ὡς πῦρ καιόμενον φλέγον ἐν τοῖς ὀστοῖς μου, καὶ παρεῖμαι πάντοθεν, καὶ οὐ δύναμαι φέρειν,

10 Ὅτι ἤκουσα ψόγον πολλῶν συναθροιζομένων κυκλόθεν, Ἐπισύρητε, καὶ ἐπισυρῶμεν ἐπ' αὐτῷ πάντες ἄνδρες φίλοι αὐτοῦ· τηρήσατε τὴν ἐπίνοιαν αὐτοῦ, εἰ ἀπατηθήσεται, καὶ δυνησόμεθα αὐτῷ, καὶ ληψόμεθα τὴν ἐκδίκησιν ἡμῶν ἐξ αὐτοῦ.

11 Ὁ δὲ Κύριος μετ' ἐμοῦ καθὼς μαχητὴς ἰσχύων· διατοῦτο ἐδίωξαν, καὶ νοῆσαι οὐκ ἠδύναντο· ἠσχύνθησαν σφόδρα, ὅτι οὐκ ἐνόησαν ἀτιμίας αὐτῶν, αἳ δι' αἰῶνος οὐκ ἐπιλησθήσονται.

12 Κύριε δοκιμάζων δίκαια, συνιῶν νεφροὺς καὶ καρδίας, ἴδοιμι τὴν παρὰ σοῦ ἐκδίκησιν ἐν αὐτοῖς, ὅτι πρὸς σὲ ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου.

13 Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, αἰνέσατε αὐτῷ, ὅτι ἐξείλατο τὴν ψυχὴν πένητος ἐκ χειρὸς πονηρευομένων.

14 Ἐπικατάρατος ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἐτέχθην ἐν αὐτῇ· ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔσω ἐπευκτή.

15 Ἐπικατάρατος ὁ ἄνθρωπος ὁ εὐαγγελισάμενος τῷ πατρί μου λέγων, Ἐτέχθη σοι ἄρσην· εὐφραινόμενος

16 Ἔσω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὡς αἱ πόλεις ἃς κατέστρεψε Κύριος ἐν θυμῷ, καὶ οὐ μετεμελήθη· ἀκουσάτω κραυγῆς τῷ πρωΐ, καὶ ἀλαλαγμοῦ μεσημβρίας,

17 Ὅτι οὐκ ἀπέκτεινέ με ἐν μήτρᾳ, καὶ ἐγένετό μοι ἡ μήτηρ μου τάφος μου, καὶ ἡ μήτρα συλλήψεως αἰωνίας.

18 Ἱνατί τοῦτο ἐξῆλθον ἐκ μήτρας, τοῦ βλέπειν κόπους καὶ πόνους, καὶ διεβλέσαν ἐν αἰσχύνῃ αἱ ἡμέραι μου;

Κεφ. κα'. 21.

ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΟΤΕ ΑΠΕΣΤΕΙΛΕ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ΤΟΝ ΠΑΣΧΩΡ ΥΙΟΝ ΜΕΛΧΙΟΥ, ΚΑΙ ΣΟ-

ΦΟΝΙΑΝ ΥΙΟΝ ΒΑΣΑΙΟΥ ΤΟΝ ΙΕΡΕΑ, ΛΕΓΩΝ,

2 Ἐπερώτησον περὶ ἡμῶν τ̃ Κύριον· ὅτι βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐφέστηκεν ἐφ᾽ ἡμᾶς· εἰ ποιήσει Κύριος κατὰ πάντα τὰ θαυμάσια αὐτ̃, καὶ ἀπελεύσεται ἀφ᾽ ἡμῶν.

3 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὰς Ἱερεμίας, Οὕτως ἐρεῖτε πρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα,

4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ μεταστρέφω τὰ ὅπλα τὰ πολεμικὰ, ἐν οἷς ὑμεῖς πολεμεῖτε ἐν αὐτοῖς πρὸς τὰς Χαλδαίους τὰς συγκεκλεικότας ὑμᾶς ἔξωθεν δ̃ τείχους· καὶ συνάξω αὐτὰς εἰς τὸ μέσον τ̃ς πόλεως ταύτης,

5 Καὶ πολεμήσω ἐγὼ ὑμᾶς ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ καὶ ἐν βραχίονι κραταιῷ μετὰ θυμοῦ καὶ ὀργ̃ς μεγάλης.

6 Καὶ πατάξω πάντας τὰς κατοικοῦντας ἐν τ̃ πόλει ταύτῃ, τὰς ἀνθρώπους καὶ τὰ κτήνη ἐν θανάτῳ μεγάλῳ, καὶ ἀποθανοῦνται.

7 Καὶ μετὰ ταῦτα ἔτως λέγει Κύριος, Δώσω τ̃ Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τὰς παῖδας αὐτ̃, καὶ τ̃ λαὸν καταλειφθέντα ἐν τ̃ πόλει ταύτῃ ἀπὸ δ̃ θανάτου καὶ ἀπὸ δ̃ λιμοῦ καὶ ἀπὸ τ̃ μαχαίρας, εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ζητούντων τὰς ψυχὰς αὐτῶν, καὶ κατακόψουσιν αὐτὰς ἐν στόματι μαχαίρας· οὐ φείσομαι ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ οὐ μὴ οἰκτειρήσω αὐτούς.

8 Καὶ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δέδωκα πρὸ προσώπου ὑμῶν τ̃ ὁδὸν τ̃ ζωῆς, καὶ τ̃ ὁδὸν δ̃ θανάτου.

9 Ὁ καθήμενος ἐν τ̃ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν μαχαίρᾳ καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος προχωρ̃σαι πρὸς τὰς Χαλδαίους τὰς συγκεκλεικότας ὑμᾶς, ζήσεται, καὶ ἔσαι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς σκῦλα, καὶ ζήσεται.

10 Διότι ἐστήρικα τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τ̃ πόλιν ταύτην εἰς κακὰ, καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσεται, καὶ κατακαύσει αὐτὴν ἐν πυρί.

11 Ὁ οἶκος βασιλέως Ἰούδα, ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

12 Οἶκος Δαυὶδ, τάδε λέγει Κύριος, Κρίνατε πρωὶ κρίμα, καὶ κατευθύνατε, καὶ ἐξέλεσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν, ὅπως μὴ ἀναφθῇ ὡς πῦρ ἡ ὀργή μου, καὶ καυθήσεται, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ σβέσων.

13 Ἰδὲ ἐγὼ πρὸς σὲ τ̃ κατοικοῦντα τ̃ κοιλάδα σὸν, τὴν πεδεινὴν, τὰς λέγοντας, Τίς

ποιήσει ἡμᾶς; ἢ τίς εἰσελεύσεται πρὸς τὸ κατοικητήριον ἡμῶν;

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ ἔδεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

Κεφ. κβ'. 22.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Πορεύθητι καὶ κατάβηθι εἰς τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Ἰούδα, καὶ λαλήσεις ἐκεῖ τὸν λόγον τοῦτον,

2 Καὶ ἐρεῖς, Ἄκουε λόγον Κυρίου Βασιλεῦ Ἰούδα· ὁ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, σὺ καὶ ὁ οἶκός σου καὶ ὁ λαός σου, καὶ οἱ εἰσπορευόμενοι ταῖς πύλαις ταύταις·

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ποιεῖτε κρίσιν καὶ δικαιοσύνην, καὶ ἐξαιρεῖσθε διηρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικοῦντος αὐτὸν, καὶ προσήλυτον καὶ ὀρφανὸν καὶ χήραν μὴ καταδυναστεύετε, καὶ μὴ ἀσεβεῖτε, καὶ αἷμα ἀθῷον μὴ ἐκχέητε ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ.

4 Διότι ἐὰν ποιοῦντες ποιήσητε τὸν λόγον τοῦτον, καὶ εἰσελεύσονται ἐν ταῖς πύλαις τοῦ οἴκου τούτου βασιλεῖς καθήμενοι ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ ἐπιβεβηκότες ἐφ' ἁρμάτων καὶ ἵπποις, αὐτοὶ καὶ οἱ παῖδες αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν.

5 Ἐὰν δὲ μὴ ποιήσητε τοὺς λόγους τούτους, κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἐρήμωσιν ἔσται ὁ οἶκος οὗτος.

6 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος κατὰ τοῦ οἴκου βασιλέως Ἰούδα, Γαλαὰδ σύ μοι ἀρχὴ καὶ Λιβάνου, ἐὰν μὴ θῶ σε εἰς ἔρημον, πόλεις μὴ κατοικηθησομένας,

7 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ σὲ ὀλοθρεύοντα ἄνδρα, καὶ τὰ ἐκλεκτὰ κέδρινα σου, καὶ ἐμβαλοῦσιν εἰς τὸ πῦρ.

8 Καὶ διελεύσονται ἔθνη διὰ τῆς πόλεως ταύτης, καὶ ἐροῦσιν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, Διατί ἐποίησε Κύριος οὕτως τῇ πόλει ταύτῃ τῇ μεγάλῃ;

9 Καὶ ἐροῦσιν, Ἀνθ' ὧν ἐγκατέλιπον τὴν διαθήκην Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν, καὶ προσεκύνησαν θεοῖς ἀλλοτρίοις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς.

10 Μὴ κλαίετε τὸν τεθνηκότα, μηδὲ θρηνεῖτε αὐτόν· κλαύσατε κλαυθμῷ τὸν ἐκπορευόμενον, ὅτι οὐκ ἐπιστρέψει ἔτι, οὐδὲ ὄψεται τὴν γῆν πατρίδος αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ Σελλὴμ υἱὸν Ἰωσία τὸν βασιλεύοντα ἀντὶ Ἰωσίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ὃς ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ τόπου τούτου· οὐκ ἀναστρέψει ἐκεῖ ἔτι,

12 Ἀλλ' ἢ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ οὗ μετῴκισα αὐτὸν, ἐκεῖ

ἀποθανεῖται, καὶ τ γῆν ταύτην
ἐκ ὄψεται ἔτι.

13 Ὁ οἰκοδομῶν οἰκίαν αὐτ
οὐ μετὰ δικαιοσύνης, καὶ τὰ
ὑπερῶα αὐτ ἐκ ἐν κρίματι,
παρὰ τῷ πλησίον αὐτ ἐργά-
ται δωρεὰν, καὶ τ μισθὸν αὐτ
οὐ μὴ ἀποδώσει αὐτῷ.

14 Ὠκοδόμησας σεαυτῷ οἶ-
κον σύμμετρον, ὑπερῶα ῥιπισὰ
διεσαλμένα θυρίσι, καὶ ἐξυλω-
μένα ἐν κέδρῳ, καὶ κεχρισμένα
ἐν μίλτῳ.

15 Μὴ βασιλεύσῃς, ὅτι σὺ
παροξυνῇ ἐν Ἀχαζ τῷ πατρί
σε; οὐ φάγονται, καὶ οὐ πί-
ονται· βέλτιόν σε ποιεῖν κρίμα
καὶ δικαιοσύνην.

16 Οὐκ ἔγνωσαν, ἐκ ἔκριναν
κρίσιν ταπεινῷ, ἐδὲ κρίσιν πέ-
νητος· οὐ τ τό ἐστι τὸ μὴ γνῶ-
ναί σε ἐμὲ, λέγει Κύριος;

17 Ἰδὲ ἐκ εἰσὶν οἱ ὀφθαλμοί
σε, ἐδὲ ἡ καρδία σε καλὴ,
ἀλλὰ εἰς τ πλεονεξίαν σε, καὶ
εἰς τὸ αἷμα τὸ ἀθῷον ἵ ἐκ-
χέαι αὐτὸ, καὶ εἰς ἀδικήματα
καὶ εἰς φόνον, τ ποιεῖν αὐ-
τά.

18 Διατ τοῦτο τάδε λέγει Κύ-
ριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ υἱὸν Ἰωσία
βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἐπὶ τ ἄνδρα
τοῦτον, οὐ κόψονται αὐτὸν, Ὦ
ἀδελφὲ, οὐδὲ μὴ κλαύσονται
αὐτὸν, Οἴμοι Κύριε.

19 Ταφὴν ὄνε ταφήσεται,
συμψησθεὶς ῥιφήσεται ἐπέκεινα
τ πύλης Ἱερουσαλήμ.

20 Ἀνάβηθι εἰς τ Λίβανον,
καὶ κράζον, καὶ εἰς τ Βασὰν δὸς
τ φωνήν σε, καὶ βόησον εἰς τὸ
πέρας τ θαλάσσης, ὅτι συνε-
τρίβησαν πάντες οἱ ἐρασαί
σε.

21 Ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐν τῇ
παραπλήσει σε, καὶ εἶπας, Οὐκ
ἀκούσομαι· αὕτη ἡ ὁδός σε ἐκ
νεότητός σε, ἐκ ἤκουσας τ φω-
νῆς μου.

22 Πάντας τὺς ποιμένας
σε ποιμανεῖ ἄνεμος, καὶ οἱ ἐρα-
σαί σε ἐν αἰχμαλωσίᾳ ἐξελεύ-
σονται, ὅτι τότε αἰσχυνθήσῃ
καὶ ἀτιμωθήσῃ ἀπὸ πάντων τ
φιλούντων σε.

23 Καθοικοῦσα ἐν τῷ Λιβάνῳ,
ἐννοσσεύουσα ἐν ταῖς κέδροις,
καταστενάξεις ἐν τῷ ἐλθεῖν σοι
ὠδῖνας ὡς τικτούσης.

24 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος,
ἐὰν γενόμενος γένηται Ἰεχο-
νίας υἱὸς Ἰωακεὶμ βασιλεὺς
Ἰούδα ἀποσφράγισμα ἐπὶ τῆς
χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου, ἐκεῖθεν
ἐκσπάσω σε,

25 Καὶ παραδώσω σε εἰς
χεῖρας τ ζητούντων τ ψυχήν
σε, ὧν σὺ εὐλαβῇ ἀπὸ προσ-
ώπου αὐτῶν, εἰς χεῖρας τ Χαλ-
δαίων,

26 Καὶ ἀπορρίψω σε καὶ τὴν
μητέρα σε τ τεκοῦσάν σε εἰς

γῆν, οὗ ἐκ ἐτέχθης ἐκεῖ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

27 Εἰς δὲ τ γῆν ἣν αὐτοὶ εὔχονται ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν, οὐ μὴ ἀποστρέψωσιν.

28 Ἠτιμώθη Ἰεχονίας ὡς σκεῦος οὗ ἐκ ἔστι χρεία αὐτῷ, ὅτι ἐξερρίφη, καὶ ἐξεβλήθη εἰς γῆν ἣν ἐκ ᾔδει.

29 Γῆ, γῆ ἄκουε λόγον Κυρίου,

30 Γράψον τ ἄνδρα τοῦτον ἐκκήρυκτον ἄνθρωπον, ὅτι οὐ μὴ αὐξηθῇ ἐκ τ σπέρματος αὐτοῦ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, ἄρχων ἔτι ἐν τῷ Ἰούδα.

Κεφ. κγ'. 23.

Ω ΠΟΙΜΕΝΕΣ οἱ ἀπολλύοντες καὶ διασκορπίζοντες τὰ πρόβατα τ νομῆς αὐτῶν.

2 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τοὺς ποιμαίνοντας τὸν λαόν μου, Ὑμεῖς διεσκορπίσατε τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐξώσατε αὐτὰ, καὶ ἐκ ἐπεσκέψασθε αὐτὰ, ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐφ' ὑμᾶς κατὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν.

3 Καὶ ἐγὼ εἰσδέξομαι τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ μου ἐπὶ πάσης τ γῆς, οὗ ἔξωσα αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ κατασήσω αὐτοὺς εἰς τ νομὴν αὐτῶν, καὶ αὐξηθήσονται, καὶ πληθυνθήσονται.

4 Καὶ ἀναστήσω αὐτοῖς ποιμένας, οἳ ποιμανοῦσιν αὐτοὺς, καὶ οὐ φοβηθήσονται ἔτι, οὐδὲ πτοηθήσονται, λέγει Κύριος.

5 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἀναστήσω τῷ Δαυὶδ ἀνατολὴν δικαίαν, καὶ βασιλεύσει βασιλεὺς, καὶ συνήσει, καὶ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην ἐπὶ τ γῆς.

6 Ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ καὶ σωθήσεται Ἰούδας, καὶ Ἰσραὴλ κατασκηνώσει πεποιθὼς, καὶ τοῦτο τὸ ὄνομα αὐτῷ, ὃ καλέσει αὐτὸν Κύριος, Ἰωσεδὲκ ἐν τοῖς προφήταις.

9 Συνετρίβη ἡ καρδία μου ἐν ἐμοὶ, ἐσαλεύθη πάντα τὰ ὀστᾶ μου, ἐγενήθην ὡς ἀνὴρ συντετριμμένος, καὶ ὡς ἄνθρωπος συνεχόμενος ἀπὸ οἴνου ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ.

10 Ὅτι ἀπὸ προσώπου τούτου ἐπένθησεν ἡ γῆ, ἐξηράνθησαν αἱ νομαὶ τ ἐρήμου· καὶ ἐγένετο ὁ δρόμος αὐτῶν πονηρὸς, καὶ ἡ ἰσχὺς αὐτῶν οὐ τως.

11 Ὅτι ἱερεὺς καὶ προφήτης ἐμολύνθησαν, καὶ ἐν τῷ οἴκῳ μου εἶδον πονηρίας αὐτῶν.

12 Διατοῦτο γενέσθω ἡ ὁδὸς αὐτῶν αὐτοῖς εἰς ὀλίσθημα ἐν γνόφῳ, καὶ ὑποσκελισθήσονται, καὶ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ· διότι ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς κακὰ, ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

13 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Σαμαρείας εἶδον ἀνομήματα· ἐπροφήτευσαν διὰ τ Βάαλ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν μ Ἰσραήλ.

14 Καὶ ἐν τοῖς προφήταις Ἱερσαλὴμ ἑώρακα φρικτὰ, μοιχωμένους, καὶ πορευομένους ἐν ψεύδεσι, καὶ ἀντιλαμβανομένους χειρῶν πολλῶν, ἕ μὴ ἀποστραφῆναι ἕκαστον ἀπὸ τ ὁδ αὐτ τῆς πονηρᾶς· ἐγενήθησάν μοι πάντες ὡς Σόδομα, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, ὥσπερ Γόμορρα.

15 Διατ τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ψωμιῶ αὐτὸς ὀδύνην, καὶ ποτιῶ αὐτὸς ὕδωρ πικρὸν, ὅτι ἀπὸ τ προφητῶν Ἱερσαλὴμ ἐξῆλθε μολυσμὸς πάσῃ τῇ γῇ.

16 Οὕτως λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Μὴ ἀκούετε τὸς λόγους τ προφητῶν, ὅτι ματαιοῦσιν ἑαυτοῖς ὅρασιν, ἀπὸ καρδίας αὐτῶν λαλοῦσι, καὶ ἐκ ἀπὸ στόματος Κυρίε.

17 Λέγουσι τοῖς ἀπωθουμένοις τ λόγον Κυρίε, Εἰρήνη ἔσαι ὑμῖν, καὶ πᾶσι τοῖς πορευομένοις τοῖς θελήμασιν αὐτῶν, καὶ παντὶ τῷ πορευομένῳ πλάνῃ καρδίας αὐτ, εἶπαν, Οὐχ ἥξει ἐπὶ σὲ κακά.

18 Ὅτι τίς ἔστη ἐν ὑποστήματι Κυρίε, καὶ εἶδε τὸν λόγον αὐτ; τίς ἠνωτίσατο, καὶ ἤκουσεν;

19 Ἰδὲ σεισμὸς παρὰ Κυρίε, καὶ ὀργὴ ἐκπορεύεται εἰς συσσεισμὸν, συσρεφομένη ἐπὶ τὸς ἀσεβεῖς ἥξει.

20 Καὶ ἐκ τι ἀποσρέψει ὁ θυμὸς Κυρίε, ἕως ποιήσῃ αὐτὸ, καὶ ἕως ἂν στήσῃ αὐτὸ, ἀπὸ ἐγχειρήματος καρδίας αὐτ· ἐπ' ἐσχάτ τ ἡμερῶν νοήσουσιν αὐτό.

21 Οὐκ ἀπέστελλον τὸς προφήτας, καὶ αὐτοὶ ἔτρεχον· ἐδὲ ἐλάλησα πρὸς αὐτὸς, καὶ αὐτοὶ ἐπροφήτευον.

22 Καὶ εἰ ἔστησαν ἐν τῇ ὑποστάσει μ, καὶ εἰ ἤκουσαν τ λόγων μ, καὶ τ λαόν μ ἂν ἀπέστρεφον αὐτὸς ἀπὸ τ πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

23 Θεὸς ἐγγίζων ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος, καὶ οὐχὶ Θεὸς πόρρωθεν.

24 Εἰ κρυβήσεταί τις ἐν κρυφαίοις, καὶ ἐγὼ οὐκ ὄψομαι αὐτόν; μὴ οὐχὶ τ οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν ἐγὼ πληρῶ; λέγει Κύριος.

25 Ἤκουσα ἃ λαλοῦσιν οἱ προφῆται, ἃ προφητεύουσιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μ, ψευδῆ λέγοντες, Ἐνυπνιασάμην ἐνύπνιον.

26 Ἕως πότε ἔσαι ἐν καρδίᾳ τ προφητῶν τ προφητευόντων ψευδῆ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐ-

τὰς τὰ θελήματα τ καρδίας αὐτῶν,

27 Τῶν λογιζομένων τ ἐπιλαθέσθαι τ νόμε με ἐν τοῖς ἐνυπνίοις αὐτῶν, ἃ διηγῆντο ἕκασος τῷ πλησίον αὐτῦ, καθάπερ ἐπελάθοντο οἱ πατέρες αὐτῶν τ ὀνόματός με ἐν τῇ Βάαλ;

28 Ὁ προφήτης ἐν ᾧ τὸ ἐνύπνιόν ἐσι, διηγησάσθω τὸ ἐνύπνιον αὐτῦ, καὶ ἐν ᾧ ὁ λόγος με πρὸς αὐτὸν, διηγησάσθω τ λόγον με ἐπ' ἀληθείας· τί τὸ ἄχυρον πρὸς τ σῖτον; ῞ητως οἱ λόγοι με, λέγει Κύριος.

29 Οὐκ ἰδὲ οἱ λόγοι με, ὥσπερ πῦρ, λέγει Κύριος, καὶ ὡς πέλυξ κόπλων πέτραν;

30 Ἰδὲ ἐγὼ διατῆτο πρὸς τὰς προφήτας, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τὰς κλέπλοντας τὰς λόγας με ἕκασον παρὰ τ πλησίον αὐτῦ.

31 Ἰδὲ ἐγὼ πρὸς τὰς προφήτας τὰς ἐκβάλλοντας προφητείας γλώσσης, καὶ νυσάζοντας νυσαγμὸν αὐτῶν.

32 Διατῆτο ἰδὲ ἐγὼ πρὸς τὰς προφήτας τὰς προφητεύοντας ἐνύπνια ψευδῆ, καὶ οὐ διηγῆντο αὐτὰ, καὶ ἐπλάνησαν τὸν λαόν με ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς πλάνοις αὐτῶν, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέσειλα αὐτὰς, καὶ εὐκ ἐνετειλάμην αὐτοῖς, καὶ ὠφέλειαν οὐκ ὠφελήσουσι τ λαὸν τῆτον.

33 Καὶ ἐὰν ἐρωτήσωσιν ὁ λαὸς ῞τος, ἢ ἱερεὺς, ἢ προφήτης, Τί τὸ λῆμμα Κυρίε; καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ὑμεῖς ἔσε τὸ λῆμμα, καὶ ῥάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

34 Ὁ προφήτης, καὶ οἱ ἱερεῖς, καὶ ὁ λαὸς, οἳ ἂν εἴπωσι, Λῆμμα Κυρίε, καὶ ἐκδικήσω τ ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ τὸν οἶκον αὐτῦ.

35 Οὕτως ἐρεῖτε ἕκασος πρὸς τὸν πλησίον αὐτῦ, καὶ ἕκασος πρὸς τ ἀδελφὸν αὐτῦ, Τί ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ τί ἐλάλησε Κύριος;

36 Καὶ λῆμμα Κυρίε μὴ ὀνομάζετε ἔτι, ὅτι τὸ λῆμμα τῷ ἀνθρώπῳ ἔσαι ὁ λόγος αὐτῦ.

37 Καὶ διατί ἐλάλησε Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν;

38 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν, Ἀνθ' ὧν εἴπατε τ λόγον τῆτον, Λῆμμα Κυρίε, καὶ ἀπέσειλα πρὸς ὑμᾶς, λέγων, Οὐκ ἐρεῖτε, Λῆμμα Κυρίε,

39 Διατῆτο ἰδὲ ἐγὼ λαμβάνω, καὶ ῥάσσω ὑμᾶς, καὶ τὴν πόλιν ἣν ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

40 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμας ὀνειδισμὸν αἰώνιον, καὶ ἀτιμίαν

αἰώνιον, ἥτις οὐκ ἐπιλησθήσεται.

7 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ οὐκ ἐροῦσιν ἔτι, Ζῇ Κύριος, ὃς ἀνήγαγε τὸν οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου,

8 Ἀλλὰ, Ζῇ Κύριος, ὃς συνήγαγε πᾶν τὸ σπέρμα Ἰσραὴλ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν χωρῶν, οὗ ἔξωσεν αὐτοὺς ἐκεῖ, καὶ ἀπεκατέστησεν αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν αὐτῶν.

Κεφ. κδ'. 24.

ΕΔΕΙΞΕ μοι Κύριος δύο καλάθους σύκων, κειμένους κατὰ πρόσωπον ναοῦ Κυρίου, μετὰ τὸ ἀποικίσαι Ναβεχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος τὸν Ἰεχονίαν υἱὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ τοὺς τεχνίτας, καὶ τοὺς δεσμώτας, καὶ τοὺς πλουσίους ἐξ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἤγαγεν αὐτοὺς εἰς Βαβυλῶνα.

2 Ὁ κάλαθος ὁ εἷς σύκων καλῶν σφόδρα, ὡς τὰ σύκα τὰ πρωΐμα· καὶ ὁ κάλαθος ὁ ἕτερος σύκων πονηρῶν σφόδρα, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

3 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Τί σὺ ὁρᾷς Ἱερεμία; καὶ εἶπα, Σύκα· σύκα τὰ καλὰ, καλὰ σφόδρα· καὶ τὰ πονηρὰ πονηρὰ λίαν, ἃ οὐ βρωθήσεται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

5 Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὡς τὰ σύκα τὰ καλὰ ταῦτα, οὕτως ἐπιγνώσομαι τοὺς ἀποικισθέντας Ἰουδαίους, οὓς ἐξαπέστειλα ἐκ τοῦ τόπου τούτου εἰς γῆν Χαλδαίων εἰς ἀγαθά.

6 Καὶ στηριῶ τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπ' αὐτοὺς εἰς ἀγαθὰ, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην εἰς ἀγαθά· καὶ οἰκοδομήσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ αὐτοὺς, καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω.

7 Καὶ δώσω αὐτοῖς καρδίαν τοῦ εἰδέναι αὐτοὺς ἐμὲ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, ὅτι ἐπιστραφήσονται ἐπ' ἐμὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας αὐτῶν·

8 Καὶ ὡς τὰ σύκα τὰ πονηρὰ, ἃ οὐ βρωθήσονται ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν, τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως παραδώσω τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς μεγιστᾶνας αὐτοῦ, καὶ τὸ κατάλοιπον Ἰερουσαλὴμ τοὺς ὑπολελειμμένους ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν Αἰγύπτῳ.

9 Καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς διασκορπισμὸν εἰς πάσας τὰς βασιλείας τῆς γῆς, καὶ ἔσονται εἰς

ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς παραβολὴν, καὶ εἰς μῖσος, καὶ εἰς κατάραν ἐν παντὶ τόπῳ οὗ ἔξωσα αὐτὸς ἐκεῖ.

10 Καὶ ἀποστελῶ εἰς αὐτὸς τὸ λιμὸν, καὶ τὸν θάνατον, καὶ τὴν μάχαιραν, ἕως ἂν ἐκλείπωσιν ἀπὸ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς.

Κεφ. κέ. 25.

ΟΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἐπὶ πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τοῦ Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα,

2 Ὃν ἐλάλησε πρὸς πάντα τὸν λαὸν Ἰούδα, καὶ πρὸς τοὺς καθοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ, λέγων,

3 Ἐν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει Ἰωσία, υἱοῦ Ἀμὼς, βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης εἴκοσι καὶ τρία ἔτη, καὶ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρθρίζων, καὶ λέγων,

4 Καὶ ἀπέστελλον πρὸς ὑμᾶς τοὺς δούλους μου τοὺς προφήτας, ὄρθρου ἀποστέλλων, καὶ οὐκ εἰσηκούσατε, καὶ οὐ προσέσχετε τοῖς ὠσὶν ὑμῶν,

5 Λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν, ἀπ' αἰῶνος καὶ ἕως αἰῶνος.

6 Μὴ πορεύεσθε ὀπίσω θεῶν ἀλλοτρίων, οὐ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ τοῦ προσκυνεῖν αὐτοῖς, ὅπως μὴ παροργίζητέ με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, οὐ κακῶσαι ὑμᾶς.

7 Καὶ οὐκ ἠκούσατέ μου.

8 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ οὐκ ἐπιστεύσατε τοῖς λόγοις μου,

9 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ λήψομαι πατριὰν ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἄξω αὐτοὺς ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη τὰ κύκλῳ αὐτῆς, καὶ ἐξερημώσω αὐτοὺς, καὶ δώσω αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ εἰς συριγμὸν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν αἰώνιον.

10 Καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτῶν φωνὴν χαρᾶς, καὶ φωνὴν εὐφροσύνης, φωνὴν νυμφίου καὶ φωνὴν νύμφης, ὀσμὴν μύρου, καὶ φῶς λύχνου.

11 Καὶ ἔσαι πᾶσα ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ δουλεύσουσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἑβδομήκοντα ἔτη.

12 Καὶ ἐν τῷ πληρωθῆναι τὰ ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐκδικήσω τὸ ἔθνος ἐκεῖνο, καὶ θήσομαι αὐτοὺς εἰς ἀφανισμὸν αἰώνιον,

13 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην πάντας τοὺς λόγους μου, οὓς ἐλάλησα κατ' αὐτῆς, πάντα τὰ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ·

ΙΕΡΕΜΙΑΣ ΕΠΙ ΤΑ ΕΘΝΗ ΤΑ ΑΙΛΑΜ.

35 Τάδε λέγει Κύριος, Συνετρίβη τὸ τόξον Αἰλὰμ, ἀρχὴ δυναςείας αὐτῶν.

36 Καὶ ἐπάξω ἐπὶ Αἰλὰμ τέσσαρας ἀνέμȣς ἐκ τῶν τεσσάρων ἄκρων τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, καὶ διασπερῶ αὐτȣ̀ς ἐν πᾶσι τοῖς ἀνέμοις τȣ́τοις, καὶ ȣ̓κ ἔςαι ἔθνος ὃ ȣ̓χ ἥξει ἐκεῖ, οἱ ἐξωσμένοι Αἰλάμ.

37 Καὶ πτοήσω αὐτȣ̀ς ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν αὐτῶν, τῶν ζητώντων τὴν ψυχὴν αὐτῶν, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτȣ̀ς κατὰ τὴν ὀργὴν τȣ̃ θυμȣ̃ μȣ, καὶ ἐπαποςελῶ ὀπίσω αὐτῶν τὴν μάχαιράν μȣ, ἕως τȣ̃ ἐξαναλῶσαι αὐτούς.

38 Καὶ θήσω τὸν θρόνον μȣ ἐν Αἰλὰμ, καὶ ἐξαποςελῶ ἐκεῖθεν βασιλέα καὶ μεγιςᾶνας.

39 Καὶ ἔςαι ἐπ' ἐσχάτȣ τῶν ἡμερῶν, καὶ ἀποςρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Αἰλὰμ, λέγει Κύριος.

Κεφ. κϛ'. 26.

ΕΝ ἀρχῇ βασιλεύοντος Σεδεκίȣ βασιλέως, ἐγένετο ὁ λόγος ȣ̃τος περὶ Αἰλάμ.

2 ΤΗ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΠΙ ΔΥΝΑΜΙΝ ΦΑΡΑΩ ΝΕΧΑΩ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ, ὃς ἦν ἐπὶ τῷ ποταμῷ Εὐφράτῃ ἐν Χαρμεὶς, ὃν ἐπάταξε Ναβȣχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰȣ́δα.

3 Ἀναλάβετε ὅπλα καὶ ἀσπίδας, καὶ προσαγάγετε εἰς πόλεμον,

4 Καὶ ἐπισάξατε τȣ̀ς ἵππȣς, ἐπίβητε οἱ ἱππεῖς, καὶ κατάςητε ἐν ταῖς περικεφαλαίαις ὑμῶν, προσβάλετε τὰ δόρατα, καὶ ἐνδύσασθε τȣ̀ς θώρακας ὑμῶν.

5 Τί ὅτι αὐτοὶ πτοȣ̃νται, καὶ ἀποχωρȣ̃σιν εἰς τὸ ὀπίσω; διότι οἱ ἰσχυροὶ αὐτῶν κοπήσονται. φυγῇ ἔφυγον, καὶ ȣ̓κ ἀνέςρεψαν περιεχόμενοι κυκλόθεν, λέγει Κύριος.

6 Μὴ φευγέτω ὁ κȣ̃φος, καὶ μὴ ἀνασωζέσθω ὁ ἰσχυρὸς ἐπὶ Βορρᾶν· τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην ἠσθένησε, καὶ πεπτώκασι.

7 Τίς ȣ̃τος ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται, καὶ ὡς ποταμοὶ κυμαίνȣσιν ὕδωρ;

8 Ὕδατα Αἰγύπτȣ ὡς ποταμὸς ἀναβήσεται· καὶ εἶπεν, Ἀναβήσομαι, καὶ κατακαλύψω τὴν γῆν, καὶ ἀπολῶ τȣ̀ς κατοικȣ̃ντας ἐν αὐτῇ.

9 Ἐπίβητε ἐπὶ τȣ̀ς ἵππȣς, παρασκευάσατε τὰ ἅρματα, ἐξέλθατε οἱ μαχηταὶ Αἰθιόπων, καὶ Λίβυες καθωπλισμένοι ὅπλοις, καὶ Λυδοὶ ἀνάβητε, ἐντείνατε τόξον·

10 Καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη Κυ-

ρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν ἡμέρα ἐκδικήσεως, τοῦ ἐκδικῆσαι τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ· καὶ καταφάγεται ἡ μάχαιρα Κυρίου, καὶ ἐμπλησθήσεται, καὶ μεθυσθήσεται ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, ὅτι θυσία τῷ Κυρίῳ ἀπὸ γῆς Βορρᾶ ἐπὶ ποταμῷ Εὐφράτην.

11 Ἀνάβηθι Γαλαὰδ, καὶ λάβε ῥητίνην τῇ παρθένῳ θυγατρὶ Αἰγύπτου· εἰς τὸ κενὸν ἐπλήθυνας ἰάματά σε, ὠφέλεια οὐκ ἔσιν ἐν σοί.

12 Ἤκουσαν ἔθνη φωνήν σου, καὶ τοῦ κραυγῆς σου ἐπλήσθη ἡ γῆ, ὅτι μαχητὴς πρὸς μαχητὴν ἠσθένησαν, ἐπιταυτὸ ἔπεσαν ἀμφότεροι.

13 Α ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ἐν χειρὶ Ἱερεμίου, τοῦ ἐλθεῖν τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος τοῦ κόψαι γῆν Αἰγύπτου.

14 Ἀναγγείλατε εἰς Μαγδωλὸν, καὶ πραγγείλατε εἰς Μέμφιν· εἴπατε, Ἐπίστηθι, καὶ ἑτοίμασον, ὅτι κατέφαγε μάχαιρα τὰ σμίλακά σου.

15 Διατί ἔφυγεν ἀπὸ σοῦ ὁ Ἆπις; ὁ μόσχος ὁ ἐκλεκτός σου οὐκ ἔμεινεν· ὅτι Κύριος παρέλυσεν αὐτόν.

16 Καὶ τὸ πλῆθός σου ἠσθένησε, καὶ ἔπεσε· καὶ ἕκασος πρὸς τὸ πλησίον αὐτοῦ ἐλάλει, Ἀναστῶμεν, καὶ ἀναστρέψωμεν πρὸς τὸν λαὸν ἡμῶν εἰς τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς.

17 Καλέσατε τὸ ὄνομα Φαραὼ Νεχαὼ βασιλέως Αἰγύπτου, Σαὼν ἐσβεὶ μωήδ.

18 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, ὅτι ὡς τὸ Ἰταβύριον ἐν τοῖς ὄρεσι, καὶ ὡς ὁ Κάρμηλος ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, ἥξει.

19 Σκεύη ἀποικισμοῦ ποίησον σεαυτῇ κατοικοῦσα θύγατερ Αἰγύπτου, ὅτι Μέμφις εἰς ἀφανισμὸν ἔσαι, καὶ κληθήσεται Οὐαὶ, διὰ τὸ μὴ ὑπάρχειν κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ.

20 Δάμαλις κεκαλλωπισμένη Αἰγυπτίᾳ, ἀπόσπασμα ἀπὸ Βορρᾶ ἦλθεν ἐπ' αὐτὴν,

21 Καὶ οἱ μισθωτοὶ αὐτῆς ἐν αὐτῇ, ὥσπερ μόσχοι σιτευτοὶ τρεφόμενοι ἐν αὐτῇ· διότι καὶ αὐτοὶ ἐπεστράφησαν, καὶ ἔφυγον ὁμοθυμαδόν· οὐκ ἔστησαν, ὅτι ἡμέρα ἀπωλείας ἦλθεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

22 Φωνὴ αὐτων ὡς ὄφεως συρίζοντος, ὅτι ἐν ἄμμῳ πορεύονται, ἐν ἀξίναις ἥξουσιν ἐπ' αὐτήν· ὡς κόπτοντες ξύλα

23 Ἐκκόψουσι τὴν δρυμὸν αὐτῆς, λέγει Κύριος, ὅτι οὐ μὴ εἰκασθῇ, ὅτι πληθύνει ὑπὲρ ἀκρίδα, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτοῖς ἀριθμός.

24 Κατησχύνθη ἡ θυγάτηρ

Αἰγύπτῳ, παρεδόθη εἰς χεῖρας λαῶν ἀπὸ Βορρᾶ.

25 Ἰδὲ ἐγὼ ἐκδικῶ τ᾽ Ἀμμὼν τ᾽ υἱὸν αὐτῆς ἐπὶ Φαραώ, καὶ ἐπὶ τὰς πεποιθότας ἐπ᾽ αὐτῷ.

27 Σὺ δὲ μὴ φοβηθῇς δοῦλός μου Ἰακὼβ, μηδὲ πτοηθῇς Ἰσραήλ· διότι ἐγὼ ἰδὲ σώζων σε μακρόθεν, καὶ τὸ σπέρμα σου ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας αὐτῶν· καὶ ἀναστρέψει Ἰακὼβ, καὶ ἡσυχάσει καὶ ὑπνώσει, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ παρενοχλῶν αὐτόν.

28 Μὴ φοβοῦ παῖς μου Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, ὅτι μετὰ σοῦ ἐγώ εἰμι· ἢ ἀπόντος καὶ τρυφερὰ παρεδόθη· ὅτι ποιήσω ἔθνει συντέλειαν ἐν παντὶ ἔθνει εἰς ὃς ἔξωσά σε ἐκεῖ, σὲ δὲ ἐ μὴ ποιήσω ἐκλιπεῖν, καὶ παιδεύσω σε εἰς κρίμα, καὶ ἀθῶον ἐκ ἀθωώσω σε.

Κεφ. κζ'. 27.

ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΕΠΙ ΒΑΒΥΛΩΝΑ.

2 Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἀκουσὰ ποιήσατε, καὶ μὴ κρύψητε· εἴπατε, Ἑάλωκε Βαβυλὼν, κατησχύνθη Βῆλος, ἡ ἀπτόητος, ἡ τρυφερὰ παρεδόθη Μαιρωδὰχ,

3 Ὅτι ἀνέβη ἐπ᾽ αὐτὴν ἔθνος ἀπὸ Βορρᾶ, ὅτος θήσει τ᾽ γῆν αὐτῆς εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ κατοικῶν ἐν αὐτῇ ἀπὸ ἀνθρώπου καὶ ἕως κτήνους.

4 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἥξουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα ἐπὶ τὸ αὐτὸ, βαδίζοντες καὶ κλαίοντες πορεύσονται, τὸν Κύριον Θεὸν αὐτῶν ζητοῦντες.

5 Ἕως Σιὼν ἐρωτήσουσι τὴν ὁδὸν, ὧδε γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῶν δώσουσι, καὶ ἥξουσι, καὶ καταφεύξονται πρὸς Κύριον τ᾽ Θεόν· διαθήκη γὰρ αἰώνιος οὐκ ἐπιλησθήσεται.

6 Πρόβατα ἀπολωλότα ἐγενήθη ὁ λαός μου, οἱ ποιμένες αὐτῶν ἔξωσαν αὐτὰς, ἐπὶ τὰ ὄρη ἀπεπλάνησαν αὐτὰς, ἐξ ὄρους ἐπὶ βουνὸν ᾠχοντο, ἐπελάθοντο κοίτης αὐτῶν.

7 Πάντες οἱ εὑρίσκοντες αὐτὰς, ἀνήλισκον αὐτούς· οἱ ἐχθροὶ αὐτῶν εἶπαν, Μὴ ἀνῶμεν αὐτὰς, ἀνθ᾽ ὧν ἥμαρτον τῷ Κυρίῳ· νομὴ δικαιοσύνης τῷ συναγαγόντι τὰς πατέρας αὐτῶν.

8 Ἀπαλλοτριώθητε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος καὶ ἀπὸ γῆς Χαλδαίων, καὶ ἐξέλθατε, καὶ γένεσθε ὥσπερ δράκοντες κατὰ πρόσωπον προβάτων.

9 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα συναγωγὰς ἐθνῶν ἐκ γῆς Βορρᾶ, καὶ παρατάξονται αὐτῇ· ἐκεῖθεν ἁλώσεται, ὡς

βολὶς μαχητῆς συνετῆς ἐκ ἐπιστρέψει κενή.

10 Καὶ ἔσται ἡ Χαλδαία εἰς προνομὴν, πάντες οἱ προνομεύοντες αὐτὴν ἐμπλησθήσονται.

11 Ὅτι ηὐφραίνεσθε, καὶ κατεκαυχᾶσθε, διαρπάζοντες τὴν κληρονομίαν μου, διότι ἐσκιρτᾶτε, ὡς βοΐδια ἐν βοτάνῃ, καὶ ἐκερατίζετε ὡς ταῦροι.

12 Ἠσχύνθη ἡ μήτηρ ὑμῶν σφόδρα, ἐνετράπη ἡ τεκοῦσα ὑμᾶς μήτηρ ἐπ' ἀγαθὰ, ἐσχάτη ἐθνῶν, ἔρημος

13 Ἀπὸ ὀργῆς Κυρίου, ὃ κατοικηθήσεται καὶ ἔσται εἰς ἀφανισμὸν πᾶσα· καὶ πᾶς ὁ διοδεύων διὰ Βαβυλῶνος σκυθρωπάσει, καὶ συριεῖσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν πληγὴν αὐτῆς.

14 Παρατάξασθε ἐπὶ Βαβυλῶνα κύκλῳ πάντες τείνοντες τόξον, τοξεύσατε ἐπ' αὐτὴν, μὴ φείσησθε ἐπὶ τοῖς τοξεύμασιν ὑμῶν,

15 Καὶ κατακρατήσατε αὐτῆς· παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτῆς, ἔπεσαν αἱ ἐπάλξεις αὐτῆς, καὶ κατεσκάφη τὸ τεῖχος αὐτῆς, ὅτι ἐκδίκησις παρὰ Θεοῦ ἐστιν· ἐκδικεῖτε ἐπ' αὐτὴν, καθὼς ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ.

16 Ἐξολοθρεύσασθε σπέρμα ἐκ Βαβυλῶνος, κατέχοντα δρέπανον ἐν καιρῷ θερισμοῦ· ἀπὸ προσώπου μαχαίρας Ἑλληνικῆς, ἕκαστος εἰς τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀποστρέψουσι, καὶ ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ φεύξεται.

17 Πρόβατον πλανώμενον Ἰσραὴλ, λέοντες ἔξωσαν αὐτόν· ὁ πρῶτος ἔφαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Ἀσσὲρ, καὶ ἔτος ὕστερον τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ βασιλεὺς Βαβυλῶνος.

18 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐκδικῶ ἐπὶ τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν αὐτοῦ, καθὼς ἐξεδίκησα ἐπὶ τὸν βασιλέα Ἀσσύρ.

19 Καὶ ἀποκαταστήσω τὸν Ἰσραὴλ εἰς τὴν νομὴν αὐτοῦ, καὶ νεμήσεται ἐν τῷ Καρμήλῳ, καὶ ἐν ὄρει Ἐφραὶμ, καὶ ἐν τῷ Γαλαὰδ, καὶ πλησθήσεται ἡ ψυχὴ αὐτοῦ.

20 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ζητήσουσι τὴν ἀδικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ὑπάρξει, καὶ τὰς ἁμαρτίας Ἰούδα, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῶσιν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι τοῖς ὑπολελειμμένοις

21 Ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος· πικρῶς ἐπίβηθι ἐπ' αὐτὴν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐπ' αὐτήν· ἐκδίκησον μάχαιρα, καὶ ἀφάνισον, λέγει Κύριος, καὶ ποίει κατὰ πάντα ὅσα ἐντέλλομαί σοι.

22 Φωνὴ πολέμου καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων.

23 Πῶς ἐκλάσθη καὶ συνετρίβη ἡ σφῦρα πάσης τῆς γῆς;

ωῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν Βαβυλὼν ἐν ἔθνεσιν;

24 Ἐπιβήσονταί σοι, καὶ οὐ γνώσῃ, ὡς Βαβυλὼν καὶ ἁλώσῃ· εὑρέθης, καὶ ἐλήφθης, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἀντέςης.

25 Ἤνοιξε Κύριος τὸ θησαυρὸν αὐτῦ, καὶ ἐξήνεγκε τὰ σκεύη ὀργῆς αὐτῦ, ὅτι ἔργον τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἐν γῇ Χαλδαίων,

26 Ὅτι ἐληλύθασιν οἱ καιροὶ αὐτῆς· ἀνοίξατε τὰς ἀποθήκας αὐτῆς, ἐρευνήσατε αὐτὴν ὡς σπήλαιον, καὶ ἐξολοθρεύσατε αὐτήν· μὴ γενέσθω αὐτῆς κατάλειμμα·

27 Ἀναξηράνατε αὐτῆς πάντας τοὺς καρπούς, καὶ καταβήτωσαν εἰς σφαγήν· οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα αὐτῶν, καὶ καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῶν.

28 Φωνὴ φευγόντων, καὶ ἀνασωζομένων ἐκ γῆς Βαβυλῶνος, τοῦ ἀναγγεῖλαι εἰς Σιὼν τὴν ἐκδίκησιν παρὰ Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν.

29 Παραγγείλατε ἐπὶ Βαβυλῶνα πολλοῖς, πάντι ἐντείνοντι τόξον, παρεμβάλλετε ἐπ' αὐτὴν κυκλόθεν· μὴ ἔςω αὐτῆς ἀνασωζόμενος· ἀνταπόδοτε αὐτῇ κατὰ τὰ ἔργα αὐτῆς, κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησε, ποιήσατε αὐτῇ, ὅτι πρὸς Κύριον ἀντέςη Θεὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ.

30 Διὰ τοῦτο πεσοῦνται οἱ νεανίσκοι αὐτῆς ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ αὐτῆς ῥιφήσονται, εἶπε Κύριος.

31 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ τὴν ὑβρίςριαν, λέγει Κύριος· ὅτι ἥκει ἡ ἡμέρα σε, καὶ ὁ καιρὸς ἐκδικήσεώς σε.

32 Καὶ ἀσθενήσει ἡ ὕβρις σε, καὶ πεσεῖται· καὶ οὐδεὶς ἔσαι ὁ ἀνιςῶν αὐτήν· καὶ ἀνάψω πῦρ ἐν τῷ δρυμῷ αὐτῆς, καὶ καταφάγεται πάντα τὰ κύκλῳ αὐτῆς.

33 Τάδε λέγει Κύριος, Καταδεδυνάςευνται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰούδα, ἅμα πάντες οἱ αἰχμαλωτεύσαντες αὐτοὺς, κατεδυνάςευσαν αὐτοὺς, ὅτι οὐκ ἠθέλησαν ἐξαποςεῖλαι αὐτούς.

34 Καὶ ὁ λυτρούμενος αὐτοὺς ἰσχυρὸς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ· κρίσιν κρινεῖ πρὸς τοὺς ἀντιδίκους αὐτῦ, ὅπως ἐξάρῃ τὴν γῆν· καὶ παροξυνεῖ τοῖς κατοικοῦσι Βαβυλῶνα,

35 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς Χαλδαίους, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα, καὶ ἐπὶ τοὺς μεγισᾶνας αὐτῆς, καὶ ἐπὶ τοὺς συνετοὺς αὐτῆς·

36 Μάχαιραν ἐπὶ τοὺς μαχητὰς αὐτῆς, καὶ παραλυθήσονται· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς ἵππους αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἅρματα αὐτῶν.

37 Μάχαιραν ἐπὶ τὰς μαχητὰς αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τὸ σύμμικτον τὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες· μάχαιραν ἐπὶ τοὺς θησαυροὺς, καὶ διασκορπισθήσονται

38 Ἐπὶ τῷ ὕδατι αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται, ὅτι γῆ τῶν γλυπτῶν ἐστι, καὶ ἐν ταῖς νήσοις, ἃ κατεκαυχῶντο.

39 Διατοῦτο κατοικήσουσιν ἰνδάλματα ἐν ταῖς νήσοις, καὶ κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ θυγατέρες σειρήνων, καὶ οὐ μὴ κατοικηθῇ ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

40 Καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ τὰς ὁμορούσας αὐταῖς, εἶπε Κύριος, οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ παροικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

41 Ἰδοὺ λαὸς ἔρχεται ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔθνος μέγα, καὶ βασιλεῖς πολλοὶ ἐξεγερθήσονται ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

42 Τόξον καὶ ἐγχειρίδιον ἔχοντες, ἰταμός ἐστι, καὶ οὐ μὴ ἐλεήσῃ· ἡ φωνὴ αὐτῶν ὡς θάλασσα ἠχήσει, ἐφ' ἵπποις ἱππάσονται, παρεσκευασμένοι, ὥσπερ πῦρ, εἰς πόλεμον, πρὸς σὲ, θύγατερ Βαβυλῶνος.

43 Ἤκουσε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ παρελύθησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ· θλῖψις κατεκράτησεν αὐτοῦ, ὠδῖνες ὡς τικτούσης.

44 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἀπὸ τῆς Ἰορδάνου εἰς Γαιδὰν, ὅτι ταχέως ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ πάντα νεανίσκον ἐπ' αὐτὴν ἐπισήσω· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντιστήσεταί μοι; καὶ τίς ἔτος ποιμὴν ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

45 Διατοῦτο ἀκούσατε τὴν βουλὴν Κυρίου ἣν βεβούλευται ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ λογισμοὺς αὐτοῦ οὓς ἐλογίσατο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους· ἐὰν μὴ διαφθαρῇ τὰ ἀρνία τῆς προβάτων αὐτῶν, ἐὰν μὴ ἀφανισθῇ νομὴ ἀπ' αὐτῶν.

46 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς ἁλώσεως Βαβυλῶνος σεισθήσεται ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ ἐν ἔθνεσιν ἀκουσθήσεται.

Κεφ. κή. 28.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ἐπὶ Βαβυλῶνα καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους ἄνεμον καύσωνα διαφθείροντα.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ εἰς Βαβυλῶνα ὑβριστὰς, καὶ καθυβρίσουσιν αὐτὴν, καὶ λυμανοῦνται τὴν γῆν αὐτῆς· ὅτι ἐπὶ Βαβυλῶνα κυκλόθεν ἐν ἡμέρᾳ κακώσεως αὐτῆς.

3 Τεινέτω ὁ τείνων τὸ τόξον αὐτοῦ, καὶ περιθέσθω ᾧ ἐστιν

ὅπλα αὐτῦ, καὶ μὴ φείσησθε ἐπὶ τὰς νεανίσκας αὐτῆς, καὶ ἀφανίσατε πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῆς.

4 Καὶ πεσοῦνται τραυματίαι ἐν γῇ Χαλδαίων, καὶ κακωκεντημένοι ἔξωθεν αὐτῆς.

5 Διότι οὐκ ἐχήρευσεν Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδας ἀπὸ Θεοῦ αὐτῶν, ἀπὸ Κυρίου παντοκράτορος, ὅτι ἡ γῆ αὐτῶν ἐπλήσθη ἀδικίας ἀπὸ τῶν ἁγίων Ἰσραήλ.

6 Φεύγετε ἐκ μέσου Βαβυλῶνος, καὶ ἀνασώζετε ἕκαστος τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ μὴ ἀπορριφῆτε ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῆς, ὅτι καιρὸς ἐκδικήσεως αὐτῆς ἐστι παρὰ Κυρίου, ἀνταπόδομα αὐτὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτῇ.

7 Ποτήριον χρυσοῦν Βαβυλὼν ἐν χειρὶ Κυρίου, μεθύσκον πᾶσαν τὴν γῆν, ἀπὸ τοῦ οἴνου αὐτῆς ἔπιόσαν ἔθνη, διατέτο ἐσαλεύθησαν·

8 Καὶ ἄφνω ἔπεσε Βαβυλὼν, καὶ συνετρίβη· θρηνεῖτε αὐτὴν, λάβετε ῥητίνην τῇ διαφθορᾷ αὐτῆς, εἴπως ἰαθήσεται.

9 Ἰαλρεύσαμεν τὴν Βαβυλῶνα, καὶ οὐκ ἰάθη· ἐγκαταλίπωμεν αὐτὴν, καὶ ἀπέλθωμεν ἕκαστος εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ὅτι ἤγγικεν εἰς οὐρανὸν τὸ κρίμα αὐτῆς, ἐξῆρεν ἕως τοῦ ἄερων.

10 Ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ· δεῦτε, καὶ ἀναγγείλωμεν ἐν Σιὼν τὰ ἔργα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

11 Παρασκευάζετε τὰ τοξεύματα, πληροῦτε τὰς φαρέτρας· ἤγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα βασιλέως Μήδων, ὅτι εἰς Βαβυλῶνα ἡ ὀργὴ αὐτοῦ, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὴν, ὅτι ἐκδίκησις Κυρίου ἐστιν, ἐκδίκησις λαοῦ αὐτοῦ ἐστιν.

12 Ἐπὶ τειχέων Βαβυλῶνος ἄρατε σημεῖον, ἐπισήσατε φαρέτρας, ἐγείρατε φυλακὰς, ἑτοιμάσατε ὅπλα, ὅτι ἐνεχείρισε, καὶ ποιήσει Κύριος ἃ ἐλάλησεν ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Βαβυλῶνα,

13 Κατασκηνοῦντας ἐφ' ὕδασι πολλοῖς, καὶ ἐπὶ πλήθη θησαυρῶν αὐτῆς· ἥκει τὸ πέρας σου ἀληθῶς εἰς τὰ σπλάγχνα σου.

14 Ὅτι ὤμοσε Κύριος κατὰ τοῦ βραχίονος αὐτοῦ, Διότι πληρώσω σε ἀνθρώπων ὡσεὶ ἀκρίδων, καὶ φθέγξονται ἐπὶ σὲ οἱ καταβαίνοντες.

15 Κύριος ποιῶν γῆν ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ, ἑτοιμάζων οἰκουμένην ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, ἐν τῇ συνέσει αὐτοῦ ἐξέτεινε τὸν οὐρανὸν,

16 Εἰς φωνὴν ἔθετο ἦχος ὕδατος ἐν οὐρανῷ, καὶ ἀνήγαγε νεφέλας ἀπ' ἐσχάτου τῆς γῆς,

ἁρπαὰς εἰς ὑετὸν ἐποίησε, καὶ ἐξήγαγε φῶς ἐκ τ θησαυρῶν αὐτ.

17 Ἐματαιώθη πᾶς ἄνθρωπος ἀπὸ γνώσεως, κατησχύνθη πᾶς χρυσοχόος ἀπὸ τῶν γλυπτῶν αὐτ, ὅτι ψευδῆ ἐχώνευσαν, καὶ οὐκ ἔστι πνεῦμα ἐν αὐτοῖς.

18 Μάταιά ἐστιν ἔργα μεμωκημένα, ἐν καιρῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν ἀπολοῦνται.

19 Οὐ τοιαύτη μερὶς τῷ Ἰακὼβ, ὅτι ὁ πλάσας τὰ πάντα, αὐτός ἐστι κληρονομία αὐτ, Κύριος ὄνομα αὐτῷ.

20 Διασκορπίζεις σύ μοι σκεύη πολέμου, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἔθνη, καὶ ἐξαρῶ ἐκ σοῦ βασιλείς.

21 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἵππον καὶ ἐπιβάτην αὐτ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἅρματα καὶ ἀναβάτας αὐτῶν.

22 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ νεανίσκον καὶ παρθένον, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἄνδρα καὶ γυναῖκα.

23 Καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ποιμένα καὶ τὸ ποίμνιον αὐτ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ γεωργὸν καὶ τὸ γεώργιον αὐτ, καὶ διασκορπιῶ ἐν σοὶ ἡγεμόνας καὶ στρατηγούς.

24 Καὶ ἀνταποδώσω τῇ Βαβυλῶνι καὶ πᾶσι τοῖς κατοικοῦσι Χαλδαίοις πάσας τὰς κακίας αὐτῶν, ἃς ἐποίησαν ἐπὶ Σιὼν κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν, λέγει Κύριος.

25 Ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ τὸ ὄρος τὸ διεφθαρμένον, τὸ διαφθεῖρον πᾶσαν τ γῆν, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ κατακυλιῶ σε ἐπὶ τ πετρῶν, καὶ δώσω σε ὡς ὄρος ἐμπεπυρισμένον.

26 Καὶ οὐ μὴ λάβωσιν ἀπὸ σοῦ λίθον εἰς γωνίαν, καὶ λίθον εἰς θεμέλιον, ὅτι εἰς ἀφανισμὸν ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα, λέγει Κύριος.

27 Ἄρατε σημεῖον ἐπὶ τ γῆς, σαλπίσαλε ἐν ἔθνεσι σάλπιγξι, ἁγιάσαλε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, παραγγείλατε ἐπ' αὐτὴν, βασιλεῖς ἄρατε παρ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς Ἀχαναζέοις· ἐπισήσατε ἐπ' αὐτὴν βελοσάσεις, ἀναβιβάσαλε ἐπ' αὐτὴν ἵππον ὡς ἀκρίδων πλῆθος.

28 Ἀναβιβάσατε ἐπ' αὐτὴν ἔθνη, τ βασιλέα τ Μήδων καὶ πάσης τ γῆς, τοὺς ἡγεμένας αὐτοῦ, καὶ πάντας τοὺς στρατηγοὺς αὐτοῦ.

29 Ἐσείσθη ἡ γῆ, καὶ ἐπόνεσε, διότι ἐξανέστη ἐπὶ Βαβυλῶνα λογισμὸς Κυρίε, τ θεῖναι τ γῆν Βαβυλῶνος εἰς ἀφανισμὸν, καὶ μὴ κατοικεῖσθαι αὐτήν.

30 Ἐξέλιπε μαχητὴς Βα-

βυλῶνος τὸ πολεμεῖν, καθῆσθαι ἐκεῖ ἐν περιοχῇ, ἐθραύσθη ἡ δυναστεία αὐτῶν, ἐγενήθησαν ὡσεὶ γυναῖκες· ἐνεπυρίσθη τὰ σκηνώματα αὐτῆς, συνετρίβησαν οἱ μοχλοὶ αὐτῆς.

31 Διώκων εἰς ἀπάντησιν διώκοντος διώξεται, καὶ ἀναγγέλλων εἰς ἀπάντησιν ἀναγγέλλοντος, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, ὅτι ἑάλωκεν ἡ πόλις αὐτοῦ.

32 Ἀπ' ἐσχάτου τῶν διαβάσεων αὐτοῦ ἐλήφθησαν, καὶ τὰ συσήματα αὐτῶν ἐνέπρησαν ἐν πυρί, καὶ ἄνδρες αὐτοῦ οἱ πολεμισταὶ ἐξέρχονται.

33 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Οἶκοι βασιλέως Βαβυλῶνος, ὡς ἅλων ὥριμος ἁλοπθήσονται· ἔτι μικρὸν, καὶ ἥξει ὁ ἀμητὸς αὐτῆς.

34 Κατέφαγέ με, ἐμερίσατό με, κατέλαβέ με σκότος λεπτὸν, Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος καλέπιέ με, ὡς δράκων ἔπλησε τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς τρυφῆς μου·

35 Ἐξωσάν με οἱ μόχθοι μου καὶ αἱ ταλαιπωρίαι μου εἰς Βαβυλῶνα, ἐρεῖ κατοικοῦσα Σιὼν, καὶ τὸ αἷμά μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Χαλδαίους, ἐρεῖ Ἱερουσαλήμ.

36 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ κρινῶ τὴν ἀνίδικόν σε, καὶ ἐκδικήσω τὴν ἐκδίκησίν σε, καὶ ἐρημώσω τὴν θάλασσαν αὐτῆς, καὶ ξηρανῶ τὴν πηγὴν αὐτῆς.

37 Καὶ ἔσαι Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται.

38 Ὅτι ἅμα ὡς λέοντες ἐξηγέρθησαν, καὶ ὡς σκύμνοι λεόντων.

39 Ἐν τῇ θερμασίᾳ αὐτῶν δώσω πότημα αὐτοῖς, καὶ μεθύσω αὐτοὺς, ὅπως καρωθῶσι, καὶ ὑπνώσωσιν ὕπνον αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ ἐξεγερθῶσι, λέγει Κύριος.

40 Καὶ καταβίβασον αὐτοὺς ὡς ἄρνας εἰς σφαγὴν, καὶ ὡς κριοὺς μετ' ἐρίφων.

41 Πῶς ἑάλω καὶ ἐθηρεύθη τὸ καύχημα πάσης τῆς γῆς; πῶς ἐγένετο Βαβυλὼν εἰς ἀφανισμὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν;

42 Ἀνέβη ἐπὶ Βαβυλῶνα ἡ θάλασσα ἐν ἤχῳ κυμάτων αὐτῆς, καὶ κατεκαλύφθη,

43 Ἐγενήθησαν αἱ πόλεις αὐτῆς ὡς γῆ ἄνυδρος καὶ ἄβατος, οὐ κατοικήσει ἐν αὐτῇ οὐδὲ εἷς, οὐδὲ μὴ καταλύσει ἐν αὐτῇ υἱὸς ἀνθρώπου.

44 Καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ Βαβυλῶνα, καὶ ἐξοίσω ἃ κατέπιεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ συναχθῶσι πρὸς αὐτὴν ἔτι τὰ ἔθνη,

49 Καὶ ἐν Βαβυλῶνι πεσοῦνται τραυματίαι πάσης τῆς γῆς.

50 Ἀνασωζόμενοι ἐκ γῆς πορεύεσθε, καὶ μὴ ἵστασθε· οἱ μακρόθεν μνήσθητε τοῦ Κυρίου, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἀναβήτω ἐπὶ τὴν καρδίαν ὑμῶν,

51 Ἠσχύνθημεν ὅτι ἠκούσαμεν ὀνειδισμὸν ἡμῶν, κατεκάλυψεν ἀτιμία τὸ πρόσωπον ἡμῶν, εἰσῆλθον ἀλλογενεῖς εἰς τὰ ἅγια ἡμῶν, εἰς οἶκον Κυρίου.

52 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ γλυπτὰ αὐτῆς, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῆς πεσοῦνται τραυματίαι.

53 Ὅτι ἐὰν ἀναβῇ Βαβυλὼν ὡς ὁ οὐρανὸς, καὶ ὅτι ἐὰν ὀχυρώσῃ τὰ τείχη ἰσχύϊ αὐτῆς, παρ' ἐμοῦ ἥξουσιν ἐξολοθρεύοντες αὐτὴν, λέγει Κύριος.

54 Φωνὴ κραυγῆς ἐν Βαβυλῶνι, καὶ συντριβὴ μεγάλη ἐν γῇ Χαλδαίων,

55 Ὅτι ἐξωλόθρευσε Κύριος τὴν Βαβυλῶνα, καὶ ἀπώλεσεν ἀπ' αὐτῆς φωνὴν μεγάλην ἠχοῦσαν ὡς ὕδατα πολλά· ἔδωκεν εἰς ὄλεθρον φωνὴν αὐτῆς.

56 Ὅτι ἦλθεν ἐπὶ Βαβυλῶνα ταλαιπωρία, ἑάλωσαν οἱ μαχηταὶ αὐτῆς, ἐπλόηται τὸ τόξον αὐτῶν, ὅτι ὁ Θεὸς ἀνταποδίδωσιν αὐτοῖς.

57 Κύριος ἀνταποδίδωσι, καὶ μεθύσει μέθῃ τοὺς ἡγεμόνας αὐτῆς, καὶ τὰς σοφὰς αὐτῆς, καὶ τὰς στρατηγὰς αὐτῆς, λέγει ὁ βασιλεὺς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

58 Τάδε λέγει Κύριος, Τεῖχος Βαβυλῶνος ἐπλατύνθη, κατασκαπτόμενον κατασκαφήσεται, καὶ αἱ πύλαι αὐτῆς αἱ ὑψηλαὶ ἐμπυρισθήσονται, καὶ οὐ κοπιάσουσι λαοὶ εἰς κενὸν, καὶ ἔθνη ἐν ἀρχῇ ἐκλείψουσιν.

59 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΝΕΤΕΙΛΑΤΟ ΚΥΡΙΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑ ΤΩ ΠΡΟΦΗΤΗ εἰπεῖν τῷ Σαραία υἱῷ Νηρείου, υἱοῦ Μαασαίου, ὅτε ἐπορεύετο παρὰ Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα εἰς Βαβυλῶνα, ἐν τῷ ἔτει τῷ τετάρτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ· καὶ Σαραίας ἄρχων δώρων.

60 Καὶ ἔγραψεν Ἱερεμίας πάντα τὰ κακὰ ἃ ἥξει ἐπὶ Βαβυλῶνα ἐν βιβλίῳ, πάντας τοὺς λόγους τούτους τοὺς γεγραμμένους ἐπὶ Βαβυλῶνα.

61 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Σαραίαν, Ὅταν ἔλθῃς εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὄψῃ καὶ ἀναγνώσῃ πάντας τοὺς λόγους τούτους,

62 Καὶ ἐρεῖς, Κύριε Κύριε, σὺ ἐλάλησας ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι αὐτὸν, καὶ τοῦ μὴ εἶναι ἐν αὐτῷ κατοικοῦντας

ἀπὸ ἀνθρώπε ἕως κτήνες, ὅτι ἀφανισμὸς εἰς τ αἰῶνα ἔσαι.

63 Καὶ ἔσαι ὅταν παύσῃ ϑ ἀναγινώσκειν τὸ βιβλίον τᾶτο, καὶ ἐπιδήσεις ἐπ' αὐτὸ λίθον, καὶ ῥίψεις αὐτὸ εἰς μέσον ϑ Εὐφράτε,

64 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως καταδύσεται Βαβυλὼν, καὶ οὐ μὴ ἀναϛῇ ἀπὸ πρωσώπε τ κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτήν.

Κεφ. κϑ'. 29.

ΕΠΙ ΤΟΥΣ ΑΛΛΟΦΥΛΟΥΣ ΤΑΔΕ ΛΕΓΕΙ ΚΥΡΙΟΣ·

2 Ἰδὲ ὕδατα ἀναβαίνει ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ ἔσαι εἰς χειμάῤῥεν κατακλύζοντα, καὶ κατακλύσει γῆν καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, πόλιν καὶ τὰς κατοικᾶντας ἐν αὐτῇ· καὶ κεκράξονται οἱ ἄνθρωποι, καὶ ἀλαλάξουσιν ἅπαντες οἱ κατοικᾶντες τ γῆν

3 Ἀπὸ φωνῆς ὁρμῆς αὐτε, ἀπὸ τ ὅπλων τ ποδῶν αὐτε, καὶ ἀπὸ σεισμᾶ τ ἁρμάτων αὐτε, ἤχε τροχῶν αὐτε· οὐκ ἐπέϛρεψαν πατέρες ἐφ' υἱὰς αὐτῶν ἀπὸ ἐκλύσεως χειρῶν αὐτῶν

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐπερχομένῃ ϑ ἀπολέσαι πάντας τὰς ἀλλοφύλας· καὶ ἀφανιῶ τ Τύρον, καὶ τ Σιδῶνα, καὶ πάντας τὰς καταλοίπες τ βοηθείας αὐτῶν, ὅτι ἐξολοθρεύσει Κύριος τὰς καταλοίπες τ νήσων.

5 Ἧκει φαλάκρωμα ἐπὶ Γάζαν, ἀπερρίφη Ἀσκάλων, καὶ οἱ κατάλοιποι Ἐνακίμ.

6 Ἕως τίνος κόψεις ἡ μάχαιρα ϑ Κυρίε; ἕως τίνος οὐχ ἡσυχάσεις; ἀποκατάσηθι εἰς τ κολεόν σε, ἀνάπαυσαι, καὶ ἐπάρθητι.

7 Πῶς ἡσυχάσει, καὶ Κύριος ἐνετείλατο αὐτῇ ἐπὶ τ Ἀσκάλωνα, καὶ ἐπὶ τὰς παραθαλασσίας, ἐπὶ τὰς καταλοίπες ἐπεγερθῆναι;

7 ΤΗι ΙΔΟΥΜΑΙΑι, τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἔϛιν ἔτι σοφία ἐν Θαιμὰν, ἀπώλετο βελὴ ἐκ συνετῶν, ᾤχετο σοφία αὐτῶν,

8 Ἠπατήθη ὁ τόπος αὐτῶν· βαθύνατε εἰς κάθισιν οἱ κατοικᾶντες ἐν Δαιδὰμ, ὅτι δύσκολα ἐποίησεν· ἤγαγον ἐπ' αὐτὸν ἐν χρόνῳ, ᾧ ἐπεσκεψάμην ἐπ' αὐτόν.

9 Ὅτι τρυγητὰ ἦλθον, οἳ οὐ καταλείψουσί σοι κατάλειμμα· ὡς κλέπται ἐν νυκτὶ, ἐπιθήσουσι χεῖρα αὐτῶν.

10 Ὅτι ἐγὼ κατέσυρα τὸν Ἡσαῦ, ἀνεκάλυψα τὰ κρυπτὰ αὐτῶν, κρυβῆναι οὐ μὴ δύνωνται, ὤλοντο διὰ χεῖρα ἀδελφε αὐτε, γείτονός μου, καὶ οὐκ ἔϛιν

11 Ὑπολείπεσθαι ὀρφανόν σε, ἵνα ζήσηται· καὶ ἐγὼ ζήσο-

μαι, καὶ αἱ χῆραι ἐπ' ἐμὲ πεποίθασιν.

12 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος, Οἷς οὐκ ἦν νόμος πιεῖν τὸ ποτήριον, ἔπιον· καὶ σὺ ἀθωωμένη οὐ μὴ ἀθωωθῇς,

13 Ὅτι κατ' ἐμαυτοῦ ὤμοσα, λέγει Κύριος, ὅτι εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν καὶ εἰς κατάρασιν ἔσῃ ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς ἔσονται ἔρημοι εἰς αἰῶνα.

14 Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ ἀγγέλους εἰς ἔθνη ἀπέστειλε· Συνάχθητε, καὶ παραγένεσθε εἰς αὐτὴν, ἀνάστητε εἰς πόλεμον.

15 Μικρὸν ἔδωκά σε ἐν ἔθνεσιν, ἐυκαταφρόνητον ἐν ἀνθρώποις.

16 Ἡ παιγνία σε ἐνεχείρησέ σοι, ἀταμία καρδίας σε κατέλυσε τρυμαλιὰς πετρῶν, συνέλαβεν ἰσχὺν βουνοῦ ὑψηλοῦ· ὅτι ὕψωσεν ὥσπερ ἀετὸς νοσσιὰν αὐτοῦ, ἐκεῖθεν καθελῶ σε.

17 Καὶ ἔσαι ἡ Ἰδουμαία εἰς ἄβατον, πᾶς ὁ παραπορευόμενος ἐπ' αὐτὴν συριεῖ.

18 Ὥσπερ κατεσράφη Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ αἱ πάροικοι αὐτῆς, εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, οὐ μὴ καθίσει ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ καλοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

19 Ἰδοὺ ὥσπερ λέων ἀναβήσεται ἐκ μέσου Ἰορδάνου εἰς τόπον Αἰθὰμ, ὅτι ταχὺ ἐκδιώξω αὐτοὺς ἀπ' αὐτῆς, καὶ τοὺς νεανίσκους ἐπ' αὐτὴν ἐπισήσαλε· ὅτι τίς ὥσπερ ἐγώ; καὶ τίς ἀντισήσεταί μοι; καὶ τίς ἔτος ποιμὴν, ὃς στήσεται κατὰ πρόσωπόν μου;

20 Διατοῦτο ἀκούσατε βουλὴν Κυρίου, ἣν ἐβουλεύσατο ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ λογισμὸν αὐτοῦ ὃν ἐλογίσαλο ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Θαιμὰν, Ἐὰν μὴ συμψησθῶσι τὰ ἐλάχιστα τῶν προβάτων, ἐὰν μὴ ἀβατωθῇ ἐπ' αὐτοὺς καταλυσις αὐτῶν,

21 Ὅτι ἀπὸ φωνῆς πτώσεως αὐτῶν ἐφοβήθη ἡ γῆ, καὶ κραυγὴ θαλάσσης οὐκ ἠκούσθη.

22 Ἰδοὺ ὥσπερ ἀετὸς ὄψεται, καὶ ἐκτενεῖ τὰς πτέρυγας ἐπ' ὀχυρώματα αὐτῆς· καὶ ἔσαι ἡ καρδία τῶν ἰσχυρῶν τῶν Ἰδουμαίας ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς καρδία γυναικὸς ὠδινούσης.

Κεφ. λ'. 30.

ΤΟΙΣ υἱοῖς Ἀμμὼν ἔτως εἶπε Κύριος, Μὴ υἱοὶ οὐκ εἰσὶν ἐν Ἰσραὴλ, ἢ παραληψόμενος οὐκ ἔσιν αὐτοῖς; διατί παρέλαβε Μελχὸλ τὸν Γαλαὰδ, καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐν πόλεσιν αὐτῶν ἐνοικήσει;

2 Διατοῦτο ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀκουτιῶ ἐπὶ Ραββαθ Σόρυβον πολέμων,

καὶ ἔσονται εἰς ἄβατον καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ βωμοὶ αὐτῆς ἐν πυρὶ κατακαυθήσονται, καὶ παραλήψεται Ἰσραὴλ τὴν ἀρχὴν αὐτῆς.

3 Ἀλάλαξον Ἐσεβών, ὅτι ὤλετο Γαΐ· κεκράξατε θυγατέρες Ῥαββάθ, περιζώσασθε σάκκους καὶ κόψασθε, ὅτι Μελχὸλ βαδιεῖται ἐν ἀποικίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἅμα.

4 Τί ἀγαλλιᾶσθε ἐν τοῖς πεδίοις Ἐνακείμ; θύγατερ ἰταμίας, ἡ πεποιθυῖα ἐπὶ θησαυροῖς, ἡ λέγουσα, Τίς εἰσελεύσεται ἐπ' ἐμέ;

5 Ἰδὲ ἐγὼ φέρω φόβον ἐπὶ σὲ, εἶπε Κύριος, ἀπὸ πάσης τῆς περιοίκου σου, καὶ διασπαρήσεσθε ἕκαστος εἰς τὸ πρόσωπον αὐτῆς, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ συνάγων.

28 ΤΗΙ ΚΗΔΑΡ ΤΗΙ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΙ ΤΗΣ ΑΥΛΗΣ, ΗΝ ΕΠΑΤΑΞΕ ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΒΥΛΩΝΟΣ, ἔτως εἶπε Κύριος, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε ἐπὶ Κηδὰρ, καὶ πλήσατε τοὺς υἱοὺς κεδέμ.

29 Σκηνὰς αὐτῶν, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῶν λήψονται· ἱμάτια αὐτῶν, καὶ πάντα τὰ σκεύη αὐτῶν, καὶ καμήλους αὐτῶν λήψονται ἑαυτοῖς· καὶ καλέσατε ἐπ' αὐτοὺς ἀπώλειαν κυκλόθεν.

30 Φεύγετε, λίαν ἐμβαθύνατε εἰς κάθισιν, καθήμενοι ἐν τῇ αὐλῇ, ὅτι ἐβουλεύσατο ἐφ' ὑμᾶς βασιλεὺς Βαβυλῶνος βουλὴν, καὶ ἐλογίσατο λογισμόν.

31 Ἀνάστηθι, καὶ ἀνάβηθι ἐπ' ἔθνος εὐσαθοῦν, καθήμενον εἰς ἀναψυχὴν, οἷς οὐκ εἰσὶ θύραι, οὐ βάλανοι, οὐ μοχλοὶ, μόνοι καταλύσει.

32 Καὶ ἔσονται κάμηλοι αὐτῶν εἰς προνομὴν, καὶ πλῆθος κτηνῶν αὐτῶν εἰς ἀπώλειαν, καὶ λικμήσω αὐτοὺς πάντι πνεύματι κεκαρμένους πρὸ προσώπου αὐτῶν, ἐκ παντὸς πέραν αὐτῶν οἴσω τὴν τροπὴν αὐτῶν, εἶπε Κύριος.

33 Καὶ ἔσαι ἡ αὐλὴ διατριβὴ σρουθῶν, καὶ ἄβατος ἕως αἰῶνος, οὐ μὴ καθίσῃ ἐκεῖ ἄνθρωπος, καὶ οὐ μὴ κατοικήσει ἐκεῖ υἱὸς ἀνθρώπου.

23 ΤΗΙ ΔΑΜΑΣΚΩΙ· Καταισχύνθη Ἡμὰθ, καὶ Ἀρφὰθ, ὅτι ἤκουσαν ἀκοὴν πονηρὰν, ἐξέσησαν, ἐθυμώθησαν, ἀναπαύσασθαι οὐ μὴ δύνωνται.

24 Ἐξελύθη Δαμασκὸς, ἀπεσράφη εἰς φυγὴν, τρόμος ἐπελάβετο αὐτῆς.

25 Πῶς οὐχὶ ἐγκατέλιπε πόλιν ἐμὴν, κώμην ἠγάπησαν;

26 Διατὶ πεσοῦνται νεανίσκοι ἐν πλατείαις σου, καὶ

πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταί σε πεσοῦνται, φησὶ Κύριος.

27 Καὶ καύσω πῦρ ἐν τείχει Δαμασκοῦ, καὶ καταφάγεται ἄμφοδα υἱῶν Ἀδερ.

Κεφ. λά. 31.

ΤΗι ΜΩΑΒ ἔτως εἶπε Κύριος, Οὐαὶ ἐπὶ Ναβαῦ, ὅτι ὤλετο, ἐλήφθη Καριαθαὶμ, ᾐσχύνθη ἀμαὰθ καὶ ἀγαθ.

2 Οὐκ ἔσιν ἔτι ἰατρεία Μωὰβ, γαυρίαμα ἐν Ἐσεβὼν, ἐλογίσατο ἐπ᾽ αὐτὴν κακά· ἐκόψαμεν αὐτὴν ἀπὸ ἔθνες, καὶ πᾶσιν παύσεται· ὄπισθέν σε βαδιεῖται μάχαιρα,

3 Ὅτι φωνὴ κεκραγότων ἐξ Ὡρωναὶμ, ὄλεθρον καὶ σύντριμμα μέγα.

4 Συνετρίβη Μωὰβ, ἀνηγγείλατε εἰς Ζογόρα,

5 Ὅτι ἐπλήσθη Ἀλωθ ἐν κλαυθμῷ· ἀναβήσεται κλαίων ἐν ὁδῷ Ὡρωναὶμ, κραυγὴν συντρίμματος ἠκούσατε.

6 Φεύγετε καὶ σώσατε τὰς ψυχὰς ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε ὥσπερ ὄνος ἄγριος ἐν ἐρήμῳ.

7 Ἐπειδὴ ἐπεποίθεις ἐν ὀχυρώματί σε, καὶ σὺ συλληφθήσῃ· καὶ ἐξελεύσεται Χαμὼς ἐν ἀποικίᾳ, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἅμα.

8 Καὶ ἥξει ὄλεθρος ἐπὶ πᾶσαν πόλιν, καὶ μὴ σωθῇ, καὶ ἀπολεῖται ὁ αὐλὼν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται ἡ πεδινὴ, καθὼς εἶπε Κύριος.

9 Δότε σημεῖα τῇ Μωὰβ, ὅτι ἀφῇ ἀφθήσεται, καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις αὐτῆς εἰς ἄβατον ἔσονται· πόθεν ἔνοικος αὐτῇ;

10 Ἐπικατάρατος ὁ ποιῶν τὰ ἔργα Κυρίε ἀμελῶς, ἐξαίρων μάχαιραν αὐτῆς ἀφ᾽ αἵματος.

11 Ἀνεπαύσατο Μωὰβ ἐκ παιδαρίε, καὶ πεποιθὼς ἦν ἐπὶ τῇ δόξῃ αὐτῆς, ἐκ ἐνέχεεν ἐξ ἀγγείε εἰς ἀγγεῖον, καὶ εἰς ἀποικισμὸν ἐκ ᾤχετο· διατὶτο ἔσῃ γεῦμα αὐτῆ ἐν αὐτῷ, καὶ ὀσμὴ αὐτῆς ἐκ ἐξέλιπε.

12 Διατὶτο ἰδὲ ἡμέραι αὐτῆς ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστελῶ αὐτῷ κλίνοντας, καὶ κλινοῦσιν αὐτὸν, καὶ τὰ σκεύη αὐτῆς λεπτυνοῦσι, καὶ τὰ κέρατα αὐτῆς συγκόψουσι,

13 Καὶ καταισχυνθήσεται Μωὰβ ἀπὸ Χαμὼς, ὥσπερ καὶ ᾐσχύνθη οἶκος Ἰσραὴλ ἀπὸ Βαιθὴλ ἐλπίδος αὐτῶν πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

14 Πῶς ἐρεῖτε, Ἰσχυροί ἐσμεν, καὶ ἄνθρωπος ἰσχύων εἰς τὰ πολεμικά;

15 Ὤλετο Μωὰβ πόλις αὐτῆς, καὶ ἐκλεκτοὶ νεανίσκοι αὐτῆς κατέβησαν εἰς σφαγήν.

16 Ἐγγὺς ἡμέρα Μωὰβ ἐλθεῖν, καὶ πονηρία αὐτῆς ταχεῖα σφόδρα.

17 Κινήσατε αὐτῷ πάντες κυκλόθεν αὐτῆ, πάντες ἔκδοτε ὄνομα αὐτῆ· εἴπατε, Πῶς συνετρίβη βακτηρία εὐκλεὴς, ῥάβδος μεγαλώματος;

18 Καταβηθι ἀπὸ δόξης, καὶ κάθισον ἐν ὑγρασίᾳ καθημένη. Δαιβὼν ἐκτριβήσεται, ὅτι ὤλετο Μωὰβ, ἀνέβη εἰς σὲ λυμαινόμενος ὀχύρωμά σε.

19 Ἐφ' ὁδῷ ϛῆθι, καὶ ἔπιδε καθημένη ἐν Ἀρὴρ, καὶ ἐρώτησον φεύγοντα, καὶ σωζόμεναν, καὶ εἰπὸν, Τί ἐγένετο;

20 Κατηισχύνθη Μωὰβ, ὅτι συνετρίβη· ὀλόλυξον καὶ κέκραξον, ἀναγγείλον ἐν Ἀρνὼν, ὅτι ὤλετο Μωὰβ,

21 Καὶ κρίσις ἔρχεται εἰς τὴν γῆν Μεισὼρ ἐπὶ Χελὼν, καὶ Ῥεφὰς, καὶ Μωφὰς,

22 Καὶ ἐπὶ Δαιβὼν, καὶ ἐπὶ Ναβαῦ, καὶ ἐπ' οἶκον Δαιθλαθαὶμ,

23 Καὶ ἐπὶ Καριαθαὶμ, καὶ ἐπ' οἶκον Γαιμὼλ, καὶ ἐπ' οἶκον Μαὼν,

24 Καὶ ἐπὶ Καριὼθ, καὶ ἐπὶ Βοσὸρ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς πόλεις Μωὰβ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγύς.

25 Κατεάχθη κέρας Μωὰβ, καὶ τὸ ἐπίχειρον αὐτῆ συνετρίβη·

26 Μεθύσατε αὐτὸν, ὅτι ἐπὶ Κύριον ἐμεγαλύνθη· καὶ ἐπικρέσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτῆ, καὶ ἔσαι εἰς γέλωτα καὶ αὐτός.

27 Καὶ εἰ μὴ εἰς γελοιασμὸν ἦν σοι Ἰσραὴλ, καὶ ἐν κλοπαῖς σε εὑρέθη, ὅτι ἐπολέμεις αὐτόν.

28 Κατέλιπον τὰς πόλεις, καὶ ᾤκησαν ἐν πέτραις οἱ κατοικοῦντες Μωάβ· ἐγενήθησαν ὥσπερ περιστεραὶ νοσσεύουσαι ἐν πέτραις, στόματι βοθύνου.

29 Καὶ ἤκουσα ὕβριν Μωὰβ, ὕβρισε λίαν ὕβριν αὐτῆ, καὶ ὑπερηφανίαν αὐτῆ· καὶ ὑψώθη ἡ καρδία αὐτῆ.

30 Ἐγὼ δὲ ἔγνων ἔργα αὐτῆ· ἐχὶ τὸ ἱκανὸν αὐτῷ ἐχ ἕτως ἐποίησε;

31 Διατὶ τὸ ἐπὶ Μωὰβ ὀλολύζετε πάντοθεν· βοήσαἶε ἐπ' ἄνδρας κειράδας αὐχμῆ.

32 Ὡς κλαυθμὸν Ἰαζὴρ ἀποκλαύσομαί σοι ἄμπελος Ἀσερημὰ, κλήματά σε διῆλθε θάλασσαν, πόλεις Ἰαζὴρ ἥψαντο, ἐπὶ ὀπώραν σε, ἐπὶ τρυγηταῖς σε ὄλεθρος ἐπέπεσε.

33 Συνεψήσθη χαρμοσύνη καὶ εὐφροσύνη ἐκ τῆ Μωαβίτιδος, καὶ οἶνος ἦν ἐπὶ ληνοῖς σε· πρωῒ ἐκ ἐπάτησαν, ἐδὲ δείλης ἐκ ἐποίησαν, αἰδέ.

34 Ἀπὸ κραυγῆς Ἐσεβὼν ἕως Αἰτὰμ αἱ πόλεις αὐτῶν ἔδωκαν φωνὴν αὐτῶν, ἀπὸ Ζογὸρ ἕως Ὡρωναΐμ, καὶ ἀγελίαν

σαλασία, ὅτι καὶ τὸ ὕδωρ Νεβρεὶν εἰς κατάκαυμα ἔσαι.

35 Καὶ ἀπολῶ τὸν Μωὰβ, φησὶ Κύριος, ἀναβαίνοντα ἐπὶ τὰ βωμὸν, καὶ θυμιῶντα θεοῖς αὐτᾶ.

36 Διατᾶτο καρδία ἅ Μωὰβ, ὥσπερ αὐλοὶ βομβήσουσι, καρδία μα ἐπ' ἀνθρώπες κειράδας ὥσπερ αὐλὸς βομβήσει· διατᾶτο ἃ ωεριεποιήσατο, ἀπώλετο ἀπὸ ἀνθρώπε.

37 Πᾶσαν κεφαλὴν ἐν ωαντὶ τόπῳ ξυρηθήσονται, καὶ ωᾶς ωώγων ξυρηθήσεται, καὶ ωᾶσαι χεῖρες κόψονται, καὶ ἐπὶ ωάσης ὀσφύος σάκκος.

38 Καὶ ἐπὶ ωάντων τῶν δωμάτων Μωὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς ωλατείαις αὐτῆς, ὅτι συνέτριψα, φησὶ Κύριος, ὡς ἄγγειον, οὗ ἐκ ἔστι χρεία αὐτᾶ.

39 Πῶς κατήλλαξε; πῶς ἔστρεψε νῶτον Μωάβ; ἠσχύνθη, καὶ ἐγένετο Μωὰβ εἰς γέλωτα, καὶ ἐγκότημα ᾶσι τοῖς κύκλῳ αὐτῆς.

40 Ὅτι ἅτως εἶπε Κύριος,

41 Ἐλήφθη Καριὼθ, καὶ τὰ ὀχυρώματα συνελήφθη,

42 Καὶ ἀπολεῖται Μωὰβ ἀπὸ ὄχλε, ὅτι ἐπὶ τ Κύριον ἐμεγαλύνθη.

43 Παγὶς καὶ φόβος καὶ βόθυνος ἐπὶ σὲ καθήμενος Μωάβ.

44 Ὁ φεύγων ἀπὸ ωροσώπε ἅ φόβε, ἐμπεσεῖται εἰς τ βόθυνον· καὶ ὁ ἀναβαίνων ἐκ τᾶ βοθύνε, καὶ συλληφθήσεται ἐν τῇ ωαγίδι· ὅτι ἐπάξω ταῦτα ἐπὶ Μωὰβ ἐν ἐνιαυτῷ ἐπισκέψεως αὐτῶν.

Κεφ. λβ'. 32.

ΟΥΤΩΣ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Λάβε τὸ ωοτήριον ἅ οἶνε ἅ ἀκράτε τάτε ἐκ χειρός μα, καὶ ωοτιεῖς ωάντα τὰ ἔθνη, ωρὸς ἃ ἐγὼ ἀποστέλλω σε ωρὸς αὐτές.

16 Καὶ ωίονται, καὶ ἐξεμῶνται, καὶ ἐκμανήσονται ἀπὸ ωροσώπε τ μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον αὐτῶν.

17 Καὶ ἔλαβον τὸ ωοτήριον ἐκ χειρὸς Κυρίε, καὶ ἐπότισα τὰ ἔθνη ωρὸς ἃ ἀπέστειλέ με Κύριος ωρὸς αὐτὰ,

18 Τὴν Ἱερεσαλὴμ, καὶ τὰς ωόλεις Ἰούδα, καὶ βασιλεῖς Ἰούδα καὶ ἄρχοντας αὐτᾶ, ἅ θεῖναι αὐτὰς εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ εἰς συριγμὸν,

19 Καὶ τ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε, καὶ τὲς ωαῖδας αὐτᾶ καὶ τὲς μεγισᾶνας αὐτᾶ, καὶ ωάντα τ λαὸν αὐτᾶ,

20 Καὶ ωάντας τὲς συμμίκτες, καὶ ωάντας τὲς βασιλεῖς ἀλλοφύλων, καὶ τ Ἀσκάλωνα, καὶ τ Γάζαν, καὶ τ Ἀκκάρων, καὶ τὸ ἐπίλοιπον Ἀζώτε,

21 Καὶ τ̃ Ἰδεμαίαν, καὶ τὴν Μωαβίτιν, καὶ τὰς υἱὰς Ἀμμὼν,

22 Καὶ βασιλεῖς Τύρε, καὶ βασιλεῖς Σιδῶνος, καὶ βασιλεῖς τὰς ἐν τῷ πέραν τ̃ θαλάσσης,

23 Καὶ τ̃ Δαιδὰν, καὶ τὴν Θαιμὰν, καὶ τὴν Ῥῶς, καὶ πᾶν περικεκαρμένον καὶ πρόσωπον αὐτ̃,

24 Καὶ πάντας τὰς συμμίκτους τὰς καταλύοντας ἐν τῇ ἐρήμῳ,

25 Καὶ πάντας βασιλεῖς Αἰλὰμ, καὶ πάντας βασιλεῖς Περσῶν,

26 Καὶ πάλλας βασιλεῖς ἀπὸ ἀπηλιώτ τὰς πόρρω καὶ τὰς ἐγγὺς, ἕκαστον πρὸς τ̃ ἀδελφὸν αὐτ̃, καὶ πάσας βασιλείας τὰς ἐπὶ προσώπ τ̃ γ̃ς.

27 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Πίετε, μεθύσθητε, καὶ ἐξεμέσετε, καὶ πεσεῖσθε, καὶ οὐ μὴ ἀναστῆτε ἀπὸ προσώπ τ̃ μαχαίρας, ἧς ἐγὼ ἀποστέλλω ἀναμέσον ὑμῶν.

28 Καὶ ἔσαι ὅταν μὴ βέλωνται δέξασθαι τὸ ποτήριον ἐκ τ̃ χειρός σ, ὥστε πιεῖν, καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Πιόντες πίεσθε,

29 Ὅτι ἐν πόλει ἐν ᾗ ὠνομάσθη τὸ ὄνομά μ ἐπ' αὐτὴν, ἐγὼ ἄρχομαι κακῶσαι, καὶ ὑμεῖς καθάρσει οὐ μὴ καθαρισθῆτε, ὅτι μάχαιραν ἐγὼ καλῶ ἐπὶ πάντας τὰς καθημένας ἐπὶ τ̃ γ̃ς.

30 Καὶ σὺ προφητεύσεις ἐπ' αὐτὰς τὰς λόγους τούτους, καὶ ἐρεῖς, Κύριος ἀφ' ὑψηλ̃ χρηματιεῖ, ἀπὸ δ ἁγίς αὐτ̃ δώσει φωνὴν αὐτ̃, λόγον χρηματιεῖ ἐπὶ δ τόπ αὐτ̃· καὶ οἴδε ὥσπερ τρυγῶντες ἀποκριθήσονται· καὶ ἐπὶ καθημένας ἐπὶ τὴν γ̃ν ἥκει ὄλεθρος

31 Ἐπὶ μέρος τ̃ γ̃ς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ ἐν τοῖς ἔθνεσι· κρίνεται αὐτὸς πρὸς πᾶσαν σάρκα, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐδόθησαν εἰς μάχαιραν, λέγει Κύριος.

32 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ κακὰ ἔρχεται ἀπὸ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ λαίλαψ μεγάλη ἐκπορεύεται ἀπ' ἐσχάτ τ̃ γ̃ς.

33 Καὶ ἔσονται τραυματίαι ὑπὸ Κυρίε ἐν ἡμέρᾳ Κυρίε, ἐκ μέρους τ̃ γ̃ς, καὶ ἕως εἰς μέρος τ̃ γ̃ς· οὐ μὴ κατορυγῶσιν, εἰς κόπρια ἐπὶ προσώπ τῆς γ̃ς ἔσονται.

34 Ἀλαλάξατε ποιμένες, καὶ κεκράξατε, καὶ κόπεσθε οἱ κριοὶ τ̃ προβάτων, ὅτι ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ὑμῶν εἰς σφαγὴν, καὶ πεσεῖσθε ὥσπερ οἱ κριοὶ οἱ ἐκλεκτοὶ,

35 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἀπὸ τῶν ποιμένων, καὶ σωτηρία

ἀπὸ τῶν κριῶν τῶν προβάτων.

36 Φωνὴ κραυγῆς τῶν ποιμένων, καὶ ὀλολαγμὸς τῶν προβάτων καὶ τῶν κριῶν, ὅτι ὠλόθρευσε Κύριος τὰ βοσκήματα αὐτῶν·

37 Καὶ παύσεται τὰ κατάλοιπα τῆ εἰρήνης ἀπὸ προσώπε ὀργῆς θυμῦ με.

38 Ἐγκατέλιπεν ὥσπερ λέων κατάλυμα αὐτῦ, ὅτι ἐγενήθη ἡ γῆ αὐτῶν εἰς ἄδατον ἀπὸ προσώπε τῆ μαχαίρας τῆ μεγάλης.

Κεφ. λγ'. 33.

ΕΝ ΑΡΧΗι ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΙΩΑΚΕΙΜ ΥΙΟΥ ΙΩΣΙΑ, ΕΓΕΝΗΘΗ Ο ΛΟΓΟΣ ΟΥΤΟΣ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Στῆθι ἐν αὐλῇ οἴκε Κυρίε, καὶ χρηματιεῖς ἅπασι τοῖς Ἰεδαίοις, καὶ πᾶσι τοῖς ἐρχομένοις προσκυνεῖν ἐν οἴκῳ Κυρίε, ἅπαντας τὰς λόγυς, ὃς συνέταξά σοι χρηματίσαι αὐτοῖς, μὴ ἀφέλῃς ῥῆμα.

3 Ἴσως ἀκέσονται, καὶ ἀποστραφήσονται ἕκαστος ἀπὸ τῆ ὁδῦ αὐτῦ τῆ πονηρᾶς, καὶ παύσομαι ἀπὸ τῆ κακῶν ὧν ἐγὼ λογίζομαι τῦ ποιῆσαι αὐτοῖς ἕνεκεν τῆ πονηρῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

4 Καὶ ἐρεῖς Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν μὴ ἀκέσητέ με, τῦ πορεύεσθαι ἐν τοῖς νομίμοις με οἷς ἔδωκα κατὰ πρόσωπον ὑμῶν,

5 Εἰσακέειν τῆ λόγων τῆ παίδων με τῆ προφητῶν, ὃς ἐγὼ ἀποστέλλω πρὸς ὑμᾶς ὄρθρε, καὶ ἀπέστειλα, καὶ ἐκ ἠκέσατέ με,

6 Καὶ δώσω τὸν οἶκον τῦτον ὥσπερ Σηλὼ, καὶ τὴν πόλιν δώσω εἰς κατάραν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι πάσης τῆς γῆς.

7 Καὶ ἤκεσαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῦ Ἱερεμίε λαλῆντος τὰς λόγυς τύτυς ἐν οἴκῳ Κυρίε.

8 Καὶ ἐγένετο Ἱερεμίε παυσαμένε λαλῆντος πάντα ἃ συνέταξε Κύριος αὐτῷ λαλῆσαι παντὶ τῷ λαῷ, καὶ συνελάβοσαν αὐτὸν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ ψευδοπροφῆται, καὶ πᾶς ὁ λαὸς, λέγων, Θανάτῳ ἀποθανῇ,

9 Ὅτι ἐπροφήτευσας τῷ ὀνόματι Κυρίε, λέγων, Ὡσπερ Σηλὼ ἔσαι ὁ οἶκος ἕτος, καὶ ἡ πόλις αὕτη ἐρημωθήσεται ἀπὸ κατοικέντων· καὶ ἐξεκλησιάσθη πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ Ἱερεμίαν ἐν οἴκῳ Κυρίε.

10 Καὶ ἤκεσαν οἱ ἄρχοντες Ἰέδα τὸν λόγον τῦτον, καὶ ἀνέβησαν ἐξ οἴκε βασιλέως εἰς οἶκον Κυρίε, καὶ ἐκάθισαν ἐν προθύροις πύλης τῆς καινῆς.

11 Καὶ εἶπαν οἱ ἱερεῖς, καὶ οἱ

ἐπ' ἀδίκῳ, πρὸς τὸ ἀπολέσαι ὑμᾶς, καὶ ἀπολεῖσθε ὑμεῖς, καὶ οἱ προφῆται ὑμῶν, οἱ προφητεύοντες ὑμῖν ἐπ' ἀδίκῳ ψευδῆ.

16 Ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τούτῳ, καὶ τοῖς ἱερεῦσιν ἐλάλησα, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ἀκούετε τῶν λόγων τῶν προφητῶν, τῶν προφητευόντων ὑμῖν, λεγόντων, Ἰδοὺ σκεύη οἴκου Κυρίου ἐπιστρέψει ἐκ Βαβυλῶνος· ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν.

17 Οὐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

18 Εἰ προφῆταί εἰσι, καὶ εἰ ἔστι λόγος Κυρίου ἐν αὐτοῖς, ἀπαντησάτωσάν μοι, ὅτι ἕτως εἶπε Κύριος.

19 Καὶ τὰ ἐπιλοίπων σκευῶν,

20 Ὧν ἐκ ἔλαβε βασιλεὺς Βαβυλῶνος, ὅτε ἀπῴκισε τὸν Ἰεχονίαν ἐξ Ἰερουσαλὴμ,

22 Εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσεται, λέγει Κύριος.

Κεφ. λέ. 35.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει Σεδεκία βασιλέως Ἰούδα ἐν μηνὶ τῷ πέμπτῳ, εἶπέ μοι Ἀνανίας υἱὸς Ἀζὼρ ὁ ψευδοπροφήτης ἀπὸ Γαβαὼν ἐν οἴκῳ Κυρίου, κατ' ὀφθαλμὰς τῶν ἱερέων, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Συνέτριψα τὸν ζυγὸν τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος.

3 Ἔτι δύο ἔτη ἡμερῶν καὶ ἐγὼ ἀποστρέψω εἰς τὸν τόπον τοῦτον τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου,

4 Καὶ Ἰεχονίαν, καὶ τὴν ἀποικίαν Ἰούδα, ὅτι συντρίψω τὸν ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος.

5 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας πρὸς Ἀνανίαν κατ' ὀφθαλμὰς παντὸς τοῦ λαοῦ καὶ κατ' ὀφθαλμὰς τῶν ἱερέων τῶν ἑστηκότων ἐν οἴκῳ Κυρίου,

6 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Ἀληθῶς οὕτω ποιήσαι Κύριος, στήσαι τὸν λόγον σου ὃν σὺ προφητεύεις, τοῦ ἐπιστρέψαι τὰ σκεύη οἴκου Κυρίου καὶ πᾶσαν τὴν ἀποικίαν ἐκ Βαβυλῶνος εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

7 Πλὴν ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν καὶ εἰς τὰ ὦτα παντὸς τοῦ λαοῦ.

8 Οἱ προφῆται οἱ γεγονότες πρότεροί μου καὶ πρότεροι ὑμῶν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἐπροφήτευσαν ἐπὶ γῆς πολλῆς, καὶ ἐπὶ βασιλείας μεγάλας εἰς πόλεμον.

9 Ὁ προφήτης ὁ προφητεύσας εἰς εἰρήνην, ἐλθόντος τοῦ λόγου, γνώσονται τὸν προφήτην ὃν ἀπέστειλεν αὐτοῖς Κύριος ἐν ἀληθείᾳ.

10 Καὶ ἔλαβεν Ἀνανίας ἐν ὀφθαλμοῖς παντὸς τοῦ λαοῦ τὸν κλοιὸν ἀπὸ τοῦ τραχήλου Ἱερεμίου, καὶ συνέτριψεν αὐτόν.

11 Καὶ εἶπεν Ἀνανίας κατ' ὀφθαλμὸς παντὸς τ λαῦ, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως συντρίψω τ ζυγὸν βασιλέως Βαβυλῶνος ἀπὸ τραχήλων πάντων τῶν ἐθνῶν· καὶ ᾤχετο Ἱερεμίας εἰς τὴν ὁδὸν αὐτῦ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίυ πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ συντρίψαι Ἀνανίαν τὰς κλοιὰς ἀπὸ τ τραχήλυ αὐτῦ, λέγων,

13 Βάδιζε, καὶ εἰπὸν πρὸς Ἀνανίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Κλοιὰς ξυλίνας συνέτριψας, καὶ ποιήσω ἀντ' αὐτῶν κλοιὰς σιδηρᾶς·

24 Ὅτι ἅτως εἶπε Κύριος, Ζυγὸν σιδηρᾶν ἔθηκα ἐπὶ τὸν τράχηλον πάντων τ ἐθνῶν, ἐργάζεσθαι τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ Ἀνανίᾳ, Οὐκ ἀπέσταλκέ σε Κύριος, καὶ πεποιθέναι ἐποίησας τ λαὸν τῦτον ἐπ' ἀδίκῳ.

16 Διατῦτο ἅτως εἶπε Κύριος, Ἰδὰ ἐγὼ ἐξαποστέλλω σε ἀπὸ προσώπυ τ γῆς, τύτῳ τῷ ἐνιαυτῷ ἀποθανῇ.

17 Καὶ ἀπέθανεν ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ.

Κεφ. λς'. 36.

ΚΑΙ ἅτοι οἱ λόγοι τ βίβλυ ἃς ἀπέστειλεν Ἱερεμίας ἐξ Ἱερυσαλὴμ πρὸς τὰς πρεσβυτέρας τ ἀποικίας, καὶ πρὸς τὰς ἱερεῖς, καὶ πρὸς τὰς ψευδοπροφήτας, ἐπιστολὴν εἰς Βαβυλῶνα τῇ ἀποικίᾳ, καὶ πρὸς ἅπαντα τ λαὸν,

2 Ὕστερον ἐξελθόντος Ἰεχονίυ τ βασιλέως καὶ τ βασιλίσσης, καὶ τ εὐνούχων, καὶ πάντος ἐλευθέρυ, καὶ δεσμώτυ, καὶ τεχνίτυ ἐξ Ἱερυσαλὴμ,

3 Ἐν χειρὶ Ἐλεασὰν υἱῦ Σαφὰν, καὶ Γαμαρίυ υἱῦ Χελκίυ, ὃν ἀπέστειλε Σεδεκίας βασιλεὺς Ἰούδα, πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, λέγων,

4 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τ ἀποικίαν ἣν ἀπῴκισα ἀπὸ Ἱερυσαλὴμ,

5 Οἰκοδομήσατε οἴκυς, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε παραδείσυς, καὶ φάγετε τὰς καρπὰς αὐτῶν,

6 Καὶ λάβετε γυναῖκας, καὶ τεκνοποιήσατε υἱὰς καὶ θυγατέρας, καὶ λάβετε τοῖς υἱοῖς ὑμῶν γυναῖκας, καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν δότε ἀνδράσι, καὶ πληθύνεσθε, καὶ μὴ σμικρυνθῆτε·

7 Καὶ ζητήσατε εἰς εἰρήνην τῆς γῆς, εἰς ἣν ἀπῴκισα ὑμᾶς ἐκεῖ· καὶ προσεύξεσθε περὶ αὐτῶν πρὸς Κύριον, ὅτι ἐν εἰρήνῃ αὐτῆς εἰρήνη ὑμῖν.

8 Ὅτι ἅτως εἶπε Κύριος,

Μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ ψευδοπροφῆται οἱ ἐν ὑμῖν, καὶ μὴ ἀναπειθέτωσαν ὑμᾶς οἱ μάντεις ὑμῶν, καὶ μὴ ἀκούετε εἰς τὰ ἐνύπνια ὑμῶν, ἃ ὑμεῖς ἐνυπνιάζεσθε,

9 Ὅτι ἄδικα αὐτοὶ προφητεύουσιν ὑμῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, καὶ ἐκ ἀπέστειλα αὐτούς.

10 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος, Ὅταν μέλλῃ πληροῦσθαι Βαβυλῶνι ἑβδομήκοντα ἔτη, ἐπισκέψομαι ὑμᾶς, καὶ ἐπιστήσω τοὺς λόγους μου ἐφ' ὑμᾶς, τοῦ ἀποστρέψαι τὸν λαὸν ὑμῶν εἰς τὸν τόπον τοῦτον.

11 Καὶ λογίσμαι ἐφ' ὑμᾶς λογισμὸν εἰρήνης, καὶ οὐ κακὰ, δοῦναι ὑμῖν ταῦτα.

12 Καὶ προσεύξασθε πρὸς μὲ, καὶ εἰσακούσομαι ὑμῶν.

13 Καὶ ἐκζητήσατέ με, καὶ εὑρήσετέ με· ὅτι ζητήσετέ με ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ὑμῶν,

14 Καὶ ἐπιφανοῦμαι ὑμῖν.

15 Ὅτι εἴπατε, Κατέστησεν ἡμῖν Κύριος προφήτας ἐν Βαβυλῶνι·

21 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἀχιὰβ, καὶ ἐπὶ Σεδεκίαν, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι αὐτοὺς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ πατάξει αὐτοὺς κατ' ὀφθαλμοὺς ὑμῶν.

22 Καὶ λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραν ἐν πάσῃ τῇ ἀποικίᾳ Ἰούδα ἐν Βαβυλῶνι, λέγοντες, Ποιήσαι σε Κύριος, ὡς Σεδεκίαν ἐποίησε, καὶ ὡς Ἀχιὰβ, οὓς ἀπετηγάνισε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν πυρὶ,

23 Διὰ ἣν ἐποίησαν ἀνομίαν ἐν Ἰσραὴλ, καὶ ἐμοιχῶντο τὰς γυναῖκας τῶν πολιτῶν αὐτῶν, καὶ λόγον ἐχρημάτισαν ἐν τῷ ὀνόματί μου, ὃν οὐ συνέταξα αὐτοῖς· καὶ ἐγὼ μάρτυς, φησὶ Κύριος.

24 Καὶ πρὸς Σαμαίαν τὸν Αἰλαμίτην ἐρεῖς,

25 Οὐκ ἀπέστειλά σε τῷ ὀνόματί μου· καὶ πρὸς Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίᾳ τὸν ἱερέα εἶπε,

26 Κύριος ἔδωκέ σε ἱερέα ἀντὶ Ἰωδαὲ τοῦ ἱερέως, γενέσθαι ἐπισάτην ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίῳ παντὶ ἀνθρώπῳ προφητεύοντι, καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ μαινομένῳ, καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, καὶ εἰς τὸν καταράκτην.

27 Καὶ νῦν διατί συνελοιδορήσατε Ἱερεμίαν τὸν ἐξ Ἀναθὼθ, τὸν προφητεύσαντα ὑμῖν;

28 Οὐ διατοῦτο ἀπέστειλεν; ὅτι διὰ τοῦ μηνὸς τούτου ἀπέστειλε πρὸς ὑμᾶς εἰς Βαβυλῶνα, λέγων, Μακράν ἐστιν, οἰκοδομήσατε οἰκίας, καὶ κατοικήσατε, καὶ φυτεύσατε κήπους, καὶ φάγεσθε τὸν καρπὸν αὐτῶν.

29 Καὶ ἀνέγνω Σοφονίας τὸ

βιβλίον εἰς τὰ ὦτα Ἱερεμίε.

30 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

31 Ἀπόστειλον πρὸς τ̃ ἀποικίαν, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Σαμαίαν τ̃ Αἰλαμίτην, Ἐπειδὴ ἐπροφήτευσεν ὑμῖν Σαμαίας, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀπέστειλα αὐτὸν, καὶ πεποιθέναι ἐποίησεν ὑμᾶς ἐπ̃ ἀδίκοις,

32 Διατ̃το ἕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπισκέψομαι ἐπὶ Σαμαίαν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτ̃, καὶ οὐκ ἔσαι αὐτῶν ἄνθρωπος ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὃ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐγὼ ποιήσω ὑμῖν, οὐκ ὄψονται.

Κεφ. λζ'. 37.

ΟΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ΠΑΡΑ ΚΥΡΙΟΥ, ΕΙΠΕΙΝ,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, λέγων, Γράψον πάντας τὲς λόγες, ὃς ἐχρημάτισα πρὸς σὲ ἐπὶ βιβλίε.

3 Ὅτι ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν λαῦ με Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα, εἶπε Κύριος, καὶ ἀποστρέψω αὐτὲς εἰς τ̃ γῆν, ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ κυριεύσουσιν αὐτ̃ς.

4 ΚΑΙ ΟΥΤΟΙ ΟΙ ΛΟΓΟΙ ΟΥΣ ΕΛΑΛΗΣΕ ΚΥΡΙΟΣ ΕΠΙ ΙΣΡΑΗΛ ΚΑΙ ΙΟΥΔΑ.

5 Οὕτως εἶπε Κύριος, Φωνὴν φόβε ἀκήκοσθε· φόβος, καὶ οὐκ ἔσιν εἰρήνη.

6 Ἐρωτήσατε, καὶ ἴδετε, εἰ ἔτεκεν ἄρσεν; καὶ περὶ φόβε, ἐν ᾧ καθέζεσιν ὀσφὺν καὶ σωτηρίαν; διότι ἑώρακα πάντα ἄνθρωπον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτ̃ ἐπὶ τ̃ ὀσφύος αὐτ̃· ἐστράφησαν πρόσωπα εἰς ἕτερον.

7 Ὅτι ἐγενήθη μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ οὐκ ἔσι τοιαύτη· καὶ χρόνος πενός ἐσι τῷ Ἰακὼβ, καὶ ἀπὸ τύτε σωθήσεται.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, εἶπε Κύριος, συντρίψω τ̃ ζυγὸν ἀπὸ ὦ τραχήλε αὐτῶν, καὶ τὲς δεσμὲς αὐτῶν διαῤῥήξω· καὶ οὐκ ἐργῶνται αὐτοὶ ἔτι ἀλλοτρίοις,

9 Καὶ ἐργῶνται τῷ Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν· καὶ τὸν Δαυὶδ βασιλέα αὐτῶν ἀναστήσω αὐτοῖς.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἀνέσησα σύντριμμα, ἀλγηρὰ ἡ πληγή σε,

13 Οὐκ ἔσι κρίνων κρίσιν σε, εἰς ἀλγηρὸν ἰατρεύθης, ὠφέλειά σοι οὐκ ἔσι.

14 Πάντες οἱ φίλοι σε ἐπελάθοντό σε, οὐ μὴ ἐπερωτήσωσιν· ὅτι πληγὴν ἐχθρῦ ἔπαισά σε, παιδείαν σερεάν· ἐπὶ πᾶσαν ἀδικίαν σε ἐπλήθυναν αἱ ἁμαρτίαι σε.

16 Διατ̃το πάντες οἱ ἐ-

σθοντές σε βρωθήσονται, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σε κρέας αὐτῶν φᾶν ἔδονται·

15 Ἐπὶ πλῆθος ἀδικιῶν σε ἐπληθύνθησαν αἱ ἁμαρτίαι σε· ἐποίησαν ταῦτά σοι·

16 Καὶ ἔσονται οἱ διαφορεῦντές σε εἰς διαφόρημα, καὶ πάντας τὰς προνομεύσαντάς σε δώσω εἰς προνομήν.

17 Ὅτι ἀνάξω τὸ ἴαμά σε, ἀπὸ πληγῆς ὀδυνηρᾶς ἰατρεύσω σε, φησὶ Κύριος· ὅτι Ἐσπαρμένη ἐκλήθης, θήρευμα ὑμῶν ἐστιν, ὅτι ζητῶν οὐκ ἔστιν αὐτήν.

18 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀποστρέψω τὴν ἀποικίαν Ἰακὼβ, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτοῦ ἐλεήσω· καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις ἐπὶ τὸ ὕψος αὐτῆς, καὶ ὁ λαὸς κατὰ τὸ κρίμα αὐτοῦ καθεδεῖται.

19 Καὶ ἐξελεύσονται ἀπ' αὐτῶν ᾄδοντες, φωνὴ παιζόντων· καὶ πλεονάσω αὐτὸς, καὶ οὐ μὴ ἐλαττωθῶσι.

20 Καὶ εἰσελεύσονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ὡς τὸ πρότερον, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν μου ὀρθωθήσεται· καὶ ἐπισκέψομαι τοὺς θλίβοντας αὐτὸς,

21 Καὶ ἔσονται ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸς, καὶ ὁ ἄρχων αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται· καὶ συνάξω αὐτὸς, καὶ ἀποστρέψει πρὸς μέ· ὅτι τίς ἐστιν ὃς ἔδωκε τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ἀποστρέψαι πρὸς μέ; φησὶ Κύριος·

23 Ὅτι ὀργὴ Κυρίου ἐξῆλθε θυμώδης, ἐξῆλθεν ὀργὴ στρεφομένη, ἐπ' ἀσεβεῖς ἥξει.

24 Οὐ μὴ ἀποστραφῇ ὀργὴ θυμοῦ Κυρίου, ἕως ποιήσει, καὶ ἕως κατασήσῃ ἐγχείρημα καρδίας αὐτοῦ, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν γνώσεσθε αὐτά.

Κεφ. λή'. 38.

ΕΝ τῷ χρόνῳ ἐκείνῳ, εἶπε Κύριος, ἔσομαι εἰς Θεὸν τῷ γένει Ἰσραὴλ, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Εὗρον θερμὸν ἐν ἐρήμῳ μετὰ ὀλωλότων ἐν μαχαίρᾳ· βαδίσατε, καὶ μὴ ὀλέσητε τὸν Ἰσραὴλ,

3 Κύριος πόρρωθεν ὤφθη αὐτῷ· ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε· διατοῦτο εἵλκυσά σε εἰς οἰκτείρημα.

4 Ὅτι οἰκοδομήσω σε, καὶ οἰκοδομηθήσῃ παρθένος Ἰσραήλ· ἔτι λήψῃ τύμπανόν σε, καὶ ἐξελεύσῃ μετὰ συναγωγῆς παιζόντων.

5 Ὅτι ἐφυτεύσατε ἀμπελῶνας ἐν ὄρεσι Σαμαρείας, φυτεύσατε καὶ αἰνέσατε,

6 Ὅτι ἐστὶν ἡμέρα κλήσεως ἀπολογουμένων ἐν ὄρεσιν Ἐ-

φραὶμ, Ἀνάστητε, καὶ ἀνάβητε εἰς Σιὼν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν.

7 Ὅτι τάδε εἶπε Κύριος τῷ Ἰακὼβ, Εὐφράνθητε, καὶ χρεμετίσατε ἐπὶ κεφαλὴν ἐθνῶν· ἀκουστὰ ποιήσατε, καὶ αἰνέσατε· εἴπατε, Ἔσωσε Κύριος τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸ κατάλοιπον τοῦ Ἰσραήλ.

8 Ἰδὲ ἐγὼ ἄγω αὐτοὺς ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ συνάξω αὐτοὺς ἀπ' ἐσχάτης τῆς γῆς ἐν ἑορτῇ φασέκ· καὶ τεκνοποιήσει ὄχλον πολὺν, καὶ ἀποστρέψουσιν ὧδε.

9 Ἐν κλαυθμῷ ἐξῆλθον, καὶ ἐν παρακλήσει ἀνάξω αὐτούς, αὐλίζων ἐπὶ διώρυγας ὑδάτων ἐν ὁδῷ ὀρθῇ, καὶ οὐ μὴ πλανηθῶσιν ἐν αὐτῇ· ὅτι ἐγενόμην τῷ Ἰσραὴλ εἰς πατέρα, καὶ Ἐφραὶμ πρωτότοκός μου ἐστίν.

10 Ἀκούσατε λόγους Κυρίου ἔθνη, καὶ ἀναγγείλατε εἰς νήσους τὰς μακρόθεν· εἴπατε, Ὁ λικμήσας τὸν Ἰσραὴλ καὶ συνάξει αὐτὸν, καὶ φυλάξει αὐτὸν, ὡς ὁ βόσκων ποίμνιον αὐτοῦ.

11 Ὅτι ἐλυτρώσατο Κύριος τὸν Ἰακὼβ, ἐξείλατο αὐτὸν ἐκ χειρὸς στερεωτέρων αὐτοῦ.

12 Καὶ ἥξουσι, καὶ εὐφρανθήσονται ἐν τῷ ὄρει Σιὼν, καὶ ἥξουσιν ἐπ' ἀγαθὰ Κυρίου, ἐπὶ γῆν σίτου καὶ οἴνου, καὶ καρπῶν, καὶ κτηνῶν, καὶ προβάτων· καὶ ἔσται ἡ ψυχὴ αὐτῶν ὥσπερ ξύλον ἔγκαρπον, καὶ οὐ πεινάσουσιν ἔτι.

13 Τότε χαρήσονται παρθένοι ἐν συναγωγῇ νεανίσκων, καὶ πρεσβύται χαρήσονται, καὶ στρέψω τὸ πένθος αὐτῶν εἰς χαρμονὴν, καὶ ποιήσω αὐτοὺς εὐφραινομένους.

14 Μεγαλυνῶ καὶ μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων υἱῶν Λευὶ, καὶ ὁ λαός μου τῶν ἀγαθῶν μου ἐμπλησθήσεται· ὅτως εἶπε Κύριος.

15 Φωνὴ ἐν Ῥαμᾶ ἠκούσθη θρήνου, καὶ κλαυθμοῦ, καὶ ὀδυρμοῦ· Ῥαχὴλ ἀποκλαιομένη ἐκ ἤθελε παύσασθαι ἐπὶ τοῖς υἱοῖς αὐτῆς, ὅτι ἐκ εἰσίν.

16 Οὕτως εἶπε Κύριος, Διαλειπέτω ἡ φωνή σου ἀπὸ κλαυθμοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοί σου ἀπὸ δακρύων σου, ὅτι ἔστι μισθὸς τοῖς σοῖς ἔργοις, καὶ ἐπιστρέψουσιν ἐκ γῆς ἐχθρῶν,

17 Μόνιμον τοῖς σοῖς τέκνοις.

18 Ἀκοὴν ἤκουσα Ἐφραὶμ ὀδυρομένου, Ἐπαίδευσάς με, καὶ ἐπαιδεύθην· ἐγὼ ὥσπερ μόσχος ἐκ ἐδιδάχθην· ἐπίστρεψόν με, καὶ ἐπιστρέψω, ὅτι σὺ Κύριος ὁ Θεός μου·

19 Ὅτι ὕστερον αἰχμαλωσίας μου μετενόησα, καὶ ὕστερον ἔγνωναί με, ἐστέναξα ἐφ' ἡμέ-

ρας αἰσχύνης, καὶ ὑπέδειξά σοι, ὅτι ἔλαβον ὀνειδισμὸν ἐκ νεότητός μου.

20 Υἱὸς ἀγαπητὸς Ἐφραὶμ, ἐμοὶ παιδίον ἐλρυφῶν, ὅτι ἀνθ' ὧν οἱ λόγοι μου ἐν αὐτῷ, μνείᾳ μνησθήσομαι αὐτῦ, διατὶτο ἔσπευσα ἐπ' αὐτῷ, ἐλεῶν ἐλεήσω αὐτὸν, φησὶ Κύριος.

21 Στῆσον σεαυτὴν Σιὼν, ποίησον τιμωρίαν, δὸς καρδίαν σε εἰς τὰς ὥμας· ὁδὸν ᾗ ἐπορεύθης, ἀποστράφηθι παρθένος Ἰσραὴλ, ἀποστράφηθι εἰς τὰς πόλεις σε πενθῦσα.

22 Ἕως πότε ἀποστρέψεις θυγάτηρ ἠτιμωμένη; ὅτι ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύτευσιν καινὴν, ἐν σωτηρίᾳ περιελεύσονται ἄνθρωποι.

23 Ὅτι ἔτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἐρῦσι τὸ λόγον τῦτον ἐν γῇ Ἰέδα, καὶ ἐν πόλεσιν αὐτῦ, ὅταν ἀποστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῦ, Εὐλογημένος Κύριος ἐπὶ δίκαιον ὄρος τὸ ἅγιον αὐτῦ.

24 Καὶ ἐνοικῦντες ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰέδα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ γῇ αὐτῦ, ἅμα γεωργῷ, καὶ ἀρθήσεται ἐν ποιμνίῳ.

25 Ὅτι ἐμέθυσα πᾶσαν ψυχὴν διψῶσαν, καὶ πᾶσαν ψυχὴν πεινῶσαν ἐνέπλησα.

26 Διατὶτο ἐξηγέρθην, καὶ εἶδον, καὶ ὁ ὕπνος μου ἡδύς μοι ἐγενήθη.

27 Διατὶτο ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ σπερῶ τὸν Ἰσραὴλ καὶ τὸν Ἰέδαν, σπέρμα ἀνθρώπε καὶ σπέρμα κτήνες.

28 Καὶ ἔσαι ὥσπερ ἐγρηγόρεν ἐπ' αὐτὲς καθαιρεῖν καὶ κακῦν, ἔτως γρηγορήσω ἐπ' αὐτὲς ᾧ οἰκοδομεῖν καὶ καταφυτεύειν, φησὶ Κύριος.

29 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις οὐ μὴ εἴπωσιν, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τὸν τέκνων ἠμωδίασαν.

30 Ἀλλ' ἢ ἕκαςος ἐν τῇ ἑαυτῦ ἁμαρτίᾳ ἀποθανεῖται, καὶ ᾧ φαγόντος τὸν ὄμφακα αἱμωδιάσεσιν οἱ ὀδόντες αὐτῦ.

31 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ καὶ τῷ οἴκῳ Ἰέδα διαθήκην καινὴν,

32 Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην ἣν διεθέμην τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένε μου τὸν χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτε, ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ ἐγὼ ἠμέλησα αὐτῶν, φησὶ Κύριος·

33 Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη μου, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Μετὰ τὰς ἡμέρας ἐκείνας, φησὶ Κύριος, δοὺς δώσω νόμος μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, καὶ ἐπὶ καρδίας αὐτῶν γράψω αὐτὲς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς

Θεὸν, καὶ αὐτοὶ ἔσονταί μοι εἰς λαόν.

34 Καὶ οὐ μὴ διδάξωσιν ἕκαστος τὸν πολίτην αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων, Γνῶθι τὸν Κύριον· ὅτι πάντες εἰδήσουσί με ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν, ὅτι ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν οὐ μὴ μνησθῶ ἔτι.

37 Ἐὰν ὑψωθῇ ὁ οὐρανὸς εἰς τὸ μετέωρον, φησὶ Κύριος, καὶ ἐὰν ταπεινωθῇ τὸ ἔδαφος τῆς γῆς κάτω, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀποδοκιμῶ τὸ γένος Ἰσραὴλ, φησὶ Κύριος, περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν.

35 Οὕτως εἶπε Κύριος, ὁ δοὺς τὸν ἥλιον εἰς φῶς τῆς ἡμέρας, σελήνην καὶ ἀστέρας εἰς φῶς τῆς νυκτὸς, καὶ κραυγὴν ἐν θαλάσσῃ, καὶ ἐβόμβησε τὰ κύματα αὐτῆς, Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ·

36 Ἐὰν παύσωνται οἱ νόμοι οὗτοι ἀπὸ προσώπου μου, φησὶ Κύριος, καὶ τὸ γένος Ἰσραὴλ παύσεται γενέσθαι ἔθνος καθ᾽ ὁρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας.

38 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, φησὶ Κύριος, καὶ οἰκοδομηθήσεται πόλις τῷ Κυρίῳ ἀπὸ πύργου Ἀναμεὴλ, ἕως πύλης τῆς γωνίας·

39 Καὶ ἐξελεύσεται ἡ διαμέτρησις αὐτῆς ἀπέναντι αὐτῶν ἕως βουνῶν Γαρήβ, καὶ περικυκλωθήσεται κύκλῳ ἐξ ἐκλεκτῶν λίθων,

40 Καὶ πάντες ἀσαρημὼθ ἕως νάχαλ Κέδρων, ἕως γωνίας πύλης ἵππων ἀνατολῆς, ἁγίασμα τῷ Κυρίῳ, καὶ οὐκέτι οὐ μὴ ἐκλίπῃ, καὶ οὐ μὴ καθαιρεθῇ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Κεφ. λθ'. 39.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν τῷ ἐνιαυτῷ δεκάτῳ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ, ὅτος ἐνιαυτὸς ὀκτωκαιδέκατος τῷ βασιλεῖ Ναβεχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος·

2 Καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἱερεμίας ἐφυλάσσετο ἐν αὐλῇ τῆς φυλακῆς, ἥ ἐστιν ἐν οἴκῳ βασιλέως,

3 Ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας, λέγων, Διατί σὺ προφητεύεις; λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χερσὶ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λήψεται αὐτὴν,

4 Καὶ Σεδεκίας οὐ μὴ σωθῇ ἐκ χειρὸς τῶν Χαλδαίων, ὅτι παραδόσει παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ λαλήσει στόμα αὐτοῦ πρὸς στόμα αὐτοῦ, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ

αὐτῆ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῆ ὄψονται·

5 Καὶ εἰσελεύσεται Σεδεκίας εἰς Βαβυλῶνα, ϗ ἐκεῖ καθίσεται.

6 ΚΑΙ Ο ΛΟΓΟΣ ΚΥΡΙΟΥ ΕΓΕΝΗΘΗ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ, ΛΕΓΩΝ,

7 Ἰδὲ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ ἀδελφῆ πατρός σε ἔρχεται πρὸς σὲ, λέγων, Κτῆσαι σεαυτῷ τὴ ἀγρόν με τὴ ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίσις παραλαβεῖν εἰς κτῆσιν.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς μὲ Ἀναμεὴλ υἱὸς Σαλὼμ, ἀδελφῆ πατρός μου, εἰς τὴ αὐλὴν τὴ φυλακῆς, ϗ εἶπε, Κτῆσαι σεαυτῷ τὴ ἀγρόν με τὴ ἐν γῇ Βενιαμὶν τὴ ἐν Ἀναθὼθ, ὅτι σοὶ κρίμα κτήσασθαι αὐτὸν, ϗ σὺ πρεσβύτερος· καὶ ἔγνων, ὅτι λόγος Κυρίε ἐστὶ,

9 Καὶ ἐκτησάμην τὸν ἀγρὸν Ἀναμεὴλ υἱῆ ἀδελφῆ πατρός μου, ϗ ἔσησα αὐτῷ ἑπτὰ σίκλες ϗ δέκα ἀργυρίε,

10 Καὶ ἔγραψα εἰς βιβλίον, ϗ ἐσφραγισάμην, ϗ διεμαρτυράμην μάρτυρας, ϗ ἔσησα τὸ ἀργύριον ἐν ζυγῷ.

11 Καὶ ἔλαβον τὸ βιβλίον τὴ κτήσεως τὸ ἐσφραγισμένον,

12 Καὶ ἔδωκα αὐτὸ τῷ Βαρὲχ υἱῷ Νηρίε υἱῷ Μαασαίε, κατ' ὀφθαλμὰς Ἀναμεὴλ υἱῆ ἀδελφῆ πατρός μου, καὶ κατ' ὀφθαλμὰς τὴ ἀνδρῶν τὴ παρεσηκότων ϗ γραφόντων ἐν τῷ βιβλίῳ τὴ κτήσεως, καὶ κατ' ὀφθαλμὰς τὴ Ἰουδαίων τὴ ἐν τῇ αὐλῇ τὴ φυλακῆς.

13 Καὶ συνέταξα τῷ Βαρὲχ κατ' ὀφθαλμὰς αὐτῶν, λέγων,

14 Οὕτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Λάβε τὸ βιβλίον τὴ κτήσεως τοῦτο, ϗ τὸ βιβλίον τὸ ἀνεγνωσμένον, ϗ θήσεις αὐτὸ εἰς ἀγγεῖον ὀστράκινον, ἵνα διαμείνῃ ἡμέρας πλείας.

15 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι κτισθήσονται ἀγροὶ, καὶ οἰκίαι, ϗ ἀμπελῶνες ἐν τῇ γῇ ταύτῃ.

16 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον μετὰ τὸ δοῦναί με τὸ βιβλίον τὴ κτήσεως πρὸς Βαρὲχ υἱὸν Νηρίε, λέγων,

17 Ὁ ὢν Κύριε, σὺ ἐποίησας τὸν οὐρανὸν ϗ τὴν γῆν τῇ ἰσχύϊ σε τῇ μεγάλῃ, ϗ τῷ βραχίονί σε τῷ ὑψηλῷ ϗ τῷ μετεώρῳ, οὐ μὴ ἀποκρυβῇ ἀπὸ σε οὐδέν,

18 Ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας, ϗ ἀποδιδὲς ἁμαρτίας πατέρων εἰς κόλπες τέκνων αὐτῶν μετ' αὐτές· ὁ Θεὸς ὁ μέγας, ὁ ἰσχυρὸς,

19 Κύριος μεγάλης βελῆς, ϗ δυνατὸς τοῖς ἔργοις, ὁ Θεὸς ὁ μέγας ὁ παντοκράτωρ, καὶ μεγαλώνυμος Κύριος· οἱ ὀφ-

θαλμοί σε εἰς τὰς ὁδὰς τ̃ υἱῶν τ̃ ἀνθρώπων, δ̃ναι ἑκάστῳ κατὰ τ̃ ὁδὸν αὐτ̃.

20 Ὃς ἐποίησας σημεῖα καὶ τέρατα ἐν γῇ Αἰγύπτῳ ἕως τ̃ς ἡμέρας ταύτης, κ̀ ἐν Ἰσραὴλ, κ̀ ἐν τοῖς γηγενέσι· κ̀ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα, ὡς ἡμέρα αὕτη,

21 Καὶ ἐξήγαγες τ̀ λαόν σε Ἰσραὴλ ἐκ γ̃ς Αἰγύπτ̃ ἐν σημείοις καὶ ἐν τέρασιν, ἐν χειρὶ κραταιᾷ, κ̀ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, κ̀ ἐν ὁράμασι μεγάλοις,

22 Καὶ ἔδωκας αὐτοῖς τὴν γ̃ν ταύτην, ἣν ὤμοσας τοῖς πατράσιν αὐτῶν, γ̃ν ῥέουσαν γάλα κ̀ μέλι.

23 Καὶ εἰσ̀λθοσαν κ̀ ἔλαβον αὐτὴν, καὶ ἐκ ἤκουσαν τ̃ς φων̃ς σε, καὶ ἐν τοῖς πορεύμασί σε ἐκ ἐπορεύθησαν· ἅπαντα ἃ ἐνετείλω αὐτοῖς ἐκ ἐποίησαν, κ̀ ἐποίησαν συμβλ̃ναι αὐτοῖς πάντα τὰ κακὰ ταῦτα.

24 Ἰδὲ ὄχλος ἥκει εἰς τὴν πόλιν συλλαβεῖν αὐτὴν, καὶ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων τ̀ πολεμόντων αὐτὴν ἀπὸ προσώπε μαχαίρας, καὶ τ̃ λιμ̃· ὡς ἐλάλησας, ἔτως ἐγένετο.

25 Καὶ σὺ λέγεις πρὸς μὲ, Κτ̃σαι σεαυτῷ τ̀ ἀργὸν ἀργυρίε· κ̀ ἔγραψα βιβλίον, καὶ ἐσφραγισάμην, κ̀ ἐπεμαρτυράμην μάρτυρας, κ̀ ἡ πόλις ἐδόθη εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

27 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς πάσης σαρκὸς, μὴ ἀπ' ἐμ̃ κρυβήσεταί τι;

28 Διατ̃το ἔτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Δοθεῖσα παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, κ̀ λήψεται αὐτὴν,

29 Καὶ ἥξουσιν οἱ Χαλδαῖοι πολεμ̃ντες ἐπὶ τ̀ πόλιν ταύτην, κ̀ καύσουσι τ̀ πόλιν ταύτην ἐν πυρὶ, κ̀ κατακαύσουσι τὰς οἰκίας ἐν αἷς ἐθυμιῶσαν ἐπὶ τ̀ δωμάτων αὐτῶν τ̃ Βάαλ, κ̀ ἔσπενδον σπονδὰς θεοῖς ἑτέροις, πρὸς τὸ παραπικράναι με·

30 Ὅτι ἦσαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ κ̀ οἱ υἱοὶ Ἰούδα μόνοι ποιοῦντες τὸ πονηρὸν κατ' ὀφθαλμός με ἐκ νεότητος αὐτῶν.

31 Ὅτι ἐπὶ τ̀ ὀργήν με, καὶ ἐπὶ τ̀ θυμόν με ἦν ἡ πόλις αὕτη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ᾠκοδόμησαν αὐτὴν καὶ ἕως τ̀ ἡμέρας ταύτης, ἀπαλλάξαι αὐτὴν ἀπὸ προσώπε με,

32 Διὰ πάσας τὰς πονηρίας τ̀ υἱῶν Ἰσραὴλ κ̀ Ἰούδα, ὧν ἐποίησαν πικραναί με, αὐτοὶ κ̀ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, κ̀ οἱ

ἄρχοντες αὐτῶν, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῶν, καὶ οἱ προφῆται αὐτῶν, ἄνδρες Ἰούδα, καὶ οἱ κατοικοῦντες ἐν Ἰερουσαλήμ,

33 Καὶ ἀπέστρεψαν πρὸς μὲ νῶτον, καὶ οὐ πρόσωπον· καὶ ἐδίδαξα αὐτοὺς ὄρθρα, καὶ ὠκοδόμησαν ἔτι λαβεῖν παιδείαν.

34 Καὶ ἔθηκαν τὰ μιάσματα αὐτῶν ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ, ἐν ἀκαθαρσίαις αὐτῶν.

35 Καὶ ᾠκοδόμησαν τὰς βωμὰς τῇ Βάαλ τὰς ἐν φάραγγι υἱῶν Ἐννόμ, τοῦ ἀναφέρειν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν καὶ τὰς θυγατέρας αὐτῶν τῷ Μολὸχ βασιλεῖ, ἃ οὐ συνέταξα αὐτοῖς, καὶ οὐκ ἀνέβη ἐπὶ καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὸ βδέλυγμα τοῦτο, πρὸς τὸ ἐξαμαρτεῖν τὸν Ἰούδαν.

36 Καὶ νῦν ὅτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ ἐπὶ τὴν πόλιν, ἣν σὺ λέγεις, Παραδοθήσεται εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος ἐν μαχαίρᾳ, καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐν ἀποσολῇ.

37 Ἰδοὺ ἐγὼ συνάγω αὐτοὺς ἐκ πάσης τῆς γῆς, ὅ διέσπειρα αὐτοὺς ἐκεῖ ἐν ὀργῇ μου, καὶ τῷ θυμῷ μου, καὶ ἐν παροξυσμῷ μεγάλῳ· καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὸν τόπον τοῦτον, καὶ καθιῶ αὐτοὺς πεποιθότας·

38 Καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

39 Καὶ δώσω αὐτοῖς ὁδὸν ἑτέραν καὶ καρδίαν ἑτέραν, φοβηθῆναί με πάσας τὰς ἡμέρας, καὶ εἰς ἀγαθὸν αὐτοῖς καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν μετ' αὐτούς.

40 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην αἰωνίαν, ἣν οὐ μὴ ἀποστρέψω ὄπισθεν αὐτῶν· καὶ τὸν φόβον μου δώσω εἰς τὴν καρδίαν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ ἀποστῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἐμοῦ.

41 Καὶ ἐπισπέψομαι τοῦ ἀγαθῶσαι αὐτούς, καὶ φυτεύσω αὐτοὺς ἐν τῇ γῇ ταύτῃ ἐν πίστει, καὶ ἐν πάσῃ καρδίᾳ μου, καὶ ἐν πάσῃ ψυχῇ.

42 Ὅτι ὅτως εἶπε Κύριος, Καθὰ ἐπήγαγον ἐπὶ τὸν λαὸν τοῦτον πάντα τὰ κακὰ τὰ μεγάλα ταῦτα, ὅτως ἐγὼ ἐπάξω ἐπ' αὐτοὺς πάντα τὰ ἀγαθὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

43 Καὶ κτηθήσονται ἔτι ἀγροὶ ἐν τῇ γῇ, ᾗ σὺ λέγεις, Ἄβατος ἔσαι ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτήνους, καὶ παραδόθησαν εἰς χεῖρας Χαλδαίων.

44 Καὶ κτήσονται ἀγροὺς ἐν ἀργυρίῳ· καὶ γράψεις βιβλίον καὶ σφραγιῇ, καὶ διαμαρτύρῃ μάρτυρας ἐν γῇ Βενιαμὶν, καὶ κύκλῳ τοῦ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ὄρους, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ σεφηλὰ, καὶ ἐν πόλεσι τοῦ ναγὲβ, ὅτι ἀποστρέψω τοὺς ἀποικίας αὐτῶν.

Κεφ. μ'. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν δεύτερον, καὶ αὐτὸς ἦν ἔτι δεδεμένος ἐν τῇ αὐλῇ τ̃ φυλακῆς, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, ποιῶν γῆν, καὶ πλάσσων αὐτὴν, ϐ ἀνορθῶσαι αὐτὴν, Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

3 Κέκραξον πρὸς μὲ, καὶ ἀποκριθήσομαί σοι, καὶ ἀπαγγελῶ σοι μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἃ οὐκ ἔγνως αὐτά.

4 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος περὶ οἴκων τ̃ πόλεως ταύτης, καὶ περὶ οἴκων βασιλέως Ἰούδα τ̃ καθηρημένων εἰς χάρακας καὶ προμαχῶνας,

5 Τ̃ μάχεσθαι πρὸς τὰς Χαλδαίους, καὶ πληρῶσαι αὐτὴν τ̃ νεκρῶν τ̃ ἀνθρώπων, ὃς ἐπάταξα ἐν ὀργῇ μϐ, καὶ ἐν θυμῷ μϐ· καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν μϐ ἀπ' αὐτῶν, περὶ πασῶν τ̃ πονηριῶν αὐτῶν.

6 Ἰδὲ ἐγὼ ἀνάγω αὐτῇ συνέλωσιν καὶ ἴαμα, καὶ φανερώσω αὐτοῖς, καὶ ἰατρεύσω αὐτὴν, καὶ ποιήσω καὶ εἰρήνην καὶ πίστιν.

7 Καὶ ἀποστρέψω τ̃ ἀποικίαν Ἰούδα, καὶ ἀποικίαν Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσω αὐτὰς καθὼς καὶ τοπρότερον.

8 Καὶ καθαριῶ αὐτὰς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν, ὧν ἥμαρτόσάν μοι, καὶ ϐ μὴ μνησθήσομαι ἁμαρτιῶν αὐτῶν ὧν ἥμαρτόν μοι, καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμοῦ.

9 Καὶ ἔσαι εἰς εὐφροσύνην καὶ αἴνεσιν, καὶ εἰς μεγαλειότητα παντὶ τῷ λαῷ τ̃ γῆς, οἵτινες ἀκόσονται πάντα τὰ ἀγαθὰ ἃ ἐγὼ ποιήσω, καὶ φοβηθήσονται καὶ πικρανθήσονται περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ περὶ πάσης τ̃ εἰρήνης ἧς ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς.

10 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἔτι ἀκουσθήσεται ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, ᾧ ὑμεῖς λέγετε, Ἔρημός ἐστιν ἀπὸ ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλὴμ, ταῖς ἠρημωμέναις, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτήνη·

11 Φωνὴ εὐφροσύνης, καὶ φωνὴ χαρμοσύνης, φωνὴ νυμφίε, καὶ φωνὴ νύμφης, φωνὴ λεγόντων, Ἐξομολογεῖσθε Κυρίῳ παντοκράτορι, ὅτι χρηστὸς Κύριος, ὅτι εἰς τ̃ αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτ̃· καὶ εἰσοίσουσι δῶρα εἰς οἶκον Κυρίου, ὅτι ἀποστρέψω τὰς τὴν ἀποικίαν τ̃ γῆς ἐκείνης κατὰ τοπρότερον, εἶπε Κύριος.

12 Οὕτως εἶπε Κύριος τ̃ δυνάμεων, Ἔτι ἔσαι ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ τῷ ἐρήμῳ, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν αὐτ̃ κα-

ταλύματα τοιμένων κοιταζόντων τρόβατα,

13 Ἐν τόλεσι τ ὀρεινῆς, καὶ ἐν τόλεσι τ σεφηλὰ, καὶ ἐν τόλεσι τ ναγὲβ, καὶ ἐν γῇ Βενιαμὶν, καὶ ἐν ταῖς κύκλῳ Ἱερσαλὴμ, καὶ ἐν τόλεσιν Ἰέδα· ἔτι παρελεύσεται τρόβατα ἐπὶ χεῖρα ἀριθμᾶντος, εἶπε Κύριος.

Κεφ. μά. 41.

Ο ΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος τρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίε· (καὶ Ναβεχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶν τὸ στρατόπεδον αὐτᾶ, καὶ πᾶσα ἡ γῆ ἀρχῆς αὐτᾶ ἐπολέμεν ἐπὶ Ἱερσαλὴμ, καὶ ἐπὶ πάσας τὰς τόλεις Ἰέδα·) λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Βάδισον τρὸς Σεδεκίαν βασιλέα Ἰέδα, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδόσει παραδοθήσεται ἡ τόλις αὕτη εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτὴν, καὶ καύσει αὐτὴν ἐν πυρὶ,

3 Καὶ σὺ ὲ μὴ σωθῇς ἐκ χειρὸς αὐτᾶ, καὶ συλλήψει συλληφθήσῃ, καὶ εἰς χεῖρας αὐτᾶ δοθήσῃ, καὶ ὀφθαλμοί σε τὲς ὀφθαλμὲς αὐτᾶ ὄψονται, καὶ εἰς Βαβυλῶνα εἰσελεύσῃ.

4 Ἀλλὰ ἄκεσον τὸν λέγον Κυρίε, Σεδεκία βασιλεῦ Ἰέδα· Οὕτως λέγει Κύριος,

5 Ἐν εἰρήνῃ ἀποθανῇ· καὶ ὡς ἔκλαυσαν τὲς πατέρας σε τὲς βασιλεύσαντας τρότερόν σε, κλαύσονται καὶ σὲ, Οὐαὶ Κύριε, καὶ ἕως ἄδε κύψονταί σε, ὅτι λόγον ἐγὼ ἐλάλησα, εἶπε Κύριος.

6 Καὶ ἐλάλησεν Ἱερεμίας τρὸς τ βασιλέα Σεδεκίαν πάντας τὲς λόγες τάτες ἐν Ἱερσαλήμ.

7 Καὶ ἡ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος ἐπολέμει ἐπὶ Ἱερσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς τόλεις Ἰέδα, καὶ ἐπὶ Λαχὶς, καὶ ἐπὶ Ἄζηκα, ὅτι αὗται κατελείφθησαν ἐν τόλεσιν Ἰέδα τόλεις ὀχυραί.

8 Ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίε, μετὰ τὸ συντελέσαι τ βασιλέα Σεδεκίαν διαθήκην τρὸς τ λαὸν, ᾧ καλέσαι ἄφεσιν,

9 Τᾶ ἐξαποστεῖλαι ἕκασον τ παῖδα αὐτᾶ, καὶ ἕκασον τ παιδίσκην αὐτᾶ, τ Ἑβραῖον καὶ τὴν Ἑβραίαν ἐλευθέρες, τρὸς τὸ μὴ δελεύειν ἄνδρα ἐξ Ἰέδα.

10 Καὶ ἐπεστράφησαν πάντες οἱ μεγιστᾶνες, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ εἰσελθόντες ἐν τῇ διαθήκῃ, ᾧ ἀποστεῖλαι ἕκασον τ παῖδα αὐτᾶ, καὶ ἕκασον τ παιδίσκην αὐτᾶ, καὶ ἐῶσαν

11 Αὐτὲς εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

12 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

13 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐγὼ διεθέμην διαθήκην πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐξειλάμην αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας, λέγων,

14 Ὅταν πληρωθῇ ἔξ ἔτη, ἀποστελεῖς τὸν ἀδελφόν σου τὸν Ἑβραῖον ὃς πραθήσεταί σοι, καὶ ἐργᾶταί σοι ἓξ ἔτη, καὶ ἐξαποστελεῖς αὐτὸν ἐλεύθερον· καὶ οὐκ ἤκουσάν μου καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐπέστρεψαν σήμερον τοῦ ποιῆσαι τὸ εὐθὲς πρὸ ὀφθαλμῶν μου, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον τῷ πλησίον αὐτοῦ· καὶ συνετέλεσαν διαθήκην κατὰ πρόσωπόν μου, ἐν τῷ οἴκῳ, οὗ ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτῷ.

16 Καὶ ἐπεστρέψατε, καὶ ἐβεβηλώσατε τὸ ὄνομά μου, τοῦ ἐπιστρέψαι ἕκαστον τὴν παῖδα αὐτοῦ, καὶ ἕκαστον τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, ὃς ἐξαπεστείλατε ἐλευθέρας τῇ ψυχῇ αὐτῶν, τοῦ εἶναι ὑμῖν εἰς παῖδας καὶ παιδίσκας.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ὑμεῖς οὐκ ἠκούσατέ μου, τοῦ καλέσαι ἄφεσιν ἕκαστον πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· ἰδοὺ ἐγὼ καλῶ ἄφεσιν ὑμῖν εἰς μάχαιραν, καὶ εἰς τὸν θάνατον, καὶ εἰς τὸν λιμόν, καὶ δώσω ὑμᾶς εἰς διασποράν πάσαις ταῖς βασιλείαις τῆς γῆς·

18 Καὶ δώσω τοὺς ἄνδρας τοὺς παρελθόντας τὴν διαθήκην μου, τοὺς μὴ στήσαντας τὴν διαθήκην μου, ἣν ἐποίησαν κατὰ πρόσωπόν μου, τὸν μόσχον ὃν ἐποίησαν ἐργάζεσθαι αὐτῷ,

19 Τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα, καὶ τοὺς δυνάστας, καὶ τοὺς ἱερεῖς, καὶ τὸν λαόν,

20 Καὶ δώσω αὐτοὺς τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν, καὶ ἔσαι τὰ θνησιμαῖα αὐτῶν βρῶσις τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ καὶ τοῖς θηρίοις τῆς γῆς.

21 Καὶ τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν δώσω εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ δύναμις βασιλέως Βαβυλῶνος τοῖς ἀποτρέχουσιν ἀπ' αὐτῶν.

22 Ἰδοὺ ἐγὼ συνιάσσω, φησὶ Κύριος, καὶ ἐπιστρέψω αὐτοὺς εἰς τὴν γῆν ταύτην, καὶ πολεμήσουσιν ἐπ' αὐτὴν, καὶ λήψονται αὐτὴν, καὶ καυσοῦσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, καὶ δώσω αὐτὰς ἐρήμους ἀπὸ τοῦ κατοικοῦντος.

Κεφ. μβ'. 42.

ΟΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ παρὰ Κυρίου ἐν ἡμέραις Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, λέγων,

2 Βάδισον εἰς οἶκον Ἀρχαβεὶν, καὶ ἄξεις αὐτὲς εἰς οἶκον Κυρίε, εἰς μίαν τ αὐλῶν, καὶ ποτιεῖς αὐτὲς οἶνον.

3 Καὶ ἐξήγαγον τ Ἰεχονίαν υἱὸν Ἱερεμὶν υἱᾶ Χαβασὶν, καὶ τὲς ἀδελφὲς αὐτᾶ, καὶ τὲς υἱὲς αὐτᾶ, καὶ πᾶσαν τ οἰκίαν Ἀρχαβεὶν,

4 Καὶ εἰσήγαγον αὐτὲς εἰς οἶκον Κυρίε εἰς τὸ πασοφόριον υἱῶν Ἰωνὰν, υἱᾶ Ἀνανίε, υἱᾶ Γοδολίε ἀνθρώπε Θεᾶ, ὅς ἐςιν ἐγγὺς οἴκε τ ἀρχόντων τ ἐπάνω οἴκε Μαασαίε υἱᾶ Σελὼμ, φυλάσσοντ τὴν αὐλήν.

5 Καὶ ἔδωκα κατὰ πρόσωπον αὐτῶν κεράμιον οἴνε, καὶ ποτήρια, καὶ εἶπα, Πίετε οἶνον.

6 Καὶ εἶπον, Οὐ μὴ πίωμεν οἶνον, ὅτι Ἰωναδὰβ υἱὸς Ῥηχὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν ἐνετείλαλο ἡμῖν, λέγων, Οὐ μὴ πίητε οἶνον ὑμεῖς καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν, ἕως αἰῶνο,

7 Καὶ οἰκίας οὐ μὴ οἰκοδομήσητε, καὶ σπέρμα οὐ μὴ σπείρητε, καὶ ἀμπελὼν οὐκ ἔσαι ὑμῖν, ὅτι ἐν σκηναῖς οἰκήσετε πάσας τὰς ἡμέρας ὑμῶν, ὅπως ἂν ζήσητε ἡμέρας πολλὰς ἐπὶ τ γῆς, ἐφ᾽ ἧς διατρίβετε ὑμεῖς ἐπ᾽ αὐτῆς.

8 Καὶ ἠκούσαμεν τ φωνῆς Ἰωναδὰβ τοῦ πατρὸς ἡμῶν, πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον πάσας τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἡμεῖς καὶ αἱ γυναῖκες ἡμῶν, καὶ οἱ υἱοὶ ἡμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ἡμῶν,

9 Καὶ πρὸς τὸ μὴ οἰκοδομεῖν οἰκίας θ κατοικεῖν ἐκεῖ, καὶ ἀμπελὼν, καὶ ἀγρὸς, καὶ σπέρμα ὐκ ἐγένετο ἡμῖν.

10 Καὶ ᾠκήσαμεν ἐν σκηναῖς, καὶ ἠκέσαμεν, καὶ ἐποιήσαμεν κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο ἡμῖν Ἰωναδὰβ ὁ πατὴρ ἡμῶν.

11 Καὶ ἐγενήθη ὅτε ἀνέβη Ναβυχοδονόσορ ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ εἴπαμεν εἰσελθεῖν, καὶ εἰσήλθομεν εἰς Ἱερυσαλὴμ, ἀπὸ προσώπε τ δυνάμεως τ Χαλδαίων, καὶ ἀπὸ προσώπε τ δυνάμεως τ Ἀσσυρίων, καὶ ᾠκήμεν ἐκεῖ.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

13 Οὕτως λέγει Κύριο, Πορεύε, καὶ εἰπὸν ἀνθρώπῳ Ἰούδα, καὶ τοῖς κατοικᾶσιν Ἱερυσαλὴμ, Οὐ μὴ λάβητε παιδείαν θ ἀκούειν τὲς λόγες μς ;

14 Ἔσησαν ῥῆμα υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱᾶ Ῥηχὰβ, ὃ ἐνετείλαλο τοῖς τέκνοις αὐτᾶ πρὸς τὸ μὴ πιεῖν οἶνον, καὶ ὐκ ἔπισαν· καὶ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὄρθρε, καὶ ὐκ ἠκέσατε.

15 Καὶ ἀπέσειλα πρὸς ὑμᾶς τὲς παῖδάς μς τὲς προφήτας,

λέγων, Ἀποστράφητε ἕκαστος ἀπὸ τ ὁδοῦ αὐτοῦ τ πονηρᾶς, καὶ βελτίω ποιήσατε τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν, καὶ οὐ πορεύεσθε ὀπίσω Θεῶν ἑτέρων τοῦ δουλεύειν αὐτοῖς, καὶ οἰκήσετε ἐπὶ τ γῆς, ἧς ἔδωκα ὑμῖν, καὶ τοῖς πατράσιν ὑμῶν· καὶ ἐκλίνατε τὰ ὦτα ὑμῶν, καὶ ἐκ εἰσηκέσατε.

16 Καὶ ἔστησαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τ ἐντολὴν οὗ πατρὸς αὐτῶν, ὁ δὲ λαὸς οὗτος ἐκ ἤκουσέ μου.

17 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ φέρω ἐπὶ Ἰούδαν καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐλάλησα ἐπ' αὐτούς.

18 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐπειδὴ ἤκουσαν υἱοὶ Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ τ ἐντολὴν οὗ πατρὸς αὐτῶν ποιεῖν καθότι ἐνετείλατο αὐτοῖς ὁ πατὴρ αὐτῶν,

19 Οὐ μὴ ἐκλείπῃ ἀνὴρ τῶν υἱῶν Ἰωναδὰβ υἱοῦ Ῥηχὰβ παρεστηκὼς κατὰ πρόσωπόν μου πάσας τὰς ἡμέρας τ γῆς.

Κεφ. μγ'. 43.

ΕΝ ΤΩι ΕΝΙΑΥΤΩι ΤΩι ΤΕΤΑΡΤΩι ΙΩΑΚΕΙΜ υἱοῦ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, ἐγενήθη λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Λάβε σεαυτῷ χαρτίον βιβλίου, καὶ γράψον ἐπ' αὐτοῦ πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἐλάλησα πρὸς σὲ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐλάλησα πρὸς σὲ, ἀφ' ἡμερῶν Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως τ ἡμέρας ταύτης.

3 Ἴσως ἀκούσεται ὁ οἶκος Ἰούδα πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐγὼ λογίζομαι ποιῆσαι αὐτοῖς, ἵνα ἀποστρέψωσιν ἀπὸ τ ὁδοῦ αὐτῶν τ πονηρᾶς, καὶ ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν.

4 Καὶ ἐκάλεσεν Ἱερεμίας τὸν Βαρὲχ υἱὸν Νηρίου· καὶ ἔγραψεν ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου πάντας τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησε πρὸς αὐτὸν, εἰς χαρτίον βιβλίου.

5 Καὶ ἐνετείλατο Ἱερεμίας τῷ Βαρὲχ, λέγων, Ἐγὼ φυλάσσομαι, οὐ μὴ δύνωμαι εἰσελθεῖν εἰς οἶκον Κυρίου·

6 Καὶ ἀναγνώσῃ ἐν τῷ χαρτίῳ τούτῳ εἰς τὰ ὦτα οὗ λαοῦ ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν ἡμέρᾳ νηστείας, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς Ἰούδα τ ἐρχομένων ἐκ πόλεων αὐτῶν, ἀναγνώσῃ αὐτοῖς.

7 Ἴσως πεσεῖται ἔλεος αὐτῶν κατὰ πρόσωπον Κυρίου, καὶ ἀποστρέψωσιν ἐκ τ ὁδοῦ αὐτῶν τ πονηρᾶς, ὅτι μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, ἣν ἐλάλησεν ἐπὶ τ λαὸν τοῦτον.

8 Καὶ ἐποίησε Βαρὲχ κατὰ πάντα ἃ ἐνετείλατο αὐτῷ Ἱερεμίας, τοῦ ἀναγνῶναι ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Κυρίου ἐν οἴκῳ Κυρίου.

9 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ ἔτει τῷ ὀγδόῳ τῷ βασιλεῖ Ἰωακεὶμ ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, ἐξεκλησίασαν νηστείαν κατὰ πρόσωπον Κυρίου πᾶς ὁ λαὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἶκος Ἰούδα.

10 Καὶ ἀνεγίνωσκε Βαρὲχ ἐν τῷ βιβλίῳ τοὺς λόγους Ἱερεμίου ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν οἴκῳ Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν τοῦ γραμματέως, ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐπάνω ἐν προθύροις πύλης τοῦ οἴκου Κυρίου τοῦ καινῆς, καὶ ἐν ὠσὶ παντὸς τοῦ λαοῦ.

11 Καὶ ἤκουσε Μιχαίας υἱὸς Γαμαρίου υἱοῦ Σαφὰν ἅπαντας τοὺς λόγους Κυρίου, ἐκ τοῦ βιβλίου,

12 Καὶ κατέβη εἰς οἰκίαν τοῦ βασιλέως, εἰς τὸν οἶκον τοῦ γραμματέως, καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ πάντες οἱ ἄρχοντες ἐκάθηντο, Ἐλισαμὰ ὁ γραμματεὺς, καὶ Δαλαίας υἱὸς Σελεμίου, καὶ Ἰωνάθαν υἱὸς Ἀχχοβὼρ, καὶ Γαμαρίας υἱὸς Σαφὰν, καὶ Σεδεκίας υἱὸς Ἀνανίου, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες·

13 Καὶ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς Μιχαίας πάντας τοὺς λόγους οὓς ἤκουσεν ἀναγινώσκοντος Βαρὲχ εἰς τὰ ὦτα τοῦ λαοῦ.

14 Καὶ ἀπέστειλαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Βαρουὲχ υἱὸν Νηρίου, τὸν Ἰεδὶν υἱὸν Ναθανίου, υἱοῦ Σελεμίου, υἱοῦ Χουσὶ, λέγοντες, Τὸ χαρτίον ἐν ᾧ σὺ ἀναγινώσκεις ἐν αὐτῷ ἐν ὠσὶ τοῦ λαοῦ, λάβε αὐτὸ εἰς τὰς χεῖράς σου, καὶ ἦκε· καὶ ἔλαβε Βαρὲχ τὸ χαρτίον, καὶ κατέβη πρὸς αὐτούς.

15 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Πάλιν ἀνάγνωθι εἰς τὰ ὦτα ἡμῶν· καὶ ἀνέγνω Βαρέχ.

16 Καὶ ἐγενήθη ὡς ἤκουσαν πάντας τοὺς λόγους, συνεβουλεύσαντο ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἶπον, Ἀναγγέλλοντες ἀναγγείλωμεν τῷ βασιλεῖ ἅπαντας τοὺς λόγους τούτους.

17 Καὶ τὸν Βαρὲχ ἠρώτησαν, λέγοντες, Πῶς ἔγραψας πάντας τοὺς λόγους τούτους;

18 Καὶ εἶπε Βαρὲχ, Ἀπὸ στόματος αὐτοῦ ἀνήγγειλέ μοι Ἱερεμίας πάντας τοὺς λόγους τούτους, καὶ ἔγραφον ἐν βιβλίῳ.

19 Καὶ εἶπον τῷ Βαρὲχ, Βάδισον, καὶ κατακρύβηθι σὺ καὶ Ἱερεμίας, ἄνθρωπος μὴ γνώτω ποῦ ὑμεῖς.

20 Καὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν βασιλέα εἰς τὴν αὐλὴν, καὶ τὸ χαρτίον ἔδωκαν φυλάσσειν ἐν οἴκῳ Ἐλισαμά· καὶ ἀνήγγειλαν

τῷ βασιλεῖ πάντας τὰς λόγους τούτους.

21 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς τὸν Ἰουδὶν, λαβεῖν τὸ χαρτίον· καὶ ἔλαβεν αὐτὸ ἐξ οἴκου Ἐλισαμά· καὶ ἀνέγνω Ἰουδὶν εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὰ ὦτα πάντων τῶν ἀρχόντων, τῶν ἑστηκότων περὶ τὸν βασιλέα.

22 Καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκάθητο ἐν οἴκῳ χειμερινῷ, καὶ ἐσχάρα πυρὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ.

23 Καὶ ἐγενήθη ἀναγινώσκοντος Ἰουδὶν τρεῖς σελίδας καὶ τέσσαρας, ἀπέτεμεν αὐτὰς τῷ ξυρῷ τοῦ γραμματέως, καὶ ἔρριπτεν εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, ἕως ἐξέλιπε πᾶς ὁ χάρτης εἰς τὸ πῦρ τὸ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας.

24 Καὶ οὐκ ἐζήτησαν, καὶ οὐ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν ὁ βασιλεὺς καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ οἱ ἀκούοντες πάντας τοὺς λόγους τούτους.

25 Καὶ Ἐλνάθαν καὶ Γοδολίας ὑπέθεντο τῷ βασιλεῖ, μὴ τὸ κατακαῦσαι τὸ χαρτίον.

26 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμεὴλ υἱῷ τοῦ βασιλέως, καὶ τῷ Σαραΐα υἱῷ Ἐσριὴλ, συλλαβεῖν τὸν Βαρὺχ, καὶ τὸν Ἱερεμίαν, καὶ κατεκρύβησαν.

27 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ κατακαῦσαι τὸν βασιλέα τὸ χαρτίον, πάντας τοὺς λόγους, οὓς ἔγραψε Βαρὺχ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου, λέγων,

28 Πάλιν λάβε σὺ χαρτίον ἕτερον, καὶ γράψον πάντας τοὺς λόγους, τοὺς ὄντας ἐπὶ τοῦ χαρτίου, οὓς κατέκαυσεν ὁ βασιλεὺς Ἰωακεὶμ,

29 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Σὺ κατέκαυσας τὸ χαρτίον τοῦτο, λέγων, Διατί ἔγραψας ἐπ' αὐτῷ, λέγων, Εἰσπορευόμενος εἰσπορεύσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ ἐξολοθρεύσει τὴν γῆν ταύτην, καὶ ἐκλείψει ἐπ' αὐτῆς ἄνθρωπος καὶ κτήνη;

30 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, Οὐκ ἔσαι αὐτῷ καθήμενος ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ, καὶ τὸ θνησιμαῖον αὐτοῦ ἔσαι ἐρριμμένον ἐν τῷ καύματι τῆς ἡμέρας, καὶ ἐν τῷ παγετῷ τῆς νυκτός·

31 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὸ γένος αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ ἐπάξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ γῆν Ἰούδα, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐλάλησα πρὸς αὐτοὺς, καὶ οὐκ ἤκουσαν.

32 Καὶ ἔλαβε Βαρὺχ χαρτίον ἕτερον, καὶ ἔγραψεν ἐπ' αὐ-

τῷ ἀπὸ στόματος Ἱερεμίου ἅπαντας τοὺς λόγους τοῦ βιβλίου, οὓς κατέκαυσεν Ἰωακείμ· καὶ ἔτι προσετέθησαν αὐτῷ λόγοι πλείονες, ὡς ἔτος.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑΙ ἐβασίλευσε Σεδεκίας υἱὸς Ἰωσία ἀντὶ Ἰωακείμ, ὃν ἐβασίλευσε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς τοῦ Ἰούδα.

2 Καὶ οὐκ ἤκουσαν αὐτοῦ καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς τοὺς λόγους Κυρίου, οὓς ἐλάλησεν ἐν χειρὶ Ἱερεμίου.

3 Καὶ ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς Σεδεκίας τὸν Ἰωάχαλ υἱὸν Σελεμίου, καὶ τὸν Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τὸν ἱερέα πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων, Πρόσευξαι δὴ περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον.

4 Καὶ Ἱερεμίας ἦλθε, καὶ διῆλθε διὰ μέσου τῆς πόλεως, καὶ οὐκ ἔδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τῆς φυλακῆς.

5 Καὶ δύναμις Φαραὼ ἐξῆλθεν ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ἤκουσαν οἱ Χαλδαῖοι τὴν ἀκοὴν αὐτῶν, καὶ ἀνέβησαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ.

6 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν, λέγων,

7 Οὕτως εἶπε Κύριος, Οὕτως ἐρεῖς πρὸς βασιλέα Ἰούδα τὸν ἀποστείλαντα πρὸς σὲ, τοῦ ἐκζητῆσαί με, Ἰδοὺ δύναμις Φαραὼ ἡ ἐξελθοῦσα ὑμῖν εἰς βοήθειαν· ἀποστρέψουσιν εἰς γῆν Αἰγύπτου,

8 Καὶ ἀναστρέψουσιν αὐτοὶ οἱ Χαλδαῖοι, καὶ πολεμήσουσιν ἐπὶ τὴν πόλιν ταύτην, καὶ συλλήψονται αὐτὴν, καὶ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρί.

9 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Μὴ ὑπολάβητε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, λέγοντες, Ἀποτρέχοντες ἀπελεύσονται ἀφ' ἡμῶν οἱ Χαλδαῖοι· ὅτι οὐ μὴ ἀπέλθωσι.

10 Καὶ ἐὰν πατάξητε πᾶσαν δύναμιν τῶν Χαλδαίων τοὺς πολεμοῦντας ὑμᾶς, καὶ καταλειφθῶσί τινες ἐκκεκεντημένοι, ἕκαστος ἐν τῷ τόπῳ αὐτοῦ ἔτοι ἀναστήσονται, καὶ καύσουσι τὴν πόλιν ταύτην ἐν πυρί.

11 Καὶ ἐγένετο ὅτε ἀνέβη ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ προσώπου τῆς δυνάμεως Φαραὼ,

12 Ἐξῆλθεν Ἱερεμίας ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ τοῦ πορευθῆναι εἰς γῆν Βενιαμὶν, τοῦ ἀγοράσαι ἐκεῖθεν ἐν μέσῳ τοῦ λαοῦ.

13 Καὶ ἐγένετο αὐτὸς ἐν πύλῃ Βενιαμὶν, καὶ ἐκεῖ ἄνθρωπος παρ' ᾧ κατέλυε, Σαρεία υἱὸς Σελεμίου, υἱοῦ Ἀνανίου, καὶ συνέλαβε τὸν Ἱερεμίαν, λέγων, Πρὸς τοὺς Χαλδαίους σὺ φεύγεις.

14 Καὶ εἶπε, Ψεῦδος, οὐκ εἰς τοὺς Χαλδαίους ἐγὼ φεύγω· καὶ οὐκ εἰσήκουσεν αὐτοῦ· καὶ συνέλαβε Σαρεία τὸν Ἱερεμίαν, καὶ

εἰσήγαγεν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἄρχοντας.

15 Καὶ ἐπικράνθησαν οἱ ἄρχοντες ἐπὶ Ἱερεμίαν, καὶ ἐπάταξαν αὐτὸν, καὶ ἀπέστειλαν αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως, ὅτι ταύτην ἐποίησαν εἰς οἶκον φυλακῆς.

16 Καὶ ἦλθεν Ἱερεμίας εἰς οἶκον τοῦ λάκκου, καὶ εἰς τὸν χερεὲθ, καὶ ἐκάθισεν ἐκεῖ ἡμέρας πολλάς.

17 Καὶ ἀπέστειλε Σεδεκίας, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν, καὶ ἠρώτα αὐτὸν ὁ βασιλεὺς κρυφαίως εἰπεῖν, Εἰ ἔστιν ὁ λόγος παρὰ Κυρίου; καὶ εἶπεν, Ἔστιν· εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος παραδοθήσῃ.

18 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Τί ἠδίκησά σε, καὶ τοὺς παῖδάς σε, καὶ τὸν λαὸν τοῦτον, ὅτι σὺ δίδως με εἰς οἶκον φυλακῆς;

19 Καὶ ποῦ εἰσιν οἱ προφῆται ὑμῶν οἱ προφητεύσαντες ὑμῖν, λέγοντες, Ὅτι οὐ μὴ ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν γῆν ταύτην;

20 Καὶ νῦν Κύριε βασιλεῦ, πεσέτω τὸ ἔλεός μου κατὰ πρόσωπόν σε· καὶ τί ἀποστρέφεις με εἰς οἶκον Ἰωνάθαν τοῦ γραμματέως; καὶ οὐ μὴ ἀποθάνω ἐκεῖ.

21 Καὶ συνέταξεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐνεβάλοσαν αὐτὸν εἰς οἰκίαν τῆς φυλακῆς, καὶ ἐδίδοσαν αὐτῷ ἄρτον ἕνα τῆς ἡμέρας, ἔξωθεν οὗ πέσσουσιν, ἕως ἐξέλιπον οἱ ἄρτοι ἐκ τῆς πόλεως· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς.

Κεφ. με'. 45.

ΚΑΙ ἤκουσε Σαφανίας υἱὸς Νάθαν, καὶ Γοδολίας υἱὸς Πασχὼρ, καὶ Ἰωάχαλ υἱὸς Σεμελίᾳ, τοὺς λόγους οὓς Ἱερεμίας ἐλάλει ἐπὶ τὸν λαὸν, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ὁ κατοικῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, ἀποθανεῖται ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν λιμῷ· καὶ ὁ ἐκπορευόμενος πρὸς τοὺς Χαλδαίους, ζήσεται, καὶ ἔσαι ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς εὕρημα, καὶ ζήσεται.

3 Ὅτι οὕτως εἶπε Κύριος, Παραδιδομένη παραδοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς χεῖρας δυνάμεως βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ συλλήψεται αὐτήν.

4 Καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀναιρεθήτω δὴ ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ὅτι αὐτὸς ἐκλύει τὰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τῶν πολεμόντων τῶν καταλειπομένων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὰς χεῖρας παντὸς τοῦ λαοῦ, λαλῶν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τοὺς λόγους τούτους· ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὁ χρησμολογεῖ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, ἀλλ' ἢ πονηράν.

5 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἰδὲ αὐτὸς ἐν χερσὶν ὑμῶν· ὅτι οὐκ ἠδύνατο ὁ βασιλεὺς πρὸς αὐτές.

6 Καὶ ἔῤῥιψαν αὐτὸν εἰς λάκκον Μελχίε υἱῦ τῦ βασιλέως, ὃς ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τῆ φυλακῆς, καὶ ἐχάλασαν αὐτὸν εἰς τὸν λάκκον, καὶ ἐν τῷ λάκκῳ οὐκ ἦν ὕδωρ, ἀλλ' ἢ βόρβορος, καὶ ἦν ἐν τῷ βορβόρῳ.

7 Καὶ ἤκουσεν Ἀβδεμέλεχ ὁ Αἰθίοψ, καὶ αὐτὸς ἐν οἰκίᾳ τῦ βασιλέως, ὅτι ἔδωκαν Ἱερεμίαν εἰς τὸ λάκκον· καὶ ὁ βασιλεὺς ἦν ἐν τῇ πύλῃ Βενιαμὶν,

8 Καὶ ἐξῆλθε πρὸς αὐτὸν, καὶ ἐλάλησε πρὸς τὸ βασιλέα, καὶ εἶπεν,

9 Ἐπονηρεύσω, ἃ ἐποίησας τῦ ἀποκτεῖναι τὸ ἄνθρωπον τῦτον, ἀπὸ προσώπε τῦ λιμῦ, ὅτι οὐκ εἰσὶν ἔτι ἄρτοι ἐν τῇ πόλει.

10 Καὶ ἐνετείλατο ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀβδεμέλεχ, λέγων, Λάβε εἰς τὰς χεῖράς σε ἐντεῦθεν τριάκοντα ἀνθρώπες, καὶ ἀνάγαγε αὐτὸν ἐκ τῦ λάκκε, ἵνα μὴ ἀποθάνῃ.

11 Καὶ ἔλαβεν Ἀβδεμέλεχ τὲς ἀνθρώπες, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ οἰκίαν τῦ βασιλέως τὸ ὑπόγαιον, καὶ ἔλαβεν ἐκεῖθεν παλαιὰ ῥάκη καὶ παλαιὰ σχοινία, καὶ ἔῤῥιψεν αὐτὰ πρὸς Ἱερεμίαν εἰς τὸ λάκκον,

12 Καὶ εἶπε, Ταῦτα θὲς ὑποκάτω τῶν σχοινίων· καὶ ἐποίησεν Ἱερεμίας ἕτως.

13 Καὶ εἵλκυσαν αὐτὸν τοῖς σχοινίοις, καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν ἐκ τῦ λάκκε· καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τῆ φυλακῆς.

14 Καὶ ἀπέςειλεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν πρὸς ἑαυτὸν εἰς οἰκίαν ἀσελεισὴλ, τὸ ἐν οἴκῳ Κυρίε· καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἐρωτήσω σε λόγον, καὶ μὴ δὴ κρύψῃς ἀπ' ἐμῦ ῥῆμα.

15 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ βασιλεῖ, Ἐὰν ἀναγγείλω σοι, οὐχὶ θανάτῳ με θανατώσεις; καὶ ἐὰν συμβελεύσω σοι, οὐ μὴ ἀκέσῃς μς;

16 Καὶ ὤμοσεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, λέγων, Ζῇ Κύριος ὃς ἐποίησεν ἡμῖν τὴν ψυχὴν ταύτην, εἰ ἀποκλεινῶ σε, καὶ εἰ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων τέτων,

17 Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ἱερεμίας, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ἐξελθὼν ἐξέλθῃς πρὸς ἡγεμόνας βασιλέως Βαβυλῶνος, ζήσεται ἡ ψυχή σε, καὶ ἡ πόλις αὕτη οὐ μὴ κατακαυθῇ ἐν πυρὶ, καὶ ζήσῃ σὺ καὶ ἡ οἰκία σε.

18 Καὶ ἐὰν μὴ ἐξέλθῃς, δοθήσεται ἡ πόλις αὕτη εἰς

χεῖρας τ̃ Χαλδαίων, κ̀ καύσουσιν αὐτὴν ἐν πυρὶ, κ̀ σὺ οὐ μὴ σωθῇς.

19 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἐγὼ λόγον ἔχω τῶν Ἰουδαίων τῶν πεφευγότων πρὸς τὰς Χαλδαίους, μὴ δώσουσιν με εἰς χεῖρας αὐτῶν, κ̀ καταμωκήσονταί μου.

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας, Οὐ μὴ παραδῶσί σε· ἄκουσον τὸν λόγον Κυρίου, ὃν ἐγὼ λέγω πρὸς σὲ, κ̀ βέλτιον ἔσαι σοι, καὶ ζήσεται ἡ ψυχή σου.

21 Καὶ εἰ μὴ θέλῃς σὺ ἐξελθεῖν, ἕτος ὁ λόγος ὃν ἔδειξέ μοι Κύριος·

22 Καὶ ἰδὰ πᾶσαι αἱ γυναῖκες αἱ καταλειφθεῖσαι ἐν οἰκίᾳ βασιλέως Ἰούδα, ἐξήγουλο πρὸς ἄρχοντας βασιλέως Βαβυλῶνος· κ̀ αὗται ἔλεγον, Ἠπάτησάν σε, κ̀ δυνήσονταί σοι ἄνδρες εἰρηνικοί σου· κ̀ καταλύσουσιν ἐν ὀλισθήμασι πόδα σου, ἀπέστρεψαν ἀπὸ σοῦ,

23 Καὶ τὰς γυναῖκάς σου, κ̀ τὰ τέκνα σου ἐξάξουσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους· κ̀ σὺ οὐ μὴ σωθῇς, ὅτι ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος συλληφθήσῃ, κ̀ ἡ πόλις αὕτη κατακαυθήσεται.

24 Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ βασιλεὺς, Ἄνθρωπος μὴ γνώτω ἐκ τ̃ λόγων τούτων, καὶ σὺ οὐ μὴ ἀποθάνῃς.

25 Καὶ ἐὰν οἱ ἄρχοντες ἀκούσωσιν, ὅτι ἐλάλησά σοι, κ̀ ἔλθωσι πρὸς σὲ, κ̀ εἴπωσί σοι, Ἀνάγγειλον ἡμῖν, τί ἐλάλησέ σοι ὁ βασιλεὺς, μὴ κρύψῃς ἀφ' ἡμῶν, καὶ οὐ μὴ ἀνέλωμέν σε· καὶ τί ἐλάλησε πρὸς σὲ ὁ βασιλεύς;

26 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Ῥίπτω ἐγὼ τὸ ἔλεός μου κατ' ὀφθαλμοὺς τ̃ βασιλέως, πρὸς τὸ μὴ ἀποστρέψαι με εἰς οἰκίαν Ἰωνάθαν, ἀποθανεῖν με ἐκεῖ.

27 Καὶ ἦλθοσαν πάντες οἱ ἄρχοντες πρὸς Ἱερεμίαν, καὶ ἠρώτησαν αὐτόν· κ̀ ἀνήγγειλεν αὐτοῖς κατὰ πάντας τοὺς λόγους τούτους, οὓς ἐνετείλατο αὐτῷ ὁ βασιλεύς· κ̀ ἀπεσιώπησαν, ὅτι οὐκ ἠκούσθη ὁ λόγος Κυρίου.

28 Καὶ ἐκάθισεν Ἱερεμίας ἐν τῇ αὐλῇ τ̃ φυλακῆς, ἕως χρόνου, οὗ συνελήφθη Ἱερουσαλήμ.

Κεφ. μϛ'. 46.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἐννάτῳ τ̃ Σεδεκίου βασιλέως Ἰούδα, παρεγένετο Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, κ̀ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, κ̀ ἐπολιόρκουν αὐτήν.

2 Καὶ ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει τ̃ Σεδεκίου, ἐν τῷ μηνὶ τῷ τε-

τάρτῳ, ἐννάτῃ δ μηνὸς, ἐρράγη ἡ πόλις,

3 Καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγέμενοι βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ ἐκάθισαν ἐν πύλῃ τῇ μέσῃ Μαργανασὰρ, καὶ Σαμαγὼθ, καὶ Ναβσάχαρ, καὶ Ναβσαρεὶς, Ναγαργᾶς, Νασερράβαμὰθ, καὶ οἱ κατάλοιποι ἡγεμόνες βασιλέως Βαβυλῶνος.

4 Καὶ ἀπέστειλαν, καὶ ἔλαβον τ Ἱερεμίαν ἐξ αὐλῆς τ φυλακῆς, καὶ ἔδωκαν αὐτὸν πρὸς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱᾶ Σαφὰν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐν μέσῳ δ λαᾶ.

15 Καὶ πρὸς Ἱερεμίαν ἐγένετο λόγος Κυρίε ἐν τῇ αὐλῇ τ φυλακῆς, λέγων,

16 Πορεύε καὶ εἰπὲ πρὸς Ἀβδεμέλεχ τὸν Αἰθίοπα, Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ἰδὲ ἐγὼ φέρω τὰς λόγας μου ἐπὶ τ πόλιν ταύτην εἰς κακὰ καὶ οὐκ εἰς ἀγαθά.

17 Καὶ σώσω σε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ οὐ μὴ δώσω σε εἰς χεῖρας τῶν ἀνθρώπων, ὧν σὺ φοβῇ ἀπὸ προσώπε αὐτῶν,

18 Ὅτι σώζων σώσω σε, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ οὐ μὴ πέσῃς· καὶ ἔσαι ἡ ψυχή σε εἰς εὕρημα, ὅτι ἐπεποίθεις ἐπ' ἐμοὶ, φησὶ Κύριος.

Κεφ. μζ'. 47.

ΟΛΟΓΟΣ ὁ γενόμενος παρὰ Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν, μετὰ τὸ ἀποστεῖλαι αὐτὸν Ναβζαρδὰν τ ἀρχιμάγειρον τ ἐκ Ῥαμὰ, ἐν τῷ λαβεῖν αὐτὸν ἐν χειροπέδαις, ἐν μέσῳ ἀποικίας Ἰούδα τ ἠγμένων εἰς Βαβυλῶνα.

2 Καὶ ἔλαβεν αὐτὸν ὁ ἀρχιμάγειρος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κύριος ὁ Θεός σε ἐλάλησε τὰ κακὰ ταῦτα ἐπὶ τ τόπον τοῦτον·

3 Καὶ ἐποίησε Κύριος, ὅτι ἡμάρτετε αὐτῷ, καὶ οὐκ ἠκούσατε τ φωνῆς αὐτε.

4 Ἰδὲ ἔλυσά σε ἀπὸ τῶν χειροπέδων τ ἐπὶ τὰς χεῖράς σε· εἰ καλὸν ἐναντίον σε ἐλθεῖν μετ' ἐμὲ εἰς Βαβυλῶνα, καὶ θήσω τὰς ὀφθαλμές με ἐπὶ σέ·

5 Εἰ δὲ μὴ, ἀπότρεχε, ἀνάστρεψον πρὸς τ Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικὰμ, υἱᾶ Σαφὰν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ οἴκησον μετ' αὐτᾶ ἐν μέσῳ δ λαᾶ ἐν γῇ Ἰούδα, εἰς ἅπαντα τὰ ἀγαθὰ ἐν ὀφθαλμοῖς σε δ πορευθῆναι ἐκεῖ, καὶ πορεύε· καὶ ἔδωκεν αὐτῷ ὁ ἀρχιμάγειρος δῶρα, καὶ ἀπέστειλεν αὐτόν.

6 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, καὶ ἐκάθισεν ἐν

μέσῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, τοῦ καταλειφθέντος ἐν τῇ γῇ.

7 Καὶ ἤκουσαν πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως τῆς ἐν ἀγρῷ, αὐτοὶ καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν, ὅτι κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὸν Γοδολίαν ἐν τῇ γῇ, καὶ παρακατέθεντο αὐτῷ ἄνδρας καὶ γυναῖκας αὐτῶν, οὓς οὐ κατῴκισεν εἰς Βαβυλῶνα.

8 Καὶ ἦλθε πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ Ἰσμαὴλ υἱὸς Ναθανίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ Σαραίας υἱὸς Θαναεμὲθ, καὶ υἱοὶ Ἰωφὲ τοῦ Νετωφαθὶ, καὶ Ἐζονίας, υἱὸς τοῦ Μωχαθὶ, αὐτοὶ, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτῶν.

9 Καὶ ὤμοσεν αὐτοῖς Γοδολίας, καὶ τοῖς ἀνδράσιν αὐτῶν, λέγων, Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου τῶν παίδων τῶν Χαλδαίων, κατοικήσατε ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐργάσασθε τῷ βασιλεῖ Βαβυλῶνος, καὶ βέλτιον ἔσται ὑμῖν.

10 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ κάθημαι ἐναντίον ὑμῶν εἰς Μασσηφὰ, στῆναι κατὰ πρόσωπον τῶν Χαλδαίων, οἳ ἂν ἔλθωσιν ἐφ' ὑμᾶς· καὶ ὑμεῖς συνάγετε οἶνον καὶ ὀπώραν καὶ ἔλαιον, καὶ βάλετε εἰς τὰ ἀγγεῖα ὑμῶν, καὶ οἰκήσατε ἐν ταῖς πόλεσιν αἷς κατεκρατήσατε.

11 Καὶ πάντες οἱ Ἰουδαῖοι οἱ ἐν Μωὰβ, καὶ ἐν υἱοῖς Ἀμμὼν, καὶ οἱ ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ, καὶ οἱ ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ἤκουσαν ὅτι ἔδωκε βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατάλειμμα τῷ Ἰούδᾳ, καὶ ὅτι κατέστησεν ἐπ' αὐτοὺς τὸν Γοδολίαν υἱὸν Ἀχεικάμ.

12 Καὶ ἦλθον πρὸς Γοδολίαν εἰς γῆν Ἰούδα εἰς Μασσηφὰ, καὶ συνήγαγον οἶνον καὶ ὀπώραν πολλὴν σφόδρα, καὶ ἔλαιον.

13 Καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, οἱ ἐν τοῖς ἀγροῖς, ἦλθον πρὸς τὸν Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ,

14 Καὶ εἶπον αὐτῷ, Εἰ γνώσει γινώσκεις, ὅτι Βελεισσὰ βασιλεὺς υἱὸς Ἀμμὼν ἀπέστειλε πρὸς σὲ τὸν Ἰσμαὴλ πατάξαι σου ψυχήν; καὶ οὐκ ἐπίστευσεν αὐτοῖς Γοδολίας.

15 Καὶ εἶπεν Ἰωάναν τῷ Γοδολίᾳ κρυφαίως ἐν Μασσηφᾷ, Πορεύσομαι δὴ καὶ πατάξω τὸν Ἰσμαὴλ, καὶ μηδεὶς γνώτω, μὴ πατάξῃ σου ψυχὴν, καὶ διασπαρῇ πᾶς Ἰούδα οἱ συνηγμένοι πρὸς σὲ, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι Ἰούδα.

16 Καὶ εἶπε Γοδολίας πρὸς Ἰωάναν, Μὴ ποιήσῃς τὸ πρᾶγμα, ὅτι ψευδῆ σὺ λέγεις ὑπὲρ Ἰσμαήλ.

Κεφ. μή. 48.

ΚΑΙ ἐγένετο τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, ἦλθεν Ἰσμαὴλ

υἱὸς Ναθανίε υἱῦ Ἐλεασὰ, ἀπὸ γένους τ βασιλέως, κ δέκα ἄνδρες μετ' αὐτ πρὸς Γοδολίαν εἰς Μασσηφὰ, κ ἔφαγον ἐκεῖ ἄρτον ἅμα.

2 Καὶ ἀνέστη Ἰσμαὴλ, κ οἱ δέκα ἄνδρες οἳ ἦσαν μετ' αὐτ, κ ἐπάταξαν τ Γοδολίαν, ὃν κατέστησε βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐπὶ τ γῆς,

3 Καὶ πάντας τὺς Ἰουδαίους τὺς ὄντας μετ' αὐτ ἐν Μασσηφὰ κ πάντας τὺς Χαλδαίους τὰς εὑρεθέντας ἐκεῖ.

4 Καὶ ἐγένετο τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ πατάξαντ αὐτ τ Γοδολίαν, καὶ ἄνθρωπ οὐκ ἔγνω.

5 Καὶ ἦλθοσαν ἄνδρες ἀπὸ Συχὲμ, κ ἀπὸ Σαλὴμ, κ ἀπὸ Σαμαρείας, ὀγδοήκοντα ἄνδρες, ἐξυρημένοι πώγωνας, κ διερρηγμένοι τὰ ἱμάτια, κ κοπτόμενοι, κ μάννα, κ λίβαν ἐν χερσὶν αὐτῶν, τ εἰσενεγκεῖν εἰς οἶκον Κυρίε.

6 Καὶ ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν αὐτοῖς Ἰσμαὴλ· αὐτοὶ ἐπορεύοντο, κ ἔκλαιον· κ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰσέλθετε πρὸς Γοδολίαν.

7 Καὶ ἐγένετο, εἰσελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μέσον τ πόλεως, ἔσφαξεν αὐτὺς εἰς τὸ φρέαρ.

8 Καὶ δέκα ἄνδρες εὑρέθησαν ἐκεῖ, κ εἶπον τῷ Ἰσμαὴλ, Μὴ ἀνέλῃς ἡμᾶς, ὅτι εἰσὶν ἡμῖν θησαυροὶ ἐν ἀγρῷ, πυροὶ κ κριθαὶ, μέλι κ ἔλαιον· κ παρῆλθε, κ οὐκ ἀνεῖλεν αὐτὺς ἐν μέσῳ τ ἀδελφῶν αὐτῶν.

9 Καὶ τὸ φρέαρ, εἰς ὃ ἔρριψεν ἐκεῖ Ἰσμαὴλ πάντας ὃς ἐπάταξε, φρέαρ μέγα τοῦτό ἐστιν, ὃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Ἀσὰ ἀπὸ προσώπου Βαασὰ βασιλέως Ἰσραὴλ, τοῦτο ἐνέπλησεν Ἰσμαὴλ τραυματιῶν.

10 Καὶ ἀπέστρεψεν Ἰσμαὴλ πάντα τ λαὸν τ καλαλειφθέντα εἰς Μασσηφὰ, κ τὰς θυγατέρας τ βασιλέως, ἃς παρακατέθετο ὁ ἀρχιμάγειρ τῷ Γοδολίᾳ υἱῷ Ἀχεικὰμ, καὶ ᾤχετο εἰς τὸ πέραν υἱῶν Ἀμμών.

11 Καὶ ἤκουσεν Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, κ πάντες οἱ ἡγεμόνες τ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐποίησεν Ἰσμαὴλ,

12 Καὶ ἦγαγον ἅπαν τὸ στρατόπεδον αὐτῶν, κ ᾤχοντο πολεμεῖν αὐτὸν, κ εὗρον αὐτὸν ἐπὶ ὕδατ πολλοῦ ἐν Γαβαών.

13 Καὶ ἐγένετο, ὅτε εἶδε πᾶς ὁ λαὸς ὁ μετὰ Ἰσμαὴλ τ Ἰωάναν κ τοὺς ἡγεμόνας τ δυνάμεως τ μετ' αὐτ,

14 Καὶ ἀνέστρεψαν πρὸς Ἰωάναν.

15 Καὶ Ἰσμαὴλ ἐσώθη σὺν ὀκτὼ ἀνθρώποις, καὶ ᾤχετο πρὸς τὰς υἱὰς Ἀμμών.

16 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τ̃ δυνάμεως οἱ μετ' αὐτ̃, πάντας τοὺς καταλοίπους ὃ λαᾶ, ὃς ἀπέστρεψεν ἀπὸ Ἰσμαὴλ, δυνατὰς ἄνδρας ἐν πολέμῳ, κ̀ τὰς γυναῖκας, κ̀ τὰ λοιπὰ, κ̀ τὰς εὐνέχας, οὓς ἀπέστρεψαν ἀπὸ Γαβαών,

17 Καὶ ᾤχοντο, κ̀ ἐκάθισαν ἐν Γαβηρωχαμάα, τ̃ πρὸς Βηθλεὲμ, τοῦ πορευθῆναι εἰς Αἴγυπτον

18 Ἀπὸ προσώπε τ̃ Χαλδαίων· ὅτι ἐφοβήθησαν ἀπὸ προσώπε αὐτῶν, ὅτι ἐπάταξεν Ἰσμαὴλ τ̀ Γοδολίαν, ὃν κατέστησεν ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶν ἐν τ̃ γ̃.

Κεφ. μθ'. 49.

ΚΑΙ προσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες τ̃ δυνάμεως, καὶ Ἰωάναν, κ̀ Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίε, κ̀ πᾶς ὁ λαὸς ἀπὸ μικρᾶ κ̀ ἕως μεγάλε,

2 Πρὸς Ἱερεμίαν τ̀ προφήτην, κ̀ εἶπαν αὐτῷ, Πεσέτω δὴ τὸ ἔλε ἡμῶν κατὰ πρόσωπόν σε, κ̀ πρόσευξαι πρὸς Κύριον τ̀ Θεόν σε περὶ τ̃ καταλοίπων τούτων· ὅτι κατελείφθημεν ὀλίγοι ἀπὸ πολλῶν, καθὼς οἱ ὀφθαλμοί σε βλέπουσι.

3 Καὶ ἀναγγειλάτω ἡμῖν Κύρι ὁ Θεός σε τ̀ ὁδὸν ἣ πορευσόμεθα ἐν αὐτ̃, κ̀ λόγον ὃν ποιήσομεν.

4 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας, Ἤκουσα, ἰδὲ ἐγὼ προσεύξομαι ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, κατὰ τὰς λόγυς ὑμῶν· κ̀ ἔσαι, ὁ λόγ ὃν ἂν ἀποκριθήσεται Κύρι ὁ Θεὸς, ἀναγγελῶ ὑμῖν, οὐ μὴ κρύψω ἀφ' ὑμῶν ῥῆμα.

5 Καὶ αὐτοὶ εἶπαν τῷ Ἱερεμίᾳ, Ἔσω Κύρι ἐν ἡμῖν εἰς μάρτυρα δίκαιον κ̀ πιστὸν, εἰ μὴ κατὰ πάντα τ̀ λόγον, ὃν ἐὰν ἀποστείλῃ Κύρι πρὸς ἡμᾶς, ἕτως ποιήσωμεν.

6 Καὶ ἐὰν ἀγαθὸν καὶ ἐὰν κακὸν, τ̀ φωνὴν Κυρίε ὃ Θεᾶ ἡμῶν, οὗ ἡμεῖς ἀποστέλλομέν σε πρὸς αὐτὸν, ἀκουσόμεθα, ἵνα βέλτιον ἡμῖν γένηται, ὅτι ἀκουσόμεθα τ̀ φωνῆς Κυρίε τ̃ Θεᾶ ἡμῶν.

7 Καὶ ἐγενήθη μεθ' ἡμέρας δέκα, ἐγενήθη λόγ Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν.

8 Καὶ ἐκάλεσε τ̀ Ἰωάναν, κ̀ τὰς ἡγεμόνας τ̃ δυνάμεως, καὶ πάντα τ̀ λαὸν ἀπὸ μικρᾶ καὶ ἕως μεγάλε,

9 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Οὕτως εἶπε Κύρι,

10 Ἐὰν καθίσαντες καθίσητε ἐν τ̃ γ̃ ταύτῃ, οἰκοδο-

μήσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ καθελῶ, καὶ φυτεύσω ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἐκτίλω, ὅτι ἀναπέπαυμαι ἐπὶ τοῖς κακοῖς οἷς ἐποίησα ὑμῖν.

11 Μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ προσώπου βασιλέως Βαβυλῶνος, οὗ ὑμεῖς φοβεῖσθε· ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ μὴ φοβηθῆτε, φησὶ Κύριος, ὅτι μεθ' ὑμῶν ἐγὼ, ἐξαιρεῖσθαι ὑμᾶς, καὶ σώζειν ὑμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν.

12 Καὶ δώσω ὑμῖν ἔλεος, καὶ ἐλεήσω ὑμᾶς, καὶ ἐπιστρέψω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν ὑμῶν.

13 Καὶ εἰ λέγετε ὑμεῖς, Οὐ μὴ καθίσωμεν ἐν τῇ γῇ ταύτῃ, πρὸς τὸ μὴ ἀκοῦσαι φωνῆς Κυρίου,

14 Ὅτι εἰς γῆν Αἰγύπτου εἰσελευσόμεθα, καὶ οὐ μὴ ἴδωμεν πόλεμον, καὶ φωνὴν σάλπιγγος οὐ μὴ ἀκούσωμεν, καὶ ἐν ἄρτοις οὐ μὴ πεινάσωμεν, καὶ ἐκεῖ οἰκήσομεν·

15 Διατοῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίου· ὅτως εἶπε Κύριος, Ἐὰν ὑμεῖς θῶτε τὸ πρόσωπον ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον, καὶ εἰσέλθητε ἐκεῖ κατοικεῖν,

16 Καὶ ἔσται ἡ ῥομφαία ἣν ὑμεῖς φοβεῖσθε ἀπὸ προσώπου αὐτῆς, εὑρήσει ὑμᾶς ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ ὁ λιμὸς οὗ ὑμεῖς λόγον ἔχετε ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς ὀπίσω ὑμῶν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε.

17 Καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἄνθρωποι, καὶ πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, οἱ θέντες τὸ πρόσωπον αὐτῶν εἰς γῆν Αἰγύπτου ἐνοικεῖν ἐκεῖ, ἐκλείψουσιν ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν τῷ λιμῷ, καὶ ἐκ ἔσαι αὐτῶν ἀδὲὶς σωζόμενος ἀπὸ τῶν κακῶν, ὧν ἐγὼ ἐπάγω ἐπ' αὐτούς.

18 Ὅτι ὅτως εἶπε Κύριος, Καθὼς ἔσαξεν ὁ θυμός μου ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλὴμ, ὅτως σάξει ὁ θυμός μου ἐφ' ὑμᾶς, εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἔσεσθε εἰς ἄβατον, καὶ ὑποχείριοι, καὶ εἰς ἀρὰν, καὶ εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ οὐ μὴ ἴδητε ἐκέτι τὸν τόπον τοῦτον.

19 Ἃ ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς τοὺς καταλοίπους Ἰούδα· μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον· καὶ νῦν γνόντες γνώσεσθε,

20 Ὅτι ἐπονηρεύσασθε ἐν ψυχαῖς ὑμῶν, ἀποστείλαντές με, λέγοντες, Πρόσευξαι περὶ ἡμῶν πρὸς Κύριον, καὶ κατὰ πάντα ἃ ἐὰν λαλήσει σοι Κύριος, ποιήσομεν·

21 Καὶ ἐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, ἧς ἀπέστειλέ με πρὸς ὑμᾶς.

22 Καὶ νῦν ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐκλείψετε ἐν τῷ τόπῳ, ᾧ ὑμεῖς βούλεσθε εἰσελθεῖν κατοικεῖν ἐκεῖ.

Κεφ. ν'. 50.

ΚΑΙ ἐγενήθη, ὡς ἐπαύσατο Ἱερεμίας λέγων πρὸς τὸν λαὸν πάντας τὰς λόγους Κυρίου, ὃς ἀπέστειλεν αὐτὸν Κύριος πρὸς αὐτούς, πάντας τοὺς λόγους τούτους,

2 Καὶ εἶπεν Ἀζαρίας υἱὸς Μαασαίου, καὶ Ἰωάναν υἱὸς Κάρηε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες, οἱ εἰπόντες τῷ Ἱερεμίᾳ, λέγοντες, Ψεύδη, οὐκ ἀπέστειλέ σε Κύριος πρὸς ἡμᾶς, λέγων, Μὴ εἰσέλθητε εἰς Αἴγυπτον οἰκεῖν ἐκεῖ,

3 Ἀλλ' ἢ Βαρὺχ υἱὸς Νηρίου συμβάλλει σε πρὸς ἡμᾶς, ἵνα δῷς ἡμᾶς εἰς χεῖρας τῶν Χαλδαίων, ἵνα θανατώσωσι ἡμᾶς, καὶ ἀποικισθῆναι ἡμᾶς εἰς Βαβυλῶνα.

4 Καὶ οὐκ ἤκουσεν Ἰωάναν, καὶ πάντες ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως, καὶ πᾶς ὁ λαὸς τῆς φωνῆς Κυρίου, κατοικῆσαι ἐν γῇ Ἰούδα.

5 Καὶ ἔλαβεν Ἰωάναν, καὶ πάντες οἱ ἡγεμόνες τῆς δυνάμεως πάντας τοὺς καταλοίπους Ἰούδα, τοὺς ἀποστρέψαντας καλοικεῖν ἐν τῇ γῇ,

6 Τοὺς δυνατοὺς ἄνδρας, καὶ τὰς γυναῖκας, καὶ τὰ νήπια τὰ λοιπὰ, καὶ τὰς θυγατέρας τοῦ βασιλέως, καὶ τὰς ψυχὰς ἃς κατέλιπε Ναβουζαρδὰν μετὰ Γοδολίου υἱοῦ Ἀχεικὰμ, καὶ Ἱερεμίαν τὸν προφήτην, καὶ Βαρὺχ υἱὸν Νηρίου,

7 Καὶ εἰσῆλθον εἰς Αἴγυπτον, ὅτι οὐκ ἤκουσαν τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ εἰσῆλθον εἰς Τάφνας.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν ἐν Τάφναις, λέγων,

9 Λάβε σεαυτῷ λίθους μεγάλους, καὶ κατάκρυψον αὐτοὺς ἐν πυρθύροις, ἐν πύλῃ τοῦ οἴκου Φαραὼ ἐν Τάφναις, κατ' ὀφθαλμοὺς ἀνδρῶν Ἰούδα,

10 Καὶ ἐρεῖς, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω, καὶ ἄξω Ναβουχοδονόσορ βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ θήσει αὐτὸς τὸν θρόνον ἐπάνω τῶν λίθων τούτων ὧν κατέκρυψας, καὶ ἀρεῖ τὰ ὅπλα ἐπ' αὐτούς,

11 Καὶ εἰσελεύσεται, καὶ πατάξει γῆν Αἰγύπτου, οὓς εἰς θάνατον εἰς θάνατον, καὶ οὓς εἰς ἀποικισμὸν εἰς ἀποικισμὸν, καὶ οὓς εἰς ῥομφαίαν εἰς ῥομφαίαν.

12 Καὶ καύσει πῦρ ἐν οἰκίαις τῶν Θεῶν αὐτῶν, καὶ ἐμπυριεῖ αὐτὰς, καὶ ἀποικιεῖ αὐτούς, καὶ φθειριεῖ γῆν Αἰγύπτου, ὥσπερ φθειρίζει ποιμὴν τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεται ἐν εἰρήνῃ,

13 Καὶ συντρίψει τοὺς στύλους Ἡλιουπόλεως, τοὺς ἐν Ὼν, καὶ τὰς οἰκίας αὐτῶν κατακαύσει ἐν πυρί.

Κεφ. να'. 51.

ΛΟΓΟΣ Ο ΓΕΝΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ ΙΕΡΕΜΙΑΝ ἅπασι τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς κατοικοῦσιν ἐν γῇ Αἰγύπτου, καὶ

τοῖς καθημένοις ἐν Μαγδωλῷ, καὶ ἐν Τάφνας, καὶ ἐν γῇ Παθάρης, λέγων,

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς ἑωράκατε πάντα τὰ κακὰ, ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπὶ τὰς πόλεις Ἰούδα· καὶ ἰδοὺ εἰσιν ἔρημοι ἀπὸ ἐνοίκων

3 Ἀπὸ προσώπου πονηρίας αὐτῶν, ἧς ἐποίησαν παραπικράναι με, πορευθέντες θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις, οἷς οὐκ ἔγνωτε.

4 Καὶ ἀπέστειλα πρὸς ὑμᾶς τοὺς παῖδάς μου τοὺς προφήτας ὀρθρου, καὶ ἀπέστειλα, λέγων, Μὴ ποιήσητε τὸ πρᾶγμα τοῦ μολύνσεως ταύτης, ἧς ἐμίσησα.

5 Καὶ οὐκ ἤκουσάν μου, καὶ οὐκ ἔκλιναν τὸ οὖς αὐτῶν ἀποστρέψαι ἀπὸ τοῦ κακῶν αὐτῶν, πρὸς τὸ μὴ θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις.

6 Καὶ ἔσαξεν ἡ ὀργή μου καὶ ὁ θυμός μου, καὶ ἐξεκαύθη ἐν πύλαις Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ· καὶ ἐγενήθησαν εἰς ἐρήμωσιν καὶ εἰς ἄβατον ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη.

7 Καὶ νῦν ὅτως εἶπε Κύριος παντοκράτωρ, Ἱνατί ὑμεῖς ποιεῖτε κακὰ μεγάλα ἐπὶ ψυχαῖς ὑμῶν; ἐκκόψαι ὑμῶν ἄνθρωπον καὶ γυναῖκα, νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐκ μέσου Ἰούδα, πρὸς τὸ μὴ καταλειφθῆναι ὑμῶν μηδένα,

8 Παραπικράναι με ἐν τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ὑμῶν, θυμιᾶν θεοῖς ἑτέροις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, εἰς ἣν ἤλθετε κατοικεῖν ἐκεῖ, ἵνα κοπῆτε, καὶ ἵνα γένησθε εἰς κατάραν καὶ εἰς ὀνειδισμὸν ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τῆς γῆς.

9 Μὴ ἐπιλέλησθε ὑμεῖς τῶν κακῶν τῶν πατέρων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν βασιλέων Ἰούδα, καὶ τῶν κακῶν τῶν ἀρχόντων ὑμῶν, καὶ τῶν κακῶν τῶν γυναικῶν ὑμῶν, ὧν ἐποίησαν ἐν γῇ Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἱερουσαλήμ;

10 Καὶ οὐκ ἐπαύσαντο ἕως τῆς ἡμέρας ταύτης, καὶ οὐκ ἀντεῖχοντο τῶν προσαγμάτων μου, ὧν ἔδωκα κατὰ πρόσωπον τῶν πατέρων αὐτῶν.

11 Διατοῦτο οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐφίστημι τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' ἀπολέσαι

12 Πάντας τοὺς καταλοίπους τοὺς ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, καὶ ἐκλείψουσιν ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ ἔσονται εἰς ὀνειδισμὸν, καὶ εἰς ἀπώλειαν, καὶ εἰς κατάραν.

13 Καὶ ἐπισκέψομαι ἐπὶ τοὺς καθημένους ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ὡς ἐπεσκεψάμην ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ.

14 Καὶ οὐκ ἔσαι σεσωσμένος καὶ ἀδιὴς τῶν ἐπιλοίπων Ἰούδα τῶν παροικούντων ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, τοῦ ἐ-

πιστρέψαι εἰς γῆν Ἰούδα, ἐφ' ἣν αὐτοὶ ἐλπίζουσι ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν τοῦ ἐπιστρέψαι ἐκεῖ· καὶ μὴ ἐπιστρέψωσιν, ἀλλ' ἢ οἱ ἀνασεσωσμένοι.

15 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ Ἱερεμίᾳ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ γνόντες, ὅτι θυμιῶσιν αἱ γυναῖκες αὐτῶν, καὶ πᾶσαι αἱ γυναῖκες, συναγωγὴ μεγάλη, καὶ πᾶς ὁ λαὸς οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν Παθουρῆ, λέγοντες,

16 Ὁ λόγος ὃν ἐλάλησας πρὸς ἡμᾶς τῷ ὀνόματι Κυρίου, οὐκ ἀκούσομέν σου,

17 Ὅτι ποιοῦντες ποιήσομεν πάντα τὸν λόγον, ὃς ἐξελεύσεται ἐκ τοῦ στόματος ἡμῶν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς, καθὰ ἐποιήσαμεν ἡμεῖς καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν, ἐν πόλεσιν Ἰούδα καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐπλήσθημεν ἄρτων, καὶ ἐγενόμεθα χρηστοὶ, καὶ κακὰ οὐκ εἴδομεν.

18 Καὶ ὡς διελίπομεν θυμιῶντες τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, ἠλαττώθημεν πάντες, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἐξελίπομεν.

19 Καὶ ὅτι ἡμεῖς ἐθυμιῶμεν τῇ βασιλίσσῃ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδὰς, μὴ ἄνευ τῶν ἀνδρῶν ἡμῶν ἐποιήσαμεν αὐτῇ χαυῶνας, καὶ ἐσπείσαμεν αὐτῇ σπονδάς;

20 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας παντὶ τῷ λαῷ, τοῖς δυνατοῖς καὶ ταῖς γυναιξὶ, καὶ παντὶ τῷ λαῷ τοῖς ἀποκριθεῖσιν αὐτῷ λόγους, λέγων,

21 Οὐχὶ τοῦ θυμιάματος οὗ ἐθυμιάσατε ἐν ταῖς πόλεσιν Ἰούδα, καὶ ἔξωθεν Ἰερουσαλὴμ, ὑμεῖς καὶ οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ βασιλεῖς ὑμῶν, καὶ οἱ ἄρχοντες ὑμῶν, καὶ ὁ λαὸς τῆς γῆς, ἐμνήσθη Κύριος; καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ;

22 Καὶ οὐκ ἠδύνατο Κύριος ἔτι φέρειν ἀπὸ προσώπου πονηρίας πραγμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ τῶν βδελυγμάτων ὑμῶν ὧν ἐποιήσατε· καὶ ἐγενήθη ἡ γῆ ὑμῶν εἰς ἐρήμωσιν, καὶ εἰς ἄβατον, καὶ εἰς ἀρὰν, ὡς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,

23 Ἀπὸ προσώπου ὧν ἐθυμιᾶτε, καὶ ὧν ἡμάρτετε τῷ Κυρίῳ· καὶ οὐκ ἠκούσατε τῆς φωνῆς Κυρίου, καὶ ἐν τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ νόμῳ καὶ ἐν τοῖς μαρτυρίοις αὐτοῦ οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ ἐπελάβετο ὑμῶν τὰ κακὰ ταῦτα.

24 Καὶ εἶπεν Ἱερεμίας τῷ λαῷ, καὶ ταῖς γυναιξὶν, Ἀκούσατε λόγον Κυρίου.

25 Οὕτως εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ὑμεῖς γυναῖκες τῷ στόματι ὑμῶν ἐλαλήσατε, καὶ

ταῖς χερσὶν ὑμῶν ἐπληρώσατε, λέγεσαι, Ποιῆσαι ποιήσομεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὡμολογήκαμεν, θυμιᾶν τῇ βασιλίσσῃ τ οὐρανῦ καὶ σπένδειν αὐτῇ σπονδάς· ἐμμείνασαι ἐνεμείνατε ταῖς ὁμολογίαις ὑμῶν, καὶ ποιῆσαι ἐποιήσατε.

26 Διατῦτο ἀκούσατε λόγον Κυρίε, πᾶς Ἰούδα οἱ καθήμενοι ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, Ἰδὲ ὤμοσα τῷ ὀνόματί μ τῷ μεγάλῳ, εἶπε Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι ὄνομά μ ἐν τῷ στόματι παντὸς Ἰούδα εἰπεῖν, Ζῇ Κύριος, ἐπὶ πάσῃ γῇ Αἰγύπτῳ.

27 Ὅτι ἐγὼ ἐγρήγορα ἐπ' αὐτὲς, τ κακῶσαι αὐτὲς, καὶ ὐκ ἀγαθῶσαι· καὶ ἐκλείψσι πᾶς Ἰούδα, οἱ κατοικῦντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ, ἕως ἂν ἐκλείπωσι.

28 Καὶ οἱ σεσωσμένοι ἀπὸ ῥομφαίας ἐπισρέψσιν εἰς γῆν Ἰούδα ὀλίγοι ἀριθμῷ, καὶ γνώσονται οἱ καταλοιποι Ἰούδα οἱ καταςάντες ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, κατοικῆσαι ἐκεῖ, λόγος τίνος ἐμμενεῖ.

29 Καὶ τῦτο τὸ σημεῖον ὑμῖν, ὅτι ἐπισκέψομαι ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς εἰς πονηρά.

30 Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι τ Οὐαφρῆ βασιλέα Αἰγύπτ εἰς χεῖρας ἐχθρῦ αὐτῦ, καὶ εἰς χεῖρας ζητῦντος τ ψυχὴν αὐτῦ, καθὰ ἔδωκα τὸν Σεδεκίαν βασιλέα Ἰούδα εἰς χεῖρας Ναβυχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐχθρῦ αὐτῦ, καὶ ζητῦντος τ ψυχὴν αὐτῦ.

1 Ο ΛΟΓΟΣ ΟΝ ΕΛΑΛΗΣΕΝ ΙΕΡΕΜΙΑΣ Ο ΠΡΟΦΗΤΗΣ πρὸς Βαρυὲχ υἱὸν Νηρίε, ὅτε ἔγραφε τὲς λόγες τύτες ἐν τῷ βιβλίῳ ἀπὸ σόματος Ἱερεμίε, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ τῷ τετάρτῳ Ἰωακεὶμ υἱῷ Ἰωσία βασιλέως Ἰούδα·

2 Οὕτως εἶπε Κύριος ἐπὶ σοὶ Βαρὲχ,

3 Ὅτι εἶπας, Οἴμοι οἴμοι, ὅτι πρσέθηκε Κύριος κόπον ἐπιπονέν μοι, ἐκοιμήθην ἐν σεναγμοῖς, ἀνάπαυσιν ὐχ εὗρον·

4 Εἰπὸν αὐτῷ, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδὲ ἃς ἐγὼ ᾠκοδόμησα, ἐγὼ καθαιρῶ· καὶ ἃς ἐγὼ ἐφύτευσα, ἐγὼ ἐκτίλλω.

5 Καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῷ μεγάλα; μὴ ζητήσῃς, ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω κακὰ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, λέγει Κύριος· καὶ δώσω τ ψυχήν σε εἰς εὕρημα ἐν παντὶ τόπῳ, οὗ ἐὰν βαδίσῃς ἐκεῖ.

Κεφ. νβ'. 52.

ΟΝΤΟΣ εἰκοσῦ καὶ ἑνὸς ἔτες Σεδεκίε, ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν, καὶ ἕνδεκα ἔτη ἐβασί-

λευσεν ἐν Ἰερυσαλήμ· καὶ ὄνομα τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ἀμιτάαλ, θυγάτηρ Ἱερεμίου, ἐκ Λοβενά.

4 Καὶ ἐγένετο τῷ ἔτει τῷ ἐννάτῳ τῆ βασιλείας αὐτῦ, ἐν μηνὶ τῷ ἐννάτῳ, δεκάτῃ τῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτῦ ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ, καὶ περιεχαράκωσαν αὐτὴν, καὶ περιῳκοδόμησαν αὐτὴν τετραπέδοις λίθοις κύκλῳ.

5 Καὶ ἦλθεν ἡ πόλις εἰς συνοχὴν, ἕως ἑνδεκάτου ἔτους τῷ βασιλεῖ Σεδεκίᾳ,

6 Ἐν τῇ ἐννάτῃ τοῦ μηνὸς, καὶ ἐσφάγη ὁ λιμὸς ἐν τῇ πόλει, καὶ οὐκ ἦσαν ἄρτοι τῷ λαῷ τῆς γῆς.

7 Καὶ διεκόπη ἡ πόλις, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισταὶ ἐξῆλθον νυκτὸς κατὰ τὴν ὁδὸν τῆς πύλης, ἀναμέσον τοῦ τείχους, καὶ τοῦ παραδείσου, ὃ ἦν κατὰ τὸ κῆπον τοῦ βασιλέως, καὶ οἱ Χαλδαῖοι ἐπὶ τῆς πόλεως κύκλῳ, καὶ ἐπορεύθησαν ὁδὸν τὴν εἰς ἄραβα.

8 Καὶ κατεδίωξεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ πέραν Ἰεριχὼ, καὶ πάντες οἱ παῖδες αὐτῦ διεσπάρησαν ἀπ' αὐτῦ.

9 Καὶ συνέλαβον τὸν βασιλέα, καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος εἰς Δεβλαθὰ, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ μετὰ κρίσεως.

10 Καὶ ἔσφαξε βασιλεὺς Βαβυλῶνος τοὺς υἱοὺς Σεδεκίᾳ κατ' ὀφθαλμοὺς αὐτῦ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας Ἰούδα ἔσφαξεν ἐν Δεβλαθά.

11 Καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς Σεδεκίᾳ ἐξεξύφλωσε, καὶ ἔδησεν αὐτὸν ἐν πέδαις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος, ἕως ἡμέρας ἧς ἀπέθανε.

12 Καὶ ἐν μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθε Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος, ἑστηκὼς κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος, εἰς Ἰερουσαλὴμ,

13 Καὶ ἐνέπρησε τὸν οἶκον Κυρίε, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ πᾶσαν οἰκίαν μεγάλην ἐνέπρησεν ἐν πυρί·

14 Καὶ πᾶν τεῖχος Ἰερυσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλεν ἡ δύναμις τῶν Χαλδαίων, ἡ μετὰ τοῦ ἀρχιμαγείρου.

16 Καὶ τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ κατέλιπεν ὁ ἀρχιμάγειρος εἰς ἀμπελουργοὺς καὶ εἰς γεωργούς.

17 Καὶ τοὺς στύλους τοὺς χαλκοῦς τοὺς ἐν οἴκῳ Κυρίε, καὶ τὰς

βάσεις, καὶ τ̃ θάλασσαν τὴν χαλκῆν τ̃ ἐν οἴκῳ Κυρίε συνέτριψαν οἱ Χαλδαῖοι, καὶ ἔλαβον τ̃ χαλκὸν αὐτῶν, καὶ ἀπήνεγκαν εἰς Βαβυλῶνα.

18 Καὶ τὴν ςεφάνην, καὶ τὰς φιάλας, καὶ τὰς πρεάγρας, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ χαλκᾶ, ἐν οἷς ἐλειτέργεν ἐν αὐτοῖς,

19 Καὶ τὰς ἀπφὼθ, καὶ τὰς μασμαρὼθ, καὶ τὰς ὑποχυτῆρας, καὶ τὰς λυχνίας, καὶ τὰς θυΐσκας, καὶ τὰς κυάθες, ἃ ἦν χρυσᾶ χρυσᾶ, καὶ ἃ ἦν ἀργυρᾶ ἀργυρᾶ, ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρ.

20 Καὶ οἱ ςῦλοι δύο, καὶ ἡ θάλασσα μία, καὶ οἱ μόσχοι δώδεκα χαλκοῖ ὑποκάτω τ̃ θαλάσσης, ἃ ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς Σαλωμὼν εἰς οἶκον Κυρίε, οὗ οὐκ ἦν ςαθμὸς τ̃ χαλκᾶ αὐτῶν.

21 Καὶ οἱ ςῦλοι τριακονταπέντε πηχῶν ὕψ τ̃ ςῦλε τ̃ ἑνὸς, καὶ σπαρτίον δώδεκα πήχεων περιεκύκλε αὐτὸν, καὶ τὸ πάχ αὐτᾶ δακτύλων τεσσάρων κύκλῳ,

22 Καὶ γεῖσ ἐπ' αὐτοῖς χαλκᾶν, καὶ πέντε πήχεων τὸ μῆκ, ὑπεροχὴ τ̃ γείσε τ̃ ἑνὸς, καὶ δίκτυον καὶ ῥοαὶ ἐπὶ τᾶ γείσε κύκλῳ τὰ πάντα χαλκᾶ, καὶ κατὰ ταῦτα τῷ ςύλῳ τῷ δευτέρῳ ὀκτὼ ῥοαὶ τῷ πήχει τοῖς δώδεκα πήχεσι.

23 Καὶ ἦσαν αἱ ῥοαὶ ἐννενηκονταὲξ τὸ ἓν μέρ, καὶ ἦσαν αἱ πᾶσαι ῥοαὶ ἑκατὸν ἐπὶ τᾶ δικτύε κύκλῳ.

24 Καὶ ἔλαβεν ὁ ἀρχιμάγειρ τ̃ ἱερέα τ̃ πρῶτον, καὶ τ̃ ἱερέα τ̃ δευτερεύοντα, καὶ τὲς φυλάττοντας τ̃ ὁδὸν,

25 Καὶ εὐνοῦχον ἕνα ὃς ἦν ἐπισάτης τ̃ ἀνδρῶν τ̃ πολεμισῶν, καὶ ἑπτὰ ἄνδρας ὀνομαςὲς, τὲς ἐν πρεσώπῳ τ̃ βασιλέως, τὲς εὑρεθέντας ἐν τῇ πόλει, καὶ τ̃ γραμματέα τ̃ δυνάμεων, τὸν γραμματεύοντα τῷ λαῷ τ̃ γῆς, καὶ ἑξήκοντα ἀνδρας ἐκ τᾶ λαᾶ τ̃ γῆς, τὲς εὑρεθέντας ἐν μέσῳ τ̃ πόλεως·

26 Καὶ ἔλαβεν αὐτὲς Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρ τ̃ βασιλέως, καὶ ἤγαγεν αὐτὲς πρὸς βασιλέα Βαβυλῶν εἰς Δεβλαθά.

27 Καὶ ἐπάταξεν αὐτὲς βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐν Δεβλαθὰ, ἐν γῇ Αἰμάθ.

31 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ τριακοςῷ καὶ ἑβδόμῳ ἔτει, ἀποικισθέντ τ̃ Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, ἐν τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τ̃ μηνὸς, ἔλαβεν Οὐλαιμαδάχαρ βασιλεὺς Βαβυλῶν, ἐν τῷ ἐνιαυτῷ, ᾧ ἐβασίλευσε, τ̃ κεφαλὴν Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα,

καὶ ἔκειρεν αὐτὸν, καὶ ἐξήγαγεν αὐτὸν ἐξ οἰκίας τῆς ἐφυλάσσετο,

32 Καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρησὰ, καὶ ἔδωκε τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν βασιλέων τῶν μετ' αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι,

33 Καὶ ἤλλαξε τὴν στολὴν τῆς φυλακῆς αὐτοῦ, καὶ ἤσθιεν ἄρτον διαπαντὸς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ πάσας τὰς ἡμέρας, ἃς ἔζησε.

34 Καὶ ἡ σύνταξις αὐτῷ ἐδίδοτο διαπαντὸς παρὰ τοῦ βασιλέως Βαβυλῶνος ἐξ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἕως ἡμέρας τῆς ἀπέθανε.

ΘΡΗΝΟΙ ΙΕΡΕΜΙΟΥ.

Κεφ. α'. ι.

ΚΑΙ ἐγένετο μετὰ τὸ αἰχμαλωτισθῆναι τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰερουσαλὴμ, ἐρημωθῆναι, ἐκάθισεν Ἱερεμίας κλαίων, καὶ ἐθρήνησε τὸν θρῆνον τοῦτον ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ, καὶ εἶπε,

1 ΑΛΕΦ. Πῶς ἐκάθισε μόνη ἡ πόλις ἡ πεπληθυμμένη λαῶν; ἐγενήθη ὡς χήρα, πεπληθυμμένη ἐν ἔθνεσιν, ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγενήθη εἰς φόρον.

2 ΒΗΘ. Κλαίουσα ἔκλαυσεν ἐν νυκτὶ, καὶ τὰ δάκρυα αὐτῆς ἐπὶ τὰ σιαγόνων αὐτῆς, καὶ οὐκ ὑπάρχει ὁ παρακαλῶν αὐτὴν ἀπὸ πάντων τῶν ἀγαπώντων αὐτήν· πάντες οἱ φιλοῦντες αὐτὴν ἠθέτησαν ἐν αὐτῇ, ἐγένοντο αὐτῇ εἰς ἐχθρές.

3 ΓΙΜΕΛ. Μετῳκίσθη Ἰουδαία ἀπὸ ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπὸ πλήθους δουλείας αὐτῆς· ἐκάθισεν ἐν ἔθνεσιν, οὐχ εὗρεν ἀνάπαυσιν· πάντες οἱ καταδιώκοντες αὐτὴν, κατέλαβον αὐτὴν ἀναμέσον τῶν θλιβόντων.

4 ΔΑΛΕΘ. Ὁδοὶ Σιὼν πενθοῦσι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἐρχομένους ἐν ἑορτῇ· πᾶσαι αἱ πύλαι αὐτῆς ἠφανισμέναι, οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἀναστενάζουσιν, αἱ παρθένοι αὐτῆς ἀγόμεναι, καὶ αὐτὴ πικραινομένη ἐν ἑαυτῇ.

5 Η. Ἐγένοντο οἱ θλίβοντες αὐτὴν εἰς κεφαλὴν, καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς εὐθηνοῦσαν, ὅτι Κύριος ἐταπείνωσεν αὐτὴν ἐπὶ τὸ

πλήθῳ τῶν ἀσεβειῶν αὐτῆς· τὰ νήπια αὐτῆς ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ κατὰ πρόσωπον θλίβοντος.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐξῆρθη ἐκ θυγατρὸς Σιὼν πᾶσα ἡ εὐπρέπεια αὐτῆς· ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ὡς κριοὶ οὐχ εὑρίσκοντες νομὴν, καὶ ἐπορεύοντο ἐν οὐκ ἰσχύϊ κατὰ πρόσωπον διώκοντος.

7 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθη Ἰερουσαλὴμ ἡμερῶν ταπεινώσεως αὐτῆς, καὶ ἀπωσμῶν αὐτῆς· πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ὅσα ἦν ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐν τῷ πεσεῖν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰς χεῖρας θλίβοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ βοηθῶν αὐτῇ· ἰδόντες οἱ ἐχθροὶ αὐτῆς, ἐγέλασαν ἐπὶ καθοικεσίᾳ αὐτῆς.

8 ΗΘ. Ἁμαρτίαν ἥμαρτεν Ἰερουσαλὴμ, διατὶ τὸ εἰς σάλον ἐγένετο· πάντες οἱ δοξάζοντες αὐτὴν, ἐταπείνωσαν αὐτήν· εἶδον γὰρ τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς, καί γε αὐτὴ στενάζουσα καὶ ἀπεστράφη ὀπίσω.

9 ΤΗΘ. Ἀκαθαρσία αὐτῆς πρὸ ποδῶν αὐτῆς· οὐκ ἐμνήσθη ἔσχατα αὐτῆς, καὶ κατεβίβασεν ὑπερόγκα· οὐκ ἔγνω ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἴδε Κύριε τὴν ταπείνωσίν μου, ὅτι ἐμεγαλύνθη ὁ ἐχθρός.

10 ΙΩΔ. Χεῖρα αὐτῆς ἐξεπέτασε θλίβων ἐπὶ πάντα τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς· εἶδε γὰρ ἔθνη εἰσελθόντα εἰς τὸ ἁγίασμα αὐτῆς, ἃ ἐνετείλω μὴ εἰσελθεῖν αὐτὰ εἰς ἐκκλησίαν σου.

11 ΧΑΦ. Πᾶς ὁ λαὸς αὐτῆς καταστενάζοντες, ζητοῦντες ἄρτον· ἔδωκαν τὰ ἐπιθυμήματα αὐτῆς ἐν βρώσει, τοῦ ἐπιστρέψαι ψυχήν· ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον, ὅτι ἐγενήθη ἠτιμωμένη.

12 ΛΑΜΕΔ. Οἱ πρὸς ὑμᾶς, πάντες παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐπιστρέψατε καὶ ἴδετε εἰ ἔστιν ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, ὃ ἐγενήθη· φθεξάμενος ἐν ἐμοὶ ἐταπείνωσέ με Κύριος ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ὕψους αὐτοῦ ἀπέστειλε πῦρ, ἐν τοῖς ὀστέοις μου καὶ ἐκληγαγεν αὐτό· διεπέτασε δίκτυον τοῖς ποσί μου, ἐπέστρεψέ με εἰς τὰ ὀπίσω· ἔδωκέ με ἠφανισμένην, ὅλην τὴν ἡμέραν ὀδυνωμένην.

14 ΝΟΥΝ. Ἐγρηγορήθη ἐπὶ τὰ ἀσεβήματά μου, ἐν χερσί μου συνεπλάκησαν· ἀνέβησαν ἐπὶ τὸν τράχηλόν μου· ἠσθένησεν ἡ ἰσχύς μου· ὅτι ἔδωκε Κύριος ἐν χερσί μου ὀδύνας, οὐ δυνήσομαι ζῆναι.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐξῆρε πάντας τοὺς ἰσχυρούς μου ὁ Κύριος ἐκ μέσου μου, ἐκάλεσεν ἐπ' ἐμὲ καιρὸν

ρὸν τ̃ συντρίψαι ἐκλεκτούς μου· ληνὸν ἐπάτησε Κύριος παρθένῳ θυγατρὶ Ἰούδα· ἐπὶ τούτοις ἐγὼ κλαίω.

16 ΑΙΝ. Ὁ ὀφθαλμός μου κατήγαγεν ὕδωρ, ὅτι ἐμακρύνθη ἀπ' ἐμοῦ ὁ παρακαλῶν με, ὁ ἐπιστρέφων ψυχήν μου· ἐγένοντο οἱ υἱοί μου ἠφανισμένοι, ὅτι ἐκραταιώθη ὁ ἐχθρός.

17 ΦΗ. Διεπέτασε Σιὼν χεῖρα αὐτης, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν αὐτήν· ἐνετείλατο Κύριος τῷ Ἰακὼβ, κύκλῳ αὐτοῦ οἱ θλίβοντες αὐτόν· ἐγενήθη Ἱερουσαλὴμ εἰς ἀποκαθημένην ἀναμέσον αὐτῶν.

18 ΤΣΑΔΗ. Δίκαιός ἐστι Κύριος, ὅτι στόμα αὐτοῦ παρεπίκρανα· ἀκούσατε δὴ πάντες οἱ λαοὶ, καὶ ἴδετε τὸ ἄλγος μου· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ.

19 ΚΩΦ. Ἐκάλεσα τοὺς ἐραστάς μου, αὐτοὶ δὲ παρελογίσαντό με· οἱ ἱερεῖς μου καὶ οἱ πρεσβύτεροί μου ἐν τῇ πόλει ἐξέλιπον, ὅτι ἐζήτησαν βρῶσιν αὐτοῖς ἵνα ἐπιστρέψωσι ψυχὰς αὐτῶν, καὶ οὐχ εὗρον.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε, ὅτι θλίβομαι, ἡ κοιλία μου ἐταράχθη, καὶ ἡ καρδία μου ἐστράφη ἐν ἐμοὶ, ὅτι παραπικραίνουσα παρεπικράνθην, ἔξωθεν ἡ τέκνωσέ με μάχαιρα, ὥσπερ θάνατος ἐν οἴκῳ.

21 ΧΣΕΝ. Ἀκούσατε δὴ, ὅτι στενάζω ἐγὼ, οὐκ ἔστιν ὁ παρακαλῶν με· πάντες οἱ ἐχθροί μου ἤκουσαν τὰ κακά μου, καὶ ἐχάρησαν, ὅτι σὺ ἐποίησας· ἐπήγαγες ἡμέραν, ἐκάλεσας καιρὸν, ἐγένοντο ὅμοιοι ἐμοί.

22 ΘΑΥ. Εἰσέλθοι πᾶσα ἡ κακία αὐτῶν κατὰ πρόσωπόν σου, καὶ ἐπιφύλλισον αὐτοῖς, ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τ̃ ἁμαρτημάτων μου, ὅτι πολλοὶ οἱ στεναγμοί μου, καὶ ἡ καρδία μου λυπεῖται.

Κεφ. β'. 2.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἐγνόφωσεν ἐν ὀργῇ αὐτοῦ Κύριος τ̃ θυγατέρα Σιών; κατέρριψεν ἐξ οὐρανοῦ εἰς γῆν δόξασμα Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐμνήσθη ὑποποδίου ποδῶν αὐτοῦ.

2 ΒΗΘ. Ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ κατεπόντισε Κύριος, οὐ φεισάμενος· πάντα τὰ ὡραῖα Ἰακὼβ καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ, τὰ ὀχυρώματα τ̃ θυγατρὸς Ἰούδα ἐκόλλησεν εἰς τ̃ γῆν, ἐβεβήλωσε βασιλέα αὐτῆς, καὶ ἄρχοντας αὐτῆς.

3 ΓΙΜΕΛ. Συνέκλασεν ἐν ὀργῇ θυμοῦ αὐτοῦ πᾶν κέρας Ἰσραὴλ, ἀπέστρεψεν ὀπίσω δεξιὰν αὐτοῦ ἀπὸ προσώπου ἐχθροῦ, καὶ ἀνῆψεν ἐν Ἰακὼβ ὡς

πῦρ φλόγα, καὶ κατέφαγε πάντα τὰ κύκλῳ.

4 ΔΑΛΕΘ. Ἐνέτεινε τόξον αὐτοῦ ὡς ἐχθρὸς ὑπεναντίος, ἑστερέωσε δεξιὰν αὐτοῦ ὡς ὑπεναντίος, καὶ ἀπέκτεινε πάντα τὰ ἐπιθυμήματα τῆς ὀφθαλμοῦς μου ἐν σκηνῇ θυγατρὸς Σιὼν, ἐξέχεεν ὡς πῦρ τὸν θυμὸν αὐτοῦ.

5 Η. Ἐγενήθη Κύριος ὡς ἐχθρὸς, κατεπόντισεν Ἰσραὴλ, κατεπόντισε τὰς βάρεις αὐτῆς, διέφθειρε τὰ ὀχυρώματα αὐτοῦ, καὶ ἐπλήθυνε τῇ θυγατρὶ Ἰούδα ταπεινεμένην καὶ τεταπεινωμένην.

6 ΟΥΑΥ. Καὶ διεπέτασεν ὡς ἄμπελον τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, διέφθειρεν ἑορτὴν αὐτοῦ· ἐπελάθετο Κύριος ἃ ἐποίησεν ἐν Σιὼν ἑορτῆς καὶ σαββάτου, καὶ παρώξυνεν ἐμβριμήματι ὀργῆς αὐτοῦ βασιλέα καὶ ἱερέα καὶ ἄρχοντα.

7 ΖΑΙΝ. Ἀπώσατο Κύριος θυσιαστήριον αὐτοῦ, ἀπετίναξεν ἁγίασμα αὐτοῦ, συνέτριψεν ἐν χειρὶ ἐχθροῦ τεῖχος βάρεων αὐτῆς· φωνὴν ἔδωκαν ἐν οἴκῳ Κυρίου ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

8 ΗΘ. Καὶ ἐπέστρεψε διαφθεῖραι τεῖχος θυγατρὸς Σιών· ἐξέτεινε μέτρον, οὐκ ἀπέστρεψε χεῖρα αὐτοῦ ἀπὸ καταπατήματος, καὶ ἐπένθησε τὸ ὠροτείχισμα, καὶ τεῖχος ὁμοθυμαδὸν ἠσθένησεν.

9 ΤΗΘ. Ἐνεπάγησαν εἰς γῆν πύλαι αὐτῆς, ἀπώλεσε καὶ συνέτριψε μοχλοὺς αὐτῆς, βασιλέα αὐτῆς καὶ ἄρχοντα αὐτῆς ἐν τοῖς ἔθνεσιν· οὐκ ἔστι νόμος, καὶ γε προφῆται αὐτῆς οὐκ εἶδον ὅρασιν παρὰ Κυρίου.

10 ΙΩΔ. Ἐκάθισαν εἰς τὴν γῆν, ἐσιώπησαν πρεσβύτεροι θυγατρὸς Σιὼν, ἀνεβίβασαν χοῦν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν, περιεζώσαντο σάκκους, κατήγαγον εἰς γῆν ἀρχηγοὺς παρθένους ἐν Ἰερουσαλήμ.

11 ΧΑΦ. Ἐξέλιπον ἐν δάκρυσιν οἱ ὀφθαλμοί μου, ἐταράχθη ἡ καρδία μου, ἐξεχύθη εἰς τὴν γῆν ἡ δόξα μου, ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς λαοῦ μου, ἐν τῷ ἐκλείπειν νήπιον καὶ θηλάζοντα ἐν πλατείαις πόλεως.

12 ΛΑΜΕΔ. Ταῖς μητράσιν αὐτῶν εἶπαν, Ποῦ σῖτος, καὶ οἶνος; ἐν τῷ ἐκλύεσθαι αὐτοὺς ὡς τραυματίας ἐν πλατείαις πόλεως, ἐν τῷ ἐκχεῖσθαι ψυχὰς αὐτῶν εἰς κόλπον μητέρων αὐτῶν.

13 ΜΗΜ. Τί μαρτυρήσω σοι, ἢ τί ὁμοιώσω σοι θύγατερ Ἰερουσαλήμ; τίς σώσει καὶ παρακαλέσει σε παρθένος θύγατερ Σιών; ὅτι ἐμεγαλύνθη

ωοτήριον συντριβῆς σε, τίς ἰάσεταί σε;

14 ΝΟΥΝ. Προφῆταί σε εἶδοσάν σοι μάταια καὶ ἀφροσύνην, καὶ οὐκ ἀπεκάλυψαν ἐπὶ τὴν ἀδικίαν σε, ὅ ἐπισρέψαι αἰχμαλωσίαν σε, καὶ εἶδοσάν σοι λήμματα μάταια καὶ ἐξώσμαλα.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἐκρότησαν ἐπὶ σὲ χεῖρας πάντες οἱ παραπορευόμενοι ὁδὸν, ἐσύρισαν καὶ ἐκίνησαν τ κεφαλὴν αὐτῶν ἐπὶ τ θυγατέρα Ἱερουσαλήμ. Αὕτη ἡ πόλις, ἐρᾶσι, σέφανος εὐφροσύνης πάσης τ γῆς;

16 ΑΙΝ. Διήνοιξαν ἐπὶ σὲ σόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροί σε, ἐσύρισαν καὶ ἔβρυξαν ὀδόντας, καὶ εἶπαν, Κατεπίομεν αὐτήν· πλὴν αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν προσεδοκῶμεν, εὕρομεν αὐτὴν, εἴδομεν.

17 ΦΗ. Ἐποίησε Κύριος ἃ ἐνεθυμήθη, συνετέλεσε ῥῆμα αὐτοῦ, ἃ ἐνετείλατο ἐξ ἡμερῶν ἀρχαίων· καθεῖλε, καὶ οὐκ ἐφείσαλο, καὶ ηὔφρανεν ἐπὶ σὲ ἐχθρὸν, ὕψωσε κέρας θλίβοντός σε.

18 ΤΣΑΔΗ. Ἐβόησε καρδία αὐτῶν πρὸς Κύριον, Τείχη Σιὼν καταγάγετε ὡς χειμάρρους δάκρυα ἡμέρας καὶ νυκτός· μὴ δῷς ἕκνηψιν σεαυτῇ, μὴ σιωπήσαιτο θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου.

19 ΚΩΦ. Ἀνάσα, ἀγαλλίασαι ἐν νυκτὶ εἰς ἀρχὰς φυλακῆς σε, ἔκχεον ὡς ὕδωρ καρδίαν σε ἀπέναντι προσώπου Κυρίε, ἆρον πρὸς αὐτὸν χεῖράς σε περὶ ψυχῆς νηπίων σε, τ ἐκλυομένων λιμῷ ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξόδων.

20 ΡΗΧΣ. Ἴδε Κύριε καὶ ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφύλλισας ὅτως, εἰ φάγονται γυναῖκες καρπὸν κοιλίας αὐτῶν; ἐπιφυλλίδα ἐποίησε μάγειρος, φονευθήσονται νήπια θηλάζοντα μαζούς; ἀποκτανεῖς ἐν ἁγιάσματι Κυρίε ἱερέα καὶ προφήτην;

21 ΧΣΕΝ. Ἐκοιμήθησαν εἰς τ ἔξοδον παιδάριον καὶ πρεσβύτης· παρθένοι μου καὶ νεανίσκοι μου ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ, ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν λιμῷ ἀπέκτειναις, ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς σε ἐμαγείρευσας, ἐκ ἐφείσω.

22 ΘΑΥ. Ἐκάλεσεν ἡμέραν ἑορλῆς παροικίας μου κυκλόθεν, καὶ οὐκ ἐγένοντο ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίε ἀνασωζόμενος καὶ καταλελειμμένος, ὡς ἐπεκράτησα, καὶ ἐπλήθυνα ἐχθρός μου πάντας.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΛΕΦ. ΕΓΩ ἀνὴρ ὁ βλέπων πλωχείαν, ἐν ῥάβδῳ θυμοῦ αὐτοῦ ἐπ' ἐμέ.

2 Παρέλαβέ με καὶ ἀπήγαγέ με εἰς σκότος, καὶ οὐ φῶς.

3 Πλὴν ἐν ἐμοὶ ἐπέστρεψε
χεῖρα αὐτῦ ὅλην τ ἡμέραν,
4 Ἐπαλαίωσε σάρκα μ καὶ
δέρμα μ, ὀστέα μ συνέτρι-
ψεν.
5 ΒΗΘ. Ἀνῳκοδόμησε κατ'
ἐμ, κ ἐκύκλωσε κεφαλήν μ,
κ ἐμόχθησεν
6 Ἐν σκοτεινοῖς, ἐκάθισέ με
ὡς νεκροὺς αἰῶνος.
7 Ἀνῳκοδόμησε κατ' ἐμ,
καὶ οκ ἐξελεύσομαι, ἐβάρυνε
χαλκόν μ.
8 ΓΙΜΕΛ. Καί γε κεκράξο-
μαι κ βοήσω, ἀπέφραξε προσ-
ευχήν μου.
9 ΔΑΛΕΘ. Ἀνῳκοδόμησεν
ὁδούς μ, ἐνέφραξε τρίβους μ,
ἐτάραξεν
10 Ἄρκος ἐνεδρεύουσα, αὐτός
μοι λέων ἐν κρυφαίοις,
11 Κατεδίωξεν ἀφεσηκότα, κ
κατέπαυσέ με, ἔθετό με ἠφα-
νισμένην.
12 Η. Ἐνέτεινε τόξον αὐτῦ,
καὶ ἐστήλωσέ με ὡς σκοπὸν εἰς
βέλος.
13 Εἰσήγαγεν ἐν τοῖς νεφροῖς
μ ἰὸς φαρέτρας αὐτῦ.
14 Ἐγενήθην γέλως παντὶ
λαῷ μ, ψαλμὸς αὐτῶν ὅλην
τ ἡμέραν.
15 ΟΥΑΥ. Ἐχόρτασέ με
πικρίας, ἐμέθυσέ με χολῆς,
16 Καὶ ἐξέβαλε ψήφῳ ὀδόν-
τας μ· ἐψώμισέ με σποδόν,
17 Καὶ ἀπώσατο ἐξ εἰρήνης
ψυχήν μ· ἐπελαθόμην ἀγα-
θά.
18 Καὶ ἀπώλετο νῖκός μ,
κ ἡ ἐλπίς μ ἀπὸ Κυρίε.
19 ΖΑΙΝ. Ἐμνήσθην ἀπὸ
πλωχείας μ, καὶ ἐκ διωγμῦ
πικρία κ χολή μ
20 Μνησθήσεται, κ καται-
δολεσχήσει ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχή
μ.
21 Ταύτην τάξω εἰς τ καρ-
δίαν μ, διατῦτο ὑπομενῶ.
22 ΗΘ. Τὰ ἐλέη Κυρίε, ὅτι
οκ ἐξέλιπέ με, ὅτι οὐ συνετε-
λέσθησαν οἱ οἰκτιρμοὶ αὐτῦ·
μῆνας εἰς τὰς πρωΐας ἐλέησον
Κύριε, ὅτι οὐ συνετελέσθημεν,
ὅτι οὐ συνετελέσθησαν οἱ οἰ-
κτιρμοὶ αὐτῦ.
23 Καινὰ εἰς τὰς πρωΐας,
πολλὴ ἡ πίστις σε.
24 Μερίς μ Κύριος, εἶπεν ἡ
ψυχή μ· διατῦτο ὑπομενῶ
αὐτῷ.
25 ΤΗΘ. Ἀγαθὸς Κύριος
τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν, ψυχὴ
ἣ ζητήσει αὐτὸν,
26 Ἀγαθόν κ ὑπομενεῖ, κ
ἡσυχάσει εἰς τὸ σωτήριον Κυρίε.
27 ΤΗΘ. Ἀγαθὸν ἀνδρὶ,
ὅταν ἄρῃ ζυγὸν ἐν νεότητι
αὐτῦ,
28 Καθήσεται κατὰ μόνας,
καὶ σιωπήσεται, ὅτι ἦρεν ἐφ'
ἑαυτῷ.

30 ΙΩΔ. Δώσει τῷ παίοντι αὐτὸν σιαγόνα, χορτασθήσεται ὀνειδισμῶν.

31 Ὅτι ἐκ εἰς τὸ αἰῶνα ἀπώσεται Κύριος.

32 ΧΑΦ. Ὅτι ὁ ταπεινώσας οἰκτειρήσει, κὴ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐλέων αὐτοῦ,

33 Οὐκ ἀπεκρίθη ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, κὴ ἐταπείνωσεν υἱοὺς ἀνδρός.

34 ΛΑΜΕΔ. Τοῦ ταπεινῶσαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ πάντας δεσμίους γῆς,

35 Τοῦ ἐκκλίναι κρίσιν ἀνδρὸς κατέναντι προσώπου ὑψίστου,

36 Καταδικάσαι ἄνθρωπον ἐν τῷ κρίνεσθαι αὐτὸν, Κύριος ἐκ εἶπε.

37 Τίς ἔτως εἶπε, κὴ ἐγενήθη; Κύριος ἐκ ἐνετείλατο.

38 Ἐκ στόματος ὑψίστου ἐκ ἐξελεύσεται τὰ κακὰ καὶ τὸ ἀγαθόν.

39 ΜΗΜ. Τί γογγύσει ἄνθρωπος ζῶν, ἀνὴρ περὶ τῆς ἁμαρτίας αὐτοῦ;

40 ΝΟΥΝ. Ἐξηρευνήθη ἡ ὁδὸς ἡμῶν κὴ ἠτάσθη, κὴ ἐπιστρέψομεν ἕως Κυρίου.

41 Ἀναλάβωμεν καρδίας ἡμῶν ἐπὶ χειρῶν πρὸς ὑψηλὸν ἐν οὐρανῷ.

42 Ἡμαρτήσαμεν, ἠσεβήσαμεν, κὴ ἐκ ἱλάσθης.

43 ΣΑΜΕΧ. Ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, κὴ ἀπεδίωξας ἡμᾶς, ἀπέκτεινας, ἐκ ἐφείσω.

44 Ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς, καμμύσαι με

45 Καὶ ἀπωσθῆναι. ΑΙΝ. Ἔθηκας ἡμᾶς ἐν μέσῳ τῶν λαῶν.

46 Διήνοιξαν ἐφ' ἡμᾶς τὸ στόμα αὐτῶν πάντες οἱ ἐχθροὶ ἡμῶν.

47 Φόβος κὴ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις κὴ συντριβή.

48 Ἀφέσεις ὑδάτων κατάξει ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ τὸ σύντριμμα τῆς θυγατρὸς τοῦ λαοῦ μου.

49 ΦΗ. Ὁ ὀφθαλμός μου κατεπόθη, κὴ οὐ σιγήσομαι τοῦ μὴ εἶναι ἔκνηψιν,

50 Ἕως οὗ διακύψῃ κὴ ἴδῃ Κύριος ἐξ οὐρανοῦ.

51 Ὁ ὀφθαλμός μου ἐπιφυλλιεῖ ἐπὶ τὴν ψυχήν μου παρὰ πάσας θυγατέρας πόλεως.

52 ΤΣΑΔΗ. Θηρεύοντες ἐθήρευσάν με ὡς στρθίον· πάντες οἱ ἐχθροί μου δωρεὰν

53 Ἐθανάτωσαν ἐν λάκκῳ ζωήν μου, κὴ ἐπέθηκαν λίθον ἐπ' ἐμοί.

54 Ὑπερεχύθη ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου· εἶπα, Ἀπωσμαι.

55 ΚΩΦ. Ἐπεκαλεσάμην τὸ

ὄνομά σȣ Κύριε ἐκ λάκκȣ κατ-
ωτάτȣ·
56 Φωνήν μȣ ἤκȣσας· μὴ
κρύψῃς τὰ ὦτά σȣ εἰς τ̅ δέ-
ησίν μȣ·
57 Εἰς τ̅ βοήθειάν μȣ ἤγ-
γισας· ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐπεκαλε-
σάμην σε εἶπάς μοι, Μὴ φοβȣ̃.
58 ῾ΡΗΧΣ. Ἐδίκασας Κύριε
τὰς δίκας τ̅ ψυχῆς μȣ, ἐλυ-
τρώσω τ̅ ζωήν μȣ.
59 Ἴδες Κύριε τὰς ταραχάς
μȣ, ἔκρινας τ̅ κρίσιν μȣ.
60 Εἶδες πᾶσαν τ̅ ἐκδίκησιν
αὐτῶν, εἰς πάντας διαλογισ-
μȣ̀ς αὐτῶν ἐν ἐμοί.
61 ΧΣΕΝ, Ἤκȣσας τ̅ ὀνει-
δισμὸν αὐτῶν, πάντας τοὺς
διαλογισμȣ̀ς αὐτῶν κατ' ἐμȣ̃,
62 Χείλη ἐπανισαμένων μοι,
καὶ μελέτας αὐτῶν κατ' ἐμȣ̃
ὅλην τ̅ ἡμέραν,
63 Καθέδραν αὐτῶν, ϗ ἀνά-
σασιν αὐτῶν· ἐπίβλεψον ἐπὶ
ὀφθαλμȣ̀ς αὐτῶν.
64 Ἀποδώσεις αὐτοῖς ἀντα-
πόδομα Κύριε κατὰ τὰ ἔργα
τ̅ χειρῶν αὐτῶν.
65 ΘΑΥ. Ἀποδώσεις αὐτοῖς
ὑπερασπισμὸν, καρδίας μου
μόχθον.
66 Σὺ αὐτȣ̀ς καταδιώξεις ἐν
ὀργῇ, καὶ ἐξαναλώσεις αὐτȣ̀ς
ὑποκάτωθεν τ̅ ȣ̓ρανȣ̃ Κύριε.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΛΕΦ. ΠΩΣ ἀμαυρωθήσε-
ται χρυσίον, ἀλ-
λοιωθήσεται τὸ ἀργύριον τὸ
ἀγαθόν; ἐξεχύθησαν λίθοι
ἅγιοι ἐπ' ἀρχῆς πασῶν ἐξό-
δων.
2 ΒΗΘ. Οἱ υἱοὶ Σιὼν οἱ τί-
μιοι, οἱ ἐπῃρμένοι ἐν χρυσίῳ,
πῶς ἐλογίσθησαν εἰς ἀγγεῖα
ὀςράκινα, ἔργα χειρῶν κερα-
μέως;
3 ΓΙΜΕΛ. Καί γε δράκοντες
ἐξέδυσαν μαςοὺς, ἐθήλασαν
σκύμνοι αὐτῶν θυγατέρας λαȣ̃
μȣ εἰς ἀνίατον, ὡς ςρȣθίον ἐν
ἐρήμῳ.
4 ΔΑΛΕΘ. Ἐκολλήθη ἡ
γλῶσσα θηλάζοντος πρὸς τ̅
φάρυγγα αὐτȣ̃ ἐν δίψει, νήπια
ᾔτησαν ἄρτον, ὁ διακλῶν ȣ̓κ
ἔςιν αὐτοῖς.
5 Η. Οἱ ἔσθοντες τὰς τρυ-
φὰς, ἠφανίσθησαν ἐν ταῖς ἐξό-
δοις, οἱ τιθηνȣ́μενοι ἐπὶ κόκ-
κων, περιεβάλλοντο κοπρίας.
6 ΟΥΑΥ. Καὶ ἐμεγαλύνθη
ἀνομία θυγατρὸς λαȣ̃ μȣ ὑπὲρ
ἀνομίας Σοδόμων τ̅ κατεςραμ-
μένης ὥσπερ σπȣδὴ, ϗ ȣ̓κ ἐπό-
νεσαν ἐν αὐτῇ χεῖρας.
7 ΖΑΙΝ. Ἐκαθαριώθησαν
Ναζιραῖοι αὐτῆς ὑπὲρ χιόνα,
ἔλαμψαν ὑπὲρ γάλα, ἐπυρώ-
θησαν, ὑπὲρ λίθȣ σαπφείρȣ τὸ
ἀπόσπασμα αὐτῶν.

8 ΗΘ. Ἐσκότασεν ὑπὲρ ἀσβόλην τὸ εἶδος αὐτῶν, ἐκ ἐπεγνώσθησαν ἐν ταῖς ἐξόδοις· ἐπάγη δέρμα αὐτῶν ἐπὶ τὰ ὀστέα αὐτῶν, ἐξηράνθησαν, ἐγενήθησαν ὥσπερ ξύλον.

9 ΤΗΘ. Καλοὶ ἦσαν οἱ τραυματίαι φομφαίας, ἢ οἱ τραυματίαι λιμῷ· ἐπορεύθησαν ἐκκεκεντημένοι ἀπὸ γεννημάτων ἀγρῶν.

10 ΙΩΔ. Χεῖρες γυναικῶν οἰκτιρμόνων ἥψησαν τὰ παιδία αὐτῶν, ἐγενήθησαν εἰς βρῶσιν αὐταῖς, ἐν τῷ συντρίμματι τ̃ θυγατρὸς τ̃ λαοῦ μου.

11 ΧΑΦ. Συνετέλεσε Κύριος θυμὸν αὐτοῦ, ἐξέχεε θυμὸν ὀργῆς αὐτοῦ, καὶ ἀνῆψε πῦρ ἐν Σιὼν, καὶ κατέφαγε τὰ θεμέλια αὐτῆς.

12 ΛΑΜΕΔ. Οὐκ ἐπίστευσαν βασιλεῖς γῆς, πάντες οἱ κατοικοῦντες τ̃ οἰκουμένην, ὅτι εἰσελεύσεται ἐχθρὸς καὶ ἐκθλίβων διὰ τ̃ πυλῶν Ἰερουσαλήμ.

13 ΜΗΜ. Ἐξ ἁμαρτιῶν προφητῶν αὐτῆς, ἀδικιῶν ἱερέων αὐτῆς, τ̃ ἐκχεόντων αἷμα δίκαιον ἐν μέσῳ αὐτῆς.

14 ΝΟΥΝ. Ἐσαλεύθησαν ἐγρήγοροι αὐτῆς ἐν ταῖς ἐξόδοις, ἐμολύνθησαν ἐν αἵματι, ἐν τῷ μὴ δύνασθαι αὐτοὺς, ἥψαντο ἐνδυμάτων αὐτῶν.

15 ΣΑΜΕΧ. Ἀπόστητε ἀκάθαρτον, καλέσαλε αὐτὸς, ἀπόστητε, ἀπόστητε, μὴ ἅπλεσθε, ὅτι ἀνήφθησαν, καί γε ἐσαλεύθησαν· εἶπατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, Οὐ μὴ προσθῶσι τοῦ παροικεῖν.

16 ΑΙΝ. Πρόσωπον Κυρίε μερὶς αὐτῶν, οὐ προσθήσει ἐπιβλέψαι αὐτοῖς· πρόσωπον ἱερέων ἐκ ἔλαβον, προφήτας ἐκ ἠλέησαν.

17 ΦΗ. Ἔτι ὄντων ἡμῶν ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν, εἰς τ̃ βοήθειαν ἡμῶν μάταια ἀποσκοπευόντων ἡμῶν. ΤΣΑΔΗ. Ἀπεσκοπεύσαμεν εἰς ἔθνος οὐ σῶζον,

18 Ἐθηρεύσαμεν μικρὸς ἡμῶν, τ̃ μὴ πορεύεσθαι ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν. ΚΩΦ. Ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, πάρεσιν ὁ καιρὸς ἡμῶν.

19 Κοῦφοι ἐγένοντο οἱ διώκοντες ἡμᾶς ὑπὲρ αετὸς οὐρανοῦ, ἐπὶ τ̃ ὀρέων ἐξέπτησαν, ἐν ἐρήμῳ ἐνήδρευσαν ἡμᾶς.

20 ΡΗΧΣ. Πνεῦμα προσώπε ἡμῶν χρισὸς Κύριος συνελήφθη ἐν ταῖς διαφθοραῖς αὐτῶν, οὗ εἴπαμεν, Ἐν τῇ σκιᾷ αὐτοῦ ζησόμεθα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

21 ΧΣΕΝ. Χαῖρε καὶ εὐφραίνε θύγατερ Ἰδουμαίας ἡ κατοικοῦσα ἐπὶ γῆς, καί γε ἐπὶ σὲ διελεύσεται τὸ ποτήριον Κυ-

ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν, ἑκατέρῳ δύο συνεζευγμέναι πρὸς ἀλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω τῶν σώματος αὐτῶν.

12 Καὶ ἑκάτερον κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο· οὗ ἂν ἦν τὸ πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον.

13 Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων ὅρασις ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων, ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων ἀναμέσον τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ πυρὸς, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο ἀστραπή.

15 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τροχὸς εἷς ἐπὶ τῆς γῆς ἐχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι.

16 Καὶ τὸ εἶδος τῶν τροχῶν ὡς εἶδος θαρσεὶς· καὶ ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσι· καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν καθὼς ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ.

17 Ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο· οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,

18 Οὐδὲ οἱ νῶτοι αὐτῶν· καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς· καὶ ἴδον αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι.

19 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο οἱ τροχοί.

20 Οὗ ἂν ἦν ἡ νεφέλη, ἐκεῖ τὸ πνεῦμα τοῦ πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ καὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν τοῖς τροχοῖς.

21 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ ἐπορεύοντο, καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ εἱστήκεισαν, καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν αὐτὰ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, ὅτι πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

22 Καὶ ὁμοίωμα ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν τῶν ζώων ὡσεὶ στερέωμα, ὡς ὅρασις κρυστάλλου, ἐκτεταμένον ἐπὶ τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπάνωθεν.

23 Καὶ ὑποκάτωθεν τοῦ στερεώματος αἱ πτέρυγες αὐτῶν ἐκτεταμέναι, παρεσσόμεναι ἑτέρα τῇ ἑτέρᾳ, ἑκάστῳ δύο ἐπικαλύπτεσαι τὰ σώματα αὐτῶν.

24 Καὶ ἤκουον τὴν φωνὴν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, ὡς φωνὴν ὕδατος πολλοῦ· καὶ ἐν τῷ ἑστάναι αὐτὰ, κατέπαυον αἱ πτέρυγες αὐτῶν.

25 Καὶ ἰδοὺ φωνὴ ὑπεράνωθεν τοῦ στερεώματος

26 Τοῦ ὄντος ὑπὲρ κεφαλῆς αὐτῶν, ὡς ὅρασις λίθου σαπφείρου, ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ ὁμοιώματος τοῦ θρόνου ὁμοίωμα ὡς εἶδος ἀνθρώπου ἄνωθεν.

27 Καὶ ἴδον ὡς ὄψιν ἠλέκτρου ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἐπάνω,

καὶ ἀπὸ ὁράσεως ὀσφύος καὶ ἕως κάτω ἴδον ὅρασιν πυρὸς, καὶ τὸ φέγγος αὐτῆ κύκλῳ,

28 Ὡς ὅρασις τόξου ὅταν ᾖ ἐν τῇ νεφέλῃ ἐν ἡμέραις ὑετοῦ, οὕτως ἡ ὅρασις τοῦ φέγγους κυκλόθεν.

Κεφ. β'. 2.

ΑΥΤΗ ἡ ὅρασις ὁμοιώματος δόξης Κυρίου· καὶ ἴδον, καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἤκουσα φωνὴν λαλοῦντος· καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, στῆθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου, καὶ λαλήσω πρὸς σέ.

2 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἀνέλαβέ με, καὶ ἐξῆρέ με, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἤκουον αὐτοῦ λαλοῦντος πρὸς μέ.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, ἐξαποστέλλω ἐγώ σε πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, τοὺς παραπικραίνοντάς με, οἵτινες παρεπίκρανάν με, αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν ἕως τῆ σήμερον ἡμέρας.

4 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος,

5 Ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πιθησθῶσι, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστὶ, καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης εἶ σὺ ἐν μέσῳ αὐτῶν.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, μὴ φοβηθῇς αὐτοὺς, μηδὲ ἐκστῇς ἀπὸ προσώπου αὐτῶν· διότι παροικησουσι, καὶ ἐπισυνήσονται ἐπὶ σὲ κύκλῳ, καὶ ἐν μέσῳ σκορπίων σὺ κατοικεῖς· τοὺς λόγους αὐτῶν μὴ φοβηθῇς, καὶ ἀπὸ προσώπου αὐτῶν μὴ ἐκστῇς, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

7 Καὶ λαλήσεις τοὺς λόγους μου πρὸς αὐτοὺς, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν ἢ πιθησθῶσιν, ὅτι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

8 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἄκουε δὴ λαλοῦντος πρὸς σὲ, μὴ γίνου παραπικραίνων, καθὼς ὁ οἶκος ὁ παραπικραίνων· χάνε τὸ στόμα σου, καὶ φάγε ὃ ἐγὼ δίδωμί σοι.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἐκτεταμένη πρὸς μὲ, καὶ ἐν αὐτῇ κεφαλὶς βιβλίου.

10 Καὶ ἀνείλησεν αὐτὴν ἐνώπιόν μου, καὶ ἦν ἐν αὐτῇ γεγραμμένα τὰ ἔμπροσθεν καὶ τὰ ὀπίσω· καὶ ἐγέγραπτο θρῆνος καὶ μέλος καὶ οὐαί.

1 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, κατάφαγε τὴν κεφαλίδα ταύτην, καὶ πορεύθητι καὶ λάλησον τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

2 Καὶ διήνοιξε τὸ στόμα μου, καὶ ἐψώμισέ με τὴν κεφαλίδα.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸ στόμα σου φάγεται, καὶ ἡ κοιλία σου πλησθήσεται τῆς κεφαλίδος ταύτης

τ̃ δεδομένης εἰς σέ· κ̀ ἔφαγον αὐτὴν, κ̀ ἐγένετο ἐν τῷ στόματί μ̀, ὡς μέλι γλυκάζον.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, βάδιζε κ̀ εἴσελθε πρὸς τ̀ οἶκον τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ λάλησον τοὺς λόγους μ̀ πρὸς αὐτούς.

5 Διότι ὐ πρὸς λαὸν βαθύγλωσσον σὺ ἐξαποστέλλῃ πρὸς τ̀ οἶκον τ̃ Ἰσραήλ·

6 Οὐδὲ πρὸς λαοὺς πολλοὺς ἀλλοφώνους ἢ ἀλλογλώσσους, ὰδὲ ϛιβαρεῖς τῇ γλώσσῃ ὄντας, ὧν ὐκ ἀκούσῃ τοὺς λόγους· καὶ εἰ πρὸς τοιούτους ἐξαπέϛειλά σε, ἔτοι ἂν εἰσήκουσάν σ̀.

7 Ὁ δὲ οἶκος τ̃ Ἰσραὴλ οὐ μὴ θελήσουσιν εἰσακοῦσαί σου, διότι ὐ βούλονται εἰσακούειν μ̀, ὅτι πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραὴλ φιλόνεικοί εἰσι κ̀ σκληροκάρδιοι.

8 Καὶ ἰδὲ δέδωκα τὸ πρόσωπόν σου δυνατὸν κατέναντι τ̀ προσώπων αὐτῶν, καὶ τὸ νῖκός σου κατισχύσω κατέναντι τ̃ νίκης αὐτῶν·

9 Καὶ ἔσαι διαπαντὸς κραταιότερον πέτρας· μὴ φοβηθῇς ἀπ' αὐτῶν, μηδὲ πτοηθῇς ἀπὸ προσώπ̀ αὐτῶν, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐϛί.

10 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπ̀, πάντας τοὺς λόγους ὲς λελάληκα μετὰ σοῦ, λάβε εἰς τ̀ καρδίαν σ̀, καὶ τοῖς ὠσί σ̀ ἄκ̀ε.

11 Καὶ βάδιζε, εἴσελθε εἰς τ̀ αἰχμαλωσίαν πρὸς τοὺς υἱοὺς τ̃ λαοῦ σ̀, κ̀ λαλήσεις πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν, ἐὰν ἄρα ἐνδῶσι.

12 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, κ̀ ἤκουσα κατόπισθέν μ̀ φωνὴν σεισμοῦ μεγάλου, Εὐλογημένη ἡ δόξα Κυρίου ἐκ τ̃ τόπ̀ αὐτοῦ.

13 Καὶ ἴδον φωνὴν τ̀ πτερύγων τῶν ζώων πτερυσσομένων ἑτέρα πρὸς τ̀ ἑτέραν, καὶ φωνὴ τ̀ τροχῶν ἐχομένη αὐτῶν, καὶ φωνὴ τ̃ σεισμοῦ.

14 Καὶ τὸ πνεῦμα ἐξῆρέ με, κ̀ ἀνέλαβέ με, κ̀ ἐπορεύθην ἐν ὁρμῇ τ̃ πνεύματός μ̀, κ̀ χεὶρ Κυρίου ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ κραταιά.

15 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τ̀ αἰχμαλωσίαν μετέωρον, κ̀ περιῆλθον τοὺς κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τ̃ Χοβὰρ τοὺς ὄντας ἐκεῖ· καὶ ἐκάθισα ἐκεῖ ἑπτὰ ἡμέρας, ἀναστρεφόμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν.

16 Καὶ ἐγένετο μετὰ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

17 Υἱὲ ἀνθρώπ̀, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μ̀ λόγον, κ̀ διαπειλήσῃ αὐτοῖς παρ' ἐμοῦ.

18 Ἐν τῷ λέγειν με τῷ ἀνόμῳ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ·

καὶ οὐ διαστείλω αὐτῷ τοῦ διαστεῖλασθαι τῷ ἀνόμῳ, ἀποστρέψαι ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, ἵνα ζήσαι αὐτόν· ὁ ἄνομος ἐκεῖνος τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

19 Καὶ σὺ ἐὰν διαστείλῃ τῷ ἀνόμῳ, καὶ μὴ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτοῦ, καὶ ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ, ὁ ἄνομος ἐκεῖνος ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτοῦ ἀποθανεῖται, καὶ σὺ τὴν ψυχήν σου ῥύσῃ.

20 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέφειν δίκαιον ἀπὸ τῆς δικαιοσυνῶν αὐτοῦ, καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ δώσω τὸ βάσανον εἰς πρόσωπον αὐτοῦ, αὐτὸς ἀποθανεῖται, ὅτι οὐ διεστείλω αὐτῷ· καὶ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ ἀποθανεῖται, διότι οὐ μὴ μνησθῶσιν αἱ δικαιοσύναι αὐτοῦ, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω.

21 Σὺ δὲ ἐὰν διαστείλῃ τῷ δικαίῳ τοῦ μὴ ἁμαρτεῖν, καὶ αὐτὸς μὴ ἁμάρῃ, ὁ δίκαιος ζωῇ ζήσεται, ὅτι διεστείλω αὐτῷ, καὶ σὺ τὴν σεαυτοῦ ψυχὴν ῥύσῃ.

22 Καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου· καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάστηθι, καὶ ἔξελθε εἰς τὸ πεδίον, καὶ ἐκεῖ λαληθήσεται πρὸς σέ.

22 Καὶ ἀνέστην καὶ ἐξῆλθον πρὸς τὸ πεδίον· καὶ ἰδοὺ ἐκεῖ δόξα Κυρίου εἰστήκει, καθὼς ἡ ὅρασις, καὶ καθὼς ἡ δόξα Κυρίου, ἣν εἶδον ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ ἔπεσα ἐπὶ πρόσωπόν μου.

24 Καὶ ἦλθεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ τοὺς πόδας μου, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, καὶ εἶπέ μοι, Εἴσελθε, καὶ ἐγκλείσθητι ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου σου.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, ἰδοὺ δέδονται ἐπὶ σὲ δεσμοὶ, καὶ δήσουσί σε ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκ μέσου αὐτῶν.

26 Καὶ τὴν γλῶσσάν σε συνδήσω, καὶ ἀποκωφωθήσῃ, καὶ οὐκ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς ἄνδρα ἐλέγχοντα, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

27 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν με πρὸς σὲ, ἀνοίξω τὸ στόμα σου, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτοὺς, Τάδε λέγει Κύριος, Ὁ ἀκούων ἀκουέτω, καὶ ὁ ἀπειθῶν ἀπειθείτω, διότι οἶκος παραπικραίνων ἐστί.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε σεαυτῷ πλίνθον, καὶ θήσεις αὐτὴν πρὸ προσώπου σου, καὶ διαγράψεις ἐπ' αὐτὴν πόλιν τὴν Ἱερουσαλήμ.

2 Καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν περιοχὴν, καὶ οἰκοδομήσεις ἐπ' αὐτὴν προμαχῶνας, καὶ περιβαλεῖς ἐπ' αὐτὴν χάρακα, καὶ δώσεις ἐπ' αὐτὴν παρεμβολὰς, καὶ τάξεις τὰς βελοστάσεις κύκλῳ.

3 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ τή-

γανον σιδηρȣ̃ν, ϗ θήσεις αὐτὸ τοῖχον σιδηρȣ̃ν ἀναμέσον σȣ ϗ ἀναμέσον τ̃ πόλεως, ϗ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σου ἐπ' αὐτὴν, ϗ ἔςαι ἐν συγκλεισμῷ, ϗ συγκλείσεις αὐτήν· σημεῖόν ἐςι τȣ̃το τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ.

4 Καὶ σὺ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σȣ τὸ ἀριςερὸν, ϗ θήσεις τὰς ἀδικίας τȣ̃ οἴκȣ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτȣ̃, κατὰ ἀριθμὸν τ̃ ἡμερῶν πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἃς κοιμηθήσῃ ἐπ' αὐτȣ̃, καὶ λήψῃ τὰς ἀδικίας αὐτῶν.

5 Καὶ ἐγὼ δέδωκά σοι τὰς ἀδικίας αὐτῶν εἰς ἀριθμὸν ἡμερῶν, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας, ϗ λήψῃ τὰς ἀδικίας τȣ̃ οἴκȣ Ἰσραήλ.

6 Καὶ συντελέσεις ταῦτα, ϗ κοιμηθήσῃ ἐπὶ τὸ πλευρόν σου τὸ δεξιὸν, ϗ λήψῃ τὰς ἀδικίας τȣ̃ οἴκȣ Ἰȣ́δα τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἡμέραν εἰς ἐνιαυτὸν τέθεικά σοι.

7 Καὶ εἰς τ̃ συγκλεισμὸν Ἱερȣσαλὴμ ἑτοιμάσεις τὸ πρόσωπόν σȣ, καὶ τ̃ βραχίονά σȣ ςερεώσεις, ϗ προφητεύσεις ἐπ' αὐτήν.

8 Καὶ ἐγὼ ἰδȣ̀ δέδωκα ἐπὶ σὲ δεσμȣ̀ς, καὶ μὴ ςραφῇς ἀπὸ τȣ̃ πλευρȣ̃ σου ἐπὶ τὸ πλευρόν σȣ, ἕως ȣ̃ συντελεσθῶσιν ἡμέραι τȣ̃ συγκλεισμȣ̃ σȣ.

9 Καὶ σὺ λάβε σεαυτῷ πυρȣ̀ς, ϗ κριθὰς, ϗ κύαμον, καὶ φακὸν, ϗ κέγχρον, ϗ ὀλύραν, ϗ ἐμβαλεῖς αὐτὰ εἰς ἄγγος ἓν ὀςράκινον, ϗ ποιήσεις αὐτὰ σεαυτῷ εἰς ἄρτȣς· καὶ κατὰ ἀριθμὸν τ̃ ἡμερῶν, ἃς σὺ καθεύδεις ἐπὶ τȣ̃ πλευρȣ̃ σȣ, ἐννενήκοντα καὶ ἑκατὸν ἡμέρας φάγεσαι αὐτά.

10 Καὶ τὸ βρῶμά σȣ φάγεσαι ἐν ςαθμῷ, εἴκοσι σίκλȣς τ̃ ἡμέραν, ἀπὸ καιρȣ̃ ἕως καιρȣ̃ φάγεσαι αὐτά.

11 Καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ πίεσαι, ϗ τὸ ἕκτον τȣ̃ εἶν ἀπὸ καιρȣ̃ ἕως καιρȣ̃ πίεσαι.

12 Καὶ ἐγκρυφίαν κρίθινον φάγεσαι αὐτὰ, ἐν βολβίτοις κόπρȣ ἀνθρωπίνης ἐγκρύψεις αὐτὰ κατ' ὀφθαλμȣ̀ς αὐτῶν.

13 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τȣ̃ Ἰσραὴλ, Οὕτως φάγονται οἱ υἱοὶ τȣ̃ Ἰσραὴλ ἀκάθαρτα ἐν τοῖς ἔθνεσι.

14 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Θεὲ Ἰσραήλ· εἰ ἡ ψυχή μȣ ȣ̀ μεμίανται ἐν ἀκαθαρσίᾳ, ϗ θνησιμαῖον ϗ θηριάλωτον ȣ̀ βέβρωκα ἀπὸ γενέσεώς μȣ ἕως τȣ̃ νῦν, ȣ̀δὲ εἰσελήλυθεν εἰς τὸ ςόμα μȣ πᾶν κρέας ἕωλον.

15 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἰδȣ̀ δέδωκά σοι βόλβιτα βοῶν ἀντὶ τ̃ βολβίτων τ̃ ἀνθρωπίνων, καὶ ποιήσεις τȣ̀ς ἄρτȣς σȣ ἐπ' αὐτῶν.

16 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τὲ ἀνθρώπε, ἰδοὺ ἐγὼ συντρίβω σήριγμα ἄρτε ἐν Ἱερασαλὴμ, καὶ φάγονται ἄρτον ἐν σαθμῷ καὶ ἐν ἐνδεία, καὶ ὕδωρ ἐν μέτρῳ, καὶ ἐν ἀφανισμῷ πίονται·

17 Ὅπως ἐνδεεῖς γένωνται ἄρτε καὶ ὕδατος· καὶ ἀφανισθήσεται ἄνθρωπος καὶ ἀδελφὸς αὐτῦ, καὶ ἐντακήσονται ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν.

Κεφ. ε'. 5.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, λάβε σεαυτῷ ῥομφαίαν ὀξεῖαν ὑπὲρ ξυρὸν κερέως, κτήσῃ αὐτὴν σεαυτῷ, καὶ ἐπάξεις αὐτὴν ἐπὶ τ κεφαλήν σε, καὶ ἐπὶ τὸν πώγωνά σε· καὶ λήψῃ ζυγὸν σαθμίων, καὶ διασήσεις αὐτές.

2 Τὸ τέταρτον ἐν πυρὶ ἀνακαύσεις ἐν μέσῃ τῇ πόλει καλὰ τ πλήρωσιν τ ἡμερῶν τ συγκλεισμῦ· καὶ λήψῃ τὸ τέταρτον, καὶ κατακαύσεις αὐτὸ ἐν μέσῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον κατακόψεις ἐν ῥομφαίᾳ κύκλῳ αὐτῆς· καὶ τὸ τέταρτον διασκορπιεῖς τῷ πνεύματι· καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

3 Καὶ λήψῃ ἐκεῖθεν ὀλίγας ἐν ἀριθμῷ, καὶ συμπεριλήψῃ αὐτὰς τῇ ἀναβολῇ σε.

4 Καὶ ἐκ τέτων λήψῃ ἔτι, καὶ ῥίψεις αὐτὰς εἰς μέσον τὲ πυρὸς, καὶ κατακαύσεις αὐτὰς ἐν πυρὶ· ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσεται πῦρ· καὶ ἐρεῖς πανὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

5 Τάδε λέγει Κύριος, Αὕτη ἡ Ἱερασαλὴμ, ἐν μέσῳ τ ἐθνῶν τέθεικα αὐτὴν, καὶ τὰς κύκλῳ αὐτῆς χώρας.

6 Καὶ ἐρεῖς τὰ δικαιώματά με τῇ ἀνόμῳ ἐκ τ ἐθνῶν, καὶ τὰ νόμιμά με τῶν χωρῶν τῶν κύκλῳ αὐτῆς· διότι τὰ δικαιώματά με ἀπώσαντο, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις με οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς.

7 Διατὲτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἡ ἀφορμὴ ὑμῶν ἐκ τ ἐθνῶν τ κύκλῳ ὑμῶν, καὶ ἐν τοῖς νομίμοις με οὐκ ἐπορεύθητε, καὶ τὰ δικαιώματά με οὐκ ἐποιήσατε, ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὰ δικαιώματα τ ἐθνῶν τῶν κύκλῳ ὑμῶν οὐ πεποιήκατε,

8 Διατὲτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ποιήσω ἐν μέσῳ σε κρίμα ἐνώπιον τ ἐθνῶν.

9 Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ ἃ οὐ πεποίηκα, καὶ ἃ οὐ ποιήσω ὅμοια αὐτοῖς ἔτι κατὰ πάντα τὰ βδελύγματά σε.

10 Διατὲτο πατέρες φάγονται τέκνα ἐν μέσῳ σε, καὶ τέκνα φάγονται πατέρας· καὶ ποιήσω ἐν σοὶ κρίματα, καὶ διασκορπιῶ πάντας τὲς καταλοίπες σε εἰς πάντα ἄνεμον.

11 Διατῦτο, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἢ μὴν ἀνθ' ὧν τὰ ἅγιά μȣ ἐμίανας ἐν πάσι τοῖς βδελύγμασί σȣ, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, οὐ φείσεταί μȣ ὁ ὀφθαλμὸς, κἀγὼ οὐκ ἐλεήσω.

12 Τὸ τέταρτόν σȣ ἐν θανάτῳ ἀναλωθήσεται, καὶ τὸ τέταρτόν σȣ ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται ἐν μέσῳ σȣ, καὶ τὸ τέταρτόν σȣ εἰς πάντα ἄνεμον σκορπιῶ αὐτȣς, καὶ τὸ τέταρτόν σȣ ἐν ῥομφαίᾳ πεσȣνται κύκλῳ σȣ, καὶ μάχαιραν ἐκκενώσω ὀπίσω αὐτῶν.

13 Καὶ συντελεσθήσεται ὁ θυμός μȣ, καὶ ἡ ὀργή μȣ ἐπ' αὐτȣς, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα ἐν ζήλῳ μȣ, ἐν τῷ συντελέσαι με τὴν ὀργήν μȣ ἐπ' αὐτές.

14 Καὶ θήσομαί σε εἰς ἔρημον, καὶ τὰς θυγατέρας σȣ κύκλῳ σȣ ἐνώπιον παντὸς διοδεύοντος.

15 Καὶ ἔσῃ σενακτὴ καὶ δηλαϊσὴ ἐν τοῖς ἔθνεσι τοῖς κύκλῳ σȣ, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα ἐν ἐκδικήσει θυμȣ μȣ· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

16 Καὶ ἐν τῷ ἀποστέλλαί με βολίδας θ' λιμȣ ἐπ' αὐτȣς, καὶ ἔσονται εἰς ἔκλειψιν, καὶ συντρίψω σήριγμα ἄρτȣ σȣ.

17 Καὶ ἐξαποστελῶ ἐπὶ σὲ λιμὸν καὶ θηρία πονηρὰ, καὶ τιμωρήσομαί σε, καὶ θάνατος καὶ αἷμα διελεύσονται ἐπὶ σὲ, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐπὶ σὲ κυκλόθεν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. ε'. 6.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, στήρισον τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὰ,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἀκȣσατε λόγον Κυρίȣ· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι καὶ τοῖς βȣνοῖς καὶ ταῖς φάραγξι καὶ ταῖς νάπαις, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐφ' ὑμᾶς ῥομφαίαν, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τὰ ὑψηλὰ ὑμῶν.

4 Καὶ συντριβήσονται τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ τὰ τεμένη ὑμῶν, καὶ καλαβαλῶ τραυματίας ὑμῶν ἐνώπιον τῶ εἰδώλων ὑμῶν.

5 Καὶ διασκορπιῶ τὰ ὀσᾶ ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν.

6 Καὶ ἐν πάσῃ τῇ κατοικίᾳ ὑμῶν· αἱ πόλεις ἐρημωθήσονται, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀφανισθήσεται, ὅπως ἐξολοθρευθῇ τὰ θυσιαστήρια ὑμῶν, καὶ συντριβήσονται τὰ εἴδωλα ὑμῶν, καὶ ἐξαρθῇ τὰ τεμένη ὑμῶν·

7 Καὶ πεσȣνται τραυματίαι ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἐπιγνώσεσθε, ὅτι ἐγὼ Κύριος.

8 Ἐν τῷ γενέσθαι ἐξ ὑμῶν ἀνασωζομένους ἐκ ῥομφαίας ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν τῷ διασκορπισμῷ ὑμῶν ἐν ταῖς χώραις,

9 Καὶ μνησθήσονταί μου οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ ᾐχμαλωτεύθησαν ἐκεῖ· ὁμώμοκα τῇ καρδίᾳ αὐτῶν τῇ ἐκπορνευούσῃ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτῶν τοῖς ἐκπορνεύουσιν ὀπίσω τῶν ἐπιθυμάτων αὐτῶν· καὶ κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐν πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

10 Καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Κρότησον τῇ χειρὶ καὶ ψόφησον τῷ ποδὶ, καὶ εἰπὸν, Εὖγε εὖγε ἐπὶ πᾶσι τοῖς βδελύγμασιν οἴκου Ἰσραὴλ· ἐν ῥομφαίᾳ καὶ ἐν θανάτῳ καὶ ἐν λιμῷ πεσοῦνται.

12 Ὁ ἐγγὺς ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖται, ὁ δὲ μακρὰν ἐν θανάτῳ τελευτήσει· καὶ ὁ περιεχόμενος ἐν λιμῷ συντελεσθήσεται· καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐπ' αὐτούς.

13 Καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἶναι τοὺς τραυματίας ὑμῶν ἐν μέσῳ τῶν εἰδώλων ὑμῶν κύκλῳ τῶν θυσιαστηρίων ὑμῶν, ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ὑποκάτω δένδρου συσκίου, οὗ ἔδωκαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας πᾶσι τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

14 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτούς, καὶ θήσομαι τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν καὶ εἰς ὄλεθρον ἀπὸ τῆς ἐρήμου Δεβλαθὰ ἐν πάσῃ τῇ κατοικεσίᾳ αὐτῶν· καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ζ'. 7.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Τῇ γῇ Ἰσραὴλ πέρας ἥκει, τὸ πέρας ἥκει ἐπὶ τὰς τέσσαρας πλέυρας τῆς γῆς.

3 Ἥκει τὸ πέρας ἐπὶ σὲ

7 Τὸν κατοικοῦντα τὴν γῆν· ἥκει ὁ καιρὸς, ἤγγικεν ἡ ἡμέρα, οὐ μετὰ θορύβων, οὐδὲ μετὰ ᾠδίνων.

8 Νῦν ἐγγύθεν ἐκχεῶ τὴν ὀργήν μου ἐπὶ σὲ, καὶ συντελέσω τὸν θυμόν μου ἐν σοὶ, καὶ κρινῶ σε ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω ἐπὶ σὲ

9 Πάντα τὰ βδελύγματά σου, οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὰς ὁδούς σου ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σου ἐν μέσῳ σου ἔσονται, καὶ ἐπιγνώσῃ, διότι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ τύπτων.

7 Νῦν τὸ πέρας πρὸς σὲ, καὶ ἀποστελῶ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκδικήσω ἐν ταῖς ὁδοῖς σου, καὶ δώσω

ἐπὶ σὲ πάντα τὰ βδελύγματά σε,

4 Οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός μου, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· διότι τὴν ὁδόν σε ἐπὶ σὲ δώσω, καὶ τὰ βδελύγματά σε ἐν μέσῳ σου ἔσαι, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

5 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἰδοὺ τὸ πέρας ἥκει.

10 Ἰδοὺ ἡ ἡμέρα Κυρίου· εἰ καὶ ἡ ῥάβδος ἤνθηκεν,

11 Ἡ ὕβρις ἐξανέσηκε, καὶ συντρίψει σήριγμα ἀνόμου, καὶ οὐ μετὰ θορύβου, οὐδὲ μετὰ σπουδῆς.

12 Ἥκει ὁ καιρὸς, ἰδοὺ ἡ ἡμέρα· ὁ κλώμενος μὴ χαιρέτω, καὶ ὁ πωλῶν μὴ θρηνείτω·

13 Διότι ὁ κτώμενος πρὸς τὸ πωλῆντα ἀκέτι μὴ ἐπιστρέψει, καὶ ἄνθρωπος ἐν ὀφθαλμῷ ζωῆς αὐτοῦ οὐ κρατήσει.

14 Σαλπίσατε ἐν σάλπιγγι, καὶ κρίνατε τὰ σύμπαντα.

15 Ὁ πόλεμος ἐν ῥομφαίᾳ ἔξωθεν, καὶ ὁ λιμὸς καὶ ὁ θάνατος ἔσωθεν· ὁ ἐν τῷ πεδίῳ ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει, τὸν δ' ἐν τῇ πόλει λιμὸς καὶ θάνατος συντελέσει.

16 Καὶ ἀνασωθήσονται οἱ ἀνασωζόμενοι ἐξ αὐτῶν, καὶ ἔσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων· καὶ πάντας ἀποκτενῶ, ἕκαστον ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτοῦ.

17 Πᾶσαι χεῖρες ἐκλυθήσονται, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ.

18 Καὶ περιζώσονται σάκκους, καὶ καλύψει αὐτοὺς θάμβος· καὶ ἐπὶ πᾶν πρόσωπον αἰσχύνη ἐπ' αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα.

19 Τὸ ἀργύριον αὐτῶν ῥιφήσεται ἐν ταῖς πλατείαις, καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ὑπεροφθήσεται· αἱ ψυχαὶ αὐτῶν οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι, καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν οὐ μὴ πληρωθῶσι, διότι βάσανος τῶν ἀδικιῶν αὐτῶν ἐγένετο.

20 Ἐκλεκτὰ κόσμου εἰς ὑπερηφανίαν ἔθεντο αὐτὰ, καὶ εἰκόνας τῶν βδελυγμάτων αὐτῶν ἐποίησαν ἐξ αὐτῶν· ἕνεκεν τούτου δέδωκα αὐτὰ αὐτοῖς εἰς ἀκαθαρσίαν.

21 Καὶ παραδώσω αὐτὰ εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ διαρπάσαι αὐτὰ, καὶ τοῖς λοιμοῖς τῆς γῆς εἰς σκῦλα, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

22 Καὶ ἀποστρέψω τὸ πρόσωπόν μου ἀπ' αὐτῶν, καὶ μιανοῦσι τὴν ἐπισκοπήν μου, καὶ εἰσελεύσονται εἰς αὐτὰ ἀφυλάκτως, καὶ βεβηλώσουσιν αὐτά.

23 Καὶ ποιήσουσι φυρμόν· διότι ἡ γῆ πλήρης λαῶν, καὶ ἡ πόλις πλήρης ἀνομίας.

24 Καὶ ἀποσρέψω τὸ φρύαγμα τῆς ἰσχύος αὐτῶν, καὶ μιανθήσεται τὰ ἅγια αὐτῶν.

25 Καὶ ἐξιλασμὸς ἥξει, καὶ ζητήσει εἰρήνην, καὶ οὐκ ἔσαι.

26 Οὐαὶ ἐπὶ ϗαὶ ἔσαι· καὶ ἀγγελία ἐπὶ ἀγγελίαν ἔσαι· ϗ ζητηθήσεται ὅρασις ἐκ ωροφήτε, ϗ νόμος ἀπολεῖται ἐξ ἱερέως, καὶ βελὴ ἐκ ωρεσβυτέρων.

27 Ἄρχων ἐνδύσεται ἀφανισμὸν, ϗ αἱ χεῖρες τε λαε τ γῆς ωαραλυθήσονται· κατὰ τὰς ὁδὰς αὐτῶν ωοιήσω αὐτοῖς, ϗ ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν ἐκδικήσω αὐτὰς, ϗ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ή. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει ἐν τῷ πέμπτῳ μηνὶ, πέμπτῃ μ μηνὸς, ἐγὼ ἐκαθήμην ἐν τῷ οἴκῳ, καὶ οἱ ωρεσβύτεροι Ἰούδα ἐκάθηντο ἐνώπιόν μ· καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίε.

2 Καὶ ἴδον, ϗ ἰδὰ ὁμοίωμα ἀνδρὸς, ἀπὸ τ ὀσφύος αὐτε καὶ ἕως κάτω πῦρ, καὶ ἀπὸ τῆς ὀσφύος αὐτε ὑπεράνω αὐτε ὡς ὅρασις ἠλέκτρε.

3 Καὶ ἐξέτεινεν ὁμοίωμα χειρὸς, ϗ ἀνέλαβέ με τῆς κορυφῆς μ, ϗ ἀνέλαβέ με πνεῦμα ἀναμέσον τ γῆς ϗ ἀναμέσον τ ἀρανε, ϗ ἤγαγέ με εἰς Ἱερεσαλὴμ ἐν ὁράσει Θεε ἐπὶ τὰ ωρόθυρα τ πύλης τ βλεπούσης εἰς Βορρᾶν, ἔ ἦν ἡ ζήλη ἔ κτωμένε,

4 Καὶ ἰδὰ ἦν ἐκεῖ δόξα Κυρίε Θεε Ἰσραὴλ κατὰ τ ὅρασιν ἣν ἴδον ἐν τῷ ωεδίῳ.

5 Καὶ εἶπε ωρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σε ωρὸς Βορρᾶν· ϗ ἀνέβλεψα τοῖς ὀφθαλμοῖς μου ωρὸς Βορρᾶν, ϗ ἰδὰ ἀπὸ Βορρᾶ ἐπὶ τὴν πύλην τὴν ωρὸς ἀνατολάς.

6 Καὶ εἶπε ωρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, ἑώρακας τί ἔτοι ποιοῦσιν; ἀνομίας μεγάλας ωοιοῦσιν ὧδε ἔ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τ ἁγίων μ· ϗ ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας.

7 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ ωρόθυρα τ αὐλῆς.

8 Καὶ εἶπε ωρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, ὄρυξον· ϗ ὤρυξα, καὶ ἰδὰ θύρα.

9 Καὶ εἶπε ωρὸς μὲ, Εἴσελθε, ϗ ἴδε τὰς ἀνομίας, ἃς ἔτοι ποιοῦσιν ὧδε.

10 Καὶ εἰσῆλθον, ϗ ἴδον, ϗ ἰδὰ μάταια βδελύγματα, καὶ ϖᾶν τὰ εἴδωλα οἴκε Ἰσραὴλ διαγεγραμμένα ἐπ' αὐτὰς κύκλῳ.

11 Καὶ ἑβδομήκοντα ἄνδρες

ἐκ τ πρεσβυτέρων οἴκε Ἰσραὴλ, καὶ Ἰεχονίας ὁ τ Σαφὰν ἐν μέσῳ αὐτῶν εἱστήκει πρὸ προσώπε αὐτῶν, καὶ ἕκαστος θυμιατήριον αὐτε εἶχεν ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἡ ἀτμὶς τ θυμιάματος ἀνέβαινε.

12 Καὶ εἶπε πρός με, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπε, ἃ οἱ πρεσβύτεροι οἴκε Ἰσραὴλ ποιεῦσιν, ἕκαστος αὐτῶν ἐν τῷ κοιτῶνι τῷ κρυπτῷ αὐτῶν, διότι εἶπαν, Οὐχ ὁρᾷ ὁ Κύριος, ἐγκαταλέλοιπε Κύριος τ γῆν.

13 Καὶ εἶπε πρός με, Ἔτι ὄψει ἀνομίας μείζονας ἃς ἔτοι ποιεῦσι.

14 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ πρόθυρα τ πύλης οἴκε Κυρίε τ βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἰδὲ ἐκεῖ γυναῖκες καθήμεναι θρηνεῦσαι τ Θαμμύζ.

15 Καὶ εἶπε πρός με, Υἱὲ ἀνθρώπε ἑώρακας, καὶ ἔτι ὄψει ἐπιτηδεύματα μείζονα τούτων.

16 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν οἴκε Κυρίε τ ἐσωτέραν, καὶ ἐπὶ τ προθύρων τ ναε Κυρίε ἀναμέσον τ αἰλὰμ, καὶ ἀναμέσον τ θυσιαστηρίε, ὡς εἴκοσι ἄνδρες τὰ ὀπίσθια αὐτῶν πρὸς τ ναὸν τ Κυρίε, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν ἀπέναντι, καὶ ἔτοι προσκυνεῦσι τῷ ἡλίῳ.

17 Καὶ εἶπε πρός με, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπε· μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰούδα τὰ ποιεῖν τὰς ἀνομίας ἃς πεποιήκασιν ὧδε; διότι ἔπλησαν τὴν γῆν ἀνομίας· καὶ ἰδὲ αὐτοὶ ὡς μυκτηρίζοντες.

18 Καὶ ἐγὼ ποιήσω αὐτοῖς μετὰ θυμοῦ· οὐ φείσεται ὁ ὀφθαλμός με, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω.

Κεφ. Θ'. 9.

ΚΑΙ ἀνέκραγεν εἰς τὰ ὦτά με φωνῇ μεγάλῃ, λέγων, Ἤγγικεν ἡ ἐκδίκησις τῆς πόλεως· καὶ ἕκαστος εἶχε τὰ σκεύη τ ἐξολοθρεύσεως ἐν χειρὶ αὐτε.

2 Καὶ ἰδὲ ἓξ ἄνδρες ἤρχοντο ἀπὸ τ ὁδε τ πύλης τ ὑψηλῆς τ βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, καὶ ἑκάστε πέλυξ ἐν τῇ χειρὶ αὐτε· καὶ εἷς ἀνὴρ ἐν μέσῳ αὐτῶν ἐνδεδυκὼς ποδήρη, καὶ ζώνη σαπφείρε ἐπὶ τ ὀσφύος αὐτε, καὶ εἰσήλθοσαν καὶ ἔστησαν ἐχόμενοι τ θυσιαστηρίε τ χαλκε.

3 Καὶ δόξα Θεε τ Ἰσραὴλ ἀνέβη ἀπὸ τ χερουβὶμ, ἧ ἦσα ἐπ' αὐτῶν, εἰς τὸ αἴθριον τε οἴκε· καὶ ἐκάλεσε τ ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τ ποδήρη, ὃς εἶχεν ἐπὶ τῆς ὀσφύος αὐτε τὴν ζώνην,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Δίελθε μέσην Ἱερουσαλὴμ, καὶ δὸς σημεῖον ἐπὶ τὰ μέτωπα τ ἀνδρῶν τ κατασταζόντων καὶ τῶν καλοδυνωμένων ἐπὶ πάσαις ταῖς

ἀνομίαις ταῖς γινομέναις ἐν μέσῳ αὐτῶν.

5 Καὶ τούτοις εἶπεν ἀκούοντός μου, Πορεύεσθε ὀπίσω αὐτοῦ εἰς τὴν πόλιν, καὶ κόπτετε, καὶ μὴ φείδεσθε τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, καὶ μὴ ἐλεήσητε.

6 Πρεσβύτερον καὶ νεανίσκον καὶ παρθένον καὶ νήπια καὶ γυναῖκας ἀποκτείνατε εἰς ἐξάλειψιν· ἐπὶ δὲ πάντας ἐφ' οὓς ἐστι τὸ σημεῖον, μὴ ἐγγίσητε· ἀπὸ τῶν ἁγίων μου ἄρξασθε· καὶ ἤρξαντο ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν τῶν πρεσβυτέρων οἳ ἦσαν ἔσω ἐν τῷ οἴκῳ.

7 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς, Μιάνατε τὸν οἶκον, καὶ πλήσατε τὰς ὁδοὺς νεκρῶν ἐκπορευόμενοι, καὶ κόπτετε.

8 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κόπτειν αὐτοὺς, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα, καὶ εἶπα, Οἴμοι Κύριε, ἐξαλείφεις σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραὴλ, ἐν τῷ ἐκχέαι σε τὸν θυμόν σου ἐπὶ Ἰερουσαλήμ;

9 Καὶ εἶπε πρός με, Ἀδικία τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα μεμεγάλυνται σφόδρα σφόδρα, ὅτι ἐπλήσθη ἡ γῆ λαῶν πολλῶν, καὶ ἡ πόλις ἐπλήσθη ἀδικίας καὶ ἀκαθαρσίας, ὅτι εἶπαν, Ἐγκατέλιπε Κύριος τὴν γῆν, καὶ ἐφορᾷ ὁ Κύριος.

10 Καὶ οὐ φείσεται μου ὁ ὀφθαλμὸς, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω, τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα.

11 Καὶ ἰδοὺ ὁ ἀνὴρ ὁ ἐνδεδυκὼς τὴν ποδήρη, καὶ ἐζωσμένος τὴν ζώνην τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρίνατο λέγων, Πεποίηκα καθὼς ἐνετείλω μοι.

Κεφ. ί'. 10.

ΚΑΙ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἐπάνω τοῦ στερεώματος τοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς τῶν χερουβὶμ, ὡς λίθος σαπφείρου ὁμοίωμα θρόνου ἐπ' αὐτῶν.

2 Καὶ εἶπε πρὸς τὸν ἄνδρα τὸν ἐνδεδυκότα τὴν στολὴν, Εἴσελθε εἰς τὸ μέσον τῶν τροχῶν, τῶν ὑποκάτω τῶν χερουβὶμ, καὶ πλῆσον τὰς δράκας σου ἀνθράκων πυρὸς ἐκ μέσου τῶν χερουβὶμ, καὶ διασκόρπισον ἐπὶ τὴν πόλιν· καὶ εἰσῆλθεν ἐνώπιον μου.

3 Καὶ τὰ χερουβὶμ εἱστήκει ἐκ δεξιῶν τοῦ οἴκου ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τὸν ἄνδρα, καὶ ἡ νεφέλη ἔπλησε τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

4 Καὶ ἀπῆρεν ἡ δόξα Κυρίου ἀπὸ τῶν χερουβὶμ εἰς τὸ αἴθριον τοῦ οἴκου, καὶ ἔπλησε τὸν οἶκον ἡ νεφέλη· καὶ ἡ αὐλὴ ἐπλήσθη τοῦ φέγγους τῆς δόξης Κυρίου.

5 Καὶ φωνὴ τῶν πτερύγων τῶν χερουβὶμ ἠκούετο ἕως τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας, ὡς φωνὴ Θεοῦ σαδδαὶ λαλοῦντος.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐντέλλεσθαι αὐτὸν τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐν-

δεδυκότι τ̃ στολὴν τ̃ ἁγίαν, λέγων, Λάβε πῦρ ἐκ μέσου τῶν τροχῶν ἐκ μέσου τ̃ χερουβὶμ, καὶ εἰσῆλθε καὶ ἔστη ἐχόμενος τῶν τροχῶν.

7 Καὶ ἐξέτεινε τ̃ χεῖρα αὐτ̃ εἰς μέσον τ̃ πυρὸς τ̃ ὄντος εἰς μέσον τ̃ χερουβὶμ, καὶ ἔλαβε, καὶ ἔδωκεν εἰς τὰς χεῖρας τ̃ ἐνδεδυκότος τ̃ στολὴν τ̃ ἁγίαν, καὶ ἔλαβε καὶ ἐξῆλθε.

8 Καὶ ἴδον τὰ χερουβὶμ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τ̃ πτερύγων αὐτῶν.

9 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδὲ τροχοὶ τέσσαρες εἰστήκεισαν ἐχόμενοι τ̃ χερουβὶμ· τροχὸς εἷς ἐχόμενος χερουβ ἑνός· καὶ ἡ ὄψις τ̃ τροχῶν, ὡς ὄψις λίθου ἀνθρακ.

10 Καὶ ὄψις αὐτῶν ὁμοίωμα ἓν τοῖς τέσσαρσιν, ὃν τρόπον ὅταν ᾖ τροχὸς ἐν μέσῳ τροχ̃.

11 Ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτὰ, εἰς τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά· ὅτι εἰς ὃν ἂν τόπον ἐπέβλεψεν ἡ ἀρχὴ ἡ μία, ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά.

12 Καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ οἱ τροχοὶ πλήρεις ὀφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς τέσσαρσι τροχοῖς.

13 Τοῖς δὲ τροχοῖς τούτοις ἐπεκλήθη Γελγὲλ ἀκούοντός μου.

15 Καὶ τὰ χερουβὶμ ἦσαν τοῦτο τὸ ζῶον ὃ ἴδον ἐπὶ τ̃ ποταμ̃ τ̃ Χοβάρ.

16 Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ χερουβὶμ, ἐπορεύοντο οἱ τροχοὶ, καὶ ἔτοι ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἐν τῷ ἐξαίρειν τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν τ̃ μετεωρίζεσθαι ἀπὸ τ̃ γῆς, οὐκ ἐπέστρεφον οἱ τροχοὶ αὐτῶν.

17 Ἐν τῷ ἑστ̃ναι αὐτὰ, εἰστήκεισαν· καὶ ἐν τῷ μετεωρίζεσθαι αὐτὰ, μετεωρίζοντο μετ' αὐτῶν· διότι πνεῦμα ζωῆς ἐν αὐτοῖς ἦν.

18 Καὶ ἐξῆλθε δόξα Κυρίου ἀπὸ τ̃ οἴκου, καὶ ἐπέβη ἐπὶ τὰ χερουβὶμ.

19 Καὶ ἀνέλαβον τὰ χερουβὶμ τὰς πτέρυγας αὐτῶν, καὶ ἐμετεωρίσθησαν ἀπὸ τ̃ γῆς ἐνώπιον ἐμοῦ· ἐν τῷ ἐξελθεῖν αὐτὰ, καὶ οἱ τροχοὶ ἐχόμενοι αὐτῶν· καὶ ἔστησαν ἐπὶ τὰ πρόθυρα τ̃ πύλης οἴκου Κυρίου τ̃ς ἀπέναντι, καὶ δόξα Θεοῦ Ἰσραὴλ ἦν ἐπ' αὐτῶν ὑπεράνω.

20 Τοῦτο τὸ ζῶόν ἐστιν ὃ ἴδον ὑποκάτω Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τ̃ ποταμ̃ τ̃ Χοβὰρ, καὶ ἔγνων ὅτι χερουβίμ ἐστι.

21 Τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἑνὶ, καὶ ὀκτὼ πτέρυγες τῷ ἑνὶ,

καὶ ὁμοίωμα χειρῶν ἀνθρώπων ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν.

22 Καὶ ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν, ταῦτα τὰ πρόσωπά ἐσιν ἃ εἶδον ὑποκάτω τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ· καὶ αὐτὰ ἕκαστον κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐπορεύοντο.

Κεφ. ιά. ιι.

ΚΑΙ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ ἤγαγέ με ἐπὶ τὴν πύλην τοῦ οἴκου Κυρίου τὴν κατέναντι, τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἰδοὺ ἐπὶ τῶν προθύρων τῆς πύλης ὡς εἴκοσι καὶ πέντε ἄνδρες· καὶ εἶδον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν Ἰεχονίαν τὸν τοῦ Ἔζερ, καὶ Φαλτίαν τὸν τοῦ Βαναίου, τοὺς ἀφηγημένους τοῦ λαοῦ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὗτοι οἱ ἄνδρες οἱ λογιζόμενοι μάταια καὶ βουλευόμενοι βουλὴν πονηρὰν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ·

3 Οἱ λέγοντες, Οὐχὶ πρόσφατος ᾠκοδόμηνται αἱ οἰκίαι; αὕτη ἐσὶν ὁ λέβης, ἡμεῖς δὲ τὰ κρέα.

4 Διατοῦτο προφήτευσον ἐπ' αὐτοὺς, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπου.

5 Καὶ ἔπεσεν ἐπ' ἐμὲ πνεῦμα Κυρίου, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Λέγε, Τάδε λέγει Κύριος, Οὕτως εἴπατε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ τὰ διαβάλια τοῦ πνεύματος ὑμῶν ἐγὼ ἐπίσαμαι.

6 Ἐπληθύνατε νεκροὺς ὑμῶν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, καὶ ἐνεπλήσατε τὰς ὁδοὺς αὐτῶν τραυματιῶν.

7 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Τοὺς νεκροὺς ὑμῶν οὓς ἐπατάξατε ἐν μέσῳ αὐτῆς, ἕτοί εἰσι τὰ κρέα, αὐτὴ δὲ ὁ λέβης ἐσὶ, καὶ ὑμᾶς ἐξάξω ἐκ μέσου αὐτῆς.

8 Ῥομφαίαν φοβεῖσθε, καὶ ῥομφαίαν ἐπάξω ἐφ' ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ μέσου αὐτῆς, καὶ παραδώσω ὑμᾶς εἰς χεῖρας ἀλλοτρίων, καὶ ποιήσω ἐν ὑμῖν κρίματα.

10 Ἐν ῥομφαίᾳ πεσεῖσθε, ἐπὶ τῶν ὁρέων τοῦ Ἰσραὴλ κρινῶ ὑμᾶς, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

13 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ προφητεύειν με, καὶ Φαλτίας ὁ τοῦ Βαναίου ἀπέθανε· καὶ πίπλω ἐπὶ πρόσωπόν μου, καὶ ἀνεβόησα φωνῇ μεγάλῃ, καὶ εἶπα, Οἴμοι οἴμοι Κύριε, εἰς συντέλειαν ποιεῖς σὺ τοὺς καταλοίπους τοῦ Ἰσραήλ;

14 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

15 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἀδελφοί σου καὶ οἱ ἄνδρες τῆς αἰχμαλωσίας

18 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, τ̃ ἄρτον σȣ
μετὰ ὀδύνης φάγεσαι, ϗ τὸ ὕ-
δωρ μετὰ βασάνου ϗ θλίψεως
πίεσαι.
19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τ̃ λαὸν τ̃
γῆς, Τάδε λέγει Κύριος τοῖς
κατοικȣ̃σιν Ἱερȣσαλὴμ ἐπὶ τῆς
γῆς τȣ̃ Ἰσραὴλ, Τȣ̀ς ἄρτȣς αὐ-
τῶν μετὰ ἐνδείας φάγονται, ϗ
τὸ ὕδωρ αὐτῶν μετὰ ἀφανισμȣ
πίονται, ὅπως ἀφανισθῇ ἡ γῆ
σὺν πληρώματι αὐτῆς, ἐν ἀσε-
βείᾳ γὰρ πάντες οἱ κατοικȣ̃ν-
τες ἐν αὐτῇ.
20 Καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν αἱ
κατοικȣ́μεναι ἐξερημωθήσονται,
ϗ ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν ἔςαι, ϗ
ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.
21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
22 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, τίς ἡ πα-
ραβολὴ ὑμῖν ἐπὶ τ̃ γῆς τȣ̃ Ἰσ-
ραὴλ, λέγοντες, Μακραὶ αἱ
ἡμέραι, ἀπόλωλεν ὅρασις;
23 Διατȣ̃το εἰπὸν πρὸς αὐ-
τȣ̀ς, Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ
ἀποςρέψω τ̃ παραβολὴν ταύ-
την, καὶ ȣ̓κέτι μὴ εἴπωσι τὴν
παραβολὴν ταύτην οἶκος τȣ̃ Ἰσ-
ραὴλ, ὅτι λαλήσεις πρὸς αὐ-
τȣ̀ς, Ἠγγίκασιν αἱ ἡμέραι, ϗ
λόγος πάσης ὁράσεως.
24 Ὅτι ȣ̓κ ἔςαι ἔτι πᾶσα
ὅρασις ψευδὴς, ϗ μαντευόμενος
τὰ πρὸς χάριν ἐν μέσῳ τ̃ υἱῶν
Ἰσραήλ.
25 Διότι ἐγὼ Κύριος λαλήσω
τȣ̀ς λόγȣς μȣ, λαλήσω ϗ ποι-
ήσω, ϗ οὐ μὴ μηκύνω ἔτι· ὅτι
ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν οἶκος ὁ
παραπικραίνων, λαλήσω λόγον
ϗ ποιήσω, λέγει Κύριος.
26 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
27 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, ἰδȣ̀ ὁ οἶκος
Ἰσραὴλ ὁ παραπικραίνων, λέ-
γοντες λέγουσιν, Ἡ ὅρασις ἣν
ȣ̃τος ὁρᾷ, εἰς ἡμέρας πολλὰς,
ϗ εἰς καιρȣ̀ς μακρȣ̀ς ȣ̃τος προ-
φητεύει.
28 Διατȣ̃το εἰπὸν πρὸς αὐ-
τȣ̀ς, Τάδε λέγει Κύριος, ȣ̓ μὴ
μηκύνωσιν ȣ̓κέτι πάντες οἱ λό-
γοι μȣ, ȣ̃ς ἂν λαλήσω· λα-
λήσω ϗ ποιήσω, λέγει Κύ-
ριος.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
πρὸς μὲ, λέγων,
2 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, προφήτευσον
ἐπὶ τȣ̀ς προφήτας τȣ̃ Ἰσραὴλ,
ϗ προφητεύσεις, ϗ ἐρεῖς πρὸς
αὐτȣ̀ς, Ἀκȣ́σατε λόγον Κυ-
ρίȣ·
3 Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ
τοῖς προφητεύȣσιν ἀπὸ καρδίας
αὐτῶν, ϗ τὸ καθόλȣ μὴ βλέ-
πȣσιν.
4 Ὡς ἀλώπεκες ἐν ταῖς ἐρή-
μοις οἱ προφῆταί σȣ Ἰσραήλ·
5 Οὐκ ἔςησαν ἐν ςερεώματι·
ϗ συνήγαγον ποίμνια ἐπὶ τὸν

οἶκον τῦ Ἰσραὴλ· ἐκ ἀνέςησαν οἱ λέγοντες, Ἐν ἡμέρᾳ Κυρίε,

6 Βλέποντες ψευδῆ, μαντευόμενοι μάταια, οἱ λέγοντες, Λέγει Κύριος, καὶ Κύριος ἐκ ἀπέςαλκεν αὐτὸς, καὶ ἤρξαντο τ᾽ ἀναςῆσαι λόγον.

7 Οὐχὶ ὅρασιν ψευδῆ ἑωράκατε; καὶ μαντείας ματαίας εἰρήκατε;

8 Καὶ διατῦτο εἶπον, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ᾽ ὧν οἱ λόγοι ὑμῶν ψευδεῖς, καὶ αἱ μαντεῖαι ὑμῶν μάταιαι, διατῦτο ἰδὲ ἐγὼ ἐφ᾽ ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

9 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὸς προφήτας τὸς ὁρῶντας ψευδῆ, καὶ τὸς ἀποφθεγγομένους μάταια· ἐν παιδείᾳ τ᾽ λαῦ μα ἐκ ἔσονται, ἐδὲ ἐν γραφῇ οἴκε Ἰσραὴλ ἐ γραφήσονται, καὶ εἰς τὴν γῆν τ᾽ Ἰσραὴλ ἐκ εἰσελεύσονται, καὶ γνώσονται, διότι ἐγὼ Κύριος.

10 Ἀνθ᾽ ὧν ἐπλάνησαν τ᾽ λαόν μα, λέγοντες, Εἰρήνη, καὶ ἐκ ἔσιν εἰρήνη· καὶ ἔτ῟ οἰκοδομεῖ τοῖχον, καὶ αὐτοὶ ἀλείφουσιν αὐτὸν, πεσεῖται.

11 Εἰπὸν πρὸς τὸς ἀλείφοντας, Πεσεῖται, καὶ ἔσαι ὑετὸς κατακλύζων, καὶ δώσω λίθους πετροβόλας εἰς τὸς ἐνδέσμους αὐτῶν, καὶ πεσῦνται, καὶ πνεῦμα ἐξαῖρον, καὶ ῥαγήσεται.

12 Καὶ ἰδὲ πέπλωκεν ὁ τοῖχ῟, καὶ ἐκ ἐρῦσι πρὸς ὑμᾶς, Πῦ ἐσιν ἡ ἀλοιφὴ ὑμῶν ἣν ἠλείψατε;

13 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ῥήξω πνοὴν ἐξαίρουσαν μετὰ θυμᾶ, καὶ ὑετὸς κατακλύζων ἐν ὀργῇ μα ἔσαι· καὶ τὰς λίθας τὰς πετροβόλας ἐν θυμῷ ἐπάξω εἰς συντέλειαν.

14 Καὶ κατασκάψω τ᾽ τοῖχον ὃν ἠλείψατε, καὶ πεσεῖται· καὶ θήσω αὐτὸν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἀποκαλυφθήσεται τὰ θεμέλια αὐτῦ, καὶ πεσεῖται, καὶ συντελεσθήσεσθε μετ᾽ ἐλέγχων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

15 Καὶ συντελέσω τ᾽ θυμόν μα ἐπὶ τ᾽ τοῖχον, καὶ ἐπὶ τὸς ἀλείφοντας αὐτὸν, πεσεῖται· καὶ εἶπα πρὸς ὑμᾶς, Οὐκ ἔσιν ὁ τοῖχ῟, ἐδὲ οἱ ἀλείφοντες αὐτὸν,

16 Προφῆται τῦ Ἰσραὴλ, οἱ προφητεύοντες ἐπὶ Ἱερεσαλὴμ, καὶ οἱ ὁρῶντες αὐτῇ εἰρήνην, καὶ ἐκ ἔσιν εἰρήνη, λέγει Κύριος.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, ςήρισον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ τὰς θυγατέρας τῦ λαῦ σου, τὰς προφητευούσας ἀπὸ καρδίας αὐτῶν, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὰς,

18 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐαὶ ταῖς συῤῥαπτέ-

σαις προσκεφάλαια ὑπὸ πάντα ἀγκῶνα χειρὸς, καὶ ποιήσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλικίας, τοῦ διαρρέφειν ψυχάς· αἱ ψυχαὶ διερράφησαν τοῦ λαοῦ μου· καὶ ψυχὰς περιεποιοῦντο.

19 Καὶ ἐβεβήλεν με πρὸς τὸν λαὸν μου, ἕνεκεν δρακὸς κριθῶν, καὶ ἕνεκεν κλασμάτων ἄρτων, τοῦ ἀποκτεῖναι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ἀποθανεῖν, καὶ τοῦ περιποιήσασθαι ψυχὰς ἃς οὐκ ἔδει ζῆσαι, ἐν τῷ ἀποφθέγγεσθαι ὑμᾶς λαῷ εἰσακούοντι μάταια ἀποφθέγματα.

20 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ τὰ προσκεφάλαια ὑμῶν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἐκεῖ συρέφετε ψυχάς· καὶ διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, καὶ ἐξαποστελῶ τὰς ψυχὰς ἃς ὑμεῖς ἐκσρέφετε τὰς ψυχὰς αὐτῶν εἰς διασκορπισμόν.

21 Καὶ διαρρήξω τὰ ἐπιβόλαια ὑμῶν, καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ οὐκέτι ἔσονται ἐν χερσὶν ὑμῶν εἰς συσροφήν· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

22 Ἀνθ' ὧν διεσρέφετε καρδίαν δικαίᾳ, καὶ ἐγὼ οὐ διέσρεφον αὐτὸν, καὶ τοῦ κατισχῦσαι χεῖρας ἀνόμου τὸ καθόλου μὴ ἀποσρέψαι ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ τῆς πονηρᾶς, καὶ ζῆσαι αὐτόν·

23 Διατοῦτο ψευδῆ οὐ μὴ ἴδητε, καὶ μαντείας οὐ μὴ μαντεύσησθε ἔτι· καὶ ῥύσομαι τὸν λαόν μου ἐκ χειρὸς ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΚΑΙ ἦλθον πρὸς μὲ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ἄνδρες τοῦ λαοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο πρὸς μὲ λόγος Κυρίου, λέγων,

3 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἱ ἄνδρες οὗτοι ἔθεντο τὰ διανοήματα αὐτῶν ἐπὶ τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ τὸ κόλασιν τῆς ἀδικίων αὐτῶν ἔθηκαν πρὸ προσώπου αὐτῶν· εἰ ἀποκρινόμενος ἀποκριθῶ αὐτοῖς;

4 Διατοῦτο λάλησον αὐτοῖς, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, ὃς ἂν θῇ τὰ διανοήματα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ ἐν οἷς ἐνέχεται ἡ διάνοια αὐτοῦ,

5 Ὅπως πλαγιάσῃ τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ τὰς καρδίας αὐτῶν τὰς ἀπηλλοτριωμένας ἀπ' ἐμοῦ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

6 Διατοῦτο εἰπὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος

Κύριος, Ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πασῶν τῶν ἀσεβειῶν ὑμῶν, καὶ ἐπιστρέψατε τὰ πρόσωπα ὑμῶν.

7 Διότι ἄνθρωπος ἄνθρωπος ἐκ τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, καὶ ἐκ τῶν προσηλύτων τῶν προσηλυτευόντων ἐν τῷ Ἰσραὴλ, ὃς ἂν ἀπαλλοτριωθῇ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ θῆται τὰ ἐνθυμήματα αὐτοῦ ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτοῦ, καὶ τὸ κόλασιν τῆς ἀδικίας αὐτοῦ τάξῃ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἔλθῃ πρὸς τὸν προφήτην τοῦ ἐπερωτῆσαι αὐτὸν ἐν ἐμοὶ, ἐγὼ Κύριος ἀποκριθήσομαι αὐτῷ, ἐν ᾧ ἐνέχεται ἐν αὐτῷ.

8 Καὶ στηριῶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, καὶ θήσομαι αὐτὸν εἰς ἔρημον καὶ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ ἐξαρῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου, καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος.

9 Καὶ ὁ προφήτης ἐὰν πλανήσῃ καὶ λαλήσῃ, ἐγὼ Κύριος πεπλάνηκα τὸν προφήτην ἐκεῖνον, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀφανιῶ αὐτὸν ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ μου Ἰσραήλ.

10 Καὶ λήψονται τὴν ἀδικίαν αὐτῶν, κατὰ τὸ ἀδίκημα τοῦ ἐπερωτῶντος, καὶ κατὰ τὸ ἀδίκημα ὁμοίως τῷ προφήτῃ ἔσαι·

11 Ὅπως μὴ πλανᾶται ἔτι ὁ οἶκος τοῦ Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν πᾶσι τοῖς παραπτώμασιν αὐτῶν· καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, λέγει Κύριος.

12 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

13 Υἱὲ ἀνθρώπου, γῆ ἡ ἐὰν ἁμάρτῃ μοι τοῦ παραπεσεῖν παράπτωμα, καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὴν, καὶ συντρίψω αὐτῆς στήριγμα ἄρτου, καὶ ἐξαποστελῶ ἐπ' αὐτὴν λιμὸν, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτήνη.

14 Καὶ ἐὰν ὦσιν οἱ τρεῖς ἄνδρες οὗτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς, Νῶε καὶ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν σωθήσονται, λέγει Κύριος.

15 Ἐὰν καὶ θηρία πονηρὰ ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ τιμωρήσομαι αὐτὴν, καὶ ἔσαι εἰς ἀφανισμὸν, ὥστε ἔσαι ὁ διοδεύων ἀπὸ προσώπου τῶν θηρίων,

16 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἔτοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὦσι, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ υἱοὶ ἢ θυγατέρες σωθήσονται, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται, ἡ δὲ γῆ ἔσαι εἰς ὄλεθρον.

17 Ἢ καὶ ῥομφαίαν ἐὰν ἐπάγω ἐπὶ τὴν γῆν ἐκείνην, καὶ εἴπω, Ῥομφαία διελθάτω διὰ τῆς γῆς, καὶ ἐξαρῶ ἐξ αὐτῶν ἄνθρωπον καὶ κτῆνος,

18 Καὶ οἱ τρεῖς ἄνδρες ἔτοι

ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, οὐ μὴ ῥύσονται υἱὸς ἢδὲ θυγατέρας, ἀλλ' ἢ αὐτοὶ μόνοι σωθήσονται.

19 Ἢ καὶ θάνατον ἐπαποστέλλω ἐπὶ τ γῆν ἐκείνην, καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μ ἐπ' αὐτὴν ἐν αἵματι ᾧ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον κ κτῆνος,

20 Καὶ Νῶε κ Δανιὴλ καὶ Ἰὼβ ἐν μέσῳ αὐτῆς, Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν υἱοὶ ἢ θυγατέρες ὑπολειφθῶσιν, αὐτοὶ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτῶν ῥύσονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

21 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐὰν δὲ κ τὰς τέσσαρας ἐκδικήσεις μ τὰς πονηρὰς, ῥομφαίαν, κ λιμὸν, κ θηρία πονηρὰ, καὶ θάνατον ἐξαποστείλω ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ᾧ ἐξολοθρεῦσαι ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον κ κτῆνος,

22 Καὶ ἰδὲ ὑπολελειμμένοι ἐν αὐτῇ, οἱ ἀνασεσωσμένοι αὐτῆς, οἳ ἐξάγουσιν ἐξ αὐτῆς υἱὸς κ θυγατέρας, ἰδὲ ἐκπορεύονται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὄψεσθε τὰς ὁδὸς αὐτῶν κ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, καὶ μεταμεληθήσεσθε ἐπὶ τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, πάντα τὰ κακὰ ἃ ἐπήγαγον ἐπ' αὐτήν.

23 Καὶ παρακαλέσουσιν ὑμᾶς, διότι ὄψεσθε τὰς ὁδὸς αὐτῶν κ τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν, κ ἐπιγνώσεσθε διότι οὐ μάτην πεποίηκα πάντα ὅσα ἐποίησα ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιέ. 15.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, τί ἂν γένοιτο τὸ ξύλον τ ἀμπέλου ἐκ πάντων τ ξύλων τ κλημάτων τ ὄντων ἐν τοῖς ξύλοις τ δρυμ;

3 Εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς ξύλον τ ποιῆσαι εἰς ἐργασίαν; εἰ λήψονται ἐξ αὐτῆς πάσσαλον ᾧ κρεμάσαι ἐπ' αὐτὸν πᾶν σκεῦος;

4 Πάρεξ ὃ πυρὶ δέδοται εἰς ἀνάλωσιν, τὴν κατ' ἐνιαυτὸν κάθαρσιν ἀπ' αὐτῆς ἀναλίσκει τὸ πῦρ, κ ἐκλείπει εἰς τέλ· μὴ χρήσιμον ἔσαι εἰς ἐργασίαν;

5 Οὐδὲ ἔτι αὐτ ὄντος ὁλοκλήρ ἐκ ἔσαι εἰς ἐργασίαν· μὴ ὅτι ἐὰν καὶ πῦρ αὐτὸ ἀναλώσῃ εἰς τέλ, εἰ ἔτι ἔσαι εἰς ἐργασίαν;

6 Διὰ τ τάδε εἶπον, Τάδε λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον τὸ ξύλον τ ἀμπέλ ἐν τοῖς ξύλοις ᾧ δρυμ ὃ δέδωκα αὐτὸ πυρὶ εἰς ἀνάλωσιν, ἕτως δέδωκα τὲς κατοικ ντας Ἱερουσαλήμ.

7 Καὶ δώσω τὸ πρόσωπόν μ ἐπ' αὐτές· ἐκ ᾧ πυρὸς ἐξελεύσονται, κ πῦρ αὐτὲς καται-

φάγεται, καὶ ἐπιγνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐν τῷ σηρίσαι με τὸ πρόσωπόν μου ἐπ' αὐτάς.

8 Καὶ δώσω τὴν γῆν εἰς ἀφανισμὸν, ἀνθ' ὧν παρέπεσον παραπλώματι, λέγει Κύριος.

Κεφ. ις'. 16.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διαμάρτυραι τὴν Ἱερουσαλὴμ τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Ἡ ῥίζα σου καὶ ἡ γένεσίς σου ἐκ γῆς Χαναάν· ὁ πατήρ σου Ἀμορραῖος, καὶ ἡ μήτηρ σου Χετταία.

4 Καὶ ἡ γένεσίς σου ἐν ᾗ ἡμέρᾳ ἐτέχθης, οὐκ ἔδησας τὰς μασχάλας σου, καὶ ἐν ὕδατι οὐκ ἐλούσθης, εἰς ἁλὶ ἠλίσθης, καὶ ἐν σπαργάνοις οὐκ ἐσπαργανώθης,

5 Οὐδὲ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μου ἐπὶ σοὶ, τοῦ ποιῆσαί σοι ἓν ἐκ πάντων τούτων, τοῦ παθεῖν τι ἐπὶ σοί· καὶ ἀπερρίφης ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου τῇ σκολιότητι τῆς ψυχῆς σου ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἐτέχθης.

6 Καὶ διῆλθον ἐπὶ σὲ, καὶ ἴδον σε πεφυρμένην ἐν τῷ αἵματί σου· καὶ εἶπά σοι, Ἐκ τοῦ αἵματός σου ζωὴ,

7 Πληθύνω, καθὼς ἡ ἀνατολὴ τοῦ ἀγροῦ δέδωκά σε· καὶ ἐπληθύνθης καὶ ἐμεγαλύνθης, καὶ εἰσῆλθες εἰς πόλεις πόλεων· οἱ μαστοί σου ἀνωρθώθησαν, καὶ ἡ θρίξ σου ἀνέτειλε· σὺ δὲ ἦσθα γυμνὴ καὶ ἀσχημονοῦσα.

8 Καὶ διῆλθον διὰ σοῦ, καὶ ἴδον σε· καὶ ἰδοὺ καιρός σου, καιρὸς καταλυόντων· καὶ διεπέτασα τὰς πτέρυγάς μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐκάλυψα τὴν ἀσχημοσύνην σου, καὶ ὤμοσά σοι· καὶ εἰσῆλθον ἐν διαθήκῃ μετὰ σοῦ, λέγει Κύριος· καὶ ἐγένου μοι,

9 Καὶ ἔλουσά σε ἐν ὕδατι, καὶ ἀπέπλυνα τὸ αἷμά σου ἀπὸ σοῦ, καὶ ἔχρισά σε ἐν ἐλαίῳ.

10 Καὶ ἐνέδυσά σε ποικίλα, καὶ ὑπέδυσά σε ὑάκινθον· καὶ ἔζωσά σε βύσσῳ, καὶ περιέβαλόν σε τριχαπλῷ.

11 Καὶ ἐκόσμησά σε κόσμῳ, καὶ περιέθηκα ψέλλια περὶ τὰς χεῖράς σου, καὶ κάθεμα περὶ τὸν τράχηλόν σου·

12 Καὶ ἔδωκα ἐνώτιον περὶ τὸν μυκτῆρά σου καὶ τροχίσκους ἐπὶ τὰ ὦτά σου, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὴν κεφαλήν σου.

13 Καὶ ἐκοσμήθης χρυσίῳ καὶ ἀργυρίῳ, καὶ τὰ περιβόλαιά σου βύσσινα, καὶ τριχαπλᾶ, καὶ ποικίλα, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἔφαγες, καὶ ἐγένου καλὴ σφόδρα.

14 Καὶ ἐξῆλθέ σου ὄνομα ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν τῷ κάλλει σου,

διότι συντετελεσμένον ἦν ἐν εὐπρεπείᾳ ἐν τῇ ὡραιότητι ἣ ἔταξα ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐπεποίθεις ἐν τῷ κάλλει σε, καὶ ἐπόρνευσας ἐπὶ τῷ ὀνόματί σε, καὶ ἐξέχεας τὴν πορνείαν σου ἐπὶ πάντα παρόδου·

16 Καὶ ἔλαβες ἐκ τῶν ἱματίων σε, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἴδωλα βαπτὰ, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπ' αὐτὰ, καὶ οὐ μὴ εἰσέλθῃς ἐδὲ μὴ γένηται.

17 Καὶ ἔλαβες τὰ σκεύη τῆς καυχήσεώς σε ἐκ τοῦ χρυσίου μου καὶ ἐκ τοῦ ἀργυρίου μου, ἐξ ὧν ἔδωκά σοι, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ εἰκόνας ἀρσενικὰς, καὶ ἐξεπόρνευσας ἐν αὐταῖς.

18 Καὶ ἔλαβες τὸν ἱματισμὸν τὸν ποικίλον σε, καὶ περιέβαλες αὐτὰς, καὶ τὸ ἔλαιόν μου καὶ τὸ θυμίαμά μου ἔθηκας πρὸ προσώπου αὐτῶν.

19 Καὶ τοὺς ἄρτους μου οὓς ἔδωκά σοι, σεμίδαλιν καὶ ἔλαιον καὶ μέλι ἐψώμισά σε, καὶ ἔθηκας αὐτὰ πρὸ προσώπου αὐτῶν εἰς ὀσμὴν εὐωδίας· καὶ ἐγένετο, λέγει Κύριος,

20 Καὶ ἔλαβες τοὺς υἱούς σου καὶ τὰς θυγατέρας σου ἃς ἐγέννησας, καὶ ἔθυσας αὐτοῖς εἰς ἀνάλωσιν· ὡς μικρὰ ἐξεπόρνευσας,

21 Καὶ ἔσφαξας τὰ τέκνα σε, καὶ ἔδωκας αὐτὰ ἐν τῷ ἀποτροπιάζεσθαί σε αὐτὰ αὐτοῖς.

22 Τοῦτο παρὰ πᾶσαν τὴν πορνείαν σε, καὶ οὐκ ἐμνήσθης τῆς νηπιότητός σε, ὅτε ἦσθα γυμνὴ καὶ αἰσχημονοῦσα, περφυρμένη ἐν τῷ αἵματί σε ἔζησας.

23 Καὶ ἐγένετο μετὰ πάσας τὰς κακίας σε, λέγει Κύριος,

24 Καὶ ᾠκοδόμησας σεαυτῇ οἴκημα πορνικὸν, καὶ ἐποίησας σεαυτῇ ἔκθεμα ἐν πάσῃ πλατείᾳ,

25 Καὶ ἐπ' ἀρχῆς πάσης ὁδοῦ ᾠκοδόμησας τὸ πορνεῖόν σου, καὶ ἐλυμήνω τὸ κάλλος σε, καὶ διήγαγες τοὺς σκέλη σου παντὶ παρόδῳ, καὶ ἐπλήθυνας τὴν πορνείαν σε,

26 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Αἰγύπτου τοὺς ὁμορροῦντάς σοι τοὺς μεγαλοσάρκους, καὶ πολλαχῶς ἐξεπόρνευσας τοῦ παροργίσαι με,

27 Ἐὰν δὲ ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρῶ τὰ νόμιμά σε, καὶ παραδώσω εἰς ψυχὰς μισούντων σε, θυγατέρας ἀλλοφύλων τὰς ἐκκλινούσας σε ἐκ τῆς ὁδοῦ σε ἧς ἠσέβησας.

28 Καὶ ἐξεπόρνευσας ἐπὶ τοὺς θυγατέρας Ἀσσὼρ, καὶ ἐδ' οὕτως ἐνεπλήσθης, καὶ ἐξεπόρνευσας καὶ οὐκ ἐνεπίπλω.

29 Καὶ ἐπλήθυνας τὰς δια-

θήκας σε πρὸς γῆν Χαλδαίων, καὶ ἐδὲ ἐν τούτοις ἐνεπλήσθης.

30 Τί διαθῶ τὴν θυγατέρα σε, λέγει Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί σε πάντα ταῦτα ἔργα γυναικὸς πόρνης; καὶ ἐξεπόρνευσας τρισσῶς ἐν ταῖς θυγατράσι σε·

31 Τὸ πορνεῖον οἰκοδόμησας ἐν πάσῃ ἀρχῇ ὁδῦ, καὶ τ βάσιν σε ἐποίησας ἐν πάσῃ πλατείᾳ· καὶ ἐγένε ὡς πόρνη συνάγουσα μισθώματα.

32 Ἡ γυνὴ ἡ μοιχωμένη ὁμοία σοι, παρὰ τ ἀνδρὸς αὐτῆς λαμβάνουσα μισθώματα,

33 Πᾶσι τοῖς ἐκπορνεύσασιν αὐτὴν προσεδίδε μισθώματα· καὶ σὺ δέδωκας μισθώματα πᾶσι τοῖς ἐρασταῖς σε, καὶ ἐφόρτιζες αὐτὸς τ ἔρχεσθαι πρὸς σὲ κυκλόθεν ἐν τῇ πορνείᾳ σε.

34 Καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένον παρὰ τὰς γυναῖκας ἐν τῇ πορνείᾳ σε, καὶ μετὰ σῦ πεπορνεύκασιν, ἐν τῷ προσδιδόναι σε μισθώματα, καὶ σοὶ μισθώματα ἐκ ἐδόθη, καὶ ἐγένετο ἐν σοὶ διεστραμμένα.

35 Διὰ τῦτο πόρνη ἄκουε λόγον Κυρίε.

36 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐξέχεας τ χαλκόν σε, καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ αἰσχύνη σε ἐν τῇ πορνείᾳ σε πρὸς τὲς ἐραστάς σε, καὶ εἰς πάντα τὰ ἐνθυμήματα τ ἀνομιῶν σε, καὶ ἐν τοῖς αἵμασι τ τέκνων σε ὧν ἔδωκας αὐτοῖς·

37 Διὰ τῦτο ἰδὲ ἐγὼ ἐπισυνάγω πάντας τὲς ἐραστάς σε ἐν οἷς ἐπεμίγης ἐν αὐτοῖς, καὶ πάντας οὓς ἠγάπησας, σὺν πᾶσιν οἷς ἐμίσεις, καὶ συνάξω αὐτὲς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν, καὶ ἀποκαλύψω τὰς κακίας σου πρὸς αὐτὲς, καὶ ὄψονται πᾶσαν τ αἰσχύνην σε,

38 Καὶ ἐκδικήσω σε ἐκδικήσεα μοιχαλίδος, καὶ θήσω σε ἐν αἵματι θυμῦ καὶ ζήλε.

39 Καὶ παραδώσω σε εἰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ καθασκάψεσι τὸ πορνεῖόν σε, καὶ καθελῦσί τ βάσιν σε, καὶ ἐκδύσεσί σε τὰ ἱμάτιά σε, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τ καυχήσεώς σε· καὶ ἀφήσεσί σε γυμνὴν, καὶ ἀσχημονῆσαν.

40 Καὶ ἄξεσιν ἐπὶ σὲ ὄχλες, καὶ λιθοβολήσεσί σε ἐν λίθοις, καὶ κατασφάξεσί σε ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν.

41 Καὶ ἐμπρήσεσι τὰς οἰκίας σε πυρὶ, καὶ ποιήσεσιν ἐν σοὶ ἐκδικήσεις ἐνώπιον γυναικῶν πολλῶν· καὶ ἀποσρέψω σε ἐκ πορνείας, καὶ μισθώματα οὐ μὴ δώσω ἐκέτι.

42 Καὶ ἐπαφήσω τὸν θυμόν με ἐπὶ σὲ, καὶ ἐξαρθήσεται ὁ ζηλός με ἐκ σῦ· καὶ ἀνα-

παύσομαι, καὶ οὐ μὴ μεριμνήσω ἀκέτι.

43 Ἀνθ' ὧν ἃς ἐμνήσθης τ νηπιότητός σε, καὶ ἐλύπεις με ἐν πᾶσι τούτοις· καὶ ἰδὲ ἐγὼ τὰς ὁδές σε εἰς κεφαλήν σε δέδωκα, λέγει Κύριος· καὶ ἔτως ἐποίησας τ ἀσέβειαν ἐπὶ πάσαις ταῖς ἀνομίαις σε.

44 Ταῦτά ἐστι πάντα ὅσα εἶπαν κατὰ σε ἐν παραβολῇ, λέγοντες, Καθὼς ἡ μήτηρ,

45 Καὶ ἡ θυγάτηρ τ μητρός σε· σὺ εἶ ἡ ἀπωσαμένη τὸν ἄνδρα αὐτῆς καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς, καὶ ἀδελφαὶ τ ἀδελφῶν σου αἱ ἀπωσάμεναι τὰς ἄνδρας αὐτῶν καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν· ἡ μήτηρ ὑμῶν Χετταία, καὶ ὁ πατὴρ Ἀμορραῖος.

46 Ἡ ἀδελφὴ ὑμῶν ἡ πρεσβυτέρα Σαμάρεια, αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ἡ κατοικοῦσα ἐξ εὐωνύμων σε· καὶ ἡ ἀδελφή σε ἡ νεωτέρα σε, ἡ κατοικοῦσα ἐκ δεξιῶν σε, Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς.

47 Καὶ οὐδ' ὡς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν ἐπορεύθης, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν ἐποίησας παρὰ μικρόν, καὶ ὑπέρκεισαι αὐτὰς ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σε.

48 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ ποιήσει Σόδομα αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς, ὃν τρόπον ἐποίησας σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σε.

49 Πλὴν τοῦτο τὸ ἀνόμημα Σοδόμων τ ἀδελφῆς σε, ὑπερηφανία, ἐν πλησμονῇ ἄρτων καὶ ἐν εὐθηνίᾳ ἐσπατάλων αὐτὴ καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς· τοῦτο ὑπῆρχεν αὐτῇ καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς, καὶ χεῖρα πτωχῷ καὶ πένητος οὐκ ἀντελαμβάνοντο.

50 Καὶ ἐμεγαλαύχευν, καὶ ἐποίησαν ἀνομήματα ἐνώπιον ἐμοῦ· καὶ ἐξῆρα αὐτὰς καθὼς εἶδον.

51 Καὶ Σαμάρεια κατὰ τὰς ἡμίσεις τῶν ἁμαρτιῶν σε οὐκ ἥμαρτε· καὶ ἐπλήθυνας τὰς ἀνομίας σε ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἐδικαίωσας τὰς ἀδελφάς σε ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις σε αἷς ἐποίησας.

52 Καὶ σὺ κόμισαι βάσανόν σε, ἐν ᾗ ἔφθειρας τὰς ἀδελφάς σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σε αἷς ἠνόμησας ὑπὲρ αὐτάς, καὶ ἐδικαίωσας αὐτὰς ὑπὲρ σεαυτήν· καὶ σὺ αἰσχύνθητι, καὶ λάβε τὴν ἀτιμίαν σε ἐν τῷ δικαιῶσαί σε τὰς ἀδελφάς σε.

53 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀποστροφὰς αὐτῶν, τὴν ἀποστροφὴν Σοδόμων καὶ τ θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τ ἀποστροφὴν Σαμαρείας καὶ τ θυγατέρων αὐτῆς· καὶ ἀποστρέψω τ ἀποστροφήν σε ἐν μέσῳ αὐτῶν·

54 Ὅπως κομίσῃ τ βάσανόν

σε, καὶ ἀτιμωθήσῃ ἐκ πάντων ὧν ἐποίησας ἐν τῷ παροργίσαι με.

55 Καὶ ἡ ἀδελφή σε Σόδομα καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς ἀποκατασταθήσονται καθὼς ἦσαν ἀπ' ἀρχῆς· καὶ σὺ καὶ αἱ θυγατέρες σε ἀποκατασταθήσεσθε καθὼς ἀπ' ἀρχῆς ἦτε.

56 Καὶ εἰ μὴ ἦν Σόδομα ἡ ἀδελφή σε εἰς ἀκοὴν ἐν τῷ στόματί σε ἐν ταῖς ἡμέραις ὑπερηφανίας σε,

57 Πρὸ τοῦ ἀποκαλυφθῆναι τὰς κακίας σε, ὃν τρόπον νῦν ὄνειδος εἶ θυγατέρων Συρίας, καὶ πάντων τῶν κύκλῳ αὐτῆς θυγατέρων ἀλλοφύλων τῶν περιεχουσῶν σε κύκλῳ.

58 Τὰς ἀσεβείας σε καὶ τὰς ἀνομίας σε σὺ κεκόμισαι αὐτὰς, λέγει Κύριος.

59 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ποιήσω ἐν σοὶ καθὼς ἐποίησας, ὡς ἠτίμωσας ταῦτα τοῦ παραβῆναι τὴν διαθήκην μου.

60 Καὶ μνησθήσομαι ἐγὼ τῆς διαθήκης μου τῆς μετὰ σοῦ ἐν ἡμέραις νηπιότητός σε, καὶ ἀναστήσω σοι διαθήκην αἰώνιον.

61 Καὶ μνησθήσῃ τὴν ὁδόν σε, καὶ ἐξαλιμωθήσῃ ἐν τῷ ἀναλαβεῖν σε τὰς ἀδελφάς σε τὰς πρεσβυτέρας σε σὺν ταῖς νεωτέραις σε, καὶ δώσω αὐτάς σοι εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ἐκ ἐκ διαθήκης σου.

62 Καὶ ἀναστήσω ἐγὼ τὴν διαθήκην μου μετὰ σοῦ, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι ἐγὼ Κύριος·

63 Ὅπως μνησθῇς καὶ αἰσχυνθῇς, καὶ μὴ ᾖ σοι ἔτι ἀνοῖξαι τὸ στόμα σε ἀπὸ προσώπου τῆς ἀτιμίας σου, ἐν τῷ ἐξιλάσκεσθαί με σοὶ καλὰ πάντα ὅσα ἐποίησας, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιζ'. 17.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, διήγησαι διήγημα καὶ εἰπὸν παραβολὴν πρὸς τὸν οἶκον τοῦ Ἰσραήλ,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀετὸς ὁ μέγας ὁ μεγαλοπτέρυγος, ὁ μακρὸς τῇ ἐκτάσει, πλήρης ὀνύχων, ὃς ἔχει τὸ ἤγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον, καὶ ἔλαβε τὰ ἐπίλεκτα τοῦ κέδρου,

4 Τὰ ἄκρα τοῦ ἀπαλότητος ἀπέκνισε, καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Χαναὰν, εἰς πόλιν τετειχισμένην ἔθετο αὐτά.

5 Καὶ ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ σπέρματος τῆς γῆς, καὶ ἔδωκεν αὐτὸ εἰς τὸ πεδίον φυτὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ, ἐπιβλεπόμενον ἔταξεν αὐτό.

6 Καὶ ἀνέτειλε, καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον ἀσθενῆσαν καὶ μικρὰν, τοῦ ἐπιφαίνεσθαι αὐτὴν τὰ κλήματα αὐτῆς ἐπ' αὐτόν·

καὶ ῥίζαι αὐτῆς ὑποκάτω αὐτῆς ἦσαν· καὶ ἐγένετο εἰς ἄμπελον, καὶ ἐποίησεν ἀπώρυγας, καὶ ἐξέτεινε τὰ ἀναδενδράδα αὐτῆς.

7 Καὶ ἐγένετο ἀετὸς ἕτερος μέγας, μεγαλοπτέρυγος, πολὺς ὄνυξι· καὶ ἰδὲ ἡ ἄμπελος αὕτη περιπεπλεγμένη πρὸς αὐτὸν, καὶ ῥίζαι αὐτῆς πρὸς αὐτὸν, καὶ τὰ κλήματα αὐτῆς ἐξαπέστειλεν αὐτῷ, τοῦ ποτίσαι αὐτὴν σὺν τῷ βόλῳ τῆς φυτείας αὐτῆς.

8 Εἰς πεδίον καλὸν ἐφ' ὕδατι πολλῷ αὕτη πεφύτευται, τοῦ ποιεῖν βλαστὸς, καὶ φέρειν καρπὸν, καὶ εἶναι εἰς ἄμπελον μεγάλην.

9 Διὰ τοῦτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ κατευθυνεῖ; οὐχὶ αἱ ῥίζαι τὰ ἀπαλότηλος αὐτῆς καὶ ὁ καρπὸς σαπήσεται; καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ προανατέλλοντα αὐτῆς, καὶ οὐκ ἐν βραχίονι μεγάλῳ, οὐδὲ ἐν λαῷ πολλῷ, τοῦ ἐκσπᾶσαι αὐτὴν ἐκ ῥιζῶν αὐτῆς.

10 Καὶ ἰδὲ πεφύτευται· μὴ κατευθυνεῖ; οὐχὶ ἅμα τῷ ἅψεσθαι αὐτῆς ἄνεμον τὸ καύσωνα ξηρανθήσεται; σὺν τῷ βόλῳ ἀνατολῆς αὐτῆς ξηρανθήσεται.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, εἰπὸν δὴ πρὸς τὸν οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, Οὐκ ἐπίσασθε τί ἦν ταῦτα; εἰπὸν, Ὅταν ἔλθῃ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ λήψεται τὸ βασιλέα αὐτῆς καὶ τοὺς ἄρχοντας αὐτῆς, καὶ ἄξῃ αὐτοὺς πρὸς ἑαυτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

13 Καὶ λήψεται ἐκ τοῦ σπέρματος τοῦ βασιλείας, καὶ διαθήσεται πρὸς αὐτὸν διαθήκην, καὶ εἰσάξει αὐτὸν ἐν ἀρᾷ, καὶ τοὺς ἡγεμόνας τῆς γῆς λήψεται,

14 Τοῦ γενέσθαι εἰς βασιλείαν ἀσθενῆ, τὸ καθόλου μὴ ἐπαίρεσθαι, τοῦ φυλάσσειν τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ ἰσάνειν αὐτήν.

15 Καὶ ἀποστήσεται ἀπ' αὐτοῦ, τοῦ ἐξαποστέλλειν ἀγγέλους ἑαυτοῦ εἰς Αἴγυπτον, τοῦ δοῦναι αὐτῷ ἵππους καὶ λαὸν πολύν· εἰ κατευθυνεῖ, εἰ διασωθήσεται ὁ ποιῶν ἐναντία; καὶ παραβαίνων διαθήκην εἰ διασωθήσεται;

16 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν μὴ ἐν τόπῳ ὁ βασιλεὺς ὁ βασιλεύσας αὐτὸν, ὃς ἠτίμωσε τὸ ἀρᾶν μου, καὶ ὃς παρέβη τὴν διαθήκην μου, μετ' αὐτοῦ ἐν μέσῳ Βαβυλῶνος τελευτήσει.

17 Καὶ οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ οὐδὲ ἐν ὄχλῳ πολλῷ ποιήσει πρὸς αὐτὸν Φαραὼ πόλεμον, ἐν χαρακοβολίᾳ καὶ

ἐν οἰκοδομῇ βελοσάσεων, τῦ ἐξᾶραι ψυχάς.

18 Καὶ ἠτίμωσεν ὁρκωμοσίαν ᾧ παραβῆναι διαθήκην· καὶ ἰδὲ δέδωκα τὴ χεῖρα αὐτῦ, καὶ πάντα ταῦτα ἐποίησεν αὐτῷ, μὴ σωθήσεται.

19 Διὰ τᾶτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, ἐὰν μὴ τὴ ὁρκωμοσίαν μὲ ἣν ἠτίμωσε, καὶ τὴ διαθήκην μὲ ἣν παρέβη, καὶ δώσω αὐτὴν εἰς κεφαλὴν αὐτῦ.

20 Καὶ ἐκπετάσω ἐπ' αὐτὸν τὸ δίκτυον, καὶ ἁλώσεται ἐν τῇ περιοχῇ αὐτῦ.

21 Ἐν πάσῃ παρατάξει αὐτῦ ἐν ῥομφαίᾳ πεσῦνται· καὶ τὰς καταλοίπας εἰς πάντα ἄνεμον διασπερῶ, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

22 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Καὶ λήψομαι ἐγὼ ἐκ τᾶ ἐκλεκτῶν τῆς κέδρε ἐκ κορυφῆς, καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ, καὶ καταφυτεύσω ἐγὼ ἐπ' ὄρος ὑψηλὸν,

23 Καὶ κρεμάσω αὐτὸν ἐν ὄρει μετεώρῳ Ἰσραήλ· καὶ καταφυτεύσω, καὶ ἐξοίσει βλασὸν, καὶ ποιήσει καρπὸν, καὶ ἔσαι εἰς κέδρον μεγάλην· καὶ ἀναπαύσεται ὑποκάτω αὐτῦ πᾶν ὄρνεον, καὶ πᾶν πετεινὸν ὑπὸ τὴ σκιὰν αὐτῦ ἀναπαύσεται· τὰ κλήματα αὐτῦ ἀποκατασταθήσεται.

24 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ξύλα ᾧ πεδίε, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ταπεινῶν ξύλον ὑψηλὸν, καὶ ὑψῶν ξύλον ταπεινὸν, καὶ ξηραίνων ξύλον χλωρὸν, καὶ ἀναθάλλων ξύλον ξηρόν· ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ποιήσω.

Κεφ. ιή. 18.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, τί ὑμῖν ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λέγοντες, Οἱ πατέρες ἔφαγον ὄμφακα, καὶ οἱ ὀδόντες τ τέκνων ἐγομφίασαν;

3 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐὰν γένηται ἔτι λεγομένη ἡ παραβολὴ αὕτη ἐν τῷ Ἰσραήλ·

4 Ὅτι πᾶσαι αἱ ψυχαὶ ἐμαί εἰσιν, ὃν τρόπον ἡ ψυχὴ ᾧ πατρὸς, ἕτως καὶ ἡ ψυχὴ τῦ υἱῦ, ἐμαί εἰσιν· ἡ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, αὕτη ἀποθανεῖται.

5 Ὁ δὲ ἄνθρωπος ὃς ἔσαι δίκαιος, ὁ ποιῶν κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

6 Ἐπὶ τ ὀρέων οὐ φάγεται, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῦ οὐ μὴ ἐπάρῃ πρὸς τὰ ἐνθυμήματα οἴκε Ἰσραὴλ, καὶ τ γυναῖκα τῦ πλησίον αὐτῦ οὐ μὴ μιάνῃ, καὶ πρὸς γυναῖκα ἐν ἀφέδρῳ ἓσαν οὐ προσεγγιεῖ,

7 Καὶ ἄνθρωπον οὐ μὴ κα-

ταδυναςεύσῃ, ἐνεχυρασμὸν ὀφείλοντος ἀποδώσει, καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἁρπᾶται, τ ἄρτον αὐτῦ τῷ πεινῶντι δώσει, καὶ γυμνὸν περιβαλεῖ,

8 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῦ ἐπὶ τόκῳ οὐ δώσει, κ τλεονασμὸν οὐ λήψεται, κ ἐξ ἀδικίας ἀποςρέψει τ χεῖρα αὐτῦ, κρίμα δίκαιον ποιήσει ἀναμέσον ἀνδρὸς κ ἀναμέσον τῦ πλησίον αὐτῦ,

9 Καὶ τοῖς προςάγμασί μ πεπόρευται, κ τὰ δικαιώματά μ πεφύλακται, τῦ ποιῆσαι αὐτά· δίκαιος ἔτός ἐςι, ζωῇ ζήσεται, λέγει Κύριος.

10 Καὶ ἐὰν γεννήσῃ υἱὸν λοιμὸν, ἐκχέοντα αἷμα κ ποιοῦντα ἁμαρτήματα,

11 Ἐν τῇ ὁδῷ τῦ πατρὸς αὐτῦ ἔ δικαίᾳ οὐκ ἐπορεύθη, ἀλλὰ κ ἐπὶ τ ὀρέων ἔφαγε, κ τὴν γυναῖκα ἔ πλησίον αὐτῦ ἐμίανε,

12 Καὶ πτωχὸν κ πένητα κατεδυνάςευσε, καὶ ἅρπαγμα ἥρπασε, καὶ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἀπέδωκε, κ εἰς τὰ εἴδωλα ἔθελο τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῦ, ἀνομίαν πεποίηκε,

13 Μετὰ τόκε ἔδωκε, καὶ πλεονασμὸν ἔλαβεν· ἔτος ζωῇ οὐ ζήσεται, πάσας τὰς ἀνομίας ταύτας ἐποίησε, θανάτῳ θανατωθήσεται· τὸ αἷμα αὐτῦ ἐπ' αὐτὸν ἔσαι.

14 Ἐὰν δὲ γεννήσῃ υἱὸν, κ ἴδῃ πάσας τὰς ἁμαρτίας τῦ πατρὸς αὐτῦ ἃς ἐποίησε, καὶ φοβηθῇ, κ μὴ ποιήσῃ κατ' αὐτὰς,

15 Ἐπὶ τ ὀρέων οὐ βέβρωκε, καὶ τὰς ὀφθαλμὰς αὐτῦ οὐκ ἔθετο εἰς τὰ ἐνθυμήματα οἴκε Ἰσραὴλ, κ τ γυναῖκα ἔ πλησίον αὐτῦ οὐκ ἐμίανε,

16 Καὶ ἄνθρωπον οὐ κατεδυνάςευσε, κ ἐνεχυρασμὸν οὐκ ἐνεχύρασε, καὶ ἅρπαγμα οὐχ ἥρπασε, τ ἄρτον αὐτῦ τῷ πεινῶντι ἔδωκε, κ γυμνὸν περιέβαλε,

17 Καὶ ἀπὸ ἀδικίας ἀπέςρεψε τὴν χεῖρα αὐτῦ, τόκον ἐδὲ πλεονασμὸν οὐκ ἔλαβε, δικαιοσύνην ἐποίησε, κ ἐν τοῖς προςάγμασί μ ἐπορεύθη· οὗτος τελευτήσει ἐν ἀδικίαις πατρὸς αὐτῦ, ζωῇ ζήσεται.

18 Ὁ δὲ πατὴρ αὐτῦ ἐὰν θλίψει θλίψῃ κ ἁρπάσῃ ἅρπαγμα, ἐναντία ἐποίησεν ἐν μέσῳ ἔ λαῦ μ, κ ἀποθανεῖται ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτῦ.

19 Καὶ ἐρεῖτε, Τί ὅτι οὐκ ἔλαβε τ ἀδικίαν ὁ υἱὸς ἔ πατρός; ὅτι ὁ υἱὸς δικαιοσύνην κ ἔλεος πεποίηκε, πάντα τὰ νόμιμά μου συνετήρησε, καὶ ἐποίησεν αὐτὰ, ζωῇ ζήσεται.

20 Ἡ δὲ ψυχὴ ἡ ἁμαρτάνουσα, ἀποθανεῖται· ὁ δὲ υἱὸς οὐ λήψεται τ̀ ἀδικίαν τ̃ πατρὸς, καὶ ὁ πατὴρ λήψεται τ̀ ἀδικίαν τ̃ υἱ̃· δικαιοσύνη δικαίῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσαι, κ̀ ἀνομία ἀνόμῳ ἐπ' αὐτὸν ἔσαι.

21 Καὶ ὁ ἄνομος ἐὰν ἀποστρέψῃ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτ̃ ὧν ἐποίησε, κ̀ φυλάξῃ πάσας τὰς ἐντολάς μ̀, καὶ ποιήσῃ δικαιοσύνην καὶ ἔλεος, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

22 Πάντα τὰ παραπτώματα αὐτ̃ ὅσα ἐποίησεν, οὐ μνησθήσονται· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ αὐτ̃ ᾗ ἐποίησε, ζήσεται.

23 Μὴ θελήσει θελήσω τὸν θάνατον τ̃ ἀνόμου, λέγει Κύριος, ὡς τὸ ἀποστρέψαι αὐτὸν ἐκ τ̃ ὁδ̃ τ̃ πονηρᾶς, κ̀ ζῆν αὐτόν;

24 Ἐν δὲ τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἐκ τ̃ δικαιοσύνης αὐτ̃, κ̀ ποιῆσαι ἀδικίαν κατὰ πάσας τὰς ἀνομίας ἃς ἐποίησεν ὁ ἄνομος, πᾶσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτ̃ ἃς ἐποίησεν, οὐ μὴ μνησθῶσιν· ἐν τῷ παραπτώματι αὐτ̃ ᾧ παρέπεσε, κ̀ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτ̃ αἷς ἥμαρτεν, ἐν αὐταῖς ἀποθανεῖται.

25 Καὶ εἴπατε, Οὐ κατευθύνει ἡ ὁδὸς Κυρίᾳ· ἀκέσατε δὴ πᾶς ὁ οἶκος Ἰσραήλ· μὴ ἡ ὁδός μ̀ οὐ κατευθυνεῖ; ἐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν κατευθύνει;

26 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι τ̀ δίκαιον ἐκ τ̃ δικαιοσύνης αὐτ̃, καὶ ποιήσει παράπτωμα, καὶ ἀποθάνῃ ἐν τῷ παραπτώματι ᾧ ἐποίησεν, ἐν αὐτῷ ἀποθανεῖται.

27 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι ἄνομον ἀπὸ τ̃ ἀνομίας αὐτ̃ ἧς ἐποίησε, κ̀ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἕτος τὴν ψυχὴν αὐτ̃ ἐφύλαξε,

28 Καὶ ἀπέστρεψεν ἐκ πασῶν ἀσεβειῶν αὐτ̃ ὧν ἐποίησε, ζωῇ ζήσεται, οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

29 Καὶ λέγουσιν ὁ οἶκος τ̃ Ἰσραήλ, Οὐ κατορθοῖ ἡ ὁδὸς Κυρίε, μὴ ἡ ὁδός μ̀ οὐ κατορθοῖ οἶκος Ἰσραήλ; ἐχὶ ἡ ὁδὸς ὑμῶν οὐ κατορθοῖ;

30 Ἕκασον κατὰ τ̀ ὁδὸν αὐτ̃ κρινῶ ὑμᾶς οἶκος Ἰσραήλ, λέγει Κύριος· ἐπιστράφητε καὶ ἀποστρέψατε ἐκ πασῶν τ̃ ἀσεβειῶν ὑμῶν, κ̀ οὐκ ἔσονται ὑμῖν εἰς κόλασιν ἀδικίας.

31 Ἀπορρίψατε ἀφ' ἑαυτῶν πάσας τὰς ἀσεβείας ὑμῶν ἃς ἠσεβήσατε εἰς ἐμὲ, κ̀ ποιήσατε ἑαυτοῖς καρδίαν καινὴν κ̀ πνεῦμα καινόν· καὶ ἵνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

32 Διότι οὐ θέλω τ̀ θάνατον τ̃ ἀποθνήσκοντος, λέγει Κύριος.

Κεφ. ιθ'. 19.

ΚΑΙ σὺ λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα τοῦ Ἰσραὴλ,

2 Καὶ ἐρεῖς, Τί ἡ μήτηρ σε σκύμνος ἐν μέσῳ λεόντων ἐγενήθη; ἐν μέσῳ λεόντων ἐπλήθυνε σκύμνους αὐτῆς.

3 Καὶ ἀπεπήδησεν εἷς τῶν σκύμνων αὐτῆς, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθε τοῦ ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε.

4 Καὶ ἤκουσαν κατ' αὐτοῦ ἔθνη, ἐν τῇ διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη, καὶ ἤγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Αἰγύπτου.

5 Καὶ εἶδεν ὅτι ἀπῶλεσαι ἀπ' αὐτῆς, ἀπώλετο ἡ ὑπόστασις αὐτῆς· καὶ ἔλαβεν ἄλλον ἐκ τῶν σκύμνων αὐτῆς· λέοντα ἔταξεν αὐτόν.

6 Καὶ ἀνεῤῥέφετο ἐν μέσῳ λεόντων, λέων ἐγένετο, καὶ ἔμαθεν ἁρπάζειν ἁρπάγματα, ἀνθρώπους ἔφαγε,

7 Καὶ ἐνέμετο τῷ θράσει αὐτοῦ, καὶ τὰς πόλεις αὐτῶν ἐξηρήμωσε, καὶ ἠφάνισε γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἀπὸ φωνῆς ὠρυώματος αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν ἔθνη ἐκ χωρῶν κυκλόθεν, καὶ ἐξεπέτασαν ἐπ' αὐτὸν δίκτυα αὐτῶν, ἐν διαφθορᾷ αὐτῶν συνελήφθη.

9 Καὶ ἔθεντο αὐτὸν ἐν κημῷ καὶ ἐν γαλεάγρᾳ, ἦλθε πρὸς βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς φυλακήν, ὅπως μὴ ἀκουσθῇ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ἐπὶ τὰ ὄρη τοῦ Ἰσραήλ.

10 Ἡ μήτηρ σε ὡς ἄμπελος καὶ ὡς ἄνθος ἐν ῥοᾷ, ἐν ὕδατι πεφυτευμένη, ὁ καρπὸς αὐτῆς καὶ ὁ βλαστὸς αὐτῆς ἐγένετο ἐξ ὕδατος πολλοῦ.

11 Καὶ ἐγένετο αὕτη ῥάβδος ἐπὶ φυλὴν ἡγεμένων, καὶ ὑψώθη τῷ μεγέθει αὐτῆς ἐν μέσῳ σελεχῶν· καὶ εἶδε τὸ μέγεθος αὐτῆς ἐν πλήθει κλημάτων αὐτῆς.

12 Καὶ κατεκλάσθη ἐν θυμῷ, ἐπὶ γῆν ἐρρίφη, καὶ ἄνεμος ὁ καύσων ἐξήρανε τὰ ἐκλεκτὰ αὐτῆς· ἐξεδικήθησαν, καὶ ἐξηράνθη ἡ ῥάβδος ἰσχύος αὐτῆς· πῦρ ἀνήλωσεν αὐτήν.

13 Καὶ νῦν πεφύτευκαν αὐτὴν ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀνύδρῳ.

14 Καὶ ἐξῆλθε πῦρ ἐκ ῥάβδου ἐκλεκτῶν αὐτῆς, καὶ κατέφαγεν αὐτὴν, καὶ ἐκ ἦν ἐν αὐτῇ ῥάβδος ἰσχύος· φυλὴ εἰς παραβολὴν θρήνου ἐστὶ, καὶ ἔσαι εἰς θρῆνον.

Κεφ. κ'. 20.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἔτει τῷ ἑβδόμῳ τῇ πενθεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἦλθον ἄνδρες ἐκ τῶν πρεσβυτέρων οἴκου Ἰσραὴλ, ἐπερωτῆσαι τὸν Κύριον, καὶ ἐκάθισαν πρὸ προσώπου μου.

2 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,
3 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον πρὸς τὲς πρεσβυτέρες Ϛ οἶκε Ἰσραὴλ, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐπερωτῆσαί με ὑμεῖς ἔρχεσθε; Ζῶ ἐγὼ, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, λέγει Κύριος.
4 Εἰ ἐκδικήσω αὐτὲς ἐκδικήσεις, υἱὲ ἀνθρώπε; τὲς ἀνομίας τ παλέρων αὐτῶν διαμάρτυραι αὐτοῖς,
5 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠρέτισα τ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ἐγνωρίσθην τῷ σπέρματι οἶκε Ἰακὼϐ, καὶ ἐγνώσθην αὐτοῖς ἐν γῇ Αἰγύπτε, καὶ ἀντελαϐόμην τῇ χειρί με αὐτῶν, λέγων, Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν·
6 Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀντελαϐόμην τῇ χειρί με αὐτῶν, Ϛ ἐξαγαγεῖν αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτε εἰς τ γῆν ἣν ἡτοίμασα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα καὶ μέλι, κηρίον ἐστὶ παρὰ πᾶσαν τ γῆν·
7 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὲς, Ἕκασος βδελύγματα τ ὀφθαλμῶν αὐτᾶ ἀποῤῥιψάτω, καὶ ἐν τοῖς ἐπιθυμήμασιν Αἰγύπτε μὴ μιαίνεσθε, ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.
8 Καὶ ἀπέστησαν ἀπ' ἐμᾶ, καὶ ἐκ ἠθέλησαν εἰσακῦσαί μα, τὰ βδελύγματα τ ὀφθαλμῶν αὐτῶν ἐκ ἀπέῤῥιψαν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα Αἰγύπτε ἐκ ἐγκατέλιπον· καὶ εἶπα Ϛ ἐκχέαι τ θυμόν μα ἐπ' αὐτὲς, Ϛ συντελέσαι ὀργήν μα ἐν αὐτοῖς ἐν μέσῳ τ Αἰγύπτε.
9 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μα τὸ ϖαράπαν μὴ ϐεϐηλωθῇ ἐνώπιον τ ἐθνῶν, ὧν αὐτοί εἰσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν οἷς ἐγνώσθην πρὸς αὐτὲς ἐνώπιον αὐτῶν, Ϛ ἐξαγαγεῖν αὐτὲς ἐκ γῆς Αἰγύπτε.
10 Καὶ ἤγαγον αὐτὲς εἰς τ ἔρημον,
11 Καὶ ἔδωκα αὐτοῖς τὰ ϖροσάγματά μα, καὶ τὰ δικαιώματά μα ἐγνώρισα αὐτοῖς, ὅσα ϖοιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος, καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς.
12 Καὶ τὰ σάϐϐατά μα ἔδωκα αὐτοῖς, Ϛ εἶναι εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμᾶ καὶ ἀναμέσον αὐτῶν, Ϛ γνῶναι αὐτὲς, διότι ἐγὼ Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτές.
13 Καὶ εἶπα πρὸς τ οἶκον Ϛ Ἰσραὴλ ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς ϖροσάγμασί μα ϖορεύεσθε· καὶ ἐκ ἐπορεύθησαν· καὶ τὰ δικαιώματά μα ἀπώσαντο, ἃ ϖοιήσει αὐτὰ ἄνθρωπος καὶ ζήσεται ἐν αὐτοῖς· καὶ τὰ σάϐϐατά μα ἐϐεϐήλωσαν σφόδρα· καὶ εἶπα Ϛ ἐκχέαι τ θυμόν μου

ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϑ' ἐξαναλῶσαι αὐτάς.

14 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μϖ τὸ ϖαράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τ ἐθνῶν, ὧν ἐξήγαγον αὐτὰς κατ' ὀφθαλμὰς αὐτῶν.

15 Καὶ ἐγὼ ἐξῆρα τὴν χεῖράμϖ ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ τὸ ϖαράπαν, τ μὴ εἰσαγαγεῖν αὐτὰς εἰς τ γῆν ἣν ἔδωκα αὐτοῖς, γῆν ῥέουσαν γάλα κ μέλι· κηρίον ἐστὶ ϖαρὰ ϖᾶσαν τὴν γῆν·

16 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μϖ ἀπώσαντο, κ ἐν τοῖς ϖροσάγμασί μϖ οὐκ ἐπορεύθησαν ἐν αὐτοῖς, κ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλουν, κ ὀπίσω τ ἐνθυμημάτων καρδίας αὐτῶν ἐπορεύοντο.

17 Καὶ ἐφείσατο ὁ ὀφθαλμός μϖ ἐπ' αὐτὰς, ϑ' ἐξαλεῖψαι αὐτὰς, καὶ οὐκ ἐποίησα αὐτὰς εἰς συντέλειαν ἐν τῇ ἐρήμῳ.

18 Καὶ εἶπα ϖρὸς τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ, Ἐν τοῖς νομίμοις τ ϖατέρων ὑμῶν μὴ ϖορεύεσϑε, κ τὰ δικαιώματα αὐτῶν μὴ φυλάσσεσϑε, καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν μὴ συναναμίσγεσϑε, κ μὴ μιαίνεσϑε.

19 Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν· ἐν τοῖς ϖροσάγμασί μϖ ϖορεύεσϑε, κ τὰ δικαιώματά μϖ φυλάσσεσϑε, καὶ ϖοιεῖτε αὐτά·

20 Καὶ τὰ σάββατά μϖ ἁγιάζετε, κ ἔσω εἰς σημεῖον ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν, τ γινώσκειν διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν.

21 Καὶ ϖαρεπίκρανάν με, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἐν τοῖς ϖροσάγμασί μϖ οὐκ ἐπορεύθησαν, κ τὰ δικαιώματά μϖ οὐκ ἐφυλάξαντο τ ϖοιεῖν αὐτὰ, ἃ ϖοιήσει ἄνθρωπος κ ζήσεται ἐν αὐτοῖς, κ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλωσαν· καὶ εἶπα ϑ' ἐκχέαι τ ϑυμόν μϖ ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϑ' συντελέσαι τ ὀργήν μου ἐπ' αὐτάς.

22 Καὶ ἐποίησα ὅπως τὸ ὄνομά μϖ τὸ ϖαράπαν μὴ βεβηλωθῇ ἐνώπιον τ ἐθνῶν, καὶ ἐξήγαγον αὐτὰς κατ' ὀφθαλμὰς αὐτῶν.

23 Ἐξῆρα τὴν χεῖράμϖ ἐπ' αὐτὰς ἐν τῇ ἐρήμῳ, ϑ' διασκορπίσαι αὐτὰς ἐν τοῖς ἔθνεσι, διασπεῖραι αὐτὰς ἐν ταῖς χώραις,

24 Ἀνθ' ὧν τὰ δικαιώματά μϖ οὐκ ἐποίησαν, καὶ τὰ ϖροσάγματά μου ἀπώσαντο, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλων, κ ὀπίσω τ ἐνθυμημάτων τ ϖατέρων αὐτῶν ἦσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν.

25 Καὶ ἐγὼ ἔδωκα αὐτοῖς

προσάγματα οὐ καλὰ, καὶ δικαιώματα ἐν οἷς οὐ ζήσονται ἐν αὐτοῖς.

26 Καὶ μιανῶ αὐτὲς ἐν τοῖς δόγμασιν αὐτῶν, ἐν τῷ διαπορεύεσθαί με πᾶν διανοῖγον μήτραν, ὅπως ἀφανίσω αὐτές.

27 Διατᾶτο λάλησον πρὸς τὸν οἶκον τᾶ Ἰσραὴλ υἱὲ ἀνθρώπε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἕως τέτε παρώργισάν με οἱ πατέρες ὑμῶν ἐν τοῖς παραπλώμασιν αὐτῶν ἐν οἷς παρέπεσον εἰς ἐμέ.

28 Καὶ εἰσήγαγον αὐτὲς εἰς τὴν γῆν ἣν ἦρα τὴν χεῖρά μου δῶναι αὐτὴν αὐτοῖς· καὶ ἴδον πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ πᾶν ξύλον κατάσκιον, καὶ ἔθυσαν ἐκεῖ τοῖς θεοῖς αὐτῶν, καὶ ἔταξαν ἐκεῖ ὀσμὴν εὐωδίας, καὶ ἔσπεισαν ἐκεῖ τὰς σπονδὰς αὐτῶν.

29 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὲς, Τί ἐστιν ἀβαμὰ, ὅτι ὑμεῖς εἰστορεύεσθε ἐκεῖ; καὶ ἐπεκάλεσαν τὸ ὄνομα αὐτᾶ Ἀβαμὰ, ἕως τᾶ σήμερον ἡμέρας.

30 Διατᾶτο εἰπὸν πρὸς τὸν οἶκον τᾶ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰ ἐν ταῖς ἀνομίαις τᾶ πατέρων ὑμῶν ὑμεῖς μιαίνεσθε, καὶ ὀπίσω τᾶ βδελυγμάτων αὐτῶν ὑμεῖς ἐκπορνεύετε,

31 Καὶ ἐν ταῖς ἀπαρχαῖς τᾶ δωμάτων ὑμῶν, ἐν τοῖς ἀφορισμοῖς οἷς ὑμεῖς μιαίνεσθε ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν ὑμῶν ἕως τᾶ σήμερον ἡμέρας, καὶ ἐγὼ ἀποκριθῶ ὑμῖν οἴκῳ τᾶ Ἰσραήλ; Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, εἰ ἀποκριθήσομαι ὑμῖν, καὶ εἰ ἀναβήσεται ἐπὶ τὸ πνεῦμα ὑμῶν τᾶτο.

32 Καὶ ἐκ ἔσαι ὃν τρόπον ὑμεῖς λέγετε, Ἐσόμεθα ὡς τὰ ἔθνη, καὶ ὡς αἱ φυλαὶ τᾶ γῆς, τᾶ λατρεύειν ξύλοις καὶ λίθοις.

33 Διατᾶτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ βασιλεύσω ἐφ' ὑμᾶς,

34 Καὶ ἐξάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν λαῶν, καὶ εἰσδέξομαι ὑμᾶς ἐκ τᾶ χωρῶν οὗ διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ καὶ ἐν θυμῷ κεχυμένῳ.

35 Καὶ ἄξω ὑμᾶς εἰς τᾶ ἔρημον τᾶ λαῶν, καὶ διακριθήσομαι πρὸς ὑμᾶς ἐκεῖ πρόσωπον κατὰ πρόσωπον.

36 Ὃν τρόπον διεκρίθην πρὸς τὰς πατέρας ὑμῶν ἐν τῇ ἐρήμῳ γῆς Αἰγύπτε, ἔτως κρινῶ ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

37 Καὶ διάξω ὑμᾶς ὑπὸ τὴν ῥάβδον μου, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς ἐν ἀριθμῷ,

38 Καὶ ἐκλέξω ἐξ ὑμῶν τὰς ἀσεβεῖς καὶ τὰς ἀφεσηκότας, διότι ἐκ τᾶ παροικεσίας αὐτῶν

ἐξάξω αὐτὲς, καὶ εἰς τ γῆν τῆ Ἰσραὴλ οὐκ εἰσελεύσονται· καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος Κύριος.

39 Καὶ ὑμεῖς οἶκος Ἰσραὴλ, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἕκαστος τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῆ ἐξάρατε, καὶ μετὰ ταῦτα εἰ ὑμεῖς εἰσακούετέ μου, καὶ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον οὐ βεβηλώσετε ἔτι ἐν τοῖς δώροις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν.

40 Διότι ἐπὶ τῆ ὄρες ᾧ ἁγίε μου, ἐπ' ὄρους ὑψηλῆ, λέγει Κύριος Κύριος, ἐκεῖ δουλεύσουσί μοι πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ εἰς τέλος· καὶ ἐκεῖ προσδέξομαι, καὶ ἐκεῖ ἐπισκέψομαι τὰς ἀπαρχὰς ὑμῶν, καὶ τὰς ἀπαρχὰς τ ἀφορισμῶν ὑμῶν, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγιάσμασιν ὑμῶν.

41 Ἐν ὀσμῇ εὐωδίας προσδέξομαι ὑμᾶς, ἐν τῷ ἐξαγαγεῖν με ὑμᾶς ἐκ τ λαῶν, καὶ εἰσδέχεσθαι ὑμᾶς ἐκ τῶν χωρῶν ἐν αἷς διεσκορπίσθητε ἐν αὐταῖς, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν ὑμῖν κατ' ὀφθαλμὲς τ λαῶν.

42 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ εἰσαγαγεῖν με ὑμᾶς εἰς τ γῆν ᾧ Ἰσραὴλ, εἰς τὴν γῆν εἰς ἣν ἦρα τ χεῖρά μου ᾧ δῶναι αὐτὴν τοῖς πατράσιν ὑμῶν.

43 Καὶ μνησθήσεσθε ἐκεῖ τὰς ὁδὲς ὑμῶν, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν ἐν οἷς ἐμιαίνεσθε ἐν αὐτοῖς, καὶ κόψεσθε τὰ πρόσωπα ὑμῶν ἐν πάσαις ταῖς κακίαις ὑμῶν.

44 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἔτως ὑμῖν, ὅπως τὸ ὄνομά μου μὴ βεβηλωθῇ κατὰ τὰς ὁδὲς ὑμῶν τὰς κακὰς, καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ διεφθαρμένα, λέγει Κύριος.

45 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς με, λέγων,

46 Υἱὲ ἀνθρώπε, στήρισον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ θαιμὰν, καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ δαρόμ, καὶ προφήτευσον ἐπὶ δρυμὸν ἡγέμενον νεγὲβ,

47 Καὶ ἐρεῖς τῷ δρυμῷ νεγὲβ, Ἄκυε λόγον Κυρίε· τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀνάπτω ἐν σοὶ πῦρ, καὶ καταφάγεται ἐν σοὶ πᾶν ξύλον χλωρὸν καὶ πᾶν ξύλον ξηρὸν, ἃ σβεσθήσεται ἡ φλὸξ ἡ ἐξαφθεῖσα, καὶ κατακαυθήσεται ἐν αὐτῇ πᾶν πρόσωπον ἀπὸ ἀπηλιώτε ἕως βορρᾶ.

48 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, ὅτι ἐγὼ Κύριος ἐξέκαυσα αὐτὸ, ἃ σβεσθήσεται.

49 Καὶ εἶπα, Μηδαμῶς Κύριε Κύριε· αὐτοὶ λέγεσι πρὸς με, Οὐχὶ παραβολή ἐσι λεγομένη αὕτη;

Κεφ. κά. 21.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγ☉ Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Διατᾶτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπε, σήρισον τὸ πρόσωπόν σου ἐπὶ Ἱερσαλὴμ, κ᾽ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὰ ἅγια αὐτῶν, καὶ προφητεύσεις ἐπὶ τὴν γῆν τᾶ Ἰσραὴλ,

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τὴν γῆν τᾶ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύρι☉, Ἰδὲ ἐγὼ πρὸς σὲ, κ᾽ ἐκσπάσω τὸ ἐγχειρίδιόν μ᾽ ἐκ τᾶ κολεᾶ αὐτᾶ, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ σᾶ ἄνομον κ᾽ ἄδικον·

4 Ἀνθ᾽ ὧν ἐξολοθρεύσω ἐκ σᾶ ἄδικον καὶ ἄνομον, ἵτως ἐξελεύσεται τὸ ἐγχειρίδιόν μου ἐκ τᾶ κολεᾶ αὐτᾶ ἐπὶ πᾶσαν σάρκα ἀπὸ ἀπηλιώτε ἕως Βορρᾶ,

5 Καὶ ἐπιγνώσεται πᾶσα σὰρξ, διότι ἐγὼ Κύρι☉ ἐξέσπασα τὸ ἐγχειρίδιόν μ᾽ ἐκ τᾶ κολεᾶ αὐτᾶ, κ᾽ οὐκ ἀποστρέψει ἐκέτι.

6 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε κατασέναξον ἐν συντριβῇ ὀσφύος σε, καὶ ἐν ὀδύναις σενάξεις κατ᾽ ὀφθαλμὸς αὐτῶν.

7 Καὶ ἔσαι ἐὰν εἴπωσι πρὸς σὲ, Ἕνεκα τίν☉ σὺ σενάζεις; κ᾽ ἐρεῖς, Ἐπὶ τῇ ἀγγελίᾳ, διότι ἔρχεται, κ᾽ θραυσθήσεται πᾶσα καρδία, κ᾽ πᾶσαι χεῖρες παραλυθήσονται, κ᾽ ἐκψύξει πᾶσα σὰρξ κ᾽ πᾶν πνεῦμα, καὶ πάντες μηροὶ μολυνθήσονται ὑγρασίᾳ· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος.

8 Καὶ ἐγένετο λόγ☉ Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

9 Υἱὲ ἀνθρώπε προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύρι☉, Εἰπὸν, Ῥομφαία, ῥομφαία, ὀξύνε κ᾽ θυμώθητι,

10 Ὅπως σφάξῃς σφάγια, ὀξύνε ὅπως γένῃ εἰς σίλβωσιν, ἑτοίμη εἰς παράλυσιν· σφάζε, ἐξυδένει, ἀπόθε πᾶν ξύλον.

11 Καὶ ἔδωκεν αὐτὴν ἑτοίμην τᾶ κρατεῖν χεῖρα αὐτᾶ· ἐξηκονήθη ἡ ῥομφαία, ἐσὶν ἑτοίμη, τᾶ δᾶναι αὐτὴν εἰς χεῖρα ἀποκεντᾶντος.

12 Ἀνάκραγε, καὶ ὀλόλυξον υἱὲ ἀνθρώπου, ὅτι αὕτη ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μου, αὕτη ἐν πᾶσι τοῖς ἀφηγουμένοις τᾶ Ἰσραὴλ· παροικήσουσιν, ἐπὶ ῥομφαίᾳ ἐγένετο ἐν τῷ λαῷ μ᾽· διατᾶτο κρότησον ἐπὶ τὴν χεῖρά σε,

13 Ὅτι δεδικαίωται· κ᾽ τί εἰ κ᾽ φυλὴ ἀπωσθῇ; οὐκ ἔσαι, λέγει Κύριος Κύριος.

14 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε προφήτευσον, καὶ κρότησον χεῖρα ἐπὶ χεῖρα, κ᾽ διπλασίασον ῥομφαίαν· ἡ τρίτη ῥομφαία τραυμαλιῶν ἐσι, ῥομφαία τραυμαλιῶν ἡ μεγάλη· κ᾽ ἐκσήσεις αὐτὰς,

15 Ὅπως μὴ θραυσθῇ ἡ καρδία, καὶ πληθυνθῶσιν οἱ ἀσθενοῦντες ἐπὶ πᾶσαν πύλην, παραδέδονται εἰς σφάγια ῥομφαίας· εὖ γέγονεν εἰς σφαγὴν, εὖ γέγονεν εἰς σίλφωσιν.

16 Καὶ διαπορεύου, ὀξύνου ἐκ δεξιῶν καὶ ἐξ εὐωνύμων, ἔ ἂν τὸ πρόσωπόν σε ἐξεγείρηται.

17 Καὶ ἐγὼ δὲ κροτήσω χεῖρά μὲ πρὸς χεῖρά μὲ, καὶ ἐναφήσω θυμόν μὲ, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

19 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, διάταξον σεαυτῷ δύο ὁδὲς, τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν βασιλέως Βαβυλῶνος, ἐκ χώρας μιᾶς ἐξελεύσονται αἱ δύο, καὶ χεὶρ ἐν ἀρχῇ ὁδὲ πόλεως, ἐπ' ἀρχῆς ὁδὲ διατάξεις,

20 Τοῦ εἰσελθεῖν ῥομφαίαν ἐπὶ Ῥαββὰθ υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ Ἰουδαίαν, καὶ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν μέσῳ αὐτῆς.

21 Διότι στήσεται βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ τ ἀρχαίαν ὁδὸν, ἐπ' ἀρχῆς τ δύο ὁδῶν, ἔ μαντεύσασθαι μαντείαν, ἔ ἀναβράσαι ῥάβδον, καὶ ἐπερωτῆσαι ἐν τοῖς γλυπτοῖς, καὶ κατασκοπήσασθαι.

22 Ἐκ δεξιῶν αὐτὲ ἐγένετο τὸ μαντεῖον ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, ἔ βαλεῖν χάρακα, ἔ διανοῖξαι στόμα ἐν βοῇ, ὑψῶσαι φωνὴν μετὰ κραυγῆς, τὲ βαλεῖν χάρακα ἐπὶ τὰς πύλας αὐτῆς, καὶ βαλεῖν χῶμα, καὶ οἰκοδομῆσαι βελοστάσεις.

23 Καὶ αὐτὸς αὐτοῖς ὡς μαντευόμενος μαντείαν ἐνώπιον αὐτῶν, καὶ αὐτὸς ἀναμιμνήσκων ἀδικίας αὐτὲ μνησθῆναι.

24 Διατὲτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε τὰς ἀδικίας ὑμῶν, ἐν τῷ ἀποκαλυφθῆναι τὰς ἀσεβείας ὑμῶν, τὲ ὁραθῆναι ἁμαρτίας ὑμῶν, ἐν πάσαις ταῖς ἀσεβείαις ὑμῶν καὶ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν ὑμῶν, ἀνθ' ὧν ἀνεμνήσατε, ἐν τέτοις ἀλώσεσθε.

25 Καὶ σὺ βέβηλε, ἄνομε, ἀφηγέμενε ἔ Ἰσραὴλ, οὗ ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας,

26 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀφείλε τ κίδαριν, καὶ ἐπέθε τὸν στέφανον, αὐτὴ οὐ τοιαύτη ἔσαι· ἐταπείνωσας τὸ ὑψηλὸν, καὶ ὕψωσας τὸ ταπεινόν.

27 Ἀδικίαν, ἀδικίαν, ἀδικίαν θήσομαι αὐτὴν, καὶ αὐτὴ, τοιαύτη ἔσαι ἕως οὗ ἔλθῃ ᾧ καθήκει, καὶ παραδώσω αὐτῷ.

28 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε προφήτευσον, καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος πρὸς τὲς υἱὲς Ἀμμὼν καὶ πρὸς τ ὀνειδισμὸν αὐτῶν· καὶ

ἐρεῖς, Ῥομφαία, ῥομφαία ἐσπασμένη εἰς σφάγια, καὶ ἐσπασμένη εἰς συντέλειαν, ἐγείρω ὅπως στίλβῃς,

29 Ἐν τῇ ὁράσει σε τῇ ματαίᾳ, ᾗ ἐν τῷ μαντεύεσθαί σε ψευδῆ, τὲ παραδῆναί σε ἐπὶ τραχήλους τραυματιῶν ἀνόμων, ἥκει ἡ ἡμέρα ἐν καιρῷ ἀδικίας, πέρας.

30 Ἀπόστρεφε, μὴ καταλύσῃς ἐν τῷ τόπῳ τέτῳ ᾧ γεγέννησαι, ἐν τῇ γῇ τῇ ἰδίᾳ σου κρινῶ σε.

31 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ σὲ ὀργήν μὲ, ἐν πυρὶ ὀργῆς μὲ ἐμφυσήσω ἐπὶ σὲ, ᾗ παραδώσω σε εἰς χεῖρας ἀνδρῶν βαρβάρων τεκταινόντων διαφθοράς.

32 Ἐν πυρὶ ἔσῃ καῦσις, τὸ αἷμά σε ἔσαι ἐν μέσῳ τῆς γῆς σε· οὐ μὴ γένηταί σου μνεία, διότι ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

Κεφ. κβ'. 22.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, εἰ κρινεῖς τ' πόλιν τ' αἱμάτων; καὶ παράδειξον αὐτῇ πάσας τὰς ἀνομίας αὐτῆς,

3 Καὶ ἐρεῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὦ πόλις ἐκχέουσα αἵματα ἐν μέσῳ αὐτῆς, ᾧ ἔλθειν καιρὸν αὐτῆς, ᾗ ποιοῦσα ἐνθυμήματα καθ' ἑαυτῆς, τὲ μιαίνειν αὐτὴν,

4 Ἐν τοῖς αἵμασιν αὐτῶν οἷς ἐξέχεας, παραπέπλωκας, ᾗ ἐν τοῖς ἐνθυμήμασί σου οἷς ἐποίεις, ἐμιαίνε· καὶ ἤγγισας τὰς ἡμέρας σε, καὶ ἦγαγες καιρὸν ἐτῶν σε· διατέτο δέδωκά σε εἰς ὀνειδισμὸν τοῖς ἔθνεσι, ᾗ εἰς ἐμπαιγμὸν πάσαις ταῖς χώραις,

5 Ταῖς ἐγγιζούσαις πρὸς σὲ, καὶ ταῖς μακρὰν ἀπεχούσαις ἀπὸ σε, ᾗ ἐμπαίζονται ἐν σοὶ, ἀκάθαρτῳ ἡ ὀνομασὴ, καὶ πολλὴ ἐν ταῖς ἀνομίαις.

6 Ἰδὲ οἱ ἀφηγέμενοι οἶκε Ἰσραὴλ, ἕκαστος πρὸς τὰς συγγενεῖς αὐτῆ συνεφύρονλο ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα.

7 Πατέρα ᾗ μητέρα ἐκακολόγεν ἐν σοὶ, ᾗ πρὸς τ' προσήλυτον ἀνεσρέφοντο ἐν ἀδικίαις ἐν σοὶ, ὀρφανὸν ᾗ χήραν κατεδυνάσευον,

8 Καὶ τὰ ἅγιά με ἐξεθένεν, ᾗ τὰ σάββατά με ἐβεβήλεν ἐν σοί.

9 Ἄνδρες λησαὶ ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν ἐν σοὶ αἷμα, καὶ ἐπὶ τ' ὀρέων ἤσθιον ἐπὶ σοὶ, ἀνόσια ἐποίεν ἐν μέσῳ σε.

10 Αἰσχύνην πατρὸς ἀπεκάλυψαν ἐν σοὶ, ᾗ ἐν ἀκαθαρσίαις ἀποκαθημένην ἐταπείνεν ἐν σοί.

11 Ἕκαστος τ' γυναῖκα τῆ

πλησίον αὐτῆ ἠνομῆσαν, καὶ ἕκαστος τ νύμφην αὐτῆ ἐμίαινεν ἐν ἀσεβείᾳ, ϗ ἕκαστος τ ἀδελφὴν αὐτῆ θυγατέρα ℔ πατρὸς αὐτῆ ἐταπείνων ἐν σοί.

12 Δῶρα ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ, ὅπως ἐκχέωσιν αἷμα, τόκον καὶ πλεονασμὸν ἐλαμβάνοσαν ἐν σοὶ, καὶ συνετελέσω συνέλειαν κακίας σε τ ἐν καταδυναστείᾳ, ἐμὲ δὲ ἐπελάθε, λέγει Κύριος.

13 Ἐὰν δὲ πατάξω χεῖρά με ἐφ' οἷς συντετέλεσαι οἷς ἐποίησας, καὶ ἐπὶ τοῖς αἵμασί σε τοῖς γεγενημένοις ἐν μέσῳ σε,

14 Εἰ ὑποσήσεται ἡ καρδία σε; εἰ κρατήσουσιν αἱ χεῖρές σε ἐν ταῖς ἡμέραις αἷς ἐγὼ ποιῶ ἐν σοί; ἐγὼ Κύριος λελάληκα, ϗ ποιήσω.

15 Καὶ διασκορπιῶ σε ἐν τοῖς ἔθνεσι, ϗ διασπερῶ σε ἐν ταῖς χώραις, καὶ ἐκλείψει ἡ ἀκαθαρσία σε ἐκ σῦ.

16 Καὶ κατακληρονομήσω ἐν σοὶ κατ' ὀφθαλμὰς τ ἐθνῶν, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

17 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπε, ἰδὲ γεγόνασί μοι ὁ οἶκος Ἰσραὴλ ἀναμεμιγμένοι πάντες χαλκῷ, ϗ σιδήρῳ, ϗ κασσιτέρῳ, ϗ μολίβῳ, ἐν μέσῳ ἀργυρίε ἀναμεμιγμένος ἐσί.

19 Διατῆτο εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐγένεσθε εἰς σύγκρασιν μίαν, διατῆτο ἐγὼ εἰσδέχομαι ὑμᾶς εἰς μέσον Ἱερσαλήμ.

20 Καθὼς εἰσδέχεται ἄργυρος, ϗ χαλκὸς, ϗ σίδηρος, ϗ κασσίτερος, ϗ μόλιβος εἰς μέσον καμίνε, ℔ ἐκφυσῆσαι εἰς αὐτὸ πῦρ ℔ χωνευθῆναι, ἔτως εἰσδέξομαι ἐν ὀργῇ με, ϗ συνάξω ϗ χωνεύσω ὑμᾶς,

21 Καὶ ἐκφυσήσω ἐφ' ὑμᾶς ἐν πυρὶ ὀργῆς με, καὶ χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς.

22 Ὃν τρόπον χωνεύεται ἀργύριον ἐν μέσῳ καμίνε, ἔτως χωνευθήσεσθε ἐν μέσῳ αὐτῆς, ϗ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐφ' ὑμᾶς.

23 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

24 Υἱὲ ἀνθρώπε, εἰπὸν αὐτῇ, Σὺ εἶ γῆ ἡ οὐ βρεχομένη, οὐδὲ ὑετὸς ἐγένετο ἐπὶ σὲ ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς.

25 Ἧς οἱ ἀφηγέμενοι ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λέοντες ὠρυόμενοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, ψυχὰς κατεσθίοντες ἐν δυναστείᾳ, καὶ τιμὰς λαμβάνοντες· καὶ χῆραί σου ἐπληθύνθησαν ἐν μέσῳ σε.

26 Καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς ἠθέτησαν νόμον μου, καὶ ἐβεβήλωσαν τὰ ἅγιά μου· ἀναμέσον ἁγίου καὶ βεβήλου οὐ διέστελλον, καὶ ἀναμέσον ἀκαθάρτου καὶ τοῦ καθαροῦ οὐ διέστελλον, καὶ ἀπὸ τῶν σαββάτων μου παρεκάλυπτον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἐβεβηλώμην ἐν μέσῳ αὐτῶν.

27 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ὡς λύκοι ἁρπάζοντες ἁρπάγματα, τοῦ ἐκχέαι αἷμα, ὅπως πλεονεξίᾳ πλεονεκτῶσι.

28 Καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς ἀλείφοντες αὐτοὺς πεσοῦνται, ὁρῶντες μάταια, μαντευόμενοι ψευδῆ, λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος· καὶ Κύριος οὐκ ἐλάλησε.

29 Λαὸν τῆς γῆς ἐκπιεζοῦντες ἀδικίᾳ, καὶ διαρπάζοντες ἁρπάγματα, πτωχὸν καὶ πένητα καταδυναστεύοντες, καὶ προσὸν τὸν προσήλυτον οὐκ ἀναστρεφόμενοι μετὰ κρίματος.

30 Καὶ ἐζήτησεν ἐξ αὐτῶν ἄνδρα ἀναστρεφόμενον ὀρθῶς, καὶ ἐστῶτα προ προσώπου μου ὁλοσχερῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀργῆς, τοῦ μὴ εἰς τέλος ἐξαλεῖψαι αὐτὴν, καὶ οὐχ εὗρον.

31 Καὶ ἐξέχεα ἐπ' αὐτὴν θυμόν μου ἐν πυρὶ ὀργῆς μου, τοῦ συντελέσαι· τὰς ὁδοὺς αὐτῶν εἰς κεφαλὰς αὐτῶν δέδωκα, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. κγ'. 23.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, δύο γυναῖκες ἦσαν θυγατέρες μητρὸς μιᾶς,

3 Καὶ ἐξεπόρνευσαν ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, ἐκεῖ ἔπεσον οἱ μαστοὶ αὐτῶν, ἐκεῖ διεπαρθενεύθησαν.

4 Καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν ἦν Ὁολὰ ἡ πρεσβυτέρα, καὶ Ὁολιβὰ ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς· καὶ ἐγένοντό μοι, καὶ ἔτεκον υἱοὺς καὶ θυγατέρας, καὶ τὰ ὀνόματα αὐτῶν, Σαμάρεια ἦν Ὁολὰ, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἦν Ὁολιβά.

5 Καὶ ἐξεπόρνευσεν ἡ Ὁολὰ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ἐπέθετο ἐπὶ τοὺς ἐραστὰς αὐτῆς, ἐπὶ τοὺς Ἀσσυρίους τοὺς ἐγγίζοντας αὐτῇ,

6 Ἐνδεδυκότας ὑακίνθινα, ἡγουμένους καὶ στρατηγούς· νεανίσκοι καὶ ἐπίλεκτοι, πάντες ἱππεῖς ἱππαζόμενοι ἐφ' ἵππων.

7 Καὶ ἔδωκε τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐπ' αὐτούς· ἐπίλεκτοι υἱοὶ Ἀσσυρίων πάντες· καὶ ἐπὶ πάντας οὓς ἐπέθετο, ἐν πᾶσι τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτοῖς ἐμιαίνετο.

8 Καὶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐξ Αἰγύπτου οὐκ ἐγκατέλιπεν, ὅτι μετ' αὐτῆς ἐκοιμῶντο ἐν νεότητι αὐτῆς, καὶ αὐτοὶ διεπαρ-

θένευσαν αὐτὴν, καὶ ἐξέχεαν τ̀ πορνείαν αὐτῶν ἐπ' αὐτήν.

9 Διατὲτο παρέδωκα αὐτὴν εἰς χεῖρας τ̀ ἐρασῶν αὐτῆς, εἰς χεῖρας υἱῶν Ἀσσυρίων, ἐφ' ὃς ἐπετίθετο.

10 Αὐτοὶ ἀπεκάλυψαν τὴν αἰσχύνην αὐτῆς, υἱὸς καὶ θυγατέρας αὐτῆς ἔλαβον, καὶ αὐτὴν ἐν ῥομφαίᾳ ἀπέκτειναν· καὶ ἐγένετο λάλημα εἰς γυναῖκας, καὶ ἐποίησαν ἐκδικήσεις ἐν αὐτῇ εἰς τὰς θυγατέρας.

11 Καὶ εἶδεν ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς Ὁολιβὰ, καὶ διέφθειρε τὴν ἐπίθεσιν αὐτῆς ὑπὲρ αὐτὴν, καὶ τ̀ πορνείαν αὐτῆς ὑπὲρ τ̀ πορνείαν τ̀ ἀδελφῆς αὐτῆς.

12 Ἐπὶ τὰς υἱὰς τ̀ Ἀσσυρίων ἐπέθετο, ἡγεμένας καὶ στρατηγοὺς, τὰς ἐγγὺς αὐτῆς, ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα, ἱππεῖς ἱππαζομένους ἐφ' ἵππων· νεανίσκοι ἐπίλεκτοι πάντες.

13 Καὶ ἶδον ὅτι μεμίανται ὁδὸς μία τ̀ δύο.

14 Καὶ προσέθετο πρὸς τὴν πορνείαν αὐτῆς, καὶ εἶδεν ἄνδρας ἐζωγραφημένους ἐπὶ τ̀ τοίχε, εἰκόνας Χαλδαίων ἐζωγραφημένας ἐν γραφίδι,

15 Ἐζωσμένους στοικίλματα ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, στραβαπλὰ καὶ ἐπὶ τ̀ κεφαλῶν αὐτῶν, ὄψις τρισσὴ πάντων, ὁμοίωμα υἱῶν Χαλδαίων, γῆς πατρίδος αὐτ̀.

16 Καὶ ἐπέθετο ἐπ' αὐτὰς τῇ ὁράσει ὀφθαλμῶν αὐτῆς· καὶ ἐξαπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς αὐτὰς εἰς γῆν Χαλδαίων.

17 Καὶ ἦλθοσαν πρὸς αὐτὴν υἱοὶ Βαβυλῶνος, εἰς κοίτην καταλυόντων, καὶ ἐμίαινον αὐτὴν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ ἐμιάνθη ἐν αὐτοῖς, καὶ ἀπέστη ἡ ψυχὴ αὐτῆς ἀπ' αὐτῶν.

18 Καὶ ἀπεκάλυψε τ̀ πορνείαν αὐτῆς, καὶ ἀπεκάλυψεν αἰσχύνην αὐτῆς· καὶ ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπ' αὐτῆς, ὃν τρόπον ἀπέστη ἡ ψυχή μου ἀπὸ τ̀ ἀδελφῆς αὐτῆς.

19 Καὶ ἐπληθύνας τ̀ πορνείαν σου, ᾧ ἀναμνῆσαι ἡμέραν νεότητός σου, ἐν αἷς ἐπόρνευσας ἐν Αἰγύπτῳ,

20 Καὶ ἐπέθου ἐπὶ τὰς Χαλδαίους, ὧν ὡς ὄνων αἱ σάρκες αὐτῶν, καὶ αἰδοῖα ἵππων τὰ αἰδοῖα αὐτῶν,

21 Καὶ ἐπεσκέψω τ̀ ἀνομίαν νεότητός σου, ἃ ἐποίεις ἐν Αἰγύπτῳ ἐν τῷ καταλύματί σου, οὗ οἱ μαστοὶ νεότητός σου.

22 Διατὲτο Ὁολιβὰ, τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω τὰς ἐρασάς σου ἐπὶ σὲ, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν, καὶ ἐπάξω αὐτὰς ἐπὶ σὲ κυκλόθεν,

23 Υἱὰς Βαβυλῶνος, καὶ

πάντας τὰς Χαλδαίους, Φακὲκ, καὶ Σωὲ, καὶ Ὀχωὲ, καὶ πάντας υἱοὺς Ἀσσυρίων μετ' αὐτῶν, νεανίσκους ἐπιλέκτους, ἡγεμόνας καὶ στρατηγοὺς, πάντας τρισσοὺς καὶ ὀνομαστοὺς, ἱππεύοντας ἐφ' ἵππων.

24 Καὶ πάντες ἥξουσιν ἐπὶ σὲ ἀπὸ Βορρᾶ, ἅρματα καὶ τροχοὶ μετ' ὄχλου λαῶν, θυρεοὶ καὶ πέλται καὶ βαλεῖ φυλακὴν ἐπὶ σὲ κύκλῳ· καὶ δώσω πρὸ προσώπου αὐτῶν κρίμα, καὶ ἐκδικήσουσί σε ἐν τοῖς κρίμασιν αὐτῶν.

25 Καὶ δώσω τὸ ζῆλόν μου ἐν σοὶ, καὶ ποιήσουσι μετὰ σοῦ ἐν ὀργῇ θυμοῦ· μυκτῆρά σου καὶ ὦτά σου ἀφελοῦσι, καὶ τοὺς καταλοίπους σου ἐν ῥομφαίᾳ καταβαλοῦσιν· αὐτοὶ υἱός σου καὶ θυγατέρας σου λήψονται, καὶ τοὺς καταλοίπους σου πῦρ καταφάγεται.

26 Καὶ ἐκδύσουσί σε τὸ ἱματισμόν σου, καὶ λήψονται τὰ σκεύη τοῦ καυχήσεώς σου.

27 Καὶ ἀποστρέψω τὰς ἀσεβείας σου ἐκ σοῦ, καὶ τὴν πορνείαν σου ἐκ γῆς Αἰγύπτου· καὶ οὐ μὴ ἄρῃς τοὺς ὀφθαλμούς σου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ Αἰγύπτου οὐ μὴ μνησθῇς ἐκέτι.

28 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμί σε εἰς χεῖρας ὧν μισεῖς, ἀφ' ὧν ἀπέστη ἡ ψυχή σου ἀπ' αὐτῶν.

29 Καὶ ποιήσουσιν ἐν σοὶ ἐν μίσει, καὶ λήψονται πάντας τοὺς πόνους σου καὶ τοὺς μόχθους σου, καὶ ἔσῃ γυμνὴ καὶ αἰσχύνασα, καὶ ἀποκαλυφθήσεται αἰσχύνη πορνείας σου· καὶ ἀσέβειά σου, καὶ ἡ πορνεία σου

30 Ἐποίησε ταῦτά σοι, ἐν τῷ ἐκπορνεῦσαί σε ὀπίσω ἐθνῶν, καὶ ἐμιαίνου ἐν τοῖς ἐνθυμήμασιν αὐτῶν.

31 Ἐν τῇ ὁδῷ τῆς ἀδελφῆς σου ἐπορεύθης· καὶ δώσω τὸ ποτήριον αὐτῆς εἰς χεῖράς σου.

32 Τάδε λέγει Κύριος, Τὸ ποτήριον τῆς ἀδελφῆς σου πίεσαι, τὸ βαθὺ καὶ τὸ πλατὺ, καὶ τὸ πλεονάζον τοῦ συντελέσαι μέθην.

33 Καὶ ἐκλύσεως πλησθήσῃ, καὶ τὸ ποτήριον ἀφανισμοῦ, ποτήριον ἀδελφῆς σου Σαμαρείας,

34 Πίεσαι αὐτὸ· καὶ τὰς ὀστρακὰς καὶ τὰς νεμηνίας αὐτῆς ἀποστρέψω· διότι ἐγὼ λελάληκα, λέγει Κύριος.

35 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐπελάθου μου, καὶ ἀπέῤῥιψάς με ὀπίσω σου σώματός σου, καὶ σὺ λάβε τὴν ἀσέβειάν σου καὶ τὴν πορνείαν σου.

36 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπου, οὐ κρινεῖς τὴν Ὁλολὰν καὶ τὴν Ὁλιβὰν, καὶ

ἀναγελεῖς αὐταῖς τὰς ἀνομίας αὐτῶν;

37 Ὅτι ἐμοιχῶντο, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν, τὰ ἐνθυμήματα αὐτῶν ἐμοιχῶντο, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἃ ἐγέννησάν μοι, διήγαγον αὐτοῖς δι' ἐμπύρων.

38 Ἕως καὶ ταῦτα ἐποίησάν μοι, τὰ ἅγιά μου ἐμίαινον, καὶ τὰ σάββατά μου ἐβεβήλων,

39 Καὶ ἐν τῷ σφάζειν αὐτοὺς τὰ τέκνα αὐτῶν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ εἰσεπορεύοντο εἰς τὰ ἅγιά μου, ἵ βεβηλῶν αὐτά· καὶ ὅτι οὕτως ἐποίουν ἐν μέσῳ ἵ οἴκου μου.

40 Καὶ ὅτι τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἐρχομένοις μακρόθεν, οἷς ἀγγέλους ἐξαπέστειλαν πρὸς αὐτούς, καὶ ἅμα τῷ ἔρχεσθαι αὐτούς, εὐθὺς ἐλούσω, καὶ ἐστίβιζες τοὺς ὀφθαλμούς σου, καὶ ἐκόσμου κόσμῳ,

41 Καὶ ἐκάθου ἐπὶ κλίνης ἐστρωμένης, καὶ τράπεζα κεκοσμημένη πρὸ προσώπου αὐτῆς, καὶ τὸ θυμίαμα καὶ τὸ ἔλαιόν μου ἐυφραίνοντο ἐν αὐτοῖς.

42 Καὶ φωνὴν ἁρμονίας ἀνεκρέοντο, καὶ πρὸς ἄνδρας ἐκ πλήθους ἀνθρώπων ἥκοντας ἐκ τ ἐρήμου· καὶ ἐδίδοσαν ψέλλια ἐπὶ τὰς χεῖρας αὐτῶν, καὶ στέφανον καυχήσεως ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

43 Καὶ εἶπα, Οὐκ ἐν τούτοις μοιχεύουσι; καὶ ἔργα πόρνης καὶ αὐτὴ ἐξεπόρνευσε;

44 Καὶ εἰσεπορεύοντο πρὸς αὐτὴν, ὃν τρόπον εἰσπορεύονται πρὸς γυναῖκα πόρνην, οὕτως εἰσεπορεύοντο πρὸς Ὁολὰν, καὶ πρὸς Ὁολιβὰν, τὰ ποιῆσαι ἀνομίαν.

45 Καὶ ἄνδρες δίκαιοι αὐτοὶ καὶ ἐκδικήσουσιν αὐτὰς ἐκδικήσει μοιχαλίδος, καὶ ἐκδικήσει αἵματος, ὅτι μοιχαλίδες εἰσὶ, καὶ αἷμα ἐν χερσὶν αὐτῶν.

46 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνάγαγε ἐπ' αὐτὰς ὄχλον, καὶ δὸς ἐν αὐταῖς ταραχὴν καὶ διαρπαγήν,

47 Καὶ λιθοβόλησον ἐπ' αὐτὰς λίθοις ὄχλων, καὶ κατακέντει αὐτὰς ἐν τοῖς ξίφεσιν αὐτῶν· υἱὸς αὐτῶν καὶ θυγατέρας αὐτῶν ἀποκλενοῦσι, καὶ τὰς οἴκους αὐτῶν ἐμπρήσουσι.

48 Καὶ ἀποστρέψω ἀσέβειαν ἐκ τ γῆς, καὶ παιδευθήσονται πᾶσαι αἱ γυναῖκες, καὶ οὐ μὴ ποιήσουσι κατὰ τὰς ἀσεβείας αὐτῶν.

49 Καὶ δοθήσεται ἡ ἀσέβεια ὑμῶν ἐφ' ὑμᾶς, καὶ τὰς ἁμαρτίας τῶν ἐνθυμημάτων ὑμῶν λήψεσθε, καὶ γνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κδ'. 24.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, ἐν τῷ ἔτει τῷ

ἐννάτῳ, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, γράψον σεαυτῷ εἰς ἡμέραν ἀπὸ τ ἡμέρας ταύτης, ἀφ' ἧς ἀπηρείσαλο βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἐπὶ Ἱερυσαλὴμ, ἀπὸ τ ἡμέρας τ σήμερον·

3 Καὶ εἰπὸν ἐπὶ τ οἶκον τὸν ωαραπικραίνοντα ωαραβολὴν, καὶ ἐρεῖς ωρὸς αὐτὰς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπίσησον τ λέβητα, καὶ ἔγχεον εἰς αὐτὸν ὕδωρ,

4 Καὶ ἔμβαλε εἰς αὐτὸν τὰ διχοτομήματα, ωᾶν διχοτόμημα καλὸν, σκέλος καὶ ὦμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τ ὀσῶν,

5 Ἐξ ἐπιλέκτων κτηνῶν εἰλημμένων· καὶ ὑπόκαιε τὰ ὀσᾶ ὑποκάτω αὐτῶν· ἔζεσε καὶ ἥψηται τὰ ὀσᾶ αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος, Ὦ ωόλις αἱμάτων, λέβης, ἐν ᾧ ἐσιν ἰὸς ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ ἰὸς ἐκ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς, κατὰ μέλος αὐτῆς ἐξήνεγκεν, ἐκ ἔπεσεν ἐπ' αὐτὴν κλῆρος.

7 Ὅτι αἷμα αὐτῆς ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐσιν, ἐπὶ λεωπετρίαν τέταχα αὐτό· ἐκ ἐκέχυκα αὐτὸ ἐπὶ τὴν γῆν, τοῦ καλύψαι ἐπ' αὐτὸ γῆν,

8 Τᾶ ἀναβῆναι θυμὸν εἰς ἐκδίκησιν ἐκδικηθῆναι· δέδωκα τὸ αἷμα αὐτῆς ἐπὶ λεωπετρίαν, τοῦ μὴ καλύψαι αὐτό.

9 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος, Κἀγὼ μεγαλυνῶ τὸν δαλόν·

10 Καὶ ωληθυνῶ τὰ ξύλα, καὶ ἀνακαύσω τὸ ωῦρ, ὅπως τακῇ τὰ κρέα, καὶ ἐλατ[ωθῇ ὁ ζωμὸς,

11 Καὶ ςῇ ἐπὶ τὰς ἄνθρακας, ὅπως ωροσκαυθῇ καὶ θερμανθῇ ὁ χαλκὸς αὐτῆς, καὶ τακῇ ἐν μέσῳ ἀκαθαρσίας αὐτῆς, καὶ ἐκλίπῃ ὁ ἰὸς αὐτῆς,

12 Καὶ οὐ μὴ ἐξέλθῃ ἐξ αὐτῆς ωολὺς ὁ ἰὸς αὐτῆς.

13 Καταισχυνθήσται ὁ ἰὸς αὐτῆς, ἀνθ' ὧν ἐμιαίνε σύ· καὶ τί ἐὰν μὴ καθαρισθῇς ἔτι ἕως οὗ ἐμπλήσω τ θυμόν μς;

14 Ἐγὼ Κύριος λελάληκα, καὶ ἥξει, καὶ ποιήσω, οὐ διασελῶ, οὐδὲ μὴ ἐλεήσω· καὶ κατὰ τὰς ὁδάς σε, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σε κρινῶ σε, λέγει Κύριος· διατᾶτο ἐγὼ κρινῶ σε κατὰ τὰ αἵματά σε, καὶ κατὰ τὰ ἐνθυμήματά σε κρινῶ σε, ἡ ἀκάθαρτος, ἡ ὀνομασὴ, καὶ ωολλὴ τοῦ ωαραπικραίνειν.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε ωρὸς μὲ, λέγων,

16 Υἱὲ ἀνθρώπε, ἰδὲ ἐγὼ λαμβάνω ἐκ σᾶ τὰ ἐπιθυμήματα τ ὀφθαλμῶν σε ἐν ωα-

ρατάξει, οὐ μὴ κοπῇς, ἀϑ᾽ οὐ μὴ κλαυσϑῇς,

17 Στεναγμὸς αἵματος, ὀσφύος πένϑος ἔσῃ· ἐκ ἔσαι τὸ τρίχωμά σε συμπεπλεγμένον ἐπὶ σὲ, καὶ τὰ ὑποδήματά σε ἐν τοῖς ποσί σε· οὐ μὴ παρακληϑῇς ἐν χείλεσιν αὐτῶν, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ μὴ φάγῃς.

18 Καὶ ἐλάλησα πρὸς τὸν λαὸν τοπρωΐ, ὃν τρόπον ἐνετείλατό μοι ἑσπέρας, καὶ ἐποίησα τοπρωΐ, ὃν τρόπον ἐπεβάγη μοι.

19 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ λαὸς, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν τί ἐστι ταῦτα ἃ σὺ ποιεῖς;

20 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸς, Λόγος Κυρίε ἐγένετο πρὸς μὲ, λέγων,

21 Εἰπὸν πρὸς τ οἶκον τε Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ βεβηλῶ τὰ ἅγιά με, φρύαγμα ἰσχύος ὑμῶν, ἐπιϑυμήματα ὀφϑαλμῶν ὑμῶν, καὶ ὑπὲρ ὧν φείδονται αἱ ψυχαὶ ὑμῶν· καὶ οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ ϑυγατέρες ὑμῶν, ἃς ἐγκατελίπετε, ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.

22 Καὶ ποιήσετε ὃν τρόπον πεποίηκα· ἀπὸ στόματος αὐτῶν οὐ πρακληϑήσεσϑε, καὶ ἄρτον ἀνδρῶν οὐ φάγεσϑε,

23 Καὶ αἱ κόμαι ὑμῶν ἐπὶ τ κεφαλῆς ὑμῶν, καὶ τὰ ὑποδήματα ὑμῶν ἐν τοῖς ποσὶν ὑμῶν· ἔτε μὴ κόψησϑε, ἔτε μὴ κλαύσητε, καὶ ἐντακήσεσϑε ἐν ταῖς ἀδικίαις ὑμῶν, καὶ παρακαλέσετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτε.

24 Καὶ ἔσαι Ἰεζεκιὴλ ὑμῖν ὡς τέρας· κατὰ πάντα ὅσα ἐποίησα, ποιήσετε, ὅταν ἔλϑῃ ταῦτα, καὶ ἐπιγνώσεσϑε διότι ἐγὼ Κύριος.

25 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, ἐχὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν λαμβάνω τ ἰσχὺν πρ᾽ αὐτῶν, τ ἔπαρσιν τ καυχήσεως αὐτῶν, τὰ ἐπιϑυμήματα ὀφϑαλμῶν αὐτῶν, καὶ τ ἔπαρσιν ψυχῆς αὐτῶν, υἱὰς αὐτῶν καὶ ϑυγατέρας αὐτῶν,

26 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἥξει ὁ ἀνασωζόμενος πρὸς σὲ, τε ἀναγγεῖλαί σοι εἰς τὰ ὦτα;

27 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ διανοιχϑήσεται τὸ στόμα σε πρὸς τ ἀνασωζόμενον· λαλήσεις, καὶ οὐ μὴ ἀποκωφωϑῇς ἐκέτι, καὶ ἔσῃ αὐτοῖς εἰς τέρας, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. κέ. 25.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, στήρισον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ τὰς υἱὰς Ἀμμὼν, καὶ προφήτευσον ἐπ᾽ αὐτὰς,

3 Καὶ ἐρεῖς τοῖς υἱοῖς Ἀμμὼν, Ἀκέσατε λόγον Κυρίε·

τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐπεχάρητε ἐπὶ τὰ ἅγιά μου, ὅτι ἐβεβηλώθη, καὶ ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἠφανίσθη, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον τοῦ Ἰούδα, ὅτι ἐπορεύθησαν ἐν αἰχμαλωσίᾳ,

4 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι ὑμᾶς τοῖς υἱοῖς κεδὲμ εἰς κληρονομίαν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν τῇ ἀπαρτίᾳ αὐτῶν ἐν σοὶ, καὶ δώσουσιν ἐν σοὶ τὰ σκηνώματα αὐτῶν· αὐτοὶ φάγονται τοὺς καρπούς σου, καὶ αὐτοὶ πίονται τὴν πιότητά σου.

5 Καὶ δώσω τὴν πόλιν τοῦ Ἀμμὼν εἰς νομὰς καμήλων, καὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν εἰς νομὴν προβάτων, καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος.

6 Διότι τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐκρότησας τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐψόφησας τῷ ποδί σου, καὶ ἐπέχαρας ἐκ ψυχῆς σου ἐπὶ τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ,

7 Διατοῦτο ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς διαρπαγὴν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐξολοθρεύσω σε ἐκ τῶν λαῶν, καὶ ἀπολῶ σε ἐκ τῶν χωρῶν ἀπωλείᾳ, καὶ ἐπιγνώσῃ διότι ἐγὼ Κύριος.

8 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπε Μωὰβ, Ἰδοὺ, ὡς ὁν τρόπον πάντα τὰ ἔθνη, οἶκος Ἰσραὴλ καὶ Ἰούδα;

9 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ παραλύω τὸν ὦμον Μωὰβ ἀπὸ πόλεων ἀκρωτηρίων αὐτοῦ, ἐκλεκτὴν γῆν, οἶκον Βεθασιμὼθ ἐπάνω πηγῆς πόλεως παραθαλασσίας,

10 Τοὺς υἱοὺς κεδὲμ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἀμμὼν δέδωκα αὐτῷ εἰς κληρονομίαν, ὅπως μὴ μνεία γένηται τῶν υἱῶν Ἀμμών.

11 Καὶ εἰς Μωὰβ ποιήσω ἐκδίκησιν, καὶ ἐπιγνώσονται διότι ἐγὼ Κύριος.

12 Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησεν ἡ Ἰδουμαία ἐν τῷ ἐκδικῆσαι αὐτοὺς ἐκδίκησιν εἰς τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ ἐμνησικάκησαν, καὶ ἐξεδίκησαν δίκην.

13 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐξ αὐτῆς ἄνθρωπον καὶ κτῆνος, καὶ θήσομαι αὐτὴν ἔρημον· καὶ ἐκ Θαιμὰν διωκόμενοι ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται.

14 Καὶ δώσω ἐκδίκησίν μου ἐπὶ τὴν Ἰδουμαίαν ἐν χειρὶ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ ποιήσουσιν ἐν τῇ Ἰδουμαίᾳ κατὰ τὴν ὀργήν μου καὶ κατὰ τὸν θυμόν μου, καὶ ἐπιγνώσονται τὴν ἐκδίκησίν μου, λέγει Κύριος.

15 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐποίησαν οἱ ἀλλόφυλοι ἐν ἐκδικήσει, καὶ ἐξανέστησαν ἐκδίκησιν ἐπιχαιρούσης ἐκ ψυχῆς, τοῦ ἐξαλεῖψαι ἕως ἐνὸς,

5 Κέδρος ἐκ Σενεὶρ ᾠκοδομήθη σοι, ταινίαι σανίδων κυπαρίσσε ἐκ τῆ Λιβάνε ἐλήφθησαν, ἕ ποιῆσαί σοι ἱστὸς ἐλατίνες,

6 Ἐκ τ Βασανίτιδος ἐποίησαν τὰς κώπας σε, τὰ ἱερά σε ἐποίησαν ἐξ ἐλέφαντος, οἴκε ἀλσώδεις ἀπὸ νήσων τῶν Χετιείμ.

7 Βύσσος μετὰ ποικιλίας ἐξ Αἰγύπτε ἐγένετό σοι σρωμνὴ, ἕ περιθεῖναί σοι δόξαν, καὶ περιβαλεῖν σε ὑάκινθον καὶ πορφύραν ἐκ τ νήσων Ἐλεισαὶ, κ ἐγένετο περιβόλαιά σε.

8 Καὶ οἱ ἄρχοντές σου οἱ κατοικῶντες Σιδῶνα, κ Ἀράδιοι ἐγένοντο κωπηλάται σου· οἱ σοφοί σε Σὸρ οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, ἔτοι κυβερνῆταί σου.

9 Οἱ πρεσβύτεροι Βιβλίων, κ οἱ σοφοὶ αὐτῶν, οἳ ἦσαν ἐν σοὶ, ἔτοι ἐνίσχυον τὴν βελήν σε· κ πάντα τὰ πλοῖα τῆς θαλάσσης καὶ οἱ κωπηλάται αὐτῶν ἐγένοντό σοι ἐπὶ δυσμὰς δυσμῶν.

10 Πέρσαι, κ Λυδοὶ, κ Λίβυες ἦσαν ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄνδρες πολεμισαί σε πέλτας κ περικεφαλαίας ἐκρέμασαν ἐν σοὶ, ἔτοι ἔδωκαν τ δόξαν σε.

11 Υἱοὶ Ἀραδίων κ ἡ δύναμίς σε ἐπὶ τ τειχέων σε· φύλακες ἐν τοῖς πύργοις σε ἦσαν, τὰς φαρέτρας αὐτῶν ἐκρέμασαν ἐπὶ τ ὅρμων σε κύκλῳ, ἔτοι ἐτελείωσάν σε τὸ κάλλ.

12 Καρχηδόνιοι ἔμποροί σου ἀπὸ πλήθες πάσης ἰσχύ σε, ἀργύριον κ χρυσίον καὶ σίδηρον κ κασσίτερον κ μόλιβον ἔδωκαν τ ἀγοράν σε.

13 Ἡ Ἑλλὰς, κ ἡ σύμπασα, καὶ τὰ παρατείνοντα, ἔτοι ἐνεπορεύοντό σοι ἐν ψυχαῖς ἀνθρώπων, κ σκεύη χαλκᾶ ἔδωκαν τ ἐμπορίαν σε.

14 Ἐξ οἴκε Θογαρμὰ ἵπποι κ ἱππεῖς ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.

15 Υἱοὶ Ῥοδίων ἔμποροί σε, ἀπὸ νήσων ἐπλήθυναν τ ἐμπορίαν σε ὀδόντας ἐλεφαντίνες, κ τοῖς εἰσαγομένοις ἀντεδίδες τὰς μισθάς σε,

16 Ἀνθρώπες ἐμπορίαν σου ἀπὸ πλήθες ἕ συμμίκτε σου, σακτὴν κ ποικίλματα ἐκ Θαρσὶς, κ Ῥαμὼθ, καὶ Χορχὸρ ἔδωκαν τ ἀγοράν σε.

17 Ἰούδας καὶ οἱ υἱοὶ ἕ Ἰσραὴλ, οὗτοι ἔμποροί σου, ἐν πράσει σίτε κ μύρων κ κασίας, κ πρῶτον μέλι κ ἔλαιον κ ῥητίνην ἔδωκαν εἰς τὸν σύμμικτόν σε.

18 Δαμασκὸς ἔμποροί σε, ἐκ πλήθες πάσης δυνάμεώς σε· οἶνος ἐκ Χελβὼν, κ ἔρια

ἐκ Μιλήτε, καὶ οἶνον εἰς τὴν ἀγοράν σε ἔδωκαν.

19 Ἐξ Ἀσὴλ σίδηρος εἰργασμένος, καὶ τροχιὰς ἐν τῷ συμμίκτῳ σε ἐσί.

20 Δαιδὰν ἔμποροί σε, μελὰ κτηνῶν ἐκλεκτῶν εἰς ἅρματα.

21 Ἡ Ἀραβία καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες Κηδὰρ, ἦτοι ἔμποροί σε διὰ χειρός σε, καμήλες καὶ ἀμνὲς καὶ κριὲς ἐν οἷς ἐμπορεύονταί σε.

22 Ἔμποροι Σαββὰ, καὶ Ῥαμμὰ, ἦτοι ἔμποροί σε, μελὰ πρώτων ἡδυσμάτων, καὶ λίθων χρησῶν, καὶ χρυσὸν ἔδωκαν τὴν ἀγοράν σε.

23 Χαρρὰ, καὶ Χαναὰ, ἦτοι ἔμποροί σε· Ἀσσὲρ καὶ Χαρμὰν ἔμποροί σε,

24 Φέροντες ἐμπορίαν ὑάκινθον, καὶ θησαυρὲς ἐκλεκτὲς δεδεμένες σχοινίοις, καὶ κυπαρίσσινα.

25 Πλοῖα ἔμποροί σε, ἐν τῷ πλήθει, ἐν τῷ συμμίκτῳ σου· καὶ ἐνεπλήσθης καὶ ἐβαρύνθης σφόδρα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

26 Ἐν ὕδατι πολλῷ ἤγόν σε οἱ κωπηλάται σε, τὸ πνεῦμα δὲ Νότε συνέτριψέ σε ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

27 Ἦσαν δυνάμεις σε, καὶ ὁ μισθός σε, καὶ τὸ συμμίκλων σε, καὶ οἱ κωπηλάται σε, καὶ οἱ κυβερνῆταί σε, καὶ οἱ σύμβολοί σε, καὶ οἱ σύμμικτοί σε ἐκ τῶν συμμίκτων σε, καὶ πάντες οἱ ἄνδρες οἱ πολεμισαί σε οἱ ἐν σοί· καὶ πᾶσα συναγωγή σου ἐν μέσῳ σε πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τὴ πτώσεώς σε.

28 Πρὸς τὴν κραυγὴν τὴ φωνῆς σε οἱ κυβερνῆταί σε φόβῳ φοβηθήσονται.

29 Καὶ καταβήσονται ἀπὸ τῶν πλοίων πάντες οἱ κωπηλάται καὶ οἱ ἐπιβάται, καὶ οἱ πρωρεῖς τὴ θαλάσσης ἐπὶ τὴν γῆν στήσονται,

30 Καὶ ἀλαλάξουσιν ἐπὶ σὲ τῇ φωνῇ αὐτῶν, καὶ κεκράξονται πικρὸν, καὶ ἐπιθήσουσι γῆν ἐπὶ τὴ κεφαλὴν αὐτῶν, καὶ σποδὸν τρώσονται.

32 Καὶ λήψονται οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἐπὶ σὲ θρῆνον, θρήνημα Σόρ· Πόσον τινὰ

33 Εὗρες μισθὸν ἀπὸ τῆς θαλάσσης; Ἐνέπλησας ἔθνη ἀπὸ δὲ πλήθες σου, καὶ ἀπὸ τὸ συμμίκτε σε ἐπλέτησας πάντας βασιλεῖς τὴ γῆς.

34 Νῦν συνετρίβης ἐν θαλάσσῃ, ἐν βάθει ὕδατος ὁ σύμμικτός σε, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σε ἐν μέσῳ σε· ἔπεσον πάντες οἱ κωπηλάται σε.

35 Πάντες οἱ κατοικοῦντες τὰς νήσες ἐξύγνασαν ἐπὶ σὲ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκτάσει

ἐξέσησαν, καὶ ἐδάκρυσε τὸ πρόσωπον αὐτῶν.

36 Ἔμποροι ἀπὸ ἐθνῶν ἐσύρισάν σε, ἀπώλεια ἐγένου, καὶ ἀκέτι ἔσῃ εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. κή. 28.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου εἰπὸν τῷ ἄρχοντι Τύρου, Τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' οὗ ὑψώθη σου ἡ καρδία, καὶ εἶπας, Θεός εἰμι ἐγὼ, κατοικίαν Θεοῦ κατῴκηκα ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος καὶ οὐ Θεὸς, καὶ ἔδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ·

3 Μὴ σοφώτερος εἶ σὺ τοῦ Δανιήλ; ἢ σοφοὶ οὐκ ἐπαίδευσάν σε τῇ ἐπιστήμῃ αὐτῶν;

4 Μὴ ἐν τῇ ἐπιστήμῃ σου ἢ τῇ φρονήσει σου ἐποίησας σεαυτῷ δύναμιν, καὶ χρυσίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου;

5 Ἐν τῇ πολλῇ ἐπιστήμῃ σου καὶ ἐμπορίᾳ σου ἐπληθύνας δύναμίν σου, ὑψώθη ἡ καρδία σου ἐν τῇ δυνάμει σου.

6 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπειδὴ δέδωκας τὴν καρδίαν σου ὡς καρδίαν Θεοῦ,

7 Ἀντὶ τούτου ἰδοὺ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ἀλλοτρίους λοιμοὺς ἀπὸ ἐθνῶν, καὶ ἐκκενώσουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ τὸ κάλλος τῆς ἐπιστήμης σου, καὶ ῥυπώσουσι τὸ κάλλος σου εἰς ἀπώλειαν,

8 Καὶ καταβιβάσουσί σε, καὶ ἀποθανῇ θανάτῳ τραυματιῶν ἐν καρδίᾳ θαλάσσης.

9 Μὴ λέγων ἐρεῖς, Θεός εἰμι ἐγὼ, ἐνώπιον τῶν ἀναιρούντων σε; σὺ δὲ εἶ ἄνθρωπος, καὶ οὐ Θεός.

10 Ἐν θανάτῳ ἀπεριτμήτων ἀποθανῇ ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

12 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάβε θρῆνον ἐπὶ τὸν ἄρχοντα Τύρου, καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Σὺ ἀποσφράγισμα ὁμοιώσεως, καὶ στέφανος κάλλους

13 Ἐν τῇ τρυφῇ τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ ἐγενήθης· πᾶσα λίθου χρησὸν ἐνδέδεσαι, σάρδιον καὶ τοπάζιον, καὶ σμάραγδον καὶ ἄνθρακα, καὶ σάπφειρον καὶ ἴασπιν, καὶ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ λιγύριον καὶ ἀχάτην, καὶ ἀμέθυσον καὶ χρυσόλιθον, καὶ βηρύλλιον καὶ ὀνύχιον, καὶ χρυσίῳ ἐνέπλησας τοὺς θησαυρούς σου καὶ τὰς ἀποθήκας σου ἐν σοί.

14 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐκτίσθης σὺ μετὰ τοῦ χερουβ, ἔθηκά σε ἐν ὄρει ἁγίῳ Θεοῦ, ἐγενήθης ἐν μέσῳ λίθων πυρίνων.

15 Ἐγενήθης σὺ ἄμωμος ἐν ταῖς ἡμέραις σȣ, ἀφ' ἧς ἡμέρας σὺ ἐκτίσθης ἕως εὑρέθη τὰ ἀδικήματα ἐν σοί.

16 Ἀπὸ πλήθȣς τ̃ ἐμπορίας σȣ ἔπλησας τὰ ταμεῖά σου ἀνομίας, κ̀ ἥμαρτες, κ̀ ἐτραυματίσθης ἀπὸ ὄρȣς τ̃ Θεȣ̃· κ̀ ἤγαγέ σε τὸ χερȣ̀β ἐκ μέσου λίθων πυρίνων.

17 Ὑψώθη ἡ καρδία σȣ ἐπὶ τῷ κάλλει σου, διεφθάρη ἡ ἐπιςήμη σȣ μετὰ τ̃ κάλλȣς σȣ· διὰ πλῆθος ἁμαρτιῶν σȣ ἐπὶ τ̃ γῆν ἔρριψά σε, ἐναντίον βασιλέων ἔδωκά σε παραδειγματισθῆναι.

18 Διὰ τὸ πλῆθος τ̃ ἁμαρτιῶν σȣ κ̀ τ̃ ἀδικιῶν τ̃ ἐμπορίας σȣ, ἐβεβήλωσα τὰ ἱερά σȣ, κ̀ ἐξάξω πῦρ ἐκ μέσȣ σȣ, τȣ̃το καταφάγεταί σε· κ̀ δώσω σε σποδὸν ἐπὶ τ̃ γῆς σȣ ἐναντίον πάντων τ̃ ὁρώντων σε.

19 Καὶ πάντες οἱ ἐπιςάμενοί σε ἐν τοῖς ἔθνεσι ςενάξȣσιν ἐπὶ σέ· ἀπώλεια ἐγένȣ, κ̀ ȣ̀χ ὑπάρξεις ἔτι εἰς τὸν αἰῶνα.

20 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπȣ, ςήρισον τὸ πρόσωπόν σȣ ἐπὶ Σιδῶνα, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὴν,

22 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδȣ̀ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Σιδὼν, κ̀ ἐνδοξασθήσομαι ἐν σοὶ, κ̀ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ποιῆσαί με ἐν σοὶ κρίματα, καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν σοί.

23 Αἷμα κ̀ θάνατος ἐν ταῖς πλατείαις σȣ, καὶ πεσȣ̃νται τετραυματισμένοι μαχαίραις ἐν σοὶ περικύκλῳ σȣ, κ̀ γνώσονται διότι ἐγώ εἰμι Κύριος.

24 Καὶ ȣ̀κ ἔσονται ȣ̀κέτι ἐν τῷ οἴκῳ τȣ̃ Ἰσραὴλ σκόλοψ πικρίας κ̀ ἄκανθα ὀδύνης ἀπὸ τ̃ περικύκλῳ αὐτῶν, τ̃ ἀτιμασάντων αὐτȣ̀ς, κ̀ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

25 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ συνάξω τ̃ Ἰσραὴλ ἐκ τ̃ ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ, κ̀ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς, κ̀ ἐνώπιον τ̃ λαῶν κ̀ τ̃ ἐθνῶν· κ̀ κατοικήσȣσι ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν δέδωκα τῷ δȣ́λῳ μȣ Ἰακὼβ,

26 Καὶ κατοικήσȣσιν ἐπ' αὐτῆς ἐν ἐλπίδι, κ̀ οἰκοδομήσȣσιν οἰκίας, κ̀ φυτεύσȣσιν ἀμπελῶνας, κ̀ κατοικήσȣσιν ἐν ἐλπίδι, ὅταν ποιήσω κρίμα ἐν πᾶσι τοῖς ἀτιμάσασιν αὐτȣ̀ς ἐν τοῖς κύκλῳ αὐτῶν· κ̀ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν καὶ ὁ Θεὸς τ̃ πατέρων αὐτῶν.

Κεφ. κϑ'. 29.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δωδεκάτῳ, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, στήρισον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτὸν καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ὅλην,

3 Καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν τὸν ἐγκαθήμενον ἐν μέσῳ ποταμῶν αὐτῦ, τὸν λέγοντα, Ἐμοί εἰσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς.

4 Καὶ ἐγὼ δώσω παγίδας εἰς τὰς σιαγόνας σε, καὶ προσκολλήσω τὸς ἰχθύας τοῦ ποταμοῦ σε πρὸς τὰς πτέρυγάς σε, καὶ ἀνάξω σε ἐκ μέσε τοῦ ποταμοῦ σε,

5 Καὶ καταβαλῶ σε ἐν τάχει καὶ πάντας τὸς ἰχθύας τῦ ποταμοῦ σε· ἐπὶ προσώπου τῦ πεδίε πέσῃ, καὶ οὐ μὴ συναχθῇς, καὶ οὐ μὴ περισαλῇς, τοῖς θηρίοις τῆς γῆς καὶ τοῖς πετεινοῖς τοῦ ἀρανοῦ δέδωκά σε εἰς καταβρωμα·

6 Καὶ γνώσονται πάντες οἱ κατοικῦντες Αἴγυπτον, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀνθ' ὧν ἐγενήθης ῥάβδος καλαμίνη τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ,

7 Ὅτε ἐπελάβετό σε τῇ χειρὶ αὐτῶν, ἐθλάσθης· καὶ ὅτε ἐπεκρότησεν ἐπ' αὐτὸς πᾶσα χεὶρ, καὶ ὅτε ἐπανεπαύσαντο ἐπὶ σὲ, συνετρίβης, καὶ συνέκλασας αὐτῶν πᾶσαν ὀσφύν.

8 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπάγω ἐπὶ σὲ ῥομφαίαν, καὶ ἀπολῶ ἀπὸ σοῦ ἀνθρώπες καὶ κτήνη.

9 Καὶ ἔσαι ἡ γῆ Αἰγύπτε ἀπώλεια καὶ ἔρημος· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἀντὶ τοῦ λέγειν σε, Οἱ ποταμοὶ ἐμοί εἰσι, καὶ ἐγὼ ἐποίησα αὐτούς,

10 Διατῦτο ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, καὶ ἐπὶ πάντας τὸς ποταμούς σε, καὶ δώσω γῆν Αἰγύπτε εἰς ἔρημον καὶ ῥομφαίαν καὶ ἀπώλειαν ἀπὸ Μαγδωλοῦ καὶ Συήνης καὶ ἕως ὁρίων Αἰθιόπων.

11 Οὐ μὴ διέλθῃ ἐν αὐτῇ πὸς ἀνθρώπε, καὶ πὸς κτήνες οὐ μὴ διέλθῃ αὐτὴν, καὶ οὐ κατοικηθήσεται τεσσαράκοντα ἔτη.

12 Καὶ δώσω τὴν γῆν αὐτῆς ἀπώλειαν ἐν μέσῳ γῆς ἐρημωμένης, καὶ αἱ πόλεις αὐτῆς ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται τεσσαράκοντα ἔτη· καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ λικμήσω αὐτὸς εἰς τὰς χώρας.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Μετὰ

τεσσαράκοντα ἔτη συνάξω Αἰγυπτίους ἀπὸ τ̃ ἐθνῶν οὗ διεσκορπίσθησαν ἐκεῖ,

14 Καὶ ἀποστρέψω τ̀ αἰχμαλωσίαν τ̃ Αἰγυπτίων, κ̀ κατοικίσω αὐτὰς ἐν γ̃ Φαθωρῆς, ἐν τ̃ γ̃ ὅθεν ἐλήφθησαν, καὶ ἔσαι ἀρχὴ ταπεινὴ

15 Παρὰ πάσας τὰς ἀρχάς· οὐ μὴ ὑψωθ̃ ἔτι ἐπὶ τὰ ἔθνη· κ̀ ὀλιγοστὰς αὐτὰς ποιήσω, τ̃ μὴ εἶναι αὐτὰς πλείονας ἐν τοῖς ἔθνεσι.

16 Καὶ ἐκέτι ἔσονται τ̃ οἴκ̃ Ἰσραὴλ εἰς ἐλπίδα ἀναμιμνήσκουσαν ἀνομίαν, ἐν τ̃ ἀκολουθ̃σαι αὐτὰς ὀπίσω αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύρι☩.

17 Καὶ ἐγένετο ἐν τ̃ ἑβδόμ̃ κ̀ εἰκοστ̃ ἔτει, μι᾽ τ̃ μηνὸς τ̃ πρώτ̃, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπε, Ναβυχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος κατεδελώσατο τὴν δύναμιν αὐτ̃ δελεία μεγάλη ἐπὶ Τύρ̃, πᾶσα κεφαλὴ φαλακρὰ, καὶ πᾶς ὦμος μαδών· καὶ μισθὸς οὐκ ἐγενήθη αὐτ̃ κ̀ τ̃ δυνάμει αὐτ̃ ἐπὶ Τύρον, κ̀ τ̃ δελείας ἧς ἐδέλευσαν ἐπ᾽ αὐτήν.

19 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ δίδωμι τ̃ Ναβουχοδονόσορ βασιλεῖ Βαβυλῶνος γ̃ Αἰγύπτ̃, κ̀ προνομεύσει τ̀ πρόνομὴν αὐτῆς, καὶ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς· κ̀ ἔσαι μισθὸς τ̃ δυνάμει αὐτ̃,

20 Ἀντὶ τ̃ λειτουργείας αὐτ̃ ἧς ἐδέλευσεν ἐπὶ Τύρον, δέδωκα αὐτῷ γ̃ν Αἰγύπτ̃· τάδε λέγει Κύριος Κύρι☩.

21 Ἐν τ̃ ἡμέρᾳ ἐκείν̃ ἀνατελεῖ κέρας πανὶ τ̃ οἴκ̃ Ἰσραὴλ, κ̀ σοὶ δώσω στόμα ἀνεῳγμένον ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύρι☩.

Κεφ. λ'. 30.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγ☩ Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, προφήτευσον, κ̀ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ὦ ὦ ἡμέρα,

3 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα τ̃ Κυρίου, ἡμέρα νεφέλης, πέρας ἐθνῶν ἔσαι·

4 Καὶ ἥξει μάχαιρα ἐπ᾽ Αἰγυπτίους, κ̀ ἔσαι ταραχὴ ἐν γ̃ Αἰθιοπίᾳ, κ̀ συμπεσοῦνται τετραυματισμένοι ἐν Αἰγύπτ̃, καὶ συμπεσεῖται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

5 Πέρσαι, κ̀ Κρῆτες, καὶ Λυδοὶ, κ̀ Λίβυες, κ̀ πάντες οἱ ἐπίμικτοι κ̀ τ̃ υἱῶν τ̃ διαθήκης μ̃, μαχαίρ̃ πεσοῦνται ἐν αὐτ̃.

6 Καὶ πεσοῦνται τὰ ἀντιστηρίγματα Αἰγύπτ̃, κ̀ καταβήσεται ἡ ὕβρις τ̃ ἰσχύος αὐτῆς

ἀπὸ Μαγδώλου ἕως Συήνης, μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐρημωθήσεται ἐν μέσῳ χωρῶν ἠρημωμένων, καὶ αἱ πόλεις αὐτῶν ἐν μέσῳ πόλεων ἠρημωμένων ἔσονται.

8 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ὅταν δῶ πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ συντριβῶσι πάντες οἱ βοηθοῦντες αὐτῇ.

9 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσονται ἄγγελοι σπεύδοντες ἀφανίσαι τὴν Αἰθιοπίαν, καὶ ἔσαι ταραχὴ ἐν αὐτοῖς ἐν τῇ ἡμέρᾳ Αἰγύπτου, ὅτι ἰδοὺ ἥκει.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ πλῆθος Αἰγυπτίων διὰ χειρὸς Ναβεχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος,

11 Αὐτὸς καὶ ὁ λαὸς αὐτοῦ, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν ἀπεσταλμένοι ἀπολέσαι γῆν· καὶ ἐκκενώσουσι πάντες τὰς μαχαίρας αὐτῶν ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ πλησθήσεται ἡ γῆ τραυματιῶν.

12 Καὶ δώσω τὰς ποταμοὺς αὐτῶν ἐρήμους, καὶ ἀπολῶ τὴν γῆν, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς ἐν χερσὶν ἀλλοτρίων, ἐγὼ Κύριος λελάληκα.

13 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Καὶ ἀπολῶ μεγιστᾶνας ἀπὸ Μέμφεως, καὶ ἄρχοντας Μέμφεως ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐκ ἔσονται ἔτι.

14 Καὶ ἀπολῶ γῆν Φαθωρῆς, καὶ δώσω πῦρ ἐπὶ Τάνιν, καὶ ποιήσω ἐκδίκησιν ἐν Διοσπόλει.

15 Καὶ ἐκχεῶ τὸν θυμόν μου ἐπὶ Σαὶν τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ ἀπολῶ τὸ πλῆθος Μέμφεως.

16 Καὶ δώσω πῦρ ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ταραχῇ ταραχθήσεται ἡ Συήνη, καὶ ἐν Διοσπόλει ἔσαι ἔκρηγμα, καὶ διαχυθήσεται ὕδατα.

17 Νεανίσκοι Ἡλιουπόλεως καὶ Βουβάστου ἐν μαχαίρᾳ πεσοῦνται, καὶ αἱ γυναῖκες ἐν αἰχμαλωσίᾳ πορεύσονται.

18 Καὶ ἐν Τάφναις συσκοτάσει ἡ ἡμέρα, ἐν τῷ συντρίψαι με ἐκεῖ τὰ σκῆπτρα Αἰγύπτου· καὶ ἀπολεῖται ἐκεῖ ἡ ὕβρις ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ταύτην νεφέλη καλύψει, καὶ αἱ θυγατέρες αὐτῆς αἰχμάλωτοι ἀρθήσονται.

19 Καὶ ποιήσω κρίμα ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

20 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, ἑβδόμῃ τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

21 Υἱὲ ἀνθρώπου, τὸν βραχίονας Φαραὼ βασιλέως Αἰγύπτου συνέτριψα, καὶ ἰδοὺ οὐ κατεδέθη τοῦ δοθῆναι ἴασιν, τοῦ

δοθῆναι ἐπ' αὐτὸν μάλαγμα, ϗ δοθῆναι ἰσχὺν ἐπιλαβέσθαι μαχαίρας.

22 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε, ϗ συντρίψω τὲς βραχίονας αὐτᾶ τὲς ἰσχυρὲς, ϗ τὲς τεταμένες, ϗ καταβαλῶ τ μάχαιραν αὐτᾶ ἐκ τ χειρὸς αὐτᾶ,

23 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, ϗ λικμήσω αὐτὲς εἰς τὰς χώρας.

24 Καὶ καλισχύσω τὲς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, ϗ δώσω τ ῥομφαίαν μς εἰς τ χεῖρα αὐτᾶ, ϗ ἐπάξει αὐτὴν ἐπ' Αἴγυπτον, ϗ τρονομεύσει τ τρονομὴν αὐτῆς, ϗ σκυλεύσει τὰ σκῦλα αὐτῆς.

25 Καὶ ἐνισχύσω τὲς βραχίονας βασιλέως Βαβυλῶνος, οἱ δὲ βραχίονες Φαραὼ τεσοῦνται· ϗ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ δοῦναι τὴν ῥομφαίαν μς εἰς χεῖρας βασιλέως Βαβυλῶνος, ϗ ἐκλενεῖ αὐτὴν ἐπὶ γῆν Αἰγύπτε.

26 Καὶ διασπερῶ Αἴγυπτον εἰς τὰ ἔθνη, ϗ λικμήσω αὐτὲς εἰς τὰς χώρας, καὶ γνώσονται πάντες ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λά. 31.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ τρίτῳ μηνὶ, μιᾷ τ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, εἰπὸν πρὸς Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε καὶ τῷ πλήθει αὐτᾶ, Τίνι ὡμοίωσας σεαυτὸν ἐν τῷ ὕψει σε;

3 Ἰδὲ Ἀσσὼρ κυπάρισσος ἐν τῷ Λιβάνῳ, ϗ καλὸς ταῖς παραφυάσι, ϗ ὑψηλὸς τῷ μεγέθει, εἰς μέσον νεφελῶν ἐγένετο ἡ ἀρχὴ αὐτᾶ,

4 Ὕδωρ ἐξέθρεψεν αὐτὸν, ἡ ἄβυσσος ὕψωσεν αὐτὸν, τὲς ποταμὲς αὐτῆς ἤγαγε κύκλῳ τ φυτῶν αὐτᾶ, ϗ τὰ συσήμαλα αὐτῆς ἐξαπέσειλεν εἰς πάντα τὰ ξύλα τ πεδίε.

5 Ἕνεκεν τέτε ὑψώθη τὸ μέγεθος αὐτᾶ παρὰ πάντα τὰ ξύλα τ πεδίε, ϗ ἐπλατύνθησαν οἱ κλάδοι αὐτᾶ ἀφ' ὕδαλος πολλᾶ.

6 Ἐν ταῖς παραφυάσιν αὐτᾶ ἐνόσσευσαν πάντα τὰ πετεινὰ τ ἐρανᾶ, ϗ ὑποκάτω τ κλάδων αὐτᾶ ἐγεννῶσαν πάντα τὰ θηρία τ πεδίε, ἐν τῇ σκιᾷ αὐτᾶ κατῴκησε πᾶν πλῆθος ἐθνῶν.

7 Καὶ ἐγένετο καλὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτᾶ διὰ τὸ πλῆθος τῶν κλάδων αὐτᾶ, ὅτι ἐγενήθησαν αἱ ῥίζαι αὐτᾶ εἰς ὕδωρ πολύ.

8 Καὶ κυπάρισσοι τοιαῦται ἐν τῷ παραδείσῳ τ Θεᾶ, ϗ αἱ πίτυες ἐχ ὅμοιαι ταῖς παρα-

φυάσιν αὐτῆ, καὶ ἐλάται ἐκ ἐγένοντο ὅμοιαι τοῖς κλάδοις αὐτῆ· πᾶν ξύλον ἐν τῷ παραδείσῳ Θ Θεῦ ἐκ ὡμοιώθη αὐτῷ ἐν τῷ κάλλει αὐτῆ,

9 Διὰ τὸ πλῆθος τ κλάδων αὐτῆ· κ ἐζήλωσαν αὐτὸν τὰ ξύλα Θ παραδείσ τ τρυφῆς Θ Θεῦ.

10 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος, Ἀνθ' ὧν ἐγένε μέγας τῷ μεγέθει, κ ἔδωκας τ ἀρχήν σε εἰς μέσον νεφελῶν, κ εἶδον ἐν τῷ ὑψωθῆναι αὐτόν·

11 Καὶ παρέδωκα αὐτὸν εἰς χεῖρας ἄρχοντος ἐθνῶν, καὶ ἐποίησε τ ἀπώλειαν αὐτῆ.

12 Καὶ ἐξωλόθρευσαν αὐτὸν ἀλλότριοι λοιποὶ ἀπὸ ἐθνῶν, κ κατέβαλον αὐτὸν ἐπὶ τῶν ὀρέων· ἐν πάσαις ταῖς φάραγξιν ἔπεσαν οἱ κλάδοι αὐτῆ, κ συνετρίβη τὰ σελέχη αὐτῆ ἐν παντὶ πεδίῳ τ γῆς, κ καλέβησαν ἀπὸ τῆς σκέπης αὐτῶν πάντες οἱ λαοὶ τ ἐθνῶν, καὶ ἠδάφισαν αὐτόν.

13 Ἐπὶ τὴν πῶσιν αὐτοῦ ἀνεπαύσαντο πάντα τὰ πετεινὰ Θ ἐρανῆ, κ ἐπὶ τὰ σελέχη αὐτῆ ἐγίνοντο πάντα τὰ θηρία Θ ἀγρῆ,

14 Ὅπως μὴ ὑψωθῶσιν ἐν τῷ μεγέθει αὐτῶν πάντα τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ ὕδατι· κ ἔδωκαν τ ἀρχὴν αὐτῶν εἰς μέσον νεφελῶν, κ ἐκ ἔστησαν ἐν τῷ ὕψει αὐτῶν πρὸς αὐτά· πάντες οἱ πίνοντες ὕδωρ, πάντες ἐδόθησαν εἰς θάνατον, εἰς γῆς βάθος, ἐν μέσῳ υἱῶν ἀνθρώπων πρὸς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

15 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἐν ᾗ ἡμέρα κατέβη εἰς ᾅδε, ἐπένθησεν αὐτὸν ἡ ἄβυσσος· κ ἐπέσησα τὰς ποταμὰς αὐτῆς, καὶ ἐκώλυσα πλῆθ ὕδατος, καὶ ἐσκότασεν ἐπ' αὐτὸν ὁ Λίβανος, πάντα τὰ ξύλα τῆ πεδίε ἐπ' αὐτῷ ἐξελύθησαν.

16 Ἀπὸ τ φωνῆς τ πλώσεως αὐτῆ ἐσείσθησαν τὰ ἔθνη, ὅτε κατεβίβαζον αὐτὸν εἰς ᾅδου μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, κ παρεκάλεν αὐτὸν ἐν γῇ πάντα τὰ ξύλα τ τρυφῆς, κ τὰ ἐκλεκτὰ Θ Λιβάνε πάντα τὰ πίνοντα ὕδωρ.

17 Καὶ γὰρ αὐτοὶ κατέβησαν μεθ' αὐτῆ εἰς ᾅδε ἐν τοῖς τραυματίαις ἀπὸ μαχαίρας, κ τὸ σπέρμα αὐτῆ οἱ κατοικοῦντες ὑπὸ τ σκέπην αὐτῆ ἐν μέσῳ τ ζωῆς αὐτῶν ἀπώλοντο.

18 Τίνι ὡμοιώθης; καταβήθι, κ καταβιβάσθητι μετὰ τ ξύλων τ τρυφῆς εἰς γῆς βάθος· ἐν μέσῳ ἀπεριμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τραυμαλιῶν μαχαίρας· ἔτως Φαραὼ καὶ τὸ

πλῆθος τ ἰσχύος αὐτε, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λβ'. 32.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δεκάτῳ μηνὶ, μιᾷ τ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, λάβε θρῆνον ἐπὶ Φαραὼ βασιλέα Αἰγύπτε, καὶ ἐρεῖς αὐτῷ, Λέοντι ἐθνῶν ὡμοιώθης σὺ, καὶ ὡς δράκων ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ ἐκεράτιζες τοῖς ποταμοῖς σε, καὶ ἐτάρασσες ὕδωρ τοῖς ποσί σε, καὶ καλεπάτεις τὰς ποταμές σε.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Καὶ περιβαλῶ ἐπὶ σὲ δίκτυα λαῶν πολλῶν, καὶ ἀνάξω σε ἐν τῷ ἀγκίστρῳ με,

4 Καὶ ἐκτενῶ σε ἐπὶ τ γῆν· πεδία πλησθήσεται, καὶ ἐπικαθιῶ ἐπὶ σὲ πάντα τὰ πετεινὰ τ οὐρανε, καὶ ἐμπλήσω πάντα τὰ θηρία πάσης τῆς γῆς.

5 Καὶ δώσω τὰς σάρκας σε ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐμπλήσω ἀπὸ τ αἵματός σε.

6 Καὶ ποτισθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τ προχωρημάτων σε, ἀπὸ τ πληθος σε ἐπὶ τῶν ὀρέων· φάραγγας ἐμπλήσω ἀπὸ σε,

7 Καὶ κατακαλύψω ἐν τῷ σβεσθῆναί σε οὐρανὸν, καὶ συσκοτάσω τὰ ἄστρα αὐτε, ἥλιον ἐν νεφέλῃ καλύψω, καὶ σελήνη οὐ μὴ φάνῃ τὸ φῶς αὐτῆς.

8 Πάντα τὰ φαίνοντα φῶς ἐν τῷ οὐρανῷ, συσκοτάσσσιν ἐπὶ σέ· καὶ δώσω σκότος ἐπὶ τὴν γῆν, λέγει Κύριος Κύριος.

9 Καὶ παροργιῶ καρδίαν λαῶν πολλῶν, ἡνίκα ἂν ἄγω αἰχμαλωσίαν σε εἰς τὰ ἔθνη, εἰς γῆν ἣν οὐκ ἔγνως.

10 Καὶ συγνάσσσιν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, καὶ οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἐκστάσει ἐκστήσονται, ἐν τῷ πετᾶσθαι τ ῥομφαίαν με ἐπὶ πρόσωπα αὐτῶν, προσδεχόμενοι τ πτῶσιν αὐτῶν ἀφ' ἡμέρας πτώσεώς σε.

11 Ὅτι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ῥομφαία βασιλέως Βαβυλῶνος ἥξει σοι

12 Ἐν μαχαίραις γιγάντων, καὶ καταβαλῶ τ ἰσχύν σε, λοιμοὶ ἀπὸ ἐθνῶν πάντες, καὶ ἀπολέσι τ ὕβριν Αἰγύπτε, καὶ συντριβήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτῆς.

13 Καὶ ἀπολῶ πάντα τὰ κτήνη αὐτῆς ἀφ' ὕδατος πολλε, καὶ οὐ μὴ ταράξῃ αὐτὸ πὲς ἀνθρώπε ἔτι, καὶ ἴχνος κτηνῶν οὐ μὴ καταπατήσῃ αὐτό.

14 Οὕτως τότε ἡσυχάσει τὰ ὕδατα αὐτῶν, καὶ οἱ ποταμοὶ αὐτῶν ὡς ἔλαιον πορεύσονται, λέγει Κύριος,

15 Ὅταν δῶ Αἴγυπτον εἰς ἀπώλειαν, καὶ ἐρημωθῇ ἡ γῆ

σὺν τῇ πληρώσει αὐτῆς, ὅταν διασπερῶ πάντας τὰς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

16 Θρῆνός ἐστι, καὶ θρηνήσεις αὐτὸν, καὶ αἱ θυγατέρες τῶν ἐθνῶν θρηνήσουσιν αὐτὸν, ἐπ' Αἴγυπτον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῆς θρηνήσουσιν αὐτὴν, λέγει Κύριος Κύριος.

17 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δωδεκάτῳ ἔτει τοῦ πρώτου μηνὸς, πεντεκαιδεκάτη τοῦ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

18 Υἱὲ ἀνθρώπου, θρήνησον ἐπὶ τὴν ἰσχὺν Αἰγύπτου, καὶ καταβιβάσουσιν αὐτῆς τὰς θυγατέρας τῶν ἐθνῶν νεκρὰς εἰς τὸ βάθος τῆς γῆς, πρὸς τοὺς καταβαίνοντας εἰς βόθρον.

19 Ἐν μέσῳ μαχαίρας τραυματιῶν πεσοῦνται μετ' αὐτοῦ, καὶ κοιμηθήσεται πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ· καὶ ἐροῦσί σοι οἱ γίγαντες, Ἐν βάθει βόθρου γίνου,

20 Τίνος κρείττων εἶ; καὶ καταβήθι, καὶ κοιμήθητι μετὰ ἀπεριτμήτων,

21 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν μαχαίρας.

22 Ἐκεῖ Ἀσσὼρ καὶ πᾶσα ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι ἐκεῖ ἐδόθησαν,

23 Καὶ ἡ ταφὴ αὐτῶν ἐν βάθει βόθρου, καὶ ἐγενήθη ἡ συναγωγὴ αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, οἱ δόντες τὸ φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

24 Ἐκεῖ Αἰλὰμ καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες οἱ τραυματίαι οἱ πεπτωκότες μαχαίρᾳ, καὶ οἱ καταβαίνοντες ἀπεριτμητοι εἰς γῆς βάθος, οἱ δεδωκότες αὐτῶν φόβον ἐπὶ γῆς ζωῆς· καὶ ἐλάβοσαν τὸ βάσανον αὐτῶν μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς βόθρον,

25 Ἐν μέσῳ τραυματιῶν.

26 Ἐκεῖ ἐδόθησαν Μοσὸχ καὶ Θοβὲλ, καὶ πᾶσα ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ περικύκλῳ τοῦ μνήματος αὐτοῦ, πάντες τραυματίαι αὐτοῦ, πάντες ἀπεριτμητοι τραυματίαι ἀπὸ μαχαίρας, οἱ δεδωκότες τὸ φόβον αὐτῶν ἐπὶ γῆς ζωῆς.

27 Καὶ ἐκοιμήθησαν μετὰ τῶν γιγάντων τῶν πεπτωκότων ἀπ' αἰῶνος, οἱ κατέβησαν εἰς ᾅδου ἐν ὅπλοις πολεμικοῖς, καὶ ἔθηκαν τὰς μαχαίρας αὐτῶν ὑπὸ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, καὶ ἐγενήθησαν αἱ ἀνομίαι αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὀστέων αὐτῶν, ὅτι ἐξεφόβησαν πάντας ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν.

28 Καὶ σὺ ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων κοιμηθήσῃ μετὰ τετραυματισμένων μαχαίρᾳ.

29 Ἐκεῖ ἐδόθησαν οἱ ἄρ-

χοντες Ἀσσὲρ, οἱ δόντες τὴν ἰσχὺν αὐτῆ εἰς τραῦμα μαχαίρας· ἔτοι μετὰ τραυματιῶν ἐκοιμήθησαν, μετὰ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

30 Ἐκεῖ οἱ ἄρχοντες ϗ Βορρᾶ πάντες στρατηγοὶ Ἀσσὲρ, οἱ καταβαίνοντες τραυματίαι, σὺν τῷ φόβῳ αὐτῶν καὶ τῇ ἰσχύϊ αὐτῶν ἐκοιμήθησαν ἀπερίτμητοι μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας, ϗ ἀπήνεγκαν τ βάσανον αὐτῶν μετὰ τ καταβαινόντων εἰς βόθρον.

31 Ἐκείνες ὄψεται βασιλεὺς Φαραὼ, καὶ παρακληθήσεται ἐπὶ πᾶσαν τὴν ἰσχὺν αὐτῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

32 Ὅτι δέδωκα τ φόβον αὐτῆ ἐπὶ γῆς ζωῆς, ϗ κοιμηθήσεται ἐν μέσῳ ἀπεριτμήτων μετὰ τραυματιῶν μαχαίρας Φαραὼ, ϗ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτῆ μετ' αὐτῆ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λγ'. 33.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπου, λάλησον τοῖς υἱοῖς ϗ λαῆ σε, καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὲς, Γῆ ἐφ' ἣν ἂν ἐπάγω ῥομφαίαν, ϗ λάβῃ ὁ λαὸς τ γῆς ἄνδρωπον ἕνα ἐξ αὐτῶν, καὶ δῶσιν αὐτὸν ἑαυτοῖς εἰς σκοπὸν,

3 Καὶ ἴδῃ τ ῥομφαίαν ἐρχομένην ἐπὶ τ γῆν, καὶ σαλπίσῃ τῇ σάλπιγγι, ϗ σημάνῃ τῷ λαῷ,

4 Καὶ ἀκούσῃ ὁ ἀκούσας τῆς φωνῆς τ σάλπιγγος, ϗ μὴ φυλάξηται, ϗ ἐπέλθῃ ἡ ῥομφαία, ϗ καταλάβῃ αὐτὸν, τὸ αἷμα αὐτῆ ἐπὶ τ κεφαλῆς αὐτῆ ἔσαι.

5 Ὅτι τ φωνὴν τ σάλπιγγος ἀκούσας οὐκ ἐφυλάξατο, τὸ αἷμα αὐτῆ ἐπ' αὐτῆ ἔσαι· καὶ ἔτος ὅτι ἐφυλάξατο, τ ψυχὴν αὐτῆ ἐξείλατο.

6 Καὶ ὁ σκοπὸς ἐὰν ἴδῃ τὴν ῥομφαίαν ἐρχομένην, καὶ μὴ σημάνῃ τῇ σάλπιγγι, καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται, καὶ ἐλθῆσα ἡ ῥομφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχὴν, αὕτη διὰ τ αὐτῆς ἀνομίαν ἐλήφθη, ϗ τὸ αἷμα ἐκ χειρὸς ϗ σκοπῆ ἐκζητήσω.

7 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, σκοπὸν δέδωκά σε τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἀκούσῃ ἐκ στόματός μς λόγον.

8 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἁμαρτωλῷ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, μὴ λαλήσῃς ϗ φυλάξασθαι τ ἀσεβῆ ἀπὸ τ ὁδῆ αὐτῆ, αὐτὸς ὁ ἄνομος τῇ ἀνομίᾳ αὐτῆ ἀποθανεῖται, τὸ δὲ αἷμα αὐτῆ ἐκ τ χειρός σε ἐκζητήσω.

9 Σὺ δὲ ἐὰν προαπαγγείλῃς τῷ ἀσεβεῖ τ ὁδὸν αὐτῆ ἀποστρέψαι ἀπ' αὐτῆς, ϗ μὴ ἀπο-

στρέψη ἀπὸ τ ὁδ αὐτ, ἔτ τῇ ἀσεβείᾳ αὐτ ἀποθανεῖται, κ σὺ τ ψυχ σαυτ ἐξήρησαι.

10 Καὶ σὺ υἱ ἀνθρώπ, εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Οὕτως ἐλαλήσατε λέγοντες, Αἱ πλάγαι ἡμῶν, κ αἱ ἀνομίαι ἡμῶν ἐφ' ἡμῖν εἰσι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡμεῖς τηκόμεθα, κ πῶς ζησόμεθα;

11 Εἰπὸν αὐτοῖς, Ζ ἐγὼ, τάδε λέγει Κύριος, Οὐ βέλομαι τ θάνατον τ ἀσεβ, ὡς ἀποστρέψαι τ ἀσεβ ἀπὸ τ ὁδ αὐτ, κ ζ αὐτόν· ἀποστροφ ἀποστρέψατε ἀπὸ τ ὁδ ὑμῶν· κ ἱνατί ἀποθνήσκετε οἶκος Ἰσραήλ;

12 Εἰπὸν πρὸς τὰς υἱὰς τ λαοῦ σε, Δικαιοσύνη δικαίᾳ οὐ μὴ ἐξελεῖται αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ πλανηθ· καὶ ἀνομία ἀσεβ οὐ μὴ κακώσῃ αὐτὸν, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἀποστρέψῃ ἀπὸ τ ἀνομίας αὐτ· κ δίκαιος οὐ μὴ δύνηται σωθ̃ναι.

13 Ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ δικαίῳ, ἔτος πέποιθεν ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ αὐτ, κ ποιήσει ἀνομίαν, πάσαι αἱ δικαιοσύναι αὐτ οὐ μὴ ἀναμνησθ̃σιν, ἐν τῇ ἀδικίᾳ αὐτ ᾗ ἐποίησεν, ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖται.

14 Καὶ ἐν τῷ εἰπεῖν με τῷ ἀσεβεῖ, Θανάτῳ θανατωθήσῃ, κ ἀποστρέψει ἀπὸ τ ἁμαρτίας αὐτ, κ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην,

15 Καὶ ἐνεχύρασμα ἀποδοῖ, κ ἁρπάγματα ἀποτίσει, ἐν προσάγμασι ζωῆς διαπορεύηται, ἵ μὴ ποιῆσαι ἄδικον, ζωῇ ζήσεται, καὶ οὐ μὴ ἀποθάνῃ.

16 Πᾶσαι αἱ ἁμαρτίαι αὐτ ἃς ἥμαρτεν, οὐ μὴ ἀναμνησθ̃σιν, ὅτι κρίμα κ δικαιοσύνην ἐποίησεν, ἐν αὐταῖς ζήσεται.

17 Καὶ ἐροῦσιν οἱ υἱοὶ τ λαοῦ σε, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς τ Κυρίου· κ αὕτη ἡ ὁδὸς αὐτῶν οὐκ εὐθεῖα.

18 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι δίκαιον ἀπὸ τ δικαιοσύνης αὐτ, καὶ ποιήσει ἀνομίας, κ ἀποθανεῖται ἐν αὐταῖς.

19 Καὶ ἐν τῷ ἀποστρέψαι τὸν ἁμαρτωλὸν ἀπὸ τῆς ἀνομίας αὐτ, κ ποιήσει κρίμα καὶ δικαιοσύνην, ἐν αὐτοῖς αὐτὸς ζήσεται.

20 Καὶ τοῦτό ἐστιν ὃ εἴπατε, Οὐκ εὐθεῖα ἡ ὁδὸς Κυρίου· ἕκαστον ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτ κρινῶ ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραήλ.

21 Καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ δεκάτῳ ἔτει, ἐν τῷ δωδεκάτῳ μηνὶ, πέμπ τ μηνὸς τ αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἦλθε πρὸς μὲ ὁ ἀνασωθεὶς ἀπὸ Ἱερουσα-

λημ, λέγων, Ἐάλω ἡ πόλις.

22 Καὶ χεὶρ Κυρίε ἐγενήθη ἐπ' ἐμὲ ἑσπέρας πρὶν ἐλθεῖν αὐτὸν, καὶ ἤνοιξέ με τὸ στόμα, ὡς ἦλθε πρὸς μὲ τὸ πρωΐ· καὶ ἀνοιχθὲν τὸ στόμα με, οὐ συνεσχέθη ἔτι.

23 Καὶ ἐγενήθη λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

24 Υἱὲ ἀνθρώπε, οἱ κατοικοῦντες τὰς ἠρημωμένας ἐπὶ τ γῆς ϑ Ἰσραὴλ, λέγεσιν, Εἷς ἦν Ἀβραὰμ, καὶ κατέσχε τὴν γῆν, καὶ ἡμεῖς πολλοὶ ἐσμὲν, ἡμῖν δέδοται ἡ γῆ εἰς κατάσχεσιν.

27 Διατεῖτο εἰπὸν αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ζῶ ἐγὼ, εἰ μὴν οἱ ἐν ταῖς ἠρημωμέναις μαχαίραις πεσοῦνται, καὶ οἱ ἐπὶ προσώπε τ πεδίε τοῖς θηρίοις τοῦ ἀγροῦ δοθήσονται εἰς κατάβρωμα, καὶ τὰς ἐν ταῖς τετειχισμέναις, καὶ τὰς ἐν τοῖς σπηλαίοις θανάτῳ ἀποκτενῶ.

28 Καὶ δώσω τ γῆν ἔρημον, καὶ ἀπολεῖται ἡ ὕβρις τ ἰσχύος αὐτῆς, καὶ ἐρημωθήσεται τὰ ὄρη ϑ Ἰσραὴλ διὰ τὸ μὴ εἶναι διαπορευόμενον.

29 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· καὶ ποιήσω τ γῆν αὐτῶν ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσεται διὰ πάντα τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἃ ἐποίησαν.

30 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε, οἱ υἱοὶ τε λαε σε οἱ λαλοῦντες περὶ σ παρὰ τὰ τείχη καὶ ἐν τοῖς πυλῶσι τ οἰκιῶν, καὶ λαλοῦσιν ἄνθρωπος τῷ ἀδελφῷ αὐτε, λέγοντες, Συνέλθωμεν, καὶ ἀκέσωμεν τὰ ἐκπορευόμενα παρὰ Κυρίε.

31 Ἔρχονται πρὸς σὲ, ὡς συμπορεύεται λαὸς, καὶ κάθηνται ἐναντίον σε, καὶ ἀκέσει τὰ ῥήματά σε, καὶ αὐτὰ οὐ μὴ ποιήσεσιν, ὅτι ψεῦδος ἐν τῷ στόματι αὐτῶν, καὶ ὀπίσω τῶν μιασμάτων ἡ καρδία αὐτῶν.

32 Καὶ γίνῃ αὐτοῖς ὡς φωνὴ ψαλτηρίε ἡδυφώνε εὐαρμόστε, καὶ ἀκέσονται σε τὰ ῥήματα, καὶ οὐ μὴ ποιήσεσιν αὐτά.

33 Καὶ ἡνίκα ἐὰν ἔλθῃ, ἐρεῖσιν, Ἰδὲ ἥκει· καὶ γνώσονται ὅτι προφήτης ἦν ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Κεφ. λδ'. 34.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, προφήτευσον ἐπὶ τὰς ποιμένας ϑ Ἰσραὴλ, προφήτευσον, καὶ εἰπὸν τοῖς ποιμέσι, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ὦ ποιμένες Ἰσραὴλ, μὴ βόσκεσι ποιμένες ἑαυτούς; οὐ τὰ πρόβατα βόσκεσιν οἱ ποιμένες;

3 Ἰδὲ τὸ γάλα κατέσθετε,

καὶ τὰ ἴρια περιβάλλεσθε, καὶ τὸ παχὺ σφάζετε, καὶ τὰ πρόβατά μου οὐ βόσκετε.

4 Τὸ ἠσθενηκὸς οὐκ ἐνισχύσατε, καὶ τὸ κακῶς ἔχον οὐκ ἐσωματοποιήσατε, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ κατεδήσατε, καὶ τὸ πλανώμενον οὐκ ἀπεστρέψατε, καὶ τὸ ἀπολωλὸς οὐκ ἐζητήσατε, καὶ τὸ ἰσχυρὸν κατειργάσασθε μόχθῳ.

5 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου, διὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ ἐγενήθη εἰς καλάβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆ ἀγρῆ.

6 Καὶ διεσπάρη τὰ πρόβατά μου ἐν παντὶ ὄρει, καὶ ἐπὶ πάντα βουνὸν ὑψηλὸν, καὶ ἐπὶ προσώπε τ γῆς διεσπάρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκζητῶν οὐδὲ ὁ ἀποστρέφων.

7 Διατῦτο ποιμένες ἀκούσαλε λόγον Κυρίε.

8 Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν ἀντὶ τ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς προνομὴν, καὶ γενέσθαι τὰ πρόβατά μου εἰς καταβρωμα πᾶσι τοῖς θηρίοις τῆ πεδίε, παρὰ τὸ μὴ εἶναι ποιμένας, καὶ οὐκ ἐξεζήτησαν οἱ ποιμένες τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐβόσκησαν οἱ ποιμένες ἑαυτὲς, τὰ δὲ πρόβατά μου οὐκ ἐβόσκησαν·

9 Ἀντὶ τάτε ποιμένες,

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ τὲς ποιμένας, καὶ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου ἐκ τ χειρῶν αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψω αὐτὲς τ μὴ ποιμαίνειν τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ βοσκήσασιν ἔτι οἱ ποιμένες αὐτά· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ πρόβατά μου ἐκ τ στόματος αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται αὐτοῖς ἔτι εἰς καταβρωμα.

11 Διότι τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐπισκέψομαι αὐτά.

12 Ὥσπερ ζητεῖ ὁ ποιμὴν τὸ ποίμνιον αὐτῆ ἐν ἡμέρᾳ ὅτ' ἂν ᾖ γνόφος καὶ νεφέλη ἐν μέσῳ προβάτων διακεχωρισμένων, ἕτως ἐκζητήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἀπελάσω αὐτὰ ἀπὸ παντὸς τόπε οὗ διεσπάρησαν ἐκεῖ ἐν ἡμέρᾳ νεφέλης καὶ γνόφε.

13 Καὶ ἐξάξω αὐτὲς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ συναξω αὐτὲς ἀπὸ τ χωρῶν, καὶ εἰσάξω αὐτὲς εἰς τ γῆν αὐτῶν, καὶ βοσκήσω αὐτὲς ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ ἐν ταῖς φάραγξι, καὶ ἐν πάσῃ κατοικίᾳ τ γῆς,

14 Ἐν νομῇ ἀγαθῇ βοσκήσω αὐτὲς, ἐν τῷ ὄρει τῷ ὑψηλῷ Ἰσραήλ· καὶ ἔσονται αἱ μάνδραι αὐτῶν ἐκεῖ, καὶ κοιμηθήσονται, καὶ ἐκεῖ ἀναπαύσονται

ἐν τρυφῇ ἀγαθῇ, καὶ ἐν νομῇ πίονι βοσκηθήσονται ἐπὶ τῶν ὀρέων Ἰσραήλ.

15 Ἐγὼ βοσκήσω τὰ πρόβατά μου, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω αὐτὰ, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· τάδε λέγει Κύριος Κύριος.

16 Τὸ ἀπολωλὸς ζητήσω, καὶ τὸ πλανώμενον ἀποστρέψω, καὶ τὸ συντετριμμένον καταδήσω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐνισχύσω, καὶ τὸ ἰσχυρὸν φυλάξω, καὶ βοσκήσω αὐτὰ μετὰ κρίματος.

17 Καὶ ὑμεῖς πρόβατα, τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου καὶ προβάτου, κριῶν καὶ τράγων.

18 Καὶ ἀχ ἱκανὸν ὑμῖν, ὅτι τὴν καλὴν νομὴν ἐνέμεσθε, καὶ τὰ καλάλοιπα τῆς νομῆς ὑμῶν καλεπατεῖτε τοῖς ποσὶν ὑμῶν; καὶ τὸ καθεσηκὸς ὕδωρ ἐπίνετε, καὶ τὸ λοιπὸν τοῖς ποσὶν ὑμῶν ἐταράσσετε;

19 Καὶ τὰ πρόβατά μου τὰ πατήματα τῶν ποδῶν ὑμῶν ἐνέμοντο, καὶ τὸ τεταραγμένον ὕδωρ ὑπὸ τῶν ποδῶν ὑμῶν ἔπινον.

20 Διατῦτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ διακρινῶ ἀναμέσον προβάτου ἰσχυροῦ καὶ ἀναμέσον προβάτου ἀσθενοῦς.

21 Ἐπὶ ταῖς πλευραῖς καὶ τοῖς ὤμοις ὑμῶν διωθεῖσθε, καὶ ταῖς κέρασιν ὑμῶν ἐκερατίζετε, καὶ πᾶν τὸ ἐκλεῖπον ἐξεθλίβετε.

22 Καὶ σώσω τὰ πρόβατά μου, καὶ οὐ μὴ ὦσιν ἔτι εἰς προνομὴν, καὶ κρινῶ ἀναμέσον κριοῦ πρὸς κριόν.

23 Καὶ ἀναστήσω ἐπ' αὐτὰς ποιμένα ἕνα, καὶ ποιμανεῖ αὐτὰς, τὸν δοῦλόν μου Δαυὶδ, καὶ ἔσται αὐτῶν ποιμήν,

24 Καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν, καὶ Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα.

25 Καὶ διαθήσομαι τῷ Δαυὶδ διαθήκην εἰρήνης, καὶ ἀφανιῶ θηρία πονηρὰ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ ὑπνώσουσιν ἐν τοῖς δρυμοῖς.

26 Καὶ δώσω αὐτὰς περικύκλῳ τοῦ ὄρους μου· καὶ δώσω τὸν ὑετὸν ὑμῖν, ὑετὸν εὐλογίας.

27 Καὶ τὰ ξύλα τὰ ἐν τῷ πεδίῳ δώσει τὸν καρπὸν αὐτῶν, καὶ ἡ γῆ δώσει τὴν ἰσχὺν αὐτῆς, καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν ἐν ἐλπίδι εἰρήνης, καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ συντρίψαι με τὸν ζυγὸν αὐτῶν· καὶ ἐξελοῦμαι αὐτὰς ἐκ χειρὸς τῶν καταδουλωσαμένων αὐτὰς,

28 Καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι ἐν προνομῇ τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὰ θηρία τῆς γῆς οὐκέτι μὴ φάγωσιν αὐτάς· καὶ κατοικήσουσιν ἐν

ἐλπίδι, καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν αὐτές.

29 Καὶ ἀναςήσω αὐτοῖς φυτὸν εἰρήνης, καὶ ἐκέτι ἔσονται ἀπολλύμενοι λιμῷ ἐπὶ τ γῆς, καὶ ὀνειδισμὸν ἐθνῶν οὐ μὴ ἐνέγκωσιν ἔτι.

30 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ αὐτοὶ λαός μ. Οἶκ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος,

31 Πρόβατά μ καὶ πρόβατα ποιμνίε μ ἐςὲ, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. λέ. 35.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, ἐπίςρεψον τὸ πρόσωπόν σε ἐπ' ὄρος Σηείρ, καὶ προφήτευσον εἰς αὐτὸ,

3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ὄρος Σηείρ, καὶ ἐκτενῶ τ χεῖρά μ ἐπὶ σὲ, καὶ δώσω σε εἰς ἔρημον, καὶ ἐρημωθήσῃ,

4 Καὶ ταῖς πόλεσί σε ἐρημίαν ποιήσω, καὶ σὺ ἔρημος ἔσῃ, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

5 Ἀντὶ δ γενέσθαι σε ἐχθρὰν αἰωνίαν, καὶ ἐνεκάθισας τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ δόλῳ, ἐν χειρὶ ἐχθρῶν μαχαίρᾳ ἐν καιρῷ ἀδικίας, ἐπ' ἐσχάτων,

6 Διατᾶτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος Κύριος, εἰ μὴν εἰς αἷμα ἥμαρτες, καὶ αἷμα διώξεταί σε.

7 Καὶ δώσω ὄρος Σηείρ εἰς ἔρημον, καὶ ἠρημωμένον, καὶ ἀπολῶ ἀπ' αὐτὲ ἀνθρώπες καὶ κλήνη,

8 Καὶ ἐμπλήσω τ τραυματιῶν βενές σε καὶ τὰς φάραγγάς σε, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς πεδίοις σε τετραυματισμένοι μαχαίρᾳ πεσοῦνται ἐν σοί.

9 Ἐρημίαν αἰώνιον θήσομαί σε, καὶ αἱ πόλεις σε οὐ μὴ κατοικηθῶσιν ἔτι, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

10 Διὰ τὸ εἰπεῖν σε, Τὰ δύο ἔθνη, καὶ αἱ δύο χῶραι ἐμαὶ ἔσονται, καὶ κληρονομήσω αὐτὰς, καὶ Κύριος ἐκεῖ ἦσι·

11 Διατᾶτο ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος, καὶ ποιήσω σοι κατὰ τ ἔχθραν σε, καὶ γνωσθήσομαί σοι ἡνίκα ἂν κρινῶ σε,

12 Καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος· ἤκεσα τῆς φωνῆς τῶν βλασφημιῶν σου, ὅτι εἶπας, Τὰ ὄρη Ἰσραὴλ ἔρημα ἡμῖν δέδοται εἰς καταβρωμα,

13 Καὶ ἐμεγαλορρήμονησας ἐπ' ἐμὲ τῷ ςόματί σε, ἐγὼ ἤκεσα.

14 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐν τῇ εὐφροσύνῃ πάσης τ γῆς ἔρημον ποιήσω σε.

15 Ἔρημον ἔσῃ ὄρος Σηείρ, καὶ πᾶσα ἡ Ἰδουμαία, καὶ ἐξαναλωθήσεται, καὶ γνώσῃ ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν.

Κεφ. λς'. 36.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι τῆ Ἰσραὴλ, Ἀκέσατε λόγον Κυρίε.

2 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' οὗ εἶπεν ἐφ' ὑμᾶς ὁ ἐχθρὸς, Εὖγε ἔρημα αἰώνια εἰς κατάσχεσιν ἡμῖν ἐγενήθη·

3 Διατῆτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀντὶ τῆ ἀτιμασθῆναι ὑμᾶς, καὶ μισηθῆναι ὑμᾶς ὑπὸ τῆ κύκλῳ ὑμῶν, τῆ εἶναι ὑμᾶς εἰς κατάσχεσιν τοῖς καταλοίποις ἔθνεσι, καὶ ἀνέβης λάλημα γλώσσης, καὶ εἰς ὀνείδισμα ἔθνεσι,

4 Διατῆτο ὄρη Ἰσραὴλ ἀκέσατε λόγον Κυρίε· τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ τοῖς χειμάρροις, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ τοῖς ἐξηρημωμένοις καὶ ἠφανισμένοις, καὶ ταῖς πόλεσι ταῖς ἐγκαταλελειμμέναις, καὶ ἐγένοντο εἰς προνομὴν, καὶ εἰς καταπάτημα τοῖς καταλειφθεῖσιν ἔθνεσι περικύκλῳ,

5 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος, Εἰ μὴν ἐν πυρὶ θυμῆ με ἐλάλησα ἐπὶ τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπὶ τῆ Ἰδουμαίαν πᾶσαν, ὅτι ἔδωκαν τὴν γῆν με ἑαυτοῖς εἰς κατάσχεσιν μετ' εὐφροσύνης, ἀτιμάσαντες ψυχὰς, καὶ ἀφανίσαι ἐν προνομῇ·

6 Διατῆτο προφήτευσον ἐπὶ τῆ γῆν καὶ Ἰσραὴλ, καὶ εἰπὸν τοῖς ὄρεσι, καὶ τοῖς βουνοῖς, καὶ ταῖς φάραγξι, καὶ ταῖς νάπαις, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐν τῷ ζήλῳ με, καὶ ἐν τῷ θυμῷ με ἐλάλησα, ἀνὶ καὶ ὀνειδισμὸς ἐθνῶν ἐνέγκαι ὑμᾶς·

7 Διατῆτο ἐγὼ ἀρῶ τῆ χεῖρά με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ περικύκλῳ ὑμῶν· αὐτοὶ τῆ ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται.

8 Ὑμῶν δὲ ὄρη Ἰσραὴλ τὴν σαφυλὴν καὶ τὸν καρπὸν ὑμῶν καταφάγεται ὁ λαός με, ὅτι ἐλπίζουσι καὶ ἐλθεῖν.

9 Ὅτι ἰδὲ ἐγὼ ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἐπιβλέψω ἐφ' ὑμᾶς, καὶ κατεργασθήσεσθε, καὶ σπαρήσεσθε,

10 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπες, πᾶν οἶκον Ἰσραὴλ εἰς τέλος, καὶ κατοικηθήσονται αἱ πόλεις, καὶ ἡ ἠρημωμένη οἰκοδομηθήσεται.

11 Καὶ πληθυνῶ ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπες, καὶ κτήνη, καὶ κατοικιῶ ὑμᾶς ὡς τὸ ἐν ἀρχῇ ὑμῶν, καὶ εὖ ποιήσω ὑμᾶς, ὥσπερ τὰ ἔμπροσθεν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

12 Καὶ γεννήσω ἐφ' ὑμᾶς ἀνθρώπες τῆ λαόν με Ἰσραὴλ, καὶ κληρονομήσουσιν ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθε αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν·

καὶ οὐ μὴ προσεθῆτε ἔτι ἀτεκνωθῆναι ἀπ' αὐτῶν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἀνθ' ὧν εἶπάν σοι, Καθέσθεσα ἀνθρώπους εἶ, καὶ ἠτεκνωμένη ὑπὸ τοῦ ἔθνους σου ἐγένου·

14 Διατοῦτο ἀνθρώπους ἐκέτι φάγεσαι, καὶ τὸ ἔθνος σε ἐκ ἀτεκνώσεις ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

15 Καὶ ἐκ ἀκεσθήσεταί σε ἐκέτι ἐφ' ὑμᾶς ἀτιμία ἐθνῶν, καὶ ὀνειδισμὸς λαῶν οὐ μὴ ἀνενέγκητε ἔτι, λέγει Κύριος Κύριος.

16 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

17 Υἱὲ ἀνθρώπου, οἶκος Ἰσραὴλ κατῴκησεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, καὶ ἐμίαναν αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν, καὶ ἐν ταῖς ἀκαθαρσίαις αὐτῶν, καὶ κατὰ τὴ ἀκαθαρσίαν τῆς ἀποκαθημένης ἐγενήθη ἡ ὁδὸς αὐτῶν πρὸ προσώπου μου·

18 Καὶ ἐξέχεα τὸ θυμόν μου ἐπ' αὐτὰς,

19 Καὶ διέσπειρα αὐτὰς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐλίκμησα αὐτὰς εἰς τὰς χώρας, κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀμαρτίαν αὐτῶν ἔκρινα αὐτάς.

20 Καὶ εἰσῆλθον εἰς τὰ ἔθνη, οὗ εἰσῆλθον ἐκεῖ, καὶ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον ἐν τῷ λέγεσθαι αὐτὰς, Λαὸς Κυρίου ἔτοι, καὶ ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ ἐξεληλύθασι.

21 Καὶ ἐφεισάμην αὐτῶν διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβήλωσαν οἶκος Ἰσραὴλ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ.

22 Διατοῦτο εἰπὸν τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐχ ὑμῖν ἐγὼ ποιῶ οἶκος Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ διὰ τὸ ὄνομά μου τὸ ἅγιον, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, οὗ εἰσήλθετε ἐκεῖ.

23 Καὶ ἁγιάσω τὸ ὄνομά μου τὸ μέγα τὸ βεβηλωθὲν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὃ ἐβεβηλώσατε ἐν μέσῳ αὐτῶν, καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν ὑμῖν καὶ ὀφθαλμὸς αὐτῶν.

24 Καὶ λήψομαι ὑμᾶς ἐκ τῶν ἐθνῶν, καὶ ἀθροίσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν γαιῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴ γῆν ὑμῶν,

25 Καὶ ῥανῶ ἐφ' ὑμᾶς καθαρὸν ὕδωρ, καὶ καθαρισθήσεσθε ἀπὸ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ ἀπὸ πάντων τῶν εἰδώλων ὑμῶν, καὶ καθαριῶ ὑμᾶς·

26 Καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν καινὴν, καὶ πνεῦμα καινὸν δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ἀφελῶ τὴ καρδίαν τὴ λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς ὑμῶν, καὶ δώσω ὑμῖν καρδίαν σαρκίνην·

27 Καὶ τὸ πνεῦμά μου δώσω ἐν ὑμῖν, καὶ ποιήσω ἵνα ἐν τοῖς δικαιώμασί μου πορεύησθε, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξησθε, καὶ ποιήσητε.

28 Καὶ κατοικήσετε ἐπὶ τῆς γῆς ἣν ἔδωκα τοῖς πατράσιν ὑμῶν, καὶ ἔσεσθέ μοι εἰς λαόν, καὶ ἐγὼ ἔσομαι ὑμῖν εἰς Θεόν.

29 Καὶ σώσω ὑμᾶς ἐκ πασῶν τῶν ἀκαθαρσιῶν ὑμῶν, καὶ καλέσω τὸν σῖτον, καὶ πληθυνῶ αὐτὸν, καὶ οὐ δώσω ἐφ' ὑμᾶς λιμόν.

30 Καὶ πληθυνῶ τὸν καρπὸν τῶν ξύλων, καὶ τὰ γεννήματα τοῦ ἀγροῦ, ὅπως ἂν μὴ λάβητε ὀνειδισμὸν λιμοῦ ἐν τοῖς ἔθνεσι.

31 Καὶ μνησθήσεσθε τὰς ὁδὸς ὑμῶν τὰς πονηρὰς, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ὑμῶν τὰ μὴ ἀγαθὰ, καὶ προσοχθιεῖτε κατὰ πρόσωπον αὐτῶν ἐν ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν, καὶ ἐπὶ τοῖς βδελύγμασιν αὐτῶν.

32 Οὐ δι' ὑμᾶς ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος Κύριος, γνωστόν ἐστιν ὑμῖν· αἰσχύνθητε καὶ ἐντράπητε ἐκ τῶν ὁδῶν ὑμῶν οἶκος Ἰσραήλ.

33 Τάδε λέγει ἀδωναὶ Κύριος, Ἐν ἡμέρᾳ ᾗ καθαριῶ ὑμᾶς ἐκ πασῶν ἀνομιῶν ὑμῶν, καὶ κατοικιῶ τὰς πόλεις, καὶ οἰκοδομηθήσονται ἔρημοι,

34 Καὶ ἡ γῆ ἠφανισμένη ἐργασθήσεται ἀνθ' ὧν ὅτι ἠφανισμένη ἐγενήθη κατ' ὀφθαλμὸς παντὸς παροδεύοντος.

35 Καὶ ἐροῦσιν, Ἡ γῆ ἐκείνη ἠφανισμένη ἐγενήθη ὡς κῆπος τρυφῆς, καὶ αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι καὶ ἠφανισμέναι καὶ κατεσκαμμέναι ὀχυραὶ ἐκάθισαν.

36 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν καταλειφθῶσι κύκλῳ ὑμῶν, ὅτι ἐγὼ Κύριος ᾠκοδόμησα τὰς καθῃρημένας, καὶ κατεφύτευσα τὰς ἠφανισμένας· ἐγὼ Κύριος ἐλάλησα, καὶ ποιήσω.

37 Τάδε λέγει ἀδωναὶ Κύριος, Ἔτι τοῦτο ζητηθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τοῦ ποιῆσαι αὐτός· πληθυνῶ αὐτοὺς ὡς πρόβατα ἀνθρώπου,

38 Ὡς πρόβατα ἅγια, ὡς πρόβατα Ἱερουσαλὴμ ἐν ταῖς ἑορταῖς αὐτῆς· οὕτως ἔσονται αἱ πόλεις αἱ ἔρημοι πλήρεις προβάτων ἀνθρώπων· καὶ γνώσονται ὅτι ἐγὼ Κύριος.

Κεφ. λζ'. 37.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἐξήγαγέ με ἐν πνεύματι Κύριος, καὶ ἔθηκέ με ἐν μέσῳ τοῦ πεδίου, καὶ τοῦτο ἦν μεστὸν ὀστέων ἀνθρωπίνων,

2 Καὶ περιήγαγέ με ἐπ' αὐτὰ κυκλόθεν κύκλῳ, καὶ ἰδοὺ πολλὰ σφόδρα ἐπὶ προσώπου τοῦ πεδίου, ξηρὰ σφόδρα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, εἰ ζήσεται τὰ ὀσέα ταῦτα; καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, σὺ ἐπίσῃ ταῦτα.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Προφήτευσον ἐπὶ τὰ ὀσᾶ ταῦτα, καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τὰ ὀσᾶ τὰ ξηρὰ, ἀκούσατε λόγον Κυρίε.

5 Τάδε λέγει Κύριος τοῖς ὀσέοις τούτοις, Ἰδὲ ἐγὼ φέρω ἐφ' ὑμᾶς πνεῦμα ζωῆς,

6 Καὶ δώσω ἐφ' ὑμᾶς νεῦρα, καὶ ἀνάξω ἐφ' ὑμᾶς σάρκα, καὶ ἐκτενῶ ἐφ' ὑμᾶς δέρμα, καὶ δώσω πνεῦμά με εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ προεφήτευσα, καθὼς ἐνετείλατό μοι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐμὲ προφητεῦσαι, καὶ ἰδὲ σεισμὸς, καὶ προσήγαγε τὰ ὀσᾶ ἑκάτερον πρὸς τὴ ἁρμονίαν αὐτῆ.

8 Καὶ ἴδον, καὶ ἰδὲ, ἐπ' αὐτὰ νεῦρα καὶ σάρκες ἐφύοντο, καὶ ἀνέβαινεν ἐπ' αὐτὰ δέρματα ἐπάνω, καὶ πνεῦμα οὐκ ἦν ἐπ' αὐτοῖς.

9 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Προφήτευσον ἐπὶ τὸ πνεῦμα, προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπε, καὶ εἰπὸν τῷ πνεύματι, Τάδε λέγει Κύριος, Ἐκ τῶν τεσσάρων πνευμάτων ἐλθὲ, καὶ ἐμφύσησον εἰς τὲς νεκρὲς τάτας, καὶ ζησάτωσαν.

10 Καὶ προεφήτευσα καθότι ἐνετείλατό μοι, καὶ εἰσῆλθεν εἰς αὐτὲς τὸ πνεῦμα, καὶ ἔζησαν, καὶ ἔστησαν ἐπὶ τῶν ποδῶν αὐτῶν, συναγωγὴ πολλὴ σφόδρα.

11 Καὶ ἐλάλησε Κύριος πρὸς μὲ, λέγων, Υἱὲ ἀνθρώπε, τὰ ὀσᾶ ταῦτα πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἐσι, καὶ αὐτοὶ λέγουσι, Ξηρὰ γέγονε τὰ ὀσᾶ ἡμῶν, ἀπόλωλεν ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, διαπεφωνήκαμεν.

12 Διατῆτο προφήτευσον, καὶ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἀνοίγω τὰ μνήμαῖα ὑμῶν, καὶ ἀνάξω ὑμᾶς ἐκ τῶν μνημάτων ὑμῶν, καὶ εἰσάξω ὑμᾶς εἰς τὴν γῆν τῦ Ἰσραήλ.

13 Καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἐν τῷ ἀνοῖξαί με τὲς τάφες ὑμῶν, τῦ ἀναγαγεῖν με ἐκ τῶν τάφων τὸ λαόν με.

14 Καὶ δώσω πνεῦμά με εἰς ὑμᾶς, καὶ ζήσεσθε, καὶ θήσομαι ὑμᾶς ἐπὶ τὴ γῆν ὑμῶν, καὶ γνώσεσθε ὅτι ἐγὼ Κύριος λελάληκα καὶ ποιήσω, λέγει Κύριος.

15 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

16 Υἱὲ ἀνθρώπε, λάβε σεαυτῷ ῥάβδον, καὶ γράψον ἐπ' αὐτὴν τὸν Ἰούδαν, καὶ τὲς υἱὲς Ἰσραὴλ τὲς προσκειμένες ἐπ' αὐτόν· καὶ ῥάβδον δευτέραν λήψῃ σεαυτῷ, καὶ γράψεις αὐτὴν τῷ Ἰωσὴφ, ῥάβδον Ἐφραὶμ,

καὶ πάντας τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ τὰς προσεθέντας πρὸς αὐτόν.

17 Καὶ συνάψεις αὐτὰς προσαλλήλας σαυτῷ, εἰς ῥάβδον μίαν καὶ δῆσαι ἑαυτὰς, καὶ ἔσονται ἐν τῇ χειρί σε.

18 Καὶ ἔσαι ὅταν λέγωσι πρὸς σὲ οἱ υἱοὶ τοῦ λαοῦ σε, Οὐκ ἀναγγέλλεις ἡμῖν, τί ἐστι ταῦτά σοι;

19 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ λήψομαι τὴν φυλὴν Ἰωσὴφ, τὴν διὰ χειρὸς Ἐφραὶμ, καὶ τὰς φυλὰς Ἰσραὴλ τὰς προσκειμένας πρὸς αὐτὸν, καὶ δώσω αὐτὰς ἐπὶ τὴν φυλὴν Ἰούδα, καὶ ἔσονται εἰς ῥάβδον μίαν τῇ χειρὶ Ἰούδα.

20 Καὶ ἔσονται αἱ ῥάβδοι ἐφ' αἷς σὺ ἔγραψας ἐπ' αὐταῖς, ἐν τῇ χειρί σου ἐνώπιον αὐτῶν.

21 Καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ λαμβάνω πάντα οἶκον Ἰσραὴλ ἐκ μέσου τῶν ἐθνῶν, οὗ εἰσήλθοσαν ἐκεῖ, καὶ συνάξω αὐτὰς ἀπὸ πάντων τῶν περικύκλῳ αὐτῶν, καὶ εἰσάξω αὐτὰς εἰς τὴν γῆν τὴν Ἰσραὴλ,

22 Καὶ δώσω αὐτὰς εἰς ἔθνος ἐν τῇ γῇ μου, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσιν Ἰσραήλ· καὶ ἄρχων εἷς ἔσαι αὐτῶν, καὶ οὐκ ἔσονται ἔτι εἰς δύο ἔθνη, οὐδὲ μὴ διαιρεθῶσιν ἐκέτι εἰς δύο βασιλείας,

23 Ἵνα μὴ μιαίνωνται ἔτι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν· καὶ ῥύσομαι αὐτὰς ἀπὸ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν, ὧν ἡμάρτοσαν ἐν αὐταῖς, καὶ καθαριῶ αὐτὰς, καὶ ἔσονταί μοι εἰς λαὸν, καὶ ἐγὼ Κύριος ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν.

24 Καὶ ὁ δοῦλός μου Δαυὶδ ἄρχων ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἔσαι ποιμὴν εἷς πάντων, ὅτι ἐν τοῖς προστάγμασί μου πορεύσονται, καὶ τὰ κρίματά μου φυλάξονται, καὶ ποιήσουσιν αὐτά.

25 Καὶ κατοικήσουσιν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτῶν, ἣν ἔγω δέδωκα τῷ δούλῳ μου Ἰακὼβ, οὗ κατῴκησαν ἐκεῖ οἱ πατέρες αὐτῶν, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' αὐτῆς αὐτοὶ καὶ Δαυὶδ ὁ δοῦλός μου ἄρχων εἰς τὸν αἰῶνα.

26 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην εἰρήνης, διαθήκη αἰωνία ἔσαι μετ' αὐτῶν· καὶ θήσω τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα,

27 Καὶ ἔσαι ἡ κατασκήνωσίς μου ἐν αὐτοῖς, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς Θεὸς, καὶ αὐτοί μου ἔσονται λαός.

28 Καὶ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ ἁγιάζων αὐτὰς, ἐν τῷ εἶναι τὰ ἅγιά μου ἐν μέσῳ αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα.

Κεφ. λή. 38.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

2 Υἱὲ ἀνθρώπε, στήρισον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ Γὼγ, καὶ τὴν γῆν τ Μαγὼγ, ἄρχοντα ῥὼς Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ, καὶ προφήτευσον ἐπ' αὐτόν.

3 Καὶ εἰπὸν αὐτῷ, Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ ἄρχοντα ῥὼς Μεσὸχ, καὶ Θοβὲλ,

4 Καὶ συνάξω σε, καὶ πᾶσαν τ δύναμίν σε, ἵππας καὶ ἱππεῖς ἐνδεδυμένες θώρακας πάντας συναγωγῇ πολλῇ, πέλται καὶ περικεφαλαίαι καὶ μάχαιραι·

5 Πέρσαι, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Λίβυες, πάντες περικεφαλαίαις καὶ πέλταις,

6 Γομὲρ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, οἶκος Θοργαμὰ, ἀπ' ἐσχάτε Βορρᾶ, καὶ πάντες οἱ περὶ αὐτὸν, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σᾶ.

7 Ἑτοιμάσθητι, ἑτοίμασον σεαυτὸν σὺ, καὶ πᾶσα ἡ συναγωγή σου ἡ συνηγμένη μετὰ σᾶ, καὶ ἔσῃ μοι εἰς προφυλακήν.

8 Ἀφ' ἡμερῶν πλειόνων ἑτοιμασθήσεται, καὶ ἐπ' ἐσχάτε ἐτῶν ἐλεύσεται, καὶ ἥξει εἰς τὴν γῆν τ ἀπεσταλμένην ἀπὸ μαχαίρας, συνηγμένων ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν ἐπὶ γῆν Ἰσραὴλ, ἣ ἐγενήθη ἔρημος διὰ ὅλε· καὶ ἔτος ἐξ ἐθνῶν ἐξελήλυθε, καὶ κατοικήσουσιν ἐπ' εἰρήνης ἅπαντες.

9 Καὶ ἀναβήσῃ ὡς ὑετὸς, καὶ ἥξεις ὡς νεφέλη κατακαλύψαι γῆν, καὶ ἔσῃ σὺ καὶ πάντες οἱ περὶ σὲ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σᾶ.

10 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος, καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀναβήσεται ῥήματα ἐπὶ τ καρδίαν σε, καὶ λογιῇ λογισμὸς πονηρὸς,

11 Καὶ ἐρεῖς, Ἀναβήσομαι ἐπὶ γῆν ἀπερρίμμενην, ἥξω ἐπὶ ἡσυχάζοντας ἐν τῇ ἡσυχίᾳ, καὶ οἰκοῦντας ἐπ' εἰρήνης, πάντας κατοικοῦντας γῆν, ἐν ᾗ οὐχ ὑπάρχει τεῖχος, οὐδὲ μοχλοὶ, καὶ θύραι οὐκ εἰσὶν αὐτοῖς,

12 Προνομεῦσαι προνομὴν, καὶ σκῦλα σκυλεῦσαι αὐτῶν, τ ἐπισρέψαι χεῖράς με εἰς τ ἠρημωμένην ἢ κατῳκίσθη, καὶ ἐπ' ἔθνος συνηγμένον ἀπὸ ἐθνῶν πολλῶν, ποιοῦντας κτήσεις, κατοικοῦντας ἐπὶ τ ὀμφαλὸν τ γῆς.

13 Σαββὰ, καὶ Δαιδὰν, καὶ ἔμποροι Καρχηδόνιοι, καὶ πᾶσαι αἱ κῶμαι αὐτῶν ἐροῦσί σοι, Εἰς προνομὴν τ προνομεῦσαι σὺ ἔρχῃ, καὶ σκυλεῦσαι σκῦλα, συνήγαγες συναγωγήν σε λαβεῖν ἀργύριον καὶ χρυσίον, ἀπενέγ-

καθαι κτῆσιν, ϗ σκυλεῦσαι σκῦλα.

14 Διατᾶτο προφήτευσον υἱὲ ἀνθρώπε, καὶ εἰπὸν τῷ Γωγ, Τάδε λέγει Κύριος, Οὐκ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν τῷ κατοικισθῆναι τ λαόν με Ἰσραὴλ ἐπ' εἰρήνης, ἐγερθήσῃ,

15 Καὶ ἥξεις ἐκ ϗ τόπε σου ἀπ' ἐσχάτε Βορρᾶ, καὶ ἔθνη πολλὰ μετὰ σᾶ; ἀναβάται ἵππων πάντες, συναγωγὴ μεγάλη ϗ δύναμις πολλή.

16 Καὶ ἀναβήσῃ ἐπὶ τ λαόν με Ἰσραὴλ ὡς νεφέλη καλύψαι γῆν· ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἔσαι, ϗ ἀνάξω σε ἐπὶ τὴν γῆν με, ἵνα γνῶσι πάντα τὰ ἔθνη ἐμὲ, ἐν τῷ ἁγιασθῆναί με ἐν σοὶ ἐνώπιον αὐτῶν.

17 Τάδε λέγει Κύριος Κύριος τῷ Γωγ, Σὺ εἶ περὶ οὗ ἐλάλησα πρὸ ἡμερῶν τ ἔμπροσθεν, διὰ χειρὸς τ δούλων με τ προφητῶν ϗ Ἰσραὴλ, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ϗ ἔτεσι, τᾶ ἀναγαγεῖν σε ἐπ' αὐτές.

18 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐν ἡμέρᾳ ᾗ ἂν ἔλθῃ Γωγ ἐπὶ τ γῆν Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος, ἀναβήσεται ὁ θυμός με,

19 Καὶ ὁ ζῆλός μου· ἐν πυρὶ τ ὀργῆς με ἐλάλησα, Εἰ μὴν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι σεισμὸς μέγας ἐπὶ γῆς Ἰσραήλ·

20 Καὶ σεισθήσονται ἀπὸ προσώπε Κυρίε οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης, ϗ τὰ πετεινὰ τᾶ ἀρανᾶ, καὶ τὰ θηρία ϗ πεδίε, ϗ πάντα τὰ ἑρπετὰ τὰ ἕρποντα ἐπὶ τ γῆς, ϗ πάντες οἱ ἄνθρωποι οἱ ἐπὶ προσώπε τῆς γῆς· ϗ ραγήσεται τὰ ὄρη, καὶ πεσοῦνται αἱ φάραγγες, ϗ πᾶν τεῖχος ἐπὶ τ γῆν πεσεῖται.

21 Καὶ καλέσω ἐπ' αὐτὸ ϗ πᾶν φόβον, λέγει Κύριος· μάχαιρα ἀνθρώπε ἐπὶ τ ἀδελφὸν αὐτᾶ ἔσαι.

22 Καὶ κρινῶ αὐτὸν θανάτῳ, ϗ αἵματι, ϗ ὑετῷ καταικλύζοντι, ϗ λίθοις χαλάζης, ϗ πῦρ ϗ θεῖον βρέξω ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἐπὶ πάντας τὰς μετ' αὐτᾶ, ϗ ἐπ' ἔθνη πολλὰ μετ' αὐτᾶ.

23 Καὶ μεγαλυνθήσομαι, ϗ ἁγιασθήσομαι, ϗ ἐνδοξασθήσομαι, ϗ γνωσθήσομαι ἐναντίον ἐθνῶν πολλῶν, ϗ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

Κεφ. λϑ'. 39.

ΚΑΙ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε προφήτευσον ἐπὶ Γωγ, ϗ εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σὲ Γωγ ἄρχοντα ῥὼς, Μεσὸχ, ϗ Θοβέλ.

2 Καὶ συνάξω σε, ϗ καθοδηγήσω σε, καὶ ἀναβιβῶ σε ἐπ' ἐσχάτου τοῦ Βορρᾶ, καὶ

ἀνάξω σε ἐπὶ τὰ ὄρη τῷ Ἰσραήλ.

3 Καὶ ἀπολῶ τὸ τόξον σου ἀπὸ τ χειρός σε τ ἀριστερᾶς, ⸗ τὰ τοξεύματά σε ἀπὸ τ χειρός σε τ δεξιᾶς, ⸗ καταβαλῶ σε

4 Ἐπὶ τὰ ὄρη τὰ Ἰσραὴλ, ⸗ πεσῇ σὺ ⸗ πάντες οἱ περὶ σὲ, ⸗ τὰ ἔθνη τὰ μετὰ σὲ δοθήσονται εἰς βλήθη ὀρνέων, παντὶ πετεινῷ, ⸗ πᾶσι τοῖς θηρίοις τοῦ πεδίε δέδωκά σε καταβρωθῆναι.

5 Ἐπὶ προσώπε τε πεδίε πεσῇ, ὅτι ἐγὼ ἐλάλησα, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ ἐπὶ Γὼγ, ⸗ κατοικηθήσονται αἱ νῆσοι ἐπ' εἰρήνης, ⸗ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος.

7 Καὶ τὸ ὄνομά με τὸ ἅγιον γνωσθήσεται ἐν μέσῳ λαῦ με Ἰσραὴλ, ⸗ οὐ βεβηλωθήσεται τὸ ὄνομά με τὸ ἅγιον ἐκέτι, ⸗ γνώσονται τὰ ἔθνη ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος, ἅγιος ἐν Ἰσραήλ.

8 Ἰδὲ ἥκει, καὶ γνώσῃ ὅτι ἔσαι, λέγει Κύριος Κύριος· αὕτη ἐστὶν ἡ ἡμέρα ἐν ᾗ ἐλάλησα.

9 Καὶ ἐξελεύσονται οἱ κατοικοῦντες τὰς πόλεις Ἰσραὴλ, καὶ καύσουσιν ἐν τοῖς ὅπλοις, πέλταις ⸗ κοντοῖς, ⸗ τόξοις ⸗ τοξεύμασι, ⸗ ῥάβδοις χειρῶν, ⸗ λόγχαις, καὶ καύσουσιν ἐν αὐτοῖς πῦρ ἑπτὰ ἔτη·

10 Καὶ οὐ μὴ λάβωσι ξύλα ἐκ τ πεδίε, οὐδὲ μὴ κόψωσιν ἐκ τ δρυμῶν, ἀλλ' ἢ τὰ ὅπλα κατακαύσουσι πυρί· ⸗ προνομεύσουσι τὸς προνομεύσαντας αὐτὸς, ⸗ σκυλεύσουσι τὸς σκυλεύσαντας αὐτὸς, λέγει Κύριος.

11 Καὶ ἔσαι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ δώσω τῷ Γὼγ τόπον ὀνομαστὸν, μνημεῖον ἐν Ἰσραὴλ, τὸ πολυάνδριον τ ἐπελθόντων πρὸς τῇ θαλάσσῃ, ⸗ περιοικοδομήσουσι τὸ περισόμιον τῆς φάραγγος, ⸗ κατορύξουσιν ἐκεῖ τ Γὼγ ⸗ πᾶν τὸ πλῆθος αὐτε, καὶ κληθήσεται τότε Τὸ πολυάνδριον τ Γώγ.

12 Καὶ κατορύξουσιν αὐτὸς οἶκος Ἰσραὴλ, ἵνα καθαρισθῇ ἡ γῆ ἐν ἑπταμήνῳ.

13 Καὶ κατορύξουσιν αὐτὸς πᾶς ὁ λαὸς τ γῆς, ⸗ ἔσαι αὐτοῖς ὄνομαστὸν, ᾗ ἡμέρᾳ ἐδοξάσθη, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἄνδρας διαπαντὸς διαστελοῦσιν ἐπιπορευομένους τὴν γῆν, θάψαι τὸς καταλελειμμένους ἐπὶ προσώπε τῆς γῆς, καθαρίσαι αὐτὴν μετὰ τ ἑπτάμηνον, ⸗ ἐκζητήσουσι.

15 Καὶ πᾶς ὁ διαπορευόμενος τ γῆν, ⸗ ἰδὼν ὀστέον ἀνθρώπε, οἰκοδομήσει παρ' αὐτῷ

σημεῖον, ἕως ὅτε θάψωσιν αὐτὸ οἱ θάπτοντες εἰς γαὶ τὸ πολυάνδριον τ Γώγ.

16 Καὶ γὰρ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως, Πολυάνδριον· καὶ καθαρισθήσεται ἡ γῆ.

17 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπε εἰπὸν, Τάδε λέγει Κύριος, Εἰπὸν παντὶ ὀρνέῳ πετεινῷ, καὶ πρὸς πάντα τὰ θηρία τοῦ πεδίε, Συνάχθητε καὶ ἔρχεσθε, συνάχθητε ἀπὸ πάντων τ περικύκλῳ ἐπὶ τ θυσίαν με, ἣν τέθυκα ὑμῖν θυσίαν μεγάλην ἐπὶ τὰ ὄρη Ἰσραὴλ, καὶ φάγεσθε κρέα, καὶ πίεσθε αἷμα.

18 Κρέα γιγάντων φάγεσθε, καὶ αἷμα ἀρχόντων τ γῆς πίεσθε· κριὸς καὶ μόσχος καὶ τράγος· καὶ οἱ μόσχοι ἐσεατωμένοι πάντες.

19 Καὶ φάγεσθε στέαρ εἰς πλησμονὴν, καὶ πίεσθε αἷμα εἰς μέθην ἀπὸ τ θυσίας με, ἧς ἔθυσα ὑμῖν.

20 Καὶ ἐμπλησθήσεσθε ἐπὶ τ τραπέζης με, ἵππον καὶ ἀναβάτην καὶ γίγαντα καὶ πάντα ἄνδρα πολεμισὴν, λέγει Κύριος.

21 Καὶ δώσω τ δόξαν με ἐν ὑμῖν, καὶ ὄψονται πάντα τὰ ἔθνη τ κρίσιν με ἣν ἐποίησα, καὶ τ χεῖρά με ἣν ἐπήγαγον ἐπ' αὐτές.

22 Καὶ γνώσονται οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἀπὸ τ ἡμέρας ταύτης καὶ ἐπέκεινα.

23 Καὶ γνώσονται πάντα τὰ ἔθνη, ὅτι διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν ἠχμαλωτεύθησαν οἶκος Ἰσραὴλ, ἀνθ' ὧν ἠθέτησαν εἰς ἐμὲ, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν με ἀπ' αὐτῶν, καὶ παρέδωκα αὐτὲς εἰς χεῖρας τ ἐχθρῶν αὐτῶν, καὶ ἔπεσαν πάντες μαχαίρα.

24 Κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ ἀνομήματα αὐτῶν ἐποίησα αὐτοῖς, καὶ ἀπέστρεψα τὸ πρόσωπόν με ἀπ' αὐτῶν.

25 Διατὲτο τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Νῦν ἀποστρέψω αἰχμαλωσίαν ἐν Ἰακὼβ, καὶ ἐλεήσω τ οἶκον Ἰσραὴλ, καὶ ζηλώσω διὰ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν με.

26 Καὶ λήψονται τ ἀτιμίαν αὐτῶν, καὶ τ ἀδικίαν ἣν ἠδίκησαν ἐν τῷ κατοικισθῆναι αὐτὲς ἐπὶ τ γῆν αὐτῶν ἐπ' εἰρήνης· καὶ ἐκ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν,

27 Ἐν τῷ ἀποστρέψαι με αὐτὲς ἐκ τ ἐθνῶν, καὶ συναγαγεῖν με αὐτὲς ἐκ τ χωρῶν τ ἐθνῶν· καὶ ἁγιασθήσομαι ἐν αὐτοῖς ἐνώπιον τ ἐθνῶν.

28 Καὶ γνώσονται ὅτι ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, ἐν

τῷ ἐπιφανῆναί με αὐτοῖς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

29 Καὶ ἀπ᾽ ἀποστρέψω ἀπέτι τὸ πρόσωπόν μου ἀπ᾽ αὐτῶν, ἀνθ᾽ ὧν ἐξέχεα τὸν θυμόν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος Κύριος.

Κεφ. μ΄. 40.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ εἰκοστῷ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας ἡμῶν, ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῷ τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει μετὰ τὸ ἁλῶναι τὴν πόλιν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐγένετο ἐπ᾽ ἐμὲ χεὶρ Κυρίου, καὶ ἤγαγέ με

2 Ἐν ὁράσει Θεοῦ εἰς τὴν γῆν Ἰσραὴλ, καὶ ἔθηκέ με ἐπ᾽ ὄρος ὑψηλὸν σφόδρα, καὶ ἐπ᾽ αὐτῷ ὡσεὶ οἰκοδομὴ πόλεως ἀπέναντι,

3 Καὶ εἰσήγαγέ με ἐκεῖ· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ ἦν ὡσεὶ ὅρασις χαλκοῦ σίλβοντος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἦν σπαρτίον οἰκοδόμων, καὶ κάλαμος μέτρου, καὶ αὐτὸς εἱστήκει ἐπὶ τὴν πύλης.

4 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἀνὴρ, Ὃν ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπου ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου ἴδε, καὶ ἐν τοῖς ὠσί σου ἄκουε, καὶ τάξον εἰς τὴν καρδίαν σου πάντα ὅσα ἐγὼ δεικνύω σοι, διότι ἕνεκα τοῦ δεῖξαί σοι εἰσεληλύθας ὧδε, καὶ δείξεις πάντα ὅσα σὺ ὁρᾷς τῷ οἴκῳ τοῦ Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἰδοὺ περίβολος ἔξωθεν τοῦ οἴκου κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἀνδρὸς κάλαμος, τὸ μέτρον πηχῶν ἓξ ἐν πήχει καὶ παλαιστῆς· καὶ διεμέτρησε τὸ πρότειχισμα, πλάτος ἴσον τῷ καλάμῳ, καὶ τὸ ὕψος αὐτοῦ ἴσον τῷ καλάμῳ.

6 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πύλην τὴν βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς ἐπὶ ἀναβαθμοῖς, καὶ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ τῆς πύλης ἴσον τῷ καλάμῳ·

7 Καὶ τὸ θεὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ τὸ πλάτος, καὶ τὸ αἰλὰμ ἀναμέσον τοῦ θεηλὰθ πηχῶν ἓξ· καὶ τὸ θεὶ τὸ δεύτερον, ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ τὸ αἰλὰμ πηχέων πέντε·

8 Καὶ τὸ θεὶ τὸ τρίτον, ἴσον τῷ καλάμῳ μῆκος, καὶ ἴσον τῷ καλάμῳ πλάτος.

9 Καὶ τὸ αἰλὰμ τοῦ πυλῶνος, πλησίον τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης πηχῶν ὀκτὼ, καὶ τὰ αἰλεῦ πηχῶν δύο· καὶ τὰ αἰλὰμ τῆς πύλης ἔσωθεν,

10 Καὶ τὰ θεὶ τῆς πύλης τοῦ θεὶ κατέναντι, τρεῖς ἔνθεν καὶ τρεῖς ἔνθεν, καὶ μέτρον ἓν τοῖς τρισί· μέτρον ἓν τοῖς αἰλὰμ ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

11 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλά-

τος τ̃ θύρας θ̃ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ τὸ εὖρος θ̃ πυλῶνος πηχῶν δεκατριῶν.

12 Καὶ πῆχυς ἐπισυναγόμενος ἐπὶ προσωπον τ̃ θεὶμ ἔνθεν κ̀ ἔνθεν, κ̀ τὸ θεὲ πηχῶν ἓξ ἔνθεν κ̀ πηχῶν ἓξ ἔνθεν.

13 Καὶ διεμέτρησε τ̃ πύλην ἀπὸ θ̃ τοίχε θ̃ θεὲ ἐπὶ τ̃ τοῖχον θ̃ θεὲ, πλάτος πήχεις εἴκοσι καὶ πέντε· αὕτη πύλη ἐπὶ πύλην.

14 Καὶ τὸ αἴθριον θ̃ αἰλὰμ τ̃ πύλης ἔξωθεν, πήχεις εἴκοσι θεὶμ τ̃ πύλης κύκλῳ.

15 Καὶ τὸ αἴθριον τ̃ πύλης ἔξωθεν, εἰς τὸ αἴθριον αἰλὰμ τ̃ πύλης ἔσωθεν πηχῶν πεντήκοντα.

16 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ ἐπὶ τὸ θεὶμ, κ̀ ἐπὶ τὰ αἰλὰμ ἔσωθεν τ̃ πύλης τ̃ αὐλῆς κυκλόθεν· καὶ ὡσαύτως τοῖς αἰλὰμ θυρίδας κύκλῳ ἔσωθεν, κ̀ ἐπὶ τὸ αἰλὰμ φοίνικες ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

17 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τ̃ ἐσωτέραν, κ̀ ἰδὲ ταφοφόρια, κ̀ περίσυλα κύκλῳ τ̃ αὐλῆς, τριάκοντα ταφοφόρια ἐν τοῖς περισύλοις,

18 Καὶ αἱ ρραὶ κατὰ νώτε τ̃ πυλῶν, κατὰ τὸ μῆκος τῶν πυλῶν τὸ περίσυλον τὸ ὑποκάτω.

19 Καὶ διεμέτρησε τὸ πλάτος τ̃ αὐλῆς, ἀπὸ θ̃ αἰθρίε τ̃ πύλης τ̃ ἐξωτέρας ἔσωθεν ἐπὶ τὸ αἴθριον τ̃ πύλης τ̃ βλεπέσης ἔξω, πήχεις ἑκατὸν τ̃ βλεπέσης κατὰ ἀνατολάς· κ̀ ἤγαγέ με ἐπὶ Βορρᾶν,

20 Καὶ ἰδὲ πύλη βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν τῇ αὐλῇ τῇ ἐξωτέρᾳ, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, τό, τε μῆκος αὐτῆς καὶ τὸ πλάτ@,

21 Καὶ τὸ θεὲ τρεῖς ἔνθεν κ̀ τρεῖς ἔνθεν, κ̀ τὸ αἰλεῦ, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν, κ̀ τὲς φοίνικας αὐτῆς· κ̀ ἐγένετο κατὰ τὰ μέτρα τ̃ πύλης τ̃ βλεπέσης καλὰ ἀνατολὰς, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, κ̀ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς·

22 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, κ̀ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ οἱ φοίνικες αὐτῆς καθὼς ἡ πύλη ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς· καὶ ἐν ἑπτὰ κλημακτῆρσιν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὸν, καὶ τὰ αἰλαμμὼν ἔσωθεν·

23 Καὶ πύλη τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ βλέπουσα ἐπὶ πύλην θ̃ Βορρᾶ, ὃν τρόπον τ̃ πύλης τ̃ βλεπέσης κατὰ ἀνατολάς· κ̀ διεμέτρησε τ̃ αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατόν.

24 Καὶ ἤγαγέ με κατὰ Νότον, κ̀ ἰδὲ πύλη βλέπουσα πρὸς

Νότον, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν, καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα.

25 Καὶ αἱ θυρίδες αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κυκλόθεν, καθὼς αἱ θυρίδες τ αἰλὰμ, πηχῶν πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ πηχῶν εἰκοσιπέντε τὸ εὖρος αὐτῆς,

26 Καὶ ἐπλὰ κλημακτῆρες αὐτῆ, καὶ αἰλαμμὼν ἔσωθεν, καὶ φοίνικες αὐτῆ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν ἐπὶ τὰ αἰλεῦ.

27 Καὶ πύλη κατέναντι τῆς πύλης τ αὐλῆς τ ἐσωτέρας πρὸς Νότον· καὶ διεμέτρησε τ αὐλὴν ἀπὸ πύλης ἐπὶ πύλην, πήχεις ἑκατὸν τὸ εὖρος πρὸς Νότον.

28 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τ ἐσωτέραν τ πύλης τῆς πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε τὴν πύλην κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

29, 30 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῆ, καὶ τῷ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα τὸ μῆκος αὐτῆς, καὶ τὸ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε

31 Τὰ αἰλὰμ εἰς τ αὐλὴν τ ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες.

32 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τ βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησεν αὐτὴν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

33 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα, καὶ θυρίδες αὐτῆ καὶ αἰλαμμὼν κύκλῳ, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος αὐτῆς πήχεις εἰκοσιπέντε·

34 Καὶ αἰλαμμὼν εἰς τ αὐλὴν τ ἐσωτέραν, καὶ φοίνικες ἐπὶ θ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες αὐτῆ.

35 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν πύλην τ πρὸς Βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε κατὰ τὰ μέτρα ταῦτα,

36 Καὶ τὰ θεὲ, καὶ τὰ αἰλεῦ, καὶ τὰ αἰλαμμὼν, καὶ θυρίδες αὐτῆ κύκλῳ, καὶ τὸ αἰλαμμὼν αὐτῆς, πήχεις πεντήκοντα μῆκος αὐτῆς, καὶ εὖρος πήχεις εἰκοσιπέντε·

37 Καὶ τὰ αἰλαμμὼν εἰς τ αὐλὴν τ ἐξωτέραν, καὶ φοίνικες τῷ αἰλεῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ ὀκτὼ κλημακτῆρες αὐτῆ.

38 Τὰ παστοφόρια αὐτῆς, καὶ τὰ θυρώματα αὐτῆς, καὶ τὰ αἰλαμμὼν αὐτῆς ἐπὶ τ πύλης τ δευτέρας ἔκρυσις,

39 Ὅπως σφάζωσιν ἐν αὐτῆ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας.

40 Καὶ κατὰ νώτα θ ῥύακος τ ὁλοκαυτωμάτων τ βλεπούσης

πρὸς Βορρᾶν, δύο τράπεζαι πρὸς ἀνατολὰς κατὰ νῶτα τ δευτέρας, καὶ ἑ αἰλὰμ τ πύλης δύο τράπεζαι κατὰ ἀνατολάς.

41 Τέσσαρες ἔνθεν, καὶ τέσσαρες ἔνθεν κατὰ νῶτα τ πύλης, ἐπ' αὐτὰς σφάζουσι τὰ θύματα· κατέναντι τῶν ὀκτὼ τραπεζῶν τ θυμάτων.

42 Καὶ τέσσαρες τράπεζαι τ ὁλοκαυτωμάτων λίθιναι λελαξευμέναι, πήχεως καὶ ἡμίσους τὸ πλάτος, καὶ πήχεων δύο ἡμίσους τὸ μῆκος, καὶ ἐπὶ πῆχυν τὸ ὕψος· ἐπ' αὐτὰ ἐπιθήσουσι τὰ σκεύη, ἐν οἷς σφάζουσιν ἐκεῖ τὰ ὁλοκαυτώματα καὶ τὰ θύματα.

43 Καὶ παλαιστὴν ἕξουσι γεῖσος λελαξευμένον ἔσωθεν κύκλῳ, καὶ ἐπὶ τὰς τραπέζας ἐπάνωθεν σέγας, ἑ καλύπτεσθαι ἀπὸ ἑ ὑετοῦ, καὶ ἀπὸ τ ξηρασίας.

44 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐλὴν τ ἐσωτέραν· καὶ ἰδοὺ δύο ἐξέδραι ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, μία κατὰ νῶτα τῆς πύλης τῆς βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν, φέρουσα πρὸς Νότον, καὶ μία κατὰ νῶτα τ πύλης τ πρὸς Νότον, βλεπούσης δὲ πρὸς Βορρᾶν.

45 Καὶ εἶπε πρὸς μέ, Ἡ ἐξέδρα αὕτη ἡ βλέπουσα πρὸς Νότον, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τ φυλακὴν ἑ οἴκου,

46 Καὶ ἡ ἐξέδρα ἡ βλέπουσα πρὸς Βορρᾶν, τοῖς ἱερεῦσι τοῖς φυλάσσουσι τ φυλακὴν ἑ θυσιαστηρίου· ἐκεῖνοί εἰσιν οἱ υἱοὶ Σαδδὰκ, οἱ ἐγγίζοντες ἐκ τοῦ Λευὶ πρὸς Κύριον, λειτουργεῖν αὐτῷ.

47 Καὶ διεμέτρησε τ αὐλὴν, μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ εὖρος πήχεις ἑκατὸν, ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆς, καὶ τὸ θυσιαστήριον ἀπέναντι ἑ οἴκου.

48 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὸ αἰλὰμ ἑ οἴκου· καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλ ἑ αἰλὰμ πηχῶν πέντε τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ τὸ εὖρος ἑ θυρώματος πήχων δεκαπέσσάρων, καὶ ἐπωμίδες τ θύρας ἑ αἰλὰμ πηχῶν τριῶν ἔνθεν, καὶ πηχῶν τριῶν ἔνθεν.

49 Καὶ τὸ μῆκος ἑ αἰλὰμ πηχῶν εἴκοσι, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν δώδεκα· καὶ ἐπὶ δέκα ἀναβαθμῶν ἀνέβαινον ἐπ' αὐτό, καὶ σύλοι ἦσαν ἐπὶ τὸ αἰλὰμ, εἷς ἔνθεν καὶ εἷς ἔνθεν.

Κεφ. μά. 41.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τ ναὸν, ᾧ διεμέτρησε τὸ αἰλὰμ πηχῶν ἓξ τὸ πλάτος ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἓξ τὸ εὖρος ἑ αἰλὰμ ἔνθεν,

2 Καὶ τὸ εὖρος ἑ πυλῶνος πηχῶν δέκα, καὶ ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος πηχῶν πέντε ἔνθεν, καὶ

πηχῶν πέντε ἔνθεν· καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος αὐτῆ πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι.

3 Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τ αὐλὴν τ ἐσωτέραν, καὶ διεμέτρησε τὸ αἴλ ϑ ϑυρώματος πηχῶν δύο, καὶ τὰ ϑύρωμα πηχῶν ἓξ, καὶ τὰς ἐπωμίδας τῆ ϑυρώματος πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν, καὶ πηχῶν ἑπτὰ ἔνθεν.

4 Καὶ διεμέτρησε τὸ μῆκος τ ϑυρῶν πηχῶν τεσσαράκοντα, καὶ τὸ εὖρος πηχῶν εἴκοσι, κατὰ πρόσωπον τῆ ναῆ· καὶ εἶπε, Τῆτο τὸ ἅγιον τ ἁγίων.

5 Καὶ διεμέτρησε τὸν τοῖχον ϑ οἴκε πηχῶν ἓξ, καὶ τὸ εὖρος τῆς πλευρᾶς πηχῶν τεσσάρων κυκλόθεν,

6 Καὶ πλευρὰ πλευρὸν ἐπὶ πλευρὸν τριάκοντα τρὶς δίς· καὶ διάςημα ἐν τῷ τοίχῳ ϑ οἴκε ἐν τοῖς πλευροῖς κύκλῳ, ϑ εἶναι τοῖς ἐπιλαμβανομένοις ὁρᾶν, ὅπως τὸ παράπαν μὴ ἅπλωνται τ τοίχων ϑ οἴκε.

7 Καὶ τὸ εὖρος τ ἀνωτέρας τ πλευρῶν κατὰ τὸ πρόσθεμα ἐκ ϑ τοίχε, πρὸς τ ἀνωτέραν κύκλῳ ϑ οἴκε, ὅπως διαπλατύνηται ἄνωθεν, καὶ ἐκ τ κάτωθεν ἀναβαίνωσιν ἐπὶ τὰ ὑπερῷα, καὶ ἐκ τ γεισῶν ἐπὶ τὰ τριώροφα,

8 Καὶ τὸ ϑραὲλ ϑ οἴκε ὕψος κύκλῳ διάςημα τ πλευρῶν ἴσον τῷ καλάμῳ πηχῶν ἓξ, διαςήματα,

9 Καὶ εὖρος ϑ τοίχε τ πλευρᾶς ἔξωθεν πηχῶν πέντε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα τὰ ἀναμέσον τ πλευρῶν ϑ οἴκε,

10 Καὶ ἀναμέσον τ ἐξεδρῶν εὖρος πηχῶν εἴκοσι, τὸ περιφερὲς τῷ οἴκῳ κύκλῳ.

11 Καὶ αἱ ϑύραι τ ἐξεδρῶν ἐπὶ τὸ ἀπόλοιπον τ ϑύρας τ μιᾶς τ πρὸς Βορρᾶν· καὶ ἡ ϑύρα ἡ μία πρὸς Νότον· καὶ τὸ εὖρος ϑ φωλὸς ϑ ἀπολοίπε πηχῶν πέντε πλάτος κυκλόθεν.

12 Καὶ τὸ διορίζον κατὰ πρόσωπον ϑ ἀπολοίπε, ὡς πρὸς ϑάλασσαν πηχῶν ἑβδομήκοντα πλάτος, ϑ τοίχε ϑ διορίζοντος πηχῶν πέντε εὖρος κυκλόθεν, καὶ μῆκος αὐτῆ πηχῶν ἐννενήκοντα.

13 Καὶ διεμέτρησε καλέναντι ϑ οἴκε μῆκος πηχῶν ἑκατὸν, καὶ τὰ ἀπόλοιπα καὶ τὰ διορίζοντα, καὶ οἱ τοῖχοι αὐτῶν μῆκος πηχῶν ἑκατόν.

14 Καὶ τὸ εὖρος καλὰ πρόσωπον ϑ οἴκε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα κατέναντι πηχῶν ἑκατόν.

15 Καὶ διεμέτρησε μῆκος ϑ διορίζοντος κατὰ πρόσωπον ϑ ἀπολοίπε τ καλόπισθεν ϑ οἴκε ἐκείνε, καὶ τὰ ἀπόλοιπα ἔνθεν καὶ ἔνθεν πηχῶν ἑκατὸν τὸ μῆ-

κος· καὶ ὁ ναὸς, καὶ αἱ γωνίαι, καὶ τὸ αἰλὰμ τὸ ἐξώτερον, πεφαλ-
νωμένα.

16 Καὶ αἱ θυρίδες δικτυω-
ταὶ, ὑποφαύσεις κύκλῳ τοῖς
τρισὶν, ὥστε διακύπλειν· καὶ ὁ
οἶκος καὶ τὰ πλησίον ἐξυλω-
μένα κύκλῳ, καὶ τὸ ἔδαφος, καὶ
ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τῶν θυρίδων· καὶ
αἱ θυρίδες ἀναπλυσσόμεναι τρισ-
σῶς εἰς τὸ διακύπλειν.

17 Καὶ ἕως πλησίον τοῦ ἐσω-
τέρας καὶ ἕως τοῦ ἐξωτέρας, καὶ ἐφ'
ὅλον τὸν τοῖχον κύκλῳ ἐν τῷ
ἔσωθεν καὶ ἐν τῷ ἔξωθεν,

18 Γεγλυμμένα χερεβὶμ, καὶ
φοίνικες ἀναμέσον χερεβ καὶ
ἀναμέσον χερέβ· δύο πρόσωπα
τῷ χερέβ·

19 Πρόσωπον ἀνθρώπου πρὸς
τὸν φοίνικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν, καὶ
πρόσωπον λέοντος πρὸς τὸν φοί-
νικα ἔνθεν καὶ ἔνθεν· διαγε-
γλυμμένος ὁ οἶκος κυκλόθεν.

20 Ἐκ τοῦ ἐδάφους ἕως τοῦ φαι-
νώματος, τὰ χερεβὶμ καὶ οἱ
φοίνικες διαγεγλυμμένοι.

21 Καὶ τὸ ἅγιον καὶ ὁ ναὸς
ἀναπλυσσόμενον τετράγωνα,
κατὰ πρόσωπον τὸ ἁγίων ὅρα-
σις ὡς ὄψις

22 Θυσιαστηρίου ξυλίνου, πη-
χῶν τριῶν τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ
τὸ μῆκος πηχῶν δύο, καὶ τὸ
εὖρος πηχῶν δύο· καὶ κέρατα
εἶχε, καὶ ἡ βάσις αὐτοῦ καὶ οἱ
τοῖχοι αὐτοῦ ξύλινοι· καὶ εἶπε
πρὸς μὲ, Αὕτη ἡ τράπεζα, ἡ
πρὸ προσώπου Κυρίου.

23 Καὶ δύο θυρώματα τῷ
ναῷ, καὶ δύο θυρώματα τῷ
ἁγίῳ,

24 Τοῖς δυσὶ θυρώμασι τοῖς
στροφωτοῖς· δύο θυρώματα τῷ
ἑνὶ, καὶ δύο θυρώματα τῇ θύρᾳ
τῇ δευτέρᾳ.

25 Καὶ γλυφὴ ἐπ' αὐτῶν, καὶ
ἐπὶ τὰ θυρώματα τοῦ ναοῦ χε-
ρεβὶμ· καὶ φοίνικες κατὰ τὴν
γλυφὴν τοῦ ἁγίου, καὶ σπεδαῖα
ξύλα κατὰ πρόσωπον τοῦ αἰλὰμ
ἔξωθεν,

26 Καὶ θυρίδες κρυπταὶ· καὶ
διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς
τὰ ὀροφώματα τοῦ αἰλὰμ, καὶ
τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγω-
μένα.

Κεφ. μβ'. 42.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν αὐ-
λὴν τὴν ἐσωτέραν κατὰ
ἀνατολὰς, κατέναντι τῆς πύλης
τῆς πρὸς Βορρᾶν, καὶ εἰσήγαγέ
με· καὶ ἰδοὺ ἐξέδραι πέντε, ἐχό-
μεναι τοῦ ἀπολοίπου, καὶ ἐχόμεναι
τοῦ διορίζοντος πρὸς Βορρᾶν,

2 Ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν μῆκος
πρὸς Βορρᾶν, καὶ τὸ πλάτος
πεντήκοντα,

3 Διαγεγραμμέναι ὃν τρό-
πον αἱ πύλαι τῆς αὐλῆς τῆς ἐσω-
τέρας, καὶ ὃν τρόπον τὰ περί-
συλα τῆς αὐλῆς τῆς ἐξωτέρας ἐσοι-

χισμέναι, ἀντιπρόσωποι σοὰὶ τρισσαί.

4 Καὶ κατέναντι τ̃ ἐξεδρῶν περίπατ© πηχῶν δέκα τὸ πλάτος, ἐπὶ πήχεις ἑκατὸν τὸ μῆκος, ϗ τὰ θυρώματα αὐτῶν πρὸς Βορρᾶν,

5 Καὶ οἱ περίπατοι οἱ ὑπερῷοι ὡσαύτως· ὅτι ἐξείχετο τὸ περίσυλον ἐξ αὐτ̃, ἐκ τ̃ ὑποκάτωθεν περισύλε, ϗ τὸ διάσημα· ἅτως περίσυλον ϗ διάσημα, ϗ ἅτως σοὰὶ δύο.

6 Διότι τριπλαῖ ἦσαν, καὶ σύλας ἐκ εἶχον καθὼς οἱ σύλοι τ̃ ἐξωτέρων· διατ̃το ἐξείχονλο τ̃ ὑποκάτωθεν ϗ τ̃ μέσων ἀπὸ τ̃ γῆς.

7 Καὶ φῶς ἔξωθεν, ὃν τρόπον αἱ ἐξέδραι τ̃ αὐλῆς τ̃ ἐξωτέρας, αἱ βλέπεσαι ἀπέναντι τ̃ ἐξεδρῶν τ̃ πρὸς Βορρᾶν, μῆκος πηχῶν πεντήκοντα.

8 Ὅτι τὸ μῆκος τ̃ ἐξεδρῶν τ̃ βλεπεσῶν εἰς τ̃ αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ἦν πηχῶν πεντήκοντα, ϗ αὗταί εἰσιν αἱ ἀντιπρόσωποι ταύταις· τὸ πᾶν πηχῶν ἑκατόν.

9 Καὶ αἱ θύραι τ̃ ἐξεδρῶν τέτων τ̃ εἰσόδε τ̃ πρὸς ἀνατολὰς, ἔ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν ἐκ τ̃ αὐλῆς τ̃ ἐξωτέρας,

10 Κατὰ τὸ φῶς ἔ ἐν ἀρχῇ περιπάτε, ϗ τὰ πρὸς Νότον κατὰ πρόσωπον ἔ Νότε, καλὰ πρόσωπον τ̃ ἀπολοίπε, καὶ κατὰ πρόσωπον ἔ διορίζοντος, ϗ αἱ ἐξέδραι.

11 Καὶ ὁ περίπατος κατὰ πρόσωπον αὐτῶν, καλὰ τὰ μέτρα ἐξεδρῶν τ̃ πρὸς Βορρᾶν, ϗ καλὰ τὸ μῆκος αὐτῶν, ϗ καλὰ τὸ εὖρος αὐτῶν, ϗ κατὰ πάσας τὰς ἐξόδας αὐτῶν, ϗ καλὰ πάσας τὰς ἐπισροφὰς αὐτῶν, ϗ κατὰ τὰ φῶτα αὐτῶν, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα αὐτῶν,

12 Τῶν ἐξεδρῶν τ̃ πρὸς Νότον, καὶ κατὰ τὰ θυρώματα ἀπ' ἀρχῆς ἔ περιπάτε, ὡς ἐπὶ φῶς διασήματος καλάμε, καὶ κατὰ ἀνατολὰς τ̃ εἰσπορεύεσθαι δι' αὐτῶν.

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Βορρᾶν, ϗ αἱ ἐξέδραι αἱ πρὸς Νότον, ἔσαι κατὰ πρόσωπον τ̃ διασημάτων, αὗταί εἰσιν αἱ ἐξέδραι ἔ ἁγίε, ἐν αἷς φάγονται ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς υἱοὶ Σαδδὰκ, οἱ ἐγγίζονλες πρὸς Κύριον, τὰ ἅγια τ̃ ἁγίων, καὶ ἐκεῖ θήσεσι τὰ ἅγια τ̃ ἁγίων, ϗ τ̃ θυσίαν, ϗ τὰ περὶ ἁμαρτίας, ϗ τὰ περὶ ἀγνοίας, διότι ὁ τόπος ἅγιος.

14 Οὐκ εἰσελεύσονται ἐκεῖ πάρεξ τ̃ ἱερέων, ἐκ ἐξελεύσονλαι ἐκ ἔ ἁγίε εἰς τ̃ αὐλὴν τ̃ ἐξωτέραν, ὅπως διαπαντὸς ἅγιοι ὦσιν οἱ προσάγοντες, καὶ μὴ ἅπλωνται ἔ σολισμ̃ αὐτῶν, ἐν

οἷς λειτουργῆσιν ἐν αὐτοῖς, διότι ἁγιά ἐσι· καὶ ἐνδύσονται ἱμάτια ἕτερα, ὅταν ἅπτωνται τ λαῦ.

15 Καὶ συνετελέσθη ἡ διαμέτρησις τ οἴκε ἔσωθεν· καὶ ἐξήγαγέ με καθ' ὁδὸν τ πύλης τ βλεπούσης πρὸς ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε τὸ ὑπόδειγμα τῦ οἴκε κυκλόθεν ἐν διατάξει.

16 Καὶ ἔστη κατὰ νότε τῆς πύλης τ βλεπούσης κατὰ ἀνατολὰς, καὶ διεμέτρησε πεντακοσίας ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρε.

17 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς βορρᾶν, καὶ διεμέτρησε τὸ κατὰ πρόσωπον τῦ βορρᾶ, πήχεις πεντακοσίας ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρε.

18 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς θάλασσαν, καὶ διεμέτρησε τὸ καλὰ πρόσωπον θαλάσσης, πεντακοσίας ἐν τῷ καλάμῳ τῦ μέτρε.

19 Καὶ ἐπέστρεψε πρὸς Νότον, καὶ διεμέτρησε κατέναντι τ Νότε, πεντακοσίας ἐν τῷ καλάμῳ τ μέτρε,

20 Τὰ τέσσαρα μέρη τ αὐτῦ καλάμε· καὶ διέταξεν αὐτὸν, καὶ περίβολον αὐτῶν κύκλῳ, πεντακοσίων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ πεντακοσίων πηχῶν εὖρος, τ διαχέλλειν ἀναμέσον τ ἁγίων, καὶ ἀναμέσον τ προτειχίσματος, τ ἐν διατάξει τ οἴκε.

Κεφ. μγ'. 43.

ΚΑΙ ἤγαγέ με ἐπὶ τ πύλην τ βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ἐξήγαγέ με.

2 Καὶ ἰδὲ δόξα Θεῦ Ἰσραὴλ ἤρχετο κατὰ τ ὁδὸν τὴν πρὸς ἀνατολὰς, καὶ φωνὴ τ παρεμβολῆς, ὡς φωνὴ διπλασιαζόντων πολλῶν· καὶ ἡ γῆ ἐξέλαμπεν ὡς φέγγος ἀπὸ τ δόξης κυκλόθεν.

3 Καὶ ἡ ὅρασις ἣν εἶδον, καλὰ τ ὅρασιν ἣν εἶδον, ὅτε εἰσεπορευόμην τ χρίσαι τ πόλιν· καὶ ἡ ὅρασις τ ἅρματος οὗ εἶδον, κατὰ τ ὅρασιν ἣν εἶδον ἐπὶ τῦ ποταμῦ τῦ Χοβάρ· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν με.

4 Καὶ δόξα Κυρίε εἰσῆλθεν εἰς τ οἶκον, κατὰ τ ὁδὸν τ πύλης τ βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς.

5 Καὶ ἀνέλαβέ με πνεῦμα, καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τ αὐλὴν τ ἐσωτέραν· καὶ ἰδὲ πλήρης δόξης ὁ Κυρίε οἶκος.

6 Καὶ ἔστην, καὶ ἰδὲ φωνὴ ἐκ τ οἴκε λαλοῦντος πρὸς μὲ, καὶ ὁ ἀνὴρ εἱστήκει ἐχόμενός με,

7 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, ἑώρακας τ τόπον τῦ θρόνε με, καὶ τ τόπον τ ἴχνες τ ποδῶν με, ἐν οἷς κατασκηνώσῃ τὸ ὄνομά με ἐν μέσῳ

οἶκε Ἰσραὴλ τ̃ αἰῶνα· καὶ οὐ βεβηλώσουσιν ἐκέτι οἶκος Ἰσραὴλ τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου, αὐτοὶ κ̀ οἱ ἡγέμενοι αὐτῶν ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῶν, κ̀ ἐν τοῖς φόνοις τ̃ ἡγεμένων ἐν μέσῳ αὐτῶν,

8 Ἐν τῷ τιθέναι αὐτὰς τὸ πρόθυρόν μου ἐν τοῖς προθύροις αὐτῶν, κ̀ τὰς φλιάς μου ἐχομένας τ̃ φλιῶν αὐτῶν· κ̀ ἔδωκαν τὸν τοῖχόν μου ὡς συνεχόμενον ἐμοῦ κ̀ αὐτῶν, κ̀ ἐβεβήλωσαν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν μου ἐν ταῖς ἀνομίαις αὐτῶν αἷς ἐποίεν· κ̀ ἐξέτριψα αὐτὰς ἐν θυμῷ μου, κ̀ ἐν φόνῳ.

9 Καὶ νῦν ἀπωσάσθωσαν τ̃ πορνείαν αὐτῶν, κ̀ τὰς φόνας τ̃ ἡγεμένων αὐτῶν ἀπ' ἐμοῦ, κ̀ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ αὐτῶν τ̃ αἰῶνα.

10 Καὶ σὺ υἱὲ ἀνθρώπου, δεῖξον τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τ̃ οἶκον· κ̀ κοπάσουσιν ἀπὸ τ̃ ἁμαρτιῶν αὐτῶν· κ̀ τ̃ ὄρασιν αὐτῆ, κ̀ τ̃ διάταξιν αὐτῆ·

11 Καὶ αὐτοὶ λήψονται τὴν κόλασιν αὐτῶν περὶ πάντων ὧν ἐποίησαν· κ̀ διαγράψεις τ̃ οἶκον, κ̀ τὰς ἐξόδους αὐτῆ, καὶ τ̃ ὑπόσασιν αὐτῆ, καὶ πάντα τὰ προσάγματα αὐτῆ, καὶ πάντα τὰ νόμιμα αὐτῆ γνωριεῖς αὐτοῖς, καὶ διαγράψεις ἐναντίον αὐτῶν· κ̀ φυλάξονται πάντα τὰ δικαιώματά μου, κ̀ πάντα τὰ προσάγματά μου, κ̀ ποιήσουσιν αὐτά·

12 Καὶ τ̃ διαγραφὴν ϑ̃ οἴκου ἐπὶ τ̃ κορυφῆς ϑ̃ ὄρους, πάντα τὰ ὅρια αὐτῆ κυκλόθεν ἅγια ἁγίων.

13 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα τῆ ϑυσιαστηρίῳ ἐν πήχει ϑ̃ πήχεως, κ̀ παλαιστῆς, κόλπωμα βάθος ἐπὶ πῆχυν, καὶ πῆχυς τὸ εὖρος, κ̀ γεῖσος ἐπὶ τὸ χεῖλος αὐτῆ κυκλόθεν, σπιθαμῆς· καὶ τοῦτο τὸ ὕψος ϑ̃ ϑυσιαστηρίου

14 Ἐκ βάθους τ̃ ἀρχῆς τῆ κοιλώματος αὐτῆ, πρὸς τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα τοῦτο, ὑποκάτωθεν πηχῶν δύο, κ̀ τὸ εὖρος πήχεως· κ̀ ἀπὸ ϑ̃ ἱλαστηρίου ϑ̃ μικροῦ ἐπὶ τὸ ἱλαστήριον τὸ μέγα, πήχεις τέσσαρες, καὶ εὖρος πῆχυς.

15 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν τεσσάρων, κ̀ ἀπὸ ϑ̃ ἀριὴλ, κ̀ ὑπεράνω τ̃ κεράτων πῆχυς.

16 Καὶ τὸ ἀριὴλ πηχῶν δώδεκα μήκους, ἐπὶ πήχεις δώδεκα, τετράγωνον ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῆ.

17 Καὶ τὸ ἱλαστήριον πηχῶν δεκατεσσάρων τὸ μήκος, ἐπὶ πήχεις δεκατέσσαρας τὸ εὖρος ἐπὶ τέσσαρα μέρη αὐτῆ, κ̀ τὸ γεῖσος αὐτῷ κυκλόθεν κυκλόμενον αὐτῷ ἥμισυ πήχεως· κ̀

τὸ κύκλωμα αὐτῆ πῆχυς κυκλόθεν, καὶ οἱ κληματκτῆρες αὐτῆ βλέποντες κατὰ ἀνατολάς.

18 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, Ταῦτα τὰ προστάγματα τ̃ θυσιαστηρίε ἐν ἡμέρᾳ ποιήσεως αὐτῆ, τ̃ ἀναφέρειν ἐπ' αὐτῆ ὁλοκαυτώματα, καὶ προσχέειν πρὸς αὐτὸ αἷμα.

19 Καὶ δώσεις τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Λευίταις τοῖς ἐκ τ̃ σπέρματος Σαδδὲκ τοῖς ἐγγίζουσι πρὸς μὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, τ̃ λειτουργεῖν μοι μόσχον ἐκ βοῶν περὶ ἁμαρτίας.

20 Καὶ λήψονται ἐκ τ̃ αἵματος αὐτῆ, καὶ ἐπιθήσουσιν ἐπὶ τὰ τέσσαρα κέρατα τ̃ θυσιαστηρίε, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τ̃ ἱλαστηρίε, καὶ ἐπὶ τὴν βάσιν κύκλῳ, καὶ ἐξιλάσονται αὐτό.

21 Καὶ λήψονται τ̀ μόσχον τ̀ περὶ ἁμαρτίας, καὶ κατακαυθήσεται ἐν τῷ ἀποκεχωρισμένῳ τ̃ οἴκε, ἔξωθεν τ̃ ἁγίων.

22 Καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ δευτέρᾳ λήψονται ἐρίφους δύο αἰγῶν ἀμώμους ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καθότι ἐξιλάσαντο ἐν τῷ μόσχῳ.

23 Καὶ μετὰ τὸ συντελέσαι τ̀ ἐξιλασμὸν, προσοίσουσι μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων ἄμωμον,

24 Καὶ προσοίσετε ἐναντίον Κυρίε· καὶ ἐπιῤῥίψουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπ' αὐτὰ ἅλα, καὶ ἀνοίσουσιν αὐτὰ ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ.

25 Ἑπτὰ ἡμέρας ποιήσεις ἔριφον ὑπὲρ ἁμαρτίας καθ' ἡμέραν, καὶ μόσχον ἐκ βοῶν, καὶ κριὸν ἐκ προβάτων, ἄμωμα ποιήσουσιν

26 Ἑπτὰ ἡμέρας καὶ ἐξιλάσονται τὸ θυσιαστήριον, καὶ καθαριοῦσιν αὐτό· καὶ πλήσουσι χεῖρας αὐτῶν.

27 Καὶ ἔσαι ἀπὸ τ̃ ἡμέρας τ̃ ὀγδόης καὶ ἐπέκεινα, ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τὰ ὁλοκαυτώματα ὑμῶν, καὶ τὰ τ̃ σωτηρίε ὑμῶν· καὶ προσδέξομαι ὑμᾶς, λέγει Κύριος.

Κεφ. μδ'. 44.

ΚΑΙ ἐπέστρεψέ με κατὰ τὴν ὁδὸν τ̃ πύλης τ̃ ἁγίων τ̃ ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης κατὰ ἀνατολάς· καὶ αὕτη ἦν κεκλεισμένη.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσαι, οὐκ ἀνοιχθήσεται, καὶ ἀνὴρ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς· ὅτι Κύριος ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ εἰσελεύσεται δι' αὐτῆς, καὶ ἔσαι κεκλεισμένη.

3 Διότι ὁ ἡγούμενος τ̃

καθήσεται ἐν αὐτῇ, ϗ φαγεῖν ἄρτον ἐναντίον Κυρίε· κατὰ τ ὁδὸν αἰλὰμ τ πύλης εἰσελεύσεται, ϗ κατὰ τ ὁδὸν αὐτῆ ἐξελεύσεται.

4 Καὶ εἰσήγαγέ με κατὰ τ ὁδὸν τ πύλης τ πρὸς Βορρᾶν, κατέναντι ϗ οἴκε· ϗ ἴδου, καὶ ἰδὲ πλήρης δόξης ὁ οἶκος τῆ Κυρίε· καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν με.

5 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Υἱὲ ἀνθρώπε, τάξον εἰς τ καρδίαν σε, ϗ ἴδε τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσί σου ἄκεε πάντα ὅσα ἐγὼ λαλῶ μετὰ σῦ, καὶ πάντα τὰ προσάγματα ϗ οἴκε Κυρίε, ϗ πάντα τὰ νόμιμα αὐτῆ· ϗ τάξεις τ καρδίαν σου εἰς τὴν εἴσοδον ϗ οἴκε, κατὰ πάσας τὰς ἐξόδες αὐτῆ, ἐν πᾶσι τοῖς ἁγίοις.

6 Καὶ ἐρεῖς πρὸς τ οἶκον τὸν παραπικραίνοντα, πρὸς τ οἶκον ϗ Ἰσραὴλ, Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Ἱκανέσθω ὑμῖν ἀπὸ πασῶν τ ἀνομιῶν ὑμῶν, οἶκ Ἰσραὴλ,

7 Τῆ εἰσαγαγεῖν ὑμᾶς υἱὲς ἀλλογενεῖς, ἀπεριτμήτες καρδίᾳ, ϗ ἀπεριτμήτες σαρκὶ, τῆ γίνεσθαι ἐν τοῖς ἁγίοις με, ϗ βεβηλῆν αὐτὰ, ἐν τῷ προσφέρειν ὑμᾶς ἄρτες, σάρκας, καὶ αἷμα· ϗ παρεβαίνετε τ διαθήκην με ἐν πάσαις ταῖς ἀνομίαις ὑμῶν,

8 Καὶ διετάξατε ϗ φυλάσσειν φυλακὰς ἐν τοῖς ἁγίοις με.

9 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Πᾶς υἱὸς ἀλλογενὴς ἀπερίτμητος καρδίᾳ, καὶ ἀπερίτμητ σαρκὶ, ἐκ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ἅγιά με ἐν πᾶσιν υἱοῖς ἀλλογενῶν, τ ὄντων ἐν μέσῳ οἴκε Ἰσραήλ·

10 Ἀλλ᾽ ἢ οἱ Λευῖται, οἵτινες ἀφήλαντο ἀπ᾽ ἐμῆ ἐν τῷ πλανᾶσθαι τ Ἰσραὴλ ἀπ᾽ ἐμῆ κατόπισθεν τῶν ἐνθυμημάτων αὐτῶν· καὶ λήψονται ἀδικίαν αὐτῶν,

11 Καὶ ἔσονται ἐν τοῖς ἁγίοις με λειτεργοῦντες, θυρωροὶ ἐπὶ τ πυλῶν ϗ οἴκε, καὶ λειτεργοῦντες τῷ οἴκῳ· ἕτοι σφάξεσι τὰς θυσίας ϗ τὰ ὁλοκαυτώματα τῷ λαῷ, ϗ ἕτοι στήσονται ἐναντίον ϗ λαῆ, ϗ λειτεργεῖν αὐτοῖς.

12 Ἀνθ᾽ ὧν ἐλειτέργεσαν αὐτοῖς πρὸ προσώπε τ εἰδώλων αὐτῶν· καὶ ἐγένετο τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ εἰς κόλασιν ἀδικίας· ἕνεκα τέτε ἦρα τ χεῖρά μου ἐπ᾽ αὐτοὺς, λέγει Κύρι ὁ Θεὸς,

13 Καὶ ἐκ ἐγγιῆσι πρὸς μὲ ϗ ἱερατεύειν μοι, οὐδὲ ϗ προσάγειν πρὸς τὰ ἅγια υἱῶν τῆ Ἰσραὴλ, οὐδὲ πρὸς τὰ ἅγια τ

ἁγίων μȣ· καὶ λήψονται ἀτιμίαν αὐτῶν ἐν τῇ πλανήσει ᾗ ἐπλανήθησαν.

14 Κατάξȣσιν αὐτȣ̀ς φυλάσσειν φυλακὰς τȣ̃ οἴκȣ εἰς πάντα τὰ ἔργα αὐτȣ̃, καὶ εἰς πάντα ὅσα ἂν ποιήσωσιν.

15 Οἱ ἱερεῖς οἱ Λευῖται, οἱ υἱοὶ τȣ̃ Σαδδȣ̀κ, οἵτινες ἐφυλάξαντο τὰς φυλακὰς τῶν ἁγίων μȣ, ἐν τῷ πλανᾶσθαι οἶκον Ἰσραὴλ ἀπ' ἐμȣ̃, ȣ̃τοι προσάξȣσι πρὸς μὲ, τȣ̃ λειτȣργεῖν μοι, κ̀ ϛήσονται πρὸ προσώπȣ μȣ, τȣ̃ προσφέρειν μοι θυσίαν, ϛέαρ κ̀ αἷμα, λέγει Κύριος ὁ Θεός.

16 Οὗτοι εἰσελεύσονται εἰς τὰ ἅγιά μȣ, κ̀ ȣ̃τοι προσελεύσονται πρὸς τὴν τράπεζάν μȣ, τȣ̃ λειτȣργεῖν μοι, κ̀ φυλάξȣσι τὰς φυλακάς μȣ.

17 Καὶ ἔϛαι ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτȣ̀ς τὰς πύλας τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας, ϛολὰς λινὰς ἐνδύσονται, κ̀ ȣ̀κ ἐνδύσονται ἔρια ἐν τῷ λειτȣργεῖν αὐτȣ̀ς ἀπὸ τῆς πύλης τῆς ἐσωτέρας αὐλῆς.

18 Καὶ κιδάρεις λινὰς ἕξȣσιν ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς αὐτῶν, κ̀ περισκελῆ λινὰ ἕξȣσιν ἐπὶ τὰς ὀσφύας αὐτῶν, κ̀ οὐ περιζώσονται βίᾳ.

19 Καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτȣ̀ς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν πρὸς τὸν λαὸν, ἐκδύσονται τὰς ϛολὰς αὐτῶν, ἐν αἷς αὐτοὶ λειτȣργȣ̃σιν ἐν αὐταῖς· κ̀ θήσȣσιν αὐτὰς ἐν ταῖς ἐξέδραις τῶν ἁγίων, καὶ ἐνδύσονται ϛολὰς ἑτέρας, κ̀ οὐ μὴ ἁγιάσωσι τὸν λαὸν ἐν ταῖς ϛολαῖς αὐτῶν.

20 Καὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν οὐ ξυρήσονται, κ̀ τὰς κόμας αὐτῶν οὐ ψιλώσȣσι, καλύπτοντες καλύψȣσι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν.

21 Καὶ οἶνον οὐ μὴ πίωσι πᾶς ἱερεὺς, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτȣ̀ς εἰς τὴν αὐλὴν τὴν ἐσωτέραν.

22 Καὶ χήραν κ̀ ἐκβεβλημένην οὐ λήψονται ἑαυτοῖς εἰς γυναῖκα, ἀλλ' ἢ παρθένον ἐκ τȣ̃ σπέρματος Ἰσραήλ· καὶ χήρα ἐὰν γένηται ἐξ ἱερέως, λήψονται.

23 Καὶ τὸν λαόν μȣ διδάξȣσιν ἀναμέσον ἁγίȣ κ̀ βεβήλȣ, κ̀ ἀναμέσον ἀκαθάρτȣ κ̀ καθαρȣ̃ γνωριȣ̃σιν αὐτοῖς.

24 Καὶ ἐπὶ κρίσιν αἵματος ȣ̃τοι ἐπιϛήσονται τȣ̃ διακρίνειν· τὰ δικαιώματά μȣ δικαιώσȣσι, κ̀ τὰ κρίματά μȣ κρινȣ̃σι, κ̀ τὰ νόμιμά μȣ καὶ τὰ προϛάγματά μȣ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς μȣ φυλάξονται, καὶ τὰ σάββατά μȣ ἁγιάσȣσι.

25 Καὶ ἐπὶ ψυχὴν ἀνθρώπȣ

ἐκ εἰσελεύσονται ϑ μιανθῆναι, ἀλλ' ἢ ἐπὶ πατρὶ, καὶ ἐπὶ μητρὶ, καὶ ἐπὶ υἱῷ, καὶ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῷ, καὶ ἐπὶ ἀδελφῇ αὐτῆ, ἢ οὐ γέγονεν ἀνδρὶ, μιανθήσεται.

26 Καὶ μετὰ τὸ καθαρισθῆναι αὐτὸν, ἑπτὰ ἡμέρας ἐξαριθμήσει αὐτῷ.

27 Καὶ ἢ ἂν ἡμέρᾳ εἰσπορεύωνται εἰς τ αὐλὴν τ ἐσωτέραν ϑ λειτουργεῖν ἐν τῷ ἁγίῳ, προσίσουσιν ἱλασμὸν, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς,

28 Καὶ ἔσαι αὐτοῖς εἰς κληρονομίαν· ἐγὼ κληρονομία αὐτοῖς, καὶ κατάσχεσις αὐτοῖς οὐ δοθήσεται ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ὅτι ἐγὼ κατάσχεσις αὐτῶν.

29 Καὶ τὰς θυσίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας, ἔτοι φάγονται· καὶ πᾶν ἀφόρισμα ἐν τῷ Ἰσραὴλ αὐτοῖς ἔσαι,

30 Ἀπαρχαὶ πάντων, καὶ τὰ πρωτότοκα πάντων, καὶ τὰ ἀφαιρέματα πάντα· ἐκ πάντων τ ἀπαρχῶν ὑμῶν, τοῖς ἱερεῦσιν ἔσαι· καὶ τὰ πρωτογεννήματα ὑμῶν δώσετε τῷ ἱερεῖ, ϑ θεῖναι εὐλογίας ὑμῶν ἐπὶ τὰς οἴκους ὑμῶν.

31 Καὶ πᾶν θνησιμαῖον καὶ θηριάλωτον ἐκ τ πετεινῶν, καὶ ἐκ τ κτηνῶν, οὐ φάγονται οἱ ἱερεῖς.

Κεφ. μέ. 45.

ΚΑΙ ἐν τῷ καταμετρεῖσθαι ὑμᾶς τ γῆν ἐν κληρονομίᾳ, ἀφοριεῖτε ἀπαρχὴν τῷ Κυρίῳ, ἅγιον ἀπὸ τ γῆς πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας, ἅγιον ἔσαι ἐν πᾶσι τοῖς ὁρίοις αὐτῆ κυκλόθεν.

2 Καὶ ἔσαι ἐκ τούτε ἁγιάσματα, πεντακόσιοι ἐπὶ πεντακοσίας, τετράγωνον κυκλόθεν, καὶ πεντήκοντα πήχεις διάσημα αὐτῶν κυκλόθεν.

3 Καὶ ἐκ ταύτης τ διαμετρήσεως διαμετρήσεις μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδας· καὶ ἐν αὐτῇ ἔσαι ἅγια τ ἁγίων.

4 Ἀπὸ τ γῆς ἔσαι τοῖς ἱερεῦσι τοῖς λειτουργοῦσιν ἐν τῷ ἁγίῳ, καὶ ἔσαι τοῖς ἐγγίζουσι λειτουργεῖν τῷ Κυρίῳ· καὶ ἔσαι αὐτοῖς τόπος εἰς οἴκους ἀφωρισμένους τῷ ἁγιασμῷ αὐτῶν,

5 Εἴκοσι καὶ πέντε χιλιάδας μῆκος, καὶ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες· καὶ τοῖς Λευίταις τοῖς λειτουργοῦσι τῷ οἴκῳ, αὐτοῖς εἰς κατάσχεσιν πόλεις ϑ κατοικεῖν.

6 Καὶ τ κατάσχεσιν τ πόλεως δώσεις πέντε χιλιάδας εὖρος, καὶ μῆκος πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας, ὃν τρόπον ἡ

ἀπαρχὴ τ̃ ἁγίων παντὶ οἴκῳ Ἰσραὴλ ἔσονται.

7 Καὶ τῷ ἡγεμένῳ ἐκ τύτε, καὶ ἀπὸ τύτε εἰς τὰς ἀπαρχὰς τ̃ ἁγίων, εἰς κατάσχεσιν τ̃ς πόλεως, κατὰ πρόσωπον τ̃ν ἀπαρχ̃ν τ̃ ἁγίων, καὶ κατὰ πρόσωπον τ̃ κατασχέσεως τ̃ πόλεως τὰ πρὸς θάλασσαν, καὶ ἀπὸ τ̃ πρὸς θάλασσαν πρὸς ἀνατολάς· καὶ τὸ μ̃κ& ὡς μία τ̃ μερίδων ἀπὸ τ̃ ὁρίων τ̃ πρὸς θάλασσαν, καὶ τὸ μ̃κ& ἐπὶ τὰ ὅρια τὰ πρὸς ἀνατολὰς τ̃ γ̃ς.

8 Καὶ ἔσαι αὐτῷ εἰς κατάσχεσιν ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ καταδυναστεύσουσιν ἐκέτι οἱ ἀφηγέμενοι τ̃ Ἰσραὴλ τ̃ λαόν μ, καὶ τ̃ γ̃ν κατακληρονομήσουσιν οἶκος Ἰσραὴλ κατὰ φυλὰς αὐτ̃ν.

9 Τάδε λέγει Κύριος Θεός, Ἱκανόσθω ὑμ̃ν οἱ ἀφηγέμενοι τ̃ Ἰσραὴλ, ἀδικίαν καὶ ταλαιπωρίαν ἀφέλεσθε, κρίμα καὶ δικαιοσύνην ποιήσατε· ἐξάρατε καταδυναστείαν ἀπὸ τ̃ λαό μ, λέγει Κύρι& Θεός.

10 Ζυγὸς δίκαιος, καὶ μέτρον δίκαιον, καὶ χοῖνιξ δικαία ἔσαι ὑμ̃ν τ̃ μέτρε,

11 Καὶ ἡ χοῖνιξ ὁμοίως μία ἔσαι τ̃ λαμβάνειν· τὸ δέκατον τ̃ γομὸρ, χοῖνιξ, καὶ τὸ δέκατον τ̃ γομὸρ, πρὸς τὸ γομὸρ ἔσαι τὸ ἴσον

12 Καὶ τὰ σάθμια, εἴκοσι ὀβολοὶ, πέντε σίκλοι, πέντε καὶ σίκλοι δέκα, καὶ πεντήκοντα σίκλοι ἡ μνᾶ ἔσαι ὑμ̃ν.

13 Καὶ αὕτη ἡ ἀπαρχὴ ἣν ἀφοριεῖτε, ἕκτον μέτρε ἀπὸ τ̃ γομὸρ τ̃ πυρ̃, καὶ τὸ ἕκτον αὐτ̃ τ̃ οἴφι ἀπὸ τ̃ κάρε τ̃ν κριθ̃ν.

14 Καὶ τὸ πρόσαγμα τ̃ ἐλαίε κοτύλην ἐλαίε ἀπὸ δέκα κοτυλ̃ν, ὅτι αἱ δέκα κοτύλαι εἰσὶ γομ́ρ.

15 Καὶ πρόβατον ἀπὸ τ̃ προβάτων ἀπὸ δέκα ἀφαίρεμα ἐκ πασ̃ν τ̃ πατριῶν τ̃ Ἰσραὴλ, εἰς θυσίας, καὶ εἰς ὁλοκαυτώματα, καὶ εἰς σωτηρίε τ̃ ἐξιλάσκεσθαι περὶ ὑμ̃ν, λέγει Κύρι& Θεός.

16 Καὶ πᾶς ὁ λαὸς δώσει τ̃ ἀπαρχὴν ταύτην τῷ ἀφηγεμένῳ τ̃ Ἰσραήλ.

17 Καὶ διὰ τ̃ ἀφηγουμένε ἔσαι τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ αἱ θυσίαι, καὶ αἱ σπονδαὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν ταῖς νεμηνίαις, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἑορταῖς οἴκε Ἰσραὴλ· αὐτὸς ποιήσει τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, καὶ τ̃ θυσίαν, καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ τὰ τ̃ σωτηρίε, τ̃ ἐξιλάσκεσθαι ὑπὲρ τ̃ οἴκε Ἰσραὴλ.

18 Τάδε λέγει Κύριος Θεός,

Ἐν τῷ πρώτῳ μηνὶ, μιᾷ τοῦ μηνὸς, λήψεσθε μόσχον ἐκ βοῶν ἄμωμον, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ ἅγιον.

19 Καὶ λήψεται ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ δώσει ἐπὶ τὰς φλιὰς τοῦ οἴκου, καὶ ἐπὶ τὰς τέσσαρας γωνίας τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον, καὶ ἐπὶ τὰς φλιὰς τῆς πύλης τῆς αὐλῆς τῆς ἐσωτέρας.

20 Καὶ οὕτως ποιήσεις ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ· μιᾷ τοῦ μηνὸς λήψῃ παρ' ἑκάστου ἀπόμοιραν· καὶ ἐξιλάσεσθε τὸν οἶκον.

21 Καὶ ἐν τῷ πρώτῳ, τεσσαρεσκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἔσται ὑμῖν τὸ πάσχα ἑορτή· ἑπτὰ ἡμέρας ἄζυμα ἔδεσθε.

22 Καὶ ποιήσει ὁ ἀφηγούμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὑπὲρ αὐτοῦ, καὶ τοῦ οἴκου, καὶ ὑπὲρ παντὸς τοῦ λαοῦ τῆς γῆς, μόσχον ὑπὲρ ἁμαρτίας.

23 Καὶ τὰς ἑπτὰ ἡμέρας τῆς ἑορτῆς ποιήσει ὁλοκαυτώματα τῷ Κυρίῳ ἑπτὰ μόσχους καὶ ἑπτὰ κριοὺς ἀμώμους καθ' ἡμέραν, τὰς ἑπτὰ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ ἁμαρτίας ἔριφον αἰγῶν καθ' ἡμέραν, καὶ θυσίαν.

24 Καὶ σέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ σέμματα τῷ κριῷ ποιήσεις, καὶ ἔλαιον τὸ εἶν τῷ σέμματι.

25 Καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ μηνὶ, πενθεκαιδεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ἐν τῇ ἑορτῇ ποιήσεις κατὰ τὰ αὐτὰ, ἑπτὰ ἡμέρας, καθὼς τὰ ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας, καὶ καθὼς τὰ ὁλοκαυτώματα, καὶ καθὼς τὸ μαναὰ, καὶ καθὼς τὸ ἔλαιον.

Κεφ. μς'. 46.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος Θεός, Ἡ πύλη ἡ ἐν τῇ αὐλῇ τῇ ἐσωτέρᾳ, ἡ βλέπουσα πρὸς ἀνατολὰς, ἔσται κεκλεισμένη ἓξ ἡμέρας τὰς ἐνεργάς· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων ἀνοιχθῇ, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν νεμηνίας ἀνοιχθήσεται.

2 Καὶ εἰσελεύσεται ὁ ἀφηγούμενος κατὰ τὴν ὁδὸν τοῦ αἰλὰμ τῆς πύλης τῆς ἔσωθεν, καὶ στήσεται ἐπὶ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης, καὶ ποιήσουσιν οἱ ἱερεῖς τὰ ὁλοκαυτώματα αὐτοῦ, καὶ τὰ τοῦ σωτηρίου αὐτοῦ· καὶ προσκυνήσει ἐπὶ τοῦ προθύρου τῆς πύλης, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ ἡ πύλη οὐ μὴ κλεισθῇ ἕως ἑσπέρας.

3 Καὶ προσκυνήσει ὁ λαὸς τῆς γῆς κατὰ τὰ πρόθυρα τῆς πύλης ἐκείνης, καὶ ἐν τοῖς σαββάτοις, καὶ ἐν ταῖς νεμηνίαις, ἐναντίον Κυρίου.

4 Καὶ τὰ ὁλοκαυτώματα προσοίσει ὁ ἀφηγούμενος τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῶν σαββάτων, ἓξ ἀμνοὺς ἀμώμους, καὶ κριὸν ἄμωμον,

5 Καὶ μαναὰ, σέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς θυσίαν,

δόμα χειρὸς αὐτῆ, καὶ ἐλαίᾳ τὸ εἷν τῷ πέμματι.

6 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ νεμηνίας μόσχον ἄμωμον, καὶ ἓξ ἀμνὰς, καὶ κριὸς ἄμωμος ἔσαι,

7 Καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ πέμμα τῷ μόσχῳ ἔσαι μαναὰ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτῆ, καὶ ἐλαίᾳ τὸ εἷν τῷ πέμματι.

8 Καὶ ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι τ ἀφηγέμενον, κατὰ τ ὁδὸν ᾗ αἰλὰμ τ πύλης εἰσελεύσεται, καὶ κατὰ τ ὁδὸν τ πύλης ἐξελεύσεται.

9 Καὶ ὅταν εἰσπορεύηται ὁ λαὸς τ γῆς ἐναντίον Κυρίᾳ ἐν ταῖς ἑορταῖς, ὁ εἰσπορευόμενος κατὰ τ ὁδὸν τ πύλης τ βλεπούσης πρὸς Βορρᾶν προσκυνεῖν, ἐξελεύσεται καὶα τ ὁδὸν τ πύλης τ πρὸς Νότον, καὶ ὁ εἰσπορευόμενος καὶα τ ὁδὸν τ πύλης τῆς πρὸς Νότον, ἐξελεύσεται κατὰ τὴν ὁδὸν τ πύλης τ πρὸς Βορρᾶν· ἐκ ἀναστρέψει κατὰ τ πύλην εἰς ἣν εἰσελήλυθεν, ἀλλ' ἢ κατ' εὐθὺ αὐτῆς ἐξελεύσεται.

10 Καὶ ὁ ἀφηγέμενος ἐν μέσῳ αὐτῶν, ἐν τῷ εἰσπορεύεσθαι αὐτὸς εἰσελεύσεται μετ' αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἐκπορεύεσθαι αὐτὸς ἐξελεύσεται.

11 Καὶ ἐν ταῖς ἑορταῖς καὶ ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ἔσαι τὸ μαναὰ πέμμα τῷ μόσχῳ, καὶ πέμμα τῷ κριῷ, καὶ τοῖς ἀμνοῖς, καθὼς ἂν ἐκποιῇ ἡ χεὶρ αὐτῆ, καὶ ἐλαίᾳ τὸ εἷν τῷ πέμματι.

12 Ἐὰν δὲ ποιήσῃ ὁ ἀφηγέμενος ὁμολογίαν ὁλοκαύτωμα σωτηρίᾳ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀνοίξῃ ἑαυτῷ τ πύλην τ βλέπουσαν κατὰ ἀνατολὰς, καὶ ποιήσῃ τὸ ὁλοκαύτωμα αὐτῆ, καὶ τὰ τῆ σωτηρίᾳ αὐτῆ, ὃν τρόπον ποιεῖ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τ σαββάτων· καὶ ἐξελεύσεται, καὶ κλείσει τὰς θύρας μετὰ τὸ ἐξελθεῖν αὐτόν.

13 Καὶ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον ποιήσει εἰς ὁλοκαύτωμα καθ' ἡμέραν τῷ Κυρίῳ, πρωὶ ποιήσει αὐτόν.

14 Καὶ μαναὰ ποιήσει ἐπ' αὐτῷ τοπρωὶ, ἕκτον ᾗ μέτρα, καὶ ἐλαίᾳ τρίτον ᾗ εἷν ᾗ ἀναμίξαι τ σεμίδαλιν μαναὰ τῷ Κυρίῳ, πρόσαγμα διαπαντός.

15 Ποιήσετε τ ἀμνὸν, καὶ τὸ μαναὰ, καὶ τὸ ἔλαιον ποιήσετε τοπρωὶ, ὁλοκαύτωμα διαπαντός.

16 Τάδε λέγει Κύριος Θεός, Ἐὰν δῷ ὁ ἀφηγέμενος δόμα ἑνὶ ἐκ τ υἱῶν αὐτῆ ἐκ τ κληρονομίας αὐτῆ, τῆτο τοῖς υἱοῖς αὐτῆ ἔσαι κατάσχεσις κληρονομία.

17 Ἐὰν δὲ δῷ δόμα ἑνὶ τῶν

παίδων αὐτȣ̃, ϗ ἔςαι αὐτῷ ἕως
τȣ̃ ἔτȣς τ̃ ἀφέσεως, ϗ ἀποδώσει
τῷ ἀφηγȣμένῳ· πλὴν τ̃ κλη-
ρονομίας τ̃ υἱῶν αὐτȣ̃ αὐτοῖς
ἔςαι.

18 Καὶ οὐ μὴ λάβῃ ὁ ἀφη-
γȣ́μενος ἐκ τ̃ κληρονομίας τȣ̃
λαȣ̃, τȣ̃ καταδυναςεῦσαι αὐτȣ̀ς,
ἐκ τ̃ κατασχέσεως αὐτȣ̃ κατα-
κληρονομήσει τοῖς υἱοῖς αὐτȣ̃,
ὅπως μὴ διασκορπίζηται ὁ λαός
μȣ, ἕκαςος ἐκ τ̃ κατασχέσεως
αὐτȣ̃.

19 Καὶ εἰσήγαγέ με εἰς τὴν
εἴσοδον τ̃ κατὰ νώτȣ τ̃ πύλης,
εἰς τ̃ ἐξέδραν τ̃ ἁγίων τ̃ ἱερέων,
τ̃ βλέπȣσαν πρὸς Βορρᾶν· καὶ
ἰδȣ̀ ἐκεῖ τόπος κεχωρισμένος·

20 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτος
ὁ τόπος ἐςὶν, οὗ ἑψήσȣσιν ἐκεῖ
οἱ ἱερεῖς τὰ ὑπὲρ ἀγνοίας καὶ
τὰ ὑπὲρ ἁμαρτίας, ϗ ἐκεῖ πέ-
ψȣσι τὸ μαναὰ τὸ παράπαν,
τȣ̃ μὴ ἐκφέρειν εἰς τ̃ αὐλὴν τὴν
ἐξωτέραν, τȣ̃ ἁγιάζειν τ̃ λαόν.

21 Καὶ ἐξήγαγέ με εἰς τὴν
αὐλὴν τὴν ἐξωτέραν, ϗ περι-
ήγαγέ με ἐπὶ τὰ τέσσαρα
μέρη τ̃ αὐλῆς· καὶ ἰδȣ̀ αὐλὴ
κατὰ τὰ κλίτη τ̃ αὐλῆς,

22 Κατὰ τὸ κλίτος αὐλὴ,
αὐλὴ ἐπὶ τὰ τέσσαρα, καὶ τ̃
αὐλῆς αὐλὴ μικρὰ μήκȣς πη-
χῶν τεσσαράκοντα, ϗ εὖρος
πηχῶν τριάκοντα, μέτρον ἓν
ταῖς τέσσαρσι.

23 Καὶ ἐξέδραι κύκλῳ ἐν
αὐταῖς, κύκλῳ ταῖς τέσσαρσι·
καὶ μαγειρεῖα γεγονότα ὑπο-
κάτω τ̃ ἐξεδρῶν κύκλῳ.

24 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτοι
οἱ οἶκοι τ̃ μαγείρων, οὗ ἑψή-
σȣσιν ἐκεῖ οἱ λειτȣργȣ̃ντες τῷ
οἴκῳ τὰ θύματα τȣ̃ λαȣ̃.

Κελ. μζ. 47.

ΚΑΙ εἰσήγαγέ με ἐπὶ τὰ
πρόθυρα τȣ̃ οἴκȣ· ϗ ἰδȣ̀
ὕδωρ ἐξεπορεύετο ὑποκάτωθεν
τȣ̃ αἰθρίȣ κατὰ ἀνατολὰς, ὅτι
τὸ πρόσωπον τȣ̃ οἴκȣ ἔβλεπε
κατὰ ἀνατολὰς, καὶ τὸ ὕδωρ
κατέβαινεν ἀπὸ τȣ̃ κλίτȣς τȣ̃
δεξιȣ̃, ἀπὸ Νότȣ ἐπὶ τὸ θυσια-
ςήριον.

22 Καὶ ἐξήγαγέ με κατὰ τ̃
ὁδὸν τ̃ πύλης τ̃ πρὸς Βορρᾶν,
ϗ περιήγαγέ με τ̃ ὁδὸν ἔξωθεν
πρὸς τ̃ πύλην τ̃ αὐλῆς τ̃ βλε-
πȣ́σης κατὰ ἀνατολάς· ϗ ἰδȣ̀
τὸ ὕδωρ κατεφέρετο ἀπὸ τȣ̃
κλίτȣς τȣ̃ δεξιȣ̃,

3 Καθὼς ἔξοδος ἀνδρὸς ἐξ-
εναντίας· ϗ μέτρον ἐν τῇ χειρὶ
αὐτȣ̃· ϗ διεμέτρησε χιλίȣς ἐν
τῷ μέτρῳ,

4 Καὶ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἀφέσεως· ϗ διεμέτρησε
χιλίȣς, ϗ διῆλθεν ἐν τῷ ὕδατι
ὕδωρ ἕως τ̃ μηρῶν· ϗ διεμέ-
τρησε χιλίȣς, ϗ διῆλθεν ὕδωρ
ἕως ὀσφύος.

5 Καὶ διεμέτρησε χιλίȣς, ϗ

ἐκ ἠδύνατο διελθεῖν, ὅτι ἐξύβριζεν ὡς χειμάῤῥε ὃν οὐ διαβήσονται.

6 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἑώρακας υἱὲ ἀνθρώπε; καὶ ἤγαγέ με, καὶ ἐπέστρεψέ με ἐπὶ τὸ χεῖλος τ̃ ποταμ̃,

7 Ἐν τῇ ἐπιστροφῇ μ· καὶ ἰδὲ ἐπὶ τ̃ χείλους τ̃ ποταμ̃ δένδρα πολλὰ σφόδρα ἔνθεν καὶ ἔνθεν.

8 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τὸ ὕδωρ τοῦτο τὸ ἐκπορευόμενον εἰς τ̃ Γαλιλαίαν τ̃ πρὸς ἀναλολὰς, καὶ κατέβαινεν ἐπὶ τ̃ Ἀραβίαν, καὶ ἤρχετο ἕως ἐπὶ τ̃ θάλασσαν ἐπὶ τὸ ὕδωρ τ̃ διεκβολῆς, καὶ ὑγιάσει τὰ ὕδατα·

9 Καὶ ἔσαι πᾶσα ψυχὴ τῶν ζώων τ̃ ἑκζεόντων, ἐπὶ πάντα ἐφ' ἃ ἂν ἐπέλθῃ ἐκεῖ ὁ ποταμὸς, ζήσεται· καὶ ἔσαι ἐκεῖ ἰχθὺς πολὺς σφόδρα, ὅτι ἥκει ἐκεῖ τὸ ὕδωρ τοῦτο, καὶ ὑγιάσει, καὶ ζήσεται, πᾶν ἐφ' ὃ ἂν ἔλθῃ ὁ ποταμὸς ἐκεῖ, ζήσεται.

10 Καὶ στήσονται ἐκεῖ ἁλιεῖς ἀπὸ Ἰνγαδεὶν ἕως Ἐναγαλλείμ· ψυγμὸς σαγηνῶν ἔσαι, καθ' ἑαυτὴν ἔσαι· καὶ οἱ ἰχθύες αὐτ̃, ὡς οἱ ἰχθύες τ̃ θαλάσσης τ̃ μεγάλης, πλῆθος πολὺ σφόδρα.

11 Καὶ ἐν τῇ διεκβολῇ αὐτ̃, καὶ ἐν τῇ ἐπιστροφῇ αὐτ̃, καὶ ἐν τῇ ὑπεράρσει αὐτ̃, οὐ μὴ ὑγιάσωσιν, εἰς ἅλας δέδονται.

12 Καὶ ἐπὶ τ̃ ποταμ̃ ἀναβήσεται, ἐπὶ τ̃ χείλους αὐτ̃ ἔνθεν καὶ ἔνθεν, πᾶν ξύλον βρώσιμον, οὐ μὴ παλαιωθῇ ἐπ' αὐτ̃, καὶ μὴ ἐκλείπῃ ὁ καρπὸς αὐτ̃, τ̃ καινότητος αὐτ̃ πρωτοβολήσει, ὅτι τὰ ὕδατα αὐτῶν ἐκ τ̃ ἁγίων ταῦτα ἐκπορεύεται, καὶ ἔσαι ὁ καρπὸς αὐτῶν εἰς βρῶσιν, καὶ ἀνάβασις αὐτῶν εἰς ὑγίειαν.

13 Τάδε λέγει Κύριος Θεὸς, Ταῦτα τὰ ὅρια κατακληρονομήσεἰε τ̃ γ̃ς, ταῖς δώδεκα φυλαῖς τ̃ υἱῶν Ἰσραὴλ πρόσθεσις σχοινίσματος.

14 Καὶ κατακληρονομήσετε αὐτὴν ἕκασος καθὼς ὁ ἀδελφὸς αὐτ̃, εἰς ἣν ἦρα τ̃ χειρά μ, δ̃ δ̃ναι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, καὶ πεσεῖται ἡ γ̃ αὕτη ὑμῖν ἐν κληρονομίᾳ.

15 Καὶ ταῦτα τὰ ὅρια τ̃ γ̃ς τ̃ πρὸς Βορῤῥᾶν, ἀπὸ θαλάσσης τ̃ μεγάλης τ̃ καθαινέσης καὶ περισχιζέσης τ̃ εἰσόδε Ἡμασελδὰμ,

16 Μαεθηρὰς Ἑβραμηλιὰμ ἀναμέσον ὁρίων Δαμασκ̃ καὶ ἀναμέσον ὁρίων Ἡμαθεὶ, αὐλὴ δ̃ Σαυνὰν, αἵ εἰσιν ἐπάνω τ̃ ὁρίων Αὐρανίτιδος.

17 Ταῦτα τὰ ὅρια ἀπὸ τ̃ς θαλάσσης, ἀπὸ τ̃ αὐλ̃ς τ̃

Λίνὰν, ὅρια Δαμασκῆ, καὶ τὰ πρὸς Βορρᾶν.

18 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἀναμέσον τ Λωρανίτιδος, καὶ ἀναμέσον Δαμασκῆ, καὶ ἀναμέσον τ Γαλααδίτιδος, καὶ ἀναμέσον τ γῆς Ϝ Ἰσραὴλ, ὁ Ἰορδάνης διορίζει ἐπὶ τ θάλασσαν, τ πρὸς ἀνατολὰς φοινικῶν· ταῦτα τὰ πρὸς ἀνατολάς.

19 Καὶ τὰ πρὸς Νότον καὶ Λίβα ἀπὸ Θαιμὰν καὶ φοινικῶνος, ἕως ὕδατος Μαριμὼθ Καδὴμ, παρεκλεῖνον ἐπὶ τ θάλασσαν τ μεγάλην· τοῦτο τὸ μέρος Νότου καὶ Λίψ.

20 Τοῦτο τὸ μέρος τ θαλάσσης τ μεγάλης ὁρίζει, ἕως καλέναντι τ εἰσόδε Ἡμὰθ, ἕως εἰσόδε αὐτῆ· ταῦτά ἐςι τὰ πρὸς θάλασσαν Ἡμάθ.

21 Καὶ διαμερίσετε τ γῆν ταύτην αὐτοῖς, ταῖς φυλαῖς τῆ Ἰσραήλ.

22 Βαλεῖτε αὐτὴν ἐν κλήρῳ, ὑμῖν καὶ τοῖς προσηλύτοις τοῖς παροικοῦσιν ἐν μέσῳ ὑμῶν, οἵτινες ἐγέννησαν υἱὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, καὶ ἔσονται ὑμῶν ὡς αὐτόχθονες ἐν τοῖς υἱοῖς Ϝ Ἰσραήλ· μεθ' ὑμῶν φάγονται ἐν κληρονομίᾳ ἐν μέσῳ τ φυλῶν Ϝ Ἰσραὴλ,

23 Καὶ ἔσονται ἐν φυλῇ προσηλύτων ἐν τοῖς προσηλύτοις τοῖς μετ' αὐτῶν· ἐκεῖ δώσετε κληρονομίαν αὐτοῖς, λέγει Κύριος Θεός.

Κεφ. μή. 48.

ΚΑΙ ταῦτα τὰ ὀνόματα τ φυλῶν ἀπὸ τ ἀρχῆς τῆς πρὸς Βορρᾶν, κατὰ τὸ μέρος τ καταβάσεως Ϝ περισχίζοντος ἐπὶ τ εἴσοδον τ Ἡμὰθ αὐλῆς τῆ Αἰλὰμ, ὅριον Δαμασκοῦ πρὸς Βορρᾶν κατὰ μέρος Ἡμὰθ αὐλῆς· καὶ ἔσαι αὐτοῖς τὰ πρὸς ἀνατολὰς ἕως πρὸς θάλασσαν, Δὰν, μία.

2 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Ϝ Δὰν τὰ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ πρὸς θάλασσαν, Ἀσσὴρ, μία.

3 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Ἀσσὴρ, ἀπὸ τ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ πρὸς θάλασσαν, Νεφθαλεὶμ, μία.

4 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Νεφθαλεὶμ, ἀπὸ ἀνατολῶν, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Μανασσῆ, μία.

5 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Μανασσῆ, ἀπὸ τ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ πρὸς θάλασσαν, Ἐφραὶμ, μία.

6 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Ἐφραὶμ, ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς θάλασσαν, Ῥουβὴν, μία.

7 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Ῥουβὴν, ἀπὸ τ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ πρὸς θάλασσαν, Ἰούδα, μία.

8 Καὶ ἀπὸ τ ὁρίων Ἰούδα,

ἀπὸ τ πρὸς ἀνατολὰς, ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ δ ἀφορισμὸς πέντε χ εἴκοσι χιλιάδες εὖρος, χ μῆκος, καθὼς μία τῶν μερίδων ἀπὸ τ πρὸς ἀνατολὰς, χ ἕως τ πρὸς θάλασσαν· χ ἔσαι τὸ ἅγιον ἐν μέσῳ αὐτῶν.

9 Ἀπαρχὴν, ἣν ἀφοριοῦσι τῷ Κυρίῳ, μῆκος πέντε χ εἴκοσι χιλιάδες, χ εὖρος εἴκοσι πέντε χιλιάδες.

10 Τούτων ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ τ ἁγίων τοῖς ἱερεῦσι, πρὸς βορρᾶν, πέντε χ εἴκοσι χιλιάδες· χ πρὸς θάλασσαν, δέκα χιλιάδες· χ πρὸς Νότον, εἴκοσι χ πέντε χιλιάδες· χ τὸ ὄρος τῶν ἁγίων ἔσαι ἐν μέσῳ αὐτῶ

11 Τοῖς ἱερεῦσι, τοῖς ἡγιασμένοις υἱοῖς Σαδδὲκ, τοῖς φυλάσσουσι τὰς φυλακὰς δ οἶκε, οἵτινες οκ ἐπλανήθησαν ἐν τῇ πλανήσει υἱῶν Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον ἐπλανήθησαν οἱ Λευῖται.

12 Καὶ ἔσαι αὐτοῖς ἡ ἀπαρχὴ δεδαμένη ἐκ τ ἀπαρχῶν τ γῆς, ἅγιον ἁγίων ἀπὸ τ ὁρίων τ Λευιτῶν.

13 Τοῖς δὲ Λευίταις τὰ ἐχόμενα τ ὁρίων τ ἱερέων, μῆκος πέντε χ εἴκοσι χιλιάδες, καὶ εὖρος δέκα χιλιάδες· πᾶν τὸ μῆκος πέντε χ εἴκοσι χιλιάδες, χ εὖρος εἴκοσι χιλιάδες.

14 Οὐ πραθήσεται ἐξ αὐτῆ, οὐδὲ καταμετρηθήσεται, οὐδὲ ἀφαιρεθήσεται τὰ πρωτογενήματα τ γῆς, ὅτι ἅγιόν ἐσι τῷ Κυρίῳ.

15 Τὰς δὲ πέντε χιλιάδας τὰς περισσὰς ἐπὶ τῷ πλάτει ἐπὶ ταῖς πέντε χ εἴκοσι χιλιάσι, πρoτείχισμα ἔσαι τῇ πόλει εἰς τ κατοικίαν, χ εἰς διάσημα αὐτῆ· χ ἔσαι ἡ πόλις ἐν μέσῳ αὐτῆ.

16 Καὶ ταῦτα τὰ μέτρα αὐτῆς· ἀπὸ τ πρὸς βορρᾶν, πεντακόσιοι χ τετρακισχίλιοι, χ ἀπὸ τ πρὸς Νότον, πεντακόσιοι χ τέσσαρες χιλιάδες, χ ἀπὸ τ πρὸς ἀνατολὰς, πεντακόσιοι χ τέσσαρες χιλιάδες, χ ἀπὸ τ πρὸς θάλασσαν, τετρακισχιλίες πεντακοσίες.

17 Καὶ ἔσαι διάσημα τῇ πόλει πρὸς βορρᾶν διακόσιοι πεντήκοντα, καὶ πρὸς Νότον διακόσιοι χ πεντήκοντα, καὶ πρὸς ἀνατολὰς διακόσιοι πεντήκοντα, χ πρὸς θάλασσαν διακόσιοι πεντήκοντα.

18 Καὶ τὸ περισσὸν δ μήκης τὸ ἐχόμενον τ ἀπαρχῶν τ ἁγίων, δέκα χιλιάδες πρὸς ἀνατολὰς, καὶ δέκα χιλιάδες πρὸς θάλασσαν· χ ἔσονται αἱ ἀπαρχαὶ δ ἁγίε, καὶ ἔσαι τὰ γεννήματα αὐτῆς εἰς ἄρτους τοῖς ἐργαζομένοις τ πόλιν.

19 Οἱ δὲ ἐργαζόμενοι τ̃ πόλιν ἐργῶνται αὐτὴν ἐκ πασῶν τ̃ φυλῶν ϐ̃ Ἰσραήλ.

20 Πᾶσα ἡ ἀπαρχὴ, πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδες ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας τετράγωνον· ἀφοριεῖτε αὐτᾶ τ̃ ἀπαρχὴν τ̃ ἁγίε, ἀπὸ τ̃ κατασχέσεως τ̃ πόλεως.

21 Τὸ δὲ περισσὸν τῷ ἀφηγεμένῳ ἐκ τέτε καὶ ἐκ τέτε ἀπὸ τ̃ ἀπαρχῶν ϐ̃ ἁγίε, καὶ εἰς τὴν κατάσχεσιν τ̃ς πόλεως, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας μῆκ@, ἕως τ̃ ὁρίων τ̃ πρὸς ἀνατολὰς καὶ πρὸς θάλασσαν, ἐπὶ πέντε καὶ εἴκοσι χιλιάδας ἕως τ̃ ὁρίων τ̃ πρὸς θάλασσαν, ἐχόμενα τ̃ μερίδων ϐ̃ ἀφηγεμένε· καὶ ἔσαι ἡ ἀπαρχὴ τ̃ ἁγίων καὶ τὸ ἁγίασμα ϐ̃ οἴκε ἐν μέσῳ αὐτ̃ς.

22 Καὶ παρὰ τ̃ Λευιτῶν, ἀπὸ τ̃ κατασχέσεως τ̃ πόλεως ἐν μέσῳ τ̃ ἀφηγεμένων ἔσαι ἀναμέσον τ̃ ὁρίων Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον τ̃ ὁρίων Βενιαμὶν, καὶ τ̃ ἀφηγεμένων ἔσαι.

23 Καὶ τὸ περισσὸν τ̃ φυλῶν, ἀπὸ τ̃ πρὸς ἀνατολὰς· ἕως τ̃ πρὸς θάλασσαν, Βενιαμὶν, μία.

24 Καὶ ἀπὸ τ̃ ὁρίων τ̃ Βενιαμὶν, ἀπὸ τ̃ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ̃ πρὸς θάλασσαν, Συμεὼν, μία.

25 Καὶ ἀπὸ τ̃ ὁρίων τ̃ Συμεὼν, ἀπὸ τ̃ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ̃ πρὸς θάλασσαν, Ἰσσάχαρ, μία.

26 Καὶ ἀπὸ τ̃ ὁρίων τ̃ Ἰσσάχαρ, ἀπὸ τ̃ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ̃ πρὸς θάλασσαν, Ζαβελὼν, μία.

27 Καὶ ἀπὸ τ̃ ὁρίων τ̃ Ζαβελὼν, ἀπὸ τ̃ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τ̃ πρὸς θάλασσαν, Γὰδ, μία,

28 Καὶ ἀπὸ τ̃ ὁρίων τ̃ Γὰδ, ἀπὸ τ̃ πρὸς ἀνατολὰς, ἕως τῶν πρὸς Λίβα· καὶ ἔσαι τὰ ὅρια αὐτᾶ ἀπὸ Θαιμὰν, καὶ ὕδατ@ Βαριμὼθ Κάδης, κληρονομίας, ἕως τ̃ θαλάσσης τ̃ μεγάλης.

29 Αὕτη ἡ γῆ, ἣν βαλεῖτε, ἐν κλήρῳ ταῖς φυλαῖς ϐ̃ Ἰσραήλ· καὶ ἕτοι οἱ διαμερισμοὶ αὐτῶν, λέγει Κύρι@ Θεός.

30 Καὶ αὗται αἱ διεκβολαὶ τ̃ πόλεως αἱ πρὸς Βορρᾶν, τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ.

31 Καὶ αἱ πύλαι τ̃ πόλεως, ἐπ' ὀνόμασι φυλῶν ϐ̃ Ἰσραήλ· πύλαι τρεῖς πρὸς Βορρᾶν, πύλη Ῥουβὴν, μία, καὶ πύλη Ἰούδα, μία, καὶ πύλη Λευὶ, μία.

32 Καὶ τὰ πρὸς ἀνατολὰς τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Ἰωσὴφ, μία, καὶ πύλη Βενιαμὶν, μία, καὶ πύλη Δὰν, μία.

33 Καὶ τὰ πρὸς Νότον τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· καὶ πύλαι τρεῖς, πύλη Συμεὼν, μία, καὶ πύλη Ἰσσάχαρ, μία, καὶ πύλη Ζαβελὼν, μία.

34 Καὶ τὰ πρὸς Θάλασσαν τετρακισχίλιοι καὶ πεντακόσιοι μέτρῳ· πύλαι τρεῖς, πύλη Γὰδ, μία, καὶ πύλη Ἀσσὴρ, μία, καὶ πύλη Νεφθαλείμ, μία.

35 Κύκλωμα, δέκα καὶ ὀκτὼ χιλιάδες· καὶ τὸ ὄνομα τῆ πόλεως, ἀφ' ἧς ἂν ἡμέρας γένηται, ἔσαι τὸ ὄνομα αὐτῆς.

ΔΑΝΙΗΛ.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆ βασιλείας Ἰωακεὶμ βασιλέως Ἰούδα, ἦλθε Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτήν.

2 Καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτῦ τὸν Ἰωακεὶμ βασιλέα Ἰούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τῦ Θεῦ· καὶ ἤνεγκεν αὐτὰ εἰς γῆν Σενναὰρ οἴκου τῦ Θεῦ αὐτῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυρῦ τῦ Θεῦ αὐτῦ.

3 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Ἀσφανὲζ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆ αἰχμαλωσίας Ἰσραὴλ, καὶ ἀπὸ τῦ σπέρματος τῆ βασιλείας, καὶ ἀπὸ τῶν φορθομμὶν,

4 Νεανίσκους, οἷς οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς μῶμος, καὶ καλοὺς τῇ ὄψει, καὶ συνιέντας ἐν πάσῃ σοφίᾳ, καὶ γινώσκοντας γνῶσιν, καὶ διανοουμένους φρόνησιν, καὶ οἷς ἔστιν ἰσχὺς ἐν αὐτοῖς ἑστάναι ἐν τῷ οἴκῳ ἐνώπιον τῦ βασιλέως, καὶ διδάξαι αὐτοὺς γράμματα καὶ γλῶσσαν Χαλδαίων.

5 Καὶ διέταξεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς τὸ τῆ ἡμέρας καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆ τραπέζης τῦ βασιλέως, καὶ ἀπὸ τῦ οἴνου τῦ πότε αὐτῦ, καὶ θρέψαι αὐτοὺς ἔτη τρία, καὶ μετὰ ταῦτα στῆναι ἐνώπιον τῦ βασιλέως.

6 Καὶ ἐγένετο ἐν αὐτοῖς ἐκ τῶν υἱῶν Ἰούδα, Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίας, καὶ Ἀζαρίας, καὶ Μισαὴλ.

7 Καὶ ἐπέθηκεν αὐτοῖς ὁ ἀρχιευνοῦχος ὀνόματα· τῷ Δανιὴλ Βαλτάσαρ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ Σεδράχ, καὶ τῷ Μισαὴλ Μισάχ, καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ Ἀβδεναγώ.

8 Καὶ ἔθετο Δανιὴλ εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ ἐν τῇ τραπέζῃ τοῦ βασιλέως, καὶ ἐν τῷ οἴνῳ ἀπὸ τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ· καὶ ἠξίωσε τὸν ἀρχιευνοῦχον, ὡς οὐ μὴ ἀλισγηθῇ.

9 Καὶ ἔδωκεν ὁ Θεὸς τὸν Δανιὴλ εἰς ἔλεον καὶ οἰκτιρμὸν ἐνώπιον τοῦ ἀρχιευνούχου.

10 Καὶ εἶπεν ὁ ἀρχιευνοῦχος τῷ Δανιὴλ, Φοβοῦμαι ἐγὼ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα, τὸν ἐκτάξαντα τὰ βρῶσιν ὑμῶν καὶ τὸ πόσιν ὑμῶν, μήποτε ἴδῃ τὰ πρόσωπα ὑμῶν σκυθρωπὰ παρὰ τὰ παιδάρια τὰ συνήλικα ὑμῶν, καὶ καταδικάσητε τὴν κεφαλήν μου τῷ βασιλεῖ.

11 Καὶ εἶπε Δανιὴλ πρὸς Ἀμελσὰδ, ὃν κατέστησεν ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐπὶ Δανιὴλ, Ἀνανίαν, Μισαὴλ, Ἀζαρίαν,

12 Πείρασον δὴ τοὺς παῖδάς σου ἡμέρας δέκα, καὶ δότωσαν ἡμῖν ἀπὸ τῶν σπερμάτων, καὶ φαγώμεθα, καὶ ὕδωρ πιώμεθα,

13 Καὶ ὀφθήτωσαν ἐνώπιόν σου αἱ ἰδέαι ἡμῶν, καὶ αἱ ἰδέαι τῶν παιδαρίων τῶν ἐσθόντων τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως, καὶ καθὼς ἐὰν ἴδῃς, ποίησον μετὰ τῶν παίδων σου.

14 Καὶ εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐπείρασεν αὐτοὺς ἡμέρας δέκα.

15 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν δέκα ἡμερῶν, ὡράθησαν αἱ ἰδέαι αὐτῶν ἀγαθαὶ καὶ ἰσχυραὶ ταῖς σαρξὶν ὑπὲρ τὰ παιδάρια τὰ ἔσθοντα τὴν τράπεζαν τοῦ βασιλέως.

16 Καὶ ἐγένετο Ἀμελσὰδ ἀναιρούμενος τὸ δεῖπνον αὐτῶν, καὶ τὸν οἶνον τοῦ πόματος αὐτῶν, καὶ ἐδίδου αὐτοῖς σπέρματα.

17 Καὶ τὰ παιδάρια ταῦτα οἱ τέσσαρες αὐτοὶ, ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς σύνεσιν καὶ φρόνησιν ἐν πάσῃ γραμματικῇ καὶ σοφίᾳ· καὶ Δανιὴλ συνῆκεν ἐν πάσῃ ὁράσει καὶ ἐνυπνίοις.

18 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ὧν εἶπεν ὁ βασιλεὺς εἰσαγαγεῖν αὐτούς, καὶ εἰσήγαγεν αὐτοὺς ὁ ἀρχιευνοῦχος ἐναντίον Ναβουχοδονόσορ.

19 Καὶ ἐλάλησε μετ' αὐτῶν ὁ βασιλεύς· καὶ οὐχ εὑρέθησαν ἐκ πάντων αὐτῶν ὅμοιοι Δανιὴλ, καὶ Ἀνανίᾳ, καὶ Μισαὴλ, καὶ Ἀζαρίᾳ· καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

20 Καὶ ἐν παντὶ ῥήματι σοφίας καὶ ἐπιστήμης, ὧν ἐζήτησε παρ' αὐτῶν ὁ βασιλεὺς, εὗρεν αὐτοὺς δεκαπλασίονας παρὰ πάντας τοὺς ἐπαοιδοὺς καὶ τοὺς

μάγους τὺς ὄντας ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

21 Καὶ ἐγένετο Δανιὴλ ἕως ἔτους ἑνὸς Κύρου τοῦ βασιλέως.

Κεφ. β'. 2.

ΕΝ τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας, ἐνυπνιάσθη Ναβυχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ὁ ὕπνος αὐτοῦ ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ.

2 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς καλέσαι τὺς ἐπαοιδὸς, καὶ τὺς μάγους, καὶ τὺς φαρμακὸς, καὶ τὺς Χαλδαίους, τοῦ ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ τὰ ἐνύπνια αὐτοῦ· καὶ ἦλθαν, καὶ ἔστησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

3 Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, Ἐνυπνιάσθην, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμά μου, τοῦ γνῶναι τὸ ἐνύπνιον.

4 Καὶ ἐλάλησαν οἱ Χαλδαῖοι τῷ βασιλεῖ Συριστὶ, Βασιλεῦ, εἰς τὺς αἰῶνας ζῆθι· σὺ εἰπὸν τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισί σου, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

5 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς τοῖς Χαλδαίοις, Ὁ λόγος ἀπ' ἐμοῦ ἀπέστη· ἐὰν μὴ γνωρίσητέ μοι τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν, εἰς ἀπώλειαν ἔσεσθε, καὶ οἱ οἶκοι ὑμῶν διαρπαγήσονται.

6 Ἐὰν δὲ τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ γνωρίσητέ μοι, δόματα καὶ δωρεὰς καὶ τιμὴν πολλὴν λήψεσθε παρ' ἐμοῦ· πολὴν τὸ ἐνύπνιον καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀπαγγείλατέ μοι.

7 Ἀπεκρίθησαν δεύτερον, καὶ εἶπαν, Ὁ βασιλεὺς εἰπάτω τὸ ἐνύπνιον τοῖς παισὶν αὐτοῦ, καὶ τὴν σύγκρισιν ἀναγγελοῦμεν.

8 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Ἐπ' ἀληθείας οἶδα ἐγὼ, ὅτι καιρὸν ὑμεῖς ἐξαγοράζετε· καθότι ἴδετε, ὅτι ἀπέστη ἀπ' ἐμοῦ τὸ ῥῆμα.

9 Ἐὰν οὖν τὸ ἐνύπνιον μὴ ἀναγγείλητέ μοι, οἶδα ὅτι ῥῆμα ψευδὲς καὶ διεφθαρμένον συνέθεσθε εἰπεῖν ἐνώπιόν μου, ἕως οὗ ὁ καιρὸς παρέλθῃ· τὸ ἐνύπνιόν μου εἴπατέ μοι, καὶ γνώσομαι ὅτι καὶ τὴν σύγκρισιν αὐτοῦ ἀναγγελεῖτέ μοι.

10 Ἀπεκρίθησαν οἱ Χαλδαῖοι ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, καὶ λέγουσιν, Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, ὅστις τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως δυνήσεται γνωρίσαι, καθότι πᾶς βασιλεὺς μέγας καὶ ἄρχων ῥῆμα τοιοῦτον οὐκ ἐπερωτᾷ ἐπαοιδὸν μάγον καὶ Χαλδαῖον.

11 Ὅτι ὁ λόγος ὃν ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, βαρὺς, καὶ ἕτερος οὐκ ἔστιν ὃς ἀναγγελεῖ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἱ θεοὶ, ὧν οὐκ ἔστιν ἡ κατοικία μετὰ πάσης σαρκός.

12 Τότε ὁ βασιλεὺς ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀπολέσαι

πάντας τὲς σοφοὺς Βαβυλῶνος.

13 Καὶ τὸ δόγμα ἐξῆλθε, καὶ οἱ σοφοὶ ἀπεκτέννοντο· καὶ ἐζήτησαν Δανιὴλ καὶ τὲς φίλες αὐτῦ ἀνελεῖν.

14 Τότε Δανιὴλ ἀπεκρίθη βελὴν καὶ γνώμην τῷ Ἀριὼχ τῷ ἀρχιμαγείρῳ τῦ βασιλέως, ὃς ἐξῆλθεν ἀναιρεῖν τὲς σοφὲς Βαβυλῶνος,

15 Ἄρχων τῦ βασιλέως, περὶ τίνος ἐξῆλθεν ἡ γνώμη ἡ ἀναιδὴς ἐκ προσώπε τῦ βασιλέως; ἐγνώρισε δὲ ὁ Ἀριὼχ τὸ ῥῆμα τῷ Δανιήλ.

16 Καὶ Δανιὴλ ἠξίωσε τὸν βασιλέα ὅπως χρόνον δῷ αὐτῷ, καὶ τὴ σύγκρισιν αὐτῦ ἀναγγελῇ τῷ βασιλεῖ.

17 Καὶ εἰσῆλθε Δανιὴλ εἰς τὸ οἶκον αὐτῦ, καὶ τῷ Ἀνανίᾳ καὶ τῷ Μισαὴλ καὶ τῷ Ἀζαρίᾳ τοῖς φίλοις αὐτῦ τὸ ῥῆμα ἐγνώρισε.

18 Καὶ οἰκτιρμὲς ἐζήτουν παρὰ τῦ Θεῦ τῦ ὐρανῦ ὑπὲρ τῦ μυςηρίε τέτε, ὅπως ἂν μὴ ἀπόλωνται Δανιὴλ καὶ οἱ φίλοι αὐτῦ μετὰ τὴ ἐπιλοίπων σοφῶν Βαβυλῶνος.

19 Τότε τῷ Δανιὴλ ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς τὸ μυςήριον ἀπεκαλύφθη· καὶ εὐλόγησε τὸν Θεὸν τῦ ὐρανῦ Δανιὴλ,

20 Καὶ εἶπεν, Εἴη τὸ ὄνομα τῦ Θεῦ εὐλογημένον ἀπὸ τῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τῦ αἰῶνος, ὅτι ἡ σοφία καὶ ἡ σύνεσις αὐτῦ ἐςι.

21 Καὶ αὐτὸς ἀλλοιοῖ καιρὲς καὶ χρόνες, καθιςᾷ βασιλεῖς, καὶ μεθιςᾷ, διδὲς σοφίαν τοῖς σοφοῖς, καὶ φρόνησιν τοῖς εἰδόσι σύνεσιν,

22 Αὐτὸς ἀποκαλύπτει βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, γινώσκων τὰ ἐν τῷ σκότει, καὶ τὸ φῶς μετ' αὐτῦ ἐςι.

23 Σοὶ ὁ Θεὸς τὴ πατέρων με ἐξομολογῦμαι καὶ αἰνῶ, ὅτι σοφίαν καὶ δύναμιν δέδωκάς μοι, καὶ ἐγνώρισάς μοι ἃ ἠξιώσαμεν παρὰ σῦ, καὶ τὸ ὅραμα τῦ βασιλέως ἐγνώρισάς μοι.

24 Καὶ ἦλθε Δανιὴλ πρὸς Ἀριὼχ, ὃν κατέςησεν ὁ βασιλεὺς ἀπολέσαι τὲς σοφὲς Βαβυλῶνος, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τὲς σοφὲς Βαβυλῶνος μὴ ἀπολέσῃς, εἰσάγαγε δέ με ἐνώπιον τῦ βασιλέως, καὶ τὴ σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ ἀναγγελῶ.

25 Τότε Ἀριὼχ ἐν σπεδῇ εἰσήγαγε τὸν Δανιὴλ ἐνώπιον τῦ βασιλέως, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Εὕρηκα ἄνδρα ἐκ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας τῦ Ἰεδαίας, ὅςις τὸ σύγκριμα τῷ βασιλεῖ ἀναγγελεῖ.

26 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπε τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, Εἰ δύνα-

σαί μοι ἀναγγεῖλαι τὸ ἐνύπνιον ὃ ἴδον, καὶ τ̃ σύγκρισιν αὐτ̃ε;

27 Καὶ ἀπεκρίθη Δανιὴλ ἐνώπιον τ̃ βασιλέως, καὶ εἶπε, Τὸ μυστήριον ὃ ὁ βασιλεὺς ἐπερωτᾷ, οὐκ ἔστι σοφῶν, μάγων, ἐπαοιδῶν, γαζαρηνῶν ἀναγγεῖλαι τῷ βασιλεῖ·

28 Ἀλλ' ἢ ἐστι Θεὸς ἐν οὐρανῷ ἀποκαλύπτων μυστήρια, καὶ ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ Ναβυχοδονόσορ, ἃ δεῖ γενέσθαι ἐπ' ἐσχάτων τ̃ ἡμερῶν· τὸ ἐνύπνιόν σε καὶ αἱ ὁράσεις τ̃ κεφαλῆς σε ἐπὶ τ̃ κοίτης σε, τ̃τό ἐστι

29 Βασιλεῦ· οἱ διαλογισμοί σε ἐπὶ τ̃ κοίτης σε ἀνέβησαν τί δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· καὶ ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια ἐγνώρισέ σοι ἃ δεῖ γενέσθαι.

30 Καὶ ἐμοὶ δὲ οὐκ ἐν σοφίᾳ τῇ οὔσῃ ἐν ἐμοὶ παρὰ πάντας τοὺς ζῶντας, τὸ μυστήριον τ̃το ἀπεκαλύφθη, ἀλλ' ἕνεκεν τ̃ τ̃ σύγκρισιν τῷ βασιλεῖ γνωρίσαι, ἵνα τὰς διαλογισμὰς τῆς καρδίας σε γνῷς.

31 Σὺ βασιλεῦ ἐθεώρεις, καὶ ἰδοὺ εἰκὼν μία, μεγάλη ἡ εἰκὼν ἐκείνη, καὶ ἡ ὡρόσοψις αὐτῆς ὑπερφερὴς, ἑστῶσα πρὸ προσώπε σε, καὶ ἡ ὅρασις αὐτῆς φοβερά.

32 Εἰκὼν, ἧς ἡ κεφαλὴ χρυσίε χρηστ̃, αἱ χεῖρες καὶ τὸ στ̃ῆθος καὶ οἱ βραχίονες αὐτ̃ς ἀργυροῖ, ἡ κοιλία καὶ οἱ μηροὶ χαλκοῖ,

33 Αἱ κνῆμαι σιδηραῖ, οἱ πόδες μέρ̃ μέν τι σιδηρ̃ν, καὶ μέρ̃ δέ τι ὀστράκινον.

34 Ἐθεώρεις ἕως ἀπεσχίσθη λίθ̃ ἐξ ὄρες ἄνευ χειρῶν, καὶ ἐπάταξε τ̃ εἰκόνα ἐπὶ τὰς πόδας τὰς σιδηρᾶς καὶ ὀστρακίνας, καὶ ἐλέπτυνεν αὐτὰς εἰς τέλ̃.

35 Τότε ἐλεπτύνθησαν εἰσάπαξ τὸ ὄστρακον, ὁ σίδηρ̃, ὁ χαλκὸς, ὁ ἄργυρ̃, ὁ χρυσός· καὶ ἐγένετο ὡσεὶ κονιορτὸς ἀπὸ ἅλων̃ θερινῆς· καὶ ἐξῆρεν αὐτὰ τὸ πνεῦμα τ̃, καὶ τόπ̃ οὐκ εὑρέθη αὐτοῖς· καὶ ὁ λίθος ὁ πατάξας τ̃ εἰκόνα, ἐγενήθη ὄρος μέγα, καὶ ἐπλήρωσε πᾶσαν τ̃ γῆν.

36 Τ̃τό ἐστι τὸ ἐνύπνιον, καὶ τ̃ σύγκρισιν αὐτ̃ε ἐρ̃μεν ἐνώπιον τ̃ βασιλέως.

37 Σὺ βασιλεῦ βασιλεὺς βασιλέων, ᾧ ὁ Θεὸς τ̃ οὐρανῦ βασιλείαν ἰσχυρὰν καὶ κραταιὰν καὶ ἔντιμον ἔδωκεν

38 Ἐν πανὶ τόπῳ, ὅπε κατοικ̃σιν οἱ υἱοὶ τ̃ ἀνθρώπων· θηρία τε ἀγρ̃, καὶ πετεινὰ οὐραν̃, καὶ ἰχθύας τ̃ θαλάσσης ἔδωκεν ἐν τῇ χειρί σε, καὶ κατέχησέ σε κύριον πάντων· σὺ εἶ ἡ κεφαλὴ ἡ χρυσῆ.

39 Καὶ ὀπίσω σε ἀναστήσεται

βασιλεία ἑτέρα ἥττων σε, καὶ βασιλεία τρίτη, ἥτις ἐστὶν ὁ χαλκὸς, ἡ κυριεύσει πάσης τ῀ γῆς,

40 Καὶ βασιλεία τετάρτη, ἥτις ἔσαι ἰσχυρὰ ὡς σίδηρ῀· ὃν τρόπον ὁ σίδηρ῀ λεπτύνει κ῀ δαμάζει πάντα, ἅτως πάντα λεπτυνεῖ κ῀ δαμάσει.

41 Καὶ ὅτι εἶδες τὰς πόδας, κ῀ τὰς δακτύλους, μέρ῀ μέν τι ὀστράκινον, μέρ῀ δέ τι σιδηρᾶν, βασιλεία διηρημένη ἔσαι, κ῀ ἀπὸ τ῀ ῥίζης τ῀ σιδηρᾶς ἔσαι ἐν αὐτῇ, ὃν τρόπον εἶδες τ῀ σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ.

42 Καὶ οἱ δάκτυλοι τ῀ ποδῶν μέρ῀ μέν τι σιδηρᾶν, μέρ῀ δέ τι ὀστράκινον, μέρ῀ τι τῆς βασιλείας ἔσαι ἰσχυρὸν, καὶ ἀπ' αὐτῆς ἔσαι συνηριβόμενον.

43 Ὅτι εἶδες τ῀ σίδηρον ἀναμεμιγμένον τῷ ὀστράκῳ, συμμιγεῖς ἔσονται ἐν σπέρματι ἀνθρώπων, κ῀ οὐκ ἔσονται προσκολλώμενοι ἕτος μετὰ τέτε, καθὼς ὁ σίδηρος οὐκ ἀναμίγνυται μετὰ τ῀ ὀστράκε.

44 Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν βασιλέων ἐκείνων, ἀναστήσει ὁ Θεὸς τ῀ οὐρανῦ βασιλείαν, ἥτις εἰς τὸς αἰῶνας οὐ διαφθαρήσεται, κ῀ ἡ βασιλεία αὐτ῀ λαῷ ἑτέρῳ οὐχ ὑπολειφθήσεται, λεπτυνεῖ κ῀ λικμήσει πάσας τὰς βασιλείας, κ῀ αὕτη ἀναστήσεται εἰς τὸς αἰῶνας·

45 Ὃν τρόπον εἶδες, ὅτι ἀπὸ ὄρες ἐτμήθη λίθος ἄνευ χειρῶν, κ῀ ἐλέπτυνε τὸ ὄρακον, τ῀ σίδηρον, τ῀ χαλκὸν, τ῀ ἄργυρον, τ῀ χρυσόν· ὁ Θεὸς ὁ μέγας ἐγνώρισε τῷ βασιλεῖ ἃ δεῖ γενέσθαι μετὰ ταῦτα· κ῀ ἀληθινὸν τὸ ἐνύπνιον, κ῀ πιστὴ ἡ σύγκρισις αὐτ῀.

46 Τότε ὁ βασιλεὺς Ναβεχοδονόσορ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον, κ῀ τῷ Δανιὴλ προσεκύνησε, κ῀ μαναὰ κ῀ εὐωδίας εἶπε σπεῖσαι αὐτῷ.

47 Καὶ ἀποκριθεὶς ὁ βασιλεὺς, εἶπε τῷ Δανιὴλ, Ἐπ' ἀληθείας ὁ Θεὸς ὑμῶν, αὐτός ἐσι Θεὸς θεῶν, καὶ Κύρι῀ τ῀ βασιλέων, ὁ ἀποκαλύπτων μυστήρια, ὅτι ἠδυνάσθης ἀποκαλύψαι τὸ μυστήριον τέτο.

48 Καὶ ἐμεγάλυνεν ὁ βασιλεὺς τ῀ Δανιὴλ, κ῀ δόματα μεγάλα κ῀ πολλὰ ἔδωκεν αὐτῷ, κ῀ κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, κ῀ ἄρχοντα σατραπῶν ἐπὶ πάντας τὸς σοφὸς Βαβυλῶν῀.

49 Καὶ Δανιὴλ ᾐτήσατο παρὰ τ῀ βασιλέως, κ῀ κατέστησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τ῀ χώρας Βαβυλῶνος τ῀ Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγώ· κ῀ Δανιὴλ ἦν ἐν τῇ αὐλῇ τ῀ βασιλέως.

Κεφ. γ'. 3.

ΕΤΟΥΣ ὀκλωκαιδεκάτῳ Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν εἰκόνα χρυσῆν, ὕψος αὐτῆς πήχεων ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πήχεων ἓξ· καὶ ἔστησεν αὐτὴν ἐν πεδίῳ Δειρᾶ, ἐν χώρᾳ Βαβυλῶνος.

2 Καὶ ἀπέστειλε συναγαγεῖν τοὺς ὑπάτους, καὶ τοὺς στρατηγοὺς, καὶ τοὺς τοπάρχας, ἡγεμένας, καὶ τυράννους, καὶ τοὺς ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας τῶν χωρῶν, ἐλθεῖν εἰς τὰ ἐγκαίνια τῆς εἰκόνος,

3 Καὶ συνήχθησαν οἱ τοπάρχαι, ὕπατοι, στρατηγοὶ, ἡγέμενοι, τύραννοι μεγάλοι, οἱ ἐπ' ἐξουσιῶν, καὶ πάντες οἱ ἄρχοντες τῆς χωρῶν, εἰς τὸν ἐγκαινισμὸν τῆς εἰκόνος, ἧς ἔστησε Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεύς· καὶ εἰστήκεισαν ἐνώπιον τῆς εἰκόνος.

4 Καὶ ὁ κήρυξ ἐβόα ἐν ἰσχύϊ, Ὑμῖν λέγεται λαοῖς, φυλαὶ, γλῶσσαι,

5 Ἡ ἂν ὥρᾳ ἀκούσητε φωνῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίε, καὶ παντὸς γένες μυσικῶν, πίπλουλες προσκυνεῖτε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησε Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

6 Καὶ ὃς ἂν μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεται εἰς τὸ κάμινον τοῦ πυρὸς τὸ καιομένην.

7 Καὶ ἐγένετο ὅταν ἤκουον οἱ λαοὶ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίε, καὶ παντὸς γένες μυσικῶν, πίπλουλες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι, προσεκύνεν τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣν ἔστησε Ναβυχοδονόσορ ὁ βασιλεύς.

8 Τότε προσήλθοσαν ἄνδρες Χαλδαῖοι, καὶ διέβαλον τοὺς Ἰουδαίες

9 Τῷ βασιλεῖ· Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

10 Σὺ βασιλεῦ ἔθηκας δόγμα, πάντα ἄνθρωπον ὃς ἂν ἀκούσῃ τῆς φωνῆς τῆς σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης, καὶ ψαλτηρίε, καὶ παντὸς γένες μυσικῶν,

11 Καὶ μὴ πεσὼν προσκυνήσῃ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸ κάμινον τοῦ πυρὸς τὸ καιομένην.

12 Εἰσὶν ἄνδρες Ἰουδαῖοι, οὓς κατέστησας ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἳ οὐχ ὑπήκουσαν βασιλεῦ τῷ δόγματί σε, τοῖς θεοῖς σε οὐ λατρεύουσι, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ἣ ἔστησας, οὐ προσκυνοῦσι.

13 Τότε Ναβυχοδονόσορ ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ εἶπεν ἀγαγεῖν τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδε-

ναγώ· καὶ ἤχθησαν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβυχοδονόσορ, καὶ εἶπεν αὐτοῖς, Εἰ ἀληθῶς Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, τοῖς θεοῖς μου οὐ λατρεύετε, καὶ τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἔστησα οὐ προσκυνεῖτε;

15 Νῦν ἂν εἰ ἔχετε ἑτοίμως, ἵνα ὡς ἂν ἀκούσητε τὴν φωνὴν τοῦ σάλπιγγος, σύριγγός τε, καὶ κιθάρας, σαμβύκης τε, καὶ ψαλτηρίου, καὶ συμφωνίας, καὶ παντὸς γένους μουσικῶν, πεσόντες προσκυνήσητε τῇ εἰκόνι τῇ χρυσῇ ᾗ ἐποίησα· ἐὰν δὲ μὴ προσκυνήσητε, αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐμβληθήσεσθε εἰς τὴν κάμινον τοῦ πυρὸς τοῦ καιομένην· καὶ τίς ἐστι Θεὸς ὃς ἐξελεῖται ὑμᾶς ἐκ χειρός μου;

16 Καὶ ἀπεκρίθησαν Σεδρὰχ, Μισὰχ, Ἀβδεναγὼ, λέγοντες τῷ βασιλεῖ Ναβυχοδονόσορ. Οὐ χρείαν ἔχομεν ἡμεῖς περὶ τοῦ ῥήματος τούτου ἀποκριθῆναί σοι.

17 Ἔστι γὰρ Θεὸς ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς, ᾧ ἡμεῖς λατρεύομεν, δυνατὸς ἐξελέσθαι ἡμᾶς ἐκ τοῦ καμίνου τοῦ πυρὸς τοῦ καιομένης, καὶ ἐκ τῶν χειρῶν σου βασιλεῦ ῥύσεται ἡμᾶς.

18 Καὶ ἐὰν μὴ, γνωστὸν ἔστω σοι βασιλεῦ, ὅτι τοῖς θεοῖς σου οὐ λατρεύομεν, καὶ τῇ εἰκόνι ᾗ ἔστησας οὐ προσκυνοῦμεν.

19 Τότε Ναβυχοδονόσορ ἐπλήσθη θυμοῦ, καὶ ἡ ὄψις τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἠλλοιώθη ἐπὶ Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, καὶ εἶπεν ἐκκαῦσαι τὸν κάμινον ἑπταπλασίως, ἕως οὗ εἰς τέλος ἐκκαῇ.

20 Καὶ ἄνδρας ἰσχυροὺς ἰσχύϊ εἶπε, συδήσαντας τὸν Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἐμβαλεῖν εἰς τὸν κάμινον τοῦ πυρὸς τὸ καιομένην.

21 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι ἐπεδήθησαν σὺν τοῖς σαραβάροις αὐτῶν, καὶ τιάραις, καὶ περικνημίσι, καὶ ἐβλήθησαν εἰς τὸ μέσον τοῦ καμίνου τοῦ πυρὸς τοῦ καιομένης,

22 Ἐπεὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ὑπερίσχυε· καὶ ἡ κάμινος ἐξεκαύθη ἐκ περισσοῦ.

23 Καὶ οἱ τρεῖς ἔτοι Σεδρὰχ, Μισὰχ, καὶ Ἀβδεναγὼ, ἔπεσον εἰς μέσον τοῦ καμίνου τοῦ καιομένης πεπεδημένοι, καὶ περιεπάτουν ἐν μέσῳ τοῦ φλογὸς, ὑμνοῦντες τὸν Θεὸν, καὶ εὐλογοῦντες τὸν Κύριον.

24 Καὶ Ναβυχοδονόσορ ἤκουσεν ὑμνούντων αὐτῶν, καὶ ἐθαύμασε, καὶ ἐξανέστη ἐν σπουδῇ, καὶ εἶπε τοῖς μελίσσαις αὐτοῦ, Οὐχὶ ἄνδρας τρεῖς ἐβάλομεν εἰς τὸ μέσον τοῦ πυρὸς πεπεδημένους;

καὶ εἶπον τῷ βασιλεῖ, Ἀληθῶς βασιλεῦ.

25 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ὁ δὲ ἐγὼ ὁρῶ ἄνδρας τέσσαρας λελυμένους, καὶ περιπατοῦντας ἐν μέσῳ τοῦ πυρὸς, καὶ διαφθορὰ οὐκ ἔστιν ἐν αὐτοῖς, καὶ ἡ ὅρασις τοῦ τετάρτου ὁμοία υἱῷ Θεοῦ.

26 Τότε προσῆλθε Ναβεχοδονόσορ πρὸς τὴν θύραν τοῦ καμίνου τοῦ πυρὸς τοῦ καιομένης, καὶ εἶπε, Σεδραὰχ, Μισαὰχ, Ἀβδεναγὼ, οἱ δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, ἐξέλθετε καὶ ἐλθέτε δεῦτε· καὶ ἐξῆλθον Σεδραὰχ, Μισαὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐκ μέσου τοῦ πυρός.

27 Καὶ συνάγονται οἱ σατράπαι, καὶ οἱ στρατηγοὶ, καὶ οἱ τοπάρχαι, καὶ οἱ δυνάσαι τοῦ βασιλέως, καὶ ἐθεώρουν τοὺς ἄνδρας, ὅτι οὐκ ἐκυρίευσε τὸ πῦρ τοῦ σώματος αὐτῶν, καὶ ἡ θρὶξ τῆς κεφαλῆς αὐτῶν οὐκ ἐφλογίσθη, καὶ τὰ σαράβαρα αὐτῶν οὐκ ἠλλοιώθη, καὶ ὀσμὴ πυρὸς οὐκ ἦν ἐν αὐτοῖς.

28 Καὶ ἀπεκρίθη Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ εἶπεν, Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Σεδραὰχ, Μισαὰχ, Ἀβδεναγὼ, ὃς ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτοῦ, καὶ ἐξείλατο τοὺς παῖδας αὐτοῦ, ὅτι ἐπεποίθεισαν ἐπ' αὐτῷ· καὶ τὸ ῥῆμα τοῦ βασιλέως ἠλλοίωσαν, καὶ παρέδωκαν τὰ σώματα αὐτῶν εἰς πῦρ, ὅπως μὴ λατρεύσωσι μηδὲ προσκυνήσωσι παντὶ θεῷ, ἀλλ' ἢ τῷ Θεῷ αὐτῶν.

29 Καὶ ἐγὼ ἐκτίθεμαι τὸ δόγμα· Πᾶς λαὸς, φυλὴ, γλῶσσα, ἣ ἐὰν εἴπῃ βλασφημίαν κατὰ τοῦ Θεοῦ Σεδραὰχ, Μισαὰχ, Ἀβδεναγὼ, εἰς ἀπώλειαν ἔσονται, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καθότι οὐκ ἔστι Θεὸς ἕτερος ὅστις δυνήσεται ῥύσασθαι ὕτως.

30 Τότε ὁ βασιλεὺς κατεύθυνε τὸν Σεδραὰχ, Μισαὰχ, Ἀβδεναγὼ, ἐν τῇ χώρᾳ Βαβυλῶνος, καὶ ηὔξησεν αὐτὸς, καὶ ηὔξωσεν αὐτὸς ἡγεῖσθαι πάντων τῶν Ἰουδαίων, τῶν ἐν τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ.

31 Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, καὶ γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

32 Τὰ σημεῖα καὶ τὰ τέρατα ἃ ἐποίησε μετ' ἐμοῦ ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος, ἤρεσεν ἐναντίον ἐμοῦ ἀναγγεῖλαι ὑμῖν,

33 Ὡς μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ ἡ ἐξουσία αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κεφ. δ'. 4.

ΕΓΩ Ναβουχοδονόσορ εὐθηνῶν ἤμην ἐν τῷ οἴκῳ μου, καὶ εὐθαλῶν.

2 Ἐνύπνιον εἶδον, καὶ ἐφοβέ-

ρισέ με, καὶ ἐταράχθην ἐπὶ τ κοίτης μ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μ ἐτάραξάν με.

3 Καὶ δι' ἐμ ἐτέθη δόγμα ⸗ εἰσαγαγεῖν ἐνώπιόν μ πάντας τὰς σοφὰς Βαβυλῶνος, ὅπως τὴν σύγκρισιν ⸗ ἐνυπνίν γνωρίσωσί μοι.

4 Καὶ εἰσεπορεύοντο οἱ ἐπαοιδοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, Χαλδαῖοι· καὶ τὸ ἐνύπνιον ἐγὼ εἶπα ἐνώπιον αὐτῶν· καὶ τ σύγκρισιν αὐτ οὐκ ἐγνώρισάν μοι,

5 Ἕως ἦλθε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ κατὰ τὸ ὄνομα ⸗ Θεοῦ μ, ὃς πνεῦμα θεῶν ἅγιον ἐν ἑαυτῷ ἔχει· ᾧ εἶπα,

6 Βαλτάσαρ ὁ ἄρχων τῶν ἐπαοιδῶν, ὃν ἐγὼ ἔγνων ὅτι πνεῦμα θεῶν ἅγιον ἐν σοὶ, καὶ πᾶν μυστήριον οὐκ ἀδυνατεῖ σε, ἄκουσον τ ὁράσιν ⸗ ἐνυπνίν μ, οὗ εἶδον, καὶ τ σύγκρισιν αὐτ εἰπόν μοι.

7 Ἐπὶ τ κοίτης μ ἐθεώρουν, καὶ ἰδὲ δένδρον ἐν μέσῳ τ γῆς, καὶ τὸ ὕψος αὐτ πολύ.

8 Ἐμεγαλύνθη τὸ δένδρον καὶ ἴσχυσε, καὶ τὸ ὕψος αὐτ ἔφθασεν ἕως ⸗ οὐρανῦ, καὶ τὸ κῦτος αὐτ εἰς τὸ πέρας πάσης τῆς γῆς,

9 Τὰ φύλλα αὐτ ὡραῖα, καὶ ὁ καρπὸς αὐτ πολὺς, καὶ τροφὴ πάντων ἐν αὐτῷ, καὶ ὑποκάτω αὐτ κατεσκήνουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτ κατῴκουν τὰ ὄρνεα ⸗ οὐρανῦ, καὶ ἐξ αὐτ ἐτρέφετο πᾶσα σάρξ.

10 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς ἐπὶ τ κοίτης μ, καὶ ἰδὲ εἷς, καὶ ἅγιος ἀπ' οὐρανῦ καλέσθη,

11 Καὶ ἐφώνησεν ἐν ἰσχύϊ, καὶ ἔτως εἶπεν, Ἐκκόψατε τὸ δένδρον, καὶ ἐκτίλατε τὰς κλάδους αὐτ, καὶ ἐκτινάξατε τὰ φύλλα αὐτ, καὶ διασκορπίσατε τ καρπὸν αὐτ· σαλευσθήτωσαν τὰ θηρία ὑποκάτωθεν αὐτ, καὶ τὰ ὄρνεα ἀπὸ τ κλάδων αὐτ.

12 Πλὴν τ φυὴν τ ῥιζῶν αὐτ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ ⸗ οὐρανῦ κοιτασθήσεται, καὶ μετὰ τ θηρίων ἡ μερὶς αὐτ ἐν τῷ χόρτῳ τ γῆς.

13 Ἡ καρδία αὐτ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀλλοιωθήσεται, καὶ καρδία θηρίου δοθήσεται αὐτῷ, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπ' αὐτόν.

14 Διὰ συγκρίματος εἷς ὁ λόγος, καὶ ῥῆμα ἁγίων τὸ ἐπερώτημα, ἵνα γνῶσιν οἱ ζῶντες, ὅτι Κύριός ἐστιν ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τ ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἐὰν δόξῃ δώσει αὐτὴν, καὶ ἐξουδένωμα ἀνθρώπων ἀναστήσει ἐπ' αὐτήν.

15 Τοῦτο τὸ ἐνύπνιον ὃ εἶδον ἐγὼ Ναβεχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς, καὶ σὺ Βαλτάσαρ τὸ σύγκριμα εἰπὸν, ὅτι πάντες οἱ σοφοὶ τῆς βασιλείας μου οὐ δύνανται τὸ σύγκριμα αὐτοῦ σημάναί μοι· σὺ δὲ Δανιὴλ δύνασαι, ὅτι πνεῦμα θεοῦ ἅγιον ἐν σοί.

16 Τότε Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα Βαλτάσαρ, ἐπηνέχθη ὡσεὶ ὥραν μίαν, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ συνετάρασσον αὐτόν· καὶ ἀπεκρίθη Βαλτάσαρ, καὶ εἶπε, Κύριε, τὸ ἐνύπνιον ἔστω τοῖς μισοῦσί σε, καὶ ἡ σύγκρισις αὐτοῦ τοῖς ἐχθροῖς σου.

17 Τὸ δένδρον ὃ εἶδες τὸ μεγαλυνθὲν καὶ τὸ ἰσχυκὸς, οὗ τὸ ὕψος ἔφθανεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ τὸ κῦτος αὐτοῦ εἰς πᾶσαν τὴν γῆν,

18 Καὶ τὰ φύλλα αὐτοῦ εὐθαλῆ καὶ ὁ καρπὸς αὐτοῦ πολὺς, καὶ τροφὴ πᾶσιν ἐν αὐτῷ· ὑποκάτω αὐτοῦ κατῴκουν τὰ θηρία τὰ ἄγρια, καὶ ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ κατεσκήνουν τὰ ὄρνεα τοῦ οὐρανοῦ,

19 Σὺ εἶ, βασιλεῦ, ὅτι ἐμεγαλύνθης καὶ ἴσχυσας, καὶ ἡ μεγαλωσύνη σου ἐμεγαλύνθη, καὶ ἔφθασεν εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἡ κυρεία σου εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς.

20 Καὶ ὅτι εἶδεν ὁ βασιλεὺς ἐγρ, καὶ ἅγιον καταβαίνοντα ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ εἶπεν, Ἐκτίλατε τὸ δένδρον, καὶ διαφθείραλε αὐτὸ, πλὴν τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν αὐτοῦ ἐν τῇ γῇ ἐάσατε, καὶ ἐν δεσμῷ σιδηρῷ καὶ ἐν χαλκῷ, καὶ ἐν τῇ χλόῃ τῇ ἔξω, καὶ ἐν τῇ δρόσῳ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ μερὶς αὐτοῦ, ἕως οὗ ἑπλὰ καιροὶ ἀλλοιωθῶσιν ἐπ' αὐτόν·

21 Τοῦτο ἡ σύγκρισις αὐτοῦ βασιλεῦ, καὶ σύγκριμα ὑψίστου ἐστὶν, ὃ ἔφθασεν ἐπὶ τὸν κύριόν μου τὸν βασιλέα,

22 Καὶ σὲ ἐκδιώξουσιν ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἔσαι ἡ κατοικία σου, καὶ χόρτον ὡς βοῦν ψωμιοῦσί σε, καὶ ἀπὸ τῆς δρόσου τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσῃ, καὶ ἑπλὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως οὗ γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας τῶν ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

23 Καὶ ὅτι εἶπαν, Ἐάσατε τὴν φυὴν τῶν ῥιζῶν τοῦ δένδρου· ἡ βασιλεία σου σοὶ μένει, ἀφ' ἧς ἂν γνῷς τὴν ἐξουσίαν τοῦ οὐρανίου.

24 Διατοῦτο βασιλεῦ ἡ βελή μου ἀρεσάτω σοι, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου ἐν ἐλεημοσύναις λύτρωσαι, καὶ τὰς ἀδικίας ἐν οἰκτιρμοῖς πενήτων· ἴσως ἔσαι μακρόθυμος τοῖς παραπτώμασί σου ὁ Θεός.

25 Ταῦτα πάντα ἐφθασεν ἐπὶ Ναβυχοδονόσορ τὸν βασιλέα.

26 Μετὰ δωδεκάμηνον, ἐπὶ τῷ ναῷ τ βασιλείας αὐτ ἐν Βαβυλῶνι περιπατῶν,

27 Ἀπεκρίθη ὁ βασιλεὺς, κ εἶπεν, Οὐχ αὕτη ἐστὶ Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, ἣν ἐγὼ ᾠκοδόμησα εἰς οἶκον βασιλείας, ἐν τῷ κράτει τ ἰσχύος μ, εἰς τιμὴν τ δόξης μ;

28 Ἔτι δ λόγ ἐν τῷ σόματι δ βασιλέως ὄντος, φωνὴ ἀπ᾽ ἀρανῦ ἐγένετο, Σοὶ λέγασι Ναβυχοδονόσορ βασιλεῦ, Ἡ βασιλεία παρῆλθεν ἀπὸ σ,

29 Καὶ ἀπὸ τ ἀνθρώπων σε ἐκδιώκασι, καὶ μετὰ θηρίων ἀγρίων ἡ κἀλοικία σ, κ χόρτον ὡς βᾶν ψωμιῦσί σε, καὶ ἑπτὰ καιροὶ ἀλλαγήσονται ἐπὶ σὲ, ἕως γνῷς ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τ βασιλείας τ ἀνθρώπων, κ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

30 Αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὁ λόγος συνετελέσθη ἐπὶ Ναβυχοδονόσορ, κ ἀπὸ τ ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ χόρτον ὡς βᾶς ἤσθιε, κ ἀπὸ τ δρόσ δ ἀρανῦ τὸ σῶμα αὐτ ἐβάφη, ἕως αἱ τρίχες αὐτ ὡς λεόντων ἐμεγαλύνθησαν, κ οἱ ὄνυχες αὐτ ὡς ὀρνέων.

31 Καὶ μετὰ τὸ τέλος τῶν ἡμερῶν, ἐγὼ Ναβυχοδονόσορ τὰς ὀφθαλμός μ εἰς τ ἀρανὸν ἀνέλαβον, κ αἱ φρένες μ ἐπ᾽ ἐμὲ ἐπεστράφησαν, κ τῷ ὑψίστῳ ηὐλόγησα, κ τῷ ζῶντι εἰς τὸν αἰῶνα ἤνεσα, κ ἐδόξασα, ὅτι ἡ ἐξσία αὐτ ἐξσία αἰώνιος, κ ἡ βασιλεία αὐτ εἰς γενεὰν κ γενεάν,

32 Καὶ πάντες οἱ κατοικῦντες τ γῆν ὡς οὐδὲν ἐλογίσθησαν· κ κατὰ τὸ θέλημα αὐτ ποιεῖ ἐν τῇ δυνάμει δ ἀρανῦ, καὶ ἐν τῇ κατοικίᾳ τ γῆς· κ οὐκ ἔστιν ὃς ἀντιποιήσεται τῇ χειρὶ αὐτ, κ ἐρεῖ αὐτῷ, Τί ἐποίησας;

33 Αὐτῷ τῷ καιρῷ αἱ φρένες μ ἐπεστράφησαν ἐπ᾽ ἐμὲ, κ εἰς τ τιμὴν τ βασιλείας μ ἦλθον· κ ἡ μορφή μ ἐπέστρεψεν ἐπ᾽ ἐμὲ, κ οἱ τύραννοί μ, καὶ οἱ μεγισᾶνές μ ἐζήτουν με, κ ἐπὶ τ βασιλείαν μ ἐκραταιώθην, κ μεγαλωσύνη περισσοτέρα προσετέθη μοι.

34 Νῦν ἐγὼ Ναβυχοδονόσορ αἰνῶ καὶ ὑπερυψῶ καὶ δοξάζω τ βασιλέα τ ἀρανῦ, ὅτι πάντα τὰ ἔργα αὐτ ἀληθινὰ, καὶ αἱ τρίβοι αὐτ κρίσεις, καὶ πάντας τὰς πορευομένας ἐν ὑπερηφανίᾳ δύναται ταπεινῶσαι.

Κεφ. έ. ε.

ΒΑΛΤΑΣΑΡ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγισᾶσιν αὐτῦ χιλίοις, καὶ κατέναντι τ̃ χιλίων ὁ οἶνος,

2 Καὶ πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τ̃ οἴνε, τᾶ ἐνεγκεῖν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβεχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτῦ ἐκ τ̃ ναᾶ τ̃ ἐν Ἱερσαλὴμ, καὶ πιέτωσαν ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγισᾶνες αὐτῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτῦ.

3 Καὶ ἠνέχθησαν τὰ σκεύη τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκεν ἐκ τ̃ ναᾶ τ̃ Θεᾶ τοῦ ἐν Ἱερσαλὴμ, καὶ ἔπινον ἐν αὐτοῖς ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ μεγισᾶνες αὐτῦ, καὶ αἱ παλλακαὶ αὐτῦ, καὶ αἱ παράκοιτοι αὐτῦ.

4 Ἔπινον οἶνον· καὶ ἤνεσαν τὰς θεὰς τὰς χρυσᾶς, καὶ ἀργυρᾶς, καὶ χαλκᾶς, καὶ σιδηρᾶς, καὶ ξυλίνας, καὶ λιθίνας.

5 Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἐξῆλθον δάκτυλοι χειρὸς ἀνθρώπε, καὶ ἔγραφον κατέναντι τ̃ λαμπάδος ἐπὶ τὸ κονίαμα τ̃ τοίχε τ̃ οἴκε τ̃ βασιλέως, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐθεώρει τὰς ἀχραγάλας τ̃ χειρὸς τ̃ γραφάσης.

6 Τότε τ̃ βασιλέως ἡ μορφὴ ἠλλοιώθη, καὶ οἱ διαλογισμοὶ αὐτῦ συνετάρασσον αὐτὸν, καὶ οἱ σύνδεσμοι τ̃ ὀσφύος αὐτῦ διελύοντο, καὶ τὰ γόνατα αὐτῦ συνεκροτᾶντο.

7 Καὶ ἐβόησεν ὁ βασιλεὺς ἐν ἰσχύϊ, τ̃ εἰσαγαγεῖν μάγες, Χαλδαίες, γαζαρηνές· καὶ εἶπε τοῖς σοφοῖς Βαβυλωνος, Ὃς ἂν ἀναγνῷ τ̃ γραφὴν ταύτην, καὶ τ̃ σύγκρισιν γνωρίσῃ μοι, πορφύραν ἐνδύσεται, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσᾶς ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῦ, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μᾳ ἄρξει.

8 Καὶ εἰσεπορεύοντο πάντες οἱ σοφοὶ τ̃ βασιλέως, καὶ ἐκ ἠδύναντο τ̃ γραφὴν ἀναγνῶναι, ἐδὲ τ̃ σύγκρισιν γνωρίσαι τῷ βασιλεῖ.

9 Καὶ ὁ βασιλεὺς Βαλτάσαρ ἐταράχθη, καὶ ἡ μορφὴ αὐτῦ ἠλλοιώθη ἐν αὐτῷ, καὶ οἱ μεγισᾶνες αὐτοῦ συνεταράσσοντο.

10 Καὶ εἰσῆλθεν ἡ βασίλισσα εἰς τ̃ οἶκον τ̃ πότε, καὶ εἶπε, Βασιλεῦ, εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι· μὴ ταρασσέτωσάν σε οἱ διαλογισμοί σε, καὶ ἡ μορφή σε μὴ ἀλλοιάσθω.

11 Ἔσιν ἀνὴρ ἐν τῇ βασιλείᾳ σε, ἐν ᾧ πνεῦμα Θεᾶ· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις τ̃ πατρός σε, γρηγόρησις καὶ σύνεσις εὑρέθη ἐν αὐτῷ, καὶ ὁ βασιλεὺς Ναβεχοδονόσορ ὁ πατήρ σε ἄρχοντα

ἐπαοιδῶν, μάγων, Χαλδαίων, γαζαρηνῶν, κατέσησεν αὐτὸν,

12 Ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, καὶ φρόνησις καὶ σύνεσις ἐν αὐτῷ, συγκρίνων ἐνύπνια, καὶ ἀναγγέλλων κρατέμενα, καὶ λύων συνδέσμους, Δανιήλ· καὶ ὁ βασιλεὺς ἐπέθηκεν ὄνομα αὐτῷ, Βαλτάσαρ· νῦν ἔν κληθήτω, καὶ ἡ σύγκρισιν αὐτὸς ἀναγγελεῖ σοι.

13 Τότε Δανιὴλ εἰσήχθη ἐνώπιον ἔ βασιλέως· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ, Σὺ εἶ Δανιὴλ, ὁ ἀπὸ τ υἱῶν τ αἰχμαλωσίας τ Ἰουδαίας, ἧς ἤγαγεν ὁ βασιλεὺς ὁ πατήρ μς;

14 Ἤκουσα περὶ σοῦ ὅτι πνεῦμα θεὸ ἐν σοὶ, καὶ γρηγόρησις, καὶ σύνεσις, καὶ σοφία περισσὴ εὑρέθη ἐν σοί.

15 Καὶ νῦν εἰσῆλθον ἐνώπιόν μς οἱ σοφοὶ, μάγοι, γαζαρηνοὶ, ἵνα τ γραφὴν ταύτην ἀναγνῶσι, καὶ ἡ σύγκρισιν γνωρίσωσί μοι, καὶ οὐκ ἠδυνήθησαν ἀναγγεῖλαί μοι.

16 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα περὶ σᾶ, ὅτι δύνασαι κρίματα συγκρῖναι· νῦν ἔν ἐὰν δυνηθῇς τὴν γραφὴν ἀναγνῶναι, καὶ ἡ σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσαι μοι, πορφύραν ἐνδύσῃ, καὶ ὁ μανιάκης ὁ χρυσᾶς ἔσαι ἐπὶ τῷ τραχήλῳ σε, καὶ τρίτος ἐν τῇ βασιλείᾳ μς ἄρξεις.

17 Καὶ εἶπε Δανιὴλ ἐνώπιον ἔ βασιλέως, Τὰ δόματά σε σοὶ ἔσω, καὶ ἡ δωρεὰν τ οἰκίας σε ἑτέρῳ δὸς, ἐγὼ δὲ τ γραφὴν ἀναγνώσομαι, καὶ ἡ σύγκρισιν αὐτῆς γνωρίσω σοι,

18 Βασιλεῦ· ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ἡ βασιλείαν, καὶ ἡ μεγαλωσύνην, καὶ ἡ τιμὴν, καὶ ἡ δόξαν ἔδωκε Ναβεχοδονόσορ τῷ πατρί σε.

19 Καὶ ἀπὸ τ μεγαλωσύνης ἧς ἔδωκεν αὐτῷ, πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, γλῶσσαι ἦσαν τρέμοντες καὶ φοβέμενοι ἀπὸ προσώπου αὐτᾶ· ἃς ἠθέλετο αὐτὸς ἀνήρει, καὶ ἃς ἠθέλετο αὐτὸς ἔτυπτε, καὶ ἃς ἠθέλετο αὐτὸς ὕψε, καὶ ἃς ἠθέλετο αὐτὸς ἐταπείνε.

20 Καὶ ὅτε ὑψώθη ἡ καρδία αὐτᾶ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτᾶ ἐκραταιώθη ἔ ὑπερηφανεύσασθαι, κατηνέχθη ἀπὸ ἔ θρόνε τ βασιλείας, καὶ ἡ τιμὴ ἀφηρέθη ἀπ' αὐτᾶ,

21 Καὶ ἀπὸ τ ἀνθρώπων ἐξεδιώχθη, καὶ ἡ καρδία αὐτᾶ μετὰ τ θηρίων ἐδόθη, καὶ μετὰ τ ὀνάγρων ἡ κατοικία αὐτᾶ, καὶ χόρτον ὡς βᾶν ἐψώμιζον αὐτὸν, καὶ ἀπὸ τ δρόσε ἔ ἐρανᾶ τὸ σῶμα αὐτᾶ ἐβάφη, ἕως οὗ ἔγνω ὅτι κυριεύει ὁ Θεὸς ὕψιστος τ βασιλείας τ ἀνθρώπων, καὶ ᾧ ἂν δόξῃ, δώσει αὐτήν.

22 Καὶ σὺ ὦν ὁ υἱὸς αὐτῦ Βαλτάσαρ οὐκ ἐταπείνωσας τ καρδίαν σε κατενώπιον Θ Θεῦ· οὐ πάντα ταῦτα ἔγνως;

23 Καὶ ἐπὶ τ Κύριον Θεὸν Θ ἐρανῦ ὑψώθης, κ τὰ σκεύη Θ οἴκε αὐτῦ ἤνεγκαν ἐνώπιόν σε, κ σὺ κ οἱ μεγισᾶνές σε, κ αἱ παλλακαί σε, καὶ αἱ παράκοιτοί σε οἶνον ἐπίνετε ἐν αὐτοῖς· κ τὰς θεὰς τὰς χρυσᾶς, κ ἀργυρᾶς, κ χαλκᾶς, κ σιδηρᾶς, κ ξυλίνας, κ λιθίνας, οἳ οὐ βλέπεσι, κ οἳ οὐκ ἀκέσεσι, κ οὐ γινώσκεσιν, ἤνεσας, κ τὸν Θεὸν οὗ ἡ πνοή σε ἐν χειρὶ αὐτῦ κ πᾶσαι αἱ ὁδοί σε, αὐτὸν οὐκ ἐδόξασας.

24 Διατᾶτο ἐκ προσώπου αὐτῦ ἀπεσάλη ἀχράδαλος χειρὸς, κ τ γραφὴν ταύτην ἐνέταξε.

25 Καὶ αὕτη ἡ γραφὴ ἐντεταλμένη, Μανὴ, Θεκὲλ, Φάρες.

26 Τᾶτο τὸ σύγκριμα τοῦ ῥήματος· Μανὴ, ἐμέτρησεν ὁ Θεὸς τ βασιλείαν σε, κ ἐπλήρωσεν αὐτήν.

27 Θεκὲλ, ἐζάθη ἐν ζυγῷ, κ εὑρέθη ὑστερῦσα.

28 Φάρες, διῄρηται ἡ βασιλεία σε, κ ἐδόθη Μήδοις καὶ Πέρσαις.

29 Καὶ εἶπε Βαλτάσαρ, καὶ ἐνέδυσαν τ Δανιὴλ πορφύραν, κ τ μανιάκην τ χρυσῆν περιέθηκαν περὶ τ τράχηλον αὐτῦ, κ ἐκήρυξε περὶ αὐτῦ, εἶναι αὐτὸν ἄρχοντα τρίτον ἐν τῇ βασιλείᾳ.

30 Ἐν αὐτῇ τῇ νυκτὶ ἀνῃρέθη Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ὁ Χαλδαῖος,

31 Καὶ Δαρεῖος ὁ Μῆδος παρέλαβε τὴν βασιλείαν, ὢν ἐτῶν ἑξήκοντα δύο.

Κεφ. ε'. ϛ.

ΚΑΙ ἤρεσεν ἐνώπιον Δαρείε, κ κατέςησεν ἐπὶ τ βασιλείας σατράπας ἑκατὸν εἴκοσι, Θ εἶναι αὐτὰς ἐν ὅλῃ τῇ βασιλείᾳ αὐτῦ,

2 Καὶ ἐπάνω αὐτῶν τακλικὰς τρεῖς, ὡς ἦν Δανιὴλ εἷς ἐξ αὐτῶν, Θ ἀποδιδόναι αὐτοῖς τὰς σατράπας λόγον, ὅπως ὁ βασιλεὺς μὴ ἐνοχλῆται.

3 Καὶ ἦν Δανιὴλ ὑπὲρ αὐτὰς, ὅτι πνεῦμα περισσὸν ἐν αὐτῷ, κ ὁ βασιλεὺς κατέςησεν αὐτὸν ἐφ' ὅλης τ βασιλείας αὐτῦ.

4 Καὶ οἱ τακτικοὶ κ οἱ σατράπαι ἐζήτεν πρόφασιν εὑρεῖν κατὰ Δανιήλ· κ πᾶσαν πρόφασιν κ παράπλωμα καὶ ἁμπλάκημα οὐχ εὗρον κατ' αὐτῦ, ὅτι πιςὸς ἦν.

5 Καὶ εἶπον οἱ τακλικοὶ, Οὐχ εὑρήσομεν κατὰ Δανιὴλ πρόφασιν, εἰ μὴ ἐν νομίμοις Θεῦ αὐτῦ.

6 Τότε οἱ ταχτικοὶ καὶ οἱ σατράπαι παρέσησαν τῷ βασιλεῖ, καὶ εἶπαν αὐτῷ, Δαρεῖε βασιλεῦ, εἰς τὰς αἰῶνας ζῆθι.

7 Συνεβελεύσαντο πάντες οἱ ἐπὶ τ βασιλείας σε στρατηγοὶ καὶ σατράπαι, ὕπατοι καὶ τοπάρχαι, τὰ σῆσαι στάσει βασιλικῆ, καὶ ἐνισχῦσαι ὁρισμὸν, ὅπως ὃς ἂν αἰτήσῃ αἴτημα παρὰ παντὸς θεῦ καὶ ἀνθρώπε, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σᾶ βασιλεῦ, ἐμβληθήσηται εἰς τὸν λάκκον τ λεόντων.

8 Νῦν ἂν βασιλεῦ στῆσον τ ὁρισμὸν, καὶ ἔκθες γραφὴν, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ τὸ δόγμα Περσῶν καὶ Μήδων.

9 Τότε ὁ βασιλεὺς Δαρεῖος ἐπέταξε γραφῆναι τὸ δόγμα.

10 Καὶ Δανιὴλ ἡνίκα ἔγνω ὅτι ἐνετάγη τὸ δόγμα, εἰσῆλθεν εἰς τ οἶκον αὐτᾶ· καὶ αἱ θυρίδες ἀνεῳγμέναι αὐτῷ ἐν τοῖς ὑπερῴοις αὐτᾶ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ, καὶ καιρὰς τρεῖς τ ἡμέρας ἦν κάμπτων ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτᾶ, καὶ προσευχόμενος καὶ ἐξομολογούμενος ἐναντίον Θ Θεῦ αὐτᾶ, καθὼς ἦν ποιῶν ἔμπροσθεν.

11 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι παρετήρησαν, καὶ εὗρον τ Δανιὴλ ἀξιοῦντα καὶ δεόμενον τᾶ Θεῦ αὐτᾶ.

12 Καὶ προσελθόντες λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, οὐχ ὁρισμὸν ἔταξας, ὅπως πᾶς ἄνθρωπος ὃς ἂν αἰτήσῃ παρὰ παντὸς θεῦ καὶ ἀνθρώπε αἴτημα, ἕως ἡμερῶν τριάκοντα, ἀλλ' ἢ παρὰ σᾶ βασιλεῦ, ἐμβληθήσεται εἰς τὸν λάκκον τ λεόντων; καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, Ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ τὸ δόγμα Μήδων καὶ Περσῶν οὐ παρελεύσεται.

13 Τότε ἀπεκρίθησαν καὶ λέγουσιν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως, Δανιὴλ ὁ ἀπὸ τ υἱῶν τ αἰχμαλωσίας τῆς Ἰουδαίας, οὐχ ὑπετάγη τῷ δόγματί σε· καὶ καιρὰς τρεῖς τ ἡμέρας αἰτεῖ παρὰ Θ Θεῦ αὐτᾶ τὰ αἰτήματα αὐτᾶ.

14 Τότε ὁ βασιλεὺς, ὡς τὸ ῥῆμα ἤκουσε, πολὺ ἐλυπήθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ περὶ Θ Δανιὴλ ἠγωνίσατο Θ ἐξελέσθαι αὐτὸν, καὶ ἕως ἑσπέρας ἦν ἀγωνιζόμενος Θ ἐξελέσθαι αὐτόν.

15 Τότε οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι λέγουσι τῷ βασιλεῖ, Γνῶθι βασιλεῦ, ὅτι τὸ δόγμα Μήδοις καὶ Πέρσαις, Θ πᾶν ὁρισμὸν καὶ στάσιν ἣν ἂν ὁ βασιλεὺς στήσῃ, οὐ δεῖ παραλλάξαι.

16 Τότε ὁ βασιλεὺς εἶπε· καὶ ἤγαγον τ Δανιὴλ, καὶ ἐνέβαλον αὐτὸν εἰς τ λάκκον τ λεόντων· καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῷ Δανιὴλ,

Ὁ Θεός σε, ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, αὐτὸς ἐξελεῖταί σε.

17 Καὶ ἤνεγκαν λίθον, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὸ στόμα τ̃ λάκκε, καὶ ἐσφραγίσατο ὁ βασιλεὺς ἐν τῷ δακτυλίῳ αὐτ̃, καὶ ἐν τῷ δακτυλίῳ τ̃ μεγιςάνων αὐτοῦ, ὅπως μὴ ἀλλοιωθῇ πρᾶγμα ἐν τῷ Δανιήλ.

18 Καὶ ἀπῆλθεν ὁ βασιλεὺς εἰς τ̃ οἶκον αὐτ̃, καὶ ἐκοιμήθη ἄδειπνος, καὶ ἐδέσματα οὐκ εἰσήνεγκαν αὐτῷ· καὶ ὁ ὕπνος ἀπέστη ἀπ' αὐτ̃· καὶ ἔκλεισεν ὁ Θεὸς τὰ στόματα τ̃ λεόντων, καὶ οὐ πρηνώχλησαν τῷ Δανιήλ.

19 Τότε ὁ βασιλεὺς ἀνέστη τὸ πρωὶ ἐν τῷ φωτὶ, καὶ ἐν σπουδῇ ἦλθεν ἐπὶ τὸν λάκκον τ̃ λεόντων.

20 Καὶ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν τῷ λάκκῳ, ἐβόησε φωνῇ ἰσχυρᾷ, Δανιὴλ, ὁ δοῦλος τ̃ Θεοῦ τ̃ ζῶντος, ὁ Θεός σε ᾧ σὺ λατρεύεις ἐνδελεχῶς, εἰ ἠδυνήθη ἐξελέσθαι σε ἐκ στόματος τ̃ λεόντων;

21 Καὶ εἶπε Δανιὴλ τῷ βασιλεῖ, Βασιλεῦ, εἰς τοὺς αἰῶνας ζῆθι.

22 Ὁ Θεός με ἀπέστειλε τὸν ἄγγελον αὐτ̃, καὶ ἐνέφραξε τὰ στόματα τ̃ λεόντων, καὶ ἐκ ἐλυμήναντό με, ὅτι καθέναντι αὐτ̃ εὐθύτης εὑρέθη ἐμοὶ, καὶ ἐνώπιον σέ βασιλεῦ πρᾶγμα ἐκ ἐποίησα.

23 Τότε ὁ βασιλεὺς πολὺ ἠγαθύνθη ἐπ' αὐτῷ, καὶ τ̃ Δανιὴλ εἶπεν ἀνενέγκαι ἐκ τοῦ λάκκε· καὶ ἀνηνέχθη Δανιὴλ ἐκ τ̃ λάκκε. καὶ πᾶσα διαφθορὰ ἐχ εὑρέθη ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐπίςευσεν ἐν τῷ Θεῷ αὐτ̃.

24 Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς, καὶ ἠγάγοσαν τοὺς ἄνδρας τοὺς διαβαλόντας τ̃ Δανιὴλ, καὶ εἰς τὸν λάκκον τ̃ λεόντων ἐνεβλήθησαν αὐτοὶ, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν· καὶ ἐκ ἔφθασαν εἰς τὸ ἔδαφος τ̃ λάκκε, ἕως οὗ ἐκυρίευσαν αὐτῶν οἱ λέοντες, καὶ πάντα τὰ ὀστᾶ αὐτῶν ἐλέπτυναν.

25 Τότε Δαρεῖος ὁ βασιλεὺς ἔγραψε πᾶσι τοῖς λαοῖς, φυλαῖς, γλώσσαις, τοῖς οἰκοῦσιν ἐν πάσῃ τῇ γῇ· Εἰρήνη ὑμῖν πληθυνθείη.

26 Ἐκ προσώπε με ἐτέθη δόγμα τοῦτο ἐν πάσῃ ἀρχῇ τ̃ βασιλείας με, εἶναι τρέμοντας καὶ φοβεμένες ἀπὸ προσώπε τ̃ Θεοῦ Δανιὴλ, ὅτι αὐτός ἐςι Θεὸς ζῶν, καὶ μένων εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἡ βασιλεία αὐτ̃ οὐ διαφθαρήσεται, καὶ ἡ κυρεία αὐτ̃ ἕως τέλες.

27 Ἀντιλαμβάνεται καὶ ῥύεται, καὶ ποιεῖ σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τ̃ γ̃ς,

ὅσις ἐξείλατο τὸν Δανιὴλ ἐκ χειρὸς τ̃ λεόντων.

28 Καὶ Δανιὴλ κατηύθυνεν ἐν τ̃ῃ βασιλείᾳ Δαρείᾳ, καὶ ἐν τ̃ῃ βασιλείᾳ Κύρε τ̃ Πέρσε.

Κεφ. ζ. 7.

ΕΝ ἔτει πρώτῳ τ̃ῷ Βαλτάσαρ βασιλέως Χαλδαίων, Δανιὴλ ἐνύπνιον εἶδε, καὶ αἱ ὁράσεις τ̃ κεφαλ̃ῆς αὐτ̃ε ἐπὶ τ̃ κοίτης αὐτ̃ε· κ̃ὴ τὸ ἐνύπνιον αὐτ̃ε ἔγραψεν.

2 Ἐγὼ Δανιὴλ ἐθεώρεν· κ̃ὴ ἰδὲ οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τ̃ οὐρανο̃ πρόσεβαλον εἰς τ̃ θάλασσαν τ̃ μεγάλην·

3 Καὶ τέσσαρα θηρία μεγάλα ἀνέβαινον ἐκ τ̃ θαλάσσης, διαφέροντα ἀλλήλων.

4 Τὸ πρῶτον ὡσεὶ λέαινα, κ̃ὴ πτερὰ αὐτ̃ῆς ὡς ἀετ̃ε· ἐθεώρεν ἕως οὗ ἐξετίλη τὰ πτερὰ αὐτ̃ῆς· κ̃ὴ ἐξ̃ήρθη ἀπὸ τ̃ γ̃ῆς, κ̃ὴ ἐπὶ ποδῶν ἀνθρώπε ἐστάθη, κ̃ὴ καρδία ἀνθρώπε ἐδόθη αὐτ̃ῇ.

5 Καὶ ἰδὲ θηρίον δεύτερον ὅμοιον ἄρκτῳ, καὶ εἰς μέρος ἓν ἐστάθη, κ̃ὴ τρεῖς πλευραὶ ἐν τ̃ῷ στόματι αὐτ̃ῆς, ἀναμέσον τ̃ ὀδόντων αὐτ̃ῆς· κ̃ὴ ἔτως ἔλεγον αὐτ̃ῇ, Ἀνάστηθι, φάγε σάρκας πολλάς.

6 Ὀπίσω τούτε ἐθεώρεν, καὶ ἰδὲ θηρίον ἕτερον ὡσεὶ πάρδαλις· κ̃ὴ αὐτ̃ῇ πτερὰ τέσσαρα πετεινο̃ ὑπεράνω αὐτ̃ῆς, καὶ τέσσαρες κεφαλαὶ τ̃ῷ θηρίῳ, κ̃ὴ ἐξουσία ἐδόθη αὐτ̃ῇ.

7 Ὀπίσω τούτε ἐθεώρεν, καὶ ἰδὲ θηρίον τέταρτον φοβερὸν κ̃ὴ ἔκθαμβον, κ̃ὴ ἰσχυρὸν περισσῶς, κ̃ὴ οἱ ὀδόντες αὐτ̃ε σιδηροῖ, ἐσθίον, κ̃ὴ λεπτύνον, κ̃ὴ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτ̃ε συνεπάτει, κ̃ὴ αὐτὸ διάφορον περισσῶς παρὰ πάντα τὰ θηρία τὰ ἔμπροσθεν αὐτ̃ε· κ̃ὴ κέρατα δέκα αὐτ̃ῷ.

8 Προσενόουν τοῖς κέρασιν αὐτ̃ε, καὶ ἰδὲ κέρας ἕτερον μικρὸν ἀνέβη ἐν μέσῳ αὐτ̃ῶν, κ̃ὴ τρία κέρατα τ̃ ἔμπροσθεν αὐτ̃ε ἐξερρίζωθη ἀπὸ προσώπε αὐτ̃ε· κ̃ὴ ἰδὲ ὀφθαλμοὶ, ὡσεὶ ὀφθαλμοὶ ἀνθρώπε ἐν τ̃ῷ κέρατι τούτῳ, καὶ στόμα λαλ̃ῶν μεγάλα.

9 Ἐθεώρεν ἕως ὅτε οἱ θρόνοι ἐτέθησαν, κ̃ὴ παλαιὸς ἡμερ̃ῶν ἐκάθητο, κ̃ὴ τὸ ἔνδυμα αὐτ̃ε λευκὸν ὡσεὶ χιὼν, κ̃ὴ ἡ θρὶξ τ̃ κεφαλ̃ῆς αὐτ̃ε ὡσεὶ ἔριον καθαρὸν, ὁ θρόνος αὐτ̃ε φλὸξ πυρὸς, οἱ τροχοὶ αὐτ̃ε πῦρ φλέγον.

10 Ποταμὸς πυρὸς εἵλκεν ἔμπροσθεν αὐτ̃ε· χίλιαι χιλιάδες ἐλειτούργεν αὐτ̃ῷ, καὶ μύριαι μυριάδες παρειστήκεισαν αὐτ̃ῷ· κριτήριον ἐκάθισε, καὶ βίβλοι ἠνεῴχθησαν.

11 Ἐθεώρουν τότε ἀπὸ φωνῆς τῶν λόγων τῶν μεγάλων, ὧν τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐλάλει, ἕως ἀνῃρέθη τὸ θηρίον, καὶ ἀπώλετο, καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐδόθη εἰς καῦσιν πυρός.

12 Καὶ τῶν λοιπῶν θηρίων μετέσάθη ἡ ἀρχὴ, καὶ μακρότης ζωῆς ἐδόθη αὐτοῖς ἕως καιροῦ καὶ καιροῦ.

13 Ἐθεώρουν ἐν ὁράματι τῆς νυκτὸς, καὶ ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε, καὶ προσηνέχθη αὐτῷ.

14 Καὶ αὐτῷ ἐδόθη ἡ ἀρχὴ καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία, καὶ πάντες οἱ λαοὶ, φυλαὶ, καὶ γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν· ἡ ἐξουσία αὐτοῦ, ἐξουσία αἰώνιος, ἥτις οὐ παρελεύσεται, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ οὐ διαφθαρήσεται.

15 Ἐφρίξε τὸ πνεῦμά μου ἐν τῇ ἕξει μου, ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ αἱ ὁράσεις τῆς κεφαλῆς μου ἐτάραξόν με.

16 Καὶ προσῆλθον ἑνὶ τῶν ἑστηκότων, καὶ τὴν ἀκρίβειαν ἐζήτουν παρ' αὐτοῦ μαθεῖν περὶ πάντων τούτων· καὶ εἶπέ μοι τὴν ἀκρίβειαν, καὶ τὴν σύγκρισιν τῶν λόγων ἐγνώρισέ μοι.

17 Ταῦτα τὰ θηρία τὰ τέσσαρα, τέσσαρες βασιλεῖαι ἀναστήσονται ἐπὶ τῆς γῆς,

18 Αἳ ἀρθήσονται· καὶ παραλήψονται τὴν βασιλείαν ἅγιοι ὑψίστου, καὶ καθέξουσιν αὐτὴν ἕως αἰῶνος τῶν αἰώνων.

19 Καὶ ἐζήτουν ἀκριβῶς περὶ τοῦ θηρίου τοῦ τετάρτου· ὅτι ἦν διαφέρον παρὰ πᾶν θηρίον, φοβερὸν περισσῶς, οἱ ὀδόντες αὐτοῦ σιδηροῖ, καὶ ὄνυχες αὐτοῦ χαλκοῖ, ἐσθίον, καὶ λεπτύνον, καὶ τὰ ἐπίλοιπα τοῖς ποσὶν αὐτοῦ συνεπάτει·

20 Καὶ περὶ τῶν κεράτων αὐτοῦ τῶν δέκα τῶν ἐν τῇ κεφαλῇ αὐτοῦ, καὶ τοῦ ἑτέρου τοῦ ἀναβάντος, καὶ ἐκτινάξαντος τῶν πρώτων, ᾧ οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ στόμα λαλοῦν μεγάλα, καὶ ἡ ὅρασις αὐτοῦ μείζων τῶν λοιπῶν.

21 Ἐθεώρουν, καὶ τὸ κέρας ἐκεῖνο ἐποίει πόλεμον μετὰ τῶν ἁγίων, καὶ ἴσχυσε πρὸς αὐτοὺς,

22 Ἕως οὗ ἦλθεν ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, καὶ τὸ κρίμα ἔδωκεν ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ὁ καιρὸς ἔφθασε, καὶ τὴν βασιλείαν κατέσχον οἱ ἅγιοι.

23 Καὶ εἶπε, Τὸ θηρίον τὸ τέταρτον, βασιλεία τετάρτη ἔσαι ἐν τῇ γῇ, ἥτις ὑπερέξει πάσας τὰς βασιλείας, καὶ καταφάγεται πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ συμπατήσει αὐτὴν καὶ κατακόψει.

24 Καὶ τὰ δέκα κέρατα αὐτῆς, δέκα βασιλεῖς ἀναστήσονται, καὶ ὀπίσω αὐτῶν ἀναστήσεται ἕτερος, ὃς ὑπεροίσει κακοῖς πάντας τοὺς ἔμπροσθεν, καὶ τρεῖς βασιλεῖς ταπεινώσει,

25 Καὶ λόγους πρὸς τὸ ὕψιστον λαλήσει, καὶ τοὺς ἁγίους ὑψίστου παλαιώσει, καὶ ὑπονοήσει τοῦ ἀλλοιῶσαι καιροὺς καὶ νόμον, καὶ δοθήσεται ἐν χειρὶ αὐτοῦ ἕως καιροῦ καὶ καιρῶν καί γε ἥμισυ καιροῦ.

26 Καὶ τὸ κριτήριον ἐκάθισε, καὶ τὴν ἀρχὴν μεταστήσουσι τοῦ ἀφανίσαι, καὶ τοῦ ἀπολέσαι ἕως τέλους.

27 Καὶ ἡ βασιλεία καὶ ἡ ἐξουσία καὶ ἡ μεγαλωσύνη τῶν βασιλέων τῶν ὑποκάτω παντὸς τοῦ οὐρανοῦ, ἐδόθη ἁγίοις ὑψίστου· καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ, βασιλεία αἰώνιος, καὶ πᾶσαι αἱ ἀρχαὶ αὐτῷ δουλεύσουσι καὶ ὑπακούσονται.

28 Ἕως ὧδε τὸ πέρας τοῦ λόγου· ἐγὼ Δανιὴλ, οἱ διαλογισμοί μου ἐπὶ πολὺ συνετάρασσόν με, καὶ ἡ μορφή μου ἠλλοιώθη, καὶ τὸ ῥῆμα ἐν τῇ καρδίᾳ μου διετήρησα.

Κεφ. η'. 8.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλτάσαρ τοῦ βασιλέως ὅρασις ὤφθη πρὸς μέ· ἐγὼ Δανιὴλ μετὰ τὴν ὀφθεῖσάν μοι τὴν ἀρχήν,

2 Καὶ ἤμην ἐν Σούσοις τῇ βάρει, ἥ ἐστιν ἐν χώρᾳ Αἰλάμ· καὶ ἤμην ἐπὶ τοῦ Οὐβάλ.

3 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον· καὶ ἰδοὺ κριὸς εἷς ἑστηκὼς πρὸ τοῦ Οὐβάλ· καὶ αὐτῷ κέρατα ὑψηλά· καὶ τὸ ἓν ὑψηλότερον τοῦ ἑτέρου, καὶ τὸ ὑψηλὸν ἀνέβαινεν ἐπ' ἐσχάτων.

4 Καὶ ἴδον τὸν κριὸν κερατίζοντα κατὰ θάλασσαν, καὶ Βορρᾶν, καὶ Νότον· καὶ πάντα τὰ θηρία οὐ στήσεται ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἐκ τῆς ὁ ἐξαιρόμενος ἐκ χειρὸς αὐτοῦ, καὶ ἐποίησε κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ ἐμεγαλύνθη.

5 Καὶ ἐγὼ ἤμην συνιῶν, καὶ ἰδοὺ τράγος αἰγῶν ἤρχετο ἀπὸ Λιβὸς ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς, καὶ ἐκ τῆς ἁπλόμενος τῆς γῆς· καὶ τῷ τράγῳ κέρας μέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ.

6 Καὶ ἦλθεν ἕως τοῦ κριοῦ τοῦ τὰ κέρατα ἔχοντος, οὗ ἴδον ἑστὼς ἐνώπιον τοῦ Οὐβάλ, καὶ ἔδραμε πρὸς αὐτὸν ἐν ὁρμῇ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

7 Καὶ ἴδον αὐτὸν φθάνοντα ἕως τοῦ κριοῦ, καὶ ἐξηγριάνθη πρὸς αὐτὸν, καὶ ἔπαισε τὸν κριὸν, καὶ συνέτριψεν ἀμφότερα τὰ κέρατα αὐτοῦ· καὶ ἐκ τῆς ἰσχὺς τῷ κριῷ, τοῦ σῆναι ἐνώπιον αὐτοῦ· καὶ ἔρριψεν αὐτὸν ἐπὶ τὴν

γῆν, καὶ συνεπάτησεν αὐτὸν, καὶ ἐκ ἦν ὁ ἐξαιρόμενος τ κριὸν ἐκ χειρὸς αὐτ.

8 Καὶ ὁ τράγος τ αἰγῶν ἐμεγαλύνθη ἕως σφόδρα· καὶ ἐν τῷ ἰσχῦσαι αὐτὸν, συνετρίβη τὸ κέρας αὐτ τὸ μέγα· καὶ ἀνέβη ἕτερα τέσσαρα ὑποκάτω αὐτ εἰς τὰς τέσσαρας ἀνέμους ⸗ οὐρανῦ.

9 Καὶ ἐκ ⸗ ἑνὸς αὐτῶν ἐξῆλθε κέρας ἓν ἰσχυρὸν, καὶ ἐμεγαλύνθη περισσῶς πρὸς τὸν Νότον, καὶ πρὸς τ δύναμιν,

10 Καὶ ἐμεγαλύνθη ἕως τ δυνάμεως ⸗ οὐρανῦ· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ τ γῆν ἀπὸ τ δυνάμεως ⸗ οὐρανῦ καὶ ἀπὸ τ ἄστρων, καὶ συνεπάτησαν αὐτά.

11 Καὶ ἕως οὗ ὁ ἀρχισράτηγος ῥύσηται τ αἰχμαλωσίαν, καὶ δι' αὐτὸν θυσία ἐταράχθη, καὶ κατευωδώθη αὐτῷ· καὶ τὸ ἅγιον ἐρημωθήσεται.

12 Καὶ ἐδόθη ἐπὶ τ θυσίαν ἁμαρτία, καὶ ἐρρίφη χαμαὶ ἡ δικαιοσύνη· καὶ ἐποίησε, καὶ εὐωδώθη.

13 Καὶ ἤκουσα ἑνὸς ἁγίου λαλοῦντος· καὶ εἶπεν εἷς ἅγιος τῷ φελμουνὶ τῷ λαλοῦντι, Ἕως πότε ἡ ὅρασις σήσεται, ἡ θυσία ἡ ἀρθεῖσα, καὶ ἡ ἁμαρτία ἐρημώσεως ἡ δοθεῖσα, καὶ τὸ ἅγιον καὶ ἡ δύναμις συμπατηθήσεται;

14 Καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἕως ἑσπέρας καὶ πρωὶ ἡμέραι δισχίλιαι καὶ τετρακόσιαι, καὶ καθαρισθήσεται τὸ ἅγιον.

15 Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἰδεῖν με, ἐγὼ Δανιὴλ, τ ὅρασιν, καὶ ἐζήτουν σύνεσιν, καὶ ἰδὲ ἕστη ἐνώπιον ἐμ ὡς ὅρασις ἀνδρός.

16 Καὶ ἤκουσα φωνὴν ἀνδρὸς ἀναμέσον ⸗ Οὐβὰλ, καὶ ἐκάλεσε, καὶ εἶπε, Γαβριὴλ συνέτισον ἐκεῖνον τ ὅρασιν.

17 Καὶ ἦλθε, καὶ ἔστη ἐχόμενος τ στάσεώς μ· καὶ ἐν τῷ ἐλθεῖν αὐτὸν ἐθαμβήθην, καὶ πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μ· καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Σύνες υἱὲ ἀνθρώπε· ἔτι γὰρ εἰς καιρὸν πέρας ἡ ὅρασις.

18 Καὶ ἐν τῷ λαλεῖν αὐτὸν μετ' ἐμ, πίπτω ἐπὶ πρόσωπόν μ ἐπὶ τ γῆν, καὶ ἥψατό μ, καὶ ἔστησέ με ἐπὶ πόδας,

19 Καὶ εἶπεν, Ἰδὲ ἐγὼ γνωρίζω σοι τὰ ἐσόμενα ἐπ' ἐσχάτων τ ὀργῆς· ἔτι γὰρ εἰς καιρὸν πέρας ἡ ὅρασις.

20 Ὁ κριὸς ὃν εἶδες, ὁ ἔχων τὰ κέρατα, βασιλεὺς Μήδων καὶ Περσῶν.

21 Ὁ τράγος τ αἰγῶν, βασιλεὺς Ἑλλήνων· καὶ τὸ κέρας τὸ μέγα ὃ ἦν ἀναμέσον τῶν ὀφθαλμῶν αὐτ, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὁ πρῶτος.

22 Καὶ ⸗ συντριβέντος οὗ

ἔσησαν τέσσαρα κέρατα ὑποκάτω, τέσσαρες βασιλεῖς ἐκ τῆ ἔθνες αὐτῆ ἀναςήσονται, καὶ ἐκ ἐν τῆ ἰσχύϊ αὐτῶν.

23 Καὶ ἐπ' ἐσχάτων τ βασιλείας αὐτῶν, πληρεμένων τ ἁμαρτιῶν αὐτῶν, ἀναςήσεται βασιλεὺς ἀναιδὴς προσώπῳ, κ συνιῶν προβλήματα,

24 Καὶ κραταιὰ ἡ ἰσχὺς αὐτῆ, κ θαυμασὰ διαφθερεῖ, κ κατευθυνεῖ, κ ποιήσει, καὶ διαφθερεῖ ἰσχυρὲς, καὶ λαὸν ἅγιον.

25 Καὶ ζυγὸς δ κλοιῆ αὐτῆ κατευθυνεῖ, δόλ@ ἐν τῆ χειρὶ αὐτῆ, κ ἐν καρδίᾳ αὐτῆ μεγαλυνθήσεται, κ δόλῳ διαφθερεῖ πολλὲς, κ ἐπὶ ἀπωλείας πολλῶν ςήσεται· κ ὡς ὰ χειρὶ συντρίψει.

26 Καὶ ἡ ὅρασις τ ἑσπέρας κ τ πρωΐας τ ῥηθείσης ἀληθῶς ἐςι· κ σὺ σφράγισον τὴν ὅρασιν, ὅτι εἰς ἡμέρας πολλάς.

27 Καὶ ἐγὼ Δανιὴλ ἐκοιμήθην, κ ἐμαλακίσθην, κ ἀνέςην, κ ἐποίουν τὰ ἔργα δ βασιλέως, κ ἐθαύμαζον τ ὅρασιν, κ ἐκ ἦν ὁ συνιῶν.

Κεφ. θ'. 9.

ΕΝ τῷ πρώτῳ ἔτει Δαρείε δ υἱὲ Ἀσσυήρε, ἀπὸ τε σπέρματος τ Μήδων, ὃς ἐβασίλευσεν ἐπὶ βασιλείαν Χαλδαίων,

2 Ἐγὼ Δανιὴλ συνῆκα ἐν ταῖς βίβλοις τ ἀριθμὸν τ ἐτῶν, ὃς ἐγενήθη λόγος Κυρίε πρὸς Ἱερεμίαν τ προφήτην, εἰς συμπλήρωσιν ἐρημώσεως Ἱερουσαλὴμ ἑβδομήκοντα ἔτη.

3 Καὶ ἔδωκα τὸ πρόσωπόν με πρὸς Κύριον τ Θεὸν, τῆ ἐκζητῆσαι προσευχὴν κ δεήσεις ἐν νηςείαις κ σάκκῳ.

4 Καὶ προσευξάμην πρὸς Κύριον τ Θεόν με, καὶ ἐξωμολογησάμην, κ εἶπα, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ μέγας κ θαυμασὸς, ὁ φυλάσσων τ διαθήκην σε, κ τὸ ἔλεός σε τοῖς ἀγαπῶσί σε, κ τοῖς φυλάσσεσι τὰς ἐντολάς σε,

5 Ἡμάρτομεν, ἠδικήσαμεν, ἠνομήσαμεν, κ ἀπέςημεν καὶ ἐξεκλίναμεν ἀπὸ τ ἐντολῶν σε, κ ἀπὸ τ κριμάτων σε,

6 Καὶ ἐκ εἰσηκούσαμεν τῶν δέλων σε τ προφητῶν, οἳ ἐλάλεν ἐν τῷ ὀνόματί σε πρὸς τὰς βασιλεῖς ἡμῶν, καὶ ἄρχοντας ἡμῶν, κ πατέρας ἡμῶν, κ πρὸς πάντα τὸν λαὸν τ γῆς.

7 Σοὶ Κύριε ἡ δικαιοσύνη κ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη δ προσώπε, ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἀνδρὶ Ἰούδα, κ τοῖς ἐνοικεῦσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ, κ παντὶ Ἰσραὴλ, τοῖς ἐγγὺς κ τοῖς μακρὰν ἐν πάσῃ τῇ γῇ, οὗ διέσπειρας αὐτὲς

ἐκεῖ, ἐν ἀθεσίᾳ αὐτῶν ᾗ ἠθέτησαν.

8 Ἐν σοὶ Κύριέ ἐστιν ἡμῶν ἡ δικαιοσύνη, καὶ ἡμῖν ἡ αἰσχύνη τ προσώπε, καὶ τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς ἄρχεσιν ἡμῶν, καὶ τοῖς πατράσιν ἡμῶν, οἵτινες ἡμάρτομεν.

9 Σοὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν οἱ οἰκτιρμοὶ, καὶ οἱ ἱλασμοὶ, ὅτι ἀπέστημεν,

10 Καὶ ἐκ εἰσηκέσαμεν τῆς φωνῆς Κυρίε τ Θεῦ ἡμῶν, πορεύεσθαι ἐν τοῖς νόμοις αὐτῦ, οἷς ἔδωκε καλὰ πρόσωπον ἡμῶν ἐν χερσὶ τ δέλων αὐτῦ τῶν προφητῶν.

11 Καὶ πᾶς Ἰσραὴλ παρέβησαν τ νόμον σε, καὶ ἐξέκλιναν τ μὴ ἀκῦσαι τ φωνῆς σε· καὶ ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς ἡ κατάρα, καὶ ὁ ὅρκος ὁ γεγραμμένος ἐν νόμῳ Μωυσέως δέλε τ Θεῦ, ὅτι ἡμάρτομεν αὐτῷ.

12 Καὶ ἔσησε τὰς λόγες αὐτῦ ἃς ἐλάλησεν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰς κριτὰς ἡμῶν, οἳ ἔκρινον ἡμᾶς, ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς κακὰ μεγάλα, οἷα οὐ γέγονεν ὑποκάτω παντὸς τοῦ ὐρανῦ, κατὰ τὰ γενόμενα ἐν Ἰερσαλὴμ,

13 Καθὼς γέγραπται ἐν τῷ νόμῳ Μωυσῆ· πάντα τὰ κακὰ ταῦτα ἦλθεν ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἐκ ἐδεήθημεν τ προσώπε Κυρίε τ Θεῦ ἡμῶν, ἀποστρέψαι ἀπὸ τ ἀδικιῶν ἡμῶν, καὶ τ συνιέναι ἐν πάσῃ ἀληθείᾳ σε.

14 Καὶ ἐγρηγόρησε Κύριος, καὶ ἐπήγαγεν αὐτὰ ἐφ' ἡμᾶς, ὅτι δίκαιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐπὶ πᾶσαν τ ποίησιν αὐτῦ ἣν ἐποίησε, καὶ ἐκ εἰσηκέσαμεν τ φωνῆς αὐτῦ.

15 Καὶ νῦν Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ἐξήγαγες τὸν λαόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπλε ἐν χειρὶ κραταιᾷ, καὶ ἐποίησας σεαυτῷ ὄνομα ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμάρτομεν, ἠνομήσαμεν.

16 Κύριε ἐν πᾶσιν ἐλεημοσύνη σου, ἀποσραφήτω δὴ ὁ θυμός σε, καὶ ἡ ὀργή σε ἀπὸ τ πόλεώς σε Ἰερσαλὴμ ὄρους ἁγίε σε, ὅτι ἡμάρτομεν, καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις ἡμῶν, καὶ τ πατέρων ἡμῶν, Ἰερσαλὴμ, καὶ ὁ λαός σε εἰς ὀνειδισμὸν ἐγένετο ἐν πᾶσι τοῖς περικύκλῳ ἡμῶν.

17 Καὶ νῦν εἰσάκεσον Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν τ προσευχῆς τε δέλε σε καὶ τ δεήσεων αὐτῦ, καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σε ἐπὶ τὸ ἁγίασμά σου τὸ ἔρημον, ἕνεκέν σε Κύριε.

18 Κλῖνον ὁ Θεός με τὸ ἓς σε, καὶ ἄκεσον· ἄνοιξον τὰς ὀφθαλμάς σε, καὶ ἴδε τὸν ἀφανισμὸν ἡμῶν, καὶ τ πόλεώς σου ἐφ' ἧς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά

σε ἐπ' αὐτῆς· ὅτι οὐκ ἐπὶ ταῖς δικαιοσύναις ἡμῶν ῥιπτοῦμεν τὸ οἰκτιρμὸν ἡμῶν ἐνώπιόν σου, ἀλλ' ἐπὶ τὰς οἰκτιρμοὺς σε τὰς πολλὰς Κύριε.

19 Εἰσάκουσον Κύριε, ἱλάσθητι Κύριε, πρόσχες Κύριε· μὴ χρονίσῃς ἕνεκέν σε ὁ Θεός με, ὅτι τὸ ὄνομά σε ἐπικέκληται ἐπὶ τὴν πόλιν σε, καὶ ἐπὶ τὸ λαόν σε.

20 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος, καὶ προσευχομένε, καὶ ἐξαγορεύοντος τὰς ἁμαρτίας με, καὶ τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ με Ἰσραὴλ, καὶ ῥιπτοῦντος τὸ ἔλεόν με ἐναντίον τοῦ Κυρίε τοῦ Θεοῦ με περὶ τοῦ ὄρες τοῦ ἁγίε,

21 Καὶ ἔτι ἐμοῦ λαλοῦντος ἐν τῇ προσευχῇ, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Γαβριὴλ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ὁράσει ἐν τῇ ἀρχῇ, πετόμενος, καὶ ἥψαλό με, ὡσεὶ ὥραν θυσίας ἑσπερινῆς.

22 Καὶ συνέτισέ με, καὶ ἐλάλησε μετ' ἐμοῦ, καὶ εἶπε, Δανιὴλ, νῦν ἐξῆλθον συμβιβάσαι σε σύνεσιν.

23 Ἐν ἀρχῇ τῶν δεήσεώς σε, ἐξῆλθε λόγος, καὶ ἐγὼ ἦλθον τοῦ ἀναγγεῖλαί σοι, ὅτι ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν εἶ σὺ, καὶ ἐννοήθητι ἐν τῷ ῥήματι, καὶ σύνες ἐν τῇ ὁράσει.

24 Ἑβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σε, καὶ ἐπὶ τὴν πόλιν τὸ ἁγίαν, τοῦ συντελεσθῆναι ἁμαρτίαν, καὶ τοῦ σφραγίσαι ἁμαρτίας, καὶ ἀπαλεῖψαι τὰς ἀδικίας, καὶ τοῦ ἐξιλάσασθαι ἀδικίας, καὶ τοῦ ἀγαγεῖν δικαιοσύνην αἰώνιον, καὶ τοῦ σφραγίσαι ὅρασιν καὶ προφήτην, καὶ τοῦ χρῖσαι ἅγιον ἁγίων.

25 Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδε λόγε τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἰερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένε ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ἑξηκονταδύο· καὶ ἐπιστρέψει, καὶ οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα, καὶ τεῖχος, καὶ ἐκκενωθήσονται οἱ καιροί.

26 Καὶ μετὰ τὰς ἑβδομάδας τὰς ἑξηκονταδύο, ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, καὶ κρίμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ· καὶ τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ σὺν τῷ ἡγεμένῳ τῷ ἐρχομένῳ, ἐκκοπήσονται ἐν κατακλυσμῷ, καὶ ἕως τέλες πολέμε συντετμημένα τάξει, ἀφανισμοῖς.

27 Καὶ δυναμώσει διαθήκην πολλοῖς ἑβδομὰς μία· καὶ ἐν τῷ ἡμίσει τῆς ἑβδομάδος ἀρθήσεταί με θυσία καὶ σπονδὴ, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῶν ἐρημώσεων, καὶ ἕως τῆς συντελείας καιροῦ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Κεφ. ί. 10.

ΕΝ ἔτει τρίτῳ Κύρε βασιλέως Περσῶν λόγος ἀπεκαλύφθη τῷ Δανιὴλ, οὗ τὸ ὄνομα ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ· καὶ ἀληθινὸς ὁ λόγος, καὶ δύναμις μεγάλη καὶ σύνεσις ἐδόθη αὐτῷ ἐν τῇ ὁπλασίᾳ.

2 Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐγὼ Δανιὴλ ἤμην πενθῶν τρεῖς ἑβδομάδας ἡμερῶν,

3 Ἄρτου ἐπιθυμιῶν οὐκ ἔφαγον, καὶ κρέας καὶ οἶνος οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου, καὶ ἄλειμμα οὐκ ἠλειψάμην, ἕως πληρώσεως τριῶν ἑβδομάδων ἡμερῶν.

4 Ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, καὶ ἐγὼ ἤμην ἐχόμενα τοῦ ποταμοῦ τοῦ μεγάλου, αὐτός ἐστι Τίγρις Ἐδδεκέλ.

5 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ εἷς ἐνδεδυμένος βαδδὶν, καὶ ἡ ὀσφὺς αὐτοῦ περιεζωσμένη ἐν χρυσίῳ Ὠφαζ,

6 Καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ ὡσεὶ Θαρσὶς, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ἡ ὅρασις ἀστραπῆς, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡσεὶ λαμπάδες πυρὸς, καὶ οἱ βραχίονες αὐτοῦ καὶ τὰ σκέλη ὡς ὅρασις χαλκοῦ στίλβοντος, καὶ ἡ φωνὴ τῶν λόγων αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὄχλου.

7 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ μόνος τὴν ὁπλασίαν, καὶ οἱ ἄνδρες οἱ μετ' ἐμοῦ οὐκ ἴδον τὴν ὁπλασίαν· ἀλλ' ἢ ἔκστασις μεγάλη ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἔφυγον ἐν φόβῳ.

8 Καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ἴδον τὴν ὁπλασίαν τὴν μεγάλην ταύτην, καὶ οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, καὶ ἡ δόξα μου μετεσχέφη εἰς διαφθοράν· καὶ οὐκ ἐκράτησα ἰσχύος.

9 Καὶ ἤκουσα τὴν φωνὴν τῶν λόγων αὐτοῦ· καὶ ἐν τῷ ἀκοῦσαί με αὐτοῦ, ἤμην κατανενυγμένος, καὶ τὸ πρόσωπόν μου ἐπὶ τὴν γῆν.

10 Καὶ ἰδοὺ χεὶρ ἁπτομένη μου, καὶ ἤγειρέ με ἐπὶ τὰ γόνατά μου.

11 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Δανιὴλ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, σύνες ἐν τοῖς λόγοις οἷς ἐγὼ λαλῶ πρὸς σὲ, καὶ στῆθι ἐπὶ τῇ στάσει σου, ὅτι νῦν ἀπεστάλην πρὸς σέ· καὶ ἐν τῷ λαλῆσαι αὐτὸν πρὸς μὲ τὸν λόγον τοῦτον, ἀνέστην ἔντρομος.

12 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Μὴ φοβοῦ Δανιὴλ, ὅτι ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἧς ἔδωκας τὴν καρδίαν σου τοῦ συνεῖναι, καὶ κακωθῆναι ἐναντίον Κυρίε τοῦ Θεοῦ σου, ἠκούσθησαν οἱ λόγοι σου, καὶ ἐγὼ ἦλθον ἐν τοῖς λόγοις σου.

13 Καὶ ὁ ἄρχων βασιλείας Περσῶν εἱστήκει ἐξεναντίας μου εἴκοσι καὶ μίαν ἡμέραν· καὶ ἰδοὺ

Μιχαὴλ εἷς τ̃ ἀρχόντων ἦλθε βοηθῆσαί μοι, κ̀ αὐτὸν κατέλιπον ἐκεῖ μετὰ τ̃ ἄρχοντος Βασιλείας Περσῶν,

14 Καὶ ἦλθον συνετίσαι σε ὅσα ἀπαντήσεται τ̣ῷ λαῷ σε ἐπ' ἐσχάτων τ̃ ἡμερῶν, ὅτι ἔτι ἡ ὅρασις εἰς ἡμέρας.

15 Καὶ ἐν τ̣ῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμ̃ κατὰ τὰς λόγους τούτους, ἔδωκα τὸ πρόσωπόν μ̀ ἐπὶ τ̃ γῆν, κ̀ κατενύγην.

16 Καὶ ἰδὲ ὡς ὁμοίωσις υἱ̃ ἀνθρώπε ἥψατο τ̃ χειλέων μ̀· κ̀ ἤνοιξα τὸ στόμα μ̀, κ̀ ἐλάλησα, καὶ εἶπα πρὸς τ̃ ἑστῶτα ἐναντίον μ̀, Κύριε, ἐν τ̣ῇ ὀπτασίᾳ σε ἐστράφη τὰ ἐντός μ̀ ἐν ἐμοὶ, κ̀ οὐκ ἔσχον ἰσχύν.

17 Καὶ πῶς δυνήσεταί ὁ παῖς σε κύριε λαλῆσαι μετὰ τ̃ κυρίε μ̀ τούτε; κ̀ ἐγὼ, ἀπὸ τ̃ νῦν οὐ στήσεται ἐν ἐμοὶ ἰσχὺς, κ̀ πνεῦμα οὐκ ὑπελείφθη ἐν ἐμοί.

18 Καὶ προσέθετο, καὶ ἥψατό μ̀ ὡς ὅρασις ἀνθρώπε, κ̀ ἐνίσχυσέ με,

19 Καὶ εἶπέ μοι, Μὴ φοβ̃ ἀνὴρ ἐπιθυμιῶν, εἰρήνη σοι· ἀνδρίζε κ̀ ἴσχυε· κ̀ ἐν τ̣ῷ λαλῆσαι αὐτὸν μετ' ἐμ̃, ἴσχυσα, κ̀ εἶπα, Λαλείτω ὁ κύριός μ̀, ὅτι ἐνίσχυσάς με.

20 Καὶ εἶπεν, Εἰ οἶδας, ἵνατί ἦλθον πρὸς σέ; κ̀ νῦν ἐπιστρέψω τ̃ πολεμῆσαι μετὰ τ̃ ἄρχοντος Περσῶν· κ̀ ἐγὼ εἰσεπορευόμην, κ̀ ὁ ἄρχων τ̃ Ἑλλήνων ἤρχετο.

21 Ἀλλ' ἢ ἀναγγελῶ σοι τὸ ἐντεταγμένον ἐν γραφῇ ἀληθείας, κ̀ οὐκ ἔστιν εἷς ἀντεχόμενος μετ' ἐμ̃ περὶ τούτων, ἀλλ' ἢ Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὑμῶν.

Κεφ. ιά. 11.

ΚΑΙ ἐγὼ ἐν ἔτει πρώτῳ Κύρε ἔστην εἰς κράτ@ καὶ ἰσχύν.

2 Καὶ νῦν ἀλήθειαν ἀναγγελῶ σοι· ἰδὲ ἔτι τρεῖς βασιλεῖς ἀναστήσονται ἐν τ̣ῇ Περσίδι, κ̀ ὁ τέταρτος πλουτήσει πλοῦτον μέγαν παρὰ πάντας· κ̀ μετὰ τὸ κρατῆσαι αὐτὸν ἐ̃ πλούτε αὐτοῦ, ἐπαναστήσεται πάσαις βασιλείαις Ἑλλήνων.

3 Καὶ ἀναστήσεται βασιλεὺς δυνατὸς, καὶ κυριεύσει κυρείας πολλ̃, κ̀ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτ̃.

4 Καὶ ὡς ἂν στῇ ἡ βασιλεία αὐτ̃, συντριβήσεται, κ̀ διαιρεθήσεται εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἐ̃ οὐρανε̃, κ̀ οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα αὐτ̃, οὐδὲ κατὰ τὴν κυρείαν αὐτ̃, ἣν ἐκυρίευσεν, ὅτι ἐκτιλήσεται ἡ βασιλεία αὐτ̃, κ̀ ἑτέροις ἐκτὸς τούτων.

5 Καὶ ἐνισχύσει ὁ βασιλεὺς ἐ̃ Νότε· καὶ εἷς τ̃ ἀρχόντων

αὐτῶν ἐνισχύσει ἐπ' αὐτὸν, καὶ κυριεύσει κυρείαν πολλήν.

6 Καὶ μετὰ τὰ ἔτη αὐτῶν συμμιγήσονται, καὶ θυγάτηρ βασιλέως τοῦ Νότου εἰσελεύσεται πρὸς βασιλέα τῆς Βορρᾶ, τοῦ ποιῆσαι συνθήκας μετ' αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατήσει ἰσχύος βραχίονος, καὶ οὐ στήσεται τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ παραδοθήσεται αὕτη, καὶ οἱ φέροντες αὐτὴν, καὶ ὁ νεάνις, καὶ ὁ κατισχύων αὐτὴν ἐν τοῖς καιροῖς.

7 Ἀναστήσεται ἐκ τοῦ ἄνθους τῆς ῥίζης αὐτῆς, τὴ ἑτοιμασίας αὐτοῦ, καὶ ἥξει πρὸς τὴν δύναμιν, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ ποιήσει ἐν αὐτοῖς, καὶ κατισχύσει.

8 Καί γε τοὺς θεοὺς αὐτῶν μετὰ τῶν χωνευτῶν αὐτῶν, πᾶν σκεῦος ἐπιθυμητὸν αὐτῶν, ἀργυρίᾳ καὶ χρυσίῳ, μετὰ αἰχμαλωσίας οἴσει εἰς Αἴγυπτον, καὶ αὐτὸς στήσεται ὑπὲρ βασιλέα τοῦ Βορρᾶ.

9 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου, καὶ ἀναστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.

10 Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ συνάξουσιν ὄχλον ἀναμέσον πολλῶν· καὶ ἐλεύσεται ἐρχόμενος καὶ κατακλύζων, καὶ παρελεύσεται, καὶ καθίεται, καὶ συμπροσπλακήσεται ἕως τῆς ἰσχύος αὐτοῦ.

11 Καὶ ἀγριανθήσεται βασιλεὺς τοῦ Νότου, καὶ ἐξελεύσεται, καὶ πολεμήσει μετὰ τοῦ βασιλέως τοῦ Βορρᾶ, καὶ στήσει ὄχλον πολὺν, καὶ παραδοθήσεται ὁ ὄχλος ἐν χειρὶ αὐτοῦ,

12 Καὶ λήψεται τὸν ὄχλον, καὶ ὑψωθήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ, καὶ καταβαλεῖ μυριάδας, καὶ οὐ κατισχύσει.

13 Καὶ ἐπιστρέψει ὁ βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἄξει ὄχλον πολὺν ὑπὲρ τὸν πρότερον· καὶ εἰς τὸ τέλος τῶν καιρῶν ἐνιαυτῶν ἐπελεύσεται εἰσόδια ἐν δυνάμει μεγάλῃ, καὶ ἐν ὑπάρξει πολλῇ.

14 Καὶ ἐν τοῖς καιροῖς ἐκείνοις πολλοὶ ἐπαναστήσονται ἐπὶ βασιλέα τοῦ Νότου, καὶ οἱ υἱοὶ τῶν λοιμῶν τοῦ λαοῦ σου ἐπαρθήσονται, τοῦ στῆσαι ὅρασιν, καὶ ἀσθενήσουσι.

15 Καὶ εἰσελεύσεται βασιλεὺς τοῦ Βορρᾶ, καὶ ἐκχεεῖ πρόσχωμα, καὶ συλλήψεται πόλεις ὀχυρὰς, καὶ οἱ βραχίονες τοῦ βασιλέως τοῦ Νότου στήσονται, καὶ ἀναστήσονται οἱ ἐκλεκτοὶ αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσαι ἰσχὺς τοῦ στῆναι.

16 Καὶ ποιήσει ὁ εἰσπορευόμενος πρὸς αὐτὸν κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ἑστὼς κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ· καὶ στήσεται ἐν τῇ γῇ τοῦ σαβεὶ, καὶ τελεσθήσεται ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ.

17 Καὶ τάξει τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰσελθεῖν ἐν ἰσχύϊ πάσης τ βασιλείας αὐτῆ, κ εὐθεῖα πάντα μετ αὐτῆ ποιήσει· κ θυγατέρα τ γυναικῶν δώσει αὐτῷ διαφθεῖραι αὐτὴν, κ οὐ μὴ παραμείνῃ, κ ἐκ αὐτῷ ἔσαι.

18 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰς τὰς νήσους, καὶ συλλήψεται πολλὰς, κ καταπαύσει ἄρχοντας ὀνειδισμοῦ αὐτῶν, πλὴν ὀνειδισμὸς αὐτῆ ἐπιστρέψει αὐτῷ.

19 Καὶ ἐπιστρέψει τὸ πρόσωπον αὐτῆ εἰς τ ἰσχὺν τ γῆς αὐτῆ, κ ἀσθενήσει, κ πεσεῖται, κ οὐχ εὑρεθήσεται.

20 Καὶ ἀναστήσεται ἐκ τ ῥίζης αὐτῆ φυτὸν τ βασιλείας ἐπὶ τ ἑτοιμασίαν αὐτῆ παραβιβάζων, πράσσων δόξαν βασιλείας· καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἔτι συντριβήσεται, καὶ οὐκ ἐν προσώποις, οὐδὲ ἐν πολέμῳ.

21 Στήσεται ἐπὶ τ ἑτοιμασίαν αὐτῆ, ἐξουδενώθη, κ οὐκ ἔδωκαν ἐπ' αὐτὸν δόξαν βασιλείας· κ ἥξει ἐν εὐθηνίᾳ, καὶ κατισχύσει βασιλείας ἐν ὀλισθήμασι,

22 Καὶ βραχίονες ᾧ κατακλύζοντος κατακλυσθήσονται ἀπὸ προσώπου αὐτῆ, κ συντριβήσονται, καὶ ἡγούμενος διαθήκης.

23 Καὶ ἀπὸ τ συναναμίξεων πρὸς αὐτὸν ποιήσει δόλον, κ ἀναβήσεται, καὶ ὑπερισχύσει αὐτὸς ἐν ὀλίγῳ ἔθνει.

24 Καὶ ἐν εὐθηνίᾳ, κ ἐν πίσσι χώραις ἥξει, κ ποιήσει ἃ οὐκ ἐποίησαν οἱ πατέρες αὐτῆ κ πατέρες τ πατέρων αὐτῆ· προνομὴν κ σκῦλα κ ὕπαρξιν αὐτοῖς διασκορπιεῖ, κ ἐπ' Αἴγυπτον λογιεῖται λογισμὸς κ ἕως καιροῦ.

25 Καὶ ἐξεγερθήσεται ἡ ἰσχὺς αὐτῆ, κ ἡ καρδία αὐτῆ ἐπὶ βασιλέα ᾧ Νότε ἐν δυνάμει μεγάλῃ· κ ὁ βασιλεὺς ᾧ Νότε συνάψει πόλεμον ἐν δυνάμει μεγάλῃ κ ἰσχυρᾷ σφόδρα, κ οὐ στήσονται, ὅτι λογιοῦνται ἐπ' αὐτὸν λογισμὸς,

26 Καὶ φάγονται τὰ δέοντα αὐτῆ, κ συντρίψουσιν αὐτὸν, κ δυνάμεις κατακλύσει, κ πεσοῦνται τραυματίαι πολλοί.

27 Καὶ ἀμφότεροι οἱ βασιλεῖς, αἱ καρδίαι αὐτῶν εἰς πονηρίαν, καὶ ἐπὶ τραπέζῃ μιᾷ ψευδῆ λαλήσουσι, κ οὐ κατευθυνεῖ, ὅτι ἔτι πέρας εἰς καιρόν.

28 Καὶ ἐπιστρέψει εἰς τ γῆν αὐτῆ ἐν ὑπάρξει πολλῇ, κ ἡ καρδία αὐτῆ ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν, κ ποιήσει, κ ἐπιστρέψει εἰς τ γῆν αὐτῆ.

29 Εἰς τ̃ καιρὸν ἐπιστρέψει, καὶ ἥξει ἐν τῷ Νότῳ, καὶ οὐκ ἔσται ὡς ἡ πρώτη καὶ ἡ ἐσχάτη.

30 Καὶ εἰσελεύσονται ἐν αὐτῷ οἱ ἐκπορευόμενοι Κίτιοι, καὶ ταπεινωθήσεται, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ θυμωθήσεται ἐπὶ διαθήκην ἁγίαν· καὶ ποιήσει, καὶ ἐπιστρέψει, καὶ συνήσει ἐπὶ τὰς καταλιπόντας διαθήκην ἁγίαν.

31 Καὶ σπέρματα ἐξ αὐτ̃ ἀναστήσονται, καὶ βεβηλώσουσι τὸ ἁγίασμα τ̃ δυνασείας, καὶ μεταστήσουσι τὸν ἐνδελεχισμὸν, καὶ δώσουσι βδέλυγμα ἠφανισμένον,

32 Καὶ οἱ ἀνομοῦντες διαθήκην ἐπάξουσιν ἐν ὀλισθήμασι· καὶ λαὸς γινώσκοντες Θεὸν αὐτ̃ κατισχύσουσι, καὶ ποιήσουσι,

33 Καὶ οἱ συνετοὶ τ̃ λαῦ συνήσουσιν εἰς πολλὰ, καὶ ἀσθενήσουσιν ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν φλογὶ, καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ, καὶ ἐν διαρπαγῇ ἡμερῶν.

34 Καὶ ἐν τῷ ἀσθενῆσαι αὐτὰς, βοηθήσονται βοήθειαν μικρὰν, καὶ προσεθήσονται πρὸς αὐτὰς πολλοὶ ἐν ὀλισθήμασι.

35 Καὶ ἀπὸ τῶν συνιέντων ἀσθενήσουσι, ἕ πυρῶσαι αὐτὰς, καὶ ἕ ἐκλέξασθαι, καὶ ἕ ἀποκαλυφθῆναι ἕως καιρὸ πέρας, ὅτι ἔτι εἰς καιρόν.

36 Καὶ ποιήσει κατὰ τὸ θέλημα αὐτ̃· καὶ ὁ βασιλεὺς ὑψωθήσεται καὶ μεγαλυνθήσεται ἐπὶ πάντα θεὸν, καὶ λαλήσει ὑπέρογκα, καὶ κατευθυνεῖ μέχρις οὗ συντελεσθῇ ἡ ὀργὴ, εἰς γὰρ συντέλειαν γίνεται.

37 Καὶ ἐπὶ πάντας θεὰς τ̃ πατέρων αὐτ̃ οὐ συνήσει, καὶ ἐπιθυμία γυναικῶν, καὶ ἐπὶ πᾶν θεὸν οὐ συνήσει, ὅτι ἐπὶ πάντας μεγαλυνθήσεται.

38 Καὶ Θεὸν μαωζεὶμ ἐπὶ τόπ αὐτ̃ δοξάσει, καὶ θεὸν ὃν οὐκ ἔγνωσαν οἱ πατέρες αὐτ̃, δοξάσει ἐν χρυσῷ καὶ ἀργύρῳ καὶ λίθῳ τιμίῳ, καὶ ἐν ἐπιθυμήμασι.

39 Καὶ ποιήσει τοῖς ὀχυρώμασι τῶν καταφυγῶν μετὰ θεᾶ ἀλλοτρίᾳ, καὶ πληθυνεῖ δόξαν, καὶ ὑποτάξει αὐτοῖς πολλὰς, καὶ γῆν διελεῖ ἐν δώροις.

40 Καὶ ἐν καιρῷ πέρα συγκερατισθήσεται μετὰ ἕ βασιλέως ἕ Νότ· καὶ συναχθήσεται ἐπ' αὐτὸν βασιλεὺς τ̃ Βορρᾶ ἐν ἅρμασι καὶ ἐν ἱππεῦσι καὶ ἐν ναυσὶ πολλαῖς, καὶ εἰσελεύσονται εἰς τ̃ γῆν, καὶ συντρίψει, καὶ παρελεύσεται,

41 Καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὴν γῆν ἕ σαβαεὶμ, καὶ πολλοὶ ἀσθενήσουσι· καὶ ἔτοι διασωθήσονται ἐκ χειρὸς αὐτ̃, Ἐδὼμ, καὶ Μωὰβ, καὶ ἀρχὴ υἱῶν Ἀμμών.

42 Καὶ ἐκτενεῖ τ̃ χεῖρα ἐπὶ

τ γῆν, κ γῆ Λιγύπ|ε ἐκ ἔσαι εἰς σωτηρίαν.

43 Καὶ κυριεύσει ἐν τοῖς ἀποκρύφοις τ χρυσ κ τ ἀργύρ, κ ἐν πᾶσιν ἐπιθυμητοῖς Αἰγύπ|ε, κ Λιβύων, καὶ Αἰθιόπων, ἐν τοῖς ὀχυρώμασιν αὐτῶν.

44 Καὶ ἀκοαὶ κ σπ|δαὶ ταράξ|σιν αὐτὸν ἐξ ἀνατολῶν κ ἀπὸ Βορρᾶ· καὶ ἥξει ἐν θυμῷ πολλῷ, τοῦ ἀφανίσαι πολλούς.

45 Καὶ πήξει τ σκηνὴν αὐτ ἐφαδανῶ, ἀναμέσον τ θαλασσῶν εἰς ὄρος σαβαεὶν ἅγιον, ἥξει ἕως μέρ|ς αὐτ, κ ἐκ ἔσιν ὁ ῥυόμενος αὐτόν.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΚΑΙ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσ|αι Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ἐπὶ τὰς υἱὰς τ λαᾶ σ· κ ἔσαι καιρὸς θλίψεως, θλῖψις οἵα οὐ γέγονεν ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐν τῇ γῇ, ἕως τ καιρ ἐκείν· ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαός σ πᾶς ὁ γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ.

2 Καὶ πολλοὶ τ καθευδόντων ἐν γῆς χώμα|ι ἐξεγερθήσον|αι, ἅτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, κ ἅτοι εἰς ὀνειδισμὸν κ εἰς αἰσχύνην αἰώνιον.

3 Καὶ οἱ συνιέντες λάμψ|σιν ὡς ἡ λαμπρότης τ στερεώματος, κ ἀπὸ τ δικαίων τῶν πολλῶν ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τὰς αἰῶνας, κ ἔτι.

4 Καὶ σὺ Δανιὴλ ἔμφραξον τὰς λόγ|ς, κ σφράγισον τὸ βιβλίον ἕως καιρ συντελείας, ἕως διδαχθῶσι πολλοὶ κ πληθυνθῇ ἡ γνῶσις.

5 Καὶ ἴδον ἐγὼ Δανιὴλ, καὶ ἰδὲ δύο ἕτεροι εἱ|ήκεισαν, εἷς ἐντεῦθεν τ χείλ|ς τ ποταμ, κ εἷς ἐνθεῦθεν τ χείλ|ς τ ποταμ.

6 Καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ τῷ ἐνδεδυμένῳ τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τ ὕδατος τ ποταμ, Ἕως πότε τὸ πέρας ὧν εἴρηκας τ θαυμασίων;

7 Καὶ ἤκουσα τ ἀνδρὸς τ ἐνδεδυμένου τὰ βαδδὶν, ὃς ἦν ἐπάνω τ ὕδατος τ ποταμ· καὶ ὕψωσε τ δεξιὰν αὐτ κ τ ἀριστερὰν αὐτ εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ὤμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τ αἰῶνα, ὅτι εἰς καιρὸν καιρῶν κ ἥμισυ καιρ, ἐν τῷ συντελεσθῆναι διασκορπισμὸν γνώσονται πάντα ταῦτα.

8 Καὶ ἐγὼ ἤκουσα, καὶ οὐ συνῆκα· κ εἶπα, Κύριε, τί τὰ ἔσχατα τούτων;

9 Καὶ εἶπε, Δεῦρο Δανιὴλ, ὅτι ἐμπεφραγμένοι κ ἐσφραγισμένοι οἱ λόγοι ἕως καιρ πέρας.

10 Ἐκλεγῶσι, κ ἐκλευκαν-

θῶσι, καὶ πυρωθῶσι, καὶ ἁγιασθῶσι πολλοί· καὶ ἀνομήσωσιν ἄνομοι, καὶ οὐ συνήσουσι πάντες ἄνομοι, καὶ οἱ νοήμονες συνήσουσι.

11 Καὶ ἀπὸ καιροῦ παραλλάξεως ἕ ἐνδελεχισμῶ, καὶ δοθήσεται τὸ βδέλυγμα ἐρημώσεως, ἡμέραι χίλιαι διακόσιαι ἐννενήκοντα.

12 Μακάριος ὁ ὑπομένων καὶ φθάσας εἰς ἡμέρας χιλίας τριακοσίας τριακονταπέντε.

13 Καὶ σὺ δεῦρο, καὶ ἀναπαύσῃ· ἔτι γὰρ ἡμέραι καὶ ὧραι εἰς ἀναπλήρωσιν συντελείας, καὶ ἀνασήσῃ εἰς τὸ κλῆρόν σε εἰς συντέλειαν ἡμερῶν.

ΩΣΗΕ. Α'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίε, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ὡσηὲ τὸν ἕ Βεηρεὶ, ἐν ἡμέραις Ὀζίε, καὶ Ἰωάθαμ, καὶ Ἄχαζ, καὶ Ἐζεκίε βασιλέων Ἰούδα, καὶ ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ υἱῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραήλ.

2 Ἀρχὴ λόγε Κυρίε ἐν Ὡσηέ· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ὡσηὲ, Βάδιζε, λάβε σεαυτῷ γυναῖκα πορνείας, καὶ τέκνα πορνείας, διότι ἐκπορνεύσασα ἐκπορνεύσει ἡ γῆ ἀπὸ ὄπισθεν τῦ Κυρίε.

3 Καὶ ἐπορεύθη, καὶ ἔλαβε τὴ Γόμερ, θυγατέρα Δεβηλαΐμ· καὶ συνέλαβε καὶ ἔτεκεν αὐτῷ υἱόν.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς αὐτὸν, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῦ Ἰεζραὲλ, διότι ἔτι μικρὸν, καὶ ἐκδικήσω τὸ αἷμα ἕ Ἰεζραὲλ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ καταπαύσω βασιλείαν οἴκου Ἰσραήλ.

5 Καὶ ἔσαι, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, συντρίψω τὸ τόξον τῦ Ἰσραὴλ ἐν κοιλάδι ἕ Ἰεζραέλ.

6 Καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκε θυγατέρα· καὶ εἶπεν αὐτῷ, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῆς, Οὐκ ἠλεημένη, διότι οὐ μὴ προσθήσω ἔτι ἐλεῆσαι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ἀλλ' ἢ ἀντιτασσόμενος ἀντιτάξομαι αὐτοῖς.

7 Τὸς δὲ υἱὸς Ἰούδα ἐλεήσω, καὶ σώσω αὐτὸς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ οὐ σώσω αὐτὸς ἐν

τόξῳ, καὶ ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ ἐν πολέμῳ, καὶ ἐν ἵπποις, καὶ ἐν ἱππεῦσι.

8 Καὶ ἀπεγαλάκτισε τὴν Οὐκ ἠλεημένην· καὶ συνέλαβεν ἔτι, καὶ ἔτεκεν υἱόν.

9 Καὶ εἶπε, Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτῦ, Οὐ λαός μου, διότι ὑμεῖς οὐ λαός μου, καὶ ἐγὼ οὐκ εἰμὶ ὑμῶν.

10 Καὶ ἦν ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, ἣ οὐκ ἐκμετρηθήσεται, καὶ οὐκ ἐξαριθμηθήσεται· καὶ ἔσαι, ἐν τῷ τόπῳ, οὗ ἐρρέθη αὐτοῖς, Οὐ λαός μου ὑμεῖς, κληθήσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεῦ ζῶντος.

11 Καὶ συναχθήσονται υἱοὶ Ἰούδα, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπὶ τοαυτὸ, καὶ θήσονται ἑαυτοῖς ἀρχὴν μίαν, καὶ ἀναβήσονται ἐκ τῆς γῆς, ὅτι μεγάλη ἡ ἡμέρα Ἰεζραέλ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΙΠΑΤΕ τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν, Λαός μου, καὶ τῇ ἀδελφῇ ὑμῶν, Ἠλεημένη.

2 Κρίθητε πρὸς τὴν μητέρα ὑμῶν, κρίθητε, ὅτι αὕτη οὐ γυνή μου, καὶ ἐγὼ οὐκ ἀνὴρ αὐτῆς· καὶ ἐξαρῶ τὴν πορνείαν αὐτῆς ἐκ προσώπου μου, καὶ τὴν μοιχείαν αὐτῆς ἐκ μέσου μαστῶν αὐτῆς,

3 Ὅπως ἂν ἐκδύσω αὐτὴν γυμνὴν, καὶ ἀποκαταστήσω αὐτὴν καθὼς ἡμέρα γενέσεως αὐτῆς· καὶ θήσω αὐτὴν ἔρημον, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀποκτενῶ αὐτὴν ἐν δίψει.

4 Καὶ τὰ τέκνα αὐτῆς οὐ μὴ ἐλεήσω, ὅτι τέκνα πορνείας ἐσίν.

5 Ὅτι ἐξεπόρνευσεν ἡ μήτηρ αὐτῶν, κατῃσχύνεν ἡ τεκοῦσα αὐτά· ὅτι εἶπε, Πορεύσομαι ὀπίσω τῶν ἐραστῶν μου, τῶν διδόντων μοι τὰς ἄρτας μου, καὶ τὸ ὕδωρ μου, καὶ τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τὸ ἔλαιόν μου, καὶ πάντα ὅσα μοι καθήκει.

6 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ φράσσω τὴν ὁδὸν αὐτῆς ἐν σκόλοψι, καὶ ἀνοικοδομήσω τὰς ὁδὸς, καὶ τὴν τρίβον αὐτῆς οὐ μὴ εὕρῃ.

7 Καὶ καταδιώξεται τὰς ἐραστὰς αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτάς· καὶ ζητήσει αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ εὕρῃ αὐτάς· καὶ ἐρεῖ, Πορεύσομαι, καὶ ἐπιστρέψω πρὸς τὸν ἄνδρα μου τὸν πρότερον, ὅτι καλῶς μοι ἦν τότε, ἢ νῦν.

8 Καὶ αὕτη οὐκ ἔγνω ὅτι ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ τὸν σῖτον, καὶ τὸν οἶνον, καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἀργύριον ἐπλήθυνα αὐτῇ· αὕτη δὲ ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ ἐποίησε τῇ Βάαλ.

9 Διὰ τοῦτο ἐπιστρέψω, καὶ κομιῶμαι τὸν σῖτόν μου καθ' ὥραν αὐτοῦ, καὶ τὸν οἶνόν μου ἐν

καιρῷ αὐτῆ· καὶ ἀφελῶμαι τὰ ἱμάτιά μου, καὶ τὰ ὀθόνιά μου, τοῦ μὴ καλύπτειν τὴν ἀσχημοσύνην αὐτῆς.

10 Καὶ νῦν ἀποκαλύψω τὴν ἀκαθαρσίαν αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, καὶ ἀνθρωπος οὐ μὴ ἐξέληται αὐτὴν ἐκ χειρός μου.

11 Καὶ ἀποστρέψω πάσας τὰς εὐφροσύνας αὐτῆς, ἑορτὰς αὐτῆς, καὶ τὰς νεομηνίας αὐτῆς, καὶ τὰ σάββατα αὐτῆς, καὶ πάσας τὰς πανηγύρεις αὐτῆς.

12 Καὶ ἀφανιῶ ἄμπελον αὐτῆς, καὶ τὰς συκὰς αὐτῆς, ὅσα εἶπε, Μισθώματά μου ταῦτά ἐστιν ἃ ἔδωκάν μοι οἱ ἐραστάι μου· καὶ θήσομαι αὐτὰ εἰς μαρτύριον, καὶ καταφάγεται αὐτὰ τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς.

13 Καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὴν τὰς ἡμέρας τῶν Βααλείμ, ἐν αἷς ἐπέθυεν αὐτοῖς· καὶ περιετίθετο τὰ ἐνώτια αὐτῆς, καὶ τὰ καθόρμια αὐτῆς, καὶ ἐπορεύετο ὀπίσω τῶν ἐραστῶν αὐτῆς, ἐμοῦ δὲ ἐπελάθετο, λέγει Κύριος.

14 Διὰ τοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ πλανῶ αὐτὴν, καὶ τάξω αὐτὴν ὡς ἔρημον, καὶ λαλήσω ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῆς,

15 Καὶ δώσω αὐτῇ τὰ κτήματα αὐτῆς ἐκεῖθεν, καὶ τὴν κοιλάδα Ἀχὼρ διανοῖξαι σύνεσιν αὐτῆς· καὶ ταπεινωθήσεται ἐκεῖ κατὰ τὰς ἡμέρας νηπιότητος αὐτῆς, καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἀναβάσεως αὐτῆς ἐκ γῆς Αἰγύπτου.

16 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, καλέσει με Ὁ ἀνήρ μου, καὶ οὐ καλέσει με ἔτι Βααλείμ.

17 Καὶ ἐξαρῶ τὰ ὀνόματα τῶν Βααλεὶμ ἐκ στόματος αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ μνησθῶσιν ἐκέτι τὰ ὀνόματα αὐτῶν.

18 Καὶ διαθήσομαι αὐτοῖς διαθήκην ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μετὰ τῶν θηρίων τοῦ ἀγροῦ, καὶ μετὰ τῶν πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τῶν ἑρπετῶν τῆς γῆς· καὶ τόξον, καὶ ῥομφαίαν, καὶ πόλεμον συντρίψω ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατοικιῶ σε ἐπ' ἐλπίδι.

19 Καὶ μνησεύσομαί σε ἐμαυτῷ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ μνησεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ ἐν κρίματι, καὶ ἐν ἐλέει, καὶ ἐν οἰκτιρμοῖς,

20 Καὶ μνησεύσομαί σε ἐμαυτῷ ἐν πίστει, καὶ ἐπιθνώσῃ τὸν Κύριον.

21 Καὶ ἔσαι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος, ἐπακούσομαι τῷ οὐρανῷ, καὶ αὐτὸς ἐπακούσεται τῆς γῆς,

22 Καὶ ἡ γῆ ἐπακούσεται τοῦ σίτου, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τοῦ ἐλαίου, καὶ αὐτὰ ἐπακούσεται τῷ Ἰεζραέλ.

23 Καὶ σπερῶ αὐτὴν ἐμαυτῷ ἐπὶ τ γῆς, κ ἀγαπήσω τὴν οὐκ ἠγαπημένην, καὶ ἐρῶ τῷ οὐ λαῷ μ, Λαός μ εἶ σύ· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου εἶ σύ.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἔτι πορεύθητι, κ ἀγάπησον γυναῖκα ἀγαπῶσαν πονηρὰ, καὶ μοιχαλίν, καθὼς ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ, κ αὐτοὶ ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ θεὰς ἀλλοτρίας, κ φιλοῦσι πέμματα μετὰ σταφίδος.

2 Καὶ ἐμισθωσάμην ἐμαυτῷ πεντεκαίδεκα ἀργυρίου, κ γομὸρ κριθῶν κ νέβελ οἴνε.

3 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὴν, Ἡμέρας πολλὰς καθήσῃ ἐπ' ἐμοὶ, κ οὐ μὴ πορνεύσῃς, οὐδὲ μὴ γένῃ ἀνδρὶ, καὶ ἐγὼ ἐπὶ σοί.

4 Διότι ἡμέρας πολλὰς καθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, οὐκ ὄντος βασιλέως, οὐδὲ ὄντος ἄρχοντος, οὐδὲ θυσίας, οὐδὲ ὄντος θυσιαστηρίε, οὐδὲ ἱερατείας, οὐδὲ δήλων.

5 Καὶ μετὰ ταῦτα ἐπιστρέψουσιν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, κ ἐπιζητήσουσι Κύριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, κ Δαυὶδ τ βασιλέα αὐτῶν, κ ἐκζητήσουσι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, κ ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς αὐτε ἐπ' ἐσχάτων τ ἡμερῶν.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ λόγον Κυρίε υἱοὶ Ἰσραὴλ, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸς κατοικοῦντας τ γῆν, διότι οὐκ ἔστιν ἀλήθεια, οὐδὲ ἔλεος, οὐδὲ ἐπίγνωσις Θεε ἐπὶ τ γῆς.

2 Ἀρὰ, κ ψεῦδος, κ φόνος, κ κλοπὴ, κ μοιχεία κέχυται ἐπὶ τ γῆς, κ αἵματα ἐφ' αἵμασι μίσγεσι.

3 Διὰ τᾶτο πενθήσει ἡ γῆ, κ σμικρυνθήσεται σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, σὺν τοῖς θηρίοις τ ἀγρε, καὶ σὺν τοῖς ἑρπετοῖς τῆς γῆς, κ σὺν τοῖς πετεινοῖς τ οὐρανε, κ οἱ ἰχθύες τ θαλάσσης ἐκλείψουσιν,

4 Ὅπως μηδεὶς μήτε δικάζηται, μήτε ἐλέγχῃ μηδείς· ὁ δὲ λαός μ ὡς ἀντιλεγόμενο ἱερεύς.

5 Καὶ ἀσθενήσει ἡμέρας, κ ἀσθενήσει ὁ προφήτης μετὰ σε· νυκτὶ ὡμοίωσα τ μητέρα σε.

6 Ὡμοιώθη ὁ λαός μ, ὡς οὐκ ἔχων γνῶσιν· ὅτι σὺ ἐπίγνωσιν ἀπώσω, κἀγὼ ἀπώσομαί σε, τ μὴ ἱερατεύειν μοι· κ ἐπελάθε νόμον Θεε σε, κἀγὼ ἐπιλήσομαι τέκνων σε.

7 Κατὰ τὸ πλῆθος αὐτῶν, ἔτως ἥμαρτόν μοι· τὴν δόξαν αὐτῶν εἰς ἀτιμίαν θήσομαι.

8 Ἁμαρτίας λαε μ φά-

γονται· καὶ ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν λήψονται τὰς ψυχὰς αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσαι καθὼς ὁ λαὸς, ἕτως καὶ ὁ ἱερεύς· καὶ ἐκδικήσω ἐπ' αὐτὸν τὰς ὁδὰς αὐτῦ, καὶ τὰ διαβήλια αὐτῦ ἀνταποδώσω αὐτῷ.

10 Καὶ φάγονται, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσιν· ἐπόρνευσαν, καὶ οὐ μὴ κατευθύνωσι· διότι τὸν Κύριον ἐγκατέλιπον τοῦ φυλάξαι.

11 Πορνείαν καὶ οἶνον καὶ μέθυσμα ἐδέξατο καρδία

12 Λαῦ μου· ἐν συμβόλοις ἐπηρώτων, καὶ ἐν ῥάβδοις αὐτῦ ἀπήγγελλον αὐτῷ· πνεύματι πορνείας ἐπλανήθησαν, καὶ ἐξεπόρνευσαν ἀπὸ τοῦ Θεῦ αὐτῶν.

13 Ἐπὶ τὰς κορυφὰς τ̃ ὀρέων ἐθυσίαζον, καὶ ἐπὶ τὰς βουνὰς ἔθυον ὑποκάτω δρυὸς, καὶ λεύκης, καὶ δένδρα συσκιάζοντος, ὅτι καλὸν σκέπη· διὰ τῦτο ἐκπορνεύσουσιν αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ αἱ νύμφαι ὑμῶν μοιχεύσουσι.

14 Καὶ οὐ μὴ ἐπισκέψωμαι ἐπὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν ὅταν πορνεύσωσι, καὶ ἐπὶ τὰς νύμφας ὑμῶν ὅταν μοιχεύσωσιν· ὅτι αὐτοὶ μετὰ τ̃ πορνῶν συνεφύροντο, καὶ μετὰ τ̃ τετελεσμένων ἔθυον, καὶ ὁ λαὸς ὁ μὴ συνιὼν συνεπλέκετο μετὰ πόρνης.

15 Σὺ δὲ Ἰσραὴλ μὴ ἀγνόει, καὶ Ἰούδα μὴ εἰσπορεύεσθε εἰς Γάλγαλα, καὶ μὴ ἀναβαίνετε εἰς τ̃ οἶκον Ὤν, καὶ μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον.

16 Διότι ὡς δάμαλις παροισρῶσα παροίσρησεν Ἰσραὴλ· νῦν νεμήσει αὐτὰς Κύριος ὡς ἀμνὸν ἐν εὐρυχώρῳ.

17 Μέτοχος εἰδώλων Ἐφραὶμ ἔθηκεν ἑαυτῷ σκάνδαλα,

18 Ἠρέτισε Χαναναίους· πορνεύοντες ἐξεπόρνευσαν, ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φρυάγματος αὐτῆς.

19 Συσροφὴ πνεύματος σὺ εἶ ἐν ταῖς πλέρυξιν αὐτῆς, καὶ καταισχυνθήσονται ἐκ τ̃ θυσιασηρίων αὐτῶν.

Κεφ. έ. 5.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ ταῦτα οἱ ἱερεῖς, καὶ προσέχετε οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ ὁ οἶκος τ̃ βασιλέως ἐνωτίζεσθε, διότι πρὸς ὑμᾶς ἐσι τὸ κρίμα, ὅτι παγὶς ἐγενήθητε τῇ Σκοπιᾷ, καὶ ὡς δίκτυον ἐκτεταμένον ἐπὶ τὸ Ἰταβύριον,

2 Ὁ οἱ ἀγρεύοντες τ̃ θήραν κατέπηξαν· ἐγὼ δὲ παιδευτὴς ὑμῶν,

3 Ἐγὼ ἔγνων τ̃ Ἐφραὶμ, καὶ Ἰσραὴλ οὐκ ἀπέςη ἀπ' ἐμοῦ· διὰ

ότι νῦν ἐξεπόρνευσεν Ἐφραὶμ, ἐμιάνθη Ἰσραήλ.

4 Οὐκ ἔδωκαν τὰ διαβήλια αὐτῶν τ̃ ἐπιστρέψαι πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῶν, ὅτι πνεῦμα πορνείας ἐν αὐτοῖς ἐστι· τὸν δὲ Κύριον οὐκ ἐπέγνωσαν.

5 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ ὕβρις τ̃ Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐτ̃· καὶ Ἰσραὴλ· καὶ Ἐφραὶμ ἀσθενήσουσιν ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν· καὶ ἀσθενήσει καὶ Ἰούδας μετ' αὐτῶν.

6 Μετὰ προβάτων καὶ μόσχων πορεύσονται τ̃ ἐκζητῆσαι τὸν Κύριον, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν αὐτόν· ὅτι ἐκκέκλικεν ἀπ' αὐτῶν,

7 Ὅτι τ̃ Κύριον ἐγκατέλιπον, ὅτι τέκνα ἀλλότρια ἐγεννήθησαν αὐτοῖς· νῦν καταφάγεται αὐτὰς ἡ ἐρυσίβη, καὶ τὰς κλήρας αὐτῶν.

8 Σαλπίσατε σάλπιγγι ἐπὶ τὰς βουνὸς, ἠχήσατε ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν, κηρύξατε ἐν τῷ οἴκῳ Ὦν, ἐξέστη Βενιαμὶν,

9 Ἐφραὶμ εἰς ἀφανισμὸν ἐγένετο ἐν ἡμέραις ἐλέγχου· ἐν ταῖς φυλαῖς τ̃ Ἰσραὴλ ἔδειξα πιστά.

10 Ἐγένοντο οἱ ἄρχοντες Ἰούδα ὡς μετατιθέντες ὅρια, ἐπ' αὐτὰς ἐκχεῶ ὡς ὕδωρ τὸ ὄργημά μου.

11 Κατεδυνάσευσεν Ἐφραὶμ τ̃ ἀντίδικον αὐτ̃, κατεπάτησε τὸ κρίμα, ὅτι ἤρξατο πορεύεσθαι ὀπίσω τ̃ ματαίων.

12 Καὶ ἐγὼ ὡς ταραχὴ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰούδα.

13 Καὶ εἶδεν Ἐφραὶμ τὴν νόσον αὐτ̃, καὶ Ἰούδας τ̃ ὀδύνην αὐτ̃· καὶ ἐπορεύθη Ἐφραὶμ πρὸς Ἀσσυρίους, καὶ ἀπέστειλε πρέσβεις πρὸς βασιλέα Ἰαρείμ· καὶ ἔτος οὐκ ἠδυνάσθη ἰάσασθαι ὑμᾶς, καὶ οὐ μὴ διαπαύσῃ ἐξ ὑμῶν ὀδύνη.

14 Διότι ἐγὼ εἰμὶ ὡς πανθὴρ τῷ Ἐφραὶμ, καὶ ὡς λέων τῷ οἴκῳ Ἰούδα· καὶ ἐγὼ ἁρπῶμαι, καὶ πορεύσομαι, καὶ λήψομαι, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ ἐξαιρούμενος.

15 Πορεύσομαι καὶ ἐπιστρέψω εἰς τ̃ τόπον μου, ἕως οὗ ἀφανισθῶσι, καὶ ζητήσουσι τὸ πρόσωπόν μου.

Κεφ. ε'. 6.

ΕΝ θλίψει αὐτῶν ὀρθριοῦσι πρὸς μὲ, λέγοντες, Πορευθῶμεν, καὶ ἐπιστρέψωμεν πρὸς Κύριον τ̃ Θεὸν ἡμῶν, ὅτι αὐτὸς

2 Ἥρπακε, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, πατάξει, καὶ ποτώσει ἡμᾶς,

3 Ὑγιάσει ἡμᾶς μετὰ δύο ἡμέρας· ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ ἐξαναστησόμεθα, καὶ ζησόμεθα ἐνώπιον αὐτ̃,

4 Καὶ γνωσόμεθα· διώξωμεν δ γνῶναι τὸν Κύριον· ὡς ὄρθρον ἕτοιμον εὑρήσομεν αὐτὸν, καὶ ἥξει ὡς ὑετὸς ἡμῖν πρώϊμος καὶ ὄψιμος γῇ.

5 Τί σοι ποιήσω Ἐφραΐμ; τί σοι ποιήσω Ἰούδα; τὸ δὲ ἔλεος ὑμῶν ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη.

6 Διὰ τοῦτο ἀπεθέρισα τοὺς προφήτας ὑμῶν· ἀπέκτεινα αὐτοὺς ἐν ῥήματι στόματός μου· καὶ τὸ κρίμα μου ὡς φῶς ἐξελεύσεται.

7 Διότι ἔλεος θέλω ἢ θυσίαν, καὶ ἐπίγνωσιν Θεοῦ ἢ ὁλοκαυτώματα.

8 Αὐτοὶ δέ εἰσιν ὡς ἄνθρωπος παραβαίνων διαθήκην· ἐκεῖ κατεφρόνησέ μου

9 Γαλαὰδ πόλις, ἐργαζομένη μάταια, ταράσσουσα ὕδωρ,

10 Καὶ ἡ ἰσχύς σου ἀνδρὸς πειρατοῦ· ἔκρυψαν ἱερεῖς ὁδὸν, ἐφόνευσαν Σίκιμα, ὅτι ἀνομίαν ἐποίησαν

11 Ἐν τῷ οἴκῳ δ Ἰσραήλ· εἶδον φρικώδη ἐκεῖ, πορνείαν δ Ἐφραΐμ· ἐμιάνθη Ἰσραὴλ

12 Καὶ Ἰούδα· ἄρχε τρυγᾶν σεαυτῷ, ἐν τῷ ἐπισρέφειν με τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ μου.

Κεφ. ζ'. 7.

ΕΝ τῷ ἰάσασθαί με τὸν Ἰσραὴλ καὶ ἀποκαλυφθήσεται ἡ ἀδικία Ἐφραΐμ, καὶ ἡ κακία Σαμαρείας, ὅτι εἰργάσαντο ψευδῆ· καὶ κλέπτης πρὸς αὐτὸν εἰσελεύσεται, ἐκδιδύσκων λῃστὴς ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ,

2 Ὅπως συνάδωσιν ὡς ἄδοντες τῇ καρδίᾳ αὐτῶν· πάσας τὰς κακίας αὐτῶν ἐμνήσθην· νῦν ἐκύκλωσαν αὐτοὺς τὰ διαβέλια αὐτῶν, ἀπέναντι δ προσώπου μου ἐγένοντο.

3 Ἐν ταῖς κακίαις αὐτῶν εὐφραναν βασιλεῖς, καὶ ἐν τοῖς ψεύδεσιν αὐτῶν ἄρχοντας.

4 Πάντες μοιχεύοντες ὡς κλίβανος καιόμενος εἰς πέψιν κατακαύματος ἀπὸ τοῦ φλογὸς, ἀπὸ φυράσεως σίτου, ἕως τοῦ ζυμωθῆναι αὐτό.

5 Ἡμέραι τῶν βασιλέων ὑμῶν, ἤρξαντο οἱ ἄρχοντες θυμοῦσθαι ἐξ οἴνου, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα αὐτοῦ μετὰ λοιμῶν.

6 Διότι ἀνεκαύθησαν ὡς κλίβανος αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἐν τῷ καταράσσειν αὐτοὺς ὅλην τὴν νύκτα· ὕπνος Ἐφραΐμ ἐνεπλήσθη, πρωὶ ἐνεξενήθη, ἀνεκαύθη ὡς πυρὸς φέγγος.

7 Πάντες ἐθερμάνθησαν ὡς κλίβανος, καὶ κατέφαγον τοὺς κριτὰς αὐτῶν· πάντες οἱ βασιλεῖς αὐτῶν ἔπεσαν, οὐκ ἦν ἐν

αὐτοῖς ὁ ἐπικαλούμενος πρὸς
μέ.
8 Ἐφραὶμ ἐν τοῖς λαοῖς αὐ-
τοῦ συνεμίγνυτο, Ἐφραὶμ ἐγέ-
νετο ἐγκρυφίας, οὐ μεταστρεφό-
μενος.
9 Κατέφαγον ἀλλότριοι τὴν
ἰσχὺν αὐτοῦ, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔγνω·
καὶ πολιαὶ ἐξήνθησαν αὐτῷ, καὶ
αὐτὸς οὐκ ἔγνω.
10 Καὶ ταπεινωθήσεται ἡ
ὕβρις Ἰσραὴλ εἰς πρόσωπον αὐ-
τοῦ· καὶ οὐκ ἐπέστρεψαν πρὸς Κύ-
ριον τὸν Θεὸν αὐτῶν, καὶ οὐκ ἐξεζή-
τησαν αὐτὸν ἐν πᾶσι τούτοις.
11 Καὶ ἦν Ἐφραὶμ ὡς περι-
στερὰ ἄνους, οὐκ ἔχουσα καρδίαν·
Αἴγυπτον ἐπεκαλεῖτο, καὶ εἰς
Ἀσσυρίους ἐπορεύθησαν.
12 Καθὼς ἂν πορεύωνται,
ἐπιβαλῶ ἐπ' αὐτοὺς τὸ δίκτυόν
μου, καθὼς τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρα-
νοῦ κατάξω αὐτοὺς, παιδεύσω
αὐτοὺς ἐν τῇ ἀκοῇ τῆς θλίψεως
αὐτῶν.
13 Οὐαὶ αὐτοῖς, ὅτι ἀπεπή-
δησαν ἀπ' ἐμοῦ· δείλαιοί εἰσιν,
ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ· ἐγὼ δὲ
ἐλυτρωσάμην αὐτοὺς, αὐτοὶ δὲ
κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ ψευ-
δῆ.
14 Καὶ οὐκ ἐβόησαν πρὸς μὲ
αἱ καρδίαι αὐτῶν, ἀλλ' ἢ ὠλό-
λυζον ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν·
ἐπὶ σίτῳ καὶ οἴνῳ κατετέμ-
νοντο.
15 Ἐπαιδεύθησαν ἐν ἐμοὶ,
κἀγὼ κατίσχυσα τοὺς βραχί-
ονας αὐτῶν, καὶ εἰς ἐμὲ ἐλογί-
σαντο πονηρά.
16 Ἀπεστράφησαν εἰς οὐδὲν,
ἐγένοντο ὡς τόξον ἐντεταμένον·
πεσοῦνται ἐν ῥομφαίᾳ οἱ ἄρ-
χοντες αὐτῶν δι' ἀπαιδευσίαν
γλώσσης αὐτῶν· οὗτος ὁ φαυ-
λισμὸς αὐτῶν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ.

Κεφ. η'. 8.

ΕΙΣ κόλπον αὐτῶν, ὡς γῆ,
ὡς ἀετὸς ἐπ' οἶκον Κυρίου,
ἀνθ' ὧν παρέβησαν τὴν διαθήκην
μου, καὶ κατὰ τοῦ νόμου μου ἠσέ-
βησαν.
2 Ἐμὲ κεκράξονται, Ὁ Θεὸς
ἐγνώκαμέν σε.
3 Ὅτι Ἰσραὴλ ἀπεστρέψατο
ἀγαθὰ, ἐχθρὸν κατεδίωξαν.
4 Ἑαυτοῖς ἐβασίλευσαν, καὶ
οὐ δι' ἐμοῦ, ἦρξαν, καὶ οὐκ ἐγνώ-
ρισάν μοι· τὸ ἀργύριον αὐτῶν,
καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ἐποίησαν
ἑαυτοῖς εἴδωλα, ὅπως ἐξολο-
θρευθῶσιν.
5 Ἀπότριψαι τὸν μόσχον σου
Σαμάρεια, παρωξύνθη ὁ θυ-
μός μου ἐπ' αὐτούς· ἕως τίνος
οὐ μὴ δύνωνται καθαρισθῆναι
6 Ἐν τῷ Ἰσραήλ; καὶ αὐτὸ
τέκτων ἐποίησε, καὶ οὐ Θεός ἐστι·
διότι πλανῶν ἦν ὁ μόσχος σου
Σαμάρεια·
7 Ὅτι ἀνεμόφθορα ἔσπειραν,
καὶ ἡ καταστροφὴ αὐτῶν ἐκδέξεται

αὐτά· δράγμα ἐκ ἔχον ἰσχὺν ⸗ ποιῆσαι ἄλευρον· ἐὰν δὲ κ̀ ποιήσῃ, ἀλλότριοι καταφάγονται αὐτό.

8 Κατεπόθη Ἰσραὴλ, νῦν ἐγένετο ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὡς σκεῦος ἄχρηστον,

9 Ὅτι αὐτοὶ ἀνέβησαν εἰς Ἀσσυρίους· ἀνέθαλε καθ' ἑαυτὸν Ἐφραΐμ· δῶρα ἠγάπησαν,

10 Διὰ τοῦτο παραδοθήσονται ἐν τοῖς ἔθνεσι· νῦν εἰσδέξομαι αὐτὰς, κ̀ κοπάσσει μικρὸν ⸗ χρίειν βασιλέα καὶ ἄρχοντας.

11 Ὅτι ἐπλήθυνεν Ἐφραΐμ θυσιαστήρια, εἰς ἁμαρτίας ἐγένοντο αὐτῷ θυσιαστήρια ἠγαπημένα.

12 Καταγράψω αὐτῷ πλῆθος, καὶ τὰ νόμιμά αὐτῦ εἰς ἀλλότρια ἐλογίσθησαν, θυσιαστήρια τὰ ἠγαπημένα.

13 Διότι ἐὰν θύσωσι θυσίαν, κ̀ φάγωσι κρέα, Κύριος οὐ προσδέξεται αὐτά· νῦν μνησθήσεται τὰς ἀδικίας αὐτῶν, κ̀ ἐκδικήσει τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν· αὐτοὶ εἰς Αἴγυπτον ἀπέστρεψαν, κ̀ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

14 Καὶ ἐπελάθετο Ἰσραὴλ ⸗ ποιήσαντος αὐτὸν, κ̀ ᾠκοδόμησαν τεμένη· καὶ Ἰούδας ἐπλήθυνε πόλεις τετειχισμένας· κ̀ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς τὰς πόλεις αὐτῦ, κ̀ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῶν.

Κεφ. Θ'. 9.

ΜΗ χαῖρε Ἰσραὴλ, μηδὲ εὐφραίνου καθὼς οἱ λαοὶ, διότι ἐπόρνευσας ἀπὸ τῦ Θεῦ σου· ἠγάπησας δόματα ἐπὶ πάντα ἅλωνα σίτου.

2 Ἅλων κ̀ ληνὸς οὐκ ἔγνω αὐτὰς, κ̀ ὁ οἶνος ἐψεύσατο αὐτάς.

3 Οὐ κατῴκησαν ἐν τῇ γῇ ⸗ Κυρίου· κατῴκησεν Ἐφραΐμ Αἴγυπτον, κ̀ ἐν Ἀσσυρίοις ἀκάθαρτα φάγονται.

4 Οὐκ ἔσπεισαν τῷ Κυρίῳ οἶνον, κ̀ οὐκ ἤδυναν αὐτῷ αἱ θυσίαι αὐτῶν, ὡς ἄρτος πένθους αὐτοῖς· πάντες οἱ ἐσθίοντες αὐτὰ μιανθήσονται, διότι οἱ ἄρτοι αὐτῶν ταῖς ψυχαῖς αὐτῶν οὐκ εἰσελεύσονται εἰς τὸν οἶκον Κυρίου.

5 Τί ποιήσετε ἐν ἡμέραις πανηγύρεως, κ̀ ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς ⸗ Κυρίου;

6 Διὰ τοῦτο ἰδὲ πορεύονται ἐκ ταλαιπωρίας Αἰγύπτου, καὶ ἐκδέξεται αὐτὰς Μέμφις, καὶ θάψει αὐτὰς Μαχμάς· τὸ ἀργύριον αὐτῶν ὅλεθρος κληρονομήσει αὐτό, ἄκανθαι ἐν τοῖς σκηνώμασιν αὐτῶν.

7 Ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς ἐκδικήσεως, ἥκασιν αἱ ἡμέραι τῆς

ἀνταποδόσεώς σε, καὶ κακωθήσεται Ἰσραὴλ ὥσπερ ὁ προφήτης ὁ ψευδεξεηκὼς, ἄνθρωπος ὁ πνευματοφόρος· ὑπὸ δὲ πλήθους τῶν ἀδικιῶν σε ἐπληθύνθη μανία σε.

8 Σκοπὸς Ἐφραὶμ μετὰ Θεοῦ· προφήτης παγὶς σκολιὰ ἐπὶ πάσας τὰς ὁδὸς αὐτοῦ, μανίαν ἐν οἴκῳ Θεοῦ κατέπηξαν.

9 Ἐφθάρησαν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ βουνοῦ, μνησθήσεται ἀδικίας αὐτῶν, ἐκδικήσει ἁμαρτίας αὐτῶν.

10 Ὡς σταφυλὴν ἐν ἐρήμῳ εὗρον τὸν Ἰσραὴλ καὶ ὡς σκοπὸν ἐν συκῇ πρώϊμον πατέρας αὐτῶν εἶδον· αὐτοὶ εἰσῆλθον πρὸς τὸν Βεελφεγὼρ, καὶ ἀπηλλοτριώθησαν εἰς αἰσχύνην, καὶ ἐγένοντο οἱ ἐβδελυγμένοι, ὡς οἱ ἠγαπημένοι.

11 Ἐφραὶμ ὡς ὄρνεον ἐξεπετάσθη, αἱ δόξαι αὐτῶν ἐκ τόκων καὶ ὠδίνων καὶ συλλήψεων.

12 Διότι καὶ ἐὰν ἐκθρέψωσι τὰ τέκνα αὐτῶν, ἀτεκνωθήσονται ἐξ ἀνθρώπων· διότι καὶ οὐαὶ αὐτοῖς ἐγὼ· σάρξ μου ἐξ αὐτῶν.

13 Ἐφραὶμ, ὃν τρόπον εἶδον, εἰς θήραν παρέσησαν τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ Ἐφραὶμ, δι' ἐξαγαγεῖν εἰς ἀποκέντησιν τὰ τέκνα αὐτοῦ.

14 Δὸς αὐτοῖς Κύριε, τί δώσεις αὐτοῖς; μήτραν ἀτεκνοῦσαν, καὶ μαστοὺς ξηρούς.

15 Πᾶσαι αἱ κακίαι αὐτῶν ἐν Γαλγαλ, ὅτι ἐκεῖ ἐμίσησα αὐτούς· διὰ τὰς κακίας τῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν, ἐκ δὲ οἴκου μου ἐκβαλῶ αὐτοὺς, καὶ μὴ προσθήσω τοῦ ἀγαπῆσαι αὐτούς· πάντες οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἀπειθοῦντες.

16 Ἐπόνεσεν Ἐφραὶμ· τὰς ῥίζας αὐτοῦ ἐξηράνθη, καρπὸν ἐκ ἔτι μὴ ἐνέγκῃ· διότι καὶ ἐὰν γεννήσωσιν, ἀποκτενῶ τὰ ἐπιθυμήματα κοιλίας αὐτῶν.

17 Ἀπώσεται αὐτοὺς ὁ Θεὸς, ὅτι οὐκ εἰσήκουσαν αὐτοῦ, καὶ ἔσονται πλανῆται ἐν τοῖς ἔθνεσιν.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΜΠΕΛΟΣ εὐκληματοῦσα Ἰσραὴλ, ὁ καρπὸς εὐθηνῶν αὐτῆς· κατὰ τὸ πλῆθος τῶν καρπῶν αὐτῆς, ἐπλήθυνε τὰ θυσιαστήρια· κατὰ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς αὐτοῦ, ᾠκοδόμησε στήλας.

2 Ἐμέρισαν καρδίας αὐτῶν, νῦν ἀφανισθήσονται· αὐτὸς κατασκάψει τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ταλαιπωρήσουσιν αἱ στῆλαι αὐτῶν.

3 Διότι νῦν ἐροῦσιν, Οὐκ ἔστι βασιλεὺς ἡμῖν, ὅτι οὐκ ἐφοβήθημεν τὸν Κύριον· ὁ δὲ βασιλεὺς τί ποιήσει ἡμῖν,

4 Λαλῶν ῥήματα τροφάσεις ψευδεῖς; διαθήσεται διαθήκην, ἀνατελεῖ ὡς ἄγρωσις, κρίμα ἐπὶ χέρσον ἀγρᾶ.

5 Τῷ μόσχῳ τῆ οἴκε Ὤν παροικήσουσιν οἱ κατοικοῦντες Σαμάρειαν, ὅτι ἐπένθησε λαὸς αὐτῆ ἐπ' αὐτόν· καὶ καθὼς παρεπίκραναν αὐτὸν, ἐπιχαρεῖνται ἐπὶ τ δόξαν αὐτῆ, ὅτι μετῳκίσθη ἀπ' αὐτῆ.

6 Καὶ αὐτὸν εἰς Ἀσσυρίκς δήσαντες, ἀπήνεγκαν ξένια τῷ βασιλεῖ Ἰαρείμ· ἐν δόματι Ἐφραὶμ δέξεται, καὶ αἰσχυνθήσεται Ἰσραὴλ ἐν τῇ βελῇ αὐτῆ.

7 Ἀπέῤῥιψε Σαμάρεια βασιλέα αὐτῆς ὡς φρύγανον ἐπὶ τροσώπε ὕδατος·

8 Καὶ ἐξαρθήσονται βωμοὶ Ὤν ἁμαρτήματα ϑ Ἰσραὴλ, ἄκανθαι καὶ τρίβολοι ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν· καὶ ἐρῶσι τοῖς ὄρεσι, Καλύψατε ἡμᾶς, καὶ τοῖς βουνοῖς, Πέσατε ἐφ' ἡμᾶς.

9 Ἀφ' οὗ οἱ βουνοὶ, ἥμαρτεν Ἰσραὴλ, ἐκεῖ ἔστησαν· οὐ μὴ καταλάβῃ αὐτὲς ἐν τῷ βουνῷ τόλεμος ἐπὶ τὰ τέκνα ἀδικίας

10 Παιδεῦσαι αὐτές· καὶ συναχθήσονται ἐπ' αὐτὲς λαοὶ, ἐν τῷ παιδεύεσθαι αὐτὲς ἐν ταῖς δυσὶν ἀδικίαις αὐτῶν.

11 Ἐφραὶμ δάμαλις δεδιδαγμένη ἀγαπᾶν νῖκος, ἐγὼ δὲ ἐπελεύσομαι ἐπὶ τὸ κάλλιςον τῆ τραχήλε αὐτῆς· ἐπιβιβῶ Ἐφραὶμ, παρασιωπήσομαι Ἰάδαν, ἐνισχύσει αὐτῷ Ἰακώϐ.

12 Σπείρατε ἑαυτοῖς εἰς δικαιοσύνην, τρυγήσατε εἰς καρπὸν ζωῆς, φωτίσατε ἑαυτοῖς φῶς γνώσεως, ἐκζητήσατε τὸν Κύριον ἕως ϑ ἐλθεῖν γεννήμαλα δικαιοσύνης ὑμῖν.

13 Ἱνατί παρεσιωπήσατε ἀσέϐειαν, καὶ τὰς ἀδικίας αὐτῆς ἐτρυγήσατε; ἐφάγελε καρπὸν ψευδῆ, ὅτι ἤλπισας ἐν τοῖς ἁμαρτήμασί σου, ἐν πλήθει δυνάμεώς σε.

14 Καὶ ἐξαναςήσεται ἀπώλεια ἐν τῷ λαῷ σε, καὶ πάντα τὰ περιτετειχισμένα σε οἰχήσεται· ὡς ἄρχων Σαλαμὰν ἐκ ϑ οἴκε ϑ Ἱεροϐοὰμ, ἐν ἡμέραις πολέμε μητέρα ἐπὶ τέκνοις ἐδάφισαν,

15 Οὕτως ποιήσω ὑμῖν οἶκος ϑ Ἰσραὴλ ἀπὸ προσώπε ἀδικίας κακιῶν ὑμῶν.

Κεφ. ιά. ιι.

ΟΡΘΡΟΥ ἀπερρίφησαν, ἀπερρίφη βασιλεὺς Ἰσραὴλ· ὅτι νήπιος Ἰσραὴλ, καὶ ἐγὼ ἠγάπησα αὐτὸν, καὶ ἐξ Αἰγύπλε μετεκάλεσα τὰ τέκνα αὐτῆ.

2 Καθὼς μετεκάλεσα αὐτὲς, ἔτως ἀπῴχοντο ἐκ προσ-

ώπε με· αὐτοὶ τοῖς Βααλείμ ἔθυον, καὶ τοῖς γλυπτοῖς ἐθυμίων.

3 Καὶ ἐγὼ συνεπόδισα τὸν Ἐφραΐμ, ἀνέλαβον αὐτὸν ἐπὶ τὸ βραχίονά με, καὶ οὐκ ἔγνωσαν ὅτι ἴαμαι αὐτούς.

4 Ἐν διαφθορᾷ ἀνθρώπων ἐξέτεινα αὐτοὺς ἐν δεσμοῖς ἀγαπήσεώς με, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς ῥαπίζων ἄνθρωπος ἐπὶ τὰς σιαγόνας αὐτῶν· καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτὸν, δυνήσομαι αὐτῷ.

5 Καλῴκησεν Ἐφραὶμ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ Ἀσσὼρ αὐτὸς βασιλεὺς αὐτῶν· ὅτι οὐκ ἠθέλησεν ἐπιστρέψαι.

6 Καὶ ἠσθένησεν ἐν ῥομφαίᾳ ἐν ταῖς πόλεσιν αὐτῶν, καὶ κατέπαυσεν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν· καὶ φάγονται ἐκ τῶν διαβολίων αὐτῶν,

7 Καὶ ὁ λαὸς αὐτῶν ἐπικρεμάμενος ἐκ τῶν κατοικίας αὐτῶν· καὶ ὁ Θεὸς ἐπὶ τὰ τίμια αὐτῶν θυμωθήσεται, καὶ οὐ μὴ ὑψώσῃ αὐτόν.

8 Τί σε διαθῶμαι Ἐφραΐμ; ὑπερασπιῶ σε Ἰσραήλ; τί σε διαθῶ; ὡς Ἀδάμα θήσομαί σε, καὶ ὡς Σεβοείμ· μετεστράφη ἡ καρδία μου ἐν τῷ αὐτῷ, συνεταράχθη ἡ μεταμέλειά μου.

9 Οὐ μὴ ποιήσω κατὰ τὴν ὀργὴν τοῦ θυμοῦ μου· οὐ μὴ ἐγκαταλίπω τοῦ ἐξαλειφθῆναι τὸν Ἐφραΐμ· διότι Θεὸς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἄνθρωπος, ἐν σοὶ ἅγιος, καὶ οὐκ εἰσελεύσομαι εἰς πόλιν.

10 Ὀπίσω Κυρίου πορεύσομαι· ὡς λέων ἐρεύξεται, ὅτι αὐτὸς ῥύσεται, καὶ ἐκστήσονται τέκνα ὑδάτων.

11 Ἐκστήσονται ὡς ὄρνεον ἐξ Αἰγύπτου, καὶ ὡς περιστερὰ ἐκ γῆς Ἀσσυρίων· καὶ ἀποκατασήσω αὐτοὺς εἰς τὰς οἴκους αὐτῶν, λέγει Κύριος.

12 Ἐκύκλωσέ με ἐν ψεύδει Ἐφραΐμ, καὶ ἐν ἀσεβείαις οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ Ἰούδας νῦν ἔγνω αὐτοὺς ὁ Θεὸς, καὶ ὁ λαὸς ἅγιος κεκλήσεται Θεοῦ.

Κεφ. ιβ'. 12.

Ο ΔΕ Ἐφραΐμ πονηρὸν πνεῦμα, ἐδίωξε καύσωνα ὅλην τὴν ἡμέραν· κενὰ καὶ μάταια ἐπλήθυνε, καὶ διαθήκην μετὰ Ἀσσυρίων διέθετο, καὶ ἔλαιον εἰς Αἴγυπτον ἐνεπορεύετο.

2 Καὶ κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς Ἰούδαν, καὶ ἐκδικῆσαι τὸν Ἰακὼβ κατὰ τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἀποδώσει αὐτῷ.

3 Ἐν τῇ κοιλίᾳ ἐπτέρνισε τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐν κόποις αὐτοῦ ἐνίσχυσε πρὸς Θεόν.

4 Καὶ ἐνίσχυσε μετὰ ἀγγέλου, καὶ ἠδυνάσθη· ἔκλαυσαν,

καὶ ἐδεήθησάν μου· ἐν τῷ οἴκῳ Ὧν εὗρόσάν με, καὶ ἐκεῖ ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

5 Ὁ δὲ Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ἔσαι μνημόσυνον αὐτῶ.

6 Καὶ σὺ ἐν Θεῷ σου ἐπιστρέψεις, ἔλεον καὶ κρίμα φυλάσσε, καὶ ἔγλιζε πρὸς τὸ Θεόν σου διαπαντός.

7 Χαναὰν, ἐν χειρὶ αὐτῆ ζυγὸς ἀδικίας, καταδυναστεύειν ἠγάπησε.

8 Καὶ εἶπεν Ἐφραὶμ, Πλὴν πεπλούτηκα, εὕρηκα ἀναψυχὴν ἐμαυτῷ· πάντες οἱ πόνοι αὐτῆ οὐχ εὑρεθήσονται αὐτῷ, δι' ἀδικίας ἃς ἥμαρτεν.

9 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἔτι κατοικιῶ σε ἐν σκηναῖς, καθὼς ἡμέραι ἑορτῆς.

10 Καὶ λαλήσω πρὸς προφήτας, καὶ ἐγὼ ὁράσεις ἐπλήθυνα, καὶ ἐν χερσὶ προφητῶν ὡμοιώθην.

11 Εἰ μὴ Γαλαὰδ ἐσιν, ἆρα ψευδεῖς ἦσαν ἐν Γαλαὰδ ἄρχοντες θυσιάζοντες, καὶ τὰ θυσιαστήρια αὐτῶν, ὡς χελῶναι ἐπὶ χέρσον ἀγρῦ.

12 Καὶ ἀνεχώρησεν Ἰακὼβ εἰς πεδίον Συρίας, καὶ ἐδέλευσεν Ἰσραὴλ ἐν γυναικὶ, καὶ γυναικὶ ἐφυλάξατο.

13 Καὶ ἐν προφήτῃ ἀνήγαγε Κύριος τὸν Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐν προφήτῃ διεφυλάχθη.

14 Ἐθύμωσεν Ἐφραὶμ, καὶ παρώργισε, καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐπ' αὐτὸν ἐκχυθήσεται, καὶ τὸν ὀνειδισμὸν αὐτοῦ ἀνταποδώσει Κύριος αὐτῷ.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΚΑΤΑ τὸν λόγον Ἐφραὶμ δικαιώματα ἔλαβεν αὐτὸς ἐν τῷ Ἰσραὴλ, καὶ ἔθετο αὐτὰ τῇ Βάαλ καὶ ἀπέθανε.

2 Καὶ νῦν προσέθεντο τοῦ ἁμαρτάνειν, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς χώνευμα ἐκ τοῦ ἀργυρίου αὐτῶν, καθ' εἰκόνα εἰδώλων, ἔργα τεκτόνων συντετελεσμένα αὐτοῖς· αὐτοὶ λέγεσι, Θύσατε ἀνθρώπους, μόσχοι γὰρ ἐκλελοίπασι.

3 Διὰ τοῦτο ἔσονται ὡς νεφέλη πρωϊνὴ, καὶ ὡς δρόσος ὀρθρινὴ πορευομένη, ὡς χοῦς ἀποφυσώμενος ἀφ' ἅλωνος, καὶ ὡς ἀτμὶς ἀπὸ δακρύων.

4 Ἐγὼ δὲ Κύριος ὁ Θεός σου ὁ σερεῶν τὸν οὐρανὸν, καὶ κτίζων γῆν, οὗ αἱ χεῖρες ἔκλισαν πᾶσαν τὴν σρατιὰν τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐ παρέδειξά σοι αὐτὰ τοῦ πορεύεσθαι ὀπίσω αὐτῶν· καὶ ἐγὼ ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ Θεὸν πλὴν ἐμοῦ οὐ γνώσῃ, καὶ σώζων οὐκ ἔσι παρεξ ἐμοῦ.

5 Ἐγὼ ἐποίμαινόν σε ἐν τῇ ἐρήμῳ, ἐν γῇ ἀοικήτῳ

6 Κατὰ τὰς νομάς αὐτῶν, καὶ ἐνεπλήσθησαν εἰς πλησμονήν, καὶ ὑψώθησαν αἱ καρδίαι αὐτῶν· ἕνεκα τούτου ἐπελάθοντό μου.

7 Καὶ ἔσομαι αὐτοῖς ὡς πανθὴρ, καὶ ὡς πάρδαλις· κατὰ τὴν ὁδὸν Ἀσσυρίων

8 Ἀπαντήσομαι αὐτοῖς ὡς ἄρκτος ἠ ἀποριμένη, καὶ διαρρήξω συγκλεισμὸν καρδίας αὐτῶν, καὶ καταφάγονται αὐτὸς ἐκεῖ σκύμνοι δρυμοῦ, θηρία ἀγροῦ διασπάσει αὐτούς.

9 Τῇ διαφθορᾷ σε Ἰσραὴλ τίς βοηθήσει;

10 Πῦ ὁ βασιλεύς σου ἔτος; καὶ διασωσάτω σε ἐν πάσαις ταῖς πόλεσί σου· κρινάτω σε ὃν εἶπας, Δός μοι βασιλέα καὶ ἄρχοντα.

11 Καὶ ἔδωκά σοι βασιλέα ἐν ὀργῇ μου, καὶ ἔσχον ἐν τῷ θυμῷ μου.

12 Συσροφὴν ἀδικίας Ἐφραὶμ, ἐγκεκρυμμένη ἡ ἁμαρτία αὐτοῦ,

13 Ὠδῖνες ὡς τικτούσης ἥξουσιν αὐτῷ· ἔτος ὁ υἱός σου ὁ φρόνιμος, διότι οὐ μὴ ὑποσῇ ἐν συντριβῇ τέκνων.

14 Ἐκ χειρὸς ᾅδου ῥύσομαι, καὶ ἐκ θανάτου λυτρώσομαι αὐτούς· πῦ ἡ δίκη σου θάνατε; πῦ τὸ κέντρον σου ᾅδη; παράκλησις κέκρυπται ἀπὸ ὀφθαλμῶν μου.

15 Διότι ἔτος ἀναμέσον ἀδελφῶν διαιρεῖ, ἐπάξει καύσωνα ἄνεμον Κύριος ἐκ τῆς ἐρήμου ἐπ' αὐτὸν, καὶ ἀναξηρανεῖ τὰς φλέβας αὐτοῦ, ἐξερημώσει τὰς πηγὰς αὐτοῦ· αὐτὸς καταξηρανεῖ τὴν γῆν αὐτοῦ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτοῦ.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΑΦΑΝΙΣΘΗΣΕΤΑΙ Σαμάρεια, ὅτι ἀντέστη πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς· ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται αὐτοὶ, καὶ τὰ ὑποτίτθια αὐτῶν ἐδαφισθήσονται, καὶ αἱ ἐν γαστρὶ ἔχουσαι αὐτῶν διαῤῥαγήσονται.

2 Ἐπιστράφηθι Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον τὸν Θεόν σου, διότι ἠσθένησαν ἐν ταῖς ἀδικίαις σου.

3 Λάβετε μεθ' ἑαυτῶν λόγους, καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ὑμῶν· εἴπατε αὐτῷ, ὅπως μὴ λάβητε ἀδικίαν, καὶ λάβητε ἀγαθὰ, καὶ ἀντιαποδώσομεν καρπὸν χειλέων ἡμῶν.

4 Ἀσσὴρ οὐ μὴ σώσῃ ἡμᾶς, ἐφ' ἵππον οὐκ ἀναβησόμεθα· ἔτι μὴ εἴπωμεν, Θεοὶ ἡμῶν, τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν ἡμῶν· ὁ ἐν σοὶ ἐλεήσει ὀρφανόν.

5 Ἰάσομαι τὰς κατοικίας

αὐτῶν, ἀγαπήσω αὐτὰς ὁμολόγως, ὅτι ἀπέστρεψε τ̃ ὀργήν μου ἀπ' αὐτ̃.

6 Ἔσομαι ὡς δρόσος τῷ Ἰσραὴλ, ἀνθήσει ὡς κρίνον, καὶ βαλεῖ τὰς ῥίζας αὐτ̃ ὡς ὁ Λίβανος.

7 Πορεύσονται οἱ κλάδοι αὐτ̃, καὶ ἔσαι ὡς ἐλαία κατάκαρπος, καὶ ἡ ὀσφρασία αὐτ̃ ὡς Λιβάνε,

8 Ἐπιστρέψουσι καὶ καθιοῦνται ὑπὸ τ̃ σκέπην αὐτ̃, ζήσονται καὶ μεθυσθήσονται σίτῳ· καὶ ἐξανθήσει ὡς ἄμπελος· μνημόσυνον αὐτ̃, ὡς οἴνου Λιβάνε

9 Τῷ Ἐφραΐμ· τί αὐτῷ ἔτι καὶ εἰδώλοις; ἐγὼ ἐταπείνωσα αὐτὸν, καὶ κατισχύσω αὐτόν· ἐγὼ ὡς ἄρκευθος τυκάζωσα, ἐξ ἐμ̃ ὁ καρπός σε εὑρηται.

10 Τίς σοφὸς καὶ συνήσει ταῦτα; ἢ συνετὸς καὶ ἐπιγνώσεται αὐτά; ὅτι εὐθεῖαι αἱ ὁδοὶ τ̃ Κυρίε, καὶ δίκαιοι πορεύσονται ἐν αὐταῖς, οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἀσθενήσουσιν ἐν αὐταῖς.

ΙΩΗΛ. Δ'.

Κεφ. α'. ι.

ΛΟΓΟΣ Κυρίε, ὃς ἐγενήθη πρὸς Ἰωὴλ τὸν τοῦ Βαθουήλ.

2 Ἀκούσατε ταῦτα οἱ πρεσβύτεροι, καὶ ἐνωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, εἰ γέγονε τοιαῦτα ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ἢ ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν πατέρων ὑμῶν;

3 Ὑπὲρ αὐτῶν τοῖς τέκνοις ὑμῶν διηγήσασθε, καὶ τὰ τέκνα ὑμῶν τοῖς τέκνοις αὐτῶν, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν εἰς γενεὰν ἑτέραν.

4 Τὰ κατάλοιπα τ̃ κάμπης κατέφαγεν ἡ ἀκρὶς, καὶ τὰ κατάλοιπα τ̃ ἀκρίδος κατέφαγεν ὁ βρ̃χος, καὶ τὰ κατάλοιπα τ̃ βρ̃χε κατέφαγεν ἡ ἐρυσίβη.

5 Ἐκνήψατε οἱ μεθύοντες ἐξ οἴνε αὐτῶν, καὶ κλαύσατε· θρηνήσατε πάντες οἱ πίνοντες οἶνον εἰς μέθην, ὅτι ἐξήρθη ἐκ στόματος ὑμῶν εὐφροσύνη καὶ χαρά.

6 Ὅτι ἔθνος ἀνέβη ἐπὶ τὴν γῆν μου ἰσχυρὸν καὶ ἀναρίθμη-

τον, οἱ ὀδόντες αὐτῆ ὀδόντες λέοντος, καὶ αἱ μῦλαι αὐτῆ σκύμνε.

7 Ἔθετο τ ἄμπελόν με εἰς ἀφανισμὸν, κ τὰς συκάς μου εἰς συγκλασμόν· ἐρευνῶν ἐξηρεύνησεν αὐτὴν, καὶ ἔρριψεν· ἐλεύκανε τὰ κλήματα αὐτῆς.

8 Θρήνησον ωρὸς μὲ ὑπὲρ νύμφην περιεζωσμένην σάκκον, ἐπὶ τ ἄνδρα αὐτῆς τὸν ωαρθενικόν.

9 Ἐξῆρται θυσία κ σπονδὴ ἐξ οἴκε Κυρίε· ωενθεῖτε οἱ ἱερεῖς οἱ λειτργῶντες θυσιασηρίῳ Κυρίε,

10 Ὅτι τεταλαιπώρηκε τὰ ωεδία· ωενθείτω ἡ γῆ, ὅτι τεταλαιπώρηκε σῖτος· ἐξηράνθη οἶνος, ὠλιγώθη ἔλαιον,

11 Ἐξηράνθησαν γεωργοί· θρηνεῖτε κτήματα ὑπὲρ ωυρῆ καὶ κριθῆς, ὅτι ἀπόλωλε τρυγητὸς ἐξ ἀγρᾶ.

12 Ἡ ἄμπελος ἐξηράνθη, κ αἱ συκαῖ ὠλιγώθησαν· ῥοὰ, κ φοῖνιξ, κ μῆλον, κ ωάντα τὰ ξύλα τῆ ἀγρᾶ ἐξηράνθησαν, ὅτι ἠσχυναν χαρὰν οἱ υἱοὶ τ ἀνθρώπων.

13 Περιζώσασθε κ κόπλεσθε οἱ ἱερεῖς· θρηνεῖτε οἱ λειτργῶντες θυσιασηρίῳ· εἰσέλθετε, ὑπνώσατε ἐν σάκκοις λειτργῶντές Θεῷ, ὅτι ἀπέσχηκεν ἐξ οἴκε Θεῆ ὑμῶν θυσία καὶ σπονδή.

14 Ἁγιάσατε νησείαν, κηρύξατε θεραπείαν, συναγάγετε ωρεσβυτέρες, ωάντας καλοικᾶντας γῆν εἰς οἶκον Θεῆ ὑμῶν, κ κεκράξετε ωρὸς Κύριον ἐκτενῶς,

15 Οἴμοι, οἴμοι, οἴμοι εἰς ἡμέραν, ὅτι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα Κυρίε, καὶ ὡς ταλαιπωρία ἐκ ταλαιπωρίας ἥξει.

16 Κατέναντι τ ὀφθαλμῶν ὑμῶν βρώματα ἐξωλοθρεύθη, ἐξ οἴκε Θεῆ ὑμῶν εὐφροσύνη κ χαρά.

17 Ἐσκίρτησαν δκμάλεις ἐπὶ ταῖς φάτναις αὐτῶν, ἠφανίσθησαν θησαυροὶ, καθεσκάφησαν ληνοὶ, ὅτι ἐξηράνθη σῖτος.

18 Τί ἀποθήσομεν ἑαυτοῖς; ἔκλαυσαν βακόλια βοῶν, ὅτι οὐκ ὑπῆρχε νομὴ αὐτοῖς· καὶ τὰ ωοίμνια τ ωροβάτων ἠφανίσθησαν.

19 Πρὸς σὲ Κύριε βοήσομαι, ὅτι ωῦρ ἀνήλωσε τὰ ὡραῖα τ ἐρήμε, καὶ φλὸξ ἀνῆψε ωάντα τὰ ξύλα ᾧ ἀγρᾶ,

20 Καὶ τὰ κτήνη ᾧ ωεδία ἀνέβλεψαν ωρὸς σὲ, ὅτι ἐξηράνθησαν ἀφέσεις ὑδάτων, καὶ ωῦρ κατέφαγε τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμε.

Κεφ. β'. 2.

ΣΑΛΠΙΣΑΤΕ σάλπιγξι ἐν Σιὼν, κηρύξατε ἐν ὄρει ἁγίῳ μου, καὶ συγχυθήτωσαν πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν γῆν, διότι πάρεσιν ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἐγγὺς

2 Ἡμέρα σκότους καὶ γνόφου, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης· ὡς ὄρθρος χυθήσεται ἐπὶ τὰ ὄρη λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς, ὅμοιος αὐτῷ οὐ γέγονεν ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ μετ' αὐτὸν οὐ προσεθήσεται ἕως ἐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν.

3 Τὰ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πῦρ ἀναλίσκον, καὶ τὰ ὀπίσω αὐτοῦ ἀναπλομένη φλόξ· ὡς παράδεισος τρυφῆς ἡ γῆ πρὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ τὰ ὄπισθεν αὐτοῦ πεδίον ἀφανισμοῦ, καὶ ἀνασωζόμενος οὐκ ἔσαι αὐτῷ.

4 Ὡς ὅρασις ἵππων ἡ ὅρασις αὐτῶν, καὶ ὡς ἱππεῖς οὕτως καταδιώξονται.

5 Ὡς φωνὴ ἁρμάτων ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων ἐξαλοῦνται, καὶ ὡς φωνὴ φλογὸς πυρὸς κατεσθιούσης καλάμην, καὶ ὡς λαὸς πολὺς καὶ ἰσχυρὸς παρατασσόμενος εἰς πόλεμον.

6 Ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ συντριβήσονται λαοὶ, πᾶν πρόσωπον ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

7 Ὡς μαχηταὶ δραμοῦνται, καὶ ὡς ἄνδρες πολεμισταὶ ἀναβήσονται ἐπὶ τὰ τείχη, καὶ ἕκαστος ἐν τῇ ὁδῷ αὐτοῦ πορεύσεται, καὶ οὐ μὴ ἐκκλίνωσι τὰς τρίβους αὐτῶν,

8 Καὶ ἕκαστος ἀπὸ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ οὐκ ἀφέξεται· καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν πορεύσονται, καὶ ἐν τοῖς βέλεσιν αὐτῶν πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ συντελεσθῶσι.

9 Τῆς πόλεως ἐπιλήψονται, καὶ ἐπὶ τὰ τειχέων δραμοῦνται, καὶ ἐπὶ ταῖς οἰκίαις ἀναβήσονται, καὶ διὰ θυρίδων εἰσελεύσονται ὡς κλέπται.

10 Πρὸ προσώπου αὐτοῦ συγχυθήσεται ἡ γῆ, καὶ σεισθήσεται ὁ οὐρανός· ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ ἄστρα δύσουσι τὸ φέγγος αὐτῶν.

11 Καὶ Κύριος δώσει φωνὴν αὐτοῦ πρὸ προσώπου δυνάμεως αὐτοῦ, ὅτι πολλὴ ἐστι σφόδρα ἡ παρεμβολὴ αὐτοῦ, ὅτι ἰσχυρὰ ἔργα λόγων αὐτοῦ· διότι μεγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, ἐπιφανὴς σφόδρα, καὶ τίς ἔσαι ἱκανὸς αὐτῇ ;

12 Καὶ νῦν λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, Ἐπιστράφητε πρὸς μὲ ἐξ ὅλης τῆς καρδίας ὑμῶν, καὶ ἐν νηστείᾳ, καὶ ἐν κλαυθμῷ, καὶ ἐν κοπετῷ,

13 Καὶ διαρρήξατε τὰς καρδίας ὑμῶν, καὶ μὴ τὰ ἱμάτια ὑμῶν· καὶ ἐπιστράφητε πρὸς Κύ-

ριον τ Θεὸν ὑμῶν, ὅτι ἐλεήμων
καὶ οἰκτίρμων ἐστὶ, μακρόθυμος
καὶ πολυέλεος, καὶ μεταμελῶν ἐπὶ
ταῖς κακίαις.

14 Τίς οἶδεν εἰ ἐπιστρέψει, καὶ
μετανοήσει, καὶ ὑπολείψεται
ὀπίσω αὐτῦ εὐλογίαν, καὶ θυ-
σίαν, καὶ σπονδὴν Κυρίῳ τῷ
Θεῷ ὑμῶν;

15 Σαλπίσατε σάλπιγξι ἐν
Σιὼν, ἁγιάσατε νηστείαν, κη-
ρύξατε θεραπείαν,

16 Συναγάγετε λαὸν, ἁγιά-
σατε ἐκκλησίαν, ἐκλέξασθε
πρεσβυτέρους, συναγάγετε νή-
πια θηλάζοντα μαστὸς, ἐξελ-
θέτω νυμφίος ἐκ ϑ κοιτῶνος
αὐτῦ, καὶ νύμφη ἐκ ϑ ταστῦ
αὐτῆς.

17 Ἀναμέσον τ κρηπίδος τῦ
θυσιαστηρίου, κλαύσονται οἱ ἱε-
ρεῖς οἱ λειτουργοῦντες τῷ Κυρίῳ,
καὶ ἐροῦσι, Φεῖσαι Κύριε ϑ λαῦ
σε, καὶ μὴ δῷς τ κληρονομίαν σε εἰς ὄνειδος, ϑ καθάρξαι αὐ-
τῶν ἔθνη, ὅπως μὴ εἴπωσιν ἐν
τοῖς ἔθνεσι, Ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς
αὐτῶν;

18 Καὶ ἐζήλωσε Κύριος τὴν
γῆν αὐτῦ, καὶ ἐφείσατο ϑ λαῦ
αὐτῦ.

19 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος, καὶ
εἶπε τῷ λαῷ αὐτῦ, Ἰδὲ ἐγὼ
ἐξαποστέλλω ὑμῖν τ σῖτον καὶ τ
οἶνον καὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ἐμπλη-
σθήσεσθε αὐτῶν, καὶ οὐ δώσω
ὑμᾶς ἔτι εἰς ὀνειδισμὸν ἐν
τοῖς ἔθνεσι.

20 Καὶ τὸν ἀπὸ Βορρᾶ ἐκδι-
ώξω ἀφ' ὑμῶν, καὶ ἐξώσω αὐτὸν
εἰς γῆν ἄνυδρον, καὶ ἀφανιῶ τὸ
πρόσωπον αὐτῦ εἰς τ θάλασ-
σαν τ πρώτην, καὶ τὰ ὀπίσω
αὐτῦ εἰς τ θάλασσαν τ ἐσχά-
την· καὶ ἀναβήσεται ἡ σαπρία
αὐτῦ, καὶ ἀναβήσεται ὁ βρόμος
αὐτῦ, ὅτι ἐμεγάλυνε τὰ ἔργα
αὐτῦ.

21 Θάρσει γῆ, χαῖρε καὶ εὐ-
φραίνου, ὅτι ἐμεγάλυνε Κύριος
ϑ ποιῆσαι.

22 Θαρσεῖτε κτήνη ϑ πεδίου,
ὅτι βεβλάστηκε τὰ πεδία τῆς
ἐρήμου, ὅτι ξύλον ἤνεγκε τὸν
καρπὸν αὐτῦ, συκῆ καὶ ἄμπελος
ἔδωκαν τ ἰσχὺν αὐτῶν.

23 Καὶ τὰ τέκνα Σιὼν χαί-
ρετε καὶ εὐφραίνεσθε ἐπὶ τῷ
Κυρίῳ Θεῷ ὑμῶν, διότι ἔδωκεν
ὑμῖν τὰ βρώματα εἰς δικαιο-
σύνην, καὶ βρέξει ὑμῖν ὑετὸν
πρωΐμον καὶ ὄψιμον, καθὼς
ἔμπροσθεν,

24 Καὶ πλησθήσονται αἱ
ἅλωνες σίτου, καὶ ὑπερχυθήσον-
ται αἱ ληνοὶ οἴνου καὶ ἐλαίου.

25 Καὶ ἀνταποδώσω ὑμῖν
ἀντὶ τῶν ἐτῶν ὧν κατέφαγεν ἡ
ἀκρὶς, καὶ ὁ βρῦχος, καὶ ἡ ἐρυ-
σίβη, καὶ ἡ κάμπη, ἡ δύναμίς
μου ἡ μεγάλη, ἣν ἐξαπέστειλα
εἰς ὑμᾶς.

26 Καὶ φάγεσθε ἐσθίοντες, καὶ ἐμπλησθήσεσθε, καὶ αἰνέσετε τὸ ὄνομα Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν, ὃ ἐποίησε μεθ' ὑμῶν εἰς θαυμάσια· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῇ ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.

27 Καὶ ἐπιγνώσεσθε ὅτι ἐν μέσῳ τοῦ Ἰσραὴλ ἐγώ εἰμι, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἔτι πλὴν ἐμοῦ· καὶ οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν ἔτι ὁ λαός μου εἰς τὸν αἰῶνα.

28 Καὶ ἔσται μετὰ ταῦτα, καὶ ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα, καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν, καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν �ράσεις ὄψονται.

29 Καὶ ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δούλας ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ πνεύματός μου.

30 Καὶ δώσω τέρατα ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς αἷμα καὶ πῦρ καὶ ἀτμίδα καπνοῦ.

31 Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται εἰς σκότος, καὶ ἡ σελήνη εἰς αἷμα, πρὶν ἐλθεῖν τὴν ἡμέραν Κυρίου τὴν μεγάλην, καὶ ἐπιφανῆ.

32 Καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν ἐπικαλέσηται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται· ὅτι ἐν τῷ ὄρει Σιὼν καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔσται ἀνασωζόμενος, καθότι εἶπε Κύριος, καὶ εὐαγγελιζόμενοι οὓς Κύριος προσκέκληται.

Κεφ. γ'. 3.

ΟΤΙ ἰδοὺ ἐγὼ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν ἐπιστρέψω τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα καὶ Ἱερουσαλὴμ,

2 Καὶ συνάξω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ κατάξω αὐτὰ εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, καὶ διακριθήσομαι πρὸς αὐτοὺς ἐκεῖ ὑπὲρ τοῦ λαοῦ μου καὶ τῆς κληρονομίας μου Ἰσραὴλ, οἳ διεσπάρησαν ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ τὴν γῆν μου κατεδιείλαντο,

3 Καὶ ἐπὶ τὸν λαόν μου ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔδωκαν τὰ παιδάρια πόρναις, καὶ τὰ κοράσια ἐπώλουν ἀντὶ τοῦ οἴνου, καὶ ἔπινον.

4 Καὶ τί ὑμεῖς ἐμοὶ Τύρος, καὶ Σιδὼν, καὶ πᾶσα Γαλιλαία ἀλλοφύλων; μὴ ἀνταπόδομα ὑμεῖς ἀνταποδίδοτέ μοι; ἢ μνησικακεῖτε ὑμεῖς ἐπ' ἐμοί; ὀξέως, καὶ ταχέως ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν,

5 Ἀνθ' ὧν τὸ ἀργύριόν μου καὶ τὸ χρυσίον μου ἐλάβετε, καὶ τὰ ἐπίλεκτά μου τὰ καλὰ εἰσηνέγκατε εἰς τοὺς ναοὺς ὑμῶν.

6 Καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα καὶ τοὺς υἱοὺς Ἰερουσαλὴμ ἀπέδοσθε τοῖς υἱοῖς τῶν Ἑλλήνων, ὅπως ἐξ-

ὡσητε αὐτὰς ἐκ τ ὁρίων αὐτῶν.

7 Καὶ ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω αὐτὰς ἐκ τ τόπε, οὗ ἀπέδοσθε αὐτὰς ἐκεῖ, καὶ ἀνταποδώσω τὸ ἀνταπόδομα ὑμῶν εἰς κεφαλὰς ὑμῶν

8 Καὶ ἀποδώσομαι τὰς υἱὰς ὑμῶν καὶ τὰς θυγατέρας ὑμῶν εἰς χεῖρας τ υἱῶν Ἰέδα, καὶ ἀποδώσονται αὐτὰς εἰς αἰχμαλωσίαν εἰς ἔθνος μακρὰν ἀπέχον, ὅτι Κύριος ἐλάλησε.

9 Κηρύξατε ταῦτα ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἁγιάσατε πόλεμον, ἐξεγείρατε τὰς μαχητὰς, προσαγάγετε καὶ ἀναβαίνετε πάντες ἄνδρες πολεμισαὶ,

10 Συγκόψατε τὰ ἄροτρα ὑμῶν εἰς ῥομφαίας, καὶ τὰ δρέπανα ὑμῶν εἰς σειρομάσας· ὁ ἀδύνατος λεγέτω, Ὅτι ἰσχύω ἐγώ.

11 Συναθροίζεσθε, καὶ εἰσπορεύεσθε πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν, καὶ συνάχθητε ἐκεῖ· ὁ πρακτής ἔσω μαχητής.

12 Ἐξεγειρέσθωσαν, ἀναβαινέτωσαν πάντα τὰ ἔθνη εἰς τὴν κοιλάδα Ἰωσαφὰτ, διότι ἐκεῖ καθιῶ τ διακρίναι πάντα τὰ ἔθνη κυκλόθεν.

13 Ἐξαποστείλατε δρέπανα, ὅτι παρέστηκεν ὁ τρυγητός· εἰσπορεύεσθε, πατεῖτε, διότι πλήρης ἡ ληνός· ὑπερεκχεῖτε τὰ ὑπολήνια, ὅτι πεπλήθυνται τὰ κακὰ αὐτῶν.

14 Ἥχοι ἐξήχησαν ἐν τῇ κοιλάδι τῆς δίκης, ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίε ἐν τῇ κοιλάδι τ δίκης.

15 Ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη συσκοτάσουσι, καὶ οἱ ἀστέρες δύσουσι φέγγος αὐτῶν.

16 Ὁ δὲ Κύριος ἐκ Σιὼν ἀνακεκράξεται, καὶ ἐξ Ἰερουσαλὴμ δώσει φωνὴν αὐτε, καὶ σεισθήσεται ὁ ὐρανὸς καὶ ἡ γῆ· ὁ δὲ Κύριος φείσεται τ λαε αὐτε, καὶ ἐνισχύσει τὰς υἱὰς Ἰσραήλ.

17 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, ὁ κατασκηνῶν ἐν Σιὼν ὄρει ἁγίῳ με· καὶ ἔσαι Ἰερουσαλὴμ ἁγία, καὶ ἀλλογενεῖς οὐ διελεύσονται δι' αὐτῆς ἐκέτι,

18 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἀποσαλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ οἱ βουνοὶ ῥυήσονται γάλα, καὶ πᾶσαι αἱ ἀφέσεις Ἰούδα ῥυήσονται ὕδατα, καὶ πηγὴ ἐξ οἴκε Κυρίε ἐξελεύσεται, καὶ ποτιεῖ τὸν χειμάῤῥαν τ σχοίνων.

19 Αἴγυπτος εἰς ἀφανισμὸν ἔσαι, καὶ ἡ Ἰδεμαία εἰς πεδίον ἀφανισμε ἔσαι, ἐξ ἀδικιῶν υἱῶν Ἰέδα, ἀνθ' ὧν ἐξέχεαν αἷμα δίκαιον ἐν τῇ γῇ αὐτῶν.

20 Ἡ δὲ Ἰεδαία εἰς τ αἰῶνα

κατοικηθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς γενεὰς γενεῶν.

21 Καὶ ἐκζητήσω τὸ αἷμα αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἀθῳώσω, καὶ Κύριος κατασκηνώσει ἐν Σιών.

ΑΜΩΣ. Β'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΙ Ἀμὼς οἳ ἐγένοντο ἐν ἀκκαρεὶμ ἐκ Θεκουέ, ἃς εἶδεν ὑπὲρ Ἱερουσαλὴμ, ἐν ἡμέραις Ὀζίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν ἡμέραις Ἱεροβοὰμ τοῦ Ἰωὰς βασιλέως Ἰσραὴλ, πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

2 Καὶ εἶπε, Κύριος ἐκ Σιὼν ἐφθέγξατο, καὶ ἐξ Ἱερουσαλὴμ ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπένθησαν αἱ νομαὶ τῶν ποιμένων, καὶ ἐξηράνθη ἡ κορυφὴ τοῦ Καρμήλου.

3 Καὶ εἶπε Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Δαμασκοῦ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἔπριζον πρίοσι σιδηροῖς τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῶν ἐν Γαλαάδ.

4 Καὶ ἀποστελῶ πῦρ εἰς τὸν οἶκον Ἀζαὴλ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια υἱοῦ Ἀδέρ.

5 Καὶ συνρίψω μοχλὸς Δαμασκοῦ, καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐκ πεδίου Ὠν, καὶ κατακόψω φυλὴν ἐξ ἀνδρῶν Χαρράν, καὶ αἰχμαλωτευθήσεται λαὸς Συρίας ἐπίκλητος, λέγει Κύριος.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Γάζης, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὰς, ἕνεκεν τοῦ αἰχμαλωτεῦσαι αὐτὸς αἰχμαλωσίαν τοῦ Σαλωμὼν, τοῦ συγκλεῖσαι εἰς τὴν Ἰδουμαίαν.

7 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Γάζης, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

8 Καὶ ἐξολοθρεύσω κατοικοῦντας ἐξ Ἀζώτου, καὶ ἐξαρθήσεται φυλὴ ἐξ Ἀσκάλωνος, καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἀκκάρων, καὶ ἀπολοῦνται οἱ κατάλοιποι τῶν ἀλλοφύλων, λέγει Κύριος.

9 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Τύρου, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστρα-

φήσομαι αὐτὴν, ἀνθ' ὧν συνέκλεισαν αἰχμαλωσίαν ὅλην Σαλωμὼν εἰς τὴν Ἰδουμαίαν, καὶ οὐκ ἐμνήσθησαν διαθήκης ἀδελφῶν.

10 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ τὰ τείχη Τύρου, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια αὐτῆς.

11 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις τῆς Ἰδουμαίας, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τοῦ διῶξαι αὐτὸν ἐν ῥομφαίᾳ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, καὶ ἐλυμήνατο μητέρα ἐπὶ γῆς, καὶ ἥρπασεν εἰς μαρτύριον φρίκην αὐτοῦ, καὶ τὸ ὄρμημα αὐτοῦ ἐφύλαξεν εἰς νῖκος.

12 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Θαμὰν, καὶ καταφάγεται θεμέλια τειχέων αὐτῆς.

13 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἀμμὼν, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν ἀνέσχιζον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας τῆς Γαλααδιτῶν, ὅπως ἐμπλατύνωσι τὰ ὅρια ἑαυτῶν.

14 Καὶ ἀνάψω πῦρ ἐπὶ τείχη Ῥαββὰθ, καὶ καταφάγεται θεμέλια αὐτῆς μετὰ κραυγῆς ἐν ἡμέρᾳ πολέμου, καὶ σεισθήσεται ἐν ἡμέραις συντελείας αὐτῆς,

15 Καὶ πορεύσονται οἱ βασιλεῖς αὐτῆς ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ ἱερεῖς αὐτῶν καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν ἐπιτοαυτὸ, λέγει Κύριος.

Κεφ. β'. 2.

ΤΑΔΕ λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Μωὰβ, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἀνθ' ὧν κατέκαυσαν τὰ ὀστᾶ βασιλέως τῆς Ἰδουμαίας εἰς κονίαν.

2 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ εἰς Μωὰβ, καὶ καταφάγεται τὰ θεμέλια τῶν πόλεων αὐτῆς, καὶ ἀποθανεῖται ἐν ἀδυναμίᾳ Μωὰβ μετὰ κραυγῆς καὶ μετὰ φωνῆς σάλπιγγος.

3 Καὶ ἐξολοθρεύσω κριτὴν ἐξ αὐτῆς, καὶ πάντας [ἄρχοντας] αὐτῆς ἀποκτενῶ μετ' αὐτοῦ, λέγει Κύριος.

4 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις υἱῶν Ἰούδα, καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν οὐκ ἀποστραφήσομαι αὐτὸν, ἕνεκα τοῦ ἀπώσασθαι αὐτὸς τὸν νόμον τοῦ Κυρίου, καὶ τὰ προστάγματα αὐτοῦ οὐκ ἐφυλάξαντο, καὶ ἐπλάνησεν αὐτὸς τὰ μάταια αὐτῶν ἃ ἐποίησαν, οἷς ἐξηκολούθησαν οἱ πατέρες αὐτῶν ὀπίσω αὐτῶν.

5 Καὶ ἐξαποστελῶ πῦρ ἐπὶ Ἰούδαν, καὶ καταφάγεται θεμέλια Ἱερουσαλήμ.

6 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπὶ ταῖς τρισὶν ἀσεβείαις Ἰσραὴλ,

καὶ ἐπὶ ταῖς τέσσαρσιν ἐκ ἀποστραφήσομαι αὐτόν, ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο ἀργυρίῳ δίκαιον, καὶ πένητα ἕνεκεν ὑποδημάτων,

7 Τὰ πατοῦντα ἐπὶ τὴν χοῦν τῆς γῆς, καὶ ἐκονδύλιζον εἰς κεφαλὰς πλουσίων, καὶ ὁδὸν ταπεινῶν ἐξέκλιναν, καὶ υἱὸς καὶ πατὴρ αὐτὸς εἰσεπορεύοντο πρὸς τὴν αὐτὴν παιδίσκην, ὅπως βεβηλώσι τὸ ὄνομα τὸ Θεῖ αὐτῶν.

8 Καὶ τὰ ἱμάτια αὐτῶν δεσμεύοντες σχοινίοις, παρεπετάσματα ἐποίουν ἐχόμενα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ οἶνον ἐκ συκοφαντιῶν ἔπινον ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ αὐτῶν.

9 Ἐγὼ δὲ ἐξῆρα τὸν Ἀμορραῖον ἐκ προσώπου αὐτῶν, οὗ ἦν, καθὼς ὕψος κέδρου, τὸ ὕψος αὐτοῦ, καὶ ἰσχυρὸς ἦν ὡς δρῦς, καὶ ἐξήρανα τὸν καρπὸν αὐτοῦ ἐπάνωθεν, καὶ τὰς ῥίζας αὐτοῦ ὑποκάτωθεν.

10 Καὶ ἐγὼ ἀνήγαγον ὑμᾶς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ περιήγαγον ὑμᾶς ἐν τῇ ἐρήμῳ τεσσαράκοντα ἔτη, τοῦ κατακληρονομῆσαι τὴν γῆν τὸν Ἀμορραίων.

11 Καὶ ἔλαβον ἐκ τῶν υἱῶν ὑμῶν εἰς προφήτας, καὶ ἐκ τῶν νεανίσκων ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· μὴ ἐκ ἔστι ταῦτα υἱοὶ Ἰσραὴλ; λέγει Κύριος.

12 Καὶ ἐποτίζετε τοὺς ἡγιασμένους οἶνον, καὶ τοῖς προφήταις ἐνετέλλεσθε λέγοντες, Οὐ μὴ προφητεύσητε.

13 Διατοῦτο ἰδοὺ ἐγὼ κυλίω ὑποκάτω ὑμῶν, ὃν τρόπον κυλίεται ἡ ἅμαξα ἡ γέμουσα καλάμης.

14 Καὶ ἀπολεῖται φυγὴ ἐκ δρομέως, καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ κρατήσῃ τὴν ἰσχύος αὐτοῦ, καὶ ὁ μαχητὴς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

15 Καὶ ὁ τοξότης οὐ μὴ ὑποστῇ, καὶ ὁ ὀξὺς τοῖς ποσὶν αὐτοῦ οὐ μὴ διασωθῇ, καὶ ὁ ἱππεὺς οὐ μὴ σώσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ,

16 Καὶ ὁ κραταιὸς οὐ μὴ εὑρήσει τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐν δυνασείαις, ὁ γυμνὸς διώξεται ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, λέγει Κύριος.

Κεφ. γ'. 3.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τὸν λόγον τοῦτον, ὃν ἐλάλησε Κύριος ἐφ' ὑμᾶς, οἶκος Ἰσραὴλ, καὶ κατὰ πάσης φυλῆς, ἧς ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων,

2 Πλὴν ὑμᾶς ἔγνων ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν τῆς γῆς, διατοῦτο ἐκδικήσω ἐφ' ὑμᾶς πάσας τὰς ἁμαρτίας ὑμῶν.

3 Εἰ πορεύσονται δύο ἐπὶ τοαυτὸ καθόλου, ἐὰν μὴ γνωρίσωσιν ἑαυτούς;

4 Εἰ ἐρεύξεται λέων ἐκ τοῦ

δρυμῷ αὐτῆ θήραν ἐκ ἔχων; εἰ δώσει σκύμνος φωνὴν αὐτῆ ἐκ τ μάνδρας αὐτῆ καθόλε, ἐὰν μὴ ἁρπάσῃ τί;

5 Εἰ πεσεῖται ὄρνεον ἐπὶ τ γῆς ἄνευ ἰξευτῆ; εἰ σχασθήσεται παγὶς ἐπὶ τ γῆς ἄνευ ℈ συλλαβεῖν τί;

6 Εἰ φωνήσει σάλπιγξ ἐν πόλει, ϗ λαὸς οὐ ποηθήσεται; εἰ ἔσαι κακία ἐν πόλει ἣν Κύριος ἐκ ἐποίησε;

7 Διότι οὐ μὴ ποιήσῃ Κύριος ὁ Θεὸς πρᾶγμα, ἐὰν μὴ ἀποκαλύψῃ παιδείαν πρὸς τὰς δέλες αὐτῆ τὰς προφήτας.

8 Λέων ἐρεύξεται, ϗ τίς οὐ φοβηθήσεται; Κύριος ὁ Θεὸς ἐλάλησε, καὶ τίς οὐ προφητεύσει;

9 Ἀναγγείλατε χώραις ἐν Ἀσσυρίοις, ϗ ἐπὶ τὰς χώρας τ Αἰγύπλε, ϗ εἴπατε, Συνάχθητε ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, ϗ ἴδετε θαυμασὰ πολλὰ ἐν μέσῳ αὐτῆς, ϗ καταδυναςείαν τ ἐν αὐτῇ.

10 Καὶ ἐκ ἔγνω ἃ ἔσαι ἐναντίον αὐτῆς, λέγει Κύριος, οἱ θησαυρίζοντες ἀδικίαν ϗ ταλαιπωρίαν ἐν ταῖς χώραις αὐτῶν.

11 Διατῆτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς, Τύρος κυκλόθεν ἡ γῆ σε ἐρημωθήσεται, καὶ καθάξει ἐκ σῆ ἰσχύν σε, καὶ διαρπαγήσονλαι αἱ χῶραί σε.

12 Τάδε λέγει Κύριος, Ὃν τρόπον ὅταν ἐκσπάσῃ ὁ ποιμὴν ἐκ σόματος ℈ λέοντος δύο σκέλη ἢ λοβὸν ὠτίε, ἕτως ἐκσπασθήσονται οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ οἱ κατοικοῦντες ἐν Σαμαρείᾳ κατέναντι τ φυλῆς, ϗ ἐν Δαμασκῷ.

13 Ἱερεῖς ἀκούσατε, ϗ ἐπιμαρτύρασθε τῷ οἴκῳ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ.

14 Διότι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ὅταν ἐκδικῶ ἀσεβείας ℈ Ἰσραὴλ ἐπ' αὐτὸν, ϗ ἐκδικήσω ἐπὶ τὰ θυσιαςήρια Βαιθήλ· καὶ κατασκαφήσεται τὰ κέρατα τ θυσιαςηρίε, ϗ πεσοῦνται ἐπὶ τὴν γῆν.

15 Συγχεῶ ϗ παξάξω τὸν οἶκον τ περίπλερον ἐπὶ τ οἶκον τ θερινὸν, ϗ ἀπολοῦνται οἶκοι ἐλεφαντινοι, ϗ πρασεθήσονται ἕτεροι οἶκοι πολλοὶ, λέγει Κύριος.

Κεφ. δ'. 4.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τ λόγον τοῦτον δαμάλεις τ Βασανίτιδος, αἱ ἐν τῷ ὄρει τ Σαμαρείας, αἱ καταδυναςεύσαι πλωχὲς, ϗ καταπατῆσαι πένητας, αἱ λέγουσαι τοῖς Κυρίοις αὐτῶν, Ἐπίδοτε ἡμῖν ὅπως πίωμεν.

2 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῶν ἁγίων αὐτῆ, διότι ἰδὲ ἡμέραι

ἔρχονται ἐφ' ὑμᾶς, καὶ λήψονται ὑμᾶς ἐν ὅπλοις, καὶ τοὺς μεθ' ὑμῶν εἰς λέβητας ὑποκαιομένους ἐμβαλοῦσιν ἔμπυροι λοιμοί,

3 Καὶ ἐξενεχθήσεσθε γυμναὶ κατέναντι ἀλλήλων, καὶ ἀπορριφήσεσθε εἰς τὸ ὄρος τὸ Ῥομμάν, λέγει Κύριος.

4 Εἰσήλθατε εἰς Βαιθὴλ, καὶ ἠσεβήσατε, καὶ εἰς Γάλγαλα ἐπληθύνατε τοῦ ἀσεβῆσαι· καὶ ἠνέγκατε εἰς τοπρωὶ θυσίας ὑμῶν, εἰς τὴν τριημερίαν τὰ ἐπιδέκατα ὑμῶν.

5 Καὶ ἀνέγνωσαν ἔξω νόμον, καὶ ἐπεκαλέσαντο ὁμολογίας· ἀναγείλατε, ὅτι ταῦτα ἠγάπησαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, λέγει Κύριος.

6 Καὶ ἐγὼ δώσω ὑμῖν γομφιασμὸν ὀδόντων ἐν πάσαις ταῖς πόλεσιν ὑμῶν, καὶ ἔνδειαν ἄρτων ἐν πᾶσι τοῖς τόποις ὑμῶν· καὶ οὐκ ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

7 Καὶ ἐγὼ ἀνέσχον ἐξ ὑμῶν τὸ ὑετὸν πρὸ τριῶν μηνῶν τοῦ τρυγητοῦ, καὶ βρέξω ἐπὶ πόλιν μίαν, ἐπὶ δὲ πόλιν μίαν οὐ βρέξω· μερὶς μία βραχήσεται, καὶ μερὶς, ἐφ' ἣν οὐ βρέξω, ξηρανθήσεται.

8 Καὶ συναθροισθήσονται δύο καὶ τρεῖς πόλεις εἰς πόλιν μίαν τοῦ πιεῖν ὕδωρ, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῶσι· καὶ οὐκ ἐπεστράφητε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

9 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν πυρώσει, καὶ ἐν ἰκτέρῳ· ἐπληθύνατε κήπους ὑμῶν, ἀμπελῶνας ὑμῶν, καὶ συκεῶνας ὑμῶν· καὶ ἐλαιῶνας ὑμῶν κατέφαγεν ἡ κάμπη· καὶ οὐκ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

10 Ἐξαπέστειλα εἰς ὑμᾶς θάνατον ἐν ὁδῷ Αἰγύπτου, καὶ ἀπέκτεινα ἐν ῥομφαίᾳ τοὺς νεανίσκους ὑμῶν, μετὰ αἰχμαλωσίας ἵππων σου, καὶ ἀνήγαγον ἐν πυρὶ τὰς παρεμβολὰς ἐν τῇ ὀργῇ ὑμῶν· καὶ οὐκ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

11 Κατέστρεψα ὑμᾶς, καθὼς κατέστρεψεν ὁ Θεὸς Σόδομα καὶ Γόμορρα, καὶ ἐγένεσθε ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός· καὶ οὐκ ὡς ἐπεστρέψατε πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.

12 Διατάττομαι οὕτως ποιήσω σοι Ἰσραήλ· πλὴν ὅτι ἕτως ποιήσω σοι, ἑτοιμάζου ἐπικαλεῖσθαι τὸν Θεόν σου Ἰσραήλ.

13 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ στερεῶν βροντὴν, καὶ κτίζων πνεῦμα, καὶ ἀπαγγέλλων εἰς ἀνθρώπους τὸν χριστὸν αὐτοῦ, ποιῶν ὄρθρον καὶ ὁμίχλην, καὶ ἐπιβαίνων ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ τῆς γῆς· Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κ φ. έ. 5.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ τ̅ λόγον Κυρίȣ τȣ̃τον, ὃν ἐγὼ λαμβάνω ἐφ' ὑμᾶς, θρῆνον. Οἶκος Ἰσραὴλ ἔπεσεν, ȣ̓κέτι μὴ προσθήσει τȣ̃ ἀναςῆναι·

2 Παρθένος τȣ̃ Ἰσραὴλ ἔσφαλεν ἐπὶ τῆς γῆς αὐτȣ̃, ȣ̓κ ἔςιν ὁ ἀναςήσων αὐτήν.

3 Διατȣ̃το τάδε λέγει Κύριος Κύριος, Ἡ πόλις ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο χίλιοι, ὑπολειφθήσονται ἑκατόν· κ̀ ἐξ ἧς ἐξεπορεύοντο ἑκατὸν, ὑπολειφθήσονται δέκα τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

4 Διότι τάδε λέγει Κύριος πρὸς τ̅ οἶκον Ἰσραὴλ, Ἐκζητήσατέ με, κ̀ ζήσεσθε.

5 Καὶ μὴ ἐκζητεῖτε Βαιθὴλ, κ̀ εἰς Γάλγαλα μὴ εἰσπορεύεσθε, κ̀ ἐπὶ τὸ φρέαρ τȣ̃ ὅρκȣ μὴ διαβαίνετε, ὅτι Γάλγαλα αἰχμαλωτευομένη αἰχμαλωτευθήσεται, καὶ Βαιθὴλ ἔςαι ὡς ȣ̓χ ὑπάρχȣσα.

6 Ἐκζητήσατε τ̅ Κύριον, κ̀ ζήσατε, ὅπως μὴ ἀναλάμψῃ ὡς πῦρ ὁ οἶκος Ἰωσὴφ, καὶ καταφάγῃ αὐτὸν, κ̀ ȣ̓κ ἔςαι ὁ σβέσων τῷ οἴκῳ Ἰσραήλ.

7 Ὁ ποιῶν εἰς ὕψος κρίμα, καὶ δικαιοσύνην εἰς γῆν ἔθηκεν·

8 Ὁ ποιῶν πάντα κ̀ μετασκευάζων, κ̀ ἐκτρέπων εἰς τοπρωὶ σκιὰν, καὶ ἡμέραν εἰς νύκτα συσκοτάζων, ὁ προσκαλȣ́μενος τὸ ὕδωρ τ̅ θαλάσσης, κ̀ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τ̅ γῆς· Κύριος ὄνομα αὐτῷ·

9 Ὁ διαιρῶν συντριμμὸν ἐπὶ ἰσχὺν, καὶ ταλαιπωρίαν ἐπὶ ὀχύρωμα ἐπάγων.

10 Ἐμίσησαν ἐν πύλαις ἐλέγχοντα, κ̀ λόγον ὅσιον ἐβδελύξαντο.

11 Διατȣ̃το ἀνθ' ὧν κατεκονδύλιζον πτωχȣ̀ς, καὶ δῶρα ἐκλεκτὰ ἐδέξασθε παρ' αὐτῶν, οἴκȣς ξεςȣ̀ς ᾠκοδομήσατε, καὶ οὐ μὴ κατοικήσητε ἐν αὐτοῖς· ἀμπελῶνας ἐπιθυμητȣ̀ς ἐφυτεύσατε, κ̀ οὐ μὴ πίητε τὸν οἶνον αὐτῶν.

12 Ὅτι ἔγ ων πολλὰς ἀ. - βείας ὑμῶν, κ̀ ἰσχυραὶ αἱ ἁμαρτίαι ὑμῶν, καταπατȣ̃ντες δίκαιον, λαμβάνοντες ἀλλάγματα, κ̀ πένη ας ἐν πύλαις ἐκκλίνοντες.

13 Διατȣ̃το ὁ συνιὼν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σιωπήσεται, ὅτι καιρὸς πονηρῶν ἐςιν.

14 Ἐκζητήσατε τὸ καλὸν, κ̀ μὴ πονηρὸν, ὅπως ζήσητε, κ̀ ἔςαι ȣ̓τως μεθ' ὑμῶν Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὃν τρόπον εἴπατε,

15 Μεμισήκαμεν τὰ πονηρὰ, κ̀ ἠγαπήσαμεν τὰ καλά· κ̀ ἀποκαταςήσατε ἐν πύλαις κρίμα, ὅπως ἐλεήσῃ Κύριος ὁ

Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὰς περιλοίπους τ᾽ Ἰωσήφ.

16 Διατᾶτο τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, Ἐν πάσαις ταῖς πλατείαις κοπετὸς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς ῥηθήσεται, Οὐαὶ, ἀαί· κληθήσεται γεωργὸς εἰς πένθος καὶ κοπετὸν, καὶ εἰς εἰδότας θρῆνον.

17 Καὶ ἐν πάσαις ὁδοῖς κοπετὸς, διότι ἐλεύσομαι διὰ μέσα σε, εἶπε Κύριος,

18 Οὐαὶ οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν ἡμέραν Κυρίε· ἱνατί αὕτη ὑμῖν ἡ ἡμέρα τ᾽ Κυρίε; καὶ αὕτη ἐστὶ σκότος καὶ οὐ φῶς.

19 Ὃν τρόπον ἐὰν φύγῃ ἄνθρωπος ἐκ προσώπε τ᾽ λέοντος, καὶ ἐμπέσῃ αὐτῷ ἡ ἄρκτος, καὶ εἰσπηδήσῃ εἰς τ᾽ οἶκον αὐτε, καὶ ἀπερείσηται τὰς χεῖρας αὐτε ἐπὶ τ᾽ τοῖχον, καὶ δάκῃ αὐτὸν ὄφις.

20 Οὐχὶ σκότος ἡ ἡμέρα τε Κυρίε, καὶ οὐ φῶς, καὶ γνόφος ἐκ ἔχων φέγγος αὕτη;

21 Μεμίσηκα, ἀπῶσμαι ἑορτὰς ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ὀσφρανθῶ θυσίας ἐν ταῖς πανηγύρεσιν ὑμῶν.

22 Διότι ἐὰν ἐνέγκητέ μοι ὁλοκαυτώματα καὶ θυσίας ὑμῶν οὐ προσδέξομαι, καὶ σωτηρίας ἐπιφανείας ὑμῶν οὐκ ἐπιβλέψομαι.

23 Μετάσηνον ἀπ᾽ ἐμε ἦχον ᾠδῶν σε, καὶ ψαλμὸν ὀργάνων σε ἐκ ἀκούσομαι.

24 Καὶ κυλισθήσεται ὡς ὕδωρ κρίμα, καὶ δικαιοσύνη ὡς χαμάῤῥους ἄβατος.

25 Μὴ σφάγια καὶ θυσίας προσηνέγκατέ μοι οἶκος Ἰσραὴλ τεσσαράκοντα ἔτη ἐν τῇ ἐρήμῳ;

26 Καὶ ἀνελάβετε τ᾽ σκηνὴν τ᾽ Μολὸχ, καὶ τὸ ἄστρον τ᾽ Θεὸ ὑμῶν Ῥαιφὰν, τὺς τύπους αὐτῶν ὓς ἐποιήσατε ἑαυτοῖς.

27 Καὶ μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Δαμασκε, λέγει Κύριος· ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

Κεφ. ς'. 6.

ΟΥΑΙ τοῖς ἐξουθενοῦσι Σιὼν, καὶ τοῖς πεποιθόσιν ἐπὶ τὸ ὄρος Σαμαρείας, ἀπετρύγησαν ἀρχὰς ἐθνῶν, καὶ εἰσῆλθον αὐτοὶ· οἶκος τ᾽ Ἰσραὴλ

2 Διάβητε πάντες καὶ ἴδετε, καὶ διέλθατε ἐκεῖθεν εἰς Ἐματραββά, καὶ κατάβητε ἐκεῖθεν εἰς Γὲθ ἀλλοφύλων, τὰς κρατίστας ἐκ πασῶν τ᾽ βασιλειῶν τέτων, εἰ πλείονα τὰ ὅρια αὐτῶν ἐστι τ᾽ ὑμετέρων ὁρίων.

3 Οἱ ἐρχόμενοι εἰς ἡμέραν κακὴν, οἱ ἐγγίζοντες καὶ ἁπτόμενοι σαββάτων ψευδῶν,

4 Οἱ καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφαντίνων, καὶ κατασπατα-

λῶντες ἐπὶ ταῖς ϛρωμναῖς αὐτῶν, καὶ ἔσθοντες ἐρίφους ἐκ ποιμνίων, καὶ μοσχάρια ἐκ μέσου βοικολίων γαλαθηνά,

5 Οἱ ἐπικρατοῦντες πρὸς τὴν φωνὴν τ̃ ὀργάνων, ὡς ἐσηκότα ἐλογίσαντο, καὶ ἐχ ὡς φεύγοντα,

6 Οἱ πίνοντες τ̃ διυλισμένον οἶνον, καὶ τὰ πρῶτα μῦρα χριόμενοι, καὶ ἐκ ἔπασχον ὀδὲν ἐπὶ τῇ συντριβῇ Ἰωσήφ.

7 Διὰ τοῦτο νῦν αἰχμάλωτοι ἔσονται ἀπ' ἀρχῆς δυναϛῶν, καὶ ἐξαρθήσεται χρεμετισμὸς ἵππων ἐξ Ἐφραΐμ.

8 Ὤμοσε Κύριος καθ' ἑαυτοῦ, Διότι βδελύσσομαι ἐγὼ πᾶσαν τ̃ ὕβριν Ἰακὼβ, καὶ τὰς χώρας αὐτοῦ μεμίσηκα, καὶ ἐξαρῶ πόλιν σὺν πᾶσι τοῖς κατοικοῦσιν αὐτήν.

9 Καὶ ἔσαι, ἐὰν ὑπολειφθῶσι δέκα ἄνδρες ἐν οἰκίᾳ μιᾷ, καὶ ἀποθανοῦνται,

10 Καὶ ὑπολειφθήσονται οἱ κατάλοιποι, καὶ λήψονται οἱ οἰκεῖοι αὐτῶν, καὶ ϖαραβιῶνται τ̃ ἐξενέγκαι τὰ ὀσᾶ αὐτῶν ἐκ τ̃ οἴκου· καὶ ἐρεῖ τοῖς ϖροεσηκόσι τ̃ οἰκίας, Εἰ ἔτι ὑπάρχει ϖαρὰ σοί;

11 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ ἔτι· καὶ ἐρεῖ, Σίγα ἕνεκα τ̃ μὴ ὀνομάσαι τὸ ὄνομα Κυρίου.

12 Διότι ἰδὲ Κύριος ἐντέλλεται, καὶ ϖαταξει τ̃ οἶκον τὸν μέγαν θλάσμασι, καὶ τὸν οἶκον τ̃ μικρὸν ῥάγμασιν.

13 Εἰ διώξονται ἐν πέτραις ἵπποι; εἰ ϖαρασιωπήσονται ἐν θηλείαις; ὅτι ἐξεστρέψατε εἰς θυμὸν κρίμα, καὶ καρπὸν δικαιοσύνης εἰς ϖικρίαν,

14 Οἱ εὐφραινόμενοι ἐπ' ὀδενὶ λόγῳ, οἱ λέγοντες, Οὐκ ἐν τῇ ἰσχύϊ ἡμῶν ἔσχομεν κέρατα;

15 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐπεγερῶ ἐφ' ὑμᾶς οἶκος Ἰσραὴλ ἔθνος, λέγει Κύριος τ̃ δυνάμεων, καὶ ἐκθλίψουσιν ὑμᾶς τ̃ μὴ εἰσελθεῖν εἰς Αἰμὰθ, καὶ ὡς τ̃ χειμάῤῥου τ̃ δυσμῶν.

Κεφ. ζ'. 7.

Οὕτως ὄδειξέ μοι Κύριος ὁ Θεός· καὶ ἰδὲ ἐπιγονὴ ἀκρίδων ἐρχομένη ἐωθινὴ, καὶ ἰδὲ βρῦχος εἷς Γὼγ ὁ βασιλεύς.

2 Καὶ ἔσαι ἐὰν συντελέσῃ τ̃ καταφαγεῖν τ̃ χόρτον τ̃ γῆς, καὶ εἶπα, Κύριε Κύριε, ἵλεως γενοῦ· τίς ἀναστήσει τ̃ Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐσι.

3 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο ἐκ ἔσαι, λέγει Κύριος.

4 Οὕτως ὄδειξέ μοι Κύριος· καὶ ἰδὲ ἐκάλεσε τ̃ δίκην ἐν ϖυρὶ Κύριος, καὶ κατέφαγε τ̃ ἄβυσσον τ̃ πολλὴν, καὶ κατέφαγε τ̃ μερίδα Κυρίου.

5 Καὶ εἶπα, Κύριε κόπασον δή, τίς ἀναστήσει τ̃ Ἰακώβ; ὅτι ὀλιγοστός ἐστι.

6 Μετανόησον Κύριε ἐπὶ τούτῳ. Καὶ τοῦτο οὐ μὴ γένηται, λέγει Κύριος.

7 Οὕτως ἔδειξέ μοι Κύριος· καὶ ἰδοὺ ἑστηκὼς ἐπὶ τείχους ἀδαμαντίνου, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ ἀδάμας.

8 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Τί σὺ ὁρᾷς Ἀμώς; καὶ εἶπα, Ἀδάμαντα· καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἰδοὺ ἐγὼ ἐντάσσω ἀδάμαντα ἐν μέσῳ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, οὐκ ἔτι μὴ προσθῶ ἔτι παρελθεῖν αὐτόν.

9 Καὶ ἀφανισθήσονται βωμοὶ τ̃ γέλωτος, καὶ αἱ τελεταὶ τ̃ Ἰσραὴλ ἐρημωθήσονται, καὶ ἀναστήσομαι ἐπὶ τ̃ οἶκον Ἱεροβοὰμ ἐν ῥομφαίᾳ.

10 Καὶ ἐξαπέστειλεν Ἀμασίας ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ πρὸς Ἱεροβοὰμ βασιλέα Ἰσραὴλ, λέγων, Συστροφὰς ποιεῖται καθὰ σοὶ Ἀμὼς ἐν μέσῳ οἴκου Ἰσραὴλ, οὐ μὴ δύνηται ἡ γῆ ὑπενεγκεῖν πάντας τοὺς λόγους αὐτοῦ.

11 Διότι τάδε λέγει Ἀμὼς, Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσει Ἱεροβοὰμ, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τ̃ γῆς αὐτοῦ.

12 Καὶ εἶπεν Ἀμασίας πρὸς Ἀμὼς, Ὁ ὁρῶν βάδιζε, ἐκχώρησον σὺ εἰς γῆν Ἰούδα, καὶ ἐκεῖ καταβίᾳ, καὶ ἐκεῖ προφητεύσεις,

13 Εἰς δὲ βαιθὴλ οὐκ ἔτι προσθήσεις τοῦ προφητεῦσαι, ὅτι ἁγίασμα βασιλέως ἐστὶ, καὶ οἶκος βασιλείας ἐστί.

14 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀμὼς καὶ εἶπε πρὸς Ἀμασίαν, Οὐκ ἤμην προφήτης ἐγὼ, οὐδὲ υἱὸς προφήτου, ἀλλ' ἢ αἰπόλος ἤμην, καὶ κνίζων συκάμινα.

15 Καὶ ἀνέλαβέ με Κύριος ἐκ τ̃ προβάτων, καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Βάδιζε, καὶ προφήτευσον ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραήλ.

16 Καὶ νῦν ἄκουε λόγου Κυρίου· σὺ λέγεις, Μὴ προφήτευε ἐπὶ τ̃ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ μὴ ὀχλαγωγήσῃς ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ.

17 Διὰ τοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἡ γυνή σου ἐν τῇ πόλει πορνεύσει, καὶ οἱ υἱοί σου καὶ αἱ θυγατέρες σου ἐν ῥομφαίᾳ πεσοῦνται, καὶ ἡ γῆ σου ἐν σχοινίῳ καταμετρηθήσεται, καὶ σὺ ἐν γῇ ἀκαθάρτῳ τελευτήσεις, ὁ δὲ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀχθήσεται ἀπὸ τῆς γῆς αὐτοῦ· ἔτως ἔδειξέ μοι Κύριος Κύριος.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἰδὲ ἄγγελος ἐξευτῆ.
2 Καὶ εἶπε, Τί σὺ βλέπεις Ἀμώς; καὶ εἶπα, Ἄγγελος ἐξευτῆ· καὶ εἶπε, Κύριος πρὸς μὲ, Ἧκει τὸ πέρας ἐπὶ τὸν λαόν μου Ἰσραὴλ, οὐ προσθήσω ἔτι τοῦ παρελθεῖν αὐτόν.

3 Καὶ ὀλολύξει τὰ φατνώματα τοῦ ναοῦ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος· πολὺς ὁ πεπλωκὼς ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπιρρίψω σιωπήν.

4 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἐκτρίβοντες εἰς τοπρωὶ πένητα, καὶ καταδυναστεύοντες πλωχοὺς ἀπὸ τῆς γῆς,

5 Λέγοντες, Πότε διελεύσεται ὁ μὴν, καὶ ἐμπολήσομεν, καὶ τὰ σάββατα, καὶ ἀνοίξομεν θησαυρὸν τοῦ ποιῆσαι μέτρον μικρὸν, καὶ τοῦ μεγαλῦναι σάθμιον, καὶ ποιῆσαι ζυγὸν ἄδικον,

6 Τοῦ κτᾶσθαι ἐν ἀργυρίῳ καὶ πλωχοὺς, καὶ πένητα ἀντὶ ὑποδημάτων, καὶ ἀπὸ παντὸς γενήματος ἐμπορευσόμεθα.

7 Ὀμνύει Κύριος κατὰ τῆς ὑπερηφανίας Ἰακὼβ, εἰ ἐπιλησθήσεται εἰς νῖκος πάντα τὰ ἔργα ὑμῶν.

8 Καὶ ἐπὶ τούτοις οὐ ταραχθήσεται ἡ γῆ, καὶ πενθήσει πᾶς ὁ κα οικῶν ἐν αὐτῇ; καὶ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια, καὶ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτου.

9 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος Κύριος, δύσεται ὁ ἥλιος μεσημβρίας, καὶ συσκοτάσει ἐπὶ τῆς γῆς ἐν ἡμέρᾳ τὸ φῶς,

10 Καὶ μεταστρέψω τὰς ἑορτὰς ὑμῶν εἰς πένθος, καὶ πάσας τὰς ᾠδὰς ὑμῶν εἰς θρῆνον, καὶ ἀναβιβῶ ἐπὶ πᾶσαν ὀσφὺν σάκκον, καὶ ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν φαλάκρωμα· καὶ θήσομαι αὐτὸν ὡς πένθος ἀγαπητῆ, καὶ τὰς μετ' αὐτῆ ὡς ἡμέραν ὀδύνης.

11 Ἰδὲ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ ἐξαποστελῶ λιμὸν ἐπὶ τὴν γῆν, οὐ λιμὸν ἄρτων, οὐδὲ δίψαν ὕδατος, ἀλλὰ λιμὸν τοῦ ἀκοῦσαι τὸν λόγον Κυρίου.

12 Καὶ σαλευθήσονται ὕδατα ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ Βορρᾶ ἕως ἀνατολῶν περιδραμοῦνται ζητοῦντες τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ οὐ μὴ εὕρωσιν.

13 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐκλείψουσιν αἱ παρθένοι αἱ καλαὶ, καὶ οἱ νεανίσκοι ἐν δίψει,

14 Οἱ ὀμνύοντες κατὰ τοῦ ἰλασμοῦ Σαμαρείας, καὶ οἱ λέγοντες, Ζῇ ὁ Θεός σου Δὰν, καὶ ζῇ ὁ Θεός σου Βηρσαβεέ· καὶ πεσοῦνται, καὶ οὐ μὴ ἀναστῶσιν ἔτι.

Κεφ. Θ'. 9.

ΕΙΔΟΝ τ̀ Κύριον ἐφεςῶτα ἐπὶ τ̀ θυσιαςηρίε, κ̀ εἶπε, Πάταξον ἐπὶ τὸ ἱλαςήριον, κ̀ σεισθήσεται τὰ πρόπυλα, κ̀ διάκοψον εἰς κεφαλὰς πάντων· κ̀ τὰς καταλοίπας αὐτῶν ἐν ῥομφαίᾳ ἀποκτενῶ, οὐ μὴ διαφύγῃ ἐξ αὐτῶν φεύγων, κ̀ οὐ μὴ διασωθῇ ἐξ αὐτῶν ἀνασωζόμενος.

2 Ἐὰν κατακρυβῶσιν εἰς ᾅδε, ἐκεῖθεν ἡ χείρ με ἀναςπάσει αὐτές· κ̀ ἐὰν ἀναβῶσιν εἰς τ̀ ὐρανὸν, ἐκεῖθεν κατάξω αὐτές.

3 Ἐὰν ἐγκατακρυβῶσιν εἰς τ̀ κορυφὴν τ̀ Καρμήλε, ἐκεῖθεν ἐξερευνήσω, καὶ λήψομαι αὐτές· καὶ ἐὰν καταδύσωσιν ἐξ ὀφθαλμῶν με εἰς τὰ βάθη τ̀ θαλάσσης, ἐκεῖ ἐντελῶμαι τῷ δρακοντὶ, κ̀ δήξεται αὐτές.

4 Καὶ ἐὰν πορευθῶσιν ἐν αἰχμαλωσίᾳ πρὸ προσώπε τ̀ ἐχθρῶν αὐτῶν, ἐκεῖ ἐντελῶμαι τῇ ῥομφαίᾳ, κ̀ ἀποκτενεῖ αὐτές· κ̀ ςηριῶ τὰς ὀφθαλμές με ἐπ' αὐτὰς εἰς κακὰ, καὶ ὐκ εἰς ἀγαθά.

5 Καὶ Κύριος Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ ἁπτόμενος τ̀ γῆς, κ̀ σαλεύων αὐτὴν, καὶ πενθήσουσι πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν, κ̀ ἀναβήσεται ὡς ποταμὸς συντέλεια αὐτῆς, κ̀ καταβήσεται ὡς ποταμὸς Αἰγύπτε.

6 Ὁ οἰκοδομῶν εἰς τ̀ ὐρανὸν ἀνάβασιν αὐτε, κ̀ τ̀ ἐπαγγελίαν αὐτε ἐπὶ τ̀ γῆς θεμελιῶν, ὁ προσκαλέμενος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, κ̀ ἐκχέων αὐτὸ ἐπὶ πρόσωπον τ̀ γῆς· Κύριος παντοκράτωρ ὄνομα αὐτῷ.

7 Οὐχ ὡς υἱοὶ Αἰθιόπων ὑμεῖς ἐςε ἐμοὶ υἱοὶ Ἰσραήλ; λέγει Κύριος· οὐ τὸν Ἰσραὴλ ἀνήγαγον ἐκ γῆς Αἰγύπτε, κ̀ τὰς ἀλλοφύλες ἐκ Καππαδοκίας, κ̀ τὰς Σύρας ἐκ βόθρε;

8 Ἰδὲ οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίε τ̀ Θεε ἐπὶ τ̀ βασιλείαν τ̀ ἁμαρτωλῶν, κ̀ ἐξαρῶ αὐτὴν ἀπὸ προσώπε τ̀ γῆς· πλὴν ὅτι ὐκ εἰς τέλος ἐξαρῶ τ̀ οἶκον Ἰακὼβ, λέγει Κύριος.

9 Διότι ἐγὼ ἐντέλλομαι, κ̀ λικμήσω ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, ὃν τρόπον λικμᾶται ἐν τῷ λικμῷ, καὶ οὐ μὴ πέσῃ σύνριμμα ἐπὶ τ̀ γῆν.

10 Ἐν ῥομφαίᾳ τελευτήσουσι πάντες ἁμαρτωλοὶ λαε με, οἱ λέγοντες, Οὐ μὴ ἐγγίσῃ, ὐδὲ μὴ γένηται ἐφ' ἡμᾶς τὰ κακά.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀναςήσω τ̀ σκηνὴν Δαυὶδ τ̀ πεπτωκυῖαν, κ̀ ἀνοικοδομήσω τὰ πεπτωκότα αὐτῆς, κ̀ τὰ κατεσκαμμένα αὐτῆς ἀναςήσω, κ̀

ἀνοικοδομήσω αὐτὴν καθὼς αἱ ἡμέραι τ αἰῶνος.

12 Ὅπως ἐκζητήσωσιν οἱ κατάλοιποι τ ἀνθρώπων καὶ πάντα τὰ ἔθνη, ἐφ' οὓς ἐπικέκληταί τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτούς, λέγει Κύριος ὁ ποιῶν πάντα ταῦτα.

13 Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ καταλήψεται ὁ ἀμητὸς τ τρυγητὸν, καὶ περκάσει ἡ σαφυλὴ ἐν τῷ σπόρῳ, καὶ ἀποσαλάξει τὰ ὄρη γλυκασμὸν, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ σύμφυτοι ἔσονται.

14 Καὶ ἐπιστρέψω τ αἰχμαλωσίαν τ λαοῦ μου Ἰσραὴλ, καὶ οἰκοδομήσουσι πόλεις τὰς ἠφανισμένας, καὶ κατοικήσουσι, καὶ φυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ πίονται τ οἶνον αὐτῶν, καὶ ποιήσουσι κήπους, καὶ φάγονται τὸν καρπὸν αὐτῶν.

15 Καὶ καταφυτεύσω αὐτοὺς ἐπὶ τ γῆς αὐτῶν, καὶ οὐ μὴ ἐκσπασθῶσιν ἐκέτι ἀπὸ τ γῆς, ἧς ἔδωκα αὐτοῖς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς παντοκράτωρ.

ΟΒΔΙΟΥ. Ε'.

Κεφ. α'. 1.

ΟΡΑΣΙΣ Ὀβδίου. Τάδε λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τῇ Ἰδουμαίᾳ, Ἀκοὴν ἤκουσα παρὰ Κυρίου, καὶ περιοχὴν εἰς τὰ ἔθνη ἐξαπέστειλεν Ἀνάστητε καὶ ἐξαναστῶμεν ἐπ' αὐτὴν εἰς πόλεμον.

2 Ἰδοὺ ὀλιγοστὸν δέδωκά σε ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἠτιμωμένος εἶ σὺ σφόδρα.

3 Ὑπερηφανία τ καρδίας σε ἐπῆρέ σε κατασκηνοῦντα ἐν ταῖς ὀπαῖς τ πετρῶν ὑψῶν κατοικίαν αὐτῆς, λέγων ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Τίς καταξει με ἐπὶ τὴν γῆν;

4 Ἐὰν μετεωρισθῇς, ὡς ἀετὸς, καὶ ἐὰν ἀναμέσον τ ἄστρων θῇς νοσσιάν σε, ἐκεῖθεν καταξω σε, λέγει Κύριος.

5 Εἰ κλέπται εἰσῆλθον πρὸς σὲ, ἢ λῃσαὶ νυκτὸς, πῶς ἂν ἀπερρίφης, οὐκ ἂν ἔκλεψαν τὰ ἱκανὰ ἑαυτοῖς; καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σὲ, οὐκ ἂν ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα;

6 Πῶς ἐξηρευνήθη Ἡσαῦ,

καὶ κατελήφθη τὰ κεκρυμμένα αὐτῦ;

7 Ἕως τῦ ὁρίων ἐξαπέστειλάν σε· πάντες οἱ ἄνδρες τῦ διαθήκης σε ἀντέστησάν σοι, ἠδυνάσθησαν πρὸς σὲ ἄνδρες εἰρηνικοί σε, ἔθηκαν ἔνεδρα ὑποκάτω σε, οὐκ ἔστι σύνεσις αὐτοῖς.

8 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἀπολῶ σοφὸς ἐκ τῆς Ἰδουμαίας, καὶ σύνεσιν ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.

9 Καὶ θλοηθήσονται οἱ μαχηταί σε οἱ ἐκ Θαιμὰν, ὅπως ἐξαρθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὄρους Ἡσαῦ.

10 Διὰ τῦ σφαγὴν, καὶ τὴν ἀσέβειαν ἀδελφῦ σε Ἰακὼβ, καλύψει σε αἰσχύνη, καὶ ἐξαρθήσῃ εἰς τῦ αἰῶνα.

11 Ἀφ' ἧς ἡμέρας ἀντέστης ἐξεναντίας, ἐν ἡμέραις αἰχμαλωτευόντων ἀλλογενῶν δύναμιν αὐτῦ, καὶ ἀλλότριοι εἰσῆλθον εἰς πύλας αὐτῦ, καὶ ἐπὶ Ἰερουσαλὴμ ἔβαλον κλήρους, καὶ σὺ ἦς ὡς εἷς ἐξ αὐτῶν.

12 Καὶ μὴ ἐπίδῃς ἡμέραν ἀδελφῦ σου ἐν ἡμέρᾳ ἀλλοτρίων, καὶ μὴ ἐπιχαρῇς ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰούδα ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν, καὶ μὴ μεγαλορρήμονῇ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως,

13 Μηδὲ εἰσέλθῃς εἰς πύλας λαῶν ἐν ἡμέρᾳ πόνων αὐτῶν, μηδὲ ἐπίδῃς καὶ σὺ τῆ συναγωγὴν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ὀλέθρε αὐτῶν, καὶ μὴ συνεπιθῇ ἐπὶ τῆ δύναμιν αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἀπωλείας αὐτῶν,

14 Μηδὲ ἐπιστῇς ἐπὶ τὰς διεκβολὰς αὐτῶν, ἐξολοθρεῦσαι τοὺς ἀνασωζομένους αὐτῶν, μηδὲ συγκλείσῃς τοὺς φεύγοντας αὐτῦ ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως·

15 Διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίε ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη· ὃν τρόπον ἐποίησας, ἔτως ἔσαι σοι· τὸ ἀνταπόδομά σε ἀνταποδοθήσεται εἰς κεφαλήν σε.

16 Διότι ὃν τρόπον ἔπιες ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου, πίονται πάντα τὰ ἔθνη οἶνον, πίονται καὶ καταβήσονται, καὶ ἔσονται καθὼς οὐκ ὑπάρχοντες.

17 Ἐν δὲ τῷ ὄρει Σιὼν ἔσαι σωτηρία, καὶ ἔσαι ἅγιον· καὶ κατακληρονομήσουσιν ὁ οἶκος Ἰακὼβ τοὺς κατακληρονομήσαντας αὐτούς.

18 Καὶ ἔσαι ὁ οἶκος Ἰακὼβ πῦρ, ὁ δὲ οἶκος Ἰωσὴφ φλὸξ, ὁ δὲ οἶκος Ἡσαῦ εἰς καλάμην, καὶ ἐκκαυθήσονται εἰς αὐτὸς, καὶ καταφάγονται αὐτὸς, καὶ οὐκ ἔσαι πυροφόρος τῷ οἴκῳ Ἡσαῦ, διότι Κύριος ἐλάλησε.

19 Καὶ κατακληρονομήσουσιν οἱ ἐν νοτῷ τὸ ὄρος τὸ Ἡσαῦ, καὶ οἱ ἐν τῇ σεφηλὰ τὸς ἀλλοφύλους· καὶ κατακληρονο-

μήσεσι τὸ ὄρος Ἐφραΐμ, καὶ τὸ πεδίον Σαμαρείας, καὶ Βενιαμὶν, καὶ τ̃ Γαλααδίτιν.

20 Καὶ τ̃ μετοικεσίας ἡ ἀρχὴ αὕτη τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, γῆ τ̃ Χαναναίων ἕως Σαρεπτῶν· καὶ ἡ μετοικεσία Ἱερουσαλὴμ ἕως Ἐφραθά· κληρονομήσουσι τὰς πόλεις τ̃ νεγέβ.

21 Καὶ ἀναβήσονται ἀνασωζόμενοι ἐξ ὄρους Σιὼν, τ̃ ἐκδικῆσαι τὸ ὄρος Ἡσαῦ, καὶ ἔσαι τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία.

ΙΩΝΑΣ. ε'.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγ@ Κυρίε πρὸς Ἰωνᾶν τ̃ υ̃ Ἀμαθὶ, λέγων,

2 Ἀνάςηθι, καὶ πορεύθητι εἰς Νινευὴ τ̃ πόλιν τ̃ μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ, ὅτι ἀνέβη ἡ κραυγὴ τ̃ κακίας αὐτῆς πρὸς μέ.

3 Καὶ ἀνέςη Ἰωνᾶς τ̃ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπε Κυρίε· καὶ κατέβη εἰς Ἰόππην, καὶ εὗρε πλοῖον βαδίζον εἰς Θαρσὶς, καὶ ἔδωκε τὸ ναῦλον αὐτ̃, καὶ ἀνέβη εἰς αὐτὸ, τ̃ πλεῦσαι μετ' αὐτῶν εἰς Θαρσὶς ἐκ προσώπε Κυρίε.

4 Καὶ Κύριος ἐξήγειρε πνεῦμα ἐπὶ τ̃ θάλασσαν, καὶ ἐγένετο κλύδων μέγας ἐν τῇ θαλάσσῃ, καὶ τὸ πλοῖον ἐκινδύνευε τ̃ συντριβῆναι.

5 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ναυτικοὶ, καὶ ἀνεβόησαν ἕκαςος πρὸς τ̃ Θεὸν αὐτ̃, καὶ ἐκβολὴν ἐποιήσαντο τ̃ σκευῶν τ̃ ἐν τῷ πλοίῳ εἰς τ̃ θάλασσαν, τ̃ κωφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν· Ἰωνᾶς δὲ καθέβη εἰς τ̃ κοίλην τ̃ πλοίε, καὶ ἐκάθευδε, καὶ ἔρεγχε.

6 Καὶ προσῆλθε πρὸς αὐτὸν ὁ πρωρεὺς, καὶ εἶπεν αὐτῷ, Τί σὺ ῥέγχεις; ἀνάςα, καὶ ἐπικαλ̃ τ̃ Θεόν σε, ὅπως διασώσῃ ὁ Θεὸς ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα.

7 Καὶ εἶπεν ἕκαςος πρὸς τὸν πλησίον αὐτ̃, Δεῦτε βάλωμεν κλήρους, καὶ ἐπιγνῶμεν, τίνος ἕνεκεν ἡ κακία αὕτη ἐςὶν ἐν ἡμῖν· καὶ ἔβαλον κλήρους, καὶ ἔπεσεν ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνᾶν.

8 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Ἀπάγγειλον ἡμῖν, τίς σου ἡ ἐργασία ἐστὶ, καὶ πόθεν ἔρχῃ, καὶ ἐκ ποίας χώρας, καὶ ἐκ ποίας λαᾶς εἶ σύ;

9 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτοὺς, Δοῦλος Κυρίε εἰμὶ ἐγὼ, καὶ τὸν Κύριον Θεὸν τ̃ ἀρανᾶ ἐγὼ σέβομαι, ὃς ἐποίησε τ̀ θάλασσαν καὶ τ̀ ξηράν.

10 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβον μέγαν, καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί τ̃το ἐποίησας; διότι ἔγνωσαν οἱ ἄνδρες, ὅτι ἐκ πρωσώπου Κυρίε ἦν φεύγων, ὅτι ἀπήγγειλεν αὐτοῖς.

11 Καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν, Τί ποιήσομέν σοι, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ἡμῶν; ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο καὶ ἐξήγειρε μᾶλλον κλύδωνα.

12 Καὶ εἶπεν Ἰωνᾶς πρὸς αὐτὰς, Ἄρατέ με, καὶ ἐμβάλετέ με εἰς τ̀ θάλασσαν, καὶ κοπάσει ἡ θάλασσα ἀφ' ὑμῶν· διότι ἔγνωκα ἐγὼ, ὅτι δι' ἐμὲ ὁ κλύδων ὁ μέγας ἔτος ἐφ' ὑμᾶς ἐστι.

13 Καὶ παρεβιάζοντο οἱ ἄνδρες τ̃ ἐπιστρέψαι πρὸς τ̀ γῆν, καὶ ἐκ ἠδύναντο, ὅτι ἡ θάλασσα ἐπορεύετο, καὶ ἐξηγείρετο μᾶλλον ἐπ' αὐτές.

14 Καὶ ἀνεβόησαν πρὸς Κύριον, καὶ εἶπαν, Μηδαμῶς Κύριε· μὴ ἀπολώμεθα ἕνεκεν τ̃ ψυχῆς τ̃ ἀνθρώπε τέτε, καὶ μὴ δῷς ἐφ' ἡμᾶς αἷμα δίκαιον, διότι σὺ Κύριε, ὃν τρόπον ἐβέλε πεποίηκας.

15 Καὶ ἔλαβον τ̀ Ἰωνᾶν, καὶ ἐξέβαλον αὐτὸν εἰς τ̀ θάλασσαν, καὶ ἔστη ἡ θάλασσα ἐκ τ̃ σάλε αὐτῆς.

16 Καὶ ἐφοβήθησαν οἱ ἄνδρες φόβῳ μεγάλῳ τ̀ Κύριον, καὶ ἔθυσαν θυσίαν τῷ Κυρίῳ, καὶ ηὔξαντο τὰς εὐχάς.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ πρωσέταξε Κύριος κήτει μεγάλῳ καταπιεῖν τ̀ Ἰωνᾶν· καὶ ἦν Ἰωνᾶς ἐν τῇ κοιλίᾳ τ̃ κήτες τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας.

2 Καὶ πρωσηύξατο Ἰωνᾶς πρὸς Κύριον τ̀ Θεὸν αὐτ̃ ἐκ τ̃ κοιλίας τ̃ κήτες,

3 Καὶ εἶπεν, Ἐβόησα ἐν θλίψει μς πρὸς Κύριον τὸν Θεόν μς, καὶ εἰσήκουσέ μς, ἐκ κοιλίας ᾅδε κραυγῆς μς, ἤκουσας φωνῆς μς,

4 Ἀπέῤῥιψάς με εἰς βάθη καρδίας θαλάσσης, καὶ ποταμοὶ ἐκύκλωσάν με, πάντες οἱ μετεωρισμοί σε καὶ τὰ κύματά σε ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

5 Καὶ ἐγὼ εἶπα, Ἀπῶσμαι ἐξ ὀφθαλμῶν σε· ἆρα πρωσθήσω τ̃ ἐπιβλέψαι με πρὸς ναὸν τ̀ ἅγιόν σε;

6 Περιεχύθη μοι ὕδωρ ἕως

ψυχῆς, ἄβυσσος ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη, ἔδυ ἡ κεφαλή μου

7 Εἰς σχισμὰς ὀρέων, κατέβην εἰς γῆν, ἧς οἱ μοχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰώνιοι· καὶ ἀναβήτω φθορὰ ζωῆς μου Κύριε ὁ Θεός μου.

8 Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἀπ' ἐμοῦ τὴν ψυχήν μου, τοῦ Κυρίου ἐμνήσθην, καὶ ἔλθοι πρὸς σὲ ἡ προσευχή μου εἰς ναὸν τὸν ἅγιόν σου.

9 Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῆ ἔλεος αὐτῶν ἐγκατέλιπον.

10 Ἐγὼ δὲ μετὰ φωνῆς αἰνέσεως καὶ ἐξομολογήσεως θύσω σοι, ὅσα ηὐξάμην ἀποδώσω σοι σωτηρίᾳ τῷ Κυρίῳ.

11 Καὶ προσετάγη ἀπὸ Κυρίου τῷ κήτει, καὶ ἐξέβαλε τὸν Ἰωνᾶν ἐπὶ τὴν ξηράν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἰωνᾶν ἐκ δευτέρου, λέγων,

2 Ἀνάστηθι, πορεύθητι εἰς Νινευὴ τὴν πόλιν τὴν μεγάλην, καὶ κήρυξον ἐν αὐτῇ κατὰ τὸ κήρυγμα τὸ ἔμπροσθεν, ὃ ἐγὼ ἐλάλησα πρὸς σέ.

3 Καὶ ἀνέστη Ἰωνᾶς, καὶ ἐπορεύθη εἰς Νινευὴ, καθὰ ἐλάλησε Κύριος· ἡ δὲ Νινευὴ ἦν πόλις μεγάλη τῷ Θεῷ, ὡσεὶ πορείας ὁδὸς τριῶν ἡμερῶν.

4 Καὶ ἤρξατο Ἰωνᾶς τοῦ εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὡσεὶ πορείαν ἡμέρας μιᾶς· καὶ ἐκήρυξε, καὶ εἶπεν, Ἔτι τρεῖς ἡμέραι, καὶ Νινευὴ καταστραφήσεται.

5 Καὶ ἐπίστευσαν οἱ ἄνδρες Νινευὴ τῷ Θεῷ, καὶ ἐκήρυξαν νηστείαν, καὶ ἐνεδύσαντο σάκκους ἀπὸ μεγάλου αὐτῶν ἕως μικροῦ αὐτῶν.

6 Καὶ ἤγγισεν ὁ λόγος πρὸς τὸν βασιλέα τῆς Νινευὴ καὶ ἐξανέστη ἀπὸ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ περιείλατο τὴν στολὴν αὐτοῦ ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ περιεβάλετο σάκκον, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ σποδοῦ.

7 Καὶ ἐκηρύχθη, καὶ ἐρρέθη ἐν τῇ Νινευὴ παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ τῶν μεγιστάνων αὐτοῦ, λέγων, Οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ οἱ βόες, καὶ τὰ πρόβατα μὴ γευσάσθωσαν, μηδὲ νεμέσθωσαν, μηδὲ ὕδωρ πιέτωσαν.

8 Καὶ περιεβάλλοντο σάκκους οἱ ἄνθρωποι, καὶ τὰ κτήνη, καὶ ἀνεβόησαν πρὸς τὸν Θεὸν ἐκτενῶς· καὶ ἀπέστρεψαν ἕκαστος ἀπὸ τῆς ὁδοῦ αὐτῶν τῆς πονηρᾶς, καὶ ἀπὸ τῆς ἀδικίας τῆς ἐν χερσὶν αὐτῶν, λέγοντες,

9 Τίς οἶδεν εἰ μετανοήσει ὁ Θεὸς, καὶ ἀποστρέψει ἐξ ὀργῆς θυμοῦ αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀπολώμεθα;

10 Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς τὰ ἔργα αὐτῶν, ὅτι ἀπέστρεψαν ἀπὸ

τ̃ ὁδῶν αὐτῶν τ̃ πονηρῶν, καὶ μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, ἣ ἐλάλησε τ̃ ποιῆσαι αὐτοῖς, κ̀ οὐκ ἐποίησε.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐλυπήθη Ἰωνᾶς λύπην μεγάλην· κ̀ συνεχύθη,

2 Καὶ πρ̃εύξατο πρὸς Κύριον, κ̀ εἶπεν, Κύριε, οὐχ ἕτοι οἱ λόγοι μ̃, ἔτι ὄντος μ̃ ἐν τῇ γῇ μου; διατοῦτο πρ̃έφθασα ⸀ φυγεῖν εἰς Θαρσὶς, διότι ἔγνων ὅτι σὺ ἐλεήμων κ̀ οἰκτίρμων, μακρόθυμος κ̀ πολυέλεος, κ̀ μετανοῶν ἐπὶ ταῖς κακίαις.

3 Καὶ νῦν δέσποτα Κύριε, λάβε τὴν ψυχήν μ̃ ἀπ' ἐμοῦ, ὅτι καλὸν τὸ ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν με.

4 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σύ;

5 Καὶ ἐξῆλθεν Ἰωνᾶς ἐκ τ̃ πόλεως, κ̀ ἐκάθισεν ἀπέναντι τῆς πόλεως, κ̀ ἐποίησεν αὐτῷ ἐκεῖ σκηνὴν, κ̀ ἐκάθητο ὑποκάτω αὐτῆς, ἕως οὗ ἀπίδῃ τί ἔσαι τῇ πόλει.

6 Καὶ πρ̃οσέταξε Κύριος ὁ Θεὸς κολοκύνθῃ, κ̀ ἀνέβη ὑπὲρ κεφαλῆς ⸀ Ἰωνᾶ, ⸀ εἶναι σκιὰν ὑπεράνω τ̃ κεφαλῆς αὐτ̃, ⸀ σκιάζειν αὐτῷ ἀπὸ τ̃ κακῶν αὐτ̃· κ̀ ἐχάρη Ἰωνᾶς ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ χαρὰν μεγάλην.

7 Καὶ πρ̃οσέταξεν ὁ Θεὸς σκώληκι ἑωθινῇ τῇ ἐπαύριον, κ̀ ἐπάταξε τ̃ κολόκυνθαν, καὶ ἀπεξηράνθη.

8 Καὶ ἐγένετο ἅμα τῷ ἀνατεῖλαι τ̃ ἥλιον, κ̀ πρ̃οσέταξεν ὁ Θεὸς πνεύματι καύσωνι συκαίοντι, κ̀ ἐπάταξεν ὁ ἥλιος ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ⸀ Ἰωνᾶ· καὶ ὠλιγοψύχησε, κ̀ ἀπελέγετο τ̃ ψυχὴν αὐτ̃, καὶ εἶπε, Καλόν μοι ἀποθανεῖν με ἢ ζῆν.

9 Καὶ εἶπεν ὁ Θεὸς πρὸς Ἰωνᾶν, Εἰ σφόδρα λελύπησαι σὺ ἐπὶ τῇ κολοκύνθῃ; κ̀ εἶπε, Σφόδρα λελύπημαι ἐγὼ ἕως θανάτ̃.

10 Καὶ εἶπε Κύριος, Σὺ ἐφείσω ὑπὲρ τῆς κολοκύνθης, ὑπὲρ ἧς οὐκ ἐκακοπάθησας ἐπ' αὐτὴν, κ̀ οὐδὲ ἐξέθρεψας αὐτὴν, ἣ ἐγενήθη ὑπὸ νύκτα, καὶ ὑπὸ νύκτα ἀπώλετο·

11 Ἐγὼ δὲ οὐ φείσομαι ὑπὲρ Νινευὴ τ̃ πόλέως τῆς μεγάλης, ἐν ᾗ κατοικοῦσι πλείους ἢ δώδεκα μυριάδες ἀνθρώπων, οἵτινες οὐκ ἔγνωσαν δεξιὰν αὐτῶν ἢ ἀριστερὰν αὐτῶν, καὶ κτήνη πολλά;

ΜΙΧΑΙΑΣ. Γ'.

Κεφ. α'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Μιχαίαν τ̀ν Μωρασθεὶ, ἐν ἡμέραις Ἰωάθαμ, κ̀ Ἄχαζ, κ̀ Ἐζεκίε βασιλέων Ἰούδα, ὑπὲρ ὧν εἶδε περὶ Σαμαρείας καὶ περὶ Ἱερουσαλήμ.

2 Ἀκούσατε λαοὶ λόγους, κ̀ προσεχέτω ἡ γ̃, κ̀ πάντες οἱ ἐν αὐτ̃ῃ· καὶ ἔσαι Κύριος Κύριος ἐν ὑμῖν εἰς μαρτύριον, Κύριος ἐξ οἴκε ἁγίε αὐτ̃ε.

3 Διότι ἰδὲ Κύριος ἐκπορεύεται ἐκ τ̃ε τόπε αὐτ̃ε, καὶ καταβήσεται, κ̀ ἐπιβήσεται ἐπὶ τὰ ὕψη τ̂ γ̃ς,

4 Καὶ σαλευθήσεται τὰ ὄρη ὑποκάτωθεν αὐτ̃ε, κ̀ αἱ κοιλάδες τακήσονται ὡσεὶ κηρὸς ἀπὸ προσώπε πυρὸς, καὶ ὡς ὕδωρ καταφερόμενον ἐν καταβάσει.

5 Δι' ἀσέβειαν Ἰακὼβ πάντα ταῦτα, καὶ δι' ἁμαρτίαν οἴκε Ἰσραήλ· τίς ἡ ἀσέβεια τ̃ Ἰακώβ; ἐχ ἡ Σαμάρεια; κ̀ τίς ἡ ἁμαρτία οἴκε Ἰούδα; ἐχὶ Ἱερουσαλήμ;

6 Καὶ θήσομαι Σαμάρειαν εἰς ὀπωροφυλάκιον ἀγρ̃ε, κ̀ εἰς φυτείαν ἀμπελῶνος, κ̀ καταspάσω εἰς χάρ̃ τὰς λίθους αὐτ̃ς, καὶ τὰ θεμέλια αὐτ̃ς ἀποκαλύψω.

7 Καὶ πάντα τὰ γλυπτὰ αὐτ̃ς κατακόψσι, κ̀ πάντα τὰ μισθώματα αὐτ̃ς ἐμπρήσσσιν ἐν πυρὶ, καὶ πάντα τὰ εἴδωλα αὐτ̃ς θήσομαι εἰς ἀφανισμόν· διότι ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνήγαγε, κ̀ ἐκ μισθωμάτων πορνείας συνέχρεψεν.

8 Ἕνεκεν τέτε κόψεται, καὶ θρηνήσει, πορεύσεται ἀνυπόδετος, κ̀ γυμνὴ ποιήσεται κοπετὸν ὡς δρακόντων, κ̀ πένθος ὡς θυγατέρων σειρήνων.

9 Ὅτι κατεκράτησεν ἡ πληγὴ αὐτ̃ς, διότι ἦλθεν ἕως Ἰούδα, κ̀ ἥψατο ἕως πύλης λαε̃ με, ἕως Ἱερουσαλήμ.

10 Οἱ ἐν Γὲθ μὴ μεγαλύνεσθε, κ̀ οἱ Ἐνακεὶμ μὴ ἀνοικοδομεῖτε ἐξ οἴκε καλὰ γέλωτα, γ̃ν καταπάσασθε καταγέλωτα ὑμῶν,

11 Κατοικοῦσα καλῶς τὰς πόλεις αὐτῆς, ἐκ ἐξῆλθε κατοικοῦσα Σενναὰρ, κόψασθαι οἶκον ἐχόμενον αὐτῆς, λήψεται ἐξ ὑμῶν πληγὴν ὀδύνης.

12 Τίς ἤρξατο εἰς ἀγαθὰ καλοικίσῃ ὀδύνας; ὅτι κατέβη κακὰ παρὰ Κυρίε ἐπὶ πύλας Ἱερουσαλήμ,

13 Ψόφος ἁρμάτων καὶ ἱππευόντων· κατοικοῦσα Λαχεὶς, ἀρχηγὸς ἁμαρτίας αὕτη ἐστὶ τῇ θυγατρὶ Σιὼν, ὅτι ἐν σοὶ εὑρέθησαν ἀσέβειαι τοῦ Ἰσραήλ.

14 Διατεῖτο δώσει ἐξαποστελλομένους ἕως κληρονομίας Γὲθ, οἶκος ματαίας, εἰς κενὸν ἐγένοντο τοῖς βασιλεῦσι τοῦ Ἰσραήλ.

15 Ἕως τὸς κληρονόμος ἀγάγωσι, κατοικοῦσα Λαχείς· κληρονομία ἕως Ὀδολλὰμ ἥξει, ἡ δόξα τῶν θυγατρὸς Ἰσραήλ.

16 Ξύρησαι, καὶ κεῖραι ἐπὶ τὰ τέκνα τὰ τρυφερά σε, ἐμπλάτυνον τὴν χηρείαν σε ὡς ἀετὸς, ὅτι ᾐχμαλωτεύθησαν ἀπὸ σοῦ.

Κεφ. β'. 2.

ΕΓΕΝΟΝΤΟ λογιζόμενοι κόπους, καὶ ἐργαζόμενοι κακὰ ἐν ταῖς κοίταις αὐτῶν, καὶ ἅμα τῇ ἡμέρᾳ συνετέλουν αὐτὰ, διότι ἐκ ἦραν πρὸς τὸν Θεὸν χεῖρας αὐτῶν.

2 Καὶ ἐπεθύμων ἀγρὸς, καὶ διήρπαζον ὀρφανὸς, καὶ οἴκος κατεδυνάσευον, καὶ διήρπαζον ἄνδρα καὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἄνδρα καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ.

3 Διατεῖτο τάδε λέγει Κύριος, Ἰδὲ ἐγὼ λογίζομαι ἐπὶ τὴν φυλὴν ταύτην κακὰ, ἐξ ὧν οὐ μὴ ἄρητε τὸς τραχήλος ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ πορευθῆτε ὀρθοὶ ἐξαίφνης, ὅτι καιρὸς πονηρός ἐσιν.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ληφθήσεται ἐφ' ὑμᾶς παραβολὴ, καὶ θρηνηθήσεται θρῆνος ἐν μέλει, λέγων, Ταλαιπωρίᾳ ἐταλαιπωρήσαμεν· μερὶς λαοῦ μα κατεμετρήθη ἐν σχοινίῳ, καὶ ἐκ ἦν ὁ κωλύων αὐτὸν δ' ἀποστρέψαι· οἱ ἀγροὶ ὑμῶν διεμερίσθησαν.

5 Διαῖτο ἐκ ἔσαι σοι βάλλων σχοινίον ἐν κλήρῳ· ἐν ἐκκλησίᾳ Κυρίε

6 Μὴ κλαίετε δάκρυσι, μηδὲ δακρυέτωσαν ἐπὶ τούτοις· οὐδὲ γὰρ ἀπώσεται ὀνείδη,

7 Ὁ λέγων, Οἶκος Ἰακὼβ παρώργισε πνεῦμα Κυρίε· οὐ ταῦτα τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ ἐσιν; ἐχ οἱ λόγοι αὐτοῦ εἰσι καλοὶ μετ' αὐτοῦ; καὶ ὀρθοὶ πεπόρευνται;

8 Καὶ ἔμπροσθεν ὁ λαός μα εἰς ἔχθραν ἀντέστη, κατέναντι

τ̃ εἰρήνης αὐτȣ̃· τ̃ δορὰν αὐτȣ̃ ἐξέδειραν, τ̃ ἀφελέσθαι ἐλπίδας, συντριμμὸν πολέμȣ.

9 Ἡγȣ́μενοι λαȣ̃ μȣ ἀπορρίφήσονται ἐκ τ̃ οἰκιῶν τρυφῆς αὐτῶν, διὰ τὰ πονηρὰ ἐπιτηδεύματα αὐτῶν ἐξώσθησαν· ἐγγίσατε ὄρεσιν αἰωνίοις.

10 Ἀνάςηθι κ̀ πορεύȣ, ὅτι ȣ̓κ ἔςι σοι αὕτη ἀνάπαυσις ἕνεκεν ἀκαθαρσίας· διεφθάρητε φθορᾷ,

11 Κατεδιώχθητε ȣ̓δενὸς διώκοντος· πνεῦμα ἔςησε ψεῦδος, ἐςάλαξέ σοι εἰς οἶνον κ̀ μέθυσμα· κ̀ ἔςαι, ἐκ τ̃ ςαγόνος τ̃ λαȣ̃ τȣ́τȣ

12 Συναγόμενος συναχθήσεται Ἰακὼβ σὺν πᾶσιν· ἐκδεχόμενος ἐκδέξομαι τȣ̀ς καταλοίπȣς τ̃ Ἰσραὴλ, ἐπιτοαυτὸ θήσομαι τ̃ ἀποςροφὴν αὐτȣ̃· ὡς πρόβατα ἐν θλίψει, ὡς ποίμνιον ἐν μέσῳ κοίτης αὐτῶν· ἐξαλοῦνται ἐξ ἀνθρώπων

13 Διὰ τῆς διακοπῆς πρὸ προσώπȣ αὐτῶν· διέκοψαν, κ̀ διῆλθον πύλην, κ̀ ἐξῆλθον δι' αὐτῆς, κ̀ ἐξῆλθεν ὁ βασιλεὺς αὐτῶν πρὸ προσώπȣ αὐτῶν, ὁ δὲ Κύριος ἡγήσεται αὐτῶν.

Κεφ. γ'. 3.

ΚΑΙ ἐρεῖ, Ἀκȣ́σατε δὴ ταῦτα αἱ ἀρχαὶ οἴκȣ Ἰακὼβ, κ̀ οἱ κατάλοιποι οἴκȣ Ἰσραήλ· ȣ̓χ ὑμῖν ἐςι τοῦ γνῶναι τὸ κρίμα;

2 Μισȣ̃ντες τὰ καλὰ, καὶ ζητȣ̃ντες τὰ πονηρὰ, ἁρπάζοντες τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν, κ̀ τὰς σάρκας αὐτῶν ἀπὸ τ̃ ὀςέων αὐτῶν.

3 Ὃν τρόπον κατέφαγον τὰς σάρκας τ̃ λαȣ̃ μȣ, κ̀ τὰ δέρματα αὐτῶν ἀπ' αὐτῶν ἐξέδειραν, κ̀ τὰ ὀςέα αὐτῶν συνέθλασαν, κ̀ ἐμέλισαν ὡς σάρκας εἰς λέβητα, κ̀ ὡς κρέα εἰς χύτραν,

4 Οὕτως κεκράξονται πρὸς τ̃ Κύριον, κ̀ ȣ̓κ εἰσακȣ́σεται αὐτῶν· κ̀ ἀποςρέψει τὸ πρόσωπον αὐτȣ̃ ἀπ' αὐτῶν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνθ' ὧν ἐπονηρεύσαντο ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν αὐτῶν ἐπ' αὐτȣ́ς.

5 Τάδε λέγει Κύριος ἐπὶ τȣ̀ς προφήτας τȣ̀ς πλανῶντας τὸν λαόν μȣ, τȣ̀ς δάκνοντας ἐν τοῖς ὀδȣ̃σιν αὐτῶν, κ̀ κηρύσσοντας εἰρήνην ἐπ' αὐτὸν, κ̀ ȣ̓κ ἐδόθη εἰς τὸ ςόμα αὐτῶν, ἤγειραν ἐπ' αὐτὸν πόλεμον·

6 Διατȣ̃το νὺξ ὑμῖν ἔςαι ἐξ ὁράσεως, κ̀ σκοτία ἔςαι ὑμῖν ἐκ μαντείας, κ̀ δύσεται ὁ ἥλιος ἐπὶ τȣ̀ς προφήτας, κ̀ συσκοτάσει ἐπ' αὐτȣ̀ς ἡ ἡμέρα.

7 Καὶ καταισχυνθήσονται οἱ ὁρῶντες τὰ ἐνύπνια, κ̀ καταγελασθήσονται οἱ μάντεις, κ̀

καὶ λαλήσουσι καθ' αὐτῶν πάντες αὐτοὶ, διότι οὐκ ἔσαι ὁ ἐπακούων αὐτῶν.

8 Ἐὰν μὴ ἐγὼ ἐμπλήσω ἰσχὺν ἐν πνεύματι Κυρίου καὶ κρίματος καὶ δυνασείας, τοῦ ἀπαγγεῖλαι τῷ Ἰακὼβ ἀσεβείας αὐτοῦ, καὶ τῷ Ἰσραὴλ ἁμαρτίας αὐτοῦ.

9 Ἀκούσατε δὴ ταῦτα οἱ ἡγέμενοι οἴκου Ἰακὼβ, καὶ οἱ καλάλοιποι οἴκου Ἰσραὴλ, οἱ βδελυσσόμενοι κρίμα, καὶ πάντα τὰ ὀρθὰ διαστρέφοντες,

10 Οἱ οἰκοδομοῦντες Σιὼν ἐν αἵμασι, καὶ Ἱερουσαλὴμ ἐν ἀδικίαις.

11 Οἱ ἡγέμενοι αὐτῆς μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἱερεῖς αὐτῆς μετὰ μισθοῦ ἀπεκρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἐμαντεύοντο, καὶ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐπανεπαύοντο, λέγοντες, Οὐχὶ ὁ Κύριος ἐν ἡμῖν ἐσιν; οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ἡμᾶς κακά.

12 Διατοῦτο δι' ὑμᾶς Σιὼν ὡς ἀγρὸς ἀροτριαθήσεται, καὶ Ἱερουσαλὴμ ὡς ὀπωροφυλάκιον ἔσαι, καὶ τὸ ὄρος τοῦ οἴκου εἰς ἄλσος δρυμοῦ.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἔσαι ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν ἐμφανὲς τὸ ὄρος Κυρίου, ἕτοιμον ἐπὶ τὰς κορυφὰς τῶν ὀρέων, καὶ μετεωρισθήσεται ὑπεράνω τῶν βουνῶν· καὶ σπεύσουσι πρὸς αὐτὸ λαοί,

2 Καὶ πορεύσονται ἔθνη πολλὰ καὶ ἐροῦσι, Δεῦτε, ἀναβῶμεν εἰς τὸ ὄρος Κυρίου, καὶ εἰς τὸν οἶκον τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ· καὶ δείξουσιν ἡμῖν τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, καὶ πορευσόμεθα ἐν ταῖς τρίβοις αὐτοῦ· ὅτι ἐκ Σιὼν ἐξελεύσεται νόμος, καὶ λόγος Κυρίου ἐξ Ἱερουσαλήμ.

3 Καὶ κρινεῖ ἀναμέσου λαῶν πολλῶν, καὶ ἐξελέγξει ἔθνη ἰσχυρὰ ἕως εἰς μακράν· καὶ κατακόψουσι τὰς ῥομφαίας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰ δόρατα αὐτῶν εἰς δρέπανα, καὶ οὐκέτι μὴ ἀντάρῃ ἔθνος ἐπ' ἔθνος ῥομφαίαν, καὶ οὐκέτι μὴ μάθωσι πολεμεῖν.

4 Καὶ ἀναπαύσεται ἕκασος ὑποκάτω ἀμπέλου αὐτοῦ, καὶ ἕκασος ὑποκάτω συκῆς αὐτοῦ, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν, διότι τὸ στόμα Κυρίου παντοκράτορος ἐλάλησε ταῦτα.

5 Ὅτι πάντες οἱ λαοὶ πορεύσονται ἕκασος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ, ἡμεῖς δὲ πορευσόμεθα ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ ἐπέκεινα.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, συνάξω τὴν συνλετριμμένην, καὶ τὴν ἐξωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ ἃς ἀπωσάμην.

7 Καὶ θήσομαι τὴν συνλετριμμένην εἰς ὑπόλειμμα, καὶ τὴν

ἀπωσμένην εἰς ἔθνος δυνατόν· καὶ βασιλεύσει Κύριος ἐπ' αὐτὲς ἐν ὄρει Σιὼν ἀπὸ τοῦ νῦν ἕως εἰς τὸν αἰῶνα.

8 Καὶ σὺ πύργος ποιμνίε αὐχμώδης, θυγάτηρ Σιὼν, ἐπὶ σὲ ἥξει, καὶ εἰσελεύσεται ἡ ἀρχὴ, ἡ πρώτη βασιλεία ἐκ Βαβυλῶνος τῇ θυγατρὶ Ἱερουσαλήμ.

9 Καὶ νῦν ἱναλί ἔγνως κακά; μὴ βασιλεὺς ἐκ ἦν σοι; ἢ ἡ βελή σε ἀπώλετο, ὅτι κατεκράτησάν σε ὠδῖνες ὡς τικτέσης;

10 Ὠδινε καὶ ἀνδρίζε, καὶ ἔγγιζε θυγάτηρ Σιὼν ὡς τίκτεσα· διότι νῦν ἐξελεύσῃ ἐκ πόλεως, καὶ κατασκηνώσεις ἐν πεδίῳ, καὶ ἥξεις ἕως Βαβυλῶνος· ἐκεῖθεν ῥύσεταί σε, καὶ ἐκεῖθεν λυτρώσεταί σε Κύριος ὁ Θεός σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σε.

11 Καὶ νῦν ἐπισυνήχθησαν ἐπὶ σὲ ἔθνη πολλὰ, λέγοντες, Ἐπιχαρέμεθα, καὶ ἐπόφονται ἐπὶ Σιὼν οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν.

12 Αὐτοὶ δὲ ἐκ ἔγνωσαν τὸν λογισμὸν Κυρίε, καὶ ἐ συνῆκαν τὴν βελὴν αὐτῦ, ὅτι συνήγαγεν αὐτὲς ὡς δράγματα ἅλωνος.

13 Ἀνάςηθι, καὶ ἀλόα αὐτὲς θυγάτηρ Σιὼν, ὅτι τὰ κέρατά σε θήσομαι σιδηρᾶ, καὶ τὰς ὁπλάς σε θήσομαι χαλκᾶς· καὶ κατατήξεις λαὸς πολλὲς, καὶ ἀναθήσεις τῷ Κυρίῳ τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ τὴν ἰσχὺν αὐτῶν τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε'. 5.

ΝΥΝ ἐμφραχθήσεται θυγάτηρ ἐμφράγμῷ, συνοχὴν ἔταξεν ἐφ' ἡμᾶς, ἐν ῥάβδῳ πατάξεσιν ἐπὶ σιαγόνα τὰς φυλὰς τῦ Ἰσραήλ.

2 Καὶ σὺ Βηθλεὲμ οἶκος Ἐφραθὰ, ὀλιγοσὸς εἶ τοῦ εἶναι ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σᾶ μοι ἐξελεύσεται, τῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα τῦ Ἰσραήλ, καὶ ἔξοδοι αὐτῦ ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος.

3 Διατᾶτο δώσει αὐτὲς ἕως καιροῦ τικτέσης, τέξεται, καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτῶν ἐπιςρέψουσιν ἐπὶ τὲς υἱοὺς Ἰσραήλ.

4 Καὶ ςήσεται καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ ὀνόματος Κυρίε Θεῦ αὐτῶν ὑπάρξουσι, διότι νῦν μεγαλυνθήσονται ἕως ἄκρων τ γῆς.

5 Καὶ ἔσαι αὐτῇ εἰρήνη, Ἀσσὲρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τ χώραν ὑμῶν, καὶ ἐπεγερθήσονται ἐπ' αὐτὸν ἑπτὰ ποιμένες, καὶ ὀκτὼ δήγματα ἀνθρώπων,

6 Καὶ ποιμανοῦσι τ Ἀσσὲρ

ἐν ῥομφαίᾳ, καὶ τὴν γῆν τῆ Νεβρὼδ ἐν τῇ τάφρῳ αὐτῆς· καὶ ῥύσεται ἐκ τῆ Ἀσσὺρ ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὴν γῆν ὑμῶν, καὶ ὅταν ἐπιβῇ ἐπὶ τὰ ὅρια ὑμῶν.

7 Καὶ ἔσαι τὸ ὑπόλειμμα τῆ Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς δρόσος παρὰ Κυρίε πίπτουσα, καὶ ὡς ἄρνες ἐπὶ ἄγρωσιν, ὅπως μὴ συναχθῇ μηδεὶς, μηδὲ ὑποσῇ ἐν υἱοῖς ἀνθρώπων.

8 Καὶ ἔσαι τὸ ὑπόλειμμα Ἰακὼβ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐν μέσῳ λαῶν πολλῶν, ὡς λέων ἐν κτήνεσιν ἐν τῷ δρυμῷ, καὶ ὡς σκύμνος ἐν ποιμνίοις προβάτων, ὃν τρόπον ὅταν διέλθῃ, καὶ διασείλας ἁρπάσῃ, καὶ μὴ ᾖ ὁ ἐξαιρούμενος.

9 Ὑψωθήσεται ἡ χείρ σε ἐπὶ τοὺς θλίβοντάς σε, καὶ πάντες οἱ ἐχθροί σε ἐξολοθρευθήσονται.

10 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, ἐξολοθρεύσω τοὺς ἵππους ἐκ μέσε σε, καὶ ἀπολῶ τὰ ἅρματά σε,

11 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰς πόλεις τ ̃ γῆς σε, καὶ ἐξαρῶ πάντα τὰ ὀχυρώματά σε·

12 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ φάρμακά σε ἐκ τῶν χειρῶν σε, καὶ ἀποφθεγγόμενοι ἐκ ἔσονται ἐν σοί·

13 Καὶ ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτά σε, καὶ τὰς στηλάς σε ἐκ μέσε σε, καὶ ἐκ ἔτι μὴ προσκυνήσεις τοῖς ἔργοις τῶν χειρῶν σε.

14 Καὶ ἐκκόψω τὰ ἄλση ἐκ μέσε σε, καὶ ἀφανιῶ τὰς πόλεις σε.

15 Καὶ ποιήσω ἐν ὀργῇ καὶ ἐν θυμῷ ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἀνθ' ὧν ἐκ εἰσήκεσαν.

Κεφ. ς'. 6.

ΑΚΟΥΣΑΤΕ δὴ λόγον Κύριος κύριος εἶπεν, Ἀνάστηθι, κρίθητι πρὸς τὰ ὄρη, καὶ ἀκουσάτωσαν βουνοὶ φωνήν σε.

2 Ἀκούσατε ὄρη τ ̃ κρίσιν τοῦ Κυρίε, καὶ αἱ φάραγγες θεμέλια τῆς γῆς, ὅτι κρίσις τῷ Κυρίῳ πρὸς τὸν λαὸν αὐτε, καὶ μετὰ τοῦ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται.

3 Λαός με, τί ἐποίησά σοι, ἢ τί ἐλύπησά σε, ἢ τί παρηνώχλησά σοι; ἀποκρίθητί μοι.

4 Διότι ἀνήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτε, καὶ ἐξ οἴκε δουλείας ἐλυτρωσάμην σε, καὶ ἐξαπέστειλα πρὸ προσώπε σε τ ̃ Μωυσῆν, καὶ Ἀαρὼν, καὶ Μαριάμ.

5 Λαός με μνήσθητι δὴ, τί ἐβουλεύσατο κατὰ σε Βαλὰκ βασιλεὺς Μωὰβ, καὶ τί ἀπεκρίθη αὐτῷ Βαλαὰμ υἱὸς τ ̃ Βεὼρ, ἀπὸ τῶν σχοίνων ἕως τοῦ Γαλγαὰλ, ὅπως γνωσθῇ ἡ δικαιοσύνη τ ̃ Κυρίε.

6 Ἐν τίνι καταλάβω τ̃ Κύριον, ἀντιλήψομαι Θεοῦ μου ὑψίστου; εἰ καταλήψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασιν, ἐν μόσχοις ἐνιαυσίοις;

7 Εἰ προσδέξεται Κύριος ἐν χιλιάσι κριῶν; ἢ ἐν μυριάσι χιμάρων τιόνων; εἰ δῶ πρωτότοκά μου ὑπὲρ ἀσεβείας, καρπὸν κοιλίας μου ὑπὲρ ἁμαρτίας ψυχῆς μου;

8 Εἰ ἀνηγγέλη σοι ἄνθρωπε τί καλόν; ἢ τί Κύριος ἐκζητεῖ παρὰ σοῦ, ἀλλ' ἢ τοῦ ποιεῖν κρίμα, καὶ ἀγαπᾶν ἔλεον, καὶ ἕτοιμον εἶναι τοῦ πορεύεσθαι μετὰ Κυρίου Θεοῦ σου;

9 Φωνὴ Κυρίου τῇ πόλει ἐπικληθήσεται, καὶ σώσει φοβεμένους τὸ ὄνομα αὐτοῦ· ἄκουε φυλὴ, καὶ τίς κοσμήσει πόλιν;

10 Μὴ πῦρ καὶ οἶκος ἀνόμου θησαυρίζων θησαυροὺς ἀνόμους, καὶ μετὰ ὕβρεως ἀδικίας;

11 Εἰ δικαιωθήσεται ἐν ζυγῷ ἄνομος, καὶ ἐν μαρσίππῳ σάθμια δόλου,

12 Ἐξ ὧν τ πλοῦτον αὐτῶν ἀσεβείας ἔπλησαν, καὶ οἱ κατοικοῦντες αὐτὴν ἐλάλουν ψεῦδη, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν ὑψώθη ἐν τῷ στόματι αὐτῶν;

13 Καὶ ἐγὼ ἄρξομαι τ πατάξαι σε, ἀφανιῶ σε ἐν ταῖς ἁμαρτίαις σου.

14 Σὺ φάγεσαι, καὶ οὐ μὴ ἐμπλησθῇς, καὶ συσκοτάσει ἐν σοὶ, καὶ ἐκνεύσει, καὶ ὃ μὴ διασωθῇς, καὶ ὅσοι ἂν διασωθῶσιν, εἰς ῥομφαίαν παραδοθήσονται.

15 Σὺ σπερεῖς, καὶ οὐ μὴ ἀμήσῃς, σὺ πιέσεις ἐλαίαν, καὶ οὐ μὴ ἀλείψῃ ἔλαιον, καὶ οἶνον, καὶ οὐ μὴ πίητε, καὶ ἀφανισθήσεται νόμιμα λαοῦ μου.

16 Καὶ ἐφύλαξας τὰ δικαιώματα Ζαμβρὶ, καὶ πάντα τὰ ἔργα οἴκου Ἀχαὰβ, καὶ ἐπορεύθητε ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, ὅπως παραδῶ σε εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας αὐτὴν εἰς συρισμὸν, καὶ ὀνείδη λαῶν λήψεσθε.

Κεφ. ζ'. 7.

1 Οἴμοι, ὅτι ἐγενήθην ὡς συνάγων καλάμην ἐν ἀμήτῳ, καὶ ὡς ἐπιφυλλίδα ἐν τρυγητῷ, οὐκ ὑπάρχοντος βότρυος τοῦ φαγεῖν τὰ πρωτόγονα· οἴμοι ψυχὴ,

2 Ὅτι ἀπόλωλεν εὐσεβὴς ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ κατορθῶν ἐν ἀνθρώποις οὐκ ὑπάρχει· πάντες εἰς αἵματα δικάζονται, ἕκαστος τ πλησίον αὐτοῦ ἐκθλίβουσιν ἐκθλιβῇ,

3 Ἐπὶ τὸ κακὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν ἑτοιμάζουσιν· ὁ ἄρχων αἰτεῖ, καὶ ὁ κριτὴς εἰρηνικὸς λόγους ἐλάλησε, καταθύμιον ψυχῆς αὐτοῦ ἐστιν· καὶ ἐξελοῦμαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν

4 Ὡς σὴς ἐκτρώγων, καὶ βαδίζων ἐπὶ κανόνος ἐν ἡμέρᾳ σκοπιᾶς· καὶ καὶ, αἱ ἐκδικήσεις σου ἥκασι, νῦν ἔσονται κλαυθμοὶ αὐτῶν.

5 Μὴ καταπιστεύετε ἐν φίλοις, καὶ μὴ ἐλπίζετε ἐπὶ ἡγεμένοις· ἀπὸ τ συγκοίτης σε φύλαξαι, τ ἀναθέσθαι τι αὐτῇ.

6 Διότι υἱὸς ἀτιμάζει πατέρα, θυγάτηρ ἐπαναστήσεται ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτῆς, νύμφη ἐπὶ τ πενθερὰν αὐτῆς, ἐχθροὶ πάντες ἀνδρὸς οἱ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτε.

7 Ἐγὼ δὲ ἐπὶ τ Κύριον ἐπιβλέψομαι, ὑπομενῶ ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μα, εἰσακούσεταί μα ὁ Θεός μα.

8 Μὴ ἐπίχαιρέ μοι ἡ ἐχθρά μα, ὅτι πέπτωκα, καὶ ἀναστήσομαι· διότι ἐὰν καθίσω ἐν τῷ σκότει, Κύριος φωτιεῖ μοι.

9 Ὀργὴν Κυρίε ὑποίσω, ὅτι ἥμαρτον αὐτῷ, ἕως τ δικαιῶσαι αὐτὸν τ δίκην μα· καὶ ποιήσει τὸ κρίμα μα, καὶ ἐξάξει με εἰς τὸ φῶς· ὄψομαι τ δικαιοσύνην αὐτε,

10 Καὶ ὄψεται ἡ ἐχθρά μα, καὶ περιβαλεῖται αἰσχύνην, ἡ λέγουσα, Ποῦ Κύριος ὁ Θεός σε; οἱ ὀφθαλμοί μα ἐπόψονται αὐτὴν, νῦν ἔσαι εἰς καταπάτημα ὡς πηλὸς ἐν ταῖς ὁδοῖς.

11 Ἡμέρα ἀλοιφῆς πλίνθε, ἐξάλειψίς σε ἡ ἡμέρα ἐκείνη, καὶ ἀποτρίψεται νόμιμά σε ἡ ἡμέρα ἐκείνη.

12 Καὶ αἱ πόλεις σε ἥξουσιν εἰς ὁμαλισμὸν, καὶ εἰς διαμερισμὸν Ἀσσυρίων, καὶ αἱ πόλεις σε αἱ ὀχυραὶ εἰς διαμερισμὸν ἀπὸ Τύρε ἕως τ ποταμῦ, καὶ ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης, καὶ ἀπὸ ὄρες ἕως τ ὄρες.

13 Καὶ ἔσαι ἡ γῆ εἰς ἀφανισμὸν σὺν τοῖς κατοικοῦσιν αὐτὴν, ἀπὸ καρπῶν ἐπιτηδευμάτων αὐτῶν.

14 Ποίμαινε λαόν σου ἐν ῥάβδῳ σε, πρόβατα κληρονομίας σε, κατασκηνοῦντας καθ' ἑαυτὸς δρυμὸν ἐν μέσῳ τ Καρμήλε, νεμήσονται τ Βασανίτιν, καὶ τ Γαλααδίτιν καθὼς αἱ ἡμέραι τ αἰῶνος.

15 Καὶ κατὰ τὰς ἡμέρας ἐξοδίας σε ἐξ Αἰγύπτε, ὄψεσθε θαυμαστά.

16 Ὄψονται ἔθνη καὶ καταισχυνθήσονται, καὶ ἐκ πάσης τ ἰσχύος αὐτῶν, ἐπιθήσουσι χεῖρας ἐπὶ τὸ στόμα αὐτῶν, τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφωθήσεται,

17 Λείξουσι χοῦν ὡς ὄφεις σύροντες γῆν, συγχυθήσονται ἐν συγκλεισμῷ αὐτῶν· ἐπὶ τῷ Κυρίῳ Θεῷ ἡμῶν ἐκπήσονται, καὶ φοβηθήσονται ἀπὸ σε.

18 Τίς Θεὸς ὥσπερ σὺ, ἐξαίρων ἀνομίας, καὶ ὑπερβαίνων

ἀσεβείας τοῖς καταλοίποις τῆς κληρονομίας αὐτῦ; καὶ οὐ συνέσχεν εἰς μαρτύριον ὀργὴν αὐτῦ, ὅτι θελητὴς ἐλέους ἐστίν.

19 Ἐπιστρέψει καὶ οἰκτειρήσει ἡμᾶς, καταδύσει τὰς ἀδικίας ἡμῶν, καὶ ἀπορριφήσονται εἰς τὰ βάθη τ θαλάσσης, πάσας τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν.

20 Δώσει εἰς ἀλήθειαν τῷ Ἰακὼβ, ἔλεον τῷ Ἀβραὰμ, καθότι ὤμοσας τοῖς πατράσιν ἡμῶν, κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν.

ΝΑΟΥΜ. Ζ'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΗΜΜΑ Νινευὴ, βιβλίον ὁράσεως Ναοὺμ Ϭ Ἐλκεσαίε.

2 Θεὸς ζηλωτὴς, καὶ ἐκδικῶν Κύριος, ἐκδικῶν Κύριος μετὰ θυμῦ, ἐκδικῶν Κύριος τοὺς ὑπεναντίους αὐτῦ, καὶ ἐξαίρων αὐτὸς τοὺς ἐχθροὺς αὐτῦ.

3 Κύριος μακρόθυμος, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτῦ, καὶ ἀθῶον οὐκ ἀθωώσει Κύριος· ἐν συντελείᾳ, καὶ ἐν συσσεισμῷ ἡ ὁδὸς αὐτῦ, καὶ νεφέλαι κονιορτὸς ποδῶν αὐτῦ.

4 Ἀπειλῶν θαλάσσῃ, καὶ ξηραίνων αὐτὴν, καὶ πάντας τοὺς ποταμοὺς ἐξερημῶν· ὠλιγώθη ἡ Βασανίτις, καὶ ὁ Κάρμηλος, καὶ τὰ ἐξανθοῦντα τῦ Λιβάνε ἐξέλιπε.

5 Τὰ ὄρη ἐσείσθησαν ἀπ' αὐτῦ, καὶ οἱ βουνοὶ ἐσαλεύθησαν· καὶ ἀνεσάλη ἡ γῆ ἀπὸ προσώπε αὐτῦ, ἡ σύμπασα καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

6 Ἀπὸ προσώπε ὀργῆς αὐτῦ τίς ὑποστήσεται; καὶ τίς ἀντιστήσεται ἐν ὀργῇ θυμῦ αὐτῦ; ὁ θυμὸς αὐτῦ τήκει ἀρχὰς, καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν ἀπ' αὐτῦ.

7 Χρηστὸς Κύριος τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, καὶ γινώσκων τοὺς εὐλαβουμένους αὐτόν.

8 Καὶ ἐν κατακλυσμῷ πορείας συντέλειαν ποιήσεται, τοὺς ἐπεξεργομένους καὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτῦ διώξεται σκότος.

9 Τί λογίζεσθε ἐπὶ τ Κύριον; συντέλειαν αὐτὸς ποιή-

σεται, ἀκ ἐκδικήσει δὶς ἐπι-
τοαυτὸ ἐν θλίψει.

10 Ὅτι ἕως θεμελίᾳ αὐτῆ
χερσωθήσεται· κ᾽ ὡς σμίλαξ
περιπλεκομένη βρωθήσεται, κ᾽
ὡς καλάμη ξηρασίας μεγά.

11 Ἐκ σῆ ἐξελεύσεται λο-
γισμὸς καλὰ ἔ Κυρίε πονηρὰ,
βελευόμενος ἐναντία.

12 Τάδε λέγει Κύριος κατ-
άρχων ὑδάτων πολλῶν, Καὶ
ἕτως διασαλήσονται, κ᾽ ἡ ἀκοή
σε ἀκ ἐνακισθήσεται ἔτι.

13 Καὶ νῦν συντρίψω τὴν
ῥάβδον αὐτῆ ἀπὸ σῆ, κ᾽ τὰς
δεσμὰς διαῤῥήξω.

14 Καὶ ἐντελεῖται περὶ σῆ
Κύριος, οὐ σπαρήσεται ἐκ τῆ
ὀνόματός σε ἔτι· ἐξ οἴκε Θεῆ
σε ἐξολοθρεύσω τὰ γλυπτὰ,
κ᾽ χωνευτὰ, θήσομαι ταφήν
σε, ὅτι ταχεῖς.

15 Ἰδὲ ἐπὶ τὰ ὄρη οἱ πόδες
εὐαγγελιζομένε, κ᾽ ἀπαγγέλ-
λοντος εἰρήνην· ἑόρταζε Ἰούδα
τὰς ἑορτάς σε, ἀπόδος τὰς εὐ-
χάς σε, διότι οὐ μὴ προσθή-
σωσιν ἔτι ἔ διελθεῖν διὰ σῆ
εἰς παλαίωσιν.

Κεφ. β΄. 2.

ΣΥΝΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ, ἐξ-
ῆρται· ἀνέβη ἐμφυσῶν εἰς
πρόσωπόν σε, ἐξαιρούμενος ἐκ
θλίψεως· σκόπευσον ὁδὸν, κρά-
τησον ὀσφύος, ἄνδρισαι τῇ ἰ-
σχύϊ σφόδρα.

2 Διότι ἀπέστρεψε Κύριος τ
ὕβριν Ἰακὼβ, καθὼς ὕβριν τῆ
Ἰσραὴλ, διότι ἐκτινάσσοντες
ἐξετίναξαν αὐτὲς, κ᾽ τὰ κλή-
ματα αὐτῶν διέφθειραν.

3 Ὅπλα δυναστείας αὐτῶν ἐξ
ἀνθρώπων, ἄνδρας δυνατὲς ἐμ-
παίζοντας ἐν πυρὶ· αἱ ἡνίαι τ
ἁρμάτων αὐτῶν ἐν ἡμέρᾳ ἑτοι-
μασίας αὐτῆ, κ᾽ οἱ ἱππεῖς θο-
ρυβηθήσονται

4 Ἐν ταῖς ὁδοῖς, κ᾽ συγχυ-
θήσονται τὰ ἅρματα, κ᾽ συμ-
πλακήσονται ἐν ταῖς πλα-
τείαις· ἡ ὅρασις αὐτῶν ὡς
λαμπάδες πυρὸς, κ᾽ ὡς ἀστρα-
παὶ διατρέχσσαι.

5 Καὶ μνησθήσονται οἱ με-
γιστᾶνες αὐτῶν, καὶ φεύξονται
ἡμέρας, κ᾽ ἀσθενήσσιν ἐν τῇ
πορείᾳ αὐτῶν, καὶ σπεύσσιν
ἐπὶ τὰ τείχη αὐτῆς, κ᾽ ἑτοι-
μάσσσι τὰς προφυλακὰς αὐ-
τῶν.

6 Πύλαι τ πόλεων διηνοίχ-
θησαν, κ᾽ τὰ βασίλεια διέ-
φθερε,

7 Καὶ ἡ ὑπόστασις ἀπεκα-
λύφθη· κ᾽ αὕτη ἀνέβαινε, καὶ
αἱ δῆλαι αὐτῆς ἤγοντο, καθὼς
περιστεραὶ φθεγγόμεναι ἐν καρ-
δίαις αὐτῶν.

8 Καὶ Νινευὴ ὡς κολυμ-
βήθρα ὕδατος τὰ ὕδατα αὐτῆς,
κ᾽ αὐτοὶ φεύγοντες ἀκ ἔστησαν,
κ᾽ ἀκ ἦν ὁ ἐπιβλέπων.

9 Διήρπαζον τὸ ἀργύριον, διήρπαζον τὸ χρυσίον, καὶ ἦν οὐκ ἦν τέρας ἐν κόσμῳ αὐτῆς· βεβάρυνται ἐπὶ πάντα τὰ σκεύη τὰ ἐπιθυμητὰ αὐτῆς.

10 Ἐκτιναγμὸς, καὶ ἀνατιναγμὸς, καὶ ἐκβρασμὸς, καὶ καρδίας θραυσμὸς, καὶ ὑπόλυσις γονάτων, καὶ ὠδῖνες ἐπὶ πᾶσαν ὀσφύν· καὶ τὸ πρόσωπον πάντων ὡς πρόσκαυμα χύτρας.

11 Πῦ ἐστι τὸ κατοικητήριον τῶν λεόντων, καὶ ἡ νομὴ τῶν σκύμνοις; πῦ ἐπορεύθη λέων, καὶ εἰσελθεῖν ἐκεῖ σκύμνον λέοντος, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκφοβῶν;

12 Λέων ἥρπασε τὰ ἱκανὰ τοῖς σκύμνοις αὐτοῦ, καὶ ἀπέπνιξε τοῖς λέουσιν αὐτοῦ, καὶ ἔπλησε θήρας νοσσιὰν αὐτοῦ, καὶ τὸ κατοικητήριον αὐτοῦ ἁρπαγῆς.

13 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ἐκκαύσω ἐν καπνῷ πλῆθός σου, καὶ τοὺς λέοντάς σε καταφάγεται ῥομφαία, καὶ ἐξολοθρεύσω ἐκ τῆς γῆς τὴν θήραν σε, καὶ οὐ μὴ ἀκουσθῇ ἐκέτι τὰ ἔργα σε.

Κεφ. γ'. 3.

Ω ΠΟΛΙΣ αἱμάτων, ὅλη ψευδὴς, ἀδικίας πλήρης, οὐ ψηλαφηθήσεται θήρα.

2 Φωνὴ μαστίγων, καὶ φωνὴ σεισμοῦ τροχῶν, καὶ ἵππου διώκοντος, καὶ ἅρματος ἀναβράσσοντος,

3 Καὶ ἱππέως ἀναβαίνοντος, καὶ στιλβούσης ῥομφαίας, καὶ ἐξαστραπόντων ὅπλων, καὶ πλήθους τραυματιῶν, καὶ βαρείας πλώσεως, καὶ οὐκ ἦν τέρας τοῖς ἔθνεσιν αὐτῆς· καὶ ἀσθενήσασιν ἐν τοῖς σώμασιν αὐτῶν

4 Ἀπὸ πλήθους πορνείας· πόρνη καλὴ, καὶ ἐπίχαρις ἡγεμένη φαρμάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς, καὶ λαοὺς ἐν τοῖς φαρμάκοις αὐτῆς.

5 Ἰδοὺ ἐγὼ ἐπὶ σὲ, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ, καὶ ἀποκαλύψω τὰ ὀπίσω σε ἐπὶ τὸ πρόσωπόν σε, καὶ δείξω ἔθνεσι τὴν αἰσχύνην σε, καὶ βασιλείαις τὴν ἀτιμίαν σε.

6 Καὶ ἐπιῤῥίψω ἐπὶ σὲ βδελυγμὸν κατὰ τὰς ἀκαθαρσίας σε, καὶ θήσομαί σε εἰς παράδειγμα.

7 Καὶ ἔσαι, πᾶς ὁ ὁρῶν σε καταβήσεται ἀπὸ σοῦ, καὶ ἐρεῖ, Δειλαία Νινευή· τίς σενάξει αὐτήν; πόθεν ζητήσω παράκλησιν αὐτῇ;

8 Ἑτοιμάσαι μερίδα, ἁρμόσαι χορδὴν, ἑτοιμάσαι μερίδα Ἀμμών· ἡ κατοικοῦσα ἐν ποταμοῖς, ὕδωρ κύκλῳ αὐτῆς, ἧς ἡ ἀρχὴ θάλασσα, καὶ ὕδωρ τὰ τείχη αὐτῆς,

9 Καὶ Αἰθιοπία ἰσχὺς αὐτῆς, καὶ Αἴγυπτος· καὶ οὐκ ἔστι πέρας τῆς φυγῆς· καὶ Λίβυες ἐγένοντο βοηθοὶ αὐτῆς.

10 Καὶ αὐτὴ εἰς μετοικεσίαν πορεύσεται αἰχμάλωτος, καὶ τὰ νήπια αὐτῆς ἐδαφιοῦσιν ἐπ' ἀρχὰς πασῶν τῶν ὁδῶν αὐτῆς, καὶ ἐπὶ πάντα τὰ ἔνδοξα αὐτῆς βαλοῦσι κλήρους· καὶ πάντες οἱ μεγιστᾶνες αὐτῆς δεθήσονται χειροπέδαις.

11 Καὶ σὺ μεθυσθήσῃ, καὶ ἔσῃ ὑπερωραμένη, καὶ σὺ ζητήσεις σεαυτῇ φάσιν ἐξ ἐχθρῶν.

12 Πάντα τὰ ὀχυρώματά σε συκαῖ σκοπὸς ἔχεσαι, ἐὰν σαλευθῶσι, πεσεῖνται εἰς στόμα ἔσθοντος.

13 Ἰδοὺ ὁ λαός σε ὡς γυναῖκες ἐν σοί, τοῖς ἐχθροῖς σου ἀνοιγόμεναι ἀνοιχθήσονται πύλαι τῆς γῆς σε, καταφάγεται πῦρ τοὺς μοχλούς σε.

14 Ὕδωρ περιοχῆς ἐπίσπασαι σεαυτῇ, καὶ κατακράτησον τῶν ὀχυρωμάτων σε· ἔμβηθι εἰς πηλὸν, καὶ συμπατήθητι ἐν ἀχύροις, κατακράτησον ὑπὲρ πλίνθον.

15 Ἐκεῖ καταφάγεταί σε πῦρ, ἐξολοθρεύσει σε ῥομφαία, καταφάγεταί σε ὡς ἀκρὶς, καὶ βαρυνθήσῃ ὡς βροῦχος.

16 Ἐπληθυνας τοὺς ἐμπορίας σε ὑπὲρ τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ· βροῦχος ὥρμησε, καὶ ἐξεπετάσθη.

17 Ἐξήλατο ὡς ἀτέλεβος ὁ συμμικτός σε, ὡς ἀκρὶς ἐπιβεβηκυῖα ἐπὶ φραγμὸν ἐν ἡμέρᾳ ψύχους· ὁ ἥλιος ἀνέτειλε, καὶ ἀφήλατο, καὶ οὐκ ἔγνω τὸν τόπον αὐτῆς· οὐαὶ αὐτοῖς.

18 Ἐνύσαξαν οἱ ποιμένες σε, βασιλεῦς Ἀσσυρίων ἐκοίμισε τοὺς δυνάστας σε, ἀπῆρεν ὁ λαός σε ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐκδεχόμενος.

19 Οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ συντριβῇ σε, ἐφλέγμανεν ἡ πληγή σε, πάντες οἱ ἀκούοντες τὴν ἀγγελίαν σε, κροτήσουσι χεῖρας ἐπὶ σέ· διότι ἐπὶ τίνα οὐκ ἐπῆλθεν ἡ κακία σε διαπαντός;

ΑΜΒΑΚΟΥΜ. Η'.

Κεφ. α'. 1.

Το λῆμμα ὃ εἶδεν Ἀμβακὲμ ὁ ϖροφήτης.

2 Ἕως τίνος Κύριε κεκράξομαι, καὶ οὐ μὴ εἰσακούσεις; βοήσομαι ϖρὸς σὲ ἀδικούμενος, καὶ οὐ σώσεις;

3 Ἱνατί ἔδειξάς μοι κόπους καὶ ϖόνους ἐϖιβλέπειν, ταλαιϖωρίαν καὶ ἀσέβειαν; ἐξεναντίας μου γέγονε κρίσις, καὶ ὁ κριτὴς λαμβάνει.

4 Διατῦτο διεσκέδασαι νόμος, καὶ οὐ διεξάγεται εἰς τέλος κρίμα, ὅτι ἀσεβὴς καταδυναστεύει τὸ δίκαιον, ἕνεκεν τύτε ἐξελεύσεται τὸ κρίμα διεσκαρμένον.

5 Ἴδετε οἱ καταφρονηταὶ, καὶ ἐϖιβλέψατε, καὶ θαυμάσατε θαυμάσια, καὶ ἀφανίσθητε· διότι ἔργον ἐγὼ ἐργάζομαι ἐν ταῖς ἡμέραις ὑμῶν, ὃ οὐ μὴ ϖιστεύσητε, ἐάν τις ἐκδιηγῆται.

6 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐξεγείρω τὸς Χαλδαίους, τὸ ἔθνος τὸ ϖικρὸν, καὶ τὸ ταχινὸν, τὸ ϖορευόμενον ἐϖὶ τὰ ϖλάτη τῆς γῆς, τοῦ κατακληρονομῆσαι σκηνώματα ἐκ αὐτοῦ.

7 Φοβερὸς καὶ ἐϖιφανὴς ἐσιν, ἐξ αὐτοῦ τὸ κρίμα αὐτοῦ ἔσαι, καὶ τὸ λῆμμα αὐτοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐξελεύσεται.

8 Καὶ ἐξαλοῦνται ὑϖὲρ ϖαρδάλεις οἱ ἵϖϖοι αὐτοῦ, καὶ ὀξύτεροι ὑϖὲρ τὸς λύκους τῆς Ἀραβίας· καὶ ἐξιϖϖάσονται οἱ ἱϖπεῖς αὐτοῦ, καὶ ὁρμήσεσι μακρόθεν, καὶ ϖετασθήσονται ὡς ἀετὸς ϖρόθυμος εἰς τὸ φαγεῖν.

9 Συντέλεια εἰς ἀσεβεῖς ἥξει, ἀνθεϛηκότας ϖροσώϖοις αὐτῶν ἐξεναντίας, καὶ συνάξει ὡς ἄμμον αἰχμαλωσίαν.

10 Καὶ αὐτὸς ἐν βασιλεῦσιν ἐντρυφήσει, καὶ τύραννοι ϖαίγνια αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς εἰς ϖᾶν ὀχύρωμα ἐμϖαίξεται, καὶ βαλεῖ χῶμα, καὶ κρατήσει αὐτοῦ,

11 Τότε μεταβαλεῖ τὸ ϖνεῦμα, καὶ διελεύσεται, καὶ ἐξιλάσεται· αὕτη ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ μου.

12 Οὐχὶ σὺ ἀϖ' ἀρχῆς Κύριε ὁ Θεὸς ὁ ἅγιός μου; καὶ οὐ μὴ ἀϖοθάνωμεν· Κύριε εἰς

κρίμα τέταχας αὐτὸ, καὶ ἔπλασέ με εἰς ἔλεγχειν παιδείαν αὐτοῦ.

13 Καθαρὸς ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ μὴ ὁρᾶν πονηρὰ, καὶ ἐπιβλέπειν ἐπὶ πόνους ὀδύνης· ἵνατί ἐπιβλέπεις ἐπὶ καταφρονοῦντας; παρασιωπήσῃ ἐν τῷ καλαπίνειν ἀσεβῆ τὸ δίκαιον;

14 Καὶ ποιήσεις τὸς ἀνθρώπες ὡς τὸς ἰχθύας τ θαλάσσης, καὶ ὡς τὰ ἑρπετὰ τὰ μὴ ἔχοντα ἡγέμονον;

15 Συντέλειαν ἐν ἀγκίστρῳ ἀνέσπασε, καὶ εἵλκυσεν αὐτὸν ἐν ἀμφιβλήστρῳ, καὶ συνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς σαγήναις αὐτοῦ· ἕνεκεν τέτε εὐφρανθήσεται καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτοῦ.

16 Ἕνεκεν τέτε θύσει τῇ σαγήνῃ αὐτοῦ, καὶ θυμιάσει τῷ ἀμφιβλήστρῳ αὐτοῦ, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἐλίπανε μερίδα αὐτοῦ, καὶ τὰ βρώματα αὐτοῦ ἐκλεκτά.

17 Διατέτο ἀμφιβαλεῖ τὸ ἀμφίβλήστρον αὐτε, καὶ διαπαντὸς ἀποκτέννειν ἔθνη οὐ φείσεται.

Κεφ. β'. 2.

ΕΠΙ τ φυλακῆς με στήσομαι, καὶ ἐπιβήσομαι ἐπὶ πέτραν, καὶ ἀποσκοπεύσω τοῦ ἰδεῖν τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ, καὶ τί ἀποκριθῶ ἐπὶ τὸν ἔλεγχόν με.

2 Καὶ ἀπεκρίθη πρὸς με Κύριος, καὶ εἶπε, Γράψον ὅρασιν, καὶ σαφῶς εἰς πυξίον, ὅπως διώκῃ ὁ ἀναγινώσκων αὐτά.

3 Διότι ἔτι ὅρασις εἰς καιρὸν, καὶ ἀνατελεῖ εἰς πέρας, καὶ ὐκ εἰς κενόν· ἐὰν ὑστερήσῃ, ὑπόμεινον αὐτὸν, ὅτι ἐρχόμενος ἥξει, καὶ οὐ μὴ χρονίσῃ.

4 Ἐὰν ὑποστείληται, ὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυχή με ἐν αὐτῷ· ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίσεώς με ζήσεται.

5 Ὁ δὲ κατοιόμενος, καὶ καταφρονητὴς, ἀνὴρ ἀλαζὼν, ἀθὲν μὴ περάνῃ· ὃς ἐπλάτυνε καθὼς ᾅδης τ ψυχὴν αὐτοῦ, καὶ ἔτος ὡς θανάτος ὐκ ἐμπιπλάμενος, καὶ ἐπισυνάξει ἐπ' αὐτὸν πάντα τὰ ἔθνη, καὶ εἰσδέξεται πρὸς αὐτὸν πάντας τὸς λαός.

6 Οὐχὶ ταῦτα πάντα κατ' αὐτοῦ παραβολὴν λήψονται, καὶ πρόβλημα εἰς διήγησιν αὐτοῦ; καὶ ἐροῦσιν, Οὐαὶ ὁ πληθύνων ἑαυτῷ τὰ ὐκ ὄντα αὐτοῦ ἕως τίνος, καὶ βαρύνων τ κλοιὸν αὐτοῦ σιδαρῶς.

7 Ὅτι ἐξαίφνης ἀναστήσονται δάκνοντες αὐτὸν, καὶ ἐκνήψουσιν οἱ ἐπίβολοί σε, καὶ ἔσῃ εἰς διαρπαγὴν αὐτοῖς.

8 Διότι ἐσκύλευσας ἔθνη πολλὰ, σκυλεύσουσι πάντες οἱ ὑπολελειμμένοι λαοὶ, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας

γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

9 Ὦ ὁ πλεονεκτῶν πλεονεξίαν κακὴν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, τοῦ τάξαι εἰς ὕψος νοσσιὰν αὐτοῦ, τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐκ χειρὸς κακῶν.

10 Ἐβουλεύσω αἰσχύνην τῷ οἴκῳ σου, συνεπέρανας πολλὰς λαούς, καὶ ἐξήμαρτεν ἡ ψυχή σου.

11 Διότι λίθος ἐκ τοίχου βοήσεται, καὶ κάνθαρος ἐκ ξύλου φθέγξεται αὐτά.

12 Οὐαὶ ὁ οἰκοδομῶν πόλιν ἐν αἵμασι, καὶ ἑτοιμάζων πόλιν ἐν ἀδικίαις.

13 Οὐ ταῦτά ἐστι παρὰ Κυρίου παντοκράτορος; καὶ ἐξέλιπον λαοὶ ἱκανοὶ ἐν πυρὶ, καὶ ἔθνη πολλὰ ὠλιγοψύχησαν.

14 Ὅτι ἐμπλησθήσεται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὴν δόξαν Κυρίου, ὡς ὕδωρ κατακαλύψει αὐτούς.

15 Ὦ ὁ ποτίζων τὸν πλησίον αὐτοῦ ἀνατροπῇ θολερᾷ, καὶ μεθύσκων ὅπως ἐπιβλέπῃ ἐπὶ τὰ σπήλαια αὐτῶν.

16 Πλησμονὴν ἀτιμίας ἐκ δόξης σὺ καὶ σύ· καρδία σαλεύθητι, καὶ σείσθητι· ἐκύκλωσεν ἐπὶ σὲ ποτήριον δεξιᾶς Κυρίου, καὶ συνήχθη ἀτιμία ἐπὶ τὴν δόξαν σου.

17 Διότι ἀσέβεια τοῦ Λιβάνου καλύψει σε, καὶ ταλαιπωρία θηρίων ἐποίησε σε, δι' αἵματα ἀνθρώπων, καὶ ἀσεβείας γῆς καὶ πόλεως, καὶ πάντων τῶν κατοικούντων αὐτήν.

18 Τί ὠφελεῖ γλυπτὸν, ὅτι ἔγλυψαν αὐτό; ἔπλασεν αὐτὸ χώνευμα, φαντασίαν ψευδῆ, ὅτι πέποιθεν ὁ πλάσας ἐπὶ τὸ πλάσμα αὐτοῦ, τοῦ ποιῆσαι εἴδωλα κωφά.

19 Οὐαὶ ὁ λέγων τῷ ξύλῳ, Ἔκνηψον, ἐξεγέρθητι· καὶ τῷ λίθῳ, Ὑψώθητι· καὶ αὐτό ἐστι φαντασία· τοῦτο δέ ἐστιν ἔλασμα χρυσίου καὶ ἀργυρίου, καὶ πᾶν πνεῦμα οὐκ ἔστιν ἐν αὐτῷ.

20 Ὁ δὲ Κύριος ἐν ναῷ ἁγίῳ αὐτοῦ· εὐλαβείσθω ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ.

Κεφ. γ'. 3.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΑΜΒΑΚΟΥΜ ΤΟΥ ΠΡΟΦΗΤΟΥ, ΜΕΤΑ ΩΔΗΣ.

2 Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου, καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐξέστην· ἐν μέσῳ δύο ζώων γνωσθήσῃ, ἐν τῷ ἐγγίζειν τὰ ἔτη ἐπιγνωσθήσῃ· ἐν τῷ παρεῖναι τὸν καιρὸν ἀναδειχθήσῃ· ἐν τῷ ταραχθῆναι τὴν ψυχήν μου, ἐν ὀργῇ ἐλέους μνησθήσῃ.

3 Ὁ Θεὸς ἐκ Θαιμὰν ἥξει, καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους Φαρὰν κατασκίου δασέος· διάψαλμα· ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ αὐτοῦ,

καὶ αἰνέσεως αὐτῆ πλήρης ἡ γῆ.

4 Καὶ φέγγος αὐτῆ ὡς φῶς ἔσαι· κέρατα ἐν χερσὶν αὐτῆ, κὴ ἔθετο ἀγάπησιν κραταιὰν ἰσχύος αὐτῆ.

5 Πρὸ προσώπε αὐτῆ πορεύσεται λόγος, κὴ ἐξελεύσεται εἰς πεδία· κατὰ πόδας αὐτῆ

6 Ἔστη, κὴ ἐσαλεύθη ἡ γῆ· ἐπέβλεψε, καὶ διετάκη ἔθνη· διεθρύβη τὰ ὄρη βίᾳ, ἐτάκησαν βενοὶ αἰώνιοι πορείας αἰωνίας αὐτῆ.

7 Ἀντὶ κόπων εἶδον σκηνώματα Αἰθιόπων, πτοηθήσονται καὶ αἱ σκηναὶ γῆς Μαδιάμ.

8 Μὴ ἐν ποταμοῖς ὠργίσθης Κύριε; ἢ ἐν ποταμοῖς ὁ θυμός σε; ἢ ἐν θαλάσσῃ τὸ ὅρμημά σε; ὅτι ἐπιβήσῃ ἐπὶ τὰς ἵππας σε, κὴ ἡ ἱππασία σε σωτηρία.

9 Ἐντείνων ἐντείνας τόξον σε ἐπὶ σκῆπτρα, λέγει Κύριος· διάψαλμα· ποταμῶν ῥαγήσεται γῆ.

10 Ὄψονταί σε, κὴ ὠδινήσασι λαοὶ, σκορπίζων ὕδατα πορείας· ἔδωκεν ἡ ἄβυσσος φωνὴν αὐτῆς, ὕψος φαντασίας αὐτῆς.

11 Ἐπήρθη ὁ ἥλιος, καὶ ἡ σελήνη ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς· εἰς φῶς βολίδες σε πορεύσονται, εἰς φέγγος ἀστραπῆς ὅπλων σε.

12 Ἐν ἀπειλῇ ὀλιγώσεις γῆν, καὶ ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη.

13 Ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν λαῆ σε, ϑ σῶσαι τὸν χριςόν σε· βαλεῖς εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θάνατον, ἐξήγειρας δεσμὸς ἕως τραχήλε· διάψαλμα.

14 Διέκοψας ἐν ἐκσάσει κεφαλὰς δυναςῶν, σεισθήσονται ἐν αὐτῇ· διανοίξεσι χαλινὸς αὐτῶν, ὡς ἔσθων πλωχὸς λάθρα.

15 Καὶ ἐπιβιβᾶς εἰς θάλασσαν τὸς ἵππας σε, ταράσσοντας ὕδωρ πολύ.

16 Ἐφυλαξάμην, κὴ ἐπλοήθη ἡ κοιλία με ἀπὸ φωνῆς προσευχῆς χειλέων με, κὴ εἰσῆλθε τρόμος εἰς τὰ ὀσᾶ με, καὶ ὑποκάτωθέν με ἐταράχθη ἡ ἕξις με· ἀναπαύσομαι ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ϑ ἀναβῆναι εἰς λαὸν παροικίας με.

17 Διότι συκῆ οὐ καρποφορήσει, κὴ ἐκ ἔσαι γεννήματα ἐν ταῖς ἀμπέλοις· ψεύσεται ἔργον ἐλαίας, καὶ τὰ πεδία οὐ ποιήσει βρῶσιν· ἐξέλιπεν ἀπὸ βρώσεως πρόβατα, κὴ ἐκ ὑπάρχεσι βόες ἐπὶ φάτναις.

18 Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ Κυρίῳ

ἀγαλλιάσομαι, χαρήσομαι ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

19 Κύριος ὁ Θεὸς δύναμίς μου, καὶ τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν· ἐπὶ τὰ ὑψηλά ἐπιβιβᾷ με, τοῦ νικῆσαι ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

ΣΟΦΟΝΙΑΣ. Θ'.

Κεφ. α'. 1.

ΛΟΓΟΣ Κυρίου, ὃς ἐγενήθη πρὸς Σοφονίαν τὸν τοῦ Χουσὶ, υἱὸν Γοδολίου, τοῦ Ἀμορίου τοῦ Ἐζεκίου, ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼν βασιλέως Ἰούδα.

2 Ἐκλείψει ἐκλιπέτω ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.

3 Ἐκλιπέτω ἄνθρωπος καὶ κτήνη, ἐκλιπέτω τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ οἱ ἰχθύες τῆς θαλάσσης· καὶ ἀσθενήσουσιν οἱ ἀσεβεῖς, καὶ ἐξαρῶ τοὺς ἀνόμους ἀπὸ προσώπου τῆς γῆς, λέγει Κύριος.

4 Καὶ ἐκτενῶ τὴν χεῖρά μου ἐπὶ Ἰούδα, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας Ἰερουσαλήμ· καὶ ἐξαρῶ ἐκ τοῦ τόπου τούτου τὰ ὀνόματα τῆς Βάαλ, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν ἱερέων,

5 Καὶ τοὺς προσκυνοῦντας ἐπὶ τὰ δώματα τῇ στρατιᾷ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ Κυρίου, καὶ τοὺς ὀμνύοντας κατὰ βασιλέως αὐτῶν,

6 Καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας ἀπὸ Κυρίου, καὶ τοὺς μὴ ζητοῦντας τὸν Κύριον, καὶ τοὺς μὴ ἀντεχομένους Κυρίου.

7 Εὐλαβεῖσθε ἀπὸ προσώπου Κυρίου Θεοῦ· διότι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίου, ὅτι ἡτοίμακε Κύριος τὴν θυσίαν αὐτοῦ, καὶ ἡγίακε τοὺς κλητοὺς αὐτοῦ.

8 Καὶ ἔσται, ἐν ἡμέρᾳ θυσίας Κυρίου, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον βασιλέως, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς ἐνδεδυμένους ἐνδύματα ἀλλότρια.

9 Καὶ ἐκδικήσω ἐμφανῶς ἐπὶ τὰ πρόπυλα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, τοὺς πληροῦντας τὸν οἶκον Κυρίου Θεοῦ αὐτῶν ἀσεβείας καὶ δόλου.

10 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος, φωνὴ κραυγῆς ἀπὸ πύλης ἀποκεντέντων, καὶ ὀλολυγμὸς ἀπὸ τῆς δευτέρας, καὶ συντριμμὸς μέγας ἀπὸ τ βενῶν.

11 Θρηνήσατε οἱ κατοικοῦντες τὴν κατακεκομμένην, ὅτι ὡμοιώθη πᾶς ὁ λαὸς Χαναὰν, καὶ ἐξωλοθρεύθησαν πάντες οἱ ἐπηρμένοι ἀργυρίῳ.

12 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἐξερευνήσω τὴν Ἱερσαλὴμ μετὰ λύχνε, καὶ ἐκδικήσω ἐπὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς καταφρονοῦντας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν· οἱ δὲ λέγοντες ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Οὐ μὴ ἀγαθοποιήσῃ Κύριος, οὐδὲ μὴ κακώσῃ·

13 Καὶ ἔσαι ἡ δύναμις αὐτῶν εἰς διαρπαγὴν, καὶ οἱ οἶκοι αὐτῶν εἰς ἀφανισμόν· καὶ οἰκοδομήσουσιν οἰκίας, καὶ ε μὴ κατοικήσουσιν ἐν αὐταῖς· καὶ καταφυτεύσουσιν ἀμπελῶνας, καὶ οὐ μὴ πίωσι τ οἶνον αὐτῶν.

14 Ὅτι ἐγγὺς ἡμέρα Κυρίε ἡ μεγάλη, ἐγγὺς καὶ ταχεῖα σφόδρα· φωνὴ ἡμέρας Κυρίε πικρὰ καὶ σκληρὰ τέτακται.

15 Δυνατὴ ἡμέρα ὀργῆς, ἡ ἡμέρα ἐκείνη, ἡμέρα θλίψεως καὶ ἀνάγκης, ἡμέρα ἀωρίας καὶ ἀφανισμῦ, ἡμέρα γνόφε καὶ σκότους, ἡμέρα νεφέλης καὶ ὁμίχλης,

16 Ἡμέρα σάλπιγγος καὶ κραυγῆς ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἐπὶ τὰς γωνίας τὰς ὑψηλάς.

17 Καὶ ἐκθλίψω τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πορεύσονται ὡς τυφλοὶ, ὅτι τῷ Κυρίῳ ἐξήμαρτον· καὶ ἐκχεεῖ τὸ αἷμα αὐτῶν ὡς χῦν, καὶ τὰς σάρκας αὐτῶν ὡς βόλβιτα.

18 Καὶ τὸ ἀργύριον αὐτῶν καὶ τὸ χρυσίον αὐτῶν ε μὴ δύνηται ἐξελέσθαι αὐτοὺς ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίε· καὶ ἐν πυρὶ ζήλε αὐτοῦ καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, διότι συντέλειαν καὶ σπουδὴν ποιήσει ἐπὶ πάντας τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν.

Κεφ. β'. 2.

ΣΥΝΑΧΘΗΤΕ, καὶ συνδέσθητε τὸ ἔθνος τὸ ἀπαίδευτον,

2 Πρὸ τοῦ γενέσθαι ὑμᾶς ὡς ἄνθος παραπορευόμενον, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ὀργὴν Κυρίε, πρὸ τοῦ ἐπελθεῖν ἐφ' ὑμᾶς ἡμέραν θυμοῦ Κυρίε.

3 Ζητήσαλε τὸν Κύριον πάντες ταπεινοὶ γῆς, κρίμα ἐργάζεσθε, καὶ δικαιοσύνην ζητήσατε, καὶ ἀποκρίνασθε αὐτὰ, ὅπως σκεπασθῆτε ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς Κυρίε.

4 Διότι Γάζα διηρπασμένη ἔσαι, καὶ Ἀσκάλων εἰς ἀφανισμὸν, καὶ Ἄζωτος μεσημβρίας

ἐκριφήσεται, καὶ Ἀκκαρὼν ἐκριζωθήσεται.

5 Οὐαὶ οἱ κατοικοῦντες τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης, πάροικοι Κρητῶν· λόγος Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς Χαναὰν, γῆ ἀλλοφύλων, καὶ ἀπολῶ ὑμᾶς ἐκ κατοικίας.

6 Καὶ ἔσαι Κρήτη νομὴ ποιμνίων, καὶ μάνδρα τροβάτων.

7 Καὶ ἔσαι τὸ σχοίνισμα τῆς θαλάσσης τοῖς καταλοίποις οἴκου Ἰούδα, ἐπ' αὐτὰς νεμήσονται ἐν τοῖς οἴκοις Ἀσκάλωνος, δείλης καλαλύσουσιν ἀπὸ προσώπου υἱῶν Ἰούδα, ὅτι ἐπέσκεπται αὐτὰς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἀποστρέψει τὴν αἰχμαλωσίαν αὐτῶν.

8 Ἤκουσα ὀνειδισμὸς Μωὰβ, καὶ κονδυλισμὸς υἱῶν Ἀμμὼν, ἐν οἷς ὠνείδιζον τὸν λαόν μου, καὶ ἐμεγαλύνοντο ἐπὶ τὰ ὅριά μου.

9 Διατοῦτο, ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος τῶν δυνάμεων ὁ Θεὸς Ἰσραὴλ, διότι Μωὰβ ὡς Σόδομα ἔσαι, καὶ υἱοὶ Ἀμμὼν ὡς Γόμορρα, καὶ Δαμασκὸς ἐκλελειμμένη ὡς θιμωνία ἅλωνος, καὶ ἠφανισμένη εἰς τὸν αἰῶνα· καὶ οἱ κατάλοιποι λαοῦ μου διαρπῶνται αὐτὰς, καὶ οἱ κατάλοιποι ἔθνος μου κληρονομήσουσιν αὐτάς.

10 Αὕτη αὐτοῖς ἀντὶ τῆς ὕβρεως αὐτῶν, διότι ὠνείδισαν, καὶ ἐμεγαλύνθησαν ἐπὶ τὸν Κύριον τὸν παντοκράτορα.

11 Ἐπιφανήσεται Κύριος ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἐξολοθρεύσει πάντας τὰς θεὰς τῶν ἐθνῶν τῆς γῆς, καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ ἕκας ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, πᾶσαι αἱ νῆσοι τῶν ἐθνῶν.

12 Καὶ υμεῖς Αἰθίοπες τραυματίαι ρομφαίας μου ἐσέ.

13 Καὶ ἐκτενεῖ τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπὶ Βορρᾶν, καὶ ἀπολεῖ τὸν Ἀσσύριον, καὶ θήσει τὴν Νινευὴ εἰς ἀφανισμὸν ἄνυδρον, ὡς ἔρημον.

14 Καὶ νεμήσονται ἐν μέσῳ αὐτῆς ποίμνια, καὶ πάντα τὰ θηρία τῆς γῆς, καὶ χαμαιλέοντες, καὶ ἐχῖνοι ἐν τοῖς φαλνώμασιν αὐτῆς κοιτασθήσονται· καὶ θηρία φωνήσει ἐν τοῖς διορύγμασιν αὐτῆς καὶ κόρακες ἐν τοῖς θυλῶσιν αὐτῆς, διότι κέδρος τὸ ἀνάσημα αὐτῆς.

Κεφ. γ'. 3.

15 Αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, ἡ κατοικοῦσα ἐπ' ἐλπίδι, ἡ λέγουσα ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, Ἐγώ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστι μετ' ἐμὲ ἔτι· πῶς ἐγενήθη εἰς ἀφανισμὸν, νομὴ θηρίων; πᾶς ὁ διαπορευόμενος δι' αὐτῆς συριεῖ, καὶ κινήσει τὰς χεῖρας αὐτοῦ.

1 Ὦ ἡ ἐπιφανὴς καὶ ἀπολελυτρωμένη πόλις, ἡ περιστερὰ

2 Οὐκ εἰσήκουσε φωνῆς· οὐκ ἐδέξατο παιδείαν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ οὐκ ἐπεποίθει, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν αὐτῆς οὐκ ἤγγισεν.

3 Οἱ ἄρχοντες αὐτῆς ἐν αὐτῇ ὡς λέοντες ὠρυόμενοι, οἱ κριταὶ αὐτῆς ὡς λύκοι τ Ἀραβίας, οὐχ ὑπελίποντο εἰς τὸ πρωΐ.

4 Οἱ προφῆται αὐτῆς πνευματοφόροι, ἄνδρες καταφρονηταί· ἱερεῖς αὐτῆς βεβηλοῦσι τὰ ἅγια, καὶ ἀσεβοῦσι νόμον.

5 Ὁ δὲ Κύριος δίκαιος ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ μὴ ποιήσῃ ἄδικον· πρωὶ πρωὶ δώσει κρίμα αὐτοῦ εἰς φῶς, καὶ οὐκ ἀπεκρύβη, καὶ οὐκ ἔγνω ἀδικίαν ἐν ἀπαιτήσει, καὶ οὐκ εἰς νεῖκος ἀδικίαν.

6 Ἐν διαφθορᾷ κατέσπασα ὑπερηφάνους, ἠφανίσθησαν γωνίαι αὐτῶν· ἐξερημώσω τὰς ὁδὸς αὐτῶν τοπαράπαν, τοῦ μὴ διοδεύειν· ἐξέλιπον αἱ πόλεις αὐτῶν, παρὰ τὸ μηδένα ὑπάρχειν, μηδὲ κατοικεῖν.

7 Εἶπα, Πλὴν φοβεῖσθέ με, καὶ δέξασθε παιδείαν, καὶ οὐ μὴ ἐξολοθρευθῆτε ἐξ ὀφθαλμῶν αὐτῆς πάντα ὅσα ἐξεδίκησα ἐπ' αὐτήν· ἑτοιμάζω, ὄρθρισον, ἔφθαρται πᾶσα ἡ ἐπιφυλλὶς αὐτῶν.

8 Διατοῦτο ὑπόμεινόν με, λέγει Κύριος, εἰς ἡμέραν ἀναστάσεώς μου εἰς μαρτύριον· διὸ τὸ κρίμα μου εἰς συναγωγὰς ἐθνῶν, τοῦ εἰσδέξασθαι βασιλεῖς, τοῦ ἐκχέαι ἐπ' αὐτοὺς πᾶσαν ὀργὴν θυμοῦ· διότι ἐν πυρὶ ζήλου μου καταναλωθήσεται πᾶσα ἡ γῆ.

9 Ὅτι τότε μεταστρέψω ἐπὶ λαοὺς γλῶσσαν εἰς γενεὰν αὐτῆς, τοῦ ἐπικαλεῖσθαι πάντας τὸ ὄνομα Κυρίου, τοῦ δουλεύειν αὐτῷ ὑπὸ ζυγὸν ἕνα.

10 Ἐκ περάτων ποταμῶν Αἰθιοπίας προσδέξομαι διεσπαρμένους μου, οἵσουσι θυσίας μοι.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, οὐ μὴ καταισχυνθῇς ἐκ πάντων τῶν ἐπιτηδευμάτων σου, ὧν ἠσέβησας εἰς ἐμέ· ὅτι τότε περιελῶ ἀπὸ σοῦ τὰ φαυλίσματα τῆς ὕβρεώς σου, καὶ οὐκ ἔτι μὴ προσθῇς, τοῦ μεγαλαυχῆσαι ἐπὶ τὸ ὄρος τὸ ἅγιόν μου.

12 Καὶ ὑπολήψομαι ἐν σοὶ λαὸν πραῢν καὶ ταπεινόν, καὶ εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος Κυρίου

13 Οἱ κατάλοιποι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ οὐ ποιήσουσιν ἀδικίαν, καὶ οὐ λαλήσουσι μάταια, καὶ οὐ μὴ εὑρεθῇ ἐν τῷ στόματι αὐτῶν γλῶσσα δολία· διότι αὐτοὶ νεμήσονται, καὶ κοιτασθήσονται, καὶ οὐκ ἔσαι ὁ ἐκφοβῶν αὐτούς.

14 Χαῖρε θύγατερ Σιὼν, κή-

ρυσσε θύγατερ Ἱερουσαλήμ· εὐφραίνε καὶ κατατέρπε ἐξ ὅλης τ̃ καρδίας σε θύγατερ Ἱερουσαλήμ.

15 Περιεῖλε Κύριος τὰ ἀδικήματά σε, λελύτρωταί σε ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν σε· βασιλεὺς Ἰσραὴλ Κύριος ἐν μέσῳ σε, οὐκ ὄψῃ κακὰ ἐκέτι.

16 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐρεῖ Κύριος τῇ Ἱερουσαλὴμ, Θάρσει Σιὼν, μὴ ῥαρείσθωσαν αἱ χεῖρές σε.

17 Κύριος ὁ Θεός σε ἐν σοὶ, ὁ δυνατὸς σώσει σε, ἐπάξει ἐπὶ σὲ εὐφροσύνην, καὶ καινιεῖ σε ἐν τῇ ἀγαπήσει αὐτ̃· καὶ εὐφρανθήσεται ἐπὶ σὲ ἐν τέρψει ὡς ἐν ἡμέρᾳ ἑορτῆς.

18 Καὶ συνάξω τὰς συντετριμμένας σε· ἐαὶ, τίς ἔλαβεν ἐπ' αὐτὴν ὀνειδισμόν;

19 Ἰδὰ ἐγὼ ποιῶ ἐν σοὶ ἔνεκέν σε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, λέγει Κύριος, καὶ σώσω τ̃ ἐκπεπιεσμένην, καὶ τ̃ ἀπωσμένην εἰσδέξομαι, καὶ θήσομαι αὐτὰς εἰς καύχημα, καὶ ὀνομαστὰς ἐν πάσῃ τῇ γῇ· καὶ καταισχυνθήσονται

20 Ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὅταν καλῶς ὑμῖν ποιήσω, καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὅταν εἰσδέξωμαι ὑμᾶς· διότι δώσω ὑμᾶς ὀνομαστὰς, καὶ εἰς καύχημα ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τ̃ γῆς, ἐν τῷ ἐπιστρέφειν με τ̃ αἰχμαλωσίαν ὑμῶν ἐνώπιον ὑμῶν, λέγει Κύριος.

ΑΓΓΑΙΟΣ Ι'.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τ̃ βασιλέως, ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ, μιᾷ τ̃ μηνὸς, ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων, Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τ̃ τ̃ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τ̃ τ̃ Ἰωσεδὲκ τ̃ ἱερέα τ̃ μέγαν, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, λέγων, Ὁ λαὸς οὗτος λέγουσιν, Οὐχ ἥκει ὁ καιρὸς τ̃ οἰκοδομῆσαι τ̃ οἶκον Κυρίου.

3 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τ̃ προφήτου, λέγων,

4 Εἰ καιρὸς μὲν ὑμῖν ἐστι τ̃

οἰκεῖν ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοστάθμοις, ὁ δὲ οἶκος ἡμῶν ἐξηρήμωται;

5 Καὶ νῦν τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Τάξατε δὴ καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδὰς ὑμῶν.

6 Ἐσπείρατε πολλὰ καὶ εἰσηνέγκατε ὀλίγα, ἐφάγετε καὶ οὐκ εἰς πλησμονήν, ἐπίετε καὶ οὐκ εἰς μέθην, περιεβάλεσθε καὶ οὐκ ἐθερμάνθητε ἐν αὐτοῖς, καὶ ὁ τὸν μισθὸν συνάγων, συνήγαγεν εἰς δεσμὸν τετρυπημένον.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Θέσθε τὰς καρδίας ὑμῶν εἰς τὰς ὁδὰς ὑμῶν.

8 Ἀνάβητε εἰς τὸ ὄρος, καὶ κόψατε ξύλα, οἰκοδομήσατε τὸν οἶκον, καὶ εὐδοκήσω ἐν αὐτῷ, καὶ ἐνδοξασθήσομαι, εἶπε Κύριος.

9 Ἐπεβλέψατε εἰς πολλὰ, καὶ ἐγένετο ὀλίγα· καὶ εἰσηνέχθη εἰς τὸν οἶκον, καὶ ἐξεφύσησα αὐτά· διατὶ τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀνθ' ὧν ὁ οἶκός μου ἐστὶν ἔρημος, ὑμεῖς δὲ διώκετε ἕκαστος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,

10 Διατοῦτο ἀνέξει ὁ οὐρανὸς ἀπὸ δρόσου, καὶ ἡ γῆ ὑποσελεῖται τὰ ἐκφόρια αὐτῆς.

11 Καὶ ἐπάξω ῥομφαίαν ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ἐπὶ τὰ ὄρη, καὶ ἐπὶ τὸν σῖτον, καὶ ἐπὶ τὸν οἶνον, καὶ ἐπὶ τὸ ἔλαιον, καὶ ὅσα ἐκφέρει ἡ γῆ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀνθρώπους, καὶ ἐπὶ τὰ κτήνη, καὶ ἐπὶ πάντας τοὺς πόνους τῶν χειρῶν αὐτῶν.

12 Καὶ ἤκουσε Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ πάντες οἱ κατάλοιποι τοῦ λαοῦ τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτῶν, καὶ τῶν λόγων τοῦ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, καθότι ἐξαπέστειλεν αὐτὸν Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐφοβήθη ὁ λαὸς ἀπὸ προσώπου Κυρίου.

13 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος ἄγγελος Κυρίου ἐν ἀγγελίοις Κυρίου τῷ λαῷ, Ἐγώ εἰμι μεθ' ὑμῶν, λέγει Κύριος.

14 Καὶ ἐξήγειρε Κύριος τὸ πνεῦμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ τὸ πνεῦμα Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου, καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ καταλοίπων παντὸς τοῦ λαοῦ, καὶ εἰσῆλθον, καὶ ἐποίουν ἔργα ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος Θεοῦ αὐτῶν.

Κεφ. β'. 2.

ΤΗι τετράδι καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἕκτου, τῷ δευτέρῳ ἔτει, ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως.

2 Τῷ μηνὶ τῷ ἑβδόμῳ, μιᾷ καὶ εἰκάδι τοῦ μηνὸς, ἐλάλησε Κύριος ἐν χειρὶ Ἀγγαίου τοῦ προφήτου, λέγων,

3 Εἰπὸν δὴ πρὸς Ζοροβάβελ τ᾽ τ᾽ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα, καὶ πρὸς Ἰησοῦν τ᾽ Ἰωσεδὲκ τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, καὶ πρὸς πάντας τοὺς καταλοίπους τοῦ λαοῦ, λέγων,

4 Τίς ἐξ ὑμῶν, ὃς εἶδε τὸν οἶκον τοῦτον ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ τῇ ἔμπροσθεν; καὶ πῶς ὑμεῖς βλέπετε αὐτὸν νῦν καθὼς οὐχ ὑπάρχοντα ἐνώπιον ὑμῶν;

5 Καὶ νῦν κατίσχυε Ζοροβάβελ, λέγει Κύριος, καὶ κατίσχυε Ἰησοῦ ὁ τ᾽ Ἰωσεδὲκ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, καὶ κατισχυέτω πᾶς ὁ λαὸς τ᾽ γῆς, λέγει Κύριος, καὶ ποιεῖτε, διότι μεθ᾽ ὑμῶν ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος ὁ παντοκράτωρ,

6 Καὶ τὸ πνεῦμά μου ἐφέστηκεν ἐν μέσῳ ὑμῶν· θαρσεῖτε,

7 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι ἅπαξ ἐγὼ σείσω τ᾽ οὐρανὸν καὶ τ᾽ γῆν, καὶ τ᾽ θάλασσαν καὶ τ᾽ ξηράν,

8 Καὶ συσσείσω πάντα τὰ ἔθνη, καὶ ἥξει τὰ ἐκλεκτὰ πάντων τ᾽ ἐθνῶν· καὶ πλήσω τ᾽ οἶκον τοῦτον δόξης, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Ἐμὸν τὸ ἀργύριον, καὶ ἐμὸν τὸ χρυσίον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι μεγάλη ἔσαι ἡ δόξα τ᾽ οἴκου τούτου, ἡ ἐσχάτη ὑπὲρ τ᾽ πρώτην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ δώσω εἰρήνην, λέγει Κύριος παντοκράτωρ καὶ εἰρήνην ψυχῆς εἰς περιποίησιν παντὶ τῷ κτίζοντι, τ᾽ ἀνασῆσαι τὸν ναὸν τοῦτον.

11 Τετράδι καὶ εἰκάδι τ᾽ ἐνάτου μηνὸς, ἔτους δευτέρου, ἐπὶ Δαρείου, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἀγγαῖον τὸν προφήτην, λέγων,

12 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπερώτησον δὴ τοὺς ἱερεῖς νόμον, λέγων,

13 Ἐὰν λάβῃ ἄνθρωπος κρέας ἅγιον ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ἱματίου αὐτοῦ, καὶ ἅψηται τὸ ἄκρον τ᾽ ἱματίου αὐτοῦ ἄρτου, ἢ ἐψήματος, ἢ οἴνου, ἢ ἐλαίου, ἢ παντὸς βρώματος, εἰ ἁγιασθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Οὔ.

14 Καὶ εἶπεν Ἀγγαῖος, Ἐὰν ἅψηται μεμιασμένος ἀκάθαρτος ἐπὶ ψυχῇ ἐπὶ παντὸς τούτων, εἰ μιανθήσεται; καὶ ἀπεκρίθησαν οἱ ἱερεῖς, καὶ εἶπαν, Μιανθήσεται.

15 Καὶ ἀπεκρίθη Ἀγγαῖος, καὶ εἶπεν, Οὕτως ὁ λαὸς οὗτος, καὶ οὕτως τὸ ἔθνος τοῦτο ἐνώπιον ἐμοῦ, λέγει Κύριος, καὶ οὕτως πάντα τὰ ἔργα τ᾽ χειρῶν αὐτῶν· καὶ ὃς ἐὰν ἐγγίσῃ ἐκεῖ, μιανθήσεται ἕνεκεν τ᾽ λημμά-

των αὐτῶν τ̃ ὀρθρινῶν, ὀδυνη-
θήσονται ἀπὸ προσώπȣ πό-
νων αὐτῶν, κ̀ ἐμισεῖτε ἐν πύ-
λαις ἐλέγχοντα.
16 Καὶ νῦν θέσθε δὴ εἰς τὰς
καρδίας ὑμῶν ἀπὸ τ̃ ἡμέρας
ταύτης κ̀ ὑπεράνω, πρὸ τȣ̃
θεῖναι λίθον ἐπὶ λίθον ἐν τῷ
ναῷ Κυρίȣ τίνες ἦτε,
17 Ὅτε ἐνεβάλλετε εἰς κυ-
ψέλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, κ̀
ἐγένετο κριθῆς δέκα σάτα· κ̀
εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον
ἐξαντλῆσαι πεντήκοντα με-
τρητὰς, κ̀ ἐγένοντο εἴκοσι.
18 Ἐπάταξα ὑμᾶς ἐν ἀφο-
ρίᾳ, κ̀ ἐν ἀνεμοφθορίᾳ, κ̀ ἐν
χαλάζῃ πάντα τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ὑμῶν, κ̀ ȣ̓κ ἐπεςρέψατε
πρὸς μὲ, λέγει Κύριος.
19 Ὑποτάξατε δὴ τὰς καρ-
δίας ὑμῶν ἀπὸ τ̃ ἡμέρας ταύ-
της, κ̀ ἐπέκεινα, ἀπὸ τ̃ τετρά-
δος κ̀ εἰκάδος τȣ̃ ἐννάτȣ μηνὸς,
κ̀ ἀπὸ τ̃ ἡμέρας ἧς τεθεμε-
λίωται ὁ ναὸς Κυρίȣ· θέσθε
ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν,
20 Εἰ ἐπιγνωσθήσεται ἐπὶ τ̃
ἅλω, κ̀ εἰ ἔτι ἡ ἄμπελος, κ̀ ἡ
συκῆ, κ̀ ἡ ῥοὰ, κ̀ τὰ ξύλα τ̃
ἐλαίας τὰ οὐ φέροντα καρπὸν,
ἀπὸ τ̃ ἡμέρας ταύτης εὐλο-
γήσω.
21 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίȣ
ἐκ δευτέρȣ πρὸς Ἀγγαῖον τὸν
προφήτην, τετράδι καὶ εἰκάδι
τȣ̃ μηνὸς, λέγων,
22 Εἰπὸν πρὸς Ζοροβάβελ τ̀
τȣ̃ Σαλαθιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰȣ́δα,
λέγων, Ἐγὼ σείω τ̀ ȣ̓ρανὸν κ̀
τ̀ γῆν, κ̀ τ̀ θάλασσαν κ̀ τὴν
ξηρὰν,
23 Καὶ καταςρέψω θρόνȣς
βασιλέων, κ̀ ὀλοθρεύσω δύνα-
μιν βασιλέων τ̃ ἐθνῶν, καὶ
καταςρέψω ἅρματα κ̀ ἀναβά-
τας, κ̀ καταβήσονται ἵπποι κ̀
ἀναβάται αὐτῶν, ἕκαςος ἐν
ῥομφαίᾳ πρὸς τ̀ ἀδελφὸν αὐτȣ̃.
24 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέ-
γει Κύριος παντοκράτωρ, λή-
ψομαί σε Ζοροβάβελ τ̀ τȣ̃ Σα-
λαθιὴλ, τὸν δȣ̃λόν μȣ, λέγει
Κύριος, καὶ θήσομαί σε ὡς
σφραγίδα, διότι σὲ ἠρέτισα,
λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

ΖΑΧΑΡΙΑΣ. ΙΑ'.

Κεφ. α'. 1.

ΕΝ τῷ ὀγδόῳ μηνὶ, ἔτει δευτέρᾳ ἐπὶ Δαρείᾳ, ἐγένετο λόγος Κυρίᾳ πρὸς Ζαχαρίαν τ̃ Β' Βαραχίᾳ υἱὸν Ἀδδὼ τ̃ προφήτην, λέγων,

2 Ὠργίσθη Κύριος ἐπὶ τὰς πατέρας ὑμῶν ὀργὴν μεγάλην·

3 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὰς, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐπιστρέψατε πρός με, λέγει Κύριος τ̃ δυνάμεων, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος τ̃ δυνάμεων.

4 Καὶ μὴ γίνεσθε καθὼς οἱ πατέρες ὑμῶν, οἷς ἐνεκάλεσαν αὐτοῖς οἱ προφῆται ἔμπροσθεν λέγοντες, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἀποστρέψατε ἀπὸ τ̃ ὁδῶν ὑμῶν τ̃ πονηρῶν, καὶ ἀπὸ τ̃ ἐπιτηδευμάτων ὑμῶν τ̃ πονηρῶν· καὶ οὐκ εἰσήκουσαν, καὶ οὐ προσέσχον τ̃ εἰσακοῦσαί μου, λέγει Κύριος.

5 Οἱ πατέρες ὑμῶν ποῦ εἰσι καὶ οἱ προφῆται; μὴ τὸν αἰῶνα ζήσονται;

6 Πλὴν τοὺς λόγους μου καὶ τὰ νόμιμά μου ἐδέχεσθε, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι ἐν πνεύματί μου τοῖς δούλοις μου τοῖς προφήταις, οἳ κατελάβοσαν τοὺς πατέρας ὑμῶν, καὶ ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπαν, Καθὼς παρατέτακται Κύριος παντοκράτωρ τ̃ ποιῆσαι ἡμῖν κατὰ τὰς ὁδοὺς ἡμῶν καὶ κατὰ τὰ ἐπιτηδεύματα ἡμῶν, ἔτως ἐποίησεν ἡμῖν.

7 Τῇ τετράδι καὶ εἰκάδι τῷ ἑνδεκάτῳ μηνὶ, ἔτός ἐστιν ὁ μὴν Σαβὰτ, ἐν τῷ δευτέρῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείᾳ, ἐγένετο λόγος Κυρίᾳ πρὸς Ζαχαρίαν τ̃ Β' Βαραχίᾳ υἱὸν Ἀδδὼ τὸν προφήτην, λέγων,

8 Ἑώρακα τ̃ νύκτα, καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ἵππον πυρρὸν, καὶ ἔτος εἰστήκει ἀναμέσον τ̃ ὀρέων τ̃ κατασκιῶν, καὶ ὀπίσω αὐτοῦ ἵπποι πυρροὶ, καὶ ψαροὶ, καὶ ποικίλοι, καὶ λευκοί.

9 Καὶ εἶπα, Τί ἔτοι Κύριε; καὶ εἶπε πρός με ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἐγὼ δείξω σοι τί ἐστι ταῦτα.

10 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἀνὴρ ὁ ἑφεστηκὼς ἀναμέσον τ̃ ὀρέων, καὶ

εἶπε πρὸς μὲ, Οὗτοί εἰσιν οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος, περιοδεῦσαι τὴν γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθησαν τῷ ἀγγέλῳ Κυρίε τῷ ἑφεστῶτι ἀναμέσον τῶν ὀρέων, καὶ εἶπον, Περιωδεύσαμεν πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ ἰδὲ πᾶσα ἡ γῆ κατοικεῖται, καὶ ἡσυχάζει.

12 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος Κυρίε, καὶ εἶπε, Κύριε παντοκράτωρ ἕως τίνος σὺ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἰερυσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, οἷς ὑπερεῖδες, τοῦτο ἑβδομηκοσὸν ἔτος;

13 Καὶ ἀπεκρίθη Κύριος παντοκράτωρ τῷ ἀγγέλῳ λαλοῦντι ἐν ἐμοὶ, ῥήματα καλὰ καὶ λόγους παρακλητικούς.

14 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐζήλωκα τὴν Ἰερυσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆλον μέγαν,

15 Καὶ ὀργὴν μεγάλην ἐγὼ ὀργίζομαι ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ συνεπιτιθέμενα, ἀνθ' ὧν μὲν ἐγὼ ὠργίσθην ὀλίγα, αὐτοὶ δὲ συνεπέθεντο εἰς κακά.

16 Διατοῦτο τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ ἐν οἰκτιρμῷ, καὶ ὁ οἶκός μὲ ἀνοικοδομηθήσεται ἐν αὐτῇ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ μέτρον ἐκταθήσεται ἐπὶ Ἰερυσαλὴμ

17 Ἔτι καὶ εἶπε πρὸς μὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, Ἔτι ἀνάκραγε λέγων, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι διαχυθήσονται πόλεις ἐν ἀγαθοῖς, καὶ ἐλεήσει Κύριος ἔτι τὴν Σιὼν, καὶ αἱρετιεῖ τὴν Ἰερυσαλήμ.

18 Καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμάς μὲ, καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ τέσσαρακέρατα.

19 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε; καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδαν, καὶ τὸν Ἰσραὴλ, καὶ Ἰερυσαλήμ.

20 Καὶ ἔδειξέ μοι Κύριος τέσσαρας τέκτονας.

21 Καὶ εἶπα, Τί ἔτοι ἔρχονται ποιῆσαι; καὶ εἶπε, Ταῦτα τὰ κέρατα τὰ διασκορπίσαντα τὸν Ἰούδα καὶ τὸν Ἰσραὴλ κατέαξαν, καὶ οὐδεὶς αὐτῶν ἦρε κεφαλήν· καὶ ἐξῆλθοσαν ἔτοι ἵ ὀξῦναι αὐτὰ εἰς χεῖρας αὐτῶν, τὰ τέσσαρα κέρατα, τὰ ἔθνη τὰ ἐπαιρόμενα κέρας ἐπὶ τὴν γῆν Κυρίε, ἵ διασκορπίσαι αὐτήν.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ ἦρα τὰς ὀφθαλμούς μὲ, καὶ εἶδον, καὶ ἰδὲ ἀνὴρ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ σχοινίον γεωμετρικόν.

2 Καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Πᾶ σὺ πορεύῃ; καὶ εἶπέ πρός μὲ, Διαμετρῆσαι τὴν Ἱερουσαλὴμ, τοῦ ἰδεῖν πηλίκον τὸ πλάτος αὐτῆς ἐστι, καὶ πηλίκον τὸ μῆκος.

3 Καὶ ἰδὲ ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ ἐξήκει, καὶ ἄγγελος ἕτερος ἐξεπορεύετο εἰς συνάντησιν αὐτῷ,

4 Καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, λέγων, Δράμε, καὶ λάλησον πρὸς τὴν νεανίαν ἐκεῖνον, λέγων, Κατακάρπως κατοικηθήσεται Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ πληθους ἀνθρώπων καὶ κτηνῶν ἐν μέσῳ αὐτῆς·

5 Καὶ ἐγὼ ἔσομαι αὐτῇ, λέγει Κύριος, τεῖχος πυρὸς κυκλόθεν, καὶ εἰς δόξαν ἔσομαι ἐν μέσῳ αὐτῆς.

6 Ὦ ὦ φεύγετε ἀπὸ γῆς Βορρᾶ, λέγει Κύριος· διότι ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων τοῦ οὐρανοῦ συνάξω ὑμᾶς, λέγει Κύριος,

7 Εἰς Σιὼν, ἀνασώζεσθε οἱ κατοικοῦντες θυγατέρα Βαβυλῶνος.

8 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὀπίσω δόξης ἀπέσταλκέ με ἐπὶ τὰ ἔθνη τὰ σκυλεύσαντα ὑμᾶς, διότι ὁ ἁπτόμενος ὑμῶν ὡς ὁ ἁπτόμενος τῆς κόρης τοῦ ὀφθαλμοῦ αὐτοῦ.

9 Διότι ἰδὲ ἐγὼ ἐπιφέρω τὴν χεῖρά μου ἐπ' αὐτὰς, καὶ ἔσονται σκῦλα τοῖς δουλεύσασιν αὐτοῖς, καὶ γνώσεσθε ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με.

10 Τέρπου καὶ εὐφραίνου θύγατερ Σιὼν, διότι ἰδὲ ἐγὼ ἔρχομαι, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ σου, λέγει Κύριος.

11 Καὶ καταφεύξονται ἔθνη πολλὰ ἐπὶ τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἔσονται αὐτῷ εἰς λαὸν, καὶ κατασκηνώσουσιν ἐν μέσῳ σου, καὶ ἐπιγνώσῃ ὅτι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσταλκέ με πρὸς σέ.

12 Καὶ κατακληρονομήσει Κύριος τὴν Ἰούδαν τὴν μερίδα αὐτοῦ ἐπὶ τῆς ἁγίας· καὶ αἱρετιεῖ ἔτι τὴν Ἱερουσαλήμ.

13 Εὐλαβείσθω πᾶσα σὰρξ ἀπὸ προσώπου Κυρίου, ὅτι ἐξεγήγερται ἐκ νεφελῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Κεφ. γ'. 31

ΚΑΙ ἔδειξέ μοι Κύριος τὸν Ἰησοῦν τὸν ἱερέα τὸν μέγαν, ἑστῶτα πρὸ προσώπου ἀγγέλου Κυρίου, καὶ ὁ διάβολος εἱστήκει ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, ἵνα ἀντικεῖσθαι αὐτῷ.

2 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς τὸν διάβολον,

3 Ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ διάβολε, καὶ ἐπιτιμήσαι Κύριος ἐν σοὶ ὁ ἐκλεξάμενος τὴν Ἱερουσαλήμ· οὐκ ἰδὲ τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός;

4 Καὶ Ἰησοῦς ἦν ἐνδεδυμένος ἱμάτια ῥυπαρὰ, καὶ εἱστήκει πρὸ προσώπου τοῦ ἀγγέλου.

5 Καὶ ἀπεκρίθη καὶ εἶπε πρὸς τοὺς ἑστηκότας πρὸ προσώπου αὐτοῦ, λέγων, Ἀφέλετε τὰ ἱμάτια τὰ ῥυπαρὰ ἀπ' αὐτοῦ· καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν, Ἰδοὺ ἀφῆρηκα τὰς ἀνομίας σου· καὶ ἐνδύσατε αὐτὸν ποδήρη,

6 Καὶ ἐπίθετε κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ· καὶ ἐπέθηκαν κίδαριν καθαρὰν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ περιέβαλον αὐτὸν ἱμάτια· καὶ ὁ ἄγγελος Κυρίου εἱστήκει.

7 Καὶ διεμαρτύρατο ὁ ἄγγελος Κυρίου πρὸς Ἰησοῦν, λέγων,

8 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐὰν ταῖς ὁδοῖς μου πορεύῃ, καὶ ἐν τοῖς προσάγμασί μου φυλάξῃ, καὶ σὺ διακρινεῖς τὸν οἶκόν μου· καὶ ἐὰν διαφυλάσσῃς τὴν αὐλήν μου, καὶ δώσω σοι ἀναστρεφομένους ἐν μέσῳ τῶν ἑστηκότων τούτων.

9 Ἄκουε δὴ Ἰησοῦ ὁ ἱερεὺς ὁ μέγας, σὺ καὶ οἱ πλησίον σου οἱ καθήμενοι πρὸ προσώπου σου, διότι ἄνδρες τερατοσκόποι εἰσὶ, διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἄγω τὸν δοῦλόν μου Ἀνατολήν.

10 Διότι ὁ λίθος, ὃν ἔδωκα πρὸ προσώπου τοῦ Ἰησοῦ, ἐπὶ τὸν λίθον τὸν ἕνα ἑπτὰ ὀφθαλμοί εἰσιν· ἰδοὺ ἐγὼ ὀρύσσω βόθρον, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ ψηλαφήσω πᾶσαν τὴν ἀδικίαν τῆς γῆς ἐκείνης ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, συγκαλέσετε ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ ὑποκάτω ἀμπέλου, καὶ ὑποκάτω συκῆς.

Κεφ. δ'. 4.

ΚΑΙ ἐπέστρεψεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ ἐξήγειρέ με ὃν τρόπον ὅταν ἐξεγερθῇ ἄνθρωπος ἐξ ὕπνου αὐτοῦ,

2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἑώρακα, καὶ ἰδοὺ λυχνία χρυσῆ ὅλη. καὶ τὸ λαμπάδιον ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ λύχνοι ἐπάνω αὐτῆς, καὶ ἑπτὰ ἐπαρυσρίδες τοῖς λύχνοις τοῖς ἐπάνω αὐτῆς,

3 Καὶ δύο ἐλαῖαι ἐπάνω αὐτῆς, μία ἐκ δεξιῶν τοῦ λαμπαδίου αὐτῆς, καὶ μία ἐξ εὐωνύμων.

4 Καὶ ἐπηρώτησα, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοὶ, λέγων, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, λέγων, Οὐ γινώσκεις τί ἐστι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

6 Καὶ ἀπεκρίθη, καὶ εἶπε πρὸς

μὲ, λέγων, Οὗτος ὁ λόγος Κυρίε πρὸς Ζοροβάβελ, λέγων, Οὐκ ἐν δυνάμει μεγάλῃ, οὐδὲ ἐν ἰσχύϊ, ἀλλὰ ἐν πνεύματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τίς εἶ σὺ τὸ ὄρος τὸ μέγα τὸ πρὸ προσώπε Ζοροβάβελ εἰς κατορθῶσαι; καὶ ἐξοίσω τὸν λίθον τῆς κληρονομίας, ἰσότητα χάριτος χάριτα αὐτῆς.

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς μὲ, λέγων,

9 Αἱ χεῖρες Ζοροβάβελ ἐθεμελίωσαν τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ αἱ χεῖρες αὐτῦ ἐπιτελέσασιν αὐτόν· καὶ ἐπιγνώσῃ διότι Κύριος παντοκράτωρ ἐξαπέσαλκέ με πρὸς σέ.

10 Διότι τίς ἐξουδένωσεν εἰς ἡμέρας μικράς; καὶ χαρῆνται, καὶ ὄψονται τὸν λίθον τὸν κασσιτέρινον ἐν χειρὶ Ζοροβάβελ· ἑπτὰ ἔτοι ὀφθαλμοί εἰσιν οἱ ἐπιβλέποντες ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

11 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ δύο ἐλαῖαι αὗται, αἱ ἐκ δεξιῶν τῆς λυχνίας καὶ ἐξ εὐωνύμων;

12 Καὶ ἐπηρώτησα ἐκ δευτέρε, καὶ εἶπα πρὸς αὐτὸν, Τί οἱ δύο κλάδοι τῆς ἐλαιῶν οἱ ἐν ταῖς χερσὶ τῶν δύο μυξωτήρων τῶν χρυσῶν τῶν ἐπιχεόντων, καὶ ἐπαναγόντων τὰς ἐπαρυσρίδας τὰς χρυσᾶς;

13 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Οὐκ οἶδας τί ἐσι ταῦτα; καὶ εἶπα, Οὐχὶ Κύριε.

14 Καὶ εἶπεν, Οὗτοι οἱ δύο υἱοὶ τῆς πιότητος παρεσήκασι Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

Κεφ. ε. 5.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τὰς ὀφθαλμάς με, καὶ ἴδον, καὶ ἰδὲ δρέπανον πετόμενον.

2 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Τί σὺ βλέπεις; καὶ εἶπα, Ἐγὼ ὁρῶ δρέπανον πετόμενον μήκος πήχεων εἴκοσι, καὶ πλάτος πήχεων δέκα.

3 Καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Αὕτη ἡ ἀρὰ ἡ ἐκπορευομένη ἐπὶ πρόσωπον πάσης τῆς γῆς· διότι πᾶς ὁ κλέπτης ἐκ τέτε ἕως θανάτε ἐκδικηθήσεται, καὶ πᾶς ὁ ἐπίορκος ἐκ τέτε ἐκδικηθήσεται.

4 Καὶ ἐξοίσω αὐτὸ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ εἰσελεύσεται εἰς τὸν οἶκον τῦ κλέπτε, καὶ εἰς τὸν οἶκον τῦ ὀμνύοντος τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ καταλύσει ἐν μέσῳ τῦ οἴκε αὐτῦ, καὶ συντελέσει αὐτὸν, καὶ τὰ ξύλα αὐτῦ, καὶ τὰς λίθους αὐτῦ.

5 Καὶ ἐξῆλθεν ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε πρὸς μὲ, Ἀνάβλεψον τοῖς ὀφθαλμοῖς σε, καὶ ἴδε τὸ ἐκπορευόμενον τῦτο.

6 Καὶ εἶπα, Τί ἐστι; καὶ εἶπε, Τοῦτο τὸ μέτρον τὸ ἐκπορευόμενον· καὶ εἶπεν, Αὕτη ἡ ἀδικία αὐτῶν ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

7 Καὶ ἰδοὺ τάλαντον μολίβδε ἐξαιρόμενον· καὶ ἰδοὺ γυνὴ μία ἐκάθητο ἐν μέσῳ τοῦ μέτρου.

8 Καὶ εἶπεν, Αὕτη ἐστὶν ἡ ἀνομία· καὶ ἔρριψεν αὐτὴν εἰς μέσον τοῦ μέτρου, καὶ ἔρριψε τὸν λίθον τοῦ μολίβδου εἰς τὸ στόμα αὐτῆς.

9 Καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ δύο γυναῖκες ἐκπορευόμεναι, καὶ πνεῦμα ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτῶν, καὶ αὗται εἶχον πτέρυγας ἔποπος· καὶ ἀνέλαβον τὸ μέτρον ἀναμέσον τῆς γῆς, καὶ ἀναμέσον τοῦ οὐρανοῦ.

10 Καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, Ποῦ αὗται ἀποφέρουσι τὸ μέτρον;

11 Καὶ εἶπε πρός μὲ, Οἰκοδομῆσαι αὐτῷ οἰκίαν ἐν γῇ Βαβυλῶνος, καὶ ἑτοιμάσαι, καὶ θήσουσιν αὐτὸ ἐκεῖ ἐπὶ τὴν ἑτοιμασίαν αὐτοῦ.

Κεφ. ε'. 6.

ΚΑΙ ἐπέστρεψα, καὶ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, καὶ ἴδον, καὶ ἰδοὺ τέσσαρα ἅρματα ἐκπορευόμενα ἐκ μέσου δύο ὀρέων, καὶ τὰ ὄρη ὄρη χαλκᾶ.

2 Ἐν τῷ ἅρματι τῷ πρώτῳ ἵπποι πυρροὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ δευτέρῳ ἵπποι μέλανες,

3 Καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τρίτῳ ἵπποι λευκοὶ, καὶ ἐν τῷ ἅρματι τῷ τετάρτῳ ἵπποι ποικίλοι ψαροί.

4 Καὶ ἀπεκρίθην, καὶ εἶπα πρὸς τὸν ἄγγελον τὸν λαλοῦντα ἐν ἐμοί, Τί ἐστι ταῦτα Κύριε;

5 Καὶ ἀπεκρίθη ὁ ἄγγελος ὁ λαλῶν ἐν ἐμοὶ, καὶ εἶπε, Ταῦτά ἐστιν οἱ τέσσαρες ἄνεμοι τοῦ οὐρανοῦ, ἐκπορεύονται παραστῆναι τῷ Κυρίῳ πάσης τῆς γῆς.

6 Ἐν ᾧ ἦσαν ἵπποι οἱ μέλανες, ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ οἱ λευκοὶ ἐξεπορεύοντο κατόπισθεν αὐτῶν, καὶ οἱ ποικίλοι ἐξεπορεύοντο ἐπὶ γῆν Νότου,

7 Καὶ οἱ ψαροὶ ἐξεπορεύοντο, καὶ ἐπέβλεπον τοῦ πορεύεσθαι τοῦ περιοδεῦσαι τὴν γῆν· καὶ εἶπε, Πορεύεσθε, καὶ περιοδεύσατε τὴν γῆν· καὶ περιώδευσαν τὴν γῆν.

8 Καὶ ἀνεβόησε, καὶ ἐλάλησε πρὸς μὲ, λέγων, Ἰδοὺ οἱ ἐκπορευόμενοι ἐπὶ γῆν Βορρᾶ, καὶ ἀνέπαυσαν τὸν θυμόν μου ἐν γῇ Βορρᾶ.

9 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς μὲ, λέγων,

10 Λάβε τὰ ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας παρὰ τῶν ἀρχόντων, καὶ παρὰ τῶν χρησίμων αὐτῆς, καὶ παρὰ τῶν ἐπεγνωκότων αὐτὴν,

καὶ εἰσελεύσῃ σὺ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ εἰς τὸν οἶκον Ἰωσίᾳ τοῦ Σοφονίου τοῦ ἥκοντος ἐκ Βαβυλῶνος,

11 Καὶ λήψῃ ἀργύριον καὶ χρυσίον, καὶ ποιήσεις στεφάνους, καὶ ἐπιθήσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσεδὲκ τοῦ ἱερέως τοῦ μεγάλου·

12 Καὶ ἐρεῖς πρὸς αὐτὸν, Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδοὺ ἀνὴρ, Ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· καὶ ὑποκάτωθεν αὐτοῦ ἀνατελεῖ, καὶ οἰκοδομήσει τὸν οἶκον Κυρίου,

13 Καὶ αὐτὸς λήψεται ἀρετὴν, καὶ καθιεῖται, καὶ κατάρξει ἐπὶ τοῦ θρόνου αὐτοῦ, καὶ ἔσαι ἱερεὺς ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, καὶ βουλὴ εἰρηνικὴ ἔσαι ἀναμέσον ἀμφοτέρων.

14 Ὁ δὲ στέφανος ἔσαι τοῖς ὑπομένουσι, καὶ τοῖς χρησίμοις αὐτῆς, καὶ τοῖς ἐπεγνωκόσιν αὐτὴν, καὶ εἰς χάριτα υἱοῖς Σοφονίου, καὶ εἰς ψαλμὸν ἐν οἴκῳ Κυρίου.

15 Καὶ οἱ μακρὰν ἀπ' αὐτῶν ἥξουσι, καὶ οἰκοδομήσουσιν ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ γνώσεσθε διότι Κύριος παντοκράτωρ ἀπέσταλκέ με πρὸς ὑμᾶς· καὶ ἔσαι, ἐὰν εἰσακούοντες εἰσακούσητε τῆς φωνῆς Κυρίου τοῦ Θεοῦ ὑμῶν.

Κεφ. Ζ'. 1.

ΚΑΙ ἐγένετο ἐν τῷ τετάρτῳ ἔτει ἐπὶ Δαρείου τοῦ βασιλέως, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ζαχαρίαν τετράδι τοῦ μηνὸς τοῦ ἐννάτου, ὅς ἐσι Χασελεῦ,

2 Καὶ ἐξαπέστειλεν εἰς Βαιθὴλ, Σαρασὰρ καὶ Ἀρβεσεὲρ ὁ βασιλεὺς, καὶ οἱ ἄνδρες αὐτοῦ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸν Κύριον,

3 Λέγων πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοὺς ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος, καὶ πρὸς τοὺς προφήτας, λέγων, Εἰσελήλυθεν ὧδε ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ τὸ ἁγίασμα, καθότι ἐποίησεν ἤδη ἱκανὰ ἔτη.

4 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου τῶν δυνάμεων πρὸς ἐμὲ, λέγων,

5 Εἰπὸν πρὸς ἅπαντα τὸν λαὸν τῆς γῆς, καὶ πρὸς τοὺς ἱερεῖς, λέγων, Ἐὰν νηστεύσητε καὶ κόψησθε ἐν ταῖς πέμπταις καὶ ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καὶ ἰδοὺ ἑβδομήκοντα ἔτη, μὴ νηστείαν νενηστεύκατέ μοι;

6 Καὶ ἐὰν φάγητε καὶ πίητε, οὐχ ὑμεῖς ἔσθετε καὶ πίνετε;

7 Οὐχ ἕτοι οἱ λόγοι, οὓς ἐλάλησε Κύριος ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν, ὅτε ἦν Ἱερουσαλὴμ κατοικεμένη, καὶ εὐθηνοῦσα, καὶ αἱ πόλεις κυκλό-

θεν αὐτῆς, καὶ ἡ ὀρεινὴ καὶ ἡ πεδινὴ κατῳκεῖτο;

8 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε πρὸς Ζαχαρίαν, λέγων,

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κρίμα δίκαιον κρίνετε, καὶ ἔλεος καὶ οἰκτιρμὸν ποιεῖτε ἕκαστος πρὸς τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ,

10 Καὶ χήραν, καὶ ὀρφανὸν, καὶ προσήλυτον, καὶ πένητα μὴ καταδυναστεύετε, καὶ κακίαν ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτῦ μὴ μνησικακείτω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

11 Καὶ ἠπείθησαν τοῦ προσέχειν, καὶ ἔδωκαν νῶτον παραφρονοῦντα, καὶ τὰ ὦτα αὐτῶν ἐβάρυναν τοῦ μὴ εἰσακούειν.

12 Καὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν ἔταξαν ἀπειθῆ, τοῦ μὴ εἰσακούειν τοῦ νόμε με, καὶ τὰς λόγες, οὓς ἐξαπέστειλε Κύριος παντοκράτωρ ἐν πνεύματι αὐτῦ ἐν χερσὶ τῶν προφητῶν τῶν ἔμπροσθεν· καὶ ἐγένετο ὀργὴ μεγάλη παρὰ Κυρίε παντοκράτορος.

13 Καὶ ἔσαι, ὃν τρόπον εἶπε, καὶ ἐκ εἰσήκεσαν, ἕτως κεκράξονται, καὶ οὐ μὴ εἰσακέσω, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐκβαλῶ αὐτὰς εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἃ ἐκ ἔγνωσαν· καὶ ἡ γῆ ἀφανισθήσεται κατόπισθεν αὐτῶν ἐκ διοδεύοντος καὶ ἐξ ἀναστρέφοντος· καὶ ἔταξαν γῆν ἐκλεκτὴν εἰς ἀφανισμόν.

Κεφ. η'. 8.

ΚΑΙ ἐγένετο λόγος Κυρίε παντοκράτορος, λέγων,

2 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐζήλωκα τὴν Ἱερεσαλὴμ καὶ τὴν Σιὼν ζῆλον μέγαν, καὶ θυμῷ μεγάλῳ ἐζήλωκα αὐτήν.

3 Τάδε λέγει Κύριος, Ἐπιστρέψω ἐπὶ Σιὼν, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἱερεσαλὴμ, καὶ κληθήσεται ἡ Ἱερεσαλὴμ πόλις ἀληθινὴ, καὶ τὸ ὄρος Κυρίε παντοκράτορος, ὄρος ἅγιον.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι καθήσονται πρεσβύτεροι καὶ πρεσβύτεραι ἐν ταῖς πλατείαις Ἱερουσαλὴμ, ἕκαστος τὴν ῥάβδον αὐτῦ ἔχων ἐν τῇ χειρὶ αὐτῦ, ἀπὸ πληθες ἡμερῶν.

5 Καὶ αἱ πλατεῖαι τῆς πόλεως πληθήσονται παιδαρίων καὶ κορασίων παίζόντων ἐν ταῖς πλατείαις αὐτῆς.

6 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Εἰ ἀδυνατήσει ἐνώπιον τῶν καταλοιπῶν τοῦ λαῦ τέτε ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, μὴ καὶ ἐνώπιόν με ἀδυνατήσει; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

7 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἰδὲ ἐγὼ σώζω τὸν

λαόν μϖ ἀπὸ γῆς ἀνατολῶν ϗ ἀπὸ γῆς δυσμῶν,

8 Καὶ εἰσάξω αὐτὸς, καὶ κατασκηνώσω ἐν μέσῳ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἔσονται ἐμοὶ εἰς λαὸν, κἀγὼ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεὸν ἐν ἀληθείᾳ ϗ ἐν δικαιοσύνῃ.

9 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Κατισχυέτωσαν αἱ χεῖρες ὑμῶν τ̃ ἀκουόντων ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις τὰς λόγους τούτους ἐκ στόματος τ̃ προφητῶν, ἀφ' ἧς ἡμέρας τεθεμελίωται ὁ οἶκος Κυρίε παντοκράτορος, ϗ ὁ ναὸς ἀφ' οὗ ᾠκοδόμηται.

10 Διότι πρὸ τῶν ἡμερῶν ἐκείνων ὁ μισθὸς τ̃ ἀνθρώπων οὐκ ἦσαι εἰς ὄνησιν, ϗ ὁ μισθὸς τ̃ κτηνῶν οὐχ ὑπάρξει, ϗ τῷ ἐκπορευομένῳ ϗ τῷ εἰσπορευομένῳ οὐκ ἦσαι εἰρήνη ἀπὸ τῆς θλίψεως· ϗ ἐξαποστελῶ πάντας τὰς ἀνθρώπους, ἕκαστον ἐπὶ τ̃ πλησίον αὐτοῦ.

11 Καὶ νῦν, οὐ κατὰ τὰς ἡμέρας τὰς ἔμπροσθεν ἐγὼ ποιῶ τοῖς καταλοίποις τ̃ λαοῦ τούτου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

12 Ἀλλ' ἢ δείξω εἰρήνην· ἡ ἄμπελος δώσει τ̃ καρπὸν αὐτῆς, ϗ ἡ γῆ δώσει τὰ γενήματα αὐτῆς, ϗ ὁ οὐρανὸς δώσει τ̃ δρόσον αὐτοῦ, ϗ κατακληρονομήσω τοῖς καταλοίποις τ̃ λαοῦ μϖ τούτου ταῦτα πάντα.

13 Καὶ ἔσαι ὃν τρόπον ἦτε ἐν κατάρᾳ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὁ οἶκος Ἰούδα ϗ οἶκος Ἰσραὴλ, οὕτως διασώσω ὑμᾶς, ϗ ἔσεσθε ἐν εὐλογίᾳ· θαρσεῖτε, ϗ κατισχύετε ἐν ταῖς χερσὶν ὑμῶν.

14 Διότι τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ὃν τρόπον διενοήθην τοῦ κακῶσαι ὑμᾶς ἐν τῷ παροργίσαι με τοὺς πατέρας ὑμῶν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, ϗ οὐ μετενόησα·

15 Οὕτως παρατέταγμαι, ϗ διανενόημαι ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, τ̃ καλῶς ποιῆσαι τ̃ Ἰερουσαλὴμ, ϗ τ̃ οἶκον Ἰούδα· θαρσεῖτε.

16 Οὗτοι οἱ λόγοι οὓς ποιήσετε· λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ, ἀλήθειαν καὶ κρίμα εἰρηνικὸν κρίνατε ἐν ταῖς πύλαις ὑμῶν,

17 Καὶ ἕκαστος τ̃ κακίαν τοῦ πλησίον αὐτοῦ μὴ λογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ϗ ὅρκον ψευδῆ μὴ ἀγαπᾶτε· διότι ταῦτα πάντα ἐμίσησα, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

18 Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίε παντοκράτορος πρὸς μὲ, λέγων,

19 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Νηστεία ἡ τετρὰς, ϗ νηστεία ἡ πέμπτη, ϗ νηστεία

ἡ ἑβδόμη, καὶ νηστεία ἡ δεκάτη ἔσονται τῷ οἴκῳ Ἰούδα εἰς χαρὰν καὶ εὐφροσύνην, καὶ εἰς ἑορτὰς ἀγαθάς· καὶ εὐφραν-θήσεσθε, καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν εἰρήνην ἀγαπήσατε.

20 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἔτι ἥξουσι λαοὶ πολλοὶ, καὶ κατοικοῦντες πόλεις πολλὰς,

21 Καὶ συνελεύσονται κατοικοῦντες πέντε πόλεις εἰς μίαν πόλιν, λέγοντες, Πορευθῶμεν δεηθῆναι ἔμ προσώπε Κυρίε, καὶ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίε παντοκράτορος· πορεύσομαι κἀγώ·

22 Καὶ ἥξεσι λαοὶ πολλοὶ καὶ ἔθνη πολλὰ ἐκζητῆσαι τὸ πρόσωπον Κυρίου παντοκράτορος ἐν Ἱερεσαλὴμ, καὶ ἐξιλάσασθαι τὸ πρόσωπον Κυρίε.

23 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐὰν ἐπιλάβωνται δέκα ἄνδρες ἐκ πασῶν τῶν γλωσσῶν τῶν ἐθνῶν, καὶ ἐπιλάβωνται τῆς κρασπέδε ἀνδρὸς Ἰεδαίε, λέγοντες, Πορευσόμεθα μετὰ σᾶ, διότι ἀκηκόαμεν ὅτι ὁ Θεὸς μεθ' ὑμῶν ἐσι.

Κεφ. Θ'. 9.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίε ἐν γῇ Σεδραὲχ, καὶ Δαμασκῷ θυσία αὐτᾶ, διότι Κύριος ἐφορᾷ ἀνθρώπες, καὶ πάσας φυλὰς ἔμ Ἰσραήλ.

2 Καὶ ἐν Ἡμαὰθ ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῆς Τύρος καὶ Σιδὼν, διότι ἐφρύνησαν σφόδρα.

3 Καὶ ᾠκοδόμησε Τύρος ὀχυρώματα αὐτῇ, καὶ ἐθησαύρισεν ἀργύριον ὡς χῦν, καὶ συνήγαγε χρυσίον ὡς πηλὸν ὁδῶν.

4 Καὶ διατᾶτο Κύριος κληρονομήσει αὐτὲς, καὶ πατάξει εἰς θάλασσαν δύναμιν αὐτῆς, καὶ αὕτη ἐν πυρὶ καταναλωθήσεται.

5 Ὄψεται Ἀσκάλων, καὶ φοβηθήσεται, καὶ Γάζα, καὶ ὀδυνηθήσεται σφόδρα, καὶ Ἀκκάρων, ὅτι ᾐσχύνθη ἐπὶ τῷ παραπλώματι αὐτῆς· καὶ ἀπολεῖται βασιλεὺς ἐκ Γάζης, καὶ Ἀσκάλων οὐ μὴ κατοικηθῇ.

6 Καὶ κατοικήσεσιν ἀλλογενεῖς ἐν Ἀζώτῳ, καὶ καθελῶ ὕβριν ἀλλοφύλων,

7 Καὶ ἐξαρῶ τὸ αἷμα αὐτῶν ἐκ σόματος αὐτῶν, καὶ τὰ βδελύγματα αὐτῶν ἐκ μέσε ὀδόντων αὐτῶν· καὶ ὑπολειφθήσονται καὶ ἔτοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ ἔσονται ὡς χιλίαρχος ἐν Ἰούδα, καὶ Ἀκκάρων ὡς ὁ Ἰεβεσσαῖος.

8 Καὶ ὑποσήσομαι τῷ οἴκῳ με ἀνάσημα, ἔμ μὴ διαπορεύεσθαι, μηδὲ ἀνακάμπλειν, καὶ

οὐ μὴ ἐπέλθῃ ἐπ' αὐτὸς ἀκέτι ἐξελαύνων, διότι νῦν ἑώρακα ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς μου.

9 Χαῖρε σφόδρα θύγατερ Σιὼν, κήρυσσε θύγατερ Ἰερουσαλήμ· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων, αὐτὸς πραΰς, καὶ ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὑποζύγιον καὶ πῶλον νέον.

10 Καὶ ἐξολοθρεύσει ἅρματα ἐξ Ἐφραΐμ, καὶ ἵππον ἐξ Ἰερουσαλὴμ, καὶ ἐξολοθρευθήσεται τόξον πολεμικὸν, καὶ πλῆθος καὶ εἰρήνη ἐξ ἐθνῶν, καὶ κατάρξει ὑδάτων ἕως θαλάσσης, καὶ ποταμῶν διεκβολὰς γῆς.

11 Καὶ σὺ ἐν αἵματι διαθήκης σου ἐξαπέστειλας δεσμίους σου ἐκ λάκκου ἐκ ἔχοντος ὕδωρ.

12 Καθήσεσθε ἐν ὀχυρώμασι δέσμιοι ἡ συναγωγῆς, καὶ ἀντὶ μιᾶς ἡμέρας παροικεσίας σου διπλᾶ ἀνταποδώσω σοι,

13 Διότι ἐνέτεινά σε Ἰούδα ἐμαυτῷ τόξον, ἔπλησα τὴν Ἐφραΐμ, καὶ ἐξεγερῶ τὰ τέκνα σου Σιὼν ἐπὶ τὰ τέκνα τὴν Ἑλλήνων, καὶ ψηλαφήσω σε ὡς ῥομφαίαν μαχητοῦ,

14 Καὶ Κύριος ὄψεται ἐπ' αὐτοὺς, καὶ ἐξελεύσεται ὡς ἀστραπὴ βολὶς, καὶ Κύριος παντοκράτωρ ἐν σάλπιγξι σαλπιεῖ, καὶ πορεύσεται ἐν σάλῳ ἀπειλῆς αὐτοῦ.

15 Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ αὐτούς· καὶ καταναλώσουσιν αὐτοὺς, καὶ καταχώσουσιν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφενδόνης, καὶ ἐκπίονται αὐτοὺς ὡς οἶνον, καὶ πλήσουσι τὰς φιάλας ὡς θυσιαστήριον.

16 Καὶ σώσει αὐτοὺς Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ὡς πρόβατα λαὸν αὐτοῦ, διότι λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ γῆς αὐτοῦ.

17 Ὅτι εἴ τι ἀγαθὸν αὐτῷ, καὶ εἴ τι καλὸν αὐτῷ, σῖτος νεανίσκοις, καὶ οἶνος εὐωδιάζων εἰς παρθένους.

Κεφ. ι'. 10.

ΑΙΤΕΙΣΘΕ παρὰ Κυρίου ὑετὸν καθ' ὥραν, πρώϊμον καὶ ὄψιμον· Κύριος ἐποίησε φαντασίας, καὶ ὑετὸν χειμερινὸν δώσει αὐτοῖς, ἑκάστῳ βοτάνην ἐν ἀγρῷ.

2 Διότι οἱ ἀποφθεγγόμενοι ἐλάλησαν κόπους, καὶ οἱ μάντεις ὁράσεις ψευδεῖς, καὶ τὰ ἐνύπνια ψευδῆ ἐλάλησεν, μάταια παρεκάλεσε· διατοῦτο ἐξηράνθησαν ὡς πρόβατα, καὶ ἐκακώθησαν, διότι οὐκ ἦν ἴασις.

3 Ἐπὶ τοὺς ποιμένας παροξύνθη ὁ θυμός μου, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀμνοὺς ἐπισκέψομαι· καὶ ἐπισκέψεται Κύριος ὁ Θεὸς ὁ παντοκράτωρ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ, τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τάξει

αὐτὰς ὡς ἵππον εὐπρεπῆ αὐτῆ ἐν πολέμῳ,

4 Καὶ ἀπ' αὐτῆ ἐπέβλεψε, καὶ ἀπ' αὐτῆ ἔταξε, καὶ ἀπ' αὐτῆ τόξον ἐν θυμῷ, ἀπ' αὐτῆ ἐξελεύσεται πᾶς ὁ ἐξελαύνων ἐν τῷ αὐτῷ.

5 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ πατοῦντες πηλὸν ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐν πολέμῳ, καὶ παρατάξονται, διότι Κύριος μετ' αὐτῶν· καὶ καταισχυνθήσονται ἀναβάται ἵππων.

6 Καὶ κατισχύσω τὸν οἶκον Ἰούδα, καὶ τὸν οἶκον Ἰωσὴφ σώσω, καὶ κατοικιῶ αὐτὰς, ὅτι ἠγάπησα αὐτὰς, καὶ ἔσονται, ὃν τρόπον οὐκ ἀπεστρεψάμην αὐτάς· διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς αὐτῶν, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῖς.

7 Καὶ ἔσονται ὡς μαχηταὶ τοῦ Ἐφραὶμ, καὶ χαρήσεται ἡ καρδία αὐτῶν ὡς ἐν οἴνῳ· καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ὄψονται, καὶ εὐφρανθήσονται, καὶ χαρεῖται ἡ καρδία αὐτῶν ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.

8 Σημανῶ αὐτοῖς, καὶ εἰσδέξομαι αὐτὰς, διότι λυτρώσομαι αὐτὰς, καὶ πληθυνθήσονται καθότι ἦσαν πολλοί.

9 Καὶ σπερῶ αὐτὰς ἐν λαοῖς, καὶ οἱ μακρὰν μνησθήσονταί μου, ἐκθρέψουσι τὰ τέκνα αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψουσι.

10 Καὶ ἐπιστρέψω αὐτὰς ἐκ γῆς Αἰγύπτου, καὶ ἐξ Ἀσσυρίων εἰσδέξομαι αὐτὰς, καὶ εἰς τὴν Γαλααδίτιν, καὶ εἰς τὸν Λίβανον εἰσάξω αὐτὰς, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν οὐδὲ εἷς.

11 Καὶ διελεύσονται ἐν θαλάσσῃ στενῇ, παλάξουσιν ἐν θαλάσσῃ κύματα, καὶ ξηρανθήσεται πάντα τὰ βάθη ποταμῶν, καὶ ἀφαιρεθήσεται πᾶσα ὕβρις Ἀσσυρίων, καὶ σκῆπτρον Αἰγύπτου περιαιρεθήσεται.

12 Καὶ κατισχύσω αὐτὰς ἐν Κυρίῳ Θεῷ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ὀνόματι αὐτοῦ κατακαυχήσονται, λέγει Κύριος.

Κεφ. ια'. 11.

ΔΙΑΝΟΙΞΟΝ ὁ Λίβανος τὰς θύρας σου, καὶ καταφαγέτω πῦρ τὰς κέδρους σου.

2 Ὀλολυξάτω πίτυς, διότι πέπτωκε κέδρος, ὅτι μεγάλως μεγιςᾶνες ἐταλαιπώρησαν· ὀλολύξατε δρύες τῆς Βασανίτιδος, ὅτι κατεσπάσθη ὁ δρυμὸς ὁ σύμφυτος.

3 Φωνὴ θρηνούντων ποιμένων, ὅτι τεταλαιπώρηκεν ἡ μεγαλωσύνη αὐτῶν· φωνὴ ὠρυομένων λεόντων, ὅτι τεταλαιπώρηκε τὸ φρύαγμα τοῦ Ἰορδάνου.

4 Τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Ποιμαίνεται τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς,

5 Ἃ οἱ κτησάμενοι κατέσφαζον, καὶ οὐ μετεμέλοντο, καὶ οἱ πωλοῦντες αὐτὰ ἔλεγον, Εὐλογητὸς Κύριος, καὶ πεπλουτήκαμεν· καὶ οἱ ποιμένες αὐτῶν οὐκ ἔπασχον ὀδὲν ἐπ' αὐτοῖς.

6 Διατοῦτο οὐ φείσομαι ἔτι ἐπὶ τοὺς κατοικοῦντας τὴν γῆν, λέγει Κύριος· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ παραδίδωμι τοὺς ἀνθρώπους, ἕκαστον εἰς χεῖρα τοῦ πλησίον αὐτοῦ, καὶ εἰς χεῖρα βασιλέως αὐτοῦ, καὶ κατακόψουσι τὴν γῆν, καὶ οὐ μὴ ἐξέλωμαι ἐκ χειρὸς αὐτῶν·

7 Καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα τῆς σφαγῆς εἰς τὴν Χαναανίτιν· καὶ λήψομαι ἐμαυτῷ δύο ῥάβδους, τὴν μὲν μίαν ἐκάλεσα Κάλλος, καὶ τὴν ἑτέραν ἐκάλεσα Σχοίνισμα, καὶ ποιμανῶ τὰ πρόβατα.

8 Καὶ ἐξαρῶ τοὺς τρεῖς ποιμένας ἐν μηνὶ ἑνὶ, καὶ βαρυνθήσεται ἡ ψυχή μου ἐπ' αὐτοὺς, καὶ γὰρ αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ.

9 Καὶ εἶπα, Οὐ ποιμανῶ ὑμᾶς· τὸ ἀποθνῆσκον ἀποθνησκέτω, καὶ τὸ ἐκλεῖπον ἐκλιπέτω καὶ τὰ καταλοιπα κατεσθιέτωσαν ἕκαστος τὰς σάρκας τοῦ πλησίον αὐτοῦ.

10 Καὶ λήψομαι τὴν ῥάβδον μου τὴν καλὴν, καὶ ἀπορρίψω αὐτὴν, τοῦ διασκεδάσαι τὴν διαθήκην μου, ἣν διεθέμην πρὸς πάντας τοὺς λαοὺς,

11 Καὶ διασκεδασθήσεται ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ γνώσονται οἱ Χαναναῖοι τὰ πρόβατα τὰ φυλασσόμενά μοι, διότι λόγος Κυρίου ἐστί.

12 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτοὺς, Εἰ καλὸν ἐνώπιον ὑμῶν ἐστι, δότε τὸν μισθόν μου, ἢ ἀπείπασθε· καὶ ἔστησαν τὸν μισθόν μου τριάκοντα ἀργυροῦς.

13 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Κάθες αὐτοὺς εἰς τὸ χωνευτήριον, καὶ σκέψομαι εἰ δόκιμόν ἐστιν, ὃν τρόπον ἐδοκιμάσθην ὑπὲρ αὐτῶν καὶ ἔλαβον τοὺς τριάκοντα ἀργυροῦς, καὶ ἐνέβαλον αὐτοὺς εἰς τὸν οἶκον Κυρίου εἰς τὸ χωνευτήριον.

14 Καὶ ἀπέρριψα τὴν ῥάβδον τὴν δευτέραν τὸ Σχοίνισμα, τοῦ διασκεδάσαι τὴν κατάσχεσιν ἀναμέσον Ἰούδα, καὶ ἀναμέσον Ἰσραήλ.

15 Καὶ εἶπε Κύριος πρὸς μὲ, Ἔτι λάβε σεαυτῷ σκεύη ποιμενικὰ ποιμένος ἀπείρου·

16 Διότι ἰδοὺ ἐγὼ ἐξεγείρω ποιμένα ἐπὶ τὴν γῆν, τὸ ἐκλιμπάνον οὐ μὴ ἐπισκέψηται, καὶ τὸ ἐσκορπισμένον οὐ μὴ ζητήσῃ, καὶ τὸ συντετριμμένον οὐ μὴ ἰάσηται, καὶ τὸ ὁλόκληρον οὐ μὴ κατευθύνῃ, καὶ τὰ κρέα

τ̃ ἐκλεκτῶν καταφάγεται, καὶ τὰς ἀσραγάλας αὐτῶν ἐκρέψει.

17 Ὦ οἱ ποιμαίνοντες τὰ μάταια, καταλελοιπότες τὰ πρόβατα, μάχαιρα ἐπὶ τοὺς βραχίονας αὐτ̃, καὶ ἐπὶ τὸν ὀφθαλμὸν τὸν δεξιὸν αὐτ̃, ὁ βραχίων αὐτ̃ ξηρανόμενος ξηρανθήσεται, καὶ ὁ ὀφθαλμὸς ὁ δεξιὸς αὐτ̃ ἐκλυφλώμενος ἐκτυφλωθήσεται.

Κεφ. ιβ'. 12.

ΛΗΜΜΑ λόγυ Κυρίυ ἐπὶ τ̃ Ἰσραήλ· λέγει Κύριος, ἐκτείνων οὐρανὸν, καὶ θεμελιῶν γῆν, καὶ πλάσσων πνεῦμα ἀνθρώπυ ἐν αὐτῷ,

2 Ἰδὲ ἐγὼ τίθημι τ̃ Ἰερυσαλὴμ ὡς πρόθυρα σαλευόμενα πᾶσι τοῖς λαοῖς κύκλῳ, καὶ ἐν τῇ Ἰυδαίᾳ ἔσαι περιοχὴ ἐπὶ Ἰερυσαλήμ.

3 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τ̃ Ἰερυσαλὴμ λίθον κατάπατούμενον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι· πᾶς ὁ καταπατῶν αὐτὴν ἐμπαίζων ἐμπαίξεται, καὶ ἐπισυναχθήσονται ἐπ' αὐτὴν πάντα τὰ ἔθνη τ̃ γῆς.

4 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, πατάξω πάντα ἵππον ἐν ἐκσάσει, καὶ τ̃ ἀναβάτην αὐτ̃ ἐν παραφρονήσει, ἐπὶ δὲ τὸν οἶκον Ἰυδα διανοίξω τὰς ὀφθαλμάς μυ, καὶ πάντας τὰς ἵππυς τ̃ λαῶν πατάξω ἐν ἀποτυφλώσει.

5 Καὶ ἐροῦσιν οἱ χιλίαρχοι Ἰυδα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, Εὑρήσομεν ἑαυτοῖς τὰς κατοικοῦντας Ἰερυσαλὴμ ἐν Κυρίῳ παντοκράτορι Θεῷ αὐτῶν.

6 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ θήσομαι τὰς χιλιάρχας Ἰυδα ὡς δαλὸν πυρὸς ἐν ξύλοις, καὶ ὡς λαμπάδα πυρὸς ἐν καλάμῃ, καὶ καταφάγονται ἐκ δεξιῶν, καὶ ἐξ ευωνύμων πάντας τὰς λαὰς κυκλόθεν, καὶ κατοικήσει Ἰερυσαλὴμ, ἔτι καθ' ἑαυτὴν ἐν Ἰερυσαλήμ.

7 Καὶ σώσει Κύριος τὰ σκηνώματα Ἰυδα, καθὼς ἀπ' ἀρχῆς, ὅπως μὴ μεγαλύνηται καύχημα οἴκυ Δαυὶδ, καὶ ἔπαρσις τ̃ κατοικούντων Ἰερυσαλὴμ ἐπὶ τ̃ Ἰυδα.

8 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὑπερασπιεῖ Κύριος ὑπὲρ τ̃ κατοικούντων Ἰερυσαλὴμ, καὶ ἔσαι ὁ ἀσθενῶν ἐν αὐτοῖς ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὡς Δαυὶδ, ὁ δὲ οἶκος Δαυὶδ ὡς οἶκος Θεῦ, ὡς ἄγγελος Κυρίυ ἐνώπιον αὐτῶν.

9 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ζητήσω ἐξᾶραι πάντα τὰ ἔθνη τὰ ἐρχόμενα ἐπὶ Ἰερυσαλήμ.

10 Καὶ ἐκχεῶ ἐπὶ τ̃ οἶκον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὰς κατοικοῦντας

Ἱερσαλὴμ πνεῦμα χάριτος καὶ οἰκτιρμοῦ· καὶ ἐπιβλέψονται πρὸς μὲ, ἀνθ' ὧν κατωρχήσαντο· καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν κοπετὸν, ὡς ἐπ' ἀγαπητῷ, καὶ ὀδυνηθήσονται ὀδύνην, ὡς ἐπὶ τῷ πρωτοτόκῳ.

11 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ μεγαλυνθήσεται ὁ κοπετὸς ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὡς κοπετὸς ῥοῶνος ἐν πεδίῳ ἐκκοπτομένης.

12 Καὶ κόψεται ἡ γῆ κατὰ φυλὰς φυλάς· φυλὴ οἴκου Δαυὶδ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ οἴκου Νάθαν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς·

13 Φυλὴ οἴκου Λευὶ καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς· φυλὴ Συμεὼν καθ' ἑαυτὴν, καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

14 Πᾶσαι αἱ ὑπολελειμμέναι φυλαὶ, φυλὴ καθ' ἑαυτὴν, καὶ γυναῖκες αὐτῶν καθ' ἑαυτάς.

Κεφ. ιγ'. 13.

ΕΝ τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι πᾶσι τόπος διανοιγόμενος τῷ οἴκῳ Δαυὶδ, καὶ τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ εἰς τὴν μετακίνησιν, καὶ εἰς τὸν χωρισμόν.

2 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, λέγει Κύριος σαβαὼθ, ἐξολοθρεύσω τὰ ὀνόματα τῶν εἰδώλων ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ οὐκ ἔτι αὐτῶν ἔσαι μνεία· καὶ τοὺς ψευδοπροφήτας, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἀκάθαρτον ἐξαρῶ ἀπὸ τῆς γῆς.

3 Καὶ ἔσαι ἐὰν προφητεύσῃ ἄνθρωπος ἔτι, καὶ ἐρεῖ πρὸς αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, Οὐ ζήσῃ, ὅτι ψευδῆ ἐλάλησας ἐπ' ὀνόματι Κυρίου· καὶ συμποδιοῦσιν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, οἱ γεννήσαντες αὐτὸν, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτόν.

4 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ καταισχυνθήσονται οἱ προφῆται, ἕκασος ἐκ τῆς ὁράσεως αὐτοῦ, ἐν τῷ προφητεύειν αὐτὸν, καὶ ἐνδύσονται δέρριν τριχίνην, ἀνθ' ὧν ἐψεύσαντο.

5 Καὶ ἐρεῖ, Οὐκ εἰμὶ προφήτης ἐγὼ, διότι ἄνθρωπος ἐργαζόμενος τὴν γῆν ἐγώ εἰμι, ὅτι ἄνθρωπος ἐγέννησέ με ἐκ νεότητός μου.

6 Καὶ ἐρῶ πρὸς αὐτὸν, Τί αἱ πληγαὶ αὗται ἀναμέσον τῶν χειρῶν σου; καὶ ἐρεῖ, Ἃς ἐπλήγην ἐν τῷ οἴκῳ τῷ ἀγαπητῷ μου.

7 Ῥομφαία ἐξεγέρθητι ἐπὶ τοὺς ποιμένας μου, καὶ ἐπὶ ἄνδρα πολίτην μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, παίξατε τοὺς ποιμένας, καὶ ἐκσπάσατε τὰ πρόβατα· καὶ ἐπάξω τὴν χεῖρά μου ἐπὶ τοὺς μικρούς.

8 Καὶ ἔσαι ἐν πάσῃ τῇ γῇ, λέγει Κύριος, τὰ δύο μέρη αὐτῆς ἐξολοθρευθήσεται, καὶ ἐκλείψει, τὸ δὲ τρίτον ὑπολειφθήσεται ἐν αὐτῇ.

9 Καὶ διάξω τὸ τρίτον διὰ πυρὸς, καὶ πυρώσω αὐτὰς, ὡς πυροῦται τὸ ἀργύριον, καὶ δοκιμῶ αὐτὰς, ὡς δοκιμάζεται τὸ χρυσίον· αὐτὸς ἐπικαλέσεται τὸ ὄνομά μου, κἀγὼ ἐπακούσομαι αὐτῷ, καὶ ἐρῶ, Λαός μου ἔτός ἐσι· καὶ αὐτὸς ἐρεῖ, Κύριος ὁ Θεός μου.

Κεφ. ιδ'. 14.

ΙΔΟΥ ἡμέραι ἔρχονται Κυρίε, καὶ διαμερισθήσονται τὰ σκῦλά σε ἐν σοί·

2 Καὶ ἐπισυνάξω πάντα τὰ ἔθνη ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ εἰς πόλεμον, καὶ ἁλώσεται ἡ πόλις, καὶ διαρπαγήσονται αἱ οἰκίαι, καὶ αἱ γυναῖκες μολυνθήσονται, καὶ ἐξελεύσεται τὸ ἥμισυ τῆ πόλεως ἐν αἰχμαλωσίᾳ, οἱ δὲ κατάλοιποι τῆ λαῆ μου οὐ μὴ ἐξολοθρευθῶσιν ἐκ τῆ πόλεως.

3 Καὶ ἐξελεύσεται Κύριος, καὶ παρατάξεται ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐκείνοις, καθὼς ἡμέρα παρατάξεως αὐτῆ ἐν ἡμέρᾳ πολέμε.

4 Καὶ ςήσονται οἱ πόδες αὐτῆ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐπὶ τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, τὸ κατέναντι Ἱερουσαλὴμ ἐξ ἀνατολῶν· καὶ σχισθήσεται τὸ ὄρος τῆ ἐλαιῶν, τὸ ἥμισυ αὐτῆ πρὸς ἀνατολὰς καὶ θάλασσαν, χάος μέγα σφόδρα· καὶ κλινεῖ τὸ ἥμισυ τῆ ὄρες πρὸς τὸν Βορρᾶν, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆ πρὸς Νότον.

5 Καὶ φραχθήσεται ἡ φάραγξ τῶν ὀρέων με, καὶ ἐγκολληθήσεται φάραγξ ὀρέων ἕως Ἰασὸδ, καὶ ἐμφραχθήσεται καθὼς ἐνεφράγη ἐν ταῖς ἡμέραις Ὀζίε βασιλέως Ἰούδα· καὶ ἥξει Κύριος ὁ Θεός μου, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι μετ' αὐτῆ.

6 Καὶ ἔσαι ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐκ ἔσαι φῶς, καὶ ψύχη καὶ πάγος

7 Ἔσαι μίαν ἡμέραν, καὶ ἡ ἡμέρα ἐκείνη γνωσὴ τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐχ ἡμέρα, καὶ οὐ νύξ, καὶ πρὸς ἑσπέραν ἔσαι φῶς.

8 Καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἐξελεύσεται ὕδωρ ζῶν ἐξ Ἱερουσαλὴμ, τὸ ἥμισυ αὐτῆ εἰς τὴν θάλασσαν τὴ πρώτην, καὶ τὸ ἥμισυ αὐτῆ εἰς τὴ θάλασσαν τὴ ἐσχάτην· καὶ ἐν θέρει καὶ ἐν ἔαρι ἔσαι ἔτως.

9 Καὶ ἔσαι Κύριος εἰς βασιλέα ἐπὶ πᾶσαν τὴ γῆν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι Κύριος εἷς, καὶ τὸ ὄνομα αὐτῆ ἕν,

10 Κυκλῶν πᾶσαν τὴ γῆν, καὶ τὴ ἔρημον ἀπὸ Γαβὲ ἕως Ῥεμμὼν κατὰ Νότον Ἱερουσαλήμ.

Ῥαμὰ δὲ ἐπὶ τόπε μενεῖ· ἀπὸ τ πύλης Βενιαμὶν ἕως τ τόπε τ πύλης τ πρώτης, ἕως τ πύλης τ γωνιῶν, καὶ ἕως τ πύργε Ἀναμεὴλ, ἕως τ ὑπολενίων τ βασιλέως

11 Κατοικήσουσιν ἐν αὐτῇ, καὶ ἀνάθεμα οὐκ ἔσαι ἔτι, καὶ κατοικήσει Ἱερσαλὴμ πεποιθότως.

12 Καὶ αὕτη ἔσαι ἡ πληγὴ ἣν κόψει Κύριος πάντας τὰς λαὰς, ὅσοι ἐπεστράτευσαν ἐπὶ Ἱερουσαλήμ· τακήσονται αἱ σάρκες αὐτῶν, ἐσηκότων ἐπὶ τὰς πόδας αὐτῶν, καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ῥυήσονται ἐκ τ ὀπῶν αὐτῶν, καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῶν τακήσεται ἐν τῷ στόματι αὐτῶν.

13 Καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔκσασις Κυρίου μεγάλη ἐπ' αὐτές· καὶ ἐπιλήψονται ἕκασος τ χειρὸς τ πλησίον αὐτῦ, καὶ συμπλακήσεται ἡ χεὶρ αὐτῦ πρὸς τ χεῖρα τ πλησίον αὐτῦ.

14 Καὶ Ἰούδας παρατάξεται ἐν Ἱερσαλὴμ, καὶ συνάξει τὴν ἰσχὺν πάντων τ λαῶν κυκλόθεν, χρυσίον καὶ ἀργύριον καὶ ἱματισμὸν εἰς πληθος σφόδρα.

15 Καὶ αὕτη ἔσαι ἡ πληγὴ τ ἵππων, καὶ τ ἡμιόνων, καὶ τῶν καμήλων, καὶ τ ὄνων, καὶ πάντων τ κτηνῶν τ ὄντων ἐν ταῖς παρεμβολαῖς ἐκείναις, κατὰ τ πληγὴν ταύτην.

16 Καὶ ἔσαι, ὅσοι ἐὰν καταλειφθῶσιν ἐκ πάντων τ ἐθνῶν τ ἐλθόντων ἐπὶ Ἱερσαλὴμ, καὶ ἀναβήσονται κατ' ἐνιαυτὸν, τοῦ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ ἑορτάσαι τὴν ἑορτὴν τ σκηνοπηγίας.

17 Καὶ ἔσαι, ὅστοι ἐὰν μὴ ἀναβῶσιν ἐκ πασῶν τ φυλῶν τ γῆς εἰς Ἱερσαλὴμ, καὶ προσκυνῆσαι τῷ βασιλεῖ Κυρίῳ παντοκράτορι, καὶ ἔτοι ἐκείνοις προσελεύσονται.

18 Ἐὰν δὲ φυλὴ Αἰγύπτε μὴ ἀναβῇ, μηδὲ ἔλθῃ, καὶ ἐπὶ τάτας ἔσαι ἡ πληγὴ, ἣν πατάξει Κύριος πάντα τὰ ἔθνη, ὅσα ἂν μὴ ἀναβῇ, καὶ ἑορτάσαι τ ἑορτὴν τ σκηνοπηγίας.

19 Αὕτη ἔσαι ἡ ἁμαρτία Αἰγύπτε, καὶ ἡ ἁμαρτία πάντων τ ἐθνῶν, ὃς ἂν μὴ ἀναβῇ ἑορτάσαι τ ἑορτὴν τ σκηνοπηγίας.

20 Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσαι τὸ ἐπὶ τ χαλινὸν καὶ ἵππε ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἔσονται οἱ λέβητες ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίε ὡς φιάλαι πρὸ προσώπε καὶ θυσιαστηρίε.

21 Καὶ ἔσαι πᾶς λέβης ἐν Ἱερσαλὴμ καὶ ἐν τῷ Ἰούδᾳ

ἅγιος τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι· καὶ ἥξουσι πάντες οἱ θυσιάζοντες, καὶ λήψονται ἐξ αὐτῶν, καὶ ἐψήσουσιν ἐν αὐτοῖς· καὶ οὐκ ἔσται Χαναναῖος ἔτι ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου παντοκράτορος ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

ΜΑΛΑΧΙΑΣ. ΙΒ'.

Κεφ. α'. ι.

ΛΗΜΜΑ λόγου Κυρίου ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐν χειρὶ ἀγγέλου αὐτοῦ, Θέσθε δὴ ἐπὶ τὰς καρδίας ὑμῶν.

2 Ἠγάπησα ὑμᾶς, λέγει Κύριος· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠγάπησας ἡμᾶς; οὐκ ἀδελφὸς ἦν Ἡσαῦ τοῦ Ἰακὼβ, λέγει Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακὼβ,

3 Τὸν δὲ Ἡσαῦ ἐμίσησα, καὶ ἔταξα τὰ ὄρια αὐτοῦ εἰς ἀφανισμὸν, καὶ τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ εἰς δώματα ἐρήμου;

4 Διότι ἐρεῖ, Ἡ Ἰδουμαία κατέσκαπται, καὶ ἐπιστρέψωμεν, καὶ ἀνοικοδομήσωμεν τὰς ἐρήμους· τάδε λέγει Κύριος παντοκράτωρ, Αὐτοὶ οἰκοδομήσουσι, καὶ ἐγὼ καταστρέψω· καὶ ἐπικληθήσεται αὐτοῖς ὅρια ἀνομίας, καὶ λαὸς ἐφ' ὃν παρατέτακται Κύριος ἕως αἰῶνος.

5 Καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν ὄψονται, καὶ ὑμεῖς ἐρεῖτε, Ἐμεγαλύνθη Κύριος ὑπεράνω τῶν ὁρίων τοῦ Ἰσραήλ.

6 Υἱὸς δοξάζει πατέρα, καὶ δοῦλος τὸν κύριον ἑαυτοῦ· καὶ εἰ πατὴρ εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ἡ δόξα μου; καὶ εἰ Κύριός εἰμι ἐγὼ, ποῦ ἐστιν ὁ φόβος μου; λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ὑμεῖς οἱ ἱερεῖς οἱ φαυλίζοντες τὸ ὄνομά μου, καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐφαυλίσαμεν τὸ ὄνομά σου;

7 Προσάγοντες ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν μου ἄρτους ἠλισγημένους, καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἠλισγήσαμεν αὐτούς; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγημένη ἐστὶ, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδενώσατε.

8 Διότι ἐὰν προσαγάγητε τυφλὸν εἰς θυσίας, οὐ κακόν; καὶ ἐὰν προσαγάγητε χωλὸν ἢ ἄῤῥωστον, οὐ κακόν; προσά-

γαγε δὴ αὐτὸ τῷ ἡγεμένῳ σε, εἰ προσδέξεταί σε, εἰ λήψεται πρόσωπόν σε, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Καὶ νῦν ἐξιλάσκεσθε τὸ πρόσωπον Θεοῦ ὑμῶν, καὶ δεήθητε αὐτοῦ. Ἐν χερσὶν ὑμῶν γέγονε ταῦτα, εἰ λήψομαι ἐξ ὑμῶν πρόσωπα ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

10 Διότι καὶ ἐν ὑμῖν συγκλεισθήσονται θύραι, καὶ οὐκ ἀνάψεται τὸ θυσιαστήριόν μου δωρεάν· οὐκ ἔστι μοι θέλημα ἐν ὑμῖν, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ θυσίαν οὐ προσδέξομαι ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν.

11 Διότι ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου καὶ ἕως δυσμῶν τὸ ὄνομά μου δεδόξασαι ἐν τοῖς ἔθνεσι, καὶ ἐν παντὶ τόπῳ θυμίαμα προσάγεται τῷ ὀνόματί μου, καὶ θυσία καθαρά· διότι μέγα τὸ ὄνομά μου ἐν τοῖς ἔθνεσι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Ὑμεῖς δὲ βεβηλοῦτε αὐτὸ ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Τράπεζα Κυρίου ἠλισγημένη ἐστί, καὶ τὰ ἐπιτιθέμενα ἐξουδένωται βρώματα αὐτοῦ.

13 Καὶ εἴπατε, Ταῦτα ἐκ κακοπαθείας ἐστί· καὶ ἐξεφύσησα αὐτά, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἰσεφέρετε ἁρπάγματα, καὶ τὰ χωλὰ, καὶ τὰ ἐνοχλέμενα· καὶ ἐὰν φέρητε τὴν θυσίαν, εἰ προσδέξομαι αὐτὰ ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν; λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

14 Καὶ ἐπικατάρατος, ὃς ἦν δυνατὸς, καὶ ὑπῆρχεν ἐν τῷ ποιμνίῳ αὐτοῦ ἄρσεν, καὶ εὐχὴ αὐτοῦ ἐπ' αὐτῷ, καὶ θύει διεφθαρμένον τῷ Κυρίῳ· διότι βασιλεὺς μέγας ἐγώ εἰμι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ τὸ ὄνομά μου ἐπιφανὲς ἐν τοῖς ἔθνεσι.

Κεφ. β'. 2.

ΚΑΙ νῦν ἡ ἐντολὴ αὕτη πρὸς ὑμᾶς οἱ ἱερεῖς.

2 Ἐὰν μὴ ἀκούσητε, καὶ ἐὰν μὴ θῆσθε εἰς καρδίαν ὑμῶν, δοῦναι δόξαν τῷ ὀνόματί μου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ ἐξαποστελῶ ἐφ' ὑμᾶς τὴν κατάραν, καὶ ἐπικαταράσομαι τὰς εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ καταράσομαι αὐτήν· καὶ διασκεδάσω τὴν εὐλογίαν ὑμῶν, καὶ οὐκ ἔστι ἐν ὑμῖν, ὅτι ὑμεῖς οὐ τίθεσθε εἰς τὴν καρδίαν ὑμῶν.

3 Ἰδοὺ ἐγὼ ἀφορίζω ὑμῖν τὸν ὦμον, καὶ σκορπιῶ ἔνυσρον ἐπὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν, ἔνυσρον ἑορτῶν ὑμῶν, καὶ λήψομαι ὑμᾶς εἰς τὸ αὐτό.

4 Καὶ ἐπιγνώσεσθε διότι ἐγὼ ἐξαπέσταλκα πρὸς ὑμᾶς τὴν ἐντολὴν ταύτην, ἵνα εἶναι τὴν διαθήκην μου πρὸς τὸν Λευίτας, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Ἡ διαθήκη μου ἦν μετ' αὐτοῦ ἡ ζωῆς καὶ ἡ εἰρήνης, καὶ ἔδωκα αὐτῷ ἐν φόβῳ φοβεῖσθαί με, καὶ ἀπὸ προσώπου ὀνόματός μου πτύσσεσθαι αὐτόν.

6 Νόμος ἀληθείας ἦν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, καὶ ἀδικία οὐχ εὑρέθη ἐν χείλεσιν αὐτοῦ· ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐθύνων ἐπορεύθη μετ' ἐμοῦ, καὶ πολλοὺς ἐπέστρεψεν ἀπὸ ἀδικίας.

7 Ὅτι χείλη ἱερέως φυλάξεται γνῶσιν, καὶ νόμον ἐκζητήσουσιν ἐκ στόματος αὐτοῦ, διότι ἄγγελος Κυρίου παντοκράτορός ἐστιν.

8 Ὑμεῖς δὲ ἐξεκλίνατε ἐκ τῆς ὁδοῦ, καὶ ἠσθενήσατε πολλοὺς ἐν νόμῳ, διεφθείρατε τὴν διαθήκην τοῦ Λευΐ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

9 Κἀγὼ δέδωκα ὑμᾶς ἐξουδενωμένους καὶ ἀπερρίμμενους εἰς πάντα τὰ ἔθνη, ἀνθ' ὧν ὑμεῖς οὐκ ἐφυλάξασθε τὰς ὁδούς μου, ἀλλὰ ἐλαμβάνετε πρόσωπα ἐν νόμῳ.

10 Οὐχὶ πατὴρ εἷς πάντων ὑμῶν; οὐχὶ Θεὸς εἷς ἔκτισεν ὑμᾶς; τί ὅτι ἐγκατελίπετε ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, τοῦ βεβηλῶσαι τὴν διαθήκην τῶν πατέρων ὑμῶν;

11 Ἐγκατελείφθη Ἰούδας, καὶ βδέλυγμα ἐγένετο ἐν τῷ Ἰσραὴλ καὶ ἐν Ἰερουσαλὴμ, διότι ἐβεβήλωσεν Ἰούδας τὰ ἅγια Κυρίου, ἃ ἠγάπησε, καὶ ἐπετήδευσεν εἰς Θεοὺς ἀλλοτρίους.

12 Ἐξολοθρεύσει Κύριος τὸν ἄνθρωπον τὸν ποιοῦντα ταῦτα, ἕως καὶ ταπεινωθῇ ἐκ σκηνωμάτων Ἰακὼβ, καὶ ἐκ προσαγόντων θυσίαν τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι.

13 Καὶ ταῦτα, ἃ ἔμισεν, ἐποιεῖτε· ἐκαλύπτετε δάκρυσι τὸ θυσιαστήριον Κυρίου, καὶ κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων· ἔτι ἄξιον ἐπιβλέψαι εἰς θυσίαν, ἢ λαβεῖν δεκτὸν ἐκ τῶν χειρῶν ὑμῶν;

14 Καὶ εἴπατε, Ἕνεκεν τίνος; ὅτι Κύριος διεμαρτύρατο ἀναμέσον σου, καὶ ἀναμέσον γυναικὸς νεότητός σου, ἣν ἐγκατέλιπες, καὶ αὕτη κοινωνός σου, καὶ γυνὴ διαθήκης σου.

15 Καὶ οὐ καλὸν ἐποίησε; καὶ ὑπόλειμμα πνεύματος αὐτοῦ· καὶ εἴπατε, Τί ἄλλο ἢ σπέρμα ζητεῖ ὁ Θεός; καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ γυναῖκα νεότητός σου μὴ ἐγκαταλίπῃς·

16 Ἀλλὰ ἐὰν μισήσας ἐξαποστείλῃς, λέγει Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ καλύψει ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματά σου, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ φυλάξασθε ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, καὶ οὐ μὴ ἐγκαταλίπητε

17 Οἱ παροξύναντες τ Θεὸν ἐν τοῖς λόγοις ὑμῶν· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι παρωξύναμεν αὐτόν; ἐν τῷ λέγειν ὑμᾶς, Πᾶς ποιῶν πονηρὸν, καλὸν ἐνώπιον Κυρίε, καὶ ἐν αὐτοῖς αὐτὸς εὐδόκησε, καὶ ποῦ ἐστιν ὁ Θεὸς τ δικαιοσύνης;

Κεφ. γ'. 3.

ΙΔΟΥ ἐξαποστέλλω τ ἄγγελόν μου, καὶ ἐπιβλέψεται ὁδὸν πρὸ προσώπου μου, καὶ ἐξαίφνης ἥξει εἰς τὸν ναὸν ἑαυτοῦ Κύριος, ὃν ὑμεῖς ζητεῖτε, καὶ ὁ ἄγγελος τ διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε· ἰδοὺ ἔρχεται, λέγει Κύριος παντοκράτωρ,

2 Καὶ τίς ὑπομενεῖ ἡμέραν εἰσόδου αὐτοῦ; ἢ τίς ὑποστήσεται ἐν τῇ ὀπτασίᾳ αὐτοῦ; διότι αὐτὸς εἰσπορεύεται ὡς πῦρ χωνευτηρίου, καὶ ὡς ποιὰ πλυνόντων.

3 Καθιεῖται χωνεύων καὶ καθαρίζων ὡς τὸ ἀργύριον, καὶ ὡς τὸ χρυσίον, καὶ καθαρίσει τοὺς υἱοὺς Λευὶ, καὶ χεεῖ αὐτοὺς ὥσπερ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον· καὶ ἔσονται τῷ Κυρίῳ προσάγοντες θυσίαν ἐν δικαιοσύνῃ.

4 Καὶ ἀρέσει τῷ Κυρίῳ θυσία Ἰούδα καὶ Ἰερουσαλὴμ, καθὼς αἱ ἡμέραι θ αἰῶνος, καὶ καθὼς τὰ ἔτη τὰ ἔμπροσθεν.

5 Καὶ προσάξω πρὸς ὑμᾶς ἐν κρίσει, καὶ ἔσομαι μάρτυς ταχὺς ἐπὶ τοὺς φαρμακοὺς, καὶ ἐπὶ τοὺς μοιχαλίδας, καὶ ἐπὶ τοὺς ὀμνύοντας τῷ ὀνόματί μου ἐπὶ ψεύδει, καὶ ἐπὶ τοὺς ἀποστερῶντας μισθὸν μισθωτοῦ, καὶ τοὺς καταδυναστεύοντας χήραν, καὶ τοὺς κονδυλίζοντας ὀρφανοὺς, καὶ τοὺς ἐκκλίνοντας κρίσιν προσηλύτου, καὶ τοὺς μὴ φοβουμένους με, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

6 Διότι ἐγὼ Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι· καὶ ὑμεῖς οἱ υἱοὶ Ἰακὼβ οὐκ ἀπέχεσθε

7 Ἀπὸ τ ἀδικιῶν τ πατέρων ὑμῶν, ἐξεκλίνατε νόμιμά μου, καὶ οὐκ ἐφυλάξασθε. Ἐπιστρέψατε πρὸς μὲ, καὶ ἐπιστραφήσομαι πρὸς ὑμᾶς, λέγει Κύριος παντοκράτωρ· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι ἐπιστρέψομεν;

8 Μήτι πλερνιεῖ ἄνθρωπος Θεόν; διότι ὑμεῖς πλερνίζετέ με· καὶ ἐρεῖτε, Ἐν τίνι ἐπλερνίσαμέν σε; ὅτι τὰ ἐπιδέκατα, καὶ αἱ ἀπαρχαὶ μεθ' ὑμῶν εἰσι.

9 Καὶ ἀποβλέποντες ὑμεῖς ἀποβλέπετε, καὶ ἐμὲ ὑμεῖς πλερνίζετε.

10 Τὸ ἔτος συνετελέσθη, καὶ εἰσηνέγκατε πάντα τὰ ἐκφόρια εἰς τοὺς θησαυροὺς, καὶ ἔσαι ἡ διαρπαγὴ αὐτοῦ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· ἐπισρέψατε δὴ ἐν τούτῳ,

λέγει Κύριος παντοκράτωρ· ἐὰν μὴ ἀνοίξω ὑμῖν τὰς καταῤῥάκτας ἐξ ἀρανῦ, καὶ ἐκχεῶ τὴν εὐλογίαν μου ὑμῖν, ἕως ἐξ ἱκανωθῆναι.

11 Καὶ διασελῶ ὑμῖν εἰς βρῶσιν, καὶ οὐ μὴ διαφθείρω ὑμῶν τὸν καρπὸν τ῀ γῆς, καὶ οὐ μὴ ἀσθενήσῃ ὑμῶν ἡ ἄμπελος ἡ ἐν τῷ ἀγρῷ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

12 Καὶ μακαριῶσιν ὑμᾶς πάντα τὰ ἔθνη, διότι ἔσεσθε ὑμεῖς γῆ θελητή, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

13 Ἐβαρύνατε ἐπ' ἐμὲ τοὺς λόγους ὑμῶν, λέγει Κύριος· καὶ εἴπατε, Ἐν τίνι κατελαλήσαμεν κατὰ σοῦ;

14 Εἴπατε, Μάταιος ὁ δουλεύων Θεῷ, καὶ τί πλέον, ὅτι ἐφυλάξαμεν τὰ φυλάγματα αὐτοῦ, καὶ διότι ἐπορεύθημεν ἱκέται πρὸ προσώπου Κυρίου παντοκράτορος;

15 Καὶ νῦν ἡμεῖς μακαρίζομεν ἀλλοτρίους, καὶ ἀνοικοδομοῦνται πάντες ποιοῦντες ἄνομα, καὶ ἀντέσησαν τῷ Θεῷ, καὶ ἐσώθησαν.

16 Ταῦτα κατελάλησαν οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ἕκαστος πρὸς τὸν πλησίον αὐτοῦ· καὶ προσέσχε Κύριος, καὶ εἰσήκουσε, καὶ ἔγραψε βιβλίον μνημοσύνου ἐνώπιον αὐτοῦ τοῖς φοβουμένοις τὸν Κύριον, καὶ εὐλαβουμένοις τὸ ὄνομα αὐτοῦ.

17 Καὶ ἔσονταί μοι, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, εἰς ἡμέραν, ἣν ἐγὼ ποιῶ, εἰς περιποίησιν, καὶ αἱρετιῶ αὐτοὺς, ὃν τρόπον αἱρετίζει ἄνθρωπος τὸν υἱὸν αὐτοῦ, τ῀ δουλεύοντα αὐτῷ.

18 Καὶ ἐπιστραφήσεσθε, καὶ ὄψεσθε ἀναμέσον δικαίου, καὶ ἀναμέσον ἀνόμου, καὶ ἀναμέσον ἐξ δουλεύοντος Θεῷ, καὶ ἐξ μὴ δουλεύοντος.

Κεφ. δ'. 4.

ΔΙΟΤΙ ἰδοὺ ἡμέρα ἔρχεται καιομένη ὡς κλίβανος καὶ φλέξει αὐτοὺς, καὶ ἔσονται πάντες οἱ ἀλλογενεῖς, καὶ πάντες οἱ ποιοῦντες ἄνομα, καλάμη, καὶ ἀνάψει αὐτοὺς ἡ ἡμέρα ἡ ἐρχομένη, λέγει Κύριος παντοκράτωρ, καὶ οὐ μὴ ὑπολειφθῇ ἐξ αὐτῶν ῥίζα οὐδὲ κλῆμα.

2 Καὶ ἀνατελεῖ ὑμῖν τοῖς φοβουμένοις τὸ ὄνομά μου ἥλιος δικαιοσύνης, καὶ ἴασις ἐν ταῖς πτέρυξιν αὐτοῦ· καὶ ἐξελεύσεσθε, καὶ σκιρτήσετε ὡς μοσχάρια ἐκ δεσμῶν ἀνειμένα.

3 Καὶ καταπατήσετε ἀνόμους, διότι ἔσονται σποδὸς ὑποκάτω τ῀ ποδῶν ὑμῶν ἐν τῇ ἡμέρᾳ, ᾗ ἐγὼ ποιῶ, λέγει Κύριος παντοκράτωρ.

5 Καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστελῶ ὑ-

μῖν Ἠλίαν τ̃ Θεσβίτην, πρὶν ἐλθεῖν τ̃ ἡμέραν Κυρίε τ̃ μεγάλην κ̀ ἐπιφανῆ,

6 Ὃς ἀποκαταςήσει καρδίαν πατρὸς πρὸς υἱὸν, κ̀ καρδίαν ἀνθρώπε πρὸς τ̃ πλησίον αὐτ̃, μὴ ἔλθω κ̀ πατάξω τὴν γῆν ἄρδην.

4 Μνήσθητε νόμου Μωυσῆ δ̃ δόλε μου, καθότι ἐνετειλάμην αὐτῷ ἐν Χωρὴβ πρὸς πάντα τ̃ Ἰσραὴλ, προσάγματα καὶ δικαιώματα.